

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X_YTEX, and uses the Sidhanta font extensively. It also uses several L^AT_EX macros designed by H. L. Prasād. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	22
तृतीयः प्रश्नः	36
चतुर्थः प्रश्नः	53
पञ्चमः प्रश्नः	72
षष्ठमः प्रश्नः	89
सप्तमः प्रश्नः	109
अष्टमः प्रश्नः	127
अष्टकम् २	138
प्रथमः प्रश्नः	138
द्वितीयः प्रश्नः	153
तृतीयः प्रश्नः	172
चतुर्थः प्रश्नः	186
पञ्चमः प्रश्नः	208
षष्ठमः प्रश्नः	222
सप्तमः प्रश्नः	250
अष्टमः प्रश्नः	269
अष्टकम् ३	293
प्रथमः प्रश्नः	293

द्वितीयः प्रश्नः	312
तृतीयः प्रश्नः	336
चतुर्थः प्रश्नः	357
पञ्चमः प्रश्नः	362
षष्ठमः प्रश्नः	371
सप्तमः प्रश्नः	385
अष्टमः प्रश्नः	421
नवमः प्रश्नः	448

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मै जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मै जिन्वतम्।
इषं सन्धत्तं तां मै जिन्वतम्। ऊर्जं सन्धत्तं तां मै
जिन्वतम्। रयिं सन्धत्तं तां मै जिन्वतम्। पुष्टिं सन्धत्तं तां
मै जिन्वतम्। प्रजां सन्धत्तं तां मै जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं
तान्मै जिन्वतम्। स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा शुक्रपाः
प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। शुक्रश्शुक्रशोचिषा।
स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः
प्रजाः प्रजनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशोचिषा। संजग्मानौ
दिव आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मै जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं
तं मै जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मै जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मै जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मै
जिन्वतम्। श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मै जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं
तन्मै जिन्वतम्। वाचं सन्धत्तं तां मै जिन्वतम्। आयुः स्थ
आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय धत्तम्। आयुर्यज्ञपतये धत्तम्।
प्राणः स्थः प्राणं मै धत्तम्। प्राणं यज्ञाय धत्तम्॥३॥

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय
धत्तम्। चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रं स्थश्श्रोत्रं मे धत्तम्। श्रोत्रं

यज्ञाय धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम्। तौ देवौ शुक्रामन्थिनौ।
कल्पयन्तं देवीर्विशः। कल्पयन्तं मानुषीः॥४॥

इषमूर्जमस्मासु धत्तम्। प्राणान्पशुषु। प्रजां मयि च यजमाने
चा। निरस्तश्शण्डः। निरस्तो मर्कः। अपनुत्तौ शण्डामर्कौ
सहामुना। शुक्रस्य समिदसि। मन्थिनः समिदसि। स प्रथमः
संकृतिर्विश्वकर्मा। स प्रथमो मित्रो वरुणो अग्निः। स प्रथमो
बृहस्पतिश्चिकित्वान्। तस्मा इन्द्राय सुतमा जुहोमि॥५॥

नयन्वपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वन्तं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निर्देवं च॥ (ब्रह्मं क्षत्रं तदिषमूर्जं
रयिं पुष्टिं प्रजां तां पशून्तान्सन्धत्तं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुश्श्रोत्रं मनस्तद्वाचं ताम्। इषादिपञ्चके
वाचं तां मे पशून्सन्धत्तं तान्मे प्राणादित्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे)॥१॥ [१]

कृत्तिकास्वग्निमादधीत। एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम्। यत्कृत्तिकाः।
स्वायामैवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा
एतन्नक्षत्राणाम्। यत्कृत्तिकाः। यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते। मुख्यं
एव भवति। अथो खलु॥६॥

अग्निनक्षत्रमित्यपंचायन्ति। गृहान् ह दाहुको भवति।
प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत। तं देवा रोहिण्यामादधत।
ततो वै ते सर्वान्रोहानरोहन्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। यो
रोहिण्यामग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। सर्वान्रोहान्रोहति। देवा वै
भद्राः सन्तोऽग्निमाधिष्यन्त॥७॥

तेषामनाहितोऽग्निरासीत्। अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत्।

ते पुनर्वस्वोरादधत्। ततो वै तान् वामं वसूपावर्तत। यः पुराऽभद्रः सन्प्रापीयान्थस्यात्। स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत। पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते। भद्रो भवति। यः कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्युरिति। स पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत॥८॥

अर्यम्णो वा एतन्नक्षत्रम्। यत्पूर्वे फल्गुनी। अर्यमेति तमाहुर्यो ददाति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यः कामयेत भुगी स्यामिति। स उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। भगस्य वा एतन्नक्षत्रम्। यदुत्तरे फल्गुनी। भग्येव भवति। कालकञ्जा वै नामासुरा आसन्॥९॥

ते सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत। पुरुष इष्टकामुपादधात्पुरुष इष्टकाम्। स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्। एषा मे चित्रा नामेति। ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन्। स इन्द्र इष्टकामावृहत्। तेऽवाकीर्यन्त। येऽवाकीर्यन्त। त ऊर्णवभयोऽभवन्। द्वावुदपतताम्॥१०॥

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम्। यो भ्रातृव्यवान्थस्यात्। स चित्रायामग्निमादधीत। अवकीर्येव भ्रातृव्यान्। ओजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते। वसन्तो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत। वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा एतदृतूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते। मुख्यं एव भवति। अथो
योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत।
ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। इन्द्रियावी
भवति। शरदि वैश्य आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः
फल्गुन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य।
यत्पूर्वे फल्गुनी। पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय।
पापीयान्भवति। उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा
रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे फल्गुनी। मुखत एव
संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु। यदैवैनं
यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः॥१३॥

खल्वाधिस्वन्त फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतानां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षट्॥२॥ [२]

उद्धन्ति। यदेवास्यां अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति
शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्।
रूपेणैव वैश्वानरमवरुन्धे। ऊषान्निवपति। पुष्टिर्वा एषा
प्रजननम्। यदूषाः॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं एव। संज्ञानं
ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते वियती
अब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या
यज्ञियमासीत्। तदस्यामदधात्। त ऊषा अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि
कृष्णम्। ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव
यज्ञियेऽग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। आखू रूपं
कृत्वा। स पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु
समचरत्। तदाखुकरीषमभवत्॥१६॥

यदाखुकरीषः संभारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे। ऊर्जं वा एतः रसं पृथिव्या उपदीका
उद्धिहन्ति। यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा संभारो भवति।
ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं
ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः॥१७॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तासामन्नमुपाक्षीयत। ताभ्यः सूदमुपप्राप्तिनत्। ततो वै
तासामन्नं नाक्षीयत। यस्य सूदः संभारो भवति। नास्य
गृहेऽन्नं क्षीयते। आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन
प्रजापतिरश्राम्यत्॥१८॥

कथमिदं स्यादिति। सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति। स
वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत्। स पृथिवीमध आच्छत्। तस्या
उपहत्योदमञ्जत्। तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्। यदप्रथयत्॥१९॥

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तद्भूम्यै भूमित्वम्।

तां दिशोऽनु वातः समंवहत्। तां शर्कराभिरदृहत्। शं
वै नोऽभूदिति। तच्छर्कराणां शर्करत्वम्। यद्वराहविहतं
संभारो भवति। अस्यामेवाच्छम्बद्वारमग्निमाधत्ते। शर्करा
भवन्ति धृत्यै॥ २० ॥

अथो शंत्वायं। सरैता अग्निराधेय इत्याहुः। आपो वरुणस्य
पत्न्य आसन्। ता अग्निरभ्यध्यायत्। ताः समभवत्। तस्य
रेतः पराऽपतत्। तद्विरण्यमभवत्। यद्विरण्यमुपास्यति।
सरैतसमेवाग्निमाधत्ते। पुरुष इन्ध्रै स्वाद्रेतसो बीभत्सत
इत्याहुः॥ २१ ॥

उत्तरत उपास्यत्यबीभत्सायै। अति प्रयच्छति। आर्तिमेवाति
प्रयच्छति। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं कृत्वा।
सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थः संभारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे॥ २२ ॥

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त। तत उदुम्बर उदतिष्ठत्। ऊर्वा
उदुम्बरः। यदौदुम्बरः संभारो भवति। ऊर्जमेवावरुन्धे।
तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्। तं गायत्र्याऽहरत्। तस्य
पूर्णमच्छिद्यत। तत्पूर्णोऽभवत्। तत्पूर्णस्य पर्णत्वम्॥ २३ ॥

यस्य पर्णमयः सम्भारो भवति। सोमपीथमेवावरुन्धे।
देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त। तत्पूर्ण उपाशृणोत्। सुश्रवा वै

नाम। यत्पर्णमयः सम्भारो भवति। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे।
प्रजापतिरग्निमसृजत। सोऽबिभेत्प्र मा धक्ष्यतीति। त॥
शम्याऽशमयत्॥ २४॥

तच्छुम्यै शमित्वम्। यच्छमीमयः सम्भारो भवति।
शान्त्या अप्रदाहाय। अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा
आर्च्छत्। यद्वैकङ्कतः सम्भारो भवति। भा एवाव रुन्धे।
सहृदयोऽग्निराधेय इत्याहुः। मरुतोऽद्विरग्निमतमयन्। तस्य
तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दन्। साऽशनिर्भवत्। यदशनिहतस्य
वृक्षस्य सम्भारो भवति। सहृदयमेवाग्निमा धत्ते॥ २५॥

ऊपां अभवन्नभवद्वल्मीकोऽश्राम्यदप्रथयद्वत्यै बीभत्सत् इत्याह रुन्धे पर्णत्वमशमयदच्छिन्द॥ स्त्रीणि
च॥ ३॥

[३]

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत। द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरादेवैनमवरुद्धा धत्ते। यद्द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत।
परिमितमव रुन्धीत। चक्षुर्निमित्त आदधीत। इयद्द्वादश
विक्रामा (३) इति। परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धे।
अनृतं वै वाचा वदति। अनृतं मनसा ध्यायति॥ २६॥

चक्षुर्वै सत्यम्। अद्रा(३)गित्याह। अदर्शमिति।
तत्सत्यम्। यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते। सत्य एवैनमा धत्ते।
तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत्। नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे
वसेत्। सत्ये ह्यस्याग्निराहितः। आग्नेयी वै रात्रिः॥ २७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति।

प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे। दि॒वाऽऽह॒वनी॑य॒म्। इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒न्धे।
अ॒र्धोदि॑ते॒ सूर्य॑ आ॒हव॒नीय॑मा द॒धाति॑। ए॒तस्मि॒न्वै लो॒के
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सृजते।
अथो॑ भू॒तं चै॒व भ॑विष्य॒च्चाव॑ रु॒न्धे॥२८॥

इडा॒ वै मा॑न॒वी य॑ज्ञानू॒काशि॑न्यासीत्। साऽऽशृ॑णोत्। अ॒सुरा॑
अ॒ग्नि॒माद॑धत् इति॑। तद॑गच्छत्। त आ॑ह॒वनी॑य॒मग्र॑ आद॑धत्।
अथ॒ गार्ह॑पत्यम्। अथा॑न्वा॒हार्य॑पच॒नम्। साऽब्र॑वीत्।
प्र॒तीच्ये॑षा॒ऽश्री॑र॒गात्। भ॒द्रा भू॒त्वा परा॑ भविष्य॒न्तीति॑॥२९॥
यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। प्र॒तीच्य॑स्य॒ श्रीरे॑ति। भ॒द्रो भू॒त्वा
परा॑भवति। साऽऽशृ॑णोत्। दे॒वा अ॒ग्नि॒माद॑धत् इति॑। तद॑गच्छत्।
तै॑न्वा॒हार्य॑पच॒नम् आ॑दधत्। अथ॒ गार्ह॑पत्यम्।
अथा॑ह॒वनी॑य॒म्। साऽब्र॑वीत्॥३०॥

प्राच्ये॑षा॒ऽश्री॑र॒गात्। भ॒द्रा भू॒त्वा सु॑व॒र्गलो॒कमे॑ष्यन्ति।
प्र॒जां तु न वै॑त्स्यन्त॒ इति॑। यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। प्राच्य॑स्य॒
श्रीरे॑ति। भ॒द्रो भू॒त्वा सु॑व॒र्गं लो॒कमे॑ति। प्र॒जां तु न वि॑न्दते।
साऽब्र॑वीदिडा॒ मनु॑म्। तथा॒ वा अ॒हं तवा॒ग्निमा॑धा॒स्यामि॑।
यथा॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जनिष्यसे॑॥३१॥

प्रत्य॒स्मिल्लो॑के स्था॒स्यसि॑। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं जे॑ष्यसीति॑।
गार्ह॑पत्य॒मग्र॑ आद॑धात्। गार्ह॑पत्यं॒ वा अनु॑ प्र॒जाः
प॒शवः॑ प्रजा॒यन्ते॑। गार्ह॑पत्ये॒नैवास्मै॑ प्र॒जां प॒शून्प्राज॑नयत्।
अथा॑न्वा॒हार्य॑पच॒नम्। ति॒र्यङ्ङि॒व वा अ॒यं लो॒कः। अ॒स्मिन्नै॒व

तेन॑ लो॒के प्रत्य॑तिष्ठत्। अथा॑हव॒नीय॑म्। तेनै॒व सु॒वर्गं
लो॒कम॒भ्य॑जयत्॥ ३२॥

यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्मिथुनैर्जा॒यते।
प्रत्य॑स्मि॒ल्लो॒के ति॑ष्ठति। अ॒भि सु॒वर्गं लो॒कं ज॑यति।
यस्य॑ वा अय॑थादेवतम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। आ दे॒वता॑भ्यो
वृ॒श्च्यते। पापी॑यान्भवति। यस्य॑ यथादेवतम्। न दे॒वता॑भ्य
आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति॥ ३३॥ भृ॒गूणां॑ त्वाऽङ्गि॑रसां
व्रत॑पते व्र॒तेनाद॑धामीति॑ भृ॒ग्वङ्गि॑रसामाद॑ध्यात्। आ॒दि॒त्यानां॑
त्वा दे॒वानां॑ व्रत॑पते व्र॒तेनाद॑धामीत्य॒न्यासां॑ ब्राह्म॑णीनां
प्र॒जाना॑म्। वरु॑णस्य त्वा॒ राज्ञो॑ व्रत॑पते व्र॒तेनाद॑धामीति॑
राज्ञः॑। इन्द्र॑स्य त्वेन्द्रि॒येण॑ व्रत॑पते व्र॒तेनाद॑धामीति॑
राज॒न्यस्य॑। मनो॑स्त्वा ग्राम॒ण्यो व्रत॑पते व्र॒तेनाद॑धामिति॑
वैश्य॑स्य। ऋ॒भूणां॑ त्वा दे॒वानां॑ व्रत॑पते व्र॒तेनाद॑धामीति॑
रथका॑रस्य। यथा॑दे॒वतम॒ग्निरा॑धी॒यते। न दे॒वता॑भ्य आवृ॑श्च्यते।
वसी॑यान्भवति॥ ३४॥

ध्यायति॑ वै रात्रिश्चाव॑रुन्धे भविष्य॒न्तीत्य॑ब्रवीज्जनिष्य॑सेऽजय॒यद्वसी॑यान्भवति॒ नवं च॑॥ ४॥ [४]

प्र॒जाप॑तिर्वाचः स॒त्यम॑पश्यत्। तेना॒ग्निमा॑धत्त। तेन॒ वै स
आ॑ध्रोत्। भूर्भुवः॑ सुव॒रित्या॑ह। ए॒तद्वै वा॒चः स॒त्यम्। य
ए॒तेना॒ग्निमा॑धत्ते। ऋ॒ध्रोत्ये॒व। अथो॑ स॒त्यप्रा॑शूरेव भ॑वति।
अथो॑ य ए॒वं वि॒द्वान॑भिच॒रति॑। स्तृणु॑त ए॒वैन॑म्॥ ३५॥

भूरित्या॑ह। प्र॒जा ए॒व तद्य॑जमानः सृजते। भुव॒ इत्या॑ह।

अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। सु॒व॒रि॒त्याह॑। सु॒व॒र्ग ए॒व
लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। त्रि॒भि॒र॒क्षरै॒र्गार्ह॑पत्य॒मा द॑धाति। त्रयं
इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒माध॑त्ते। स॒र्वैः
प॒ञ्चभि॑राहव॒नीय॑म्॥ ३६॥

सु॒व॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काया॑धी॒यते॑। यदा॑हव॒नीयः॑। सु॒व॒र्ग
ए॒वास्मै॑ लो॒के वा॒चः स॒त्यः सर्व॑माप्नोति। त्रि॒भि॒र्गार्ह॑पत्य॒मा
द॑धाति। प॒ञ्चभि॑राहव॒नीय॑म्। अ॒ष्टौ संप॑द्यन्ते। अ॒ष्टाक्ष॑रा
गाय॒त्री। गा॒य॒त्रोऽग्निः॑। यावा॑ने॒वाग्निः॑। तमाध॑त्ते॥ ३७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
ताभ्यो॑ ज्योति॒रुद॑गृह्णात्। तं ज्योतिः॑ पश्यन्तीः प्र॒जा अ॒भि
स॒माव॑र्तन्त। उ॒परी॑वाग्निमुद्गृह्णीयादुद्धरन्। ज्योति॑रे॒व प॑श्यन्तीः
प्र॒जा यज॑मानम॒भि स॒माव॑र्तन्ते। प्र॒जाप॑तेरक्ष्यंश्चयत्।
तत्परा॑ऽपतत्। तदश्वो॑ऽभवत्। तदश्व॑स्याश्व॒त्वम्॥ ३८॥

ए॒ष वै प्र॒जाप॑तिः। यद॒ग्निः। प्रा॒जाप॑त्योऽश्वः॑। यदश्वं॑
पु॒रस्ता॑न्नयति। स्वमे॒व चक्षुः॑ पश्यन्प्र॒जाप॑तिरनूदेति।
व॒ज्री वा ए॒षः। यदश्वः॑। यदश्वं॑ पु॒रस्ता॑न्नयति। जा॒ताने॒व
भ्रातृ॑व्यान्प्रणुदते। पुन॒रा वर्त॑यति॥ ३९॥

ज॒नि॒ष्यमा॑णाने॒व प्र॒ति॒नु॒दते॑। न्या॑हव॒नीयो॒ गार्ह॑पत्यमकामयत।
नि॒गार्ह॑पत्य आहव॒नीय॑म्। तौ वि॒भाजं॑ नाश॑क्रोत्। सोऽश्वः॑
पूर्व॑वाङ्मुत्वा। प्राश्चं॑ पूर्वमुद॑वहत्। तत्पूर्व॑वाहः पूर्व॑वा॒द्वम्। यदश्वं॑

पुरस्तान्नयति। विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावेवैनौ कुरुते॥४०॥

यदुपर्युपरि शिरो हरेत्। प्राणान्विच्छिन्द्यात्। अधोऽधश्शिरो हरति। प्राणानां गोपीथाय। इयत्यग्रे हरति। अथेयत्यथेयति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत। सोऽबिभेत्प्र मां धक्ष्यतीति॥४१॥

तस्य त्रेधा महिमान्व्यौहत्। शान्त्या अप्रदाहाय। यत्रेधाऽग्निराधीयते। महिमानमेवास्य तद्व्यूहति। शान्त्या अप्रदाहाय। पुनरा वर्तयति। महिमानमेवास्य संदधाति। पशुर्वा एषः। यदश्वः। एष रुद्रः॥४२॥

यदग्निः। यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात्। रुद्राय पशूनपिदध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नाक्रमयेत्। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। पार्श्वत आक्रमयेत्। यथाऽऽहितस्याग्नेरङ्गारा अभ्यववर्तेरन्। अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न रुद्रायापिदधाति॥४३॥

त्रीणि हवींषि निर्वपति। विराज एव विक्रान्तं यजमानोऽनु विक्रमते। अग्नये पवमानाय। अग्नये पावकाय। अग्नये शुचये। यदग्नये पवमानाय निर्वपति। पुनात्येवैनम्। यदग्नये पावकाय। पूत एवास्मिन्नाद्यं दधाति। यदग्नये शुचये। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति॥४४॥

ए॒न॒मा॒ह॒व॒नी॒यं॑ ध॒त्तेऽश्व॒त्वं॑ व॒र्त॒यति॑ कुरु॒त् इति॑ रु॒द्रो द॑धाति॒ य॒द॒ग्नये॑ शुच॒य॒ एकं॑ च॥५॥—[५]

दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॑त्ता आ॒स॒न्। ते दे॒वा वि॑ज॒य॒मु॒प॒य॒न्तः। अ॒ग्नौ
वा॒मं व॒सु सं न्य॑दध॒त। इ॒द॒मु॒ नो भ॑विष्यति। य॒दि नो
जे॒ष्य॒न्तीति॑। तद॒ग्नि॒र्नो॒त्स॒ह॒म॒श॒क्रोत्। तत् त्रे॒धा वि॒न्य॑दधात्।
प॒शुषु॑ तृती॒यम्। अ॒प्सु तृती॑यम्। आ॒दि॒त्ये तृती॑यम्॥४५॥

तद्दे॒वा वि॒जित्य॑। पु॒न॒रवा॑रु॒रुत्स॑न्त। ते॒ऽग्नये॑ प॒व॒मा॒नाय॑
पु॒रो॒डा॒श॒म॒ष्टाकं॑ पा॒लं नि॒र॑व॒प॒न्। प॒श॒वो वा अ॒ग्निः प॒व॒मा॒नः।
यदे॒व प॒शु॒ष्वासी॑त्। तत्ते॒नावा॑रु॒न्ध॒त। ते॒ऽग्नये॑ पा॒व॒काय॑। आ॒पो
वा अ॒ग्निः पा॑व॒कः। यदे॒वाप्स्वासी॑त्। तत्ते॒नावा॑रु॒न्ध॒त॥४६॥

ते॒ऽग्नये॑ शुच॒ये। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो॒ऽग्नि॒श्शुचिः॑। यदे॒वादि॒त्य
आसी॑त्। तत्ते॒नावा॑रु॒न्ध॒त। ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो वद॑न्ति। त॒नु॒वो वा॒वैता
अ॒ग्न्या॒धेय॑स्य। आ॒ग्ने॒यो वा अ॒ष्टाकं॑ पा॒लोऽग्न्या॒धेय॑मिति॑।
यत्त॒न्निर्व॑पेत्। नैता॒नि। यथा॒ऽऽत्मा॑ स्यात्॥४७॥

ना॒ङ्गा॒नि। ता॒दृ॒गे॒व तत्। यदे॒तानि॑ निर्व॑पेत्। न तम्।
यथा॒ऽङ्गा॒नि॒ स्युः। ना॒त्मा। ता॒दृ॒गे॒व तत्। उ॒भया॑नि स॒ह
नि॒रु॒प्या॑णि। य॒ज्ञस्य॑ सा॒त्मा॒त्वाय॑। उ॒भयं॑ वा ए॒तस्यै॑न्द्रि॒यं
वी॒र्य॑माप्यते॥४८॥

यो॒ऽग्नि॑मा॒ध॒त्ते। ऐ॒न्द्रा॒ग्नमे॒का॒द॒श॒क॒पा॒ल॒म॒नु निर्व॑पेत्। आ॒दि॒त्यं
च॒रुम्। इ॒न्द्रा॒ग्नी वै दे॒वाना॑म॒या॒त॒मा॒या॒मानौ। ये ए॒व दे॒वते॑
अ॒या॒त॒या॒ग्नी। ताभ्या॑मे॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं वी॒र्य॑म॒व॒ रुन्धे॑।
आ॒दि॒त्यो भ॑वति। इ॒यं वा अ॑दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ति॒ष्ठति॑।

धेन्वै वा एतद्व्रेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनडुहस्तण्डुलाः। मिथुनमेवावरुन्धे। घृते भवति।
यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय। चत्वारं आर्षेयाः प्राश्नन्ति। दिशामेव
ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवींषि। एष रुद्रः।
यदग्निः॥५०॥

यथ्सद्य एतानि हवींषि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्।
अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य
पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा
वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रं शमयित्वा।
पशूनवरुन्धे। यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्॥५१॥

यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत्। तादृक्तत्। न प्रजननमुच्छिंषेत्।
एकं निरुप्य। उत्तरे समस्येत्। तृतीयमेवास्मै लोकमुच्छिंषति
प्रजननाय। तं प्रजया पशुभिरनु प्रजायते। अथो
यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः। रथचक्रं प्रवर्तयति। मनुष्यरथेनैव
दैवरथं प्रत्यवरोहति॥५२॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रां (३)न होतव्या (३)
मिति। यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्।
यत्र जुहुयात्। अग्निः परा भवेत्। तूष्णीमेव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। अग्नीधे
ददाति॥५३॥

अ॒ग्निमु॑खाने॒वर्तून्प्री॑णाति। उ॒प॒ब॒र्ह॒णं द॑दाति। रू॒पाणा॑म॒वरु॑द्धौ।
अश्वं॑ ब्र॒ह्मणे॑। इन्द्रि॒यमे॒वावरु॑न्धे। धे॒नुः हो॒त्रे। आ॒शिषं॑
ए॒वावरु॑न्धे। अ॒न॒ङ्गाह॑म॒ध्वर्य॑वे। वह्नि॒र्वा अ॑न॒ङ्गान्।
वह्नि॒रध्व॑र्युः॥५४॥

वह्नि॑नै॒व वह्नि॑ य॒ज्ञस्या॑वरु॒न्धे। मि॒थुनौ॑ गावौ द॑दाति।
मि॒थुन॑स्यावरु॒द्धौ। वा॒सो द॑दाति। स॒र्वदे॒वत्यं॑ वै वा॒सः।
स॒र्वा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। आ द्वा॑द॒शभ्यो॑ द॑दाति। द्वा॑द॒श
मा॒साः सं॒वत्स॑रः। सं॒वत्स॑र ए॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। का॒ममू॑र्ध्वं
दे॒यम्। अ॒परि॑मित॒स्यावरु॑द्धौ॥५५॥

आदित्ये तृतीयमुपस्वासीत्तत्तेनावारुन्धत् स्यादप्यते रेतोऽग्निरकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्प्रत्यवरोहति
ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च॥६॥

[६]

घ॒र्मश्शि॑र॒स्तद॑यम॒ग्निः। सं॒प्रि॒यः प॒शुभि॑र्भुवत्। छु॒र्दि॒स्तोका॑य॒
तन॑याय यच्छ। वा॒तः प्रा॒णस्त॑दयम॒ग्निः। सं॒प्रि॒यः प॒शुभि॑र्भुवत्।
स्व॒दि॒तं तो॒काय॑ तन॑याय पि॒तुं प॑च। प्रा॒चीम॑नु॒ प्र॒दिशं॑ प्रेहि॒
वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॑ह। वि॒श्वा आ॒शा दी॒द्यानो॑
वि॒भा॒हि। ऊ॒र्जं नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे॥५६॥

अ॒र्कश्चक्षु॑स्तद॒सौ सूर्य॑स्तदयम॒ग्निः। सं॒प्रि॒यः प॒शुभि॑र्भुवत्। यत्ते॑
शु॒क्रं शु॒क्रं वर्च॑श्शु॒क्रा त॒नूः। शु॒क्रं ज्यो॑ति॒रज॑स्रम्। तेन॑ मे
दी॒दिहि॑ तेन॒ त्वाऽऽ॒धे। अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्र॒ह्मणा॑। आ॒न॒शे व्या॑न॒शे
सर्व॑मायुर्व्या॑न॒शे। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। वि॒राट् स्व॒राट्।

ते माविंशतां ते मां जिन्वताम्॥५७॥

ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। संराद्धाभिभूश्च। ते माविंशतां ते मां जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विभूश्च परिभूश्च। ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। प्रभ्वी च प्रभूतिश्च। ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम्। यास्ते अग्ने शिवास्तनुवः। ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं गच्छ॥५८॥

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥७॥ [७]

इमे वा एते लोका अग्रयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्। शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मश्शिर इति गार्हपत्यमा दधाति। वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। तेनैवैनान्व्यावर्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्। रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा अयं लोकः॥५९॥

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमा धत्ते। वामदेव्यमभिगायत उद्ध्रियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्। शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते। बृहदभिगायत आहवनीय आधीयमाने। बार्हतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराडैत्। तं वारवन्तीयेनावारयत।

तद्वा॒रव॒न्तीय॑स्य वा॒रव॒न्तीय॑त्वम्। श्ये॒तेन॑ श्ये॒ती अ॑ंकुरु॒त।
तच्छ॒त्रैत॑स्य श्ये॒तत्व॑म्। यद्वा॒रव॒न्तीय॑मभि॒ गाय॑ते।
वा॒रयि॑त्वै॒वैनं॑ प्र॒तिष्ठि॑त॒मा ध॑त्ते। श्ये॒तेन॑ श्ये॒ती कु॑रु॒ते।
घ॒र्मशि॑श॒र इति॑ गा॒र्हप॑त्य॒माद॑धाति। स॒शीर्षा॑णमे॒वैन॑मा
ध॑त्ते॥६१॥

उ॒पैन॑मु॒त्तरो॑ य॒ज्ञो न॑मति। रु॒द्रो वा ए॒षः। यद॒ग्निः। स
आ॒धीय॑मान॒ ईश्व॑रो यज॑मानस्य प॒शून् हि॑सि॒तोः।
संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुव॒दित्या॑ह। प॒शुभि॑रे॒वैन॑सं॒प्रियं॑
करो॑ति। प॒शूना॑महि॑सायै। छु॒दिस्तो॑काय॒ तन॑याय
य॒च्छे॒त्याह॑। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते। वा॒तः प्रा॒ण
इत्य॑न्वाहा॒र्यप॑चनम्॥६२॥

सप्रा॑णमे॒वैन॑मा ध॑त्ते। स्व॒दितं॑ तो॒काय॑ तन॑याय पि॒तुं प॑चे॒त्याह॑।
अन्न॑मे॒वास्मै॑ स्व॒दय॑ति। प्रा॒चीम॑नु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑ वि॒द्वानि॑त्याह।
विभ॑क्तिरे॒वैन॑योः सा। अथो॒ नाना॑वीर्या॒वेवैनौ॑ कुरु॒ते। ऊ॒र्जं
नो धे॑हि द्वि॒पदे॑ चतु॒ष्पद॑ इत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते।
अ॒र्कश्चक्षु॑रित्या॒हव॒नीय॑म्। अ॒र्को वै दे॒वाना॑मन्न॑म्॥६३॥

अन्न॑मे॒वाव॑ रुन्धे। तेन॑ मे दी॒दिही॑त्याह। समि॑न्ध ए॒वैन॑म्।
आ॒न॒शे व्या॑न॒श इति॑ त्रि॒रुदि॑ङ्गयति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॒तिष्ठि॑त॒मा ध॑त्ते। तत्तथा॒ न का॑र्यम्।
वी॒ङ्गित॑मप्र॒तिष्ठि॑त॒मा द॑धीत। उ॒द्धृत्यै॑वा॒धाया॑भि॒मन्त्रि॑यः।
अवी॑ङ्गितमे॒वैनं॑ प्र॒तिष्ठि॑त॒माध॑त्ते। वि॒राट् स्व॒राट् या॑स्ते

अ॒ग्रे शि॒वास्त॒नुव॒स्ताभि॒स्त्वाऽऽद॑ध॒ इत्या॑ह। ए॒ता वा
अ॒ग्रेशि॒वास्त॒नुवः॑। ताभि॑रे॒वैन॒ः सम॑र्धयति। यास्तै॑ अ॒ग्रे
घो॒रास्त॒नुव॒स्ताभि॑र॒मुं ग॒च्छेति॑ ब्रूया॒द्यं द्वि॑ष्यात्। ताभि॑रे॒वैन॒
परा॑भावयति॥६४॥

लो॒कोऽस्मृ॑जतै॒नमा॑र्धत्तेऽन्वाहा॒र्यप॑चनं दे॒वाना॑म॒न्नमे॑नं प्रति॑ष्ठित॒माध॑त्ते पञ्चं च॥८॥ [८]

श॒मीग॒र्भाद॑ग्निं म॑न्थति। ए॒षा वा अ॒ग्रेर्य॑ज्ञियां त॒नूः।
तामे॒वास्मै॑ जनयति। अ॒दि॒तिः पु॒त्रका॑मा। सा॒ध्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑
ब्र॒ह्मो॒दन॑म॒पच॑त्। तस्यां उ॒च्छे॑ष॒णम॑ददुः। तत्प्राश्ना॑त्।
सा रेतो॑ऽधत्त। तस्यै॑ धा॒ता चा॑र्य॒मा चा॑जायेताम्। सा
द्वि॒तीय॑म॒पच॑त्॥६५॥

तस्यां उ॒च्छे॑ष॒णम॑ददुः। तत्प्राश्ना॑त्। सा रेतो॑ऽधत्त। तस्यै॑
मि॒त्रश्च॑ वरु॒णश्चा॑जायेताम्। सा तृ॒तीय॑म॒पच॑त्। तस्यां
उ॒च्छे॑ष॒णम॑ददुः। तत्प्राश्ना॑त्। सा रेतो॑ऽधत्त। तस्या अ॒श॑श्च
भग॑श्चाजायेताम्। सा च॑तु॒र्थम॑पचत्॥६६॥

तस्यां उ॒च्छे॑ष॒णम॑ददुः। तत्प्राश्ना॑त्। सा रेतो॑ऽधत्त। तस्या
इन्द्र॑श्च वि॒वस्वा॑श्चाजायेताम्। ब्र॒ह्मो॒दनं॑ प॑चति। रेता॑ ए॒व
तद्द॑धाति। प्राश्न॑न्ति ब्राह्म॒णा ओ॑दनम्। यदाज्य॑मुच्छि॒ष्यते॑।
तेन॑ स॒मिधो॑ऽभ्यज्या द॑धाति। उ॒च्छे॑ष॒णाद्वा॑ अ॒दि॒ती
रेतो॑ऽधत्त॥६७॥

उ॒च्छे॑ष॒णादे॒व तद्रेतो॑ धत्ते। अ॒स्थि॒ वा ए॒तत्। यत्स॒मिधः॑।
ए॒तद्रेतः॑। यदाज्य॑म्। यदाज्ये॑न स॒मिधो॑ऽभ्यज्या द॑धाति।

अस्थ्येव तद्रेतंसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय।
इयंतीर्भवन्ति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताः॥६८॥

इयंतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा संमिताः। इयंतीर्भवन्ति। एतावद्वे
पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसंमिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि
रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति। चित्रमेव भवति।
घृतवंतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यद्धृतम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना
समर्धयति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्।
गायत्रच्छन्दा वै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।
त्रिष्टुग्भीं राजन्यस्य। त्रिष्टुप्छन्दा वै राजन्यः। स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय॥७०॥

जगतीभिर्वैश्यस्य। जगतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य छन्दसः
प्रत्ययनस्त्वाय। त९ संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर९
हि रेतो हितं वर्धते। यद्यैन९ संवत्सरे नोपनमेत्।
समिधः पुनरादध्यात्। रेत एव तद्धितं वर्धमानमेति। न
मा९ समंश्जीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥७१॥

यन्मा९ समंश्जीयात्। यश्चिन्नयमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्।
नैनमग्निरुपनमेत्। श्व आधास्यमानो ब्रह्मोदनं पंचति।
आदित्या वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। ते वा इतो
यन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वावादित्याः। यद्वाह्मणाः। तैरेव

सन्त्वं गच्छति॥ ७२॥

नैनं प्रतिनुदन्ते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। क्वां सः।
अग्निः कार्यः। योऽस्मै प्रजां पशून्प्रजनयतीति।
शल्लकैस्तां रात्रिं मग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपव्युषमुरणी निष्टपेत्।
यथर्षभाय वाशिता न्याविच्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्य
भस्माग्निं मन्थति॥ ७३॥

सैव साऽग्नेः सन्ततिः। तं मथित्वा प्राश्चमुद्धरति। संवत्सरमेव
तद्रेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः।
यः समिधोऽनाधायाग्निमाधत्त इति। ताः संवत्सरे
पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते। यदि
संवत्सरेऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्।
संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याहिता
भवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्।
आहिता एवास्य भवन्ति॥ ७४॥

द्वितीयमपचच्चतुर्थमपचददितौ रेतोऽधत्त समिता घृतवतीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः
प्रत्ययनस्त्वार्येयाद्वच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वारि च॥ ९॥

[९]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत।
स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।
तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा
व्यगृह्णत। सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥ ७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्।
 तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा
 द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्य प्रजां मे
 गोपायेति। सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
 शःस्य पशून्मे गोपायेति॥७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथ सभां
 मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
 अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत।
 तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे
 प्रविष्टा॥७७॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तोऽग्नय
 आधीयन्ते। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तं स्पृणोति।
 अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति। नर्य
 प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शःस्य
 पशून्मे गोपायेत्याह॥७८॥

पशून्मेवैतेन स्पृणोति। सप्रथ सभां मे गोपायेत्याह।
 सभामेवैतेनेन्द्रियं स्पृणोति। अहे बुध्निय मन्त्रं
 मे गोपायेत्याह। मन्त्रमेवैतेन श्रियं स्पृणोति।
 यदान्वाहार्यपचनेऽन्वाहार्यं पचन्ति। तेन सोऽस्याभीष्टः

प्रीतः। यद्गार्हपत्यं आज्यमधिश्चरन्ति संपत्नीर्याजयन्ति।
तेन सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदाहवनीये जुह्वति॥७९॥

तेन सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। यत्सभायां विजयन्ते। तेन
सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। तेन
सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। तथाऽस्य सर्वे प्रीता अभीष्टा
आधीयन्ते। प्रवसथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेत्तैकमेकम्। यथा
ब्राह्मणाय गृहेवासिने परिदाय गृहानेति। तादृगेव तत्।
पुनरागत्योपतिष्ठते। सा भागेयमेवैषां तत्। सा तत्
ऊर्ध्वारोहत्। सा रोहिण्यभवत्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्।
रोहिण्यामग्निमादधीत। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते।
ऋध्नोत्येनेन॥८०॥

एषा पशून् गोपायेति प्रविष्टा पशून् गोपायेत्याहु जुह्वति तिष्ठते सप्त च॥१०॥१०॥—[१०]

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अपं पाप्मानं यजमानस्य हन्तु।
शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी लोकसाता।
शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभि स्रवन्तु
नः। वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां परिस्रसा। स्योनमा विशन्तु
नः॥१॥

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। संजज्ञाने रोदसी संबभूवतुः।
ऊषान्कृष्णमवतु कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञियमागमिष्ठाः।
ऊतीः कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य।
तत्ते न्यक्तमिह संभरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जं
पृथिव्या रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरुचीः॥२॥

वप्रीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः।
प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहृत्यै सुवितं नो अस्तु।
उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि।
यस्य रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य
मध्ये। तस्येदं विहतमाभरन्तः। अछम्बद्वारमस्यां विधेम॥३॥

यत्पर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये। उर्वीमपश्यज्जगतः प्रतिष्ठाम्।
तत्पुष्करस्यायतनाद्धि जातम्। पूर्णं पृथिव्याः प्रथनं हरामि।
याभिरदृष्टं हज्जगतः प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां विश्वजनस्य भर्त्रीम्।
ता नश्शिवाश्शर्कराः सन्तु सर्वाः। अग्ने रेतश्चन्द्रं हिरण्यम्।

अद्भ्यः संभूतममृतं प्रजासु। तथ्संभरन्नुत्तरतो निधाय॥४॥

अतिप्रयच्छं दुरितिं तरेयम्। अश्वो रूपं कृत्वा
यदश्वत्थेऽतिष्ठः। संवत्सरं देवेभ्यो निलाय। तत्ते न्यक्तमिह
संभरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जः पृथिव्या
अध्युत्थितोऽसि। वनस्पते शतबलशो विरोह। त्वया
वयमिषमूर्जं मदन्तः। रायस्पोषेण समिषा मदेम। गायत्रिया
हियमाणस्य यत्ते॥५॥

पूर्णमपंततृतीयस्यै दिवोऽधि। सोऽयं पूर्णः सोमपूर्णाद्धि
जातः। ततो हरामि सोमपीथस्यावरुद्धौ। देवानां ब्रह्मवादं
वदेतां यत्। उपाशृणोः सुश्रवा वै श्रुतोऽसि। ततो मामाविशतु
ब्रह्मवर्चसम्। तथ्संभरं स्तदवरुन्धीय साक्षात्। यया ते
सृष्टस्याग्नेः। हेतिमशमयत्प्रजापतिः। तामिमामप्रदाहाय॥६॥

शमीः शान्त्यै हराम्यहम्। यत्ते सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं
भा आर्च्छजातवेदः। तया भासा संमितः। उरुं नो
लोकमनु प्रभाहि। यत्ते तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दजातवेदः।
मरुतोऽद्विस्तमयित्वा। एतत्ते तदशनेः संभरामि। सात्मा
अग्ने सहृदयो भवेह। चित्रियादश्वत्थाथ्संभृता बृहत्यः॥७॥

शरीरमभि सः स्कृताः स्थ। प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताः।
तिस्रस्त्रिवृद्धिर्मिथुनाः प्रजात्यै। अश्वत्थाद्धव्यवाहाद्धि जाताम्।
अग्नेस्तनूं यज्ञियाः संभरामि। शान्तयोनिः शमीगर्भम्।
अग्नये प्रजनयितवै। यो अश्वत्थश्शमीगर्भः। आरुरोह त्वे

सच॥ तं ते हरामि ब्रह्मणा॥८॥

य॒ज्ञि॒र्यैः के॒तुभिः॑ स॒ह। यं त्वा॑ स॒मभ॑र॒ञ्जात॑वेदः। य॒थाश॑री॒रं
भू॒तेषु॑ न्य॒क्तम्। स संभृ॑तः सीद शि॒वः प्र॒जाभ्यः॑। उ॒रुं नो॑
लो॒कमनु॑नेषि वि॒द्वान्। प्रवे॒धसे॑ क॒वये॒ मेध्या॑य। वचो॑ व॒न्दारुं
वृष॑भाय॒ वृष्णो॑। यतो॑ भ॒यमभ॑यं तन्नो॑ अस्तु। अव॑ दे॒वान्
य॒जेहे॒ड्यान्। स॒मिधा॒ऽग्निं दु॑वस्यत॥९॥

घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम्। आ॒ऽस्मिन् ह॒व्या जु॑होतन। उप॑
त्वा॒ऽग्ने ह॒विष्म॑तीः। घृ॒ताची॑र्यन्तु ह॒र्यत। जुष॑स्व॒ समि॑धो
मम॑। तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि। बृ॒हच्छो॑चा
यवि॑ष्ठ। स॒मि॒ध्यमा॑नः प्रथ॒मो नु॑ धर्मः। स॒म॒क्तुभि॑रज्यते
वि॒श्ववा॑रः॥१०॥

शो॒चिष्कै॑शो घृ॒तनि॑र्णिकपाव॒कः। सु॒य॒ज्ञो अ॒ग्निर्य॑जथाय दे॒वान्।
घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑नि॒र॒ग्निः। घृ॒तैः समि॑द्धो घृ॒तम॑स्यान्नम्।
घृ॒तप्रुष॑स्त्वा स॒रितो॑ वहन्ति। घृ॒तं पिब॑न्त्सु॒यजा॑ यक्षि दे॒वान्।
आ॒युर्दा॑ अ॒ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णः। घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं
पी॒त्वा मधु॑ चा॒रु ग॒व्यम्। पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि॒रक्ष॑तादिमम्॥११॥

त्वाम॑ग्ने स॒मिधा॑नं य॒विष्ठ। दे॒वा दू॒तं च॑क्रिरे ह॒व्यवा॑हम्।
उ॒रु॒ज्रय॑सं घृ॒तयो॑नि॒माहु॑तम्। त्वे॒षं चक्षु॑र्दधिरे चोद॒यन्वा॑ति।
त्वाम॑ग्ने प्र॒दिव॒ आहु॑तं घृ॒तेन॑। सु॒म्ना॒यवः॑ सुष॒मिधा॑ समी॒धिरे।
स वा॑वृधा॒न ओष॑धीभि॒रुक्षि॑तः। उ॒रु ज्रया॑सि॒ पार्थि॑वा

वित्तिष्ठसे। घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूरुषदम्। अग्निं मित्रं न
संमिधान ऋञ्जते॥१२॥

इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यत्। शुक्रवर्णमुदु नो यस्सते
धियम्। प्रजा अग्ने संवासय। आशाश्च पशुभिः सह।
राष्ट्राण्यस्मा आधेहि। यान्यासन्त्सवितुः सवे। मही विशपत्नी
सदने ऋतस्य। अर्वाची एतं धरुणे रयीणाम्। अन्तर्वत्नी
जन्यं जातवेदसम्। अध्वराणां जनयथः पुरोगाम्॥१३॥

आरोहतं दशतुः शक्ररीर्मम। ऋतेनाग्न आयुषा वर्चसा सह।
ज्योग्जीवन्त उत्तरामुत्तराः समांम्। दर्शमहं पूर्णमासं यज्ञं
यथा यजै। ऋत्वियवती स्थो अग्निरेतसौ। गर्भं दधाथां ते
वामहं ददे। तत्सत्यं यद्वीरं बिभृथः। वीरं जनयिष्यथः। ते
मत्प्रातः प्रजनिष्येथे। ते मा प्रजाते प्रजनयिष्यथः॥१४॥

प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके। अनृतात्सत्यमुपैमि।
मानुषाद्देव्यमुपैमि। दैवीं वाचं यच्छामि। शल्कैरग्निमिन्धानः।
उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयौलोकयोर् ऋध्वा। अतिं मृत्युं
तराम्यहम्। जातवेदो भुवनस्य रेतः। इह सिञ्च तपसो
यज्ञनिष्यते॥१५॥

अग्निमश्वत्थादधि हव्यवाहम्। शमीगर्भाञ्जनयन् यो मयोभूः।
अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्न
आरोह। अथा नो वर्धया रयिम्। अपेत वीत वि च सर्पतातः।

येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमोऽवसानं
पृथिव्याः। अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै॥१६॥

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि। संज्ञानमसि कामधरणम्। मयि
ते कामधरणं भूयात्। संवः सृजामि हृदयानि। स० सृष्टं
मनो अस्तु वः। स० सृष्टः प्राणो अस्तु वः। सं या वः
प्रियास्तनुवः। सं प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु
संप्रियः। संप्रियास्तनुवो मम॥१७॥

कल्पेतां द्यावापृथिवी। कल्पन्तामाप ओषधीः।
कल्पन्तामग्रयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। येऽग्रयः
समनसः। अन्तरा द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतू अभि
कल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अभि सं विशन्तु। दिवस्त्वा
वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना॥१८॥

अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्वपशुमादधे। अजीजनन्नमृतं
मर्त्यासः। अस्त्रेमाणं तरणिं वीडुजम्भम्। दश स्वसारो
अग्रुवः समीचीः। पुमा० सं जातमभि स० रभन्ताम्।
प्रजापतेस्त्वा प्राणेनाभि प्राणिमि। पूष्णः पोषेण मह्यम्।
दीर्घायुत्वाय शतशारदाय। शत० शरद्भ्य आयुषे वर्चसे॥१९॥

जीवात्वै पुण्याय। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्।
ममासि योनिस्तव योनिरस्मि। ममेव सन्वहं हव्यान्यग्ने।
पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः। प्राणे त्वाऽमृतमादधामि।

अ॒न्नाद॒मन्ना॒द्याय॑ । गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै॑ । सु॒गा॒र॒ह॒प॒त्यो वि॒द॒ह॒न्नरा॑तीः ।
उ॒षस॒श्श्रेय॑सी॒श्श्रेय॑सीर्द॒धत् ॥ २० ॥

अ॒ग्ने स॒प॒त्ना॑ꣳ अ॒प॒ बाध॑मानः । रा॒य॒स्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑
धेहि॑ । इ॒मा उ॒ मामु॑प॒तिष्ठ॑न्तु रा॒यः । आ॒भिः प्र॒जाभि॑रि॒ह
सं॒व॒सेय॑ । इ॒हो इ॒डा तिष्ठ॑तु वि॒श्वरू॑पी । म॒ध्ये व॒सोर्दी॑दिहि
जा॒तवे॑दः । ओज॑से॒ बला॑य॒ त्वोद्य॑च्छे । वृष॑णे शु॒ष्माया॑युषे
व॒र्च॑से । स॒प॒त्न॒तूर॑सि वृ॒त्रतूः । यस्ते॑ दे॒वेषु॑ म॒हिमा सु॑व॒र्गः ॥ २१ ॥

यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः । पु॒ष्टि॒र्या ते॑ म॒नुष्ये॑षु प॒प्र॒थे ।
तया॑ नो अ॒ग्ने जु॒षमा॑ण॒ एहि॑ । दि॒वः पृ॑थि॒व्याः पर्य॑न्तिरि॒क्षात् ।
वा॒तात्प॑शु॒भ्यो अ॒ध्योष॑धी॒भ्यः । यत्र॑ यत्र जा॒तवे॑दः सं॒ब॒भूथ॑ ।
ततो॑ नो अ॒ग्ने जु॒षमा॑ण॒ एहि॑ । प्रा॒चीम॑नु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑ वि॒द्वान् ।
अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॑ह । वि॒श्वा आ॑शा दी॒द्यानो॑ वि भा॑हि ॥ २२ ॥

ऊ॒र्ज नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे । अ॒न्व॒ग्निरु॑षसा॒मग्रं॑ म॒ख्यत् ।
अ॒न्व॒हा॒नि प्र॒थ॒मो जा॒तवे॑दाः । अनु॑ सूर्य॒स्य पु॑रु॒त्रा च॑
र॒श्मीन् । अनु॑ द्यावा॒पृथि॑वी आ॒त॒ताना॑ । वि॒क्रम॑स्व म॒हाꣳ
अ॑सि । वे॒दिष॑न्मा॒नुषे॑भ्यः । त्रि॒षु लो॒केषु॑ जागृ॑हि । य॒दिदं॑
दि॒वो यद॑दः पृ॑थि॒व्याः । सं॒वि॒दा॒ने रोद॑सी सं ब॒भूव॑तुः ॥ २३ ॥

तयोः॑ पृ॒ष्ठे सी॑दतु जा॒तवे॑दाः । श॒भूः प्र॒जाभ्य॑स्त॒नुवे॑ स्यो॒नः ।
प्रा॒णं त्वा॒ऽमृत॑ आ द॒धामि॑ । अ॒न्नाद॒मन्ना॒द्याय॑ । गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै॑ ।
यत्ते॑ शु॒क्र शु॒क्रं व॒र्च॑श्शु॒क्रा त॒नूः । शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम् । तेन॑ मे

दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे
सर्वमायुर्व्यानशे॥२४॥

नर्यं प्रजां मे गोपाय। अमृतत्वाय जीवसे। जातां
जनिष्यमाणां च। अमृते सत्ये प्रतिष्ठिताम्। अथर्व
पितुं मे गोपाय। रसमन्नमिहायुषे। अदब्धायोऽशीततनो।
अविषन्नः पितुं कृणु। शंस्यं पशून्मे गोपाय। द्विपादो ये
चतुष्पदः॥२५॥

अष्टाशफाश्च य इहाग्ने। ये चैकशफा आशुगाः। सप्रथ
सभां मे गोपाय। ये च सभ्याः सभासदः। तानिन्द्रियावतः
कुरु। सर्वमायुरुपासताम्। अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपाय।
यमृषयस्त्रैविदा विदुः। ऋचः सामानि यजूंषि। सा हि
श्रीरमृता सताम्॥२६॥

चतुश्शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये।
मर्मज्यमाना महते सौभगाय। मह्यं धुक्स्व यजमानाय
कामान्। इहैव सन्तत्र सतो वो अग्नयः। प्राणेन वाचा
मनसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्। ज्योतिषा
वो वैश्वानरेणोपतिष्ठे। पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत्। विराट्सृष्टा
प्रजापतेः। ऊर्ध्वाऽऽरौहद्रोहिणी। योनिरग्नेः प्रतिष्ठितिः॥२७॥

विशन्तु नः पुरूचीविधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यो ब्रह्मणा दुवस्यत विश्ववार इममञ्जते पुरोगां
प्रजनयिष्यथो जनिष्यतेऽस्मै मम महिम्ना वर्चसे दधंस्ववर्गो भाहि संबभूवतुरायुर्व्यानशे चतुष्पदः सतां

प्रजापतेर्द्वे च॥१॥ [१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः।
 यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु
 सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोमाः परः सामानः
 कार्या इत्याहुः। अग्निष्टोमसमितः सुवर्गो लोक इति।
 द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि। द्वादश मासाः संवत्सरः।
 तत्तत्र सूक्ष्मम्। उक्थ्या एव सप्तदशाः परः सामानः
 कार्याः॥२८॥

पशवो वा उक्थानि। पशूनामवरुद्धौ। विश्वजिदभिजितावग्निष्टोमौ।
 उक्थ्याः सप्तदशाः परः सामानः। ते सः स्तुता विराजन्मभि
 संपद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया गौरतिरिक्तः।
 एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः। ऊर्ग्विराट्॥२९॥
 सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति। यत्परं राथन्तरम्।
 तत्प्रथमेऽहंकार्यम्। बृहद्वितीयै। वैरूपं तृतीयै। वैराजं चतुर्थै।
 शाक्रं पञ्चमे। रैवतं षष्ठे। तदु पृष्ठेभ्यो नयन्ति। सन्तनय
 एते ग्रहा गृह्यन्ते॥३०॥

अतिग्राह्याः परः सामसु। इमानेवैतैर्लोकान्त्सतन्वन्ति।
 मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते। अतिग्राह्याः परः सामसु।
 मिथुनमेव तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै
 सुवर्गो लोकः। बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति। त्रयस्त्रिंशिनाम्
 सामं। माध्यन्दिने पर्वमाने भवति॥३१॥

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवावरुन्धते। ये वा इतः पराश्च
 संवत्सरमुपयन्ति। न हैनं ते स्वस्ति समंश्नुवते। अथ
 येऽमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। ते हैनं स्वस्ति समंश्नुवते। एतद्वा
 अमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। यदेवम्। यो ह खलु वाव प्रजापतिः।
 स उवेवेन्द्रः। तदु देवेभ्यो नयन्ति॥३२॥

कार्या विराङ्महन्ते पर्वमाने भवतीन्द्र एकं च॥२॥ [२]

संततिर्वा एते ग्रहाः। यत्परः सामानः। विषूवादिवाकीर्त्यम्।
 यथा शालायै पक्षसी। एव संवत्सरस्य पक्षसी। यदेतेन
 गृह्येन्न। विषूची संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम्।
 आर्तिमार्च्छयुः। यदेते गृह्यन्ते। यथा शालायै पक्षसी मध्यमं
 वःशमभि समायच्छति॥३३॥

एव संवत्सरस्य पक्षसी दिवाकीर्त्यमभि सं तन्वन्ति।
 नार्तिमार्च्छन्ति। एकविंशमहर्भवति। शुक्राग्रा ग्रहा
 गृह्यन्ते। प्रत्युत्तब्धे सयत्वाय। सौर्य एतदहः पशुरालभ्यते।
 सौर्योऽतिग्राह्यो गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो
 अह एवैष बलिर्हियते। सप्तैतदहरतिग्राह्या गृह्यन्ते॥३४॥

सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। असावादित्यशिशिरः
 प्रजानाम्। शीर्षणैव प्रजानां प्राणान्दधाति। तस्मात्सप्त
 शीर्षणप्राणाः। इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। स
 इमाल्लोकानभ्यजयत्। तस्यासौ लोकोऽनभिजित आसीत्।

तं विश्वकर्मा भूत्वाऽभ्यजयत्। यद्वैश्वकर्मणो गृह्यते॥ ३५॥

सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाध्यवन्ते।
ये वैश्वकर्मणं गृह्यते। आदित्यश्चो गृह्यते। इयं वा
अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति। अन्योन्यो गृह्यते।
विश्वान्येवान्येन कर्माणि कुर्वाणा यन्ति। अस्यामन्येन प्रति
तिष्ठन्ति। तावाऽपरार्धात्संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्यते। तावुभौ
सह महाव्रते गृह्यते। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। उभयोर्लोकयोः
प्रति तिष्ठन्ति। अर्क्यमुक्थं भवति। अन्नाद्यस्यावरुध्यै॥ ३६॥

समायच्छत्यतिग्राह्यां गृह्यन्ते गृह्यते संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्यते पञ्च च॥ ३॥ [३]

एकविंश एष भवति। एतेन वै देवा एकविंशेन।
आदित्यमित उत्तमं सुवर्गं लोकमारोहयन्। स वा एष
इत एकविंशः। तस्य दशावस्तादहानि। दशं परस्तात्।
स वा एष विराज्युभयतः प्रतिष्ठितः। विराजि हि वा एष
उभयतः प्रतिष्ठितः। तस्मादन्तरेमौ लोकौ यन्। सर्वेषु
सुवर्गेषु लोकेष्वभितपन्नेति॥ ३७॥

देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य। परांचोऽतिपादादबिभयुः।
तं छन्दोभिरदहन्मृत्यै। देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य
लोकस्य। अवांचोऽवपादादबिभयुः। तं पञ्चमी रश्मिभिरुदवयन्।
तस्मादेकविंशेऽहन्पञ्च दिवाकीर्त्यानि क्रियन्ते। रश्मयो
वै दिवाकीर्त्यानि। ये गायत्रे। ते गायत्रीषूत्तरयोः

पर्वमानयोः॥३८॥

महादिवाकीर्त्यं॑ होतुः पृष्ठम्। विकर्णं ब्रह्मसामम्।
भासोऽग्निष्टोमः। अथैतानि पराणि। परैर्वै देवा आदित्यं॑
सुवर्गं लोकमपारयन्। यदपारयन्। तत्पराणां परत्वम्।
पारयन्त्येनं पराणि। य एवं वेद। अथैतानि स्पराणि। स्परैर्वै
देवा आदित्यं॑ सुवर्गं लोकमस्पारयन्। यदस्पारयन्।
तत्स्पराणां॑ स्परत्वम्। स्पारयन्त्येनं॑ स्पराणि। य एवं
वेद॥३९॥

एति पर्वमानयोः स्पराणि पञ्च च॥४॥ [४]

अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति। येषां॑ संवत्सरेऽनाप्तेऽथा।
एकादशिन्याप्यते। वैष्णवं वामनमा लभन्ते। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै। ऐन्द्राग्रमालभन्ते। इन्द्राग्नी वै
देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी। ते
एवालभन्ते॥४०॥

वैश्वदेवमालभन्ते। देवता एवावरुन्धते। द्यावापृथिव्यां॑
धेनुमालभन्ते। द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति। वायव्यं
वत्समालभन्ते। वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयतनाद्देवता अवरुन्धे।
आदित्यामविं वशामालभन्ते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं॑ शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्।
प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो

गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष
बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान्
वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गुव्याः पशव आलभ्यन्ते।
उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत।
यद्वौद्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः कुर्वीरन्। यदेते
ब्राह्मणवन्तः पशव आलभ्यन्ते। नाप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते।
न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सप्त च॥५॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानां
रसं तेजः संभृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्तीति।
तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य
महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्।
पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि
प्राजायत। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो
ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव प्रजानामूर्ध्वीयते।
अथ यद्वा इदमन्ततः क्रियते। तस्मादुदन्ते प्रजाः समेधन्ते।
अन्ततः क्रियते प्रजननायैव। त्रिवृच्छिरो भवति॥४५॥

त्रेधाविहितं हि शिरः। लोमं छवीरस्थिं। परांचा स्तुवन्ति।

तस्मात्तत्सदृगेव। न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न कृश्यतोऽनु
कृश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशोऽन्यः।
तस्माद्वयाः स्यन्यतरमर्थमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि
तद्वरीयः क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः।
एकविंशं पुच्छम्। द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै। सर्वेण
सह स्तुवन्ति। सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी। सहोत्पतन्ति।
एकैकामुच्छिषन्ति। आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि। न वा एतेन
सर्वः पुरुषः॥४७॥

यदितद्वतो लोमानि दतो नखान्। परिमादः क्रियन्ते।
तान्येव तेन प्रत्युप्यन्ते। औदुम्बरस्तल्पो भवति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुध्यै।
यस्य तल्पसद्यमभिजित् स्यात्। स देवानां
साम्यक्षे। तल्पसद्यमभिजयानीति तल्पमारुह्योद्गायेत्।
तल्पसद्यमेवाभि जयति॥४८॥

यस्य तल्पसद्यमभिजित् स्यात्। स देवानां साम्यक्षे।
तल्पसद्यं मा पराजेषीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। न तल्पसद्यं
पराजयते। प्लेङ्गे शंसति। महो वै प्लेङ्गः। महंस
एवान्नाद्यस्यावरुध्यै। देवासुराः संयत्ता आसन्। त आदित्ये
व्यायच्छन्त। तं देवाः समजयन्॥४९॥

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते। दैव्यो वै वर्णो ब्राह्मणः।

असुर्यश्शूद्रः। इमेऽराथ्सुरिमे सुभूतमक्रन्नित्यन्यतरो ब्रूयात्।
 इम उद्वासीकारिणं इमे दुर्भूतमक्रन्नित्यन्यतरः। यदेवैषां
 सुकृतं या राद्धिः। तदन्यतरोऽभि श्रीणाति। यदेवैषां दुष्कृतं
 याऽराद्धिः। तदन्यतरोऽप हन्ति। ब्राह्मणः सं जयति।
 अमुमेवादित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥५०॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः संन्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो
भवि॑ष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॑जित्य। अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्। तेऽग्नि॑मन्व॒विन्द॑न्तुषू॒थ्सं॑न्नम्।
तस्य॑ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूरवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॒विन्द॑न्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते। तस्य॑ त्वै॒व गृ॑ही॒ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं
पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृ॒द्धमे॒व
तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यथ्स॒मिध॒स्तनू॑नपा॒तमि॒डो
ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॒भागौ॑ स्याताम्। अना॑ज्यभागौ
भव॑तु इत्या॑हुः। यदु॒भावा॑ग्नेयावन्वश्चा॒विति॑। अ॒ग्नेये॒
पव॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्। यत्प॑व॒माना॒या। तेना॑ज्य॒भागः।
तेन॑ सौ॒म्यः। बुध॑न्वत्याग्नेयस्याज्य॒भागस्य॑ पुरोऽनु॒वाक्या॑
भव॑ति॥३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॑धयति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्नि॒न्य॑क्ताः
पत्नी॑संया॒जाना॑मृचः स्युः। तेना॑ग्नेयः॑ सर्व॑ भवति।
ए॒क॒धा ते॑ज॒स्विनी॑ दे॒वता॑मु॒पैती॑त्याहुः। सैन॑मीश्व॒रा प्र॑दह

इति। नेति ब्रूयात्। प्रजननं वा अग्निः। प्रजननमेवोपैतीति।
कृतयजुः संभृतसंभार इत्याहुः॥४॥

न संभृत्याः संभाराः। न यजुः कार्यमिति। अथो खलु।
संभृत्या एव संभाराः। कार्यं यजुः। पुनराधेयस्य समृद्धौ।
तेनोपांशु प्रचरति। एष्य इव वा एषः। यत्पुनराधेयः।
यथोपांशु नष्टमिच्छति॥५॥

तादृगेव तत्। उच्चैः स्विष्टकृतमुत्सृजति। यथा नष्टं
वित्त्वा प्राहायमिति। तादृगेव तत्। एकधा तेजस्विनीं
देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। तत्तथा नोपैति।
प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागौ
स्याताम्। एवं पत्नीसंयाजाः॥६॥

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा एतत्।
अनाग्नेयं वा एतत्क्रियत इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं
विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्। तेनाग्नेयम्।
तेन समृद्धं क्रियत इति॥७॥

अरुन्धतैव तद्वति संभृतसंभार इत्याहुः। पत्नीसंयाजा नव च॥१॥ [१]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योऽग्निष्टोमम्। य उक्थ्यम्।
योऽतिरात्रम्। ते सहैव सर्वे वाजपेयमपश्यन्। ते।
अन्योऽन्यस्मै नातिष्ठन्त। अहमनेन यजा इति। तेऽब्रुवन्।
आजिमस्य धावामेति॥८॥

तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुदजयत्। तेनायजत।
स स्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। मामनेन
याजयेति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्येत्।
अगच्छत्स्वाराज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥९॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वाराज्यम्।
अग्रं समानानां पर्येति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष
ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेय
इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजः ह्येतेन देवा ऐप्सन्।
सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्यैवेन पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै
वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते।
ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य
ब्रह्मा जायते ॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्।
एनं वाचा गच्छति। अपिवर्ती वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो
यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्।
एष वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता
वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय।
देवतानामनिर्भागाय। देवा वै ब्रह्मणश्चान्नस्य च

शमलमपाघ्नन्। यद्वह्मणश्शमलमासीत्। सा गाथा
नाराशः स्यभवत्। यदन्नस्य। सा सुरा॥१३॥

तस्माद्वायतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम्। यत्प्रतिगृह्णीयात्।
शमलं प्रतिगृह्णीयात्। सर्वा वा एतस्य वाचोऽवरुद्धाः।
यो वाजपेययाजी। या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे।
याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये। या दिवि
याऽऽदित्ये या बृहति। याऽप्सु यौषधीषु या
वनस्पतिषु। तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजीनः। सर्वा ह्यस्य
वाचोऽवरुद्धाः॥१४॥

धावामेति ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजीन एकं च॥२॥ [२]

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत। तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत।
तदतिगृह्याणामतिग्राह्यत्वम्। यदतिग्राह्या गृह्यन्ते।
यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावरुन्धे। तदेव तैरतिगृह्यावरुन्धे। पञ्च
गृह्यन्ते। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तमात्वाऽवरुन्धे॥१५॥

सर्व एन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति।
सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते। सप्तदशः प्रजापतिः।
प्रजापतेरास्यै। एकयर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं
दधाति। सोमग्रहाः सुराग्रहाः गृह्णाति। एतद्वै देवानां
परममन्नम्। यत्सोमः॥१६॥

एतन्मनुष्याणाम्। यत्सुरा। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे

सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः। यथ्सोमः। ब्रह्मण
एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति। सुराग्रहान्गृह्णाति।
अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा॥१७॥

अन्नस्यैव शर्मलेन शर्मलं यजमानादपहन्ति। सोमग्रहाःश्च
सुराग्रहाःश्च गृह्णाति। पुमान् वै सोमः। स्त्री सुरा।
तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय।
आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति। जायाः सुराग्रहैः।
तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रियः संभवति।
वाजपेयाभिजितः ह्यस्य॥१८॥

पूर्वं सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्षः
सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्षः सुराग्रहान्। पापवस्यसस्य
विधृत्यै। एष वै यजमानः। यथ्सोमः। अन्नः सुरा।
सोमग्रहाःश्च सुराग्रहाःश्च व्यतिषजति। अन्नाद्यैर्नैवैनं
व्यतिषजति॥१९॥

संपृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह। अन्नं वै भद्रम्।
अन्नाद्यैर्नैवैनं सः सृजति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्।
यथ्सुरा। पाप्मेव खलु वै शर्मलम्। पाप्मना वा
एनमेतच्छर्मलेन व्यतिषजति। यथ्सोमग्रहाःश्च सुराग्रहाःश्च
व्यतिषजति। विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्केत्याह।
पाप्मनैवैनं शर्मलेन व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राडुद्ववति

सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्मुखसुराग्रहैः।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव
 सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति।
 अनृतेनैव विशः सः सृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं ददाति।
 मध्व्योऽसानीति। एकधा ब्रह्मण उप हरति। एकधैव
 यजमान आयुस्तेजो दधाति॥ २१॥

आत्वाऽवरुन्धे सोमश्शमलं यथ्सुरा ह्यस्येन व्यतिपजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥३॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी
 नातिरात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्त
 इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव
 तेनावरुन्धे। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्।
 सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥ २२॥

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः।
 तान्पशुभिरेवारुन्धे। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन।
 प्राणापानावुक्थ्येन। वीर्यः षोडशिनः स्तोत्रेण।
 वाचमतिरात्रेण। प्रजां बृहतः स्तोत्रेण। इममेव
 लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥ २३॥

सुवर्गं लोकः षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ
 आरोहत्यतिरात्रेण। नाकः रोहति बृहतः स्तोत्रेण। तेज
 एवात्मन्त आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन।
 इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचः सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं

च॑ मनुष्यलो॒कं चा॒भिज॑यति मा॒रुत्या व॒शया॑। स॒प्तद॑श
प्राजाप॒त्यान्प॒शूनाल॑भते। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः॥२४॥

प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। श्या॒मा ए॒करू॒पा भव॑न्ति। ए॒वमि॑व हि
प्र॒जाप॑तिः स॒मृद्धौ॑। ता॒न्यर्थ॑ग्निकृ॒तानु॑त्सृ॒जति॑। म॒रुतो॑
य॒ज्ञम॑जिघा॒सन्प्र॒जाप॑तेः। तेभ्य॑ ए॒तां मा॑रु॒तीं व॒शामा॑ल॒भत।
तथै॒वैना॑न॒शम॑यत्। मा॒रुत्या प्र॒चर्य॑। ए॒तान्त्संज॑पयेत्। म॒रुत॑
ए॒व श॑मयित्वा॥२५॥

ए॒तैः प्रच॑रति। य॒ज्ञस्या॑घा॒ताय। ए॒क॒धा व॒पा जु॑होति।
ए॒क॒दे॒वत्या॑ हि। ए॒ते। अथो॑ ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति।
नै॒वा॒रेण॑ स॒प्तद॑शशरावेणै॒तर॑हि प्रच॑रति। ए॒तत्पु॑रोडाशा
ह्ये॒ते। अथो॑ पशूनामे॒व छि॒द्रम॑पि॒दधा॑ति। सा॒र॒स्व॒त्योत्त॑मया
प्रच॑रति। वा॒ग्वै सर॑स्वती। तस्मा॑त्प्रा॒णानां॑ वा॒गुत्त॑मा। अथो॑
प्र॒जाप॑तावे॒व य॒ज्ञं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति। प्र॒जाप॑तिर॒हि वाक्।
अप॑न्नदती भवति। तस्मा॑न्मनु॒ष्याः॑ सर्वा॒व्वाचं॑ वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिश्शमयित्वोत्तमया प्रचरति पदं च॥४॥ [४]

सा॒वि॒त्रं जु॑होति क॒र्मणः॑क॒र्मणः॑ पु॒रस्ता॑त्। कस्त॒द्वेदे॒त्याहुः॑।
यद्वा॑ज॒पेय॑स्य॒ पूर्वं॑ यदप॑र॒मिति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व य॑थापूर्वं
कर्मा॑णि करोति। स॒वने॑स॒वने॑ जुहोति। आ॒क्रम॑णमे॒व
तथ्से॑तुं यज॑मानः कुरुते। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑।
वा॒चस्प॑ति॒र्वाच॑म॒द्य स्व॑दाति न॒ इत्या॑ह। वा॒ग्वै दे॒वानां॑

पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्।
यच्चास्यामधि। तदेवावरुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते।
अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्प-ल्पूलयति। अप्सु
वा अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववप्लवते। यदप्सु
पल्पूलयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवावरुन्धे। बहु वा
अश्वोऽमेध्यमुपगच्छति। यदप्सु पल्पूलयति। मेध्यानेवैनान्करोति।
वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह। एता वा एतं देवता अग्रे
अश्वमयुञ्जन्। ताभिरेवैनान् युनक्ति। सवस्योज्जित्यै। यजुषा
युनक्ति व्यावृत्त्यै॥२९॥

अपानपादाशुहेमन्निति संमार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति।
अथो स्तौत्येवैनानाजिः सरिष्यतः। विष्णुक्रमान्क्रमते।
विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकान्भिजयति। वैश्वदेवो वै रथः।
अङ्गौ न्यङ्गावभितो रथं यावित्याह। या एव देवता
रथे प्रविष्टाः। ताभ्य एव नमस्करोति। आत्मनोऽनात्यै।
अशमरथंभावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद॥३०॥

स्वदयति पल्पूलयति व्यावृत्त्या अनान्त्ये द्वे च॥५॥ [५]

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं

जेष॒मित्या॑ह। स॒वि॒तृ॒प्र॒सू॒त ए॒व ब्र॒ह्म॒णा वा॒ज॒मु॒ञ्ज॑यति।
 दे॒वस्या॑ह॒ः स॒वि॒तुः प्र॒स॒वे बृ॒ह॒स्प॒ति॒ना वा॒ज॒जि॒ता व॒र्षि॑ष्ठं
 नाक॒॑ रुहे॒य॒मि॒त्या॑ह। स॒वि॒तृ॒प्र॒सू॒त ए॒व ब्र॒ह्म॒णा व॒र्षि॑ष्ठं
 नाक॒॑ रो॒ह॒ति। चा॒त्वा॒ले र॒थच॑क्रं नि॒र्मि॒त॒ः रो॒ह॒ति। अ॒तो वा
 अङ्गि॑र॒स उ॒त्त॒माः सु॒व॒र्गं लो॒क॒मा॑यन्। सा॒क्षा॒दे॒व य॒ज॑मा॒नः
 सु॒व॒र्गं लो॒क॒मे॑ति। आ॒वे॑ष्ट॒य॒ति। व॒ज्रो वै र॒थः। व॒ज्रेणै॒व
 दि॒शोऽभि॑ज॒य॒ति॥ ३१॥

वा॒जि॒ना॒ः सा॒मं गा॑यते। अ॒न्नं वै वा॒जः। अ॒न्नमे॒वाव॑रुन्धे।
 वा॒चो व॒र्ष्म दे॒वेभ्योऽप॑ा॒क्राम॑त्। त॒द्वन॑स्प॒तीन्प्रा॑वि॒शत्। सैषा
 वा॒ग्वन॑स्प॒तिषु॑ व॒द॒ति। या दु॑न्दु॒भौ। तस्मा॑दु॒न्दुभिः॑ सर्वा
 वा॒चोऽति॑व॒द॒ति। दु॒न्दुभी॑न्त्स॒माघ्न॑न्ति। प॒र॒मा वा ए॒षा
 वाक्॥ ३२॥

या दु॑न्दु॒भौ। प॒र॒मयै॒व वा॒चाऽव॑रां वा॒चम॑वरुन्धे। अथो वा॒च
 ए॒व व॒र्ष्म य॒ज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। इन्द्रा॑य॒ वाचं॑ व॒द॒तेन्द्रं॑ वा॒जं
 जा॒प॒य॒तेन्द्रो॑ वा॒जम॑ज॒यि॒दि॒त्या॑ह। ए॒ष वा ए॒तर्हीन्द्रः॑। यो
 य॒ज॑ते। य॒ज॑मा॒न ए॒व वा॒ज॒मु॒ञ्ज॑यति। स॒प्तद॑श प्र॒व्या॒धाना॑जिं
 धा॑वन्ति। स॒प्तद॑श॒ः स्तो॒त्रं भ॑वति। स॒प्तद॑शस॒प्तद॑श
 दी॒यन्ते॥ ३३॥

स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। अ॒र्वाऽसि॑ स॒प्तिर॑सि
 वा॒ज्यंसी॑त्या॒ह। अ॒ग्नि॒र्वा अ॒र्वा। वा॒युः स॒प्तिः। आ॒दि॒त्यो
 वा॒जी। ए॒ताभि॑रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒व॒र॒थं यु॑नक्ति। प्र॒ष्टि॒वा॒हि॒नं

युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः। देवरथमेवास्मै युनक्ति॥३४॥

वाजिनो वाजं धावतु काष्ठां गच्छतेत्याह। सुवर्गो वै लोकः काष्ठां। सुवर्गमेव लोकं यन्ति। सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति। य आजिं धावन्ति। प्राश्नो धावन्ति। प्राडिव हि सुवर्गो लोकः। चतसृभिरनु मन्त्रयते। चत्वारि छन्दांसि। छन्दाभिरेवैनान्धसुवर्गं लोकं गमयति॥३५॥

प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्चयन्ते। य आजिं धावन्ति। उदंश्च आवर्तन्ते। अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति। रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै। आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादित्याह। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुन्धे। यथालोकं वा एत उञ्जयन्ति। य आजिं धावन्ति॥३६॥

कृष्णलंकृष्णलं वाजसृङ्गः प्रयच्छति। यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति। तं परिक्रीयावरुन्धे। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता बृहस्पतिरुदजयत्। स नीवारान्निरवृणीत। तन्नीवाराणां नीवारत्वम्। नैवारश्चरुर्भवति॥३७॥

एतद्वै देवानां परममन्नम्। यन्नीवाराः। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे। सप्तदशशरावो भवति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। क्षीरे भवति। रुचमेवास्मिन्दधाति। सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय।

बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यो वा ए॒ष दे॒वत॑या॥३८॥

यो वा॑ज॒पे॒येन॑ यज॑ते। बा॒रु॒ह॒स्प॒त्य ए॒ष च॒रुः।
अश्व॑ान्त्स॒रिष्य॑तः स॒सृष॑श्चाव॑ घ्रापयति। यमे॒व ते वाजं॑
लो॒कमु॒ञ्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑रुन्धे। अजी॑जिपत वनस्पतय॒ इन्द्रं॑
वाजं॑ विमु॑च्यध्वमिति॑ दुन्दु॒भीन् विमु॑ञ्चति। यमे॒व ते वाजं॑
लो॒कमिन्द्रि॑यं दु॒न्दुभ॑यं उ॒ञ्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑रुन्धे॥३९॥

अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च॥६॥

[६]

ता॒र्प्यं यज॑मानं॒ परि॑धापयति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्।
य॒ज्ञेनै॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयति। द॒र्भ॒मयं॑ परि॑धापयति। प॒वित्रं॑
वै द॒र्भाः। पु॒नात्ये॒वैन॑म्। वाजं॑ वा ए॒षोऽव॑रुरुत्सते। यो
वा॑ज॒पे॒येन॑ यज॑ते। ओष॑धयः खलु॒ वै वाजः॑। यद॑र्भ॒मयं॑
परि॑धापयति॥४०॥

वाज॒स्याव॑रुद्धौ। जाय॑ एहि॒ सुवो॑ रोहा॒वेत्या॑ह। प॒त्न्या ए॒वैष
य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै। स॒प्तद॑शार॒त्रिर्यूपो॑ भवति।
स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। तू॒पर॑श्चतु॒रश्रि॑र्भवति।
गौ॒धूमं॑ च॒षाल॑म्। न वा ए॒ते ब्री॒हयो॑ न यवाः॑। यद्गौ॒धूमाः॑॥४१॥

ए॒वमि॑व॒ हि प्र॒जाप॑तिः॒ समृ॑द्धौ। अथो॑ अ॒मुमे॒वास्मै॑
लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति। वासो॑भिर्वेष्टयति। ए॒ष वै यज॑मानः।
यद्यूपः॑। स॒र्वदे॒वत्य॑ वासः॑। सर्वा॑भिरे॒वैन॑ दे॒वता॑भिः सम॑र्धयति।

अथो आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्रै। द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति॥४२॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेव प्रीणाति। अथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्रै। दशभिः कल्पै रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं लोकमेति। सुवर्देवाः अगन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृता अभूमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव तेन लोकात्रैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। आसपुटैर्घ्नन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्यैर्नैवैनः समर्धयन्ति। ऊषैर्घ्नन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवैनमन्नाद्यैर्न समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यञ्चं घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतै। शीरूषतो घ्नन्ति। शीरूषतो ह्यन्नमद्यतै। दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मुदघः। यो यूपः रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतः

सुव॒र्गो लो॒कः॥४६॥

अ॒मृतं॑ ए॒व सु॒वर्गे॑ लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। श॒तमा॑नं भवति।
श॒तायुः॑ पु॒रुष॑श्श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॑वेन्द्रि॒ये प्र॒ति॒ ति॒ष्ठति॑।
पु॒ष्ट्यै॑ वा ए॒तद्रूप॑म्। यद॒जा। त्रिः॑ सं॒वत्स॑रस्या॒न्यान्प॒शून्परि॑
प्रजा॑यते। ब॒स्ता॒जिन॑म॒ध्यव॑ रोहति। पु॒ष्ट्यामे॒व प्र॒जन॑ने
प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑॥४७॥

परिधापयति गोधूमां जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्चं ग्रन्ति लोको नवं च॥७॥ [७]

स॒प्तान्न॑होमाञ्जुहोति। स॒प्त वा॑ अ॒न्नानि॑। याव॑न्त्ये॒वान्नानि॑।
ता॒न्येवा॑व॒रुन्धे॑। स॒प्त ग्रा॒म्या ओष॑धयः। स॒प्तार॑ण्याः।
उ॒भयी॑षाम॒वरु॑द्धौ। अ॒न्नस्या॑न्नस्य जुहोति। अ॒न्नस्या॑न्नस्या॒वरु॑द्धौ।
यद्वा॑ज॒पेयया॒ज्यन॑वरुद्धस्या॒श्रीया॑त्॥४८॥

अ॒वरु॑द्धेन॒ व्यु॑द्धेत। स॒र्वस्य॑ स॒मव॑दायं जुहोति।
अ॒न॒वरु॑द्धस्या॒वरु॑द्धौ। औदु॑म्बरेण सु॒वेणं॑ जुहोति।
ऊ॒र्वा अ॒न्नमु॑दु॒म्बरः॑। ऊ॒र्ज ए॒वान्नाद्य॑स्या॒वरु॑द्धौ।
दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इ॒त्याह॑। स॒वितृ॑प्र॒सूत॑ ए॒वैनं॑
ब्र॒ह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रभि॑षि॒ञ्चति॑। अ॒न्नस्या॑न्नस्या॒भिषि॑ञ्चति।
अ॒न्नस्या॑न्नस्या॒वरु॑द्धौ॥४९॥

पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यञ्च॑म॒भिषि॑ञ्चति। पु॒रस्ता॑द्धि प्र॒तीची॑न॒मन्न॑म॒द्यते॑।
शी॒र॒ष॒तोऽभि॑षि॒ञ्चति॑। शी॒र॒ष॒तो ह्यन्न॑म॒द्यते॑। आ मु॒खाद॑न्वव॒स्माव॑यति।
मु॒खत॑ ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधाति। अ॒ग्नेस्त्वा॒ साम्रा॑ज्येना॒भिषि॑ञ्चामी॒त्याह॑।
ए॒ष वा॑ अ॒ग्नेः स॒वः। तेनै॒वैन॑म॒भिषि॑ञ्चति। इन्द्र॑स्य त्वा

साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्य
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवेनमभिषिञ्चति।
सोमग्रहाःश्चावदानीयानि चत्विग्भ्य उपहरन्ति। अमुमेव
तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाःश्चानवदानीयानि च
वाजसृष्ट्यः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो
उभयीष्वेवाभिषिच्यते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते।
अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। वाजवतीभिर्माध्यन्दिने।
अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुद्धे। शिपिविष्टवतीभिस्तृतीयसवने।
यज्ञो वै विष्णुः। पशवश्शिपिः। यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति।
बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवेनः श्रियै गमयति॥५२॥

अश्रीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्धा इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसृत्शिपिस्त्रीणि च॥८॥[८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते।
द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते।
भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति
वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य
सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति।
व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं
त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते।

तस्माद्वाजपेययाजी न कंचन प्रत्यवरोहति। अपीव हि देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह। पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपां रसमुद्वयसमित्याह। अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिं समाभृतमित्याह सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नव च॥९॥ [९]

इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञोऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददुः। तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमवरुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्रुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते

द्वेद्वे जा॒ये अ॒भ्याक्ष॑त। य ए॒वं वेद॑। अ॒भि द्वि॒तीयां
जा॒याम॑श्रुते। अ॒ग्नये॑ क॒व्यवा॑ह॒नाय॑ स्व॒धा नम॑ इत्या॒ह।
य ए॒व पि॑तृ॒णाम॒ग्निः। तं प्री॑णाति। ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति।
त्रि॒र्निद॑धाति। षट्त्सं॑प॒द्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। तू॒ष्णीं मे॑क्ष॒णमा॑द॒धाति॑।
अस्ति॑ वा हि ष॒ष्ठ ऋ॒तुर्न वा॑। दे॒वान् वै पि॑तृ॒न्प्री॑तान्। मनु॒ष्याः
पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति। त्रि॒र्निद॑धाति।
षट्त्सं॑प॒द्यन्ते॑। षड्वा ऋ॒तवः॑॥५९॥

ऋ॒तवः॑ खलु॒ वै दे॒वाः पि॑तरः। ऋ॒तूने॒व दे॒वान्पि॑तृ॒न्प्री॑णाति।
ता॒न्प्री॑तान्। मनु॒ष्याः पि॑तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। स॒कृदा॑च्छि॒त्रं
ब॒र्हिर्भ॑वति। स॒कृदि॑व॒ हि पि॑तरः। त्रि॒र्निद॑धाति। तृ॒तीये॒ वा
इ॒तो लो॒के पि॑तरः। ता॒ने॒व प्री॑णाति। प॒राडा॑व॒र्तते॥६०॥

ह्री॒का हि॑ पि॒तरः॑। ओ॒ष्मणो॑ व्या॒वृत् उपा॑स्ते। ऊ॒ष्मभा॑गा हि
पि॒तरः॑। ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति। प्रा॒श्या (३) न्न प्रा॒श्या (३)
मि॒ति। यत्प्रा॑श्री॒यात्। ज॒न्यम॑न्नम॒द्यात्। प्र॒मायु॑कः स्यात्। यन्न
प्रा॑श्री॒यात्। अ॒हविः॑ स्यात्॥६१॥

पि॒तृभ्य॑ आ॒वृश्चे॑त। अ॒व॒घ्रेय॑मे॒व। तन्ने॒व प्रा॑शितं॒ नेवाप्रा॑शितम्।
वी॒रं वा॒ वै पि॑तरः॑ प्र॒यन्तो॑ ह॒रन्ति॑। वी॒रं वा॑ द॒दति॑। द॒शां
छि॒नन्ति॑। ह॒रण॑भागा हि पि॒तरः॑। पि॒तृने॒व नि॒रव॑दयते। उत्त॑र॒
आयु॑षि॒ लोमं॑ छि॒न्दी॑त। पि॒तृणां॑ ह्ये॒तर॑हि॒ नेदी॑यः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितॄणाम्। नमो वः पितरो
रसाय। नमो वः पितरश्शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय।
नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवे। नमो वः
पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिँल्लोके स्थः॥६३॥

युष्मास्तेऽनु। येऽस्मिँल्लोके। मां तेऽनु। य एतस्मिँल्लोके
स्थः। यूयं तेषां वसिष्ठो भूयास्त। येऽस्मिँल्लोके। अहं तेषां
वसिष्ठो भूयासमित्याह। वसिष्ठः समानानां भवति। य एवं
विद्वान्पितॄभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा एतत्पितॄलोके चरति।
यत्पितॄभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्ययर्चा
पुनरैति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति।
न प्रमायुको भवति। पितॄलोके वा एतद्यजमानश्चरति।
यत्पितॄभ्यः करोति। स ईश्वर आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावेनं
तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः। यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति।
प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥६५॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान् शूनकरोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पवित्रेणापुनात्। तान्परस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेन देवाः। यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याहुतिः। यदुपांशुः। सोमेन देवास्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपांशुं जुहोति। सोमेनैव तद्देवास्तर्पयति। यद्ग्रहाञ्जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चमसाञ्जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्रं आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्रं आसीत्। मृन्मयानि वा एतान्यासन्। तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्। तान्यकुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयानि। इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः स्थालीर्वायव्याः सोमग्रहणीरिति। देवा वै पृश्निमदुहन्॥४॥

तस्यां ए॒ते स्तनां॑ आसन्। इ॒यं वै पृ॒श्निः। तामा॑दि॒त्या
आ॑दि॒त्य॒स्था॒ल्या चतु॑ष्पदः प॒शून् दु॒हन्। यदा॑दि॒त्य॒स्था॒ली
भ॒वति॑। चतु॑ष्पद ए॒व तया॑ प॒शून् यज॑मान इ॒मां दु॒हे।
तामि॒न्द्र उ॒क्थ्य॒स्था॒ल्येन्द्रि॒यम॑दुहत्। यदु॒क्थ्य॒स्था॒ली भ॒वति॑।
इन्द्रि॒यमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तां वि॒श्वे दे॒वा
आ॑ग्रयण॒स्था॒ल्योर्ज॑मदुहन्। यदा॑ग्रयण॒स्था॒ली भ॒वति॑॥५॥

ऊ॒र्जमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तां म॑नु॒ष्या
ध्रु॒व॒स्था॒ल्याऽऽयु॑रदुहन्। यद्ध्रु॒व॒स्था॒ली भ॒वति॑। आ॒युरे॒व तया॑
यज॑मान इ॒मां दु॒हे। स्था॒ल्या गृ॒ह्णाति॑। वा॒युर्व्ये॒न जु॒होति॑।
तस्मा॑दन्ये॒न पात्रे॑ण प॒शून् दु॒हन्ति॑। अ॒न्येन॒ प्रति॑गृह्णन्ति। अथो॑
व्या॒वृ॒तमे॒व तद्यज॑मानो गच्छति॥६॥

ग्रहं॑ ग्रहा॑ं जुहोत्य॑ कुर्वतादुहन्नाग्रयण॒स्था॒ली भ॒वति॑ न॒वं च॑॥१॥ ————— [१]

यु॒व॑ सु॒राम॑मश्विना। नमु॑चा॒वासुरे॑ स॒चा। वि॒पि॒पा॒ना
शु॒भ॒स्पती॑। इन्द्रं॑ कर्म॑ स्वावतम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑व॒श्विनो॒भा।
इन्द्रा॑व॒तं कर्म॑णा द॒स॒नाभिः॑। यथ्सु॒रामं॑ व्य॒पि॒ब॒श्शर्चा॑भिः।
सर॑स्वती॒ त्वा म॒घव॑न्नभीष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते॑।
सु॒ची॒वं घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒स॒निः॑ र॒यिम॒स्मे सु॒वीर॑म्। प्र॒श॒स्तं धै॑हि॒ य॒शसं॑
बृ॒हन्ता॑म्। यस्मि॑न्नश्वा॑स ऋष॒भास॑ उ॒क्षणः॑। व॒शा मे॒षा
अ॒वसृ॑ष्टास॒ आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृ॒ष्ठाय॑ वे॒धसे॑। ह॒दा

म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रयै॑। नाना॒ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः स॒दो मि॑तम्।
मा स॒ः सृ॑क्षा॒थां पर॑मे व्यो॒मन्। सुरा॒ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोम॑
ए॒षः। मा मा॑ हि॒ः सीः॒ स्वां योनि॑मावि॒शन्॥८॥

यदत्र॑ शि॒ष्टः र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॑ अपि॒ब॒च्छची॑भिः। अ॒हं
तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॒ः राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि। द्वे स्मृ॒ती
अ॑श्रृणवं पि॒तृणाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। ताभ्या॑मि॒दं
विश्वं॑ भुव॑न॒ः समै॑ति। अ॒न्तरा॑ पूर्॒वमप॑रं च के॒तुम्। यस्ते॑ दे॒व
वरु॑ण गाय॒त्रछ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॥९॥

यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुप्छ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे। यस्ते॑
दे॒व वरु॑ण जग॑तीछन्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे। सोमो॑ वा
ए॒तस्य॑ रा॒ज्यमा॑द॒त्ते। यो राजा॑ स॒त्राज्यो॑ वा सोमै॑न॒ यज॑ते।
दे॒वसु॒वामे॒तानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति। ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑ः
स॒वाः। त ए॒वास्मै॑ स॒वान्प्रय॑च्छन्ति। त ए॒नं पुनः॑ सुवन्ते
रा॒ज्याय॑। दे॒वसू॑ राजा॑ भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥२॥ [२]

उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑पी। आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधात्। इन्द्रा॑य
कृ॒ण्वती॒ भा॒गम्। मि॒त्राय॒ वरु॑णाय च। इ॒यं वा
अ॑ग्नि॒होत्री॑। इ॒यं वा ए॒तस्य॑ नि॒षीद॑ति। यस्या॑ग्नि॒होत्री॑
नि॒षीद॑ति। तामु॒त्थाप॑येत्। उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिरि॒ति। इ॒यं वै
दे॒व्यदि॑तिः॥११॥

इ॒मामे॒वास्मा॒ उत्था॑पयति। आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधा॒दित्या॑ह।

आयुरे॒वास्मि॑न्दधाति। इन्द्रा॑य कृ॒ण्वती॑ भा॒गं मि॒त्राय॑
वरु॑णाय चेत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अव॑र्ति॒ वा ए॒षैत॑स्य
पा॒प्मानं॑ प्र॒ति॒ख्याय॑ नि॒षीद॑ति। यस्या॑ग्नि॒होत्र्युप॑सृष्टा
नि॒षीद॑ति। तां दु॒ग्ध्वा ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात्। यस्या॑न्नं नाद्यात्।
अव॑र्ति॒मेवास्मि॑न्पा॒प्मानं॑ प्र॒तिमु॑ञ्चति॥१२॥

दु॒ग्ध्वा द॑दाति। न ह्यदृ॑ष्टा दक्षि॑णा दी॒यते॑। पृथि॒वीं वा ए॒तस्य॑
पयः॑ प्रवि॑शति। यस्या॑ग्नि॒होत्रं॑ दु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्कन्द॑ति। यद॒द्य
दु॒ग्धं पृ॑थि॒वीमस॑क्त। यदोष॑धीर॒प्यस॑र॒द्यदापः॑। पयो॑ गृ॒हेषु॑
पयो॑ अ॒ग्नि॒यासु॑। पयो॑ व॒ध्मेषु॑ पयो॑ अस्तु तन्मयी॒त्याह॑।
पय॑ ए॒वात्म॑न्गृ॒हेषु॑ प॒शुषु॑ धत्ते। अ॒प उप॑सृजति॥१३॥

अ॒द्भिरे॒वैन॑दाप्रोति। यो वै य॒ज्ञस्यार्ते॑ नाना॑र्त॒ः स॒ सृ॑जति॑।
उ॒भे वै ते तर्ह्या॑र्च्छ॒तः। आ॑र्च्छ॒ति खलु॑ वा ए॒तद॑ग्नि॒होत्र॑म्।
यदु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्कन्द॑ति। यद॑भिदु॒ह्यात्। आ॒र्ते नाना॑र्तं य॒ज्ञस्य॑
स॒ सृ॑जेत्। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क॑ होत॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा
पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१४॥

यद्यु॒द्धुत॑स्य॒ स्कन्दे॑त्। यत्ततोऽहु॑त्वा पुन॑रे॒यात्। य॒ज्ञं
वि॒च्छि॑न्ध्यात्। यत्र॒ स्कन्दे॑त्। तन्नि॒षद्य॑ पुन॑र्गृही॒यात्।
यत्रै॒व स्कन्द॑ति। तत् ए॒वैन॑त्पुन॑र्गृह्णाति। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क॑
होत॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑
य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१५॥

वि वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञश्छिद्य॑ते। यस्या॑ग्नि॒होत्रे॑ऽधि॒श्रिते॑ श्वाऽन्त॒रा
धाव॑ति। रु॒द्रः खलु॑ वा ए॒षः। यद॒ग्निः। यद्वा॑म॒न्वत्या॑
व॒र्तये॑त्। रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ द॒ध्यात्। अ॒प॒शुर्यज॑मानः स्यात्।
यद॒पोऽन्व॑ति॒षिञ्चे॑त्। अ॒नाद्य॑म॒ग्नेरापः॑। अ॒नाद्य॑म॒भ्यामपि॑
द॒ध्यात्। गा॒र्हप॑त्या॒द्भस्मा॑दाय। इ॒दं विष्णु॑र्विच॒क्रम॒ इति॑
वैष्ण॒व्यर्चा॑ऽऽह॒वनीया॑द्ध॒सय॑न्नु॒द्रवे॑त्। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञः संत॑नोति। भस्म॑ना प॒दमपि॑ वपति
शान्त्यै॑॥१६॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥३॥ [३]

नि वा ए॒तस्या॑ह॒वनीयो॑ गा॒र्हप॑त्यं कामयते। निगा॒र्हप॑त्य
आह॒वनीय॑म्। यस्या॑ग्निमनु॒द्धृत॑ः सूर्योऽभि नि॒म्रोच॑ति। द॒र्भेण॑
हि॒रण्यं प्र॑ब॒द्धं पु॒रस्ता॑द्धरेत्। अथा॑ग्निम्। अथा॑ग्नि॒होत्र॑म्।
यद्धि॒रण्यं पु॒रस्ता॑द्धरति। ज्योति॑र्वै हि॒रण्य॑म्। ज्योति॑रे॒वैनं॑
पश्य॑न्नुद्धरति। यद॒ग्निं पूर्वं॑ ह॒रत्य॑था॒ग्निहोत्र॑म्॥१७॥

भा॒गधे॑येनै॒वैनं॑ प्रणयति। ब्रा॒ह्मण॑ आ॒र्षेय॑ उद्धरेत्।
ब्रा॒ह्मणो॑ वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्ध॑रति।
अ॒ग्निहोत्र॑मु॒पसा॑द्यातमि॒तोरा॑सीत। व्र॒तमे॒व ह॒तमनु॑
म्रिय॑ते। अन्तं॑ वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छति। यस्ता॑म्यति।
अन्त॑मेष य॒ज्ञस्य॑ गच्छति। यस्या॑ग्निमनु॒द्धृत॑ः सूर्योऽभि
नि॒म्रोच॑ति॥१८॥

पुनः॑ स॒मन्य॑ जुहोति। अन्ते॑नै॒वान्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति।

वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति। यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। परांची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुना जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवांसयति। अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हतमनु म्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्यं जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत्॥२२॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु
 रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।
 रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यं
 मन्थेत्॥ २३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
 स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु
 प्रजानन्ति। छन्दोभिरेवैनः स्वाद्योनेः प्रजनयति।
 गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
 तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे
 रय्यै रमस्व॥ २४॥

सहसे द्युम्नाय। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
 पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
 ऋक्सामे वै सारस्वतावुत्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनः समिन्धे।
 सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट्।
 २५॥

ताभ्यामेवैनः समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य
 यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
 आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पदं
 हि ते। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततानं। तत्र रयिष्ठामनु सं भरेतम्।
 सं नः सृज सुमत्या वाजवत्येति॥ २६॥

पूर्वेणैवास्यं यज्ञेन यज्ञमनु संतनोति। त्वमग्ने सप्रथा
असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञः
संतनोति। अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
अग्निमेव पथिकृतं स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनं
यज्ञियं पन्थामपि नयति। अनङ्गान्दक्षिणा। वही ह्येष
समृद्धौ॥२७॥

हरत्यथाग्निहोत्रं निम्रोचति हरेदेवतां गच्छत्युद्वार्यन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नवं च (नि वै पूर्वं त्रीणि
निम्रोचति दर्भेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं
परौच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै मन्थेदुद्धरेत् ॥)॥४॥ [४]

यस्य प्रातः सवने सोमोऽतिरिच्यते। माध्यन्दिनं सवनं
कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौर्ययति मरुतामिति धयद्वतीषु
कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु वा एतत्।
यत्सवनस्यातिरिच्यते। यद्धयद्वतीषु कुर्वन्ति। सन्धेशशान्त्यै।
गायत्रं सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः। तेनैव प्रातः
सवनान्नयन्ति॥२८॥

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति। तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति।
होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु शंसति। मध्यत एव यज्ञः
समादधाति। यस्य माध्यन्दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते।
आदित्यं तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिवीतं
सामं भवति। अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्। अतिरिक्तं

यथ्सर्वनस्यातिरिच्यते॥२९॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महा५ असि सूर्येति कुर्वन्ति।
यस्यैवादित्यस्य सर्वनस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैवैनं
कामेन समर्धयन्ति। गौरिवीत५ सामं भवति। तेनैव
माध्यन्दिनाथ्सर्वनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव
तृतीयसर्वनान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
श५सति॥३०॥

मध्यत एव यज्ञ५ समादधाति। यस्य तृतीयसर्वने
सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते। तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम्।
यजमानं वा एतत्पशवं आसाहयन्ति। बृहत्सामं भवति।
बृहद्वा इमाल्लोकान्दाधार। बारहताः पशवः। बृहत्तैवास्मै
पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै
देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवैनं५ समर्धयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते।
होताऽनुश५सति। मध्यत एव यज्ञ५ समादधाति॥३१॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्यते श५सति दाधारुष्टौ च॥५॥ [५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि
स५सुनुतः। यौ द्वौ स५ सुनुतः। प्रजापतिर्वा एष
वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं
वा एते स५सुन्वतोर्निर्बप्सति। पूर्वेणोपसृत्या देवता
इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयांभवति। एतिवन्त्याज्यानि

भवन्त्यभिजित्यै॥ ३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।
देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। आभ्यामेवैनमन्तरैति।
वाचश्च मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥ ३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्यै। अभिजिद्भवति। सुवर्गस्य
लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्भवति। विश्वस्य जित्यै। यस्य
भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः। स देवता वृद्ध इति।
यद्यग्निष्टोमः सोमः परस्तात्स्यात्॥ ३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत।
यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे। यो वै छन्दोभिरभिभवति। स
संस्नुवतोरभिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह।
छन्दांसि वै संवेश उपवेशः। छन्दोभिरेवास्य
छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो वा ऋत्विजामध्वर्युः॥ ३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽर्घुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा
पातमित्याह। प्राणापानयोरेव श्रयते। प्राणापानौ मा
माहासिष्टमित्याह। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जहितः।
आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं
यदववर्जयुः। क्रूरकृतमिवैषां लोकः स्यात्। आहर दहेति

ब्रूयात्॥ ३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुयुः। इयं
वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्यृद्धं तदित्याहुः।
यथस्तुतमननुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीनावीती
मार्जालीयं परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्।
उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति॥ ३७॥

अथो ध्रुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवासमै ह्रुवते। त्रिः परियन्ति।
त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो ध्रुवते। त्रिः
पुनःपरियन्ति। षट्थसंपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं
ध्रुवते। अग्न आयूँषि पवस् इति प्रतिपदं कुर्वीरन्।
रथन्तरसामैषाँ सोमः स्यात्। आयुरेवात्मन्दधते। अथो
पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥ ३८॥

अभिर्जित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरञ्छीणि च॥ ६॥ [६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं कामन्ति।
यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै
रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं
यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं कामन्ति। आर्तिं वा एते
नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥ ३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीद्वादुद्धरेत्।

यदाग्नी॑द्ध उ॒द्वाये॑त्। गार्ह॑पत्यादुद्धरेत्। यद्गार्ह॑पत्य उ॒द्वाये॑त्।
अत॑ ए॒व पुन॑र्मन्थेत्॥४०॥

अत्र॒ वाव॑ स॒ निल॑यते। यत्र॒ खलु॑ वै निली॑नमुत्त॒मं पश्य॑न्ति।
तदे॑नमिच्छन्ति। यस्मा॒द्गारो॑रुद्वाये॑त्। तस्या॒रणी॑ कुर्यात्।
क्रु॒मुक॑मपि कुर्यात्। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यत्क्रु॑मुकः।
प्रि॒ययै॑वैन॑न्त॒नुवा॒ सम॑र्धयति। गार्ह॑पत्यं मन्थति॥४१॥

गार्ह॑पत्यो॒ वा अ॒ग्रेयो॑निः। स्वादे॒वैन॒र्य्यो॑नैर्जनयति।
नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यञ्जनयति। यस्य॒ सोम॑ उप॒दस्ये॑त्।
सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यन्द्वेधा विच्छिद्यं। ऋ॒जीषे॑ऽन्यदाधूनुयात्।
जुहु॑यादन्यत्। सोम॑मे॒वाभि॑षुणोति। सोम॑ञ्जुहोति। सोम॑स्य॒
वा अ॑भिषूयमाणस्य प्रि॒या त॒नूरु॑दक्रामत्॥४२॥

तथ्सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यमभवत्। यथ्सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यङ्कुर्वन्ति।
प्रि॒ययै॑वैन॑न्त॒नुवा॒ सम॑र्धयन्ति। यस्या॒क्रीत॑ः॒ सोम॑मप॒हरे॑युः।
क्री॒णीया॑दे॒व। सैव॑ ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य॒ क्री॒तम॑प॒हरे॑युः।
आ॒दा॒राश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णुयात्। गा॒य॒त्री य॑
सोम॑माहरत्। तस्य॒ योऽ॑शुः प॒राऽप॑तत्॥४३॥

त आ॒दा॒रा अ॑भवन्। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॑ व॒ल्कः
प॒राऽप॑तत्। तानि॑ फाल्गु॒नान्य॑भवन्। प॒शवो॑ वै फाल्गु॒नानि॑।
प॒शवः॑ सोमो॒ राजा॑। यदा॒दा॒राश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णोति।
सोम॑मे॒व राजा॑नम॒भिषु॑णोति। श्रु॒तेन॑ प्रातः स॒वने॑ श्रीणीयात्।
द॒ध्ना म॒ध्यन्दि॑ने॥४४॥

नी॒त॒मि॒श्रेण॑ तृतीयसव॒ने। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमः॑ स्याद्रथन्त॒रसा॑मा।
 य ए॒व॒त्वि॒जो वृ॒ताः स्युः॑। त ए॒न॒य्याँज॑येयुः। ए॒का॒ङ्गान्दक्षि॑णान्दद्यात्तेभ्य॑
 ए॒व। पुनः॑ सोम॑ङ्कीणीयात्। य॒ज्ञेनै॒व तद्य॑ज्ञमिच्छति। सै॒व
 ततः॑ प्रायश्चित्तिः॑। सर्वा॑भ्यो वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यः॒ सर्वे॑भ्यः
 पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मान॒मागु॑रते। यः स॒त्राया॑गुरते॑। ए॒तावा॑न्खलु वै
 पु॒रुषः॑। याव॑दस्य वित्तम्। स॒र्व॒वे॒द॒सेन॑ यजेत। सर्व॑पृष्ठोऽस्य
 सोमः॑ स्यात्। सर्वा॑भ्य ए॒व दे॒वता॑भ्यः॒ सर्वे॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑
 आ॒त्मान॒न्निष्क्री॑णीते॥४५॥

उद्धार्यति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽपतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥७॥ [७]

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रे॑ण विच॑र्षणिः। यः पो॒ता स पु॑नातु
 मा। पुन॑न्तु मा दे॒वज॒नाः। पुन॑न्तु मन॑वो धि॒या। पुन॑न्तु विश्व॑
 आ॒यवः॑। जा॒त॒वेदः॑ प॒वित्र॑वत्। प॒वित्रे॑ण पुना॒हि मा। शू॒क्रेण॑
 दे॒व दी॑द्यत्। अ॒ग्ने ऋ॒त्वा ऋ॒तू र॑नु॥४६॥

यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॒त॒त॒मन्त॑रा। ब्र॒ह्म तेन॑ पुनीमहे।
 उ॒भाभ्या॑न्दे॒व स॒वितः॑। प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्र॒ह्म पुनी॑महे।
 वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्। यस्यै॑ ब॒ह्वीस्त॑नुवो वी॒तपृ॑ष्ठाः। तया॑
 म॒द॒न्तः स॒ध॒माद्यै॑षु। व॒य॑ꣳ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥४७॥

वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु। वा॒तः प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो॒भूः।
 द्यावा॑पृथि॒वी प॒यसा॑ प॒योभिः॑। ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञियै॑ मा पुनीताम्।
 बृ॒हद्भिः॑ स॒वित॑स्तृभिः। व॒र्षि॒ष्ठैर्दे॒व म॑न्मभिः। अ॒ग्ने दक्षैः॑ पुना॒हि
 मा। येन॑ दे॒वा अपु॑नत। येनापो॑ दि॒व्यङ्क॑शः। तेन॑ दि॒व्येन॑

ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरुध्येति। ऋषिभिः संभृतं रसम्। सर्वं स पूतमश्नाति। स्वदितं मातरिश्वना। पावमानीर्यो अध्येति। ऋषिभिः संभृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीरं सर्पिर्मधूदकम्। पावमानीः स्वस्त्ययनीः॥४९॥

सुदुघा हि पयस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमल्लोकमथो अमुम्। कामान्त्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः स्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्रुतः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः॥५०॥

ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते सदा। तेन सहस्रधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्। शतोद्यामं हिरण्मयम्। तेन ब्रह्मविदो वयम्। पूतं ब्रह्म पुनीमहे। इन्द्रः सुनीती सह मा पुनातु। सोमः स्वस्त्या वरुणः समीच्या। यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु॥५१॥

अनुं रयीणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्रुतः ऋषिभिः सम्भृतो रसः पुनातु त्रीणि च॥८॥

[८]

प्रजा वै सत्रमांसतु तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा अपश्यञ्चमसङ्कृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः।

तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत। तस्मादर्धमासे देवा
इज्यन्ते। पितरोऽपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम्।
तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन मास्यूर्जमवारुन्धत।
तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य
पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत।
तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते। प्रातश्च सायञ्च।
पशवोऽपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः।
तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः प्रेरते। प्रातः
सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं
स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन सवँत्सर ऊर्जमवारुन्धत।
ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयं
स्म इति। त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि
निरवपन्। तैरेवेषान्तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः॥५४॥

यद्यजते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे।
यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत।
तान्तेनावरुन्धे। यदावसुथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या
ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। यद्वक्षिणान्ददाति॥५५॥

यामे॒व प॒शव॒ ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत। तान्ते॒नाव॑रुन्धे। यच्चा॑तु॒र्मा॒स्यैर्य॑ज॒ते।
यामे॒वासु॑रा॒ ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत। तान्ते॒नाव॑रुन्धे। भव॑त्या॒त्मना॑।
परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति। वि॒राजो॒ वा ए॒षा वि॒क्रान्तिः॑।
यच्चा॑तु॒र्मा॒स्यानि॑। वै॒श्वदे॒वेना॒स्मिल्लो॑के प्रत्य॑तिष्ठत्।
व॒रुण॑प्र॒घा॒सैरन्त॑रिक्षे। सा॒कमे॒धैर॒मुष्मि॑ल्लो॒के। ए॒ष ह॒
त्वावै॑त॒त्सर्व॑ भवति। य ए॒ववि॑द्वा॒श्चातु॑र्मा॒स्यैर्य॑ज॒ते॥ ५६॥

मनुष्या अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा ददात्यतिष्ठच्चत्वारि

च॥ ९॥ [९]

अ॒ग्नि॒र्वाव॑ सं॒व्वँ॑त्स॒रः। आ॒दि॒त्यः प॑रि॒वत्स॑रः। च॒न्द्रमा॑
इ॒दाव॑त्स॒रः। वा॒युर॑नु॒वत्स॑रः। यद्वै॑श्वदे॒वेन॒ यज॑ते।
अ॒ग्निमे॒व त॒त्सँव्वँ॑त्स॒रमा॑प्नोति। तस्मा॑द्वैश्वदे॒वेन॒ यज॑मानः।
सं॒व्वत्स॑रीणा॑ स्व॒स्तिमा॑शास्त॒ इत्या॑शासीत। यद्वै॑रुणप्र॒घा॒सैर्य॑ज॒ते।
आ॒दि॒त्यमे॒व तत्प॑रि॒वत्स॑रमा॑प्नोति॥ ५७॥

तस्मा॑द्वैरुणप्र॒घा॒सैर्य॑ज॒मानः। प॑रि॒वत्स॑रीणा॑ स्व॒स्तिमा॑शास्त॒
इत्या॑शासीत। यत्सा॑कमे॒धैर्य॑ज॒ते। च॒न्द्रम॑समे॒व तदि॑दावत्स॒रमा॑प्नोति।
तस्मा॑त्सा॒कमे॒धैर्य॑ज॒मानः। इ॒दाव॑त्स॒रीणा॑ स्व॒स्तिमा॑शास्त॒
इत्या॑शासीत। यत्पि॑तृय॒ज्ञेन॒ यज॑ते। दे॒वाने॒व तद॑न्वव॑स्यति।
अथ॒वा अ॑स्य वा॒युश्चा॑नु॒वत्स॑रश्चा॒प्रीता॑वुच्छि॑ष्येते।
यच्छु॑नासी॒रीये॑ण॒ यज॑ते॥ ५८॥

वा॒युमे॒व तद॑नु॒वत्स॑रमा॑प्नोति। तस्मा॑च्छु॒नासी॒रीये॑ण॒

यजमानः। अनुवत्सुरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत।
 संवत्सुरवाँ एष ईप्सुतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजतु इति।
 एष ह त्वे संवत्सुरमाप्नोति। य एवद्विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते।
 विश्वे देवाः समयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त
 एतल्लोकमजयन् ॥ ५९ ॥

यस्मिन्नग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकञ्जयति।
 यस्मिन्नग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन
 यजते। अथ संवत्सुरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सुरस्य
 गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा
 सहस्रयाजिनमाप्नोति ॥ ६० ॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति।
 अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा
 वै वैश्वदेवस्य मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा
 उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त।
 तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम् ॥ ६१ ॥

अथादित्यो वरुणं राजानव्वरुणप्रघासैर्यजत। स
 एतल्लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैर्यजते।
 एतमेव लोकञ्जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव
 सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणं राजानव्वरुण-
 प्रघासैर्यजत। तद्वरुणप्रघासानाव्वरुणप्रघासत्वम्। अथ
 सोमो राजा छन्दांसि साकमेधैर्यजत ॥ ६२ ॥

स ए॒तल्लो॑कम॑जयत्। यस्मि॑श्च॒न्द्रमा॑ वि॒भाति॑। यत्सा॑कमे॒धैर्य॑ज॒ते।
 ए॒तमे॒व लो॑कञ्जयति। यस्मि॑श्च॒न्द्रमा॑ वि॒भाति॑। च॒न्द्रम॑स ए॒व
 सायु॑ज्यमु॒पैति॑। सोमो॒ वै च॒न्द्रमाः॑। ए॒ष ह॒ त्वे सा॒क्षात्सोमं॑
 भक्षयति। य ए॒व वि॒द्वान्त्सा॑कमे॒धैर्य॑ज॒ते। यत्सोमं॑श्च॒ राजा॑
 छन्दा॑ंसि च स॒मैध॑न्त॥६३॥

तत्सा॑कमे॒धाना॑स्य साकमे॒धत्वम्। अथ॑त॒तवः॑ पि॒तरः॑ प्र॒जाप॑तिं
 पि॒तरं॑ पि॒तृय॒ज्ञेना॑यजन्त। त ए॒तल्लो॑कम॑जयन्। यस्मि॑न्नृ॒तवः॑।
 यत्पि॑तृय॒ज्ञेन॒ यज॑ते। ए॒तमे॒व लो॑कञ्जयति। यस्मि॑न्नृ॒तवः॑।
 ऋ॒तूनामे॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑। यदृ॒तवः॑ पि॒तरः॑ प्र॒जाप॑तिं पि॒तरं॑
 पि॒तृय॒ज्ञेना॑यजन्त। तत्पि॑तृय॒ज्ञस्य॑ पि॒तृय॒ज्ञत्वम्॥६४॥

अथौष॑धय इ॒मन्दे॒वस्य॑म्बकैरयजन्त प्रथे॑म॒हीति॑। ततो॒ वै
 ता अ॑प्रथन्त। य ए॒व वि॒द्वान्स्य॑म्बकैर्यज॒ते। प्रथ॑ते प्र॒जया॑
 प॒शुभिः॑। अथ॑ वा॒युः प॑रमे॒ष्ठिन॑स्य श॒नासी॑रीये॒णाय॑जत। स
 ए॒तल्लो॑कम॑जयत्। यस्मि॑न्वा॒युः। यच्छु॑नासी॒रीये॒ण यज॑ते।
 ए॒तमे॒व लो॑कञ्जयति। यस्मि॑न्वा॒युः॥६५॥

वा॒योरे॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति। प्र
 चा॒तुर्मा॑स्यया॒जी मी॑य॒ता (३) न प्रमी॑य॒ता (३) इति॑।
 जीव॑न्वा ए॒ष ऋ॒तून॑प्येति। यदि॑ व॒सन्ता॑ प्रमी॑य॒ते। व॒सन्तो
 भ॑वति। यदि॑ ग्री॒ष्मे ग्री॒ष्मः। यदि॑ व॒र्षासु॑ व॒र्षाः। यदि॑ श॒रदि॑
 श॒रत्। यदि॑ हे॒मन् हे॒मन्तः॑। ऋ॒तुर्भू॑त्वा सं॒वत्स॑रमप्येति।
 सं॒वत्स॑रः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तिर्वा॒वैषः॥६६॥

परिवृत्स्वमाप्नोति शुनासीरीयेण यजतेऽजयन्त्सहस्रयाजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्व९ साकमेधैरयजत स्मैधेन्त
 पितृयज्ञत्वञ्जयति यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥१०॥ [१०]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

अग्नेः कृत्तिकाः। शुक्रं पुरस्ताद्भ्योतिरवस्तात्। प्रजापते
रोहिणी। आपः पुरस्तादोषधयोऽवस्तात्। सोमस्येन्वका
विततानि। पुरस्ताद्वयन्तोऽवस्तात्। रुद्रस्य बाहू।
मृगयवः पुरस्ताद्विक्षारोऽवस्तात्। आदित्ये पुनर्वसू।
वातः पुरस्तादार्द्रमवस्तात्॥१॥

बृहस्पतौस्तिष्यः। जुह्वतः पुरस्ताद्यजमाना अवस्तात्।
सर्पणामाश्रेषाः। अभ्यागच्छन्तः पुरस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात्।
पितृणां मघाः। रुदन्तः पुरस्तादपभ्रशोऽवस्तात्। अर्यम्णः
पूर्वे फल्गुनी। जाया पुरस्तादृषभोऽवस्तात्। भगस्योत्तरे।
वहतवः पुरस्ताद्वहमाना अवस्तात्॥२॥

देवस्य सवितुर् हस्तः। प्रसवः पुरस्तात्सनिरवस्तात्।
इन्द्रस्य चित्रा। ऋतं पुरस्तात्सत्यमवस्तात्। वायोर्निष्ठा
व्रततिः। पुरस्तादसिद्धिरवस्तात्। इन्द्राग्नियोर्विशाखे।
युगानि पुरस्तात्कृषमाणा अवस्तात्। मित्रस्यानूराधाः।
अभ्यारोहत्पुरस्तादभ्यारूढमवस्तात्॥३॥

इन्द्रस्य रोहिणी। शृणत्पुरस्तात्प्रतिशृणदवस्तात्। निर्ऋत्यै
मूलवर्हणी। प्रतिभञ्जन्तः पुरस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्।
अपां पूर्वा अषाढाः। वर्चः पुरस्तात्समितिर्नवस्तात्।
विश्वेषान्देवानामुत्तराः। अभिजयत्पुरस्तादभिजितमवस्तात्।
विष्णोश्श्रोणा पृच्छमानाः। पुरस्तात्पन्था अवस्तात्॥४॥

वसूनां॑ श्रविष्ठाः। भूतं परस्ताद्धूतिरवस्तात्। इन्द्रस्य
 शतभिषक्। विश्वव्यचाः परस्ताद्विश्वक्षितिरवस्तात्।
 अजस्यैकपदः पूर्वं प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं परस्ताद्वैश्ववसुवमवस्तात्।
 अहेर्बुध्नियस्योत्तरे। अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात्।
 पूष्णो रेवती। गावः परस्ताद्वथ्सा अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ।
 ग्रामः परस्तात्सेनाऽवस्तात्। यमस्यापभरणीः। अपकर्षन्तः
 परस्तादपवहन्तोऽवस्तात्। पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥५॥

आर्द्रमवस्ताद्वहमाना अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्वथ्सा अवस्तात्पञ्च च॥१॥ ——— [१]

यत्पुण्यन्नक्षत्रम्। तद्वद्वुर्वीतोपव्युषम्। यदा वै सूर्य उदेति।
 अथ नक्षत्रनैति। यावन्ति तत्र सूर्यो गच्छेत्। यत्र
 जघन्यं पश्येत्। तावन्ति कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह
 एव कुरुते। एव९ ह वै यज्ञेषुश्च शतद्युम्नश्च माथ्स्यो
 निरवसाययाश्चकार॥६॥

यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिर्वैद। उभयोरेनल्लोकयोर्विदुः। हस्तं
 एवास्य हस्तः। चित्रा शिरः। निष्ठा हृदयम्। ऊरू विशाखे।
 प्रतिष्ठाऽनूराधाः। एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः। य एववैद।
 उभयोरेनल्लोकयोर्विदुः॥७॥

अस्मि९श्चामुष्मि९श्च। याङ्गामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति।
 तान्निष्ठ्यायान्दद्यात्। प्रियैव भवति। नेव तु पुनरा
 गच्छति। अभिजिन्नाम् नक्षत्रम्। उपरिष्ठादषाढानाम्।

अवस्ताच्छ्रोणायै। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते
देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन्॥८॥

यदभ्यजयन्। तदभिजितोऽभिजित्वम्। यङ्कामयेतानपजय्यञयेदिति
तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्। अनपजय्यमेव जयति।
पापपराजितमिव तु। प्रजापतिः पशूनसृजत। ते
नक्षत्रन्नक्षत्रमुपातिष्ठन्त। ते समावन्त एवाभवन्। ते
रेवतीमुपातिष्ठन्त॥९॥

ते रेवत्यां प्राभवन्। तस्माद्रेवत्यां पशूनाङ्कुर्वीत।
यत्किञ्चावाचीनः सोमात्। प्रैव भवन्ति। सलिलघ्नौ
इदमन्तरासीत्। यदतरन्। तत्तारकाणान्तारकत्वम्। यो वा
इह यजते। अमुः स लोकन्नक्षते। तन्नक्षत्राणान्नक्षत्रत्वम्॥१०॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि। य एवघ्नैदं गृह्येव भवति।
यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि। तानि नक्षत्राणि।
तस्मादक्षीलनामः श्वित्रे। नावस्येन्न यजेत। यथा पापाहे
कुरुते। तादृगेव तत्। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि॥११॥

यमनक्षत्राण्यन्यानि। कृत्तिकाः प्रथमम्। विशाखे उत्तमम्।
तानि देवनक्षत्राणि। अनूराधाः प्रथमम्। अपभरणीरुत्तमम्।
तानि यमनक्षत्राणि। यानि देवनक्षत्राणि। तानि दक्षिणेन
परियन्ति। यानि यमनक्षत्राणि॥१२॥

तान्युत्तरेण। अन्वेषामराथस्मेति। तदनूराधाः। ज्येष्ठमेषामवधिष्मेति।
तज्येष्ठघ्नी। मूलमेषावृक्षामेति। तन्मूलवर्हणी। यन्नासहन्त।

तद॑षा॒ढाः। यद॑श्लो॒णत्॥१३॥

तच्छ्रो॒णा। यद॑शृ॒णोत्। तच्छ्र॑वि॒ष्टाः। यच्छ्रु॑तमभिष॒ज्यन्।
तच्छ्रु॑तभिष॒क्। प्रो॒ष्ठप॒देषू॑दयच्छन्त। रे॒वत्या॑मरवन्त।
अ॒श्वयु॒जोर॑युञ्जत। अ॒प॒भर॑णी॒ष्वपा॑वहन्। तानि॒ वा ए॒तानि॑
यमनक्ष॒त्राणि॑। यान्ये॒व दे॑वनक्ष॒त्राणि॑। तेषु॑ कुर्वीत यत्का॒री
स्यात्। पु॒ण्या॒ह ए॒व कुरु॑ते॥१४॥

चकारैववैदोभयोरनल्लोकयोर्विदुरजयन्नेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यमनक्षत्राणि
त्राणि च॥२॥

[२]

दे॒वस्य॑ सवि॒तुः प्रा॒तः प्र॑स॒वः प्रा॒णः। वरु॑णस्य
सा॒यमा॑स॒वोऽपा॑नः। यत्प्र॑ती॒चीनं॑ प्रा॒तस्त॑नात्। प्रा॒चीनं॑
सङ्ग॑वात्। ततो॑ दे॒वा अ॑ग्नि॒ष्टोम॑न्निर॒मिम॑त। तत्तदा॑त्त॒वीर्य॑न्निर्मा॒र्गः।
मि॒त्रस्य॑ सङ्ग॑वः। तत्पु॒ण्यन्ते॑ज॒स्व्यहः॑। तस्मा॑त्त॒र्हि प॒शवः॑
स॒माय॑न्ति। यत्प्र॑ती॒चीनं॑ सङ्ग॑वात्॥१५॥

प्रा॒चीनं॑ म॒ध्यन्दि॑नात्। ततो॑ दे॒वा उ॒क्थ्य॑न्निर॒मिम॑त।
तत्तदा॑त्त॒वीर्य॑न्निर्मा॒र्गः। बृ॒हस्प॑ते॒र्मध्य॑न्दि॒नः। तत्पु॒ण्यन्ते॑ज॒स्व्यहः॑।
तस्मा॑त्त॒र्हि ते॒क्षिण॑ष्ठन्त॒पति॑। यत्प्र॑ती॒चीनं॑ म॒ध्यन्दि॑नात्।
प्रा॒चीनं॑मपरा॒ह्णात्। ततो॑ दे॒वाष्पो॑ड॒शिन॑न्निर॒मिम॑त।
तत्तदा॑त्त॒वीर्य॑न्निर्मा॒र्गः॥१६॥

भग॑स्यापरा॒ह्णः। तत्पु॒ण्यन्ते॑ज॒स्व्यहः॑। तस्मा॑दपरा॒ह्णे
कु॒मार्यो॑ भग॑मिच्छ॒माना॑श्चरन्ति। यत्प्र॑ती॒चीनं॑मपरा॒ह्णात्।

प्राचीनः सायात्। ततो देवा अतिरात्रन्निरमिमत्।
तत्तदात्तवीर्यन्निर्माणः। वरुणस्य सायम्। तत्पुण्यन्तेजस्व्यहः।
तस्मात्तर्हि नानृतवँदेत्॥१७॥

ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो नक्षत्राणाम्। समानस्याहः पञ्च
पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यंश्वीलानि। तानि नव।
यच्च परस्तान्नक्षत्राणां यच्चावस्तात्। तान्येकादश।
ब्राह्मणो द्वादशः। य एवविंशान्संवत्सरव्रतश्चरति।
संवत्सरेणैवास्य व्रतङ्गुप्तं भवति। समानस्याहः पञ्च
पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यंश्वीलानि। तानि नव। आग्नेयी
रात्रिः। ऐन्द्रमहः। तान्येकादश। आदित्यो द्वादशः। य
एवविंशान्संवत्सरव्रतश्चरति। संवत्सरेणैवास्य व्रतङ्गुप्तं
भवति॥१८॥

सङ्गवाथ्योऽंशिनन्निरमिमत् तत्तदात्तवीर्यन्निर्माणो वंदेद्ववति समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ च॥३॥

[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति।
त्रयोदशेति ब्रूयात्। स यद्वूयात्। कस्तानि निरमिमीतेति।
प्रजापतिरिति ब्रूयात्। स यद्वूयात्। कुतस्तानि
निरमिमीतेति। आत्मन इति। प्राणापानाभ्यामेवोपांश्चन्तर्यामौ
निरमिमीत॥१९॥

व्यानादुपांश्चसर्वनम्। वाच ऐन्द्रवायवम्। दक्षक्रतुभ्यां

मैत्रावरुणम्। श्रोत्रादाश्विनम्। चक्षुषश्शुक्रामन्थिनौ। आत्मन
 आग्रयणम्। अङ्गेभ्य उक्थ्यम्। आयुषो ध्रुवम्। प्रतिष्ठायां
 ऋतुपात्रे। यज्ञं वाव तं प्रजापतिर्निर्मिता। स निर्मितो
 नाद्धियत् समं वीयत। स एतान्प्रजापतिरपिवापानपश्यत्।
 तान्निर्वपत्। तैर्वै स यज्ञमप्यवपत्। यदपिवापा भवन्ति।
 यज्ञस्य धृत्या असंख्येयाय॥२०॥

उपा० श्वन्तर्यामौ निरमितामिता षट्॥४॥ [४]

ऋतमेव परमेष्ठि। ऋतन्नात्येति किञ्चन। ऋते समुद्र
 आहितः। ऋते भूमिरियंश्रिता। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
 तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
 तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
 तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि
 वर्तये। तद्वतन्तत्सत्यम्। तद्वतन्तच्छकेयम्। तेन शकेयन्तेन
 राध्यासम्॥२१॥

यद्धर्मः पर्यवर्तयत्। अन्तान्मृथिव्या दिवः। अग्निरीशान्
 ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
 सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
 शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
 नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
 शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वतन्तत्सत्यम्।
 तद्वतन्तच्छकेयम्। तेन शकेयन्तेन राध्यासम्॥२२॥

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि। निवर्तयत्योषधीः। अग्निरीशान्
 ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
 सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
 शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
 नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
 शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वतन्तश्सत्यम्।
 तद्वतन्तच्छुकेयम्। तेन शकेयन्तेन राध्यासम्॥२३॥

एकं मासमुदसृजत्। परमेष्ठी प्रजाभ्यः। तेनाभ्यो मह
 आवहत्। अमृतं मर्त्याभ्यः। प्रजामनु प्र जायसे। तदु ते
 मर्त्यामृतम्। येन मासा अर्धमासाः। ऋतवः परिवत्सराः।
 येन ते ते प्रजापते। ईजानस्य न्यवर्तयन्। तेनाहमस्य
 ब्रह्मणा। निवर्तयामि जीवसे। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
 तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
 तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
 तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि
 वर्तये। तद्वतन्तश्सत्यम्। तद्वतन्तच्छुकेयम्। तेन शकेयन्तेन
 राध्यासम्॥२४॥

(परिवर्तये सहाभिवर्तय उष्णिहा राध्यासन्त्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारि च)। ऋतमेव षोडश। यद्धर्मो यो
 अस्याः सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः॥५॥

[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत। तदसुरा अकुर्वत। तेऽसुरा
 ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्यो नापश्यन्। ते केशानग्रेऽवपन्त। अथ

श्मश्रूणि। अथोपपक्षौ। ततस्तेऽवाञ्च आयन्। पराऽभवन्।
यस्यैववृषं पन्ति। अवाङेति॥२५॥

अथो परैव भवति। अथ देवा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्।
त उपपक्षावग्रेऽवपन्त। अथ श्मश्रूणि। अथ केशान्।
ततस्तेऽभवन्। सुवर्गल्लोकमायन्। यस्यैववृषं पन्ति।
भवत्यात्मना। अथो सुवर्गल्लोकमेति॥२६॥

अथैतन्मनुर्वप्रे मिथुनमपश्यत्। स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत्।
अथोपपक्षौ। अथ केशान्। ततो वै स प्राजायत प्रजया
पशुभिः। यस्यैववृषं पन्ति। प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते।
देवासुराः संयत्ता आसन्। ते संवृत्सरे व्यायच्छन्त।
तान्देवाश्चातुर्मास्यैरेवाभि प्रायुञ्जत॥२७॥

वैश्वदेवेन चतुरो मासोऽवृञ्जतेन्द्रराजानः। ताञ्छीरुषन्नि
चावर्तयन्त परि च। वरुणप्रघासैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत
वरुणराजानः। ताञ्छीरुषन्नि चावर्तयन्त परि च।
साकमेघैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत सोमराजानः। ताञ्छीरुषन्नि
चावर्तयन्त परि च। या संवृत्सरे उपजीवाऽऽसीत्।
तामेषामवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥२८॥

य एवद्विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते। भ्रातृव्यस्यैव मासो वृक्त्वा।
शीरुषन्नि च वर्तयते परि च। येषा संवृत्सरे उपजीवा। वृङ्क्ते तां
भ्रातृव्यस्य। क्षुधाऽस्य भ्रातृव्यः परा भवति। लोहितायसेन नि

वर्तयते। यद्वा इमामग्निर्ऋतावागते निवर्तयति। एतदेवैनां
रूपङ्गत्वा निवर्तयति। सा ततश्श्वश्वो भूयसी भवन्त्येति॥ २९॥

प्र जायते। य एवर्विद्वालौहितायसेनं निवर्तयते। एतदेव
रूपङ्गत्वा नि वर्तयते। स ततश्श्वश्वो भूयान्भवन्नेति।
प्रेव जायते। त्रेण्या शलल्या नि वर्तयेत। त्रीणित्रीणि वै
देवानामृद्धानि। त्रीणि छन्दांसि। त्रीणि सवनानि। त्रयं
इमे लोकाः॥ ३०॥

ऋध्यामेव तद्वीर्यं एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति। यच्चातुर्मास्ययाज्यात्मनो
नावद्येत्। देवेभ्य आवृश्चेत्। चतुषुचतुषु मासेषु नि वर्तयेत्।
परोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनोऽवद्यत्यनोव्रस्काय। देवानावाँ
एष आनीतः। यश्चातुर्मास्ययाजी। य एवर्विद्वान्नि च वर्तयते
परि च। देवता एवाप्येति। नास्य रुद्रः प्रजां पशून्भि
मन्यते॥ ३१॥

एत्येत्युञ्जतासुरा एति लोका मन्यते॥ ६॥

आयुषः प्राणं सन्तनु। प्राणादपानं सन्तनु। अपानाद्व्यानं
सन्तनु। व्यानाच्चक्षुः सन्तनु। चक्षुषश्श्रोत्रं सन्तनु।
श्रोत्रान्मनः सन्तनु। मनसो वाचं सन्तनु। वाच आत्मानं
सन्तनु। आत्मनः पृथिवीं सन्तनु। पृथिव्या अन्तरिक्षं
सन्तनु। अन्तरिक्षादिवं सन्तनु। दिवः सुवः सन्तनु॥ ३२॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥ ७॥

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जघान
नवतीर्नवा। इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्।
तद्विदच्छर्यणावति। अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टरपीच्यम्।
इत्था चन्द्रमसो गृहे। इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥३३॥

इन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रघाँणीरनूषत। इन्द्र इद्धर्योः सचा।
संमिश्र आवचो युजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः। इन्द्रो दीर्घाय
चक्षसे। आ सूर्यः रोहयद्विवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्। इन्द्र
वाजेषु नो अवा। सहस्रप्रधनेषु च॥३४॥

उग्र उग्राभिरूतिभिः। तमिन्द्रघाँजयामसि। महे वृत्राय हन्तवे।
स वृषा वृषभो भुवत्। इन्द्रः स दामने कृतः। ओजिष्ठः स
बले हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो न सम्भृतः।
सबलो अनपच्युतः। ववक्षुरुग्रो अस्तृतः॥३५॥

बृहच्चास्तृतः॥८॥

[८]

देवासुराः संयन्ता आसन्। स प्रजापतिरिन्द्रायेष्टं पुत्रमप
न्यधत्। नेदेनमसुरा बलीयाः सोऽहनन्निति। प्रहादो ह वै
कायाधवः। विरोचनः पुत्रमप न्यधत्। नेदेनन्देवा
अहनन्निति। ते देवाः प्रजापतिमुपसमेत्योचुः। नाराजकस्य
युद्धमस्ति। इन्द्रमन्विच्छामेति। तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन्॥३६॥

तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दन्। तमिष्टिभिरन्वैच्छन्। तमिष्टिभिरन्वविन्दन्
तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नाम। ता इष्टय

इत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तस्मा
 एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपाल- न्दीक्षणीयन्निरवपन्।
 तदपद्रुत्यातन्वत। तान्यन्तीसय्याँजान्तु उपानयन्॥३७॥

ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। ते प्रायणीयमभि समारोहन्।
 तदपद्रुत्यातन्वत। ताञ्छुय्वन्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव
 कृत्वोदद्रवन्। त आतिथ्यमभि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत।
 तानिडान्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। तस्मादेता
 एतदन्ता इष्टयः सन्तिष्ठन्ते॥३८॥

एव९ हि देवा अकुर्वत। इति देवा अकुर्वत। इत्यु वै मनुष्याः
 कुर्वते। ते देवा ऊचुः। यद्वा इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम। तन्नोऽसुराः
 पाप्माऽनुविन्दन्ति। उपा९शूपसदा चराम। तथा नोऽसुराः
 पाप्मा नानुवेथ्स्यन्तीति। त उपा९शूपसदमतन्वत। तिस्र एव
 सामिधेनीरनूच्य॥३९॥

स्रुवेणाधारमाधार्य। तिस्रः पराचीराहुतीर् हुत्वा।
 स्रुवेणोपसदञ्जुहवाश्चक्रुः। उग्रवँचो अपावधीन्त्वेषवँचो
 अपावधी९स्वाहेति। अशनयापिपासे ह वा उग्रवँचः।
 एनश्च वैरहत्यश्च त्वेषवँचः। एत९ ह वाव तच्चतुर्धाविहितं
 पाप्मानन्देवा अपजघ्निरे। तथो एवैतदेवविद्यजमानः। तिस्र
 एव सामिधेनीरनूच्य। स्रुवेणाधारमाधार्य॥४०॥

तिस्रः पराचीराहुतीर्हुत्वा। स्रुवेणोपसदञ्जुहोति। उग्रवँचो

अपावधीन्त्वेषवँचो अपावधी५ स्वाहेति। अशनयापिपासे
ह वा उग्रवँचः। एनश्च वैरहत्यश्च त्वेषवँचः। एतमेव
तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं यजमानोऽपि हते। तेऽभिनीयैवाहः
पशुमाऽलभन्त। अहं एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं
मृत्युमपजघ्निरे। तेनाभिनीयैव रात्रेः प्राचरन्। रात्रिया एव
तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे॥४१॥

तस्मादभिनीयैवाहः पशुमा लभेत। अहं एव तद्यजमानोऽवर्ति
पाप्मानं भ्रातृव्यानपि नुदते। तेनाभिनीयैव रात्रेः प्राचरेत्।
रात्रिया एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपि नुदते।
स एष उपवसथीयेऽहन्दिदेवत्यः पशुरा लभ्यते। द्वयवँ
अस्मिल्लोके यजमानः। अस्थि च मा५सश्च। अस्थि चैव
तेन मा५सश्च यजमानः स५स्क्रुते। ता वा एताः पञ्च
देवताः। अग्नीषोमावग्निर्मित्रावरुणौ॥४२॥

पञ्चपञ्ची वै यजमानः। त्वङ्मा५स५ स्नावाऽस्थि मज्जा। एतमेव
तत्पञ्चधाविहितमात्मानवँरुणपाशान्मुञ्चति। भेषजतायै
निर्वरुणत्वाय। त५ सप्तभिश्छन्दाभिः प्रातरहयन्।
तस्मात्सप्त चतुरुत्तराणि छन्दा५सि प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते।
तमेतयोपसमेत्योपासीदन्। उपोस्मै गायता नर इति।
तस्मादेतयो बहिष्पवमान उपसद्यः॥४३॥

ऐच्छन्नय५स्तिष्ठन्तेऽनूच्यानूच्यं सुवेणाधारमाधार्य रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे
मित्रावरुणौ नव च (देवा यजमानो देवा देवा यजमानो यजमानोऽलभन्त प्राचरन्लभेत

प्रचरेदालम्बन्तालम्भेत मृत्युमपञ्जगिरे भ्रातृव्यान्॥१॥ [९]

स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन। एष वाव स
संमुद्रः। यच्चात्वालः। एष उवेव स भूम्यन्तः। यद्वेद्यन्तः।
तदेतत्रिशलत्रिपूरुषम्। तस्मात्तत्रिवितस्तङ्घ्नन्ति। स
सुवर्णरजताभ्याङ्कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। तय्यँदस्या
अध्यजनयन्। तस्मादादित्यः॥४४॥

अथ यथ्सुवर्णरजताभ्याङ्कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। साऽस्य
कौशिकता। तत्रिवृताऽभि प्रास्तुवत। तत्रिवृताऽददत।
तत्रिवृताऽहरन्। यावती त्रिवृतो मात्रा। तं पञ्चदशेनाभि
प्रास्तुवत। तं पञ्चदशेनाददत। तं पञ्चदशेनाहरन्। यावती
पञ्चदशस्य मात्रा॥४५॥

त९ सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत। त९ सप्तदशेनाददत।
त९ सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य
सप्तदशेन ह्रियमाणस्य तेजो हरोऽपतत्। तमेकविंशेनाभि
प्रास्तुवत। तमेकविंशेनाददत। तमेकविंशेनाहरन्।
यावत्येकविंशस्य मात्रा। ते यत्रिवृताः स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तत्रिवृतैव हरन्ति। यावती
त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम
उदेत्यानु व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरैवैनन्तत्।
मात्रा९ सायुज्य९ सलोकताङ्गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन
स्तुवते। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा। चन्द्रमा
वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते। पञ्चदश्यामापूर्यते।
चन्द्रमस एवैनन्तत्। मात्रा५ सायुज्य५ सलोकताङ्गमयन्ति।
अथ यत्सप्तदशेन स्तुवते। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते।
त५ सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा। प्रजापतिर्वै सप्तदशः।
प्रजापतेरेवैनन्तत्। मात्रा५ सायुज्य५ सलोकताङ्गमयन्ति।
अथ यदेकविंशेन स्तुवते। एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते।
तमेकविंशेनैव हरन्ति। यावत्येकविंशस्य मात्रा। असौ
वा आदित्य एकविंशः। आदित्यस्यैवैनन्तत्॥४९॥

मात्रा५ सायुज्य५ सलोकताङ्गमयन्ति। ते कुशयौ। व्यघ्नन्। ते
अहोरात्रे अभवताम्। अहरेव सुवर्णाऽभवत्। रजता रात्रिः।
स यदादित्य उदेति। एतामेव तत्सुवर्णाङ्कुशीमनु समेति। अथ
यदस्तमेति। एतामेव तद्रजताङ्कुशीमनुसविंशति। प्रहादो ह
वै कायाध्रुवः। विरोचनं५ स्वं पुत्रमुदास्यत्। स प्रदरोऽभवत्।
तस्मात्प्रद्रादुदकत्राचामेत्॥५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रा स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं तद्विंशति
चत्वारि च॥१०॥

[१०]

ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतन्तत्। अथ ये पञ्च। कलिः
सः। तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम्। तदाहुः।

कृत॒मानि॒ तानि॒ ज्योती॑ऽषि। य ए॒तस्य॒ स्तोमा॒ इति॑।
त्रि॒वृत्प॑ञ्चद॒शः स॑प्तद॒श ए॑कवि॒ंशः॥५१॥

ए॒तानि॒ वाव॒ तानि॒ ज्योती॑ऽषि। य ए॒तस्य॒ स्तोमाः॑।
सो॑ऽब्रवीत्। स॒प्तद॒शेन॑ ह्रियमा॑णो व्य॒लेशि॑षि। भिष॑ज्य॒त
मेति॑। तम॒श्विनौ॑ धा॒नाभि॑रभिष॑ज्यताम्। पू॒षा क॑र॒म्भेण॑।
भा॒रती॑ परि॒वापेण॑। मि॒त्रावरु॑णौ पय॒स्यया॑। तदा॑हुः॥५२॥

यद॒श्विभ्या॑न्धा॒नाः। पू॒ष्णः क॑र॒म्भः। भा॒रत्यै॑ परि॒वापः।
मि॒त्रावरु॑णयोः पय॒स्याऽथ॑। कस्मा॑दे॒तेषां॑ ह॒विषा॑मिन्द्र॒मेव
य॑ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॒नन्दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॑रभिष॑ज्य॒ः
स्तस्मा॑दि॒ति। तव्व॑स॒वोऽष्टा॑क॒पालेन॑ प्रा॒तः स॒वने॑ऽभिष॑ज्यन्।
रु॒द्रा ए॒काद॑शक॒पालेन॑ मा॒ध्यन्दि॑ने स॒वने। वि॒श्वे दे॒वा
द्वा॑द॒शक॒पालेन॑ तृ॒तीयस॒वने॥५३॥

स यद॒ष्टाक॑पालान्प्रा॒तः स॒वने॑ कुर्यात्। ए॒काद॑शक॒पाला॒न्माध्य॑न्दि॒ने
स॒वने। द्वा॑द॒शक॒पालां॑ऽस्तृ॒तीयस॒वने। वि॒लोम॑ तद्य॒ज्ञस्य॑
क्रिये॒त। ए॒काद॑शक॒पाला॒नेव॑ प्रा॒तः स॒वने॑ कुर्यात्।
ए॒काद॑शक॒पाला॒न्माध्य॑न्दि॒ने स॒वने। ए॒काद॑शक॒पालां॑ऽस्तृ॒तीयस॒वने।
य॒ज्ञस्य॑ स॒लोम॑त्वाय॑। तदा॑हुः। यद्व॒सूनां॑ प्रा॒तः स॒वनम्।
रु॒द्राणां॑ मा॒ध्यन्दि॑न॒ः स॒वनम्। वि॒श्वेषा॑न्दे॒वाना॑न्तृ॒तीयस॒वनम्।
अथ॒ कस्मा॑दे॒तेषां॑ ह॒विषा॑मिन्द्र॒मेव॑ य॑ज॒न्तीति॑।
ए॒ता ह्ये॒नन्दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॑रभिष॑ज्य॒ः
स्तस्मा॑दि॒ति॥५४॥

एकविंश आहुस्तृतीयसवने प्रातः सवनं पञ्च च॥११॥ [११]

तस्यावांचोऽवपादादबिभयुः। तमेतेषु सप्तसु छन्दः
स्वश्रयन्। यदश्रयन्। तच्छ्रायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम्।
यदवारयन्। तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। तस्यावांच
एवावपादादबिभयुः। तस्मा एतानि सप्त चतुरुत्तराणि
छन्दाः स्युपादधुः। तेषामति त्रीण्यरिच्यन्त। न त्रीण्युदभवन्॥ ५५॥

स बृहतीमेवास्पृशत्। द्वाभ्यामक्षराभ्याम्। अहोरात्राभ्यामेव।
तदाहुः। कृता सा देवाक्षरा बृहती। यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठत्।
द्वादश पौर्णमास्यः। द्वादशाष्टकाः। द्वादशामावास्याः। एषा
वाव सा देवाक्षरा बृहती॥ ५६॥

यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठदिति। यानि च छन्दाः स्यत्यरिच्यन्त।
यानि च नोदभवन्। तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त।
साऽब्रवीद्बृहती। मामेव भूत्वा। मामुप सः श्रयतेति।
चतुर्भिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीन्नोदभवत्। चतुर्भिरक्षरैः पङ्क्तिर्बृहतीमत्यरिच्यत
तस्यामेतानि चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥ ५७॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समश्रयताम्।
अष्टाभिरक्षरैरुष्णिग्बृहतीन्नोदभवत्। अष्टाभिरक्षरैस्त्रिष्टुग्बृहतीमत्यरिच्यत
तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात्। ते बृहती एव
भूत्वा। बृहतीमुप समश्रयताम्। द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री
बृहतीन्नोदभवत्। द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत।
तस्यामेतानि द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥ ५८॥

ते बृ॒हती ए॒व भू॒त्वा। बृ॒हतीमु॒प॒ सम॑श्रयताम्।
 सोऽब्र॑वीत्प्र॒जाप॑तिः। छ॒न्दा॑सि॒ रथो॑ मे भवत।
 यु॒ष्माभि॑र॒हमे॒तम॒ध्वा॒न॒मनु॑ सञ्च॑रा॒णीति॑। तस्य॑ गा॒य॒त्री
 च॒ जग॑ती च प॒क्षाव॑भवताम्। उ॒ष्णिक्कं॑ त्रि॒ष्टुप्
 प्र॒ष्ट्यौ। अ॒नु॒ष्टुप् प॒ङ्क्तिश्च॑ धु॒र्यौ। बृ॒ह॒त्ये॒वो॒द्धि॑र॒भवत्।
 स ए॒तज्छ॑न्दो॒रथ॒मा॒स्था॒य। ए॒तम॒ध्वा॒न॒मनु॑ सम॑चरत्।
 ए॒त॒ ह॒ वै छ॑न्दो॒रथ॒मा॒स्था॒य। ए॒तम॒ध्वा॒न॒मनु॑ सञ्च॑रति।
 येनै॒ष ए॒तत्स॒ञ्च॑रति। य ए॒ववि॑द्वा॒न्त्सोमे॑न॒ यज॑ते। य उ॒
 चैन॑मे॒व्वे॑द॥ ५९॥

अ॒भ॒व॒न्वा॒व सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒ह॒त्य॑द॒धाद्वा॑द॒शाक्ष॑रा॒ण्यप॑च्छि॒द्या॑द॒धादा॑स्था॒य प॑द्व॥ १२॥ [१२]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपति। ये प्रत्यश्चशम्याया
अवशीयन्ते। तन्नैर्ऋतमेककपालम्। इयव्वाँ अनुमतिः।
इयन्निर्ऋतिः। नैर्ऋतेन पूर्वेण प्रचरति। पाप्मानमेव
निर्ऋतिं पूर्वान्निरवदयते। एककपालो भवति। एकधैव
निर्ऋतिन्निरवदयते। यदहुत्वा गार्हपत्य ईयुः॥१॥

रुद्रो भूत्वाऽग्निरनूत्थाय। अध्वर्युश्च यजमानश्च हन्यात्।
वीहि स्वाहाऽऽहुतिञ्जुषाण इत्याह। आहुत्यैवैनं शमयति।
नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानः। एकोल्मुकेन यन्ति। तद्धि
निर्ऋत्यै भागधेयम्। इमान्दिशयन्ति। एषा वै निर्ऋत्यै
दिक्। स्वायामेव दिशि निर्ऋतिन्निरवदयते॥२॥

स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वै निर्ऋत्या आयतनम्।
स्व एवायतने निर्ऋतिन्निरवदयते। एष तै निर्ऋते भाग
इत्याह। निर्दिशत्यैवैनम्। भूते हविष्मत्यसीत्याह।
भूतिमेवोपावर्तते। मुश्चेममंहस इत्याह। अंहस एवैनं
मुश्चति। अङ्गुष्ठाभ्याञ्जुहोति॥३॥

अन्त एव निर्ऋतिन्निरवदयते। कृष्णव्वाँसः कृष्णतूषन्दक्षिणा।
एतद्वै निर्ऋत्यै रूपम्। रूपेणैव निर्ऋतिन्निरवदयते।
अप्रतीक्षमायन्ति। निर्ऋत्या अन्तरहित्यै। स्वाहा नमो
य इदश्चकारेति पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति। आहुत्यैव

नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्तन्ते। आनुमतेन प्रचरति। इयवाँ
अनुमतिः॥४॥

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते। धेनुर्दक्षिणा। इमामेव
धेनुङ्कुरुते। आदित्यश्चरुन्निर्वपति। उभयीष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते।
दैवीषु च मानुषीषु च। वरो दक्षिणा। वरो हि राज्यं
समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपति। अग्निः सर्वा
देवताः॥५॥

विष्णुर्यज्ञः। देवताश्चैव यज्ञश्चाव रुन्धे। वामनो वही
दक्षिणा। यद्वही। तेनाग्नेयः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ।
अग्नीषोमीयमेकादशकपालन्निर्वपति। अग्नीषोमाभ्यावाँ इन्द्रो
वृत्रमहन्ति। यदग्नीषोमीयमेकादशकपालन्निर्वपति॥६॥

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै। हिरण्यन्दक्षिणा समृद्धौ। इन्द्रो
वृत्रं हत्वा। देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्याध्यत। स
एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्। तन्निर्वपत्। तेन वै स
देवताश्चेन्द्रियश्चावारुन्धे। यदैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपति।
देवताश्चैव तेनैन्द्रियश्च यजमानोऽवरुन्धे। ऋषभो वही
दक्षिणा॥७॥

यद्वही। तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। आग्नेयमुष्टाकपालन्निर्वपति।
ऐन्द्रन्दधि। यदाग्नेयो भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्।
यज्ञमुखमेवर्द्धि पुरस्ताद्धत्ते। यदैन्द्रन्दधि॥८॥

इन्द्रियमेवावरुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही।
तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। यावतीर्वै प्रजा
ओषधीनामहुतानामाश्नन्। ताः पराऽभवन्। आग्रयणं
भवति हुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय॥९॥

देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता इन्द्राग्नी उदजयताम्।
तावेतमैन्द्राग्रन्द्वादशकपालन्निरवृणाताम्। यदैन्द्राग्नौ
भवत्युज्जित्यै। द्वादशकपालो भवति। द्वादश मासाः
संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे। वैश्वदेवश्चरुर्भवति।
वैश्वदेवर्वा अन्नम्। अन्नमेवास्मै स्वदयति॥१०॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ। सौम्यः श्यामाकश्चरुन्निर्वपति।
सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा। अकृष्टपच्यमेवास्मै
स्वदयति। वासो दक्षिणा। सौम्यः हि देवताया वासः
समृद्धौ। सरस्वत्यै चरुन्निर्वपति। सरस्वते चरुम्।
मिथुनमेवावरुन्धे। मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ। एति
वा एष यज्ञमुखादध्याः। योऽग्नेर्देवताया एति। अष्टावेतानि
हवीर्षि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रोऽग्निः। तेनैव
यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति॥११॥

ईयुर्निरवदयतेऽङ्गुष्ठाभ्याञ्जुहोत्यनुमतिर्देवता निर्वपति वही दक्षिणा यदैन्द्रन्दध्यपराभावाय स्वदयति गावौ
दक्षिणा समृद्धौ षट्॥१॥

[१]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न
प्राजायन्त। सोऽग्निरकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति।

स प्रजापतये शुचमदधात्। सोऽशोचत्प्रजामिच्छमानः।
तस्माद्यश्च प्रजा भुनक्ति यश्च न। तावुभौ शोचतः
प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निमप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती
वाचमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य
प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः।
संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता
मरुतोऽघ्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिमरुतं सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्।
ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरुप्यते।
यज्ञस्य क्लृप्त्यै। प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति।
सप्तगणा वै मरुतः। गणश एवास्मै विशङ्कल्पयति। स
प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः
सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतन्निरवर्तत। तद्व्यदहरत्।
तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्।
यदामिक्षा। यद्व्यद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति।
वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति।
वाजिनमानयति। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति।
द्यावापृथिव्यं एककपालो भवति। प्रजा एव प्रजाता

द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मुभ॒यतुः॑ परि॑ गृह्णाति। दे॒वा॒सु॒राः स॒य्यँ॑त्ता
आसन्। सो॑ऽग्नि॒रब्र॑वीत्॥१६॥

माम॒ग्रे य॒जत। मया॒ मुखे॑नासु॒राञ्जेष्य॑थेति॑। मान्द्वि॒तीय॑मिति॒
सोमो॑ऽब्रवीत्। मया॒ राज्ञा॑ जेष्य॑थेति॑। मान्तृ॒तीय॑मिति॒
सवि॒ता। मया॒ प्रसू॑ता जेष्य॑थेति॑। माञ्च॑तु॒र्थीमिति॒ सर॑स्वती।
इन्द्रि॒यवो॑ऽह॒न्थास्या॑मीति॑। मां पञ्च॒ममिति॒ पूषा॑। मया॑
प्रति॒ष्ठया॑ जेष्य॑थेति॑॥१७॥

ते॑ऽग्नि॒ना मुखे॑नासु॒रान॑जयन्। सोमे॑न॒ राज्ञा॑। स॒वि॒त्रा
प्रसू॑ताः। सर॑स्वतीन्द्रि॒यम॑दधात्। पूषा॑ प्र॒तिष्ठा॑ऽऽसीत्। ततो॑
वै दे॒वा व्य॑जयन्त। यदे॒तानि॑ ह॒वीर॑षि॒ निरु॑प्यन्ते विजि॑त्ये।
नोत्त॑रवेदिमुप॑वपति। प॒शवो॑ वा उत्त॑रवेदिः। अजा॑ता इव
ह्ये॒तर्हि॑ प॒शवः॑॥१८॥

ऐदित्य॑शोचद्भ्युद्धर॑त्यब्रवीत्प्रति॒ष्ठया॑ जेष्य॑थेत्ये॒तर्हि॑ प॒शवः॑॥२॥ [२]

त्रि॒वृद्ध॑र्हिर्भवति। मा॒ता पि॒ता पु॒त्रः। तदे॒व तन्मि॑थुनम्।
उल्ब॑ङ्ग॒र्भो ज॒रायु॑। तदे॒व तन्मि॑थुनम्। त्रेधा॑ ब॒र्हिः सन्न॑द्धं
भवति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति ति॑ष्ठति।
ए॒क॒धा पुनः॑ सन्न॑द्धं भवति। ए॒कं इव॑ ह्य॒यल्लो॑कः॥१९॥

अ॒स्मिन्ने॒व तेन॑ लो॒के प्र॒ति ति॑ष्ठति। प्र॒सुवो॑ भवन्ति।
प्र॒थ॒म॒जा॒मे॒व पु॒ष्टि॒मव॑रुन्धे। प्र॒थ॒म॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ।
पृष॑दा॒ज्यङ्ग॑ह्णाति। प॒शवो॑ वै पृष॑दा॒ज्यम्। प॒शून्वा॑व॒ रुन्धे॑।

पञ्चगृहीतं भवति। पाङ्क्ता हि पशवः। बहुरूपं भवति॥२०॥

बहुरूपा हि पशवः समृद्धौ। अग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा
वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदग्निं मन्थन्ति।
अग्निमुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते। नवं प्रयाजा
इज्यन्ते। नवानूयाजाः। अष्टौ हवींषि। द्वावाघारौ।
द्वावाज्यभागौ॥२१॥

त्रिंशत्संपद्यन्ते। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नद्विराट्।
विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यजमानो वा एकंकपालः। तेज
आज्यम्। यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव
तेजसा समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। पशव
आज्यम्॥२२॥

यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव पशुभिः
समर्धयति। यदल्पमानयेत्। अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त
उपतिष्ठेरन्। यद्वह्मानयेत्। बहव एनं पशवोऽभुञ्जन्त
उपतिष्ठेरन्। बह्वानीयाविः पृष्ठं कुर्यात्। बहव एवैनं
पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते। यजमानो वा एकंकपालः।
यदेकंकपालस्यावद्येत्॥२३॥

यजमानस्यावद्येत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत।
सकृदेव होतव्यः। सकृदिव हि सुवर्गो लोकः। हुत्वाऽभि
जुहोति। यजमानमेव सुवर्गल्लोकङ्गमयित्वा। तेजसा
समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। सुवर्गो लोक

आहवनीयः॥ २४॥

यदेकंकपालमाहवनीये जुहोति। यजमानमेव सुवर्गल्लोकङ्गमयति।
यद्धस्तेन जुहुयात्। सुवर्गल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्।
स्रुचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। यत्प्राङ्घ्वेत।
देवलोकमभिजयेत्। यदक्षिणा पितृलोकम्। यत्प्रत्यक्॥ २५॥

रक्षांसि यज्ञं हन्युः। यदुदङ्गः। मनुष्यलोकमभिजयेत्।
प्रतिष्ठितो होतव्यः। एकंकपालवै प्रतिष्ठितन्त्यावापृथिवी
अनु प्रतिष्ठितः। द्यावापृथिवी ऋतवः। ऋतून् यज्ञः।
यज्ञय्यंजमानः। यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठितो
होतव्यः॥ २६॥

वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वाजिनः। तानेव
तद्यजति। अथो खल्वाहुः। छन्दांसि वै वाजिन इति।
तान्येव तद्यजति। ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ।
तयोः परिधय आधानम्। वाजिनं भागधेयम्॥ २७॥

यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयात्। अन्तराधानाभ्याङ्घ्रासं प्रयच्छेत्।
प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति। निराधानाभ्यामेव घ्रासं प्रयच्छति।
बर्हिषि विषिञ्चन्वाजिनमा नयति। प्रजा वै बर्हिः। रेतो
वाजिनम्। प्रजास्वेव रेतो दधाति। समुपहूय भक्षयन्ति।
एतत्सोमपीथा ह्येते। अथो आत्मन्नेव रेतो दधते। यजमान
उत्तमो भक्षयति। पशवो वै वाजिनम्। यजमान एव

पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥२८॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवद्येदाहवनीयः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते
चत्वारि च॥३॥

[३]

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत। ता एनमत्यमन्यन्त।
ता अस्मादपाक्रामन्। ता वरुणो भूत्वा प्रजा
वरुणेनाग्राहयत्। ताः प्रजा वरुणगृहीताः। प्रजापतिं
पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः। स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत्।
तान्निरवपत्। तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत्। यद्वरुणप्रघासा
निरूप्यन्ते॥२९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासान्दक्षिणो बाहुर्न्यक्र आसीत्।
सव्यः प्रसृतः। स एतान्द्वितीयान्दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो
वै स प्रजानान्दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्। यद्वितीयान्दक्षिणतो
वेदिमुद्धन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रासारयति।
तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः। यज्ञाभिजितः
ह्यस्य। पृथमात्राद्वेदी असंभिन्ने भवतः॥३०॥

तस्मात्पृथमात्रव्यं ५ सौ। उत्तरस्यावैद्यामुत्तरवेदिमुप
वपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। पशून्नेवावरुन्धे। अथो
यज्ञपुरुषोऽनन्तरित्यै। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवी ५ षि। अथैष
ऐन्द्राग्नो भवति। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी।
यदैन्द्राग्नो भवति॥३१॥

प्राणापानावेवाव रुन्धे। ओजो बलव्यं एतौ देवानाम्।

यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति। ओजो बलमेवाव रुन्धे।
मारुत्यामिक्षा भवति। वारुण्यामिक्षा। मेषी च मेषश्च
भवतः। मिथुना एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। लोमशौ
भवतो मेध्यत्वाय॥३२॥

शमीपर्णान्युप वपति। घासमेवाभ्यामपि यच्छति।
प्रजापतिमन्नाद्यन्नोपांनमत्। स एतेन शतेध्मेन हविषाऽन्नाद्यमवारुन्धे।
यत्परश्शतानि शमीपर्णानि भवन्ति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
सौम्यानि वै कुरीराणि। सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो
वृष्टिश्चावयति। यत्कुरीराणि भवन्ति। सौम्यैवाहुत्या दिवो
वृष्टिमवरुन्धे। काय एकंकपालो भवति। प्रजानाङ्कन्त्वाय।
प्रतिपूरुषङ्करम्भपात्राणि भवन्ति। जाता एव प्रजा
वरुणपाशान्मुञ्चति। एकमतिरिक्तम्। जनिष्यमाणा एव प्रजा
वरुणपाशान्मुञ्चति॥३३॥

निरुप्यन्तं भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्॥४॥ [४]

उत्तरस्यावैद्यामन्यानि हवींषि सादयति। दक्षिणायां
मारुतीम्। अपधुरमेवैना युनक्ति। अथो ओज एवासांमव
हरति। तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः।
मारुत्या पूर्वया प्रचरति। अनृतमेवाव यजते। वारुण्योत्तरया।
अन्तत एव वरुणमव यजते। यदेवाध्वर्युः करोति॥३४॥

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति।
तत्पापीयान्करोति। पत्नीवैचयति। मेध्यामेवैनाङ्करोति।

अथो तपं ए॒वैना॒मुप॑ नयति। य॒ज्ञार॑ꣳ सन्त॒न्न प्र॑ब्रूयात्।
प्रि॒यं ज्ञा॒तिꣳ रु॑न्ध्यात्। अ॒सौ मे॑ जा॒र इति॑ निर्दि॒शेत्।
नि॒र्दिश्यै॒वैनं॑ वरुणपा॒शेन॑ ग्राहयति॥ ३५॥

प्र॒घा॒स्यान् ह॒वाम॒ह इति॑ पत्नी॑मु॒दान॑यति। अ॒ह्व॑तै॒वैना॑म्।
यत्पत्नी॑ पुरोनुवा॒क्याम॑नुब्रूयात्। निर्वी॑र्यो॒ यज॑मानः स्यात्।
यज॑मानोऽन्वा॒ह। आ॒त्मन्ने॒व वी॒र्य॑न्धत्ते। उ॒भौ या॒ज्याꣳ
स॒वीर्य॑त्वाय॑। य॒द्वामे॑ यद॒रण्य॑ इत्या॒ह। यथो॑दि॒तमे॒व
वरु॑ण॒मव॑ यजते। य॒ज॒मा॒नदे॒वत्यो॑ वा आ॒हव॑नीयः॥ ३६॥

भ्रा॒तृ॒व्यदे॒वत्यो॑ दक्षि॑णः। यदा॑हव॒नीये॑ जुहुयात्।
यज॑मानव्रु॒णपा॒शेन॑ ग्राहयेत्। दक्षि॑णेऽग्नौ जु॒होति॑।
भ्रा॒तृ॒व्यमे॒व वरु॑णपा॒शेन॑ ग्राहयति। शूर्पे॑ण जुहोति। अ॒न्यमे॒व
वरु॑ण॒मव॑ यजते। शी॒र्ष॒न्नधि॑ नि॒धाय॑ जुहोति। शी॒र्ष॒त ए॒व
वरु॑ण॒मव॑ यजते। प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठञ्जुहोति॥ ३७॥

प्र॒त्यङ्घ्रे॒व वरु॑णपा॒शान्नि॑र्मुच्यते। अ॒क्र॒न्कर्म॑ कर्म॒कृत॑ इत्या॒ह।
दे॒वानृ॑ण॒न्निर॑व॒दाय॑। अ॒नृणा॑ गृ॒हानु॑प॒ प्रेते॑ति॒ वावै॑तदा॒ह।
वरु॑णगृही॒तव्राँ॑ ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यद्य॑जु॒षा गृही॑तस्याति॒रिच्य॑ते।
तुषाँ॑श्च निष्का॒सश्च॑। तुषै॑श्च निष्का॒सेन॑ चावभृथमवैति।
वरु॑णगृही॒तेनै॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। अ॒पोऽव॑भृथमवैति॥ ३८॥

अ॒प्सु वै वरु॑णः। सा॒क्षादे॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। प्र॒तियु॑तो॒
वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॒ह। वरु॑ण॒पाशा॑दे॒व निर्मु॑च्यते। अ॒प्रती॑क्ष॒मा

यन्ति। वरुणस्यान्तरहित्यै। एधोऽप्येधिषीमहीत्याह।
समिधैवाग्निन्नमस्यन्त उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो मयि
धेहीत्याह। तेज एवात्मन्धत्ते॥३९॥

कुरोति ग्राहयत्याहवनीयुस्तिष्ठञ्जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते॥५॥ [५]

देवासुराः सय्यन्ता आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्। ममेयमनीकवती
तनूः। तां प्रीणीत। अथासुरानभि भविष्यथेति। ते
देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपन्।
सोऽग्निरनीकवान्ध्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकान्यजनयत।
ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥४०॥

यदग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपति। अग्निमेवानीकवन्तः
ध्वेन भागधेयेन प्रीणाति। सोऽग्निरनीकवान्ध्वेन
भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकानि जनयते। असौ वा
आदित्योऽग्निरनीकवान्। तस्य रश्मयोऽनीकानि। साकं
सूर्येणोद्यता निर्वपति। साक्षादेवास्मा अनीकानि जनयति।
तेऽसुराः पराजिता यन्तः। द्यावापृथिवी उपाश्रयन्॥४१॥

ते देवा मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यश्चरुन्निरवपन्। यन्मरुद्भ्यः
सान्तपनेभ्यश्चरुन्निर्वपति। द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो
यजमानो भ्रातृव्यान्ध्वसन्तपति। मध्यन्दिने निर्वपति। तर्हि
हि तेक्षिण्णन्तपति। चरुर्भवति। सर्वत एवेनान्ध्वसन्तपति। ते
देवाश्चोविजयिन्ः सन्तः। सर्वासान्दुग्धे गृहमेधीयश्चरुन्निरवपन्॥४२॥

आशि॑ता ए॒वाद्योप॑वसाम। कस्य॑ वाऽह॑दम्। कस्य॑ वा
श्वो भ॑वितेति॑। स श्रु॑तोऽभवत्। तस्याहु॑तस्य॒ नाश॑जन्।
न हि दे॒वा अहु॑तस्याश॒जन्ति॑। तेऽब्रु॑वन्। कस्मा॑ इ॒मं
हो॑ष्याम॒ इति॑। म॒रुद्ध्यो॑ गृहमे॒धिभ्य॒ इत्य॑ब्रुवन्। तं म॒रुद्ध्यो॑
गृहमे॒धिभ्यो॑ऽजुहवुः॥४३॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः। यस्यै॒व वि॑दुषो॑ म॒रुद्ध्यो॑
गृहमे॒धिभ्यो॑ गृहे जुह॑ति। भव॑त्यात्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भवति॑। यद्वे य॒ज्ञस्य॑ पा॒क॒त्रा क्रि॑यते। प॒श॒व्यन्त॑त्। पा॒क॒त्रा वा
ए॒तत्क्रि॑यते। यन्ने॒ध्मा ब॑रु॒हिर्भव॑ति। न सा॑मिधे॒नी र॒न्वाह॑॥४४॥

न प्र॑या॒जा इ॒ज्यन्ते॑। नानू॑या॒जाः। य ए॒व वि॑दं। प॒शुमा॑न्भवति।
आज्य॑भागौ यजति। य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति।
म॒रुतो॑ गृहमे॒धिना॑ यजति। भा॒ग॒धेये॑नै॒वैना॒न्त्सम॑र्धयति।
अ॒ग्नि॒ऽस्वि॑ष्ट॒कृत॑य्यँजति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। इडा॑न्तो भवति। प॒शवो॑
वा इडा॑। प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्टात्प्रति॑तिष्ठति॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयञ्चरन्निर्वपन्नजुहवुरन्वाहेडान्तो भवति द्वे च॥६॥ [६]

यत्पत्नी॑ गृहमे॒धीय॑स्याश॒जीया॑त्। गृहमे॒ध्ये॒व स्या॑त्। वि त्व॑स्य
य॒ज्ञं ऋ॑ध्येत। यन्नाश॒जीया॑त्। अगृहमे॒धी स्या॑त्। नास्य॑ य॒ज्ञो
व्यृ॑द्धेत। प्रति॑वेशं पचेयुः। तस्या॑श॒जीया॑त्। गृहमे॒ध्ये॒व भ॑वति।
नास्य॑ य॒ज्ञो व्यृ॑द्धते॥४६॥

ते दे॒वा गृहमे॒धीये॑नेष्ट्वा। आशि॑ता अभवन्। आञ्ज॑ताभ्यञ्जता।
अनु॑ व॒त्सान॑वासयन्। तेभ्योऽसु॑राः ख॒षुधं॑ प्राहि॑ण्वन्। सा

दे॒वेषु॑ लो॒कम॑वि॒त्वा। अ॒सुरा॑न्पुन॑र॒गच्छ॑त्। गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा।
आशि॑ता भवन्ति। आञ्ज॑तेऽभ्य॑ञ्जते॥४७॥

अनु॑ व॒त्सन् वा॑सयन्ति। भ्रातृ॑व्यायै॒व तद्य॑ज॒मानः॑ ख॒षुधं॑
प्रहि॑णोति। ते दे॒वा गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा। इन्द्रा॑य निष्का॒सन्न्य॑दधुः।
अ॒स्माने॒व श्व इन्द्रो॑ निहि॑तभाग उपाव॑र्तितेति।
तानिन्द्रो॑ निहि॑तभाग उ॒पाव॑र्तत। गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा। इन्द्रा॑य
निष्का॒सन्नि॑दध्यात्। इन्द्र॑ ए॒वैन॑न्निहि॑तभाग उ॒पाव॑र्तते।
गार्ह॑पत्ये जुहोति॥४८॥

भा॒गधे॑ये॒नैवैन॑ꣳ सम॑र्धयति। ऋष॑भमाह्व॑यति। व॒षट्कार॑ ए॒वास्य॑
सः। अथो॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्य॒यज॑मानो भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे।
इन्द्रो॑ वृ॒त्रꣳ ह॒त्वा। परा॑ परा॒वत॑म॒गच्छ॑त्। अपा॑राधमिति
मन्य॑मानः। सोऽब्र॑वीत्। क इ॒दवै॑दि॒ष्यती॑ति। तेऽब्रु॑वन्म॒रुतो॑
वर॑वृ॒णाम॑है॥४९॥

अथ॑ व॒यवै॑दाम। अ॒स्मभ्य॑मे॒व प्र॑थ॒मꣳ ह॒विर्नि॑रु॒प्याता॑ इति। त
ए॒नम॑ध्य॒क्रीड॑न्। तत्क्री॒डिना॑ङ्गीडि॒त्वम्। यन्म॒रुद्भ्यः॑ क्री॒डिभ्यः॑
प्र॑थ॒मꣳ ह॒विर्नि॑रु॒प्यते॑ विजित्यै। सा॒कꣳ सूर्य॑णोद्य॒ता
निर्व॑पति। ए॒तस्मि॑न्वै लो॒क इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्त्समृ॑द्धौ।
ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व पञ्च॑ ह॒वीꣳषि॑। ए॒तद्वा॑ह्म॒ण ऐन्द्रा॑ग्नः। अथै॒ष
ऐन्द्र॑श्चरु॒र्भव॑ति॥५०॥

उ॒द्धार॑वाँ ए॒तमिन्द्र॑ उद॑हरत। वृ॒त्रꣳ ह॒त्वा। अ॒न्यासु॑

देवतास्वधिं। यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति। उद्धारमेव तय्यंजमान्
उद्धरते। अन्यासु प्रजास्वधिं। वैश्वकर्मण एकंकपालो
भवति। विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमानोऽवरुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ चं॥७॥ [७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशादमुः
साकमेधैः प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै रुद्रन्निरवादयत।
पितृयज्ञेन सुवर्गल्लोकमगमयत्। यद्वैश्वदेवेन यजते। प्रजा
एव तद्यजमानः सृजते। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति।
साकमेधैः प्रतिष्ठापयति। त्र्यम्बकै रुद्रन्निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गल्लोकङ्गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती
निर्वपति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। अनादृत्य तत्। उत्तरत
एवोपवीय निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो
यदेव दक्षिणार्धेऽधि श्रयति। तेन दक्षिणावृत्। सोमाय
पितृमते पुरोडाशः षट्कपालन्निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः
पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा
वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। यस्मिन्वा ऋतौ
पुरुषः प्रमीयते। सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति। बहुरूपा धाना
भवन्ति। अहोरात्राणामभिजित्यै। पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो
मन्थम्। अर्धमासा वै पितरोऽग्निष्वात्ताः॥५४॥

अर्धमासानेव प्रीणाति। अभिवाच्यायै दुग्धे भवति। सा
हि पितृदेवत्यन्दुहे। यत्पूर्णम्। तन्मनुष्याणाम्। उपर्यर्धो
देवानाम्। अर्धः पितृणाम्। अर्ध उपमन्यति। अर्धो हि
पितृणाम्। एकयोपमन्यति॥५५॥

एका हि पितृणाम्। दक्षिणोपमन्यति। दक्षिणावृद्धि
पितृणाम्। अनारभ्योपमन्यति। तद्धि पितृन्गच्छति।
इमान्दिश्वैदिमुद्धन्ति। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते।
चतुः सक्तिर्भवति। सर्वा ह्यनु दिशः पितरः। अखाता
भवति॥५६॥

खाता हि देवानाम्। मध्यतोऽग्निरार्धीयते। अन्ततो
हि देवानामाधीयते। वर्षीयानिध्म इध्माद्भवति
व्यावृत्त्यै। परिश्रयति। अन्तरहितो हि पितृलोको
मनुष्यलोकात्। यत्परुषि दिनम्। तद्देवानाम्। यदन्तरा।
तन्मनुष्याणाम्॥५७॥

यत्समूलम्। तत्पितृणाम्। समूलं बर्हिर्भवति व्यावृत्त्यै।
दक्षिणा स्तृणाति। दक्षिणावृद्धि पितृणाम्। त्रिः पर्येति।
तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। त्रिः पुनः
पर्येति। षट्थसं पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। यत्प्रस्तरय्यञ्जुषा गृह्णीयात्।
प्रमार्युको यजमानः स्यात्। यन्न गृह्णीयात्। अनायतनः

स्यात्। तूष्णीमेव न्यस्येत्। न प्रमायुंको भवति। नानायतनः।
यत्रीन्परिधीन्परिदध्यात्॥५९॥

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्। यत्र परिदध्यात्।
रक्षांसि यज्ञं हन्युः। द्वौ परिधी परिदधाति।
रक्षंसामपहत्यै। अथो मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति।
यत्रीणि त्रीणि हवींष्युदाहरैयुः। त्रयस्त्रय एषां साकं
प्रमीयेरन्। एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति। एकैक एवैषामन्वश्चः
प्रमीयते। कशिपुं कशिपव्याय। उपबर्हणमुपबर्हण्याय।
आञ्जनमाञ्जन्याय। अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय। यथाभागमेवैनान्ग्रीणाति॥६०॥

निरवदयते पितृमानं शिष्यात्ता एकयोपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदध्यान्मीयते पञ्च
च॥८॥

अग्नये देवेभ्यः पितृभ्यः समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह।
उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। एकामन्वाह। एका हि
पितृणाम्। त्रिरन्वाह। त्रिर्हि देवानाम्। आघारावाघारयति।
यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै। नार्षेयवृणीते। न होतांरम्॥६१॥

यदार्षेयं वृणीत। यद्धोतांरम्। प्रमायुंको यजमानः स्यात्।
प्रमायुंको होता। तस्मान्न वृणीते। यजमानस्य होतुर्गोपीथाय।
अपं बर्हिषः प्रयाजान् यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव
मृत्योरुत्सृजति। आज्यभागौ यजति॥६२॥

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति। प्राचीनावीती सोमय्यंजति।
पितृदेवत्या हि। एषाऽऽहुतिः। पञ्चकृत्वोऽव द्यति। पञ्च

ह्येता देवताः। द्वे पुरोऽनुवाक्ये। याज्यां देवतां वषट्कारः। ता एव प्रीणाति। सन्ततमव द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह। प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो लोके पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति। रात्रियै द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति। दक्षिणतोऽवदाय। उदङ्ङति क्रामति व्यावृत्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति। स्वधानम् इति वषट्करोति। स्वधाकारो हि पितॄणाम्। सोममग्रे यजति। सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तय्यंजति। संवत्सरो वै सोमः पितृमान्। संवत्सरमेव तद्यजति। पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरो बर्हिषदः। तानेव तद्यजति। पितृन्ग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः। ते पितरोऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निङ्कव्यवाहनय्यंजति। य एव पितॄणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्ते तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा तृतीयात्पुरुषान्नाम् न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र

पितरो यथाभा॒गं म॑न्दध्व॒मित्या॑ह। ह्रीका॒ हि पि॒तरः॑। उद॑श्चो॒
निष्क्रा॑मन्ति। ए॒षा वै म॑नु॒ष्याणा॑न्दिक्। स्वामे॒व तद्वि॑शमनु॒
निष्क्रा॑मन्ति॥६७॥

आ॒ह॒व॒नीय॒मुप॑तिष्ठन्ते। न्ये॒वास्मै॑ तद्धु॒वते। यथ्स॒त्याह॒व॒नीये॑।
अथा॒न्यत्र॑ चर॑न्ति। आ॒तमि॑तो॒रुप॑तिष्ठन्ते। अ॒ग्निमे॒वोप॑द्रष्टार॑ङ्कृत्वा।
पि॒तृन्नि॒रव॑दयन्ते। अन्त॒र्ध्वा ए॒ते प्रा॑णाना॑ङ्गच्छन्ति। य
आ॒तमि॑तो॒रुप॑ तिष्ठन्ते। सु॒स॒न्द॒श॑न्त्वा व॒यमि॑त्याह॥६८॥

प्रा॒णो वै सु॑स॒न्दक्। प्रा॒णमे॒वात्म॑न्दधते। योजा॒ न्विन्द्र॑ ते
हरी॒ इत्या॑ह। प्रा॒णमे॒व पुन॑रयुक्त। अक्ष॒न्नमी॑मदन्त॒ हीति॑
गा॒र्ह॒पत्य॑मुप॑तिष्ठन्ते। अक्ष॒न्नमी॑मदन्ताथ॒ त्वोप॑तिष्ठामह॒ इति॑
वावै॑तदाह। अमी॑मदन्त पि॒तरः॑ सो॒म्या इत्य॑भि प्रप॑द्यन्ते।
अमी॑मदन्त पि॒तरोऽथ॑ त्वा॒ऽभि प्रप॑द्यामह॒ इति॑ वावै॑तदाह।
अ॒पः परि॑षिञ्चति। मा॒र्जय॑त्ये॒वैनान्॑॥६९॥

अथो॑ त॒र्पय॑त्ये॒व। तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒ववै॑द।
अप॑ ब॒र्हिषा॑वनू॒याजो॑ य॒जति॑। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जा ए॒व
मृ॒त्यो॒रुथ्सृ॑जति। च॒तुरः॑ प्रया॒जान् य॑जति। द्वा॒र्वनू॒याजो॑।
षट्थ॑सं प॑द्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति।
न प॒त्यन्वा॑स्ते। न स॒य्याँज॑यन्ति। यत्प॒त्यन्वा॑सीत।
यथ्स॑य्याँजये॑युः। प्र॒मायु॑का स्यात्। तस्मा॒न्नान्वा॑स्ते। न
स॒य्याँज॑यन्ति। प॒त्न्यै गो॑पी॒थाय॑॥७०॥

होता॒र्माज्य॑भागौ य॒जति॑ सन्त॑तमव॑द्यति व्यावृ॑त्त्यै ब॒र्हिषदो॑ य॒जति॑ तमे॒व तद्य॑जत्यनु॒

निष्क्रामन्त्याहैनानृतवो नवं च॥१॥ [९]

प्र॒ति॒पू॒रु॒षमे॑क॒कपा॒ला॒न्निर्व॑पति। जा॒ता ए॒व प्र॒जा
रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। ए॒कम॑तिरि॒क्तम्। ज॒नि॒ष्यमा॑णा ए॒व
प्र॒जा रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। ए॒क॑क॒पाला भ॑वन्ति। ए॒क॒धैव
रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। नाभि॑घारयति। यद॑भि॒घार॑येत्। अ॒न्त॒र॒व॒चा॒रिण॑
रु॒द्रङ्क॑र्यात्। ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति॥७१॥

तद्धि रु॒द्रस्य॑ भा॒ग॒धेय॑म्। इ॒मान्दि॑शय्यन्ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑
दिक्। स्वा॒या॒मे॒व दि॑शि रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। रु॒द्रो वा अ॑प॒शुका॑या
आहु॑त्यै नातिष्ठत। अ॒सौ ते॑ प॒शुरि॑ति॒ निर्दि॑शेद्यन्दिष्यात्।
यमे॒व द्वेष्टि॑। तम॑स्मै प॒शुन्नि॑दिशति। यदि॒ न द्वि॑ष्यात्।
आ॒खुस्ते॑ प॒शुरि॑ति ब्रूयात्॥७२॥

न ग्रा॒म्यान्प॒शून् हि॑नस्ति। ना॒र॒ण्यान्। च॒तु॒ष्पथे॑ जु॒होति॑। ए॒ष
वा अ॑ग्नी॒नां प॒ङ्क्ति॑शो नाम। अ॒ग्नि॒वत्ये॒व जु॒होति॑। म॒ध्यमे॑न
प॒र्णेन॑ जु॒होति॑। सु॒ग॒धे॒षा। अथो॒ खलु॑। अ॒न्त॒मे॒नैव॑ हो॒त॒व्य॑म्।
अ॒न्त॒त ए॒व रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते॥७३॥

ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॒स्त्राऽम्बि॑क॒येत्या॑ह। श॒र॒द्वा
अ॒स्याम्बि॑का॒ स्वसा॑। तया॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति। य॑
हि॒नस्ति॑। तयै॒वेन॑ सह श॑मयति। भे॒ष॒जङ्ग॑व॒ इत्या॑ह।
याव॑न्त ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शवः॑। तेभ्यो॑ भे॒ष॒जङ्क॑रोति। अवा॑म्ब
रु॒द्रम॑दिम॒हीत्या॑ह। आ॒शि॒षमे॒वैता॑मा शा॑स्ते॥७४॥

त्र्यम्बकय्यँजामह इत्याह। मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति
 वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूतैकृत्वाऽऽसंजन्ति।
 यथा जनं यतेऽवसङ्करोति। तादृगेव तत्। एष ते रुद्र भाग
 इत्याह निरवत्त्यै। अप्रतीक्षमा यन्ति। अपः परिषिञ्चति।
 रुद्रस्यान्तर्हित्यै। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते। ये
 त्र्यम्बकैश्चरन्ति। आदित्यश्चरुं पुनरेत्यु निर्वपति। इयव्वाँ
 अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥७५॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व प॒ञ्च ह॒वीं॑षि॒। अथेन्द्रा॑य॒ शुना॒सीरा॑य॒
पुरो॒डाश॒न्द्राद॑शकपाल॒न्निर्व॑पति॒। सं॒वत्स॒रो वा इन्द्रा॑शुना॒सीरः॑।
सं॒वत्स॒रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑मव॒ रुन्धे॒। वा॒य॒व्यं प॒यो भ॑वति॒।
वा॒युर्वै वृ॒ष्ट्यै॑ प्र॒दाप॑यति॒। स ए॒वास्मै॒ वृष्टिं॑ प्र॒दाप॑यति॒। सौ॒र्यं
ए॒क॒क॒पालो॒ भव॑ति॒। सूर्ये॑ण॒ वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के वृ॒ष्टिर्धृ॑ता॒। स
ए॒वास्मै॒ वृष्टि॑न्नियच्छति॥१॥

द्वा॒द॒श॒ग॒व॑ꣳ सी॒र॒न्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ॒। दे॒वा॒सु॒राः स॒य्यं॑त्ता
आ॒सन्। ते दे॒वा अ॒ग्निम॑ब्रुवन्। त्वया॑ वी॒रेणा॑सु॒रान॒भिभ॑वा॒मेति॑।
सोऽब्र॑वीत्। त्रे॒धाऽह॑मा॒त्मान॒विँक॑रिष्य॒ इति॑। स
त्रे॒धाऽऽत्मा॑न॒व्यँक॑रुत॒। अ॒ग्निन्तृ॑तीयम्। रु॒द्रन्तृ॑तीयम्।
वरु॑णन्तृ॒तीयम्॥२॥

सोऽब्र॑वीत्। क इ॒दन्तु॑रीय॒मिति॑। अ॒ह॒मिती॑न्द्रोऽब्र॑वीत्। सन्तु
सृ॒जाव॑हा॒ इति॑। तौ स॒म॒सृ॒जेता॑म्। स इन्द्र॑स्तु॒रीय॑मभवत्।
यदिन्द्र॑स्तु॒रीय॑मभवत्। तदिन्द्र॑तु॒रीय॑स्येन्द्र॑तु॒रीय॑त्वम्। ततो॒ वै
दे॒वा व्य॑जयन्त॒। यदिन्द्र॑तु॒रीय॑न्निरु॒प्यते॒ विजि॑त्यै॥३॥

व॒हिनीं॑ धे॒नुर्दक्षि॑णा॒। यद्व॒हिनीं॑। तेन॑ग्रे॒यी। यद्वौः। तेन॑ रौ॒द्री।
यद्वे॒नुः। तेनै॒न्द्री। यथ्स्त्री॑ स॒ती दान्ता॑। तेन॑ वा॒रु॒णी स॒मृद्धौ॑।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत॥४॥

तꣳ सृष्टꣳ रक्षाꣳस्यजिघाꣳसन्। स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑

देवता॒ निर॑मिमीत। ताभि॒र्वै स दि॒ग्भ्यो रक्षा॑सि प्राणु॑दत।
 यत्प॑ञ्चाव॒त्तीय॑ञ्जुहोति। दि॒ग्भ्य ए॒व तद्य॑ज॒मानो रक्षा॑सि
 प्रणु॑दते। समू॒ढः रक्षः॑ सन्द॑ग्धः रक्ष॑ इत्या॑ह। रक्षा॑स्ये॒व
 सन्द॑हति। अ॒ग्नये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॑ह। दे॒वता॑भ्य ए॒व
 वि॑जि॒ग्याना॒भ्यो भा॒गधे॑यङ्करोति। प्र॒ष्टिवा॑ही रथो॒ दक्षि॑णा
 समृ॑द्धौ ॥ ५ ॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्रः ह॒त्वा। असु॑रान्परा॒भाव्य। नमु॑चिमासुरन्नाल॑भत।
 तः श॒च्याऽगृ॑ह्णात्। तौ सम॑लभेताम्। सौऽस्मा॑द॒भि॒शु॒न॒तरोऽभव॑त्।
 सौऽब्र॑वीत्। स॒न्धाः सन्द॑धावहै। अथ॒ त्वाऽव॑ स्रक्ष्यामि। न
 मा॒ शुष्के॑ण॒ नार्द्रे॑ण॒ हनः॑ ॥ ६ ॥

न दि॒वा न नक्त॑मिति। स ए॒तम॑पां फेन॑मसिञ्चत्। न वा ए॒ष
 शुष्को॒ नार्द्रो॑ व्यु॒ष्टाऽऽसी॑त्। अनु॑दितः सूर्यः॑। न वा ए॒तद्वि॒वा
 न नक्त॑म्। तस्यै॒तस्मि॑ल्लो॒के। अ॒पां फेनै॑न॒ शिर॒ उद॑वर्तयत्।
 तदे॒नम॑न्ववर्तत। मि॒त्रद्रु॑गति ॥ ७ ॥

स ए॒तान॑पामार्गान॑जनयत्। तान॑जुहोत्। तै॒र्वै स
 रक्षा॑स्यपा॑हत। यद॑पामार्ग॒होमो भव॑ति। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै।
 ए॒कोल्मु॑केन॑ यन्ति। तद्धि रक्ष॑सां भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शय्य॑न्ति।
 ए॒षा वै रक्ष॑सान्दिक्। स्वा॒यामे॒व दि॒शि रक्षा॑सि हन्ति ॥ ८ ॥

स्वकृ॑त् इरि॑णे जुहोति प्र॒दरे वा॑। ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्।
 स्व ए॒वाय॑तने॒ रक्षा॑सि हन्ति। पूर्ण॑मये॒न स्रु॑वेण॑ जुहोति।
 ब्रह्म॑ वै पूर्णः॑। ब्रह्म॑णै॒व रक्षा॑सि हन्ति। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॑तुः

प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एव रक्षांसि हन्ति। हतं
रक्षोऽवधिष्म रक्ष इत्याह। रक्षसां स्तृत्यै। यद्वस्ते तदक्षिणा
निरवत्यै। अप्रतीक्षमायन्ति। रक्षसामन्तरहित्यै॥९॥

यच्छति वरुणन्तृतीयं विजित्या असृजत् समृद्धौ हनो मित्रं द्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥१॥—[१]

धात्रे पुरोडाशन्द्वादशकपालन्निर्वपति। संवत्सरो वै
धाता। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति। अन्वेवास्मा
अनुमतिर्मन्यते। राते राका। प्र सिनीवाली जनयति।
प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचन्दधाति। मिथुनौ गावौ
दक्षिणा समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपति।
ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम्॥१०॥

वैष्णवत्रिकपालम्। वीर्यवाँ अग्निः। वीर्यमिन्द्रः। वीर्यं विष्णुः।
प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति। तस्मात्प्रजा
वीर्यावतीः। वामन ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही।
तेनाग्नेयः। यदृषभः॥११॥

तेनैन्द्रः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेकादशकपालन्निर्वपति।
इन्द्रासोमीयमेकादशकपालम्। सौम्यश्चरुम्। सोमो वै
रेतोधाः। अग्निः प्रजानां प्रजनयिता। वृद्धानामिन्द्रः
प्रदापयिता। सोमं एवास्मै रेतो दधाति॥१२॥

अग्निः प्रजां प्रजनयति। वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छति। बभ्रुर्दक्षिणा
समृद्धौ। सोमापौष्णश्चरुन्निर्वपति। ऐन्द्रापौष्णश्चरुम्। सोमो वै

रेतो॒धाः। पू॒षा प॑शूनां प्र॑जनयि॒ता। वृ॒द्धाना॒मिन्द्रः॑ प्र॒दापयि॒ता।
सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑ति। पू॒षा प॑शून्प्र॒ज॑नयति॥१३॥

वृ॒द्धानिन्द्रः॑ प्रय॑च्छति। पौ॒ष्णश्च॒रुर्भ॑वति। इ॒यवै॑ पू॒षा।
अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। श्या॒मो द॑खि॒ष्णा॒ समृ॑द्ध्यै। ब॒हु वै
पु॒रुषो॑ मे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति। वै॒श्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पति।
सं॒वत्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। सं॒वत्स॒रेणै॒वैन॑ः स्व॒दय॑ति।
हि॒र॒ण्य॒न्द॒खि॒ष्णा॥१४॥

प॒वि॒त्रवै॑ हि॒र॒ण्यम्। पु॒नात्ये॒वैन॑म्। ब॒हु वै रा॑ज॒न्योऽनृ॑तङ्करोति।
उप॑ जा॒म्यै ह॑रते। जि॒नाति॑ ब्राह्म॒णम्। व॒दत्य॑नृ॒तम्। अ॒नृते॑
खलु॒ वै क्रि॒यमा॑णे वरु॑णो गृह्णाति। वा॒रु॒ण्य्य॑व॒मय॑श्च॒रुन्निर्व॑पति।
व॒रु॒णपा॒शादे॒वैन॑ मु॒ञ्च॑ति। अ॒श्वो द॑खि॒ष्णा। वा॒रु॒णो हि
दे॒वत॒याऽश्वः॑ समृ॑द्ध्यै॥१५॥

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यन्दखिष्णा दखिष्णैकञ्च॥२॥ [२]

र॒त्निना॑मे॒तानि॑ ह॒वी॒षि॑ भवन्ति। ए॒ते वै रा॒ष्ट्रस्य॑ प्र॒दा॒तारः॑।
ए॒तेऽपा॑दा॒तारः॑। य ए॒व रा॒ष्ट्रस्य॑ प्र॒दा॒तारः॑। यैऽपा॑दा॒तारः॑।
त ए॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं प्र॑य॑च्छन्ति। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। य॒त्समा॑हृत्य
निर्व॑पेत्। अ॒र॒त्निनः॑ स्युः। य॒था॒य॒थ॒न्निर्व॑पति र॒त्नित्वा॑य॥१६॥
य॒त्स॒द्यो निर्व॑पेत्। याव॑ती॒मेके॑न ह॒विषा॑ऽऽशिष॑म॒व रु॒न्धे।
ताव॑ती॒मव॑रुन्धीत। अ॒न्व॒ह॒न्निर्व॑पति। भू॒यसी॑मे॒वाशि॑षम॒व
रु॒न्धे। भू॒य॒सो य॑ज्ञ॒क्र॒तूनु॑पैति। बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यश्च॒रुन्निर्व॑पति

ब्रह्मणो गृहे। मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव
ख्यत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दखिषणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
ऋषभो दखिषणा समृद्धौ। आदित्यश्चरुं महिष्यै गृहे। इयवौ
अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दखिषणा समृद्धौ।
भगाय चरुवौवातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति। विचित्तगर्भा
पष्ठौही दखिषणा समृद्धौ॥१८॥

नैर्ऋतश्चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणान्नखनिर्भिन्नम्।
पाप्मानमेव निरऋतिन्निरवदयते। कृष्णा कूटा दखिषणा
समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे। सेनामेवास्य
सङ्श्यति। हिरण्यन्दखिषणा समृद्धौ। वारुणन्दशकपालः
सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे। महानिरष्टो दखिषणा
समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालङ्गामण्यो गृहे॥१९॥

अन्नवै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दखिषणा समृद्धौ।
सावित्रन्द्वादशकपालङ्ख्यत्तुर्गृहे प्रसूत्यै। उपध्वस्तो दखिषणा
समृद्धौ। अश्विनन्द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै
देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजङ्करोति। स्वात्यौ
दखिषणा समृद्धौ। पौष्णश्चरुं भागदुघस्य गृहे॥२०॥

अन्नवै पूषा। अन्नमेवाव रुन्धे। श्यामो दखिषणा
समृद्धौ। रौद्रङ्गावीधुकश्चरुमक्षावापस्य गृहे। अन्तत
एव रुद्रन्निरवदयते। शबल उद्वारो दखिषणा समृद्धौ।

द्वादशैतानि हवींषि भवन्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरेणैवास्मै राष्ट्रमवरुन्धे। राष्ट्रमेव भवति॥२१॥

यत्र प्रति निर्वपेत्। रत्निं आशिषोऽवरुन्धीरन्।
प्रतिनिर्वपति। इन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालम्।
इन्द्रायां होमुचै। आशिष एवावरुन्धे। अयन्नो राजा वृत्रहा
राजा भूत्वा वृत्रघ्न्यादित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
मैत्राबारुहस्पत्यं भवति। श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे॥२२॥

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्म चैवास्मै र्षत्रं च समीचीं
दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव र्षत्रं प्रतिष्ठापयति। बारुहस्पत्येन
पूर्वेण प्रचरति। मुखत एवास्मै ब्रह्म सञ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव
र्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयङ्कृता वेदिर्भवति। स्वयन्दिनं
बर्हिः। स्वयङ्कृत इध्मः। अनभिजितस्याभिजित्यै।
तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्। सैव श्वेता श्वेतवत्सा दखिष्णा
समृद्धौ॥२३॥

रत्निवाय समृद्धौ पष्ठौही दखिष्णा समृद्धौ ग्रामण्यो गृहे भांगदुग्धस्य गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे
च॥३॥

[३]

देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां
सुवाः। त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एनं सुवन्ते।
अग्निरेवैनङ्गहपतीनां सुवते। सोमो वनस्पतीनाम्। रुद्रः
पशूनाम्। बृहस्पतिर्वाचाम्। इन्द्रो ज्येष्ठानाम्। मित्रः

स॒त्याना॑म्॥२४॥

वरु॑णो ध॒र्मप॑तीनाम्। ए॒तदे॒व सर्वं॑ भवति। स॒विता त्वा॑
प्रस॒वाना॑ः सुवता॒मिति॑ हस्त॑ङ्ग॒ह्णाति॑ प्रसू॑त्यै। ये दे॒वा दे॒वः
सु॒वः स्थे॒त्याह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। म॒ह॒ते ख॒षत्रा॑य॒ मह॑त
आधि॑पत्याय॒ मह॑ते जान॑राज्या॒येत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
शा॑स्ते। ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॑ सोमो॒ऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑ः
राजे॒त्याह। तस्मा॒त्सोम॑राजानो ब्राह्म॒णाः। प्र॒ति॒ त्यन्ना॑म॒
रा॒ज्यम॑धा॒यीत्या॑ह॥२५॥

रा॒ज्यमे॒वास्मि॑न्प्रति॒दधा॑ति। स्वान्त॑नु॒वं वरु॑णो अ॒शि॒श्रेदि॒त्याह।
वरु॑णस॒वमे॒वावरु॑न्धे। शुचै॑र्मि॒त्रस्य॑ व्र॒त्या॑ अभू॒मेत्या॑ह।
शुचि॑मे॒वैन॑र्ऋत्यङ्क॒रोति॑। अम॑न्महि॒ मह॑त ऋ॒तस्य॑
नामे॒त्याह। म॒नु॒त ए॒वैन॑म्। सर्वे॑ व्रा॒ता वरु॑णस्याभू॒वन्नि॒त्याह।
सर्व॑व्रा॒तमे॒वैन॑र्ऋ॒रोति॑। वि मि॒त्र ए॒वैर॑रा॒तिम॑तारी॒दित्या॑ह॥२६॥

अरा॑तिमे॒वैन॑न्तारयति। असू॑षुदन्त॒ यज्ञि॑या॒ ऋ॒तेने॒त्याह।
स्व॒दय॑त्ये॒वैन॑म्। व्यु॑ त्रि॒तो ज॑रि॒माण॑न्न आ॒न॒डित्या॑ह।
आयु॑रे॒वास्मि॑न्दि॒धाति॑। द्वाभ्या॑वि॒मृष्टे॑। द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑
प्रति॑ष्ठित्यै। अ॒ग्नी॒षोमी॑यस्य॒ चैका॑दशकपालस्य दे॒वसु॒वाश्च॑
ह॒विषा॑म॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स॒मव॑द्यति। दे॒वता॑भिरे॒वैन॑मु॒भय॑तः
परि॑गृह्णाति। वि॒ष्णु॒क्र॒मान्क्र॑मते। वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमा॑ल्लो॒कान॑भिज॒यति॥२७॥

अ॒र्थे॒तः॒ स्ते॒ति जु॒होति॑। आ॒हु॒त्यै॒वैनां॑ नि॒ष्क्री॒यं गृ॒ह्णाति॑।
 अथो॑ ह॒विष्कृ॑तानामे॒वाभिघृ॑तानाङ्गृ॒ह्णाति॑। व॒ह॒न्ती॒नाङ्गृ॒ह्णाति॑।
 ए॒ता वा अ॒पा॒५ रा॒ष्ट्रम्। रा॒ष्ट्रमे॒वास्मै॑ गृ॒ह्णाति॑। अथो॑
 श्रि॒यमे॒वैन॑म॒भिव॑हन्ति। अ॒पां पति॑र॒सीत्या॑ह। मि॒थुन॑मे॒वाकः॑।
 वृषा॑ऽस्यूर्मि॒रित्या॑ह॥ २८॥

ऊ॒र्मि॒मन्त॑मे॒वैन॑ङ्क॒रोति॑। वृष॒से॒नोऽसी॑त्या॒ह। से॒नामे॒वास्य॑
 स॒ऽश्य॑ति। ब्र॒ज॒क्षितः॑ स्ते॒त्याह॑। ए॒ता वा अ॒पा॒विंशः॑।
 वि॒शमे॒वास्मै॑ पर्यू॒हति॑। म॒रुता॒मोजः॑ स्ते॒त्याह॑। अन्न॒वै म॒रुतः॑।
 अन्न॑मे॒वावरु॑न्धे। सूर्य॑वर्च॒सः स्ते॒त्याह॑॥ २९॥

रा॒ष्ट्रमे॒व वर्च॑स्व्य॒कः। सूर्य॑त्वच॒सः स्ते॒त्याह॑। स॒त्यवाँ ए॒तत्।
 यद्व॑र्ष॒ति। अ॒नृतं॑ यदा॒तप॑ति॒वर्ष॑ति। स॒त्या॒नृते॑ ए॒वावरु॑न्धे।
 नैन॑५ स॒त्या॒नृते॑ उ॒दिते॑ हि॒ऽस्तः। य ए॒ववै॑द। मा॒न्दाः
 स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व ब्र॒ह्मवर्च॑स्य॒कः॥ ३०॥

वा॒शाः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व व॒श्य॒कः। श॒क्र॒रीः स्ते॒त्याह॑। प॒शवो॑
 वै श॒क्र॒रीः। प॒शूने॒वावरु॑न्धे। वि॒श्वभृ॑तः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व
 प॒य॒स्व्य॒कः। ज॒न॒भृतः॑ स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॒याव्य॑कः।
 अ॒ग्नेस्ते॑ज॒स्याः॑ स्ते॒त्याह॑ ॥ ३१॥

रा॒ष्ट्रमे॒व तै॒ज॒स्व्य॒कः। अ॒पामोष॑धी॒ना॒५ र॒सः स्ते॒त्याह॑।
 रा॒ष्ट्रमे॒व म॑ध॒व्य॒मकः॑। सा॒र॒स्वत॑ङ्ग॒हङ्गृ॒ह्णाति॑। ए॒षा वा
 अ॒पाम्पृ॑ष्ठम्। यथ्स॑र॒स्वती॑। पृ॒ष्ठमे॒वैन॑५ स॒मा॒नाना॑ङ्क॒रोति॑।

षोडशभिर्गृह्णाति। षोडशकलो वै पुरुषः। यावानेव पुरुषः।
तस्मिन्वीर्यन्दधाति। षोडशभिर्जुहोति षोडशभिर्गृह्णाति।
द्वात्रिंशत्संपद्यन्ते। द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुप्। वागनुष्टुप्सर्वाणि
छन्दांसि। वाचैवैनं सर्वेभिश्छन्दोभिरभिषिञ्चति॥ ३२॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यं कस्तेजस्याः स्थेत्याहैव पुरुषं षट् च॥ ५॥ — [५]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह।
ब्रह्मणैवैनाः सः सृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह।
ब्रह्मणैवैनाः सादयति। अन्तरा होतुश्च धिष्णियं
ब्राह्मणाच्छसिनश्च सादयति। आग्नेयो वै होता।
ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छसी। तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो
राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति। आहुत्यै हि
पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै॥ ३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
प्रतिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टं ह्येतत्। वाचो
बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा
ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥ ३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वंश्शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा
ह्यापः। शुक्रं हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः।
चन्द्रं हिरण्यम्। अमृता अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः।
अमृतं हिरण्यम्॥ ३५॥

स्वाहा॑ राज॒सूया॒येत्या॑ह। राज॒सूया॑य॒ ह्ये॒ना उत्पु॑नाति।
 स॒ध॒मादो॑ द्यु॒ग्निनी॑रूर्ज॒ ए॒ता इति॑ वा॒रु॒ण्यर्चा॑ गृ॒ह्णाति।
 व॒रु॒ण॒स॒वमे॒वाव॑रुन्धे। ए॒क॒या गृ॒ह्णाति। ए॒क॒धैव॑ यज॒माने॑
 वी॒र्य॑न्दधाति। र॒ख॒त्रस्यो॒ल्ब॑मसि र॒ख॒त्रस्य॑ योनि॑रसीति
 ता॒र्प्यश्चो॒ष्णीष॑श्च॒ प्रय॑च्छति स॒योनि॒त्वाय॑। ए॒क॒शतेन॑
 दर्भ॑पु॒ञ्जीलैः॑ प॑वयति। श॒तायु॑र्वै पु॒रुष॑श्श॒तवी॑र्यः।
 आ॒त्मैक॑श॒तः॥ ३६॥

यावा॑ने॒व पु॑रुषः। तस्मि॑न्वी॒र्य॑न्दधाति। द॒ध्या॑शयति।
 इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्धे। उ॒दु॒म्बर॑माशयति। अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ।
 श॒ष्पा॑ण्याशयति। सु॒रा॒बलि॑मे॒वैन॑ङ्क॒रोति। आ॒विद॑ ए॒ता
 भ॑वन्ति। आ॒विद॑मे॒वैन॑ङ्ग॒मय॑न्ति॥ ३७॥

अ॒ग्निरे॒वैन॑ङ्गा॒रह॑पत्येनावति। इ॒न्द्र इ॒न्द्रि॒येण॑। पू॒षा पु॒शुभिः॑।
 मि॒त्रावरु॑णौ प्रा॒णापा॒नाभ्या॑म्। इ॒न्द्रो वृ॒त्राय॑ वज्र॒मुद॑यच्छत्।
 स दि॒वंम॑लिखत्। सो॒ऽर्य॑म्णः प॒न्था॑ अभवत्। स आ॒वि॒त्रे
 द्यावा॑पृथि॒वी धृ॑तव्र॒ते इति॑ द्यावा॑पृथि॒वी उपा॑धावत्। स
 आ॒भ्यामे॒व प्र॑सू॒त इ॒न्द्रो वृ॒त्राय॑ वज्रं प्रा॒हर॑त्। आ॒वि॒त्रे
 द्यावा॑पृथि॒वी धृ॑तव्र॒ते इति॑ यदाह॑॥ ३८॥

आ॒भ्यामे॒व प्र॑सू॒तो यज॑मानो वज्रं भ्रातृ॑व्याय॒ प्रह॑रति। आ॒वि॒त्रा
 दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑पीत्या॑ह। इ॒यवै॑ दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑पी।
 अ॒स्यामे॒व प्र॑ति तिष्ठति। आ॒वि॒त्रोऽय॑म॒सावा॑मु॒ष्याय॑णो॒ऽस्या॒द्वि॒श्यस्मि॑
 इत्या॑ह। वि॒शैवैन॑ रा॒ष्ट्रेण॑ स॒म॒र्धय॑ति। म॒ह॒ते र॒ख॒त्राय॑ म॒ह॒त

आधिपत्याय महते जानंराज्यायेत्याह। आशिषमेवेतामा
शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां
राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः॥ ३९॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयच्छति विजित्यै।
शत्रुबाधनाः स्थेतीषून्। शत्रून्नेवास्य बाधन्ते। पात मां प्रत्यश्च
पात मां तिर्यश्चमन्वश्च मा पातेत्याह। तिस्रो वै शरव्याः।
प्रतीचीं तिरश्चनूचीं। ताभ्य एवैनं पान्ति। दिग्भ्यो मां
पातेत्याह। दिग्भ्य एवैनं पान्ति। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः
पातेत्याह। अपरिमितादेवैनं पान्ति। हिरण्यवर्णावुषसां विरोक
इति त्रिष्टुभां बाहू उद्गृह्णाति। इन्द्रियैर्वीर्यं त्रिष्टुक्।
इन्द्रियमेव वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ ४०॥

यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृतं हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याह ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारि च॥ ६॥

[६]

दिशो व्यास्थापयति। दिशामभिजित्यै। यदनु प्रक्रामेत्।
अभि दिशो जयेत्। उत्तु मां द्येत्। मनसाऽनु प्रक्रामति।
अभि दिशो जयति। नोन्माद्यति। समिधमा तिष्ठेत्याह। तेज
एवावरुन्धे॥ ४१॥

उग्रामा तिष्ठेत्याह। इन्द्रियमेवावरुन्धे। विराजमातिष्ठेत्याह।
अन्नाद्यमेवावरुन्धे। उदीचीमा तिष्ठेत्याह। पशून्नेवावरुन्धे।
ऊर्ध्वामातिष्ठेत्याह। सुवर्गमेव लोकमभिजयति। अनूज्जिहीते।

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥४२॥

मारुत एष भवति। अन्नवै मरुतः। अन्नमेवावरुन्धे।
एकविंशतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै। योऽरण्येऽनुवाक्यो
गुणः। तं मध्यत उपदधाति। ग्राम्यैरेव पशुभिरारण्यान्पशून्परि
गृह्णाति। तस्माद्ग्राम्यैः पशुभिरारण्याः पशवः परिगृहीताः।
पृथिवैन्यः। अभ्यषिच्यत॥४३॥

स राष्ट्रन्नाभवत्। स एतानि पार्थान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्।
तैर्वै स राष्ट्रमभवत्। यत्पार्थानि जुहोति। राष्ट्रमेव भवति।
बारुहस्पत्यं पूर्वेषामुत्तमं भवति। ऐन्द्रमुत्तरेषां प्रथमम्। ब्रह्म
चैवास्मै र्षत्रश्च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव र्षत्रं
प्रतिष्ठापयति॥४४॥

षट्पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति। षडुपरिष्ठात्। द्वादश
संपद्यन्ते। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरः खलु वै
देवानां पूः। देवानामेव पुरं मध्यतो व्यवसर्पति। तस्य न
कुतश्चनोपाव्याधो भवति। भूतानामवेष्टीर्जुहोति। अत्रात्र वै
मृत्युर्जायते। यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते। तत एवैनमवयजते।
तस्माद्वाजसूयेनेजानो नाभिचरितवै। प्रत्यगेनमभिचारः
स्तृणुते॥४५॥

रुन्धे समष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥७॥ [७]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूलचर्मोपस्तृणाति।

यैव सोमे त्विषिः। या शार्दूले। तामेवावरुन्धे। मृत्योर्वा एष
वर्णः। यच्छार्दूलः। अमृतं हिरण्यम्। अमृतमसि मृत्योर्मा
पाहीति हिरण्यमुपास्यति। अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते।
शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
दिद्योन्मां पाहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति। उभयतं एवास्मै
शर्म दधाति। अवैष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन
विध्यति। दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबन्दन्दशूका
दंशुकाः। निरस्तन्नमुचेश्शिर इति लोहितायसन्निरस्यति।
पाप्मानमेव नमुचिन्निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्या
इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचं
सुवन्तान्ते ते प्राणं सुवन्तामित्याह। प्राणानेवात्मनः
पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति।
तेजस्व्येव स्यात्। दुश्चर्मा तु भवेत्। सोमस्य त्वा
द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह। सौम्यो वै देवतया पुरुषः॥४८॥

स्वयैवैनन्देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याह। तेजं
एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याह। वर्च एवास्मिन्दधाति।
इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुणयोर्वीर्येणेत्य
वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओजं एवास्मिन्दधाति। ख्षत्राणांङ्ख्षत्रपतिरसीत्याह।
 ख्षत्राणामेवैनङ्ख्षत्रपतिङ्करोति। अतिं दिवस्पाहीत्याह।
 अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह। समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह।
 राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकः। उच्छेषणेन जुहोति। उच्छेषणभागो
 वै रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रन्निरवदयते॥५०॥

उदङ्घुरेत्याग्नीध्रे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव
 दिशि रुद्रन्निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परन्नामेत्याह। यद्वा
 अस्य क्रयी परन्नाम। तेन वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति।
 तेनैवैनः सह शमयति। तस्मै हुतमंसि यमेष्टमसीत्याह।
 यमादेवास्य मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्। याङ्कामयेत
 राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भवति।
 पूर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिन्दधाति।
 औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यन्दधाति। आश्वत्थेन
 वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिन्दधाति। नैयग्रोधेन जन्यः।
 मित्राण्येवास्यै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥८॥ [८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
 मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीत्याह।
 ब्रह्मणैवैनन्देवताभ्याय्युनक्ति। प्रष्टिवाहिनय्युनक्ति। प्रष्टिवाही
 वै देवरथः। देवरथमेवास्यै युनक्ति। त्रयोऽश्वा भवन्ति।

रथंश्चतुर्थः। द्वौ संव्येष्टसारथी। षट्थसं पंचन्ते॥५३॥

षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनय्युनक्ति। विष्णुऋमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति। यः ख्यत्रियः प्रतिहितः। सौऽन्वारंभते। राष्ट्रमेव भवति। त्रिष्टुभाऽन्वारंभते। इन्द्रियवै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥५४॥

मरुतां प्रसवे जेषमित्याह। मरुद्विरेव प्रसूत उज्जयति। आसं मन इत्याह। यदेव मनसैप्सीत्। तदापत्। राजन्यञ्जिनाति। अनाक्रान्त एवाक्रमते। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते। यो राजन्यञ्जिनाति। समहमिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह॥५५॥

इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन्धत्ते। पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति वाराही उपानहावुपं मुञ्चते। पशूनावाँ एष मन्युः। यद्वराहः। तेनैव पशूनां मन्युमात्मन्धत्ते। अभि वा इयं सुषुवाणङ्कामयते। तस्यैश्वरेन्द्रियवैर्यमादातोः। वाराही उपानहावुपमुञ्चते। अस्या एवान्तर्धत्ते। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानात्यै॥५६॥

नमो मात्रे पृथिव्या इत्याहाहिंसायै। इयदस्यायुरस्यायुर्मे धेहीत्याह। आयुरेवात्मन्धत्ते। ऊर्गस्यूजं मे धेहीत्याह। ऊर्जमेवात्मन्धत्ते। युङ्क्षि वचोसि वचो मयि धेहीत्याह। वच एवात्मन्धत्ते। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव

यज॑मान॒ आयु॑रूर्जं॒ वर्चो॑ दधाति। र॒थवि॑मो॒चनी॑यां जुहोति॒
प्रति॑ष्ठित्यै॥५७॥

त्रयोऽश्वा॑ भवन्ति। रथ॑श्चतुर्थः। तस्मा॑च्चतुर्जुहोति। यदुभौ
स॒हाव॑तिष्ठेताम्। स॒मान॑ल्लो॒कमि॑याताम्। स॒ह सं॑ङ्ग॒हीत्रा
र॑थ॒वाह॑ने रथ॒माद॑धाति। सु॒वर्गा॑दे॒वैन॑ल्लो॒काद॑न्तर्दधाति।
ह॒ः स॒शुचि॑षदि॒त्याद॑धाति। ब्रह्म॑णै॒वैन॑मुपाव॒हर॑ति।
ब्रह्म॑णाऽऽद॑धाति। अति॑च्छ॒न्दसा॑ऽऽद॑धाति। अति॑च्छ॒न्दा वै
सर्वा॑णि छ॒न्दाः॑सि। सर्वे॑भिरे॒वैन॑ज्छ॒न्दोभि॑राद॑धाति। वर्ष्म॑
वा ए॒षा छ॒न्द॑साम्। यदति॑च्छ॒न्दाः। यदति॑च्छ॒न्दसा॑ दधाति।
वर्ष्मै॒वैन॑ः स॒माना॑नाङ्करोति॥५८॥

पृच्छन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानात्यै प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त च॥१॥ [९]

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसी॑त्याह। मै॒त्रव्राँ॑ अहः॑। वा॒रु॒णी रा॒त्रिः।
अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑मुपाव॒हर॑ति। मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसी॑त्याह।
मै॒त्रो वै दक्षि॑णः। वा॒रु॒णः स॒व्यः। वैश्व॑दे॒व्यामि॑क्षा। स्वमे॒वैनौ
भा॒गधे॑यमुपाव॒हर॑ति। स॒म॒ह॒र्वि॒श्वैर्दे॑वैरित्याह॥५९॥

वैश्व॑दे॒व्यो वै प्र॒जाः। ता ए॒वाद्याः॑ कुरुते। ख॒ष॒त्रस्य॑ नाभि॑रसि
ख॒ष॒त्रस्य॑ योनि॑रसीत्य॒धीवा॑समास्तृणाति स॒योनि॑त्वाय॑।
स्यो॒नामा सी॑द सु॒षदा॑मा सी॒देत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। मा
त्वा हि॑सीन्मा मां हि॑सी॒दित्या॑हाहि॑सायै। निष॑साद
धृ॒तव्र॑तो वरु॒णः प॒स्त्या॑स्वा सा॒म्राज्या॑य सु॒क्रतु॑रित्याह।

साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुङ्करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि
सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। सवितारमेवैनं
सत्यसंवङ्करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह।
इन्द्रमेवैनं सत्यौजसङ्करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि
मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैनं सुशेवङ्करोति।
ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह।
वरुणमेवैनं सत्यधर्माणङ्करोति। सविताऽसि सत्यसंव
इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा
इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवावरुन्धे।
वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति।
सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते
एवावरुन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एववैदं इन्द्रस्य
वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्फ्यः।
वज्रेणैवास्मा अवरपरं रन्धयति। एवं हि तच्छ्रेयः। यदस्मा
एते रध्येयुः। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति पश्चाक्षात्प्रयच्छति।
एते वै सर्वेऽयाः। अपराजायिनमेवैनङ्करोति॥६३॥

ओदनमुद्धवते। परमेष्ठी वा एषः। यदोदनः। परमामेवैनं

श्रियंङ्गमयति। सु॒श्लो॒काँ ४ सु॒मं॒ङ्ग॒लाँ ४ स॒त्य॒रा॒जा ३
 नित्या॑ह। आ॒शि॒ष॒मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। शौ॒न॒श्शे॒पमा॒ख्या॑पयते।
 व॒रु॒ण॒पा॒शादे॒वैनं॑ मु॒ञ्च॒ति। प॒र॒श्श॒तं भ॑वति। श॒तायुः
 पु॒रु॒ष॒श्श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒यु॒ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति ति॑ष्ठति। मा॒रु॒तस्य॑
 चै॒क॒विं॒श॒तिक॑पालस्य वै॒श्वदे॒व्यै चा॒मि॒क्षाया॑ अ॒ग्नये॑
 स्वि॒ष्ट॒कृ॒ते स॒मव॑द्यति। दे॒वता॑भिरे॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति।
 अ॒पा॒न्न॒प्रे स्वा॒होर्जा॑ न॒प्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृहप॑तये स्वा॒हेति॑
 ति॒स्र आ॒हु॒तीर्जु॑होति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वैव॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति
 ति॑ष्ठति॥६४॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियवीर्यं पराऽपतत्।
 तथ्स॒सृद्धिरनु॑ समसर्पत्। तथ्स॒सृपा॑ स॒सृत्वम्।
 अ॒ग्निना॑ दे॒वेन॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ननु प्रायुङ्क्त। सर॑स्वत्या वा॒चा
 द्वितीये॑। स॒वित्रा प्र॑सवेन॑ तृतीये॑। पू॒ष्णा प॒शुभिश्च॑तुर्थे॑।
 बृह॑स्पति॑ना ब्रह्म॑णा पश्च॒मे। इन्द्रे॑ण दे॒वेन॑ ष॒ष्ठे। वरु॑णेन॒
 स्वया॑ दे॒वत॑या सप्त॒मे॥१॥

सोमे॑न॒ राज्ञा॑ऽष्ट॒मे। त्वष्ट्रा॑ रू॒पेण॑ नव॒मे। विष्णु॑ना
 य॒ज्ञेना॑प्रोत्। यथ्स॒सृपो॑ भव॑न्ति। इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्य्य॒जमान॑
 आप्रो॑ति। पूर्वा॑पूर्वा वेदि॑र्भवति। इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्यस्या॑वरु॒द्धौ।
 पु॒रस्ता॑दुप॒सदा॑ सौ॒म्येन॒ प्रच॑रति। सोमो॒ वै रे॑तो॒धाः। रे॒तं
 ए॒व तद्व॑धाति। अ॒न्तरा॑ त्वाष्ट्रे॑ण। रे॒तं ए॒व हि॑तन्त्वष्ट्रा॑ रू॒पाणि॑
 वि॒करो॑ति। उ॒परि॑ष्टाद्वैष्ण॒वेन॑। य॒ज्ञो वै वि॑ष्णुः। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः
 प्र॒ति ति॑ष्ठति॥२॥

सप्तमे दधाति पञ्च च॥१॥ [१]

जामि॑ वा ए॒तत्कुर्व॑न्ति। यथ्स॒द्यो दी॒र्खय॑न्ति स॒द्यः
 सोम॑ङ्कीणन्ति। पुण्ड॒रिस्र॒जां प्र॑यच्छ॒त्यजा॑मित्वाय। अङ्गि॑रसः
 सुव॒र्गल्लो॑कय्य॒न्तः। अ॒प्सु दी॒र्खात्प॑सी प्रावे॑शयन्।
 तत्पुण्ड॒रीक॑मभवत्। यत्पुण्ड॒रिस्र॒जां प्र॑यच्छति। सा॒ख्यादे॒व
 दी॒र्खात्प॑सी अवरु॒न्धे। द॒शभिर्व॑त्स॒त॒रैः सोम॑ङ्कीणाति।
 दशा॑र्खरा वि॒राट्॥३॥

अन्नविँराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्करा भवन्ति
 सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
 शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति। शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
 सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेरास्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनङ्गमयति।
 स्रजमुद्गात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
 आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम्।
 प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेरास्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणै। आयुरेवावरुन्धे। वशां मैत्रावरुणाय।
 राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छुःसिने। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
 वासंसी नेष्टापोतृभ्याम्। पवित्रे एवास्यैते। स्थूरि
 यवाचितमच्छावाकाय। अन्त एव वरुणमव यजते॥६॥

अनङ्गाहमग्नीधे। वह्निर्वा अनङ्गान्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निनैव
 वह्नि यज्ञस्यावरुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियवीर्यं
 पराऽपतत्। भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयन्तृतीयम्।
 सरस्वती तृतीयम्। भार्गवो होता भवति। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं
 भवति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। सारस्वतीरपो गृह्णाति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।

इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यवोरयति॥ ७ ॥

विराट्प्रजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च॥२॥ [२]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यन्दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
दिशामवेष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय।
पञ्च देवता यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति।
हविषोहविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघोरयति। यजमानदेवत्यो
वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा समर्धयति॥ ८ ॥

आदित्यां मल्हाङ्गर्भिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं
पष्ठौहीम्। विशश्चैवास्मै राष्ट्रश्च समीचीं दधाति।
आदित्यया पूर्वया प्रचरति। मारुत्योत्तरया। राष्ट्र एव
विशमनुबध्नाति। उच्चैरादित्याया आश्रावयति। उपांशु
मारुत्यै। तस्माद्राष्ट्रविंशमतिवदति। गर्भिण्यादित्या
भवति॥ ९ ॥

इन्द्रियवै गर्भः। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः। अगर्भा मारुती।
विद्वै मरुतः। विशमेव निरिन्द्रियामकः। देवासुराः
सय्यन्ता आसन्। ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यश्च
सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तेऽश्विभ्यां पूष्णे
पुरोडाशश्चन्द्रादशकपालन्निर्वपन्। ततो वै ते वाचः
सत्यमवारुन्धत॥ १० ॥

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशश्चन्द्रादशकपालन्निर्वपति।

अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय। वाचः सत्यमवरुन्धे।
 सरस्वते सत्यवाचे चरुम्। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि
 गृणाति। सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशन्द्वादशकपालं
 प्रसूत्यै। दूतान्प्रहिणोति। आविदं एता भवन्ति।
 आविदमेवैनङ्गमयन्ति। अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते।
 तिसृधन्वः शुष्कदृतिर्दखिणा समृद्धौ॥११॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥३॥ [३]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपश्चालाः
 प्राश्नो यान्ति। सौम्यश्चरुम्। तस्माद्वसन्तव्यं वसायादयन्ति।
 सावित्रन्द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा
 विरुन्धते। बारुहस्पत्यश्चरुम्। सवित्रैव विरुध्यं। ब्रह्मणा
 यवानादधते। त्वाष्ट्रमष्टाकपालम्॥१२॥

रूपाण्येव तेन कुर्वते। वैश्वानरन्द्वादशकपालम्। तस्माज्जघन्ये
 नैदाधे प्रत्यश्चः कुरुपश्चाला यान्ति। सारस्वतश्चरुनिर्वपति।
 तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति। पौष्णेन व्यवस्यन्ति। मैत्रेण
 कृषन्ते। वारुणेन विधृता आसते। रव्यैत्रपत्येन पाचयन्ते।
 आदित्येनादधते॥१३॥

मासिमास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः। तेनैवर्तून्रयुङ्क्ते
 इति। अथो खल्वाहुः। कः संवत्सरजीविष्यतीति।
 षडेव पूर्वद्युर्निरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः। तेनैवर्तून्रयुङ्क्ते।

दखिषणो रथवाहनवाहः पूर्वेषा॑न्दखिषणा॑। उत्तर॑ उत्तरेषाम्।
संवत्सर॑स्यैवान्तौ॑ युनक्ति। सुव॑र्गस्य॑ लोकस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥१४॥

त्वाष्ट्रमष्टाकंपालन्दधते युनक्त्येकञ्च॥४॥ [४]

इन्द्र॑स्य सुषु॑वाणस्य॑ दश॑धेन्द्रि॒यर्षी॑र्यं परा॑ऽपतत्। स
यत्प्रथ॑मन्नि॒रर्षी॑वत्। तत्क॑लमभवत्। यद्वि॒तीय॑म्। तद्वद॑रम्।
यत्तृ॒तीय॑म्। तत्क॑र्कन्धु। यन्न॒स्तः। स सि॒ःहः। यदक्ष्योः॑॥१५॥

स शा॑र्दूलः। यत्कर्ण॑योः। स वृ॑कः। य ऊ॒र्ध्वः। स
सोमः॑। याऽवा॑ची। सा सुरा॑। त्र॒याः सक्त॑वो भवन्ति।
इन्द्रि॒यस्याव॑रुद्धौ। त्र॒याणि॒ लोमा॑नि॥१६॥

त्विषि॑मे॒वावरु॑न्धे। त्रयो॑ ग्रहाः॑। वी॒र्यमे॒वावरु॑न्धे। नाम्ना॑
दश॒मी। नव॒ वै पुरु॑षे प्रा॒णाः। नाभि॑र्दश॒मी। प्रा॒णा
इन्द्रि॒यर्षी॑र्यम्। प्रा॒णाने॒वेन्द्रि॒यर्षी॑र्यय्यँज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते।
सीसे॑न क्ली॒बाच्छ॑ष्पाणि॑ क्रीणाति। न वा ए॒तदयो॑ न
हिर॑ण्यम्॥१७॥

यथ्सी॑सम्। न स्त्री॑ न पु॒मान्। यत्क्ली॒बः। न सोमो॑ न
सुरा॑। यथ्सौ॑त्राम॒णी समृ॑द्धौ। स्वा॒द्वीन्त्वा॑ स्वा॒दुने॒त्याह॑।
सोम॑मे॒वेना॑ङ्करोति। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्यस्व॒ सर॑स्वत्यै
पच्य॒स्वेन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्वेत्या॑ह। ए॒ताभ्यो॑ ह्येषा
दे॒वता॑भ्यः पच्य॑ते। ति॒स्रः स॑ऽसृ॒ष्टा वस॑ति॥१८॥

ति॒स्रो हि रा॒त्रीः क्री॒तः सोमो॑ वस॑ति। पु॒नातु॑ ते परि॒स्रुत॑मिति॒

यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि सोमं पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं पुनन्ति। वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात्। व्यृद्धा ह्येषा। अतिपवितस्यैतया पुनीयात्। कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया प्राजापत्यया गृह्णाति॥१९॥

अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। एकयर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यन्दधाति। अश्विनन्धूममालभते। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजङ्करोति। सारस्वतं मेषम्। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनं भिषज्यति। ऐन्द्रमृषभं सैन्द्रत्वाय॥२०॥

अक्ष्योर्लोमानि हिरण्यवसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं॥५॥ [५]

यत्रिषु यूपेष्वालभेत। बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियर्षीर्यन्दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकयूप आलभते। एकधैवास्मिन्निन्द्रियर्षीर्यन्दनास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति। नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति। ग्रहपुरोडाशा ह्येते। युवः सुराममश्विनेति सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः। सर्वा एव देवताः प्रीणाति॥२१॥

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्। ब्राह्मणो ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता। यदि ब्राह्मणन्न विन्देत्। वल्मीकवपायामवं नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वै सौत्रामण्यै व्यृद्धम्। तदस्यै समृद्धम्। नानादेवत्याः पशवंश्च

पुरोडाशांश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति।
ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां
पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पशूनेवाव
रुन्धे। ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
सावित्रन्द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणन्दशकपालम्। अन्तत
एव वरुणमव यजते। वडं वा दक्षिणा॥२३॥

उत वा एषाऽश्वः सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं उत सुरां।
यथ्सौत्रामणी समृद्धौ। बारुहस्पत्यं पशुञ्चतुर्थमतिपवितस्या
लभते। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैव यज्ञस्य
व्यृद्धमपि वपति। पुरोडाशवानेष पशुर्भवति। न ह्येतस्य
ग्रहङ्गहन्ति। सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्नुतेति शतातृष्णायाः
समवनयति॥२४॥

शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। हिरण्यमन्तरा
धारयति। पूतामेवैनाञ्जुहोति। शतमानं भवति। शतायुः
पुरुषश्शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। यत्रैव
शतातृष्णान्धारयति॥२५॥

तन्निदधाति प्रतितिष्ठत्यै। पितृन् वा एतस्येन्द्रियवीर्यङ्गच्छति।
यः सोमोऽति पवते। पितृणाय्याज्यानुवाक्याभिरुप

तिष्ठते। यदेवास्य पितृनिन्द्रियवीर्यङ्गच्छति। तदेवाव रुन्धे।
 तिसृभिरुप तिष्ठते। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव
 प्रीणाति। अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि। अध्वर्युर् होता
 ब्रह्मा। त उपतिष्ठन्ते। यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि। तैरेवास्मै
 भेषजङ्करोति॥ २६॥

प्रीणाति प्रथमो दखिषणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥६॥ [६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखवाँ अग्निष्टोमः।
 यज्ञमुखमेवारभ्य सवमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयश्चतुस्त्रिंशपवमा
 भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता एवाप्रोति। प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः।
 तमेवाप्रोति। स॒॒शर एष स्तोमा॑नामयथापूर्वम्। यद्विष॑माः
 स्तोमाः॥ २७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्पवमानाः। अन्तश्श्लेषणन्त्वा
 अन्यत्। यत्स॒माः पव॑मानाः। तेना॒स॒शरः। तेन
 यथापूर्वम्। आ॒त्मनै॒वाग्नि॑ष्टोमेन॒ध्रोति॑। आ॒त्मना॒ पुण्यो
 भवति। प्र॒जा वा उ॒क्थानि॑। प॒शव॑ उ॒क्थानि॑। यदु॒क्थ्यो
 भव॑त्यनु सन्त॑त्यै॥ २८॥

स्तोमाः पशव उक्थान्येकञ्च॥७॥ [७]

उप॑ त्वा जा॒मयो॒ गिर॒ इति॑ प्रति॒पद्भव॑ति। वा॒ग्वै वा॒युः। वा॒च
 ए॒वैषो॑ऽभिषे॒कः। सर्वा॑सामे॒व प्र॒जाना॑ सू॒यते। सर्वा॑ ए॒नं प्र॒जा
 राजे॑ति वदन्ति। ए॒तमु॒ त्यन्द॑श्च॒ खिप॒ इत्या॑ह। आ॒दित्या॑ वै
 प्र॒जाः। प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते। यन्ति॑ वा ए॒ते य॑ज्ञमु॒खात्। ये

सं॒म्भार्या॑ अ॒क्रन्॑॥२९॥

यदा॒ह प॒व॒स्व वा॒चो अ॑ग्रि॒य इति॑। तेनै॒व य॑ज्ञमु॒खान्न॑यन्ति।
अ॒नु॒ष्टुक्प्र॑थ॒मा भ॑वति। अ॒नु॒ष्टुगु॑त्त॒मा वा॒ग्वा अ॑नु॒ष्टुक् वा॒चैव
प्र॒यन्ति॑। वा॒चोद्य॑न्ति। उ॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति। उ॒द्व॒द्वा अ॑नु॒ष्टुभो॑ रू॒पम्।
आनु॑ष्टु॒भो राज॒न्यः॑॥३०॥

तस्मा॒दु॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति। सौ॒र्य॑नु॒ष्टुगु॑त्त॒मा भ॑वति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै। यो वै स॒वादे॑ति। नैन॑ꣳ स॒व उ॑प॒नम॑ति।
यः सा॒म॒भ्य ए॑ति। पापी॑यान्त्सुषु॒वा॒णो भ॑वति। ए॒तानि॑ खलु
वै सा॒मा॒नि। यत्पृ॑ष्ठानि। यत्पृ॑ष्ठानि भ॑वन्ति॥३१॥

तैरे॒व स॒वान्नै॑ति। या॒नि दे॒वरा॒जाना॑ꣳ सा॒मा॒नि। तैर॒मुष्मि॑ल्लो॒क
ऋ॒ध्नोति॑। या॒नि म॒नुष्य॑रा॒जाना॑ꣳ सा॒मा॒नि। तैर॒स्मि॑ल्लो॒क
ऋ॒ध्नोति॑। उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोर् ऋ॒ध्नोति॑। दे॒वलो॒के च॑
म॒नुष्य॑लो॒के च॑। ए॒क॒वि॑ꣳशोऽभि॑षे॒चनी॑य॒स्योत्त॑मो भ॑वति।
ए॒क॒वि॑ꣳशः कै॑श॒वप॒नीय॑स्य प्रथ॒मः। स॒प्त॒द॒शो द॑श॒पेयः॑॥३२॥

वि॒द्वा ए॑क॒वि॑ꣳशः। रा॒ष्ट्रꣳ स॑प्त॒द॒शः। वि॒श ए॒वैत॑न्म॒ध्यतो॑ऽभि॑षि॒च्यते॑।
तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शां प्रि॒यः। वि॒शो हि म॑ध्य॒तोऽभि॑षि॒च्यते॑।
यद्वा ए॒नम॑दो दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्था॒पय॑न्ति। तत्सु॑व॒र्गलो॒कम॑भ्या
रो॒हति॑। यद्मि॑ल्लो॒कन्न॑ प्र॒त्यव॑रोह॑त्। अ॒ति॒ज॒नवै॑यात्।
उ॒द्वा मा॑द्येत्। यदेष॑ प्र॒ती॒चीनः॑ स्तो॒मो भ॑वति। इ॒ममे॒व
तेन॑ लो॒कं प्र॒त्यव॑रोहति। अथो॑ अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति
तिष्ठ॒त्यनु॑न्मा॒दाय॑॥३३॥

अक्रत्राज्जन्त्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्रीणि च॥८॥

[८]

इ॒यवै र॑ज॒ता। अ॒सौ हरि॑णी। यद्रु॒क्मौ भ॑वतः।
 आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति। वरु॑णस्य वा
 अ॒भिषि॑च्यमा॒नस्या॑पः। इन्द्रि॒यवैर्य॑न्नि॒रघ्न॑न्। तत्सु॒वर्ण॑
 हि॒र॑ण्यमभवत्। यद्रु॒क्मम॑न्त॒र्दधा॑ति। इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्यानि॒र्घाता॑य।
 श॒तमा॑नो भवति श॒तख॑रः। श॒तायुः॑ पुरु॑षश्श॒तेन्द्रि॑यः।
 आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति। आयु॑र्वै हि॒र॑ण्यम्। आ॒युष्या॑
 ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ खरन्ति। तेजो॒ वै हि॒र॑ण्यम्। तेज॑स्या
 ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ खरन्ति। वर्चो॒ वै हि॒र॑ण्यम्। वर्च॑स्या
 ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ खरन्ति॥ ३४॥

शतखररोऽष्टौ च॥९॥

[९]

अप्र॑तिष्ठितो वा ए॒ष इ॒त्याहुः॑। यो रा॑ज॒सूये॑न॒ यज॑न्त॒
 इति॑। य॒दा वा ए॒ष ए॒तेन॑ द्वि॒रात्रे॑ण॒ यज॑न्ते। अथ॑ प्र॒तिष्ठा॑।
 अथ॑ सं॒वत्सर॑मा॒प्नोति॑। याव॑न्ति सं॒वत्सर॑स्या॒होरा॑त्राणि।
 ताव॑तीरे॒तस्य॑ स्तो॒त्रीयाः॑। अ॒होरा॑त्रेष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति।
 अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ पूर्॒वम॑ह॒र्भव॑ति। अ॒तिरा॑त्र उत्त॑रम्॥ ३५॥

नानै॒वाहो॑रा॒त्रयोः॑ प्र॒ति तिष्ठ॑ति। पौ॒र्ण॒मा॒स्यां पूर्॒वम॑ह॒र्भव॑ति।
 व्य॑ष्टका॒यामु॑त्त॑रम्। नानै॒वार्ध॑मा॒सयोः॑ प्र॒ति॑तिष्ठति।
 अ॒मा॒वा॒स्यायां॑ पूर्॒वम॑ह॒र्भव॑ति। उ॒द्दृष्ट॑ उत्त॑रम्। नानै॒व
 मा॒सयोः॑ प्र॒ति॑तिष्ठति। अथो॒ खलु॑। ये ए॒व सं॒मान॑प॒रखे॑
 पु॒ण्या॒हे स्या॑ताम्। तयोः॑ का॒र्यं प्र॒ति॑ष्ठित्यै॥ ३६॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॑रा॒त्र इ॒त्याहुः॑। द्वे ह्ये॑ते छन्द॑सी।
गा॒य॒त्रश्च॒ त्रैष्टु॑भश्च। जग॑तीम॒न्तर्य॑न्ति। न तेन॒ जग॑ती
कृ॒तेत्या॑हुः। यदे॑नान्तृतीयस॒वने॑ कुर्व॑न्तीति। य॒दा वा
ए॒षाऽही॑न॒स्याह॑र्भज॑ते। सा॒हस्य॑ वा स॒वनम्। अथै॒व
जग॑ती कृ॒ता। अथ॑ प॒श॒व्यः। व्यु॑ष्टि॒र्वा ए॒ष द्वि॑रा॒त्रः। य
ए॒ववि॑द्वान्द्वि॒रात्रे॑ण॒ यज॑ते। व्ये॒वास्मा॑ उच्छ॑ति। अथो॒ तम॑
ए॒वाप॑ ह॒ते। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑म॒न्त॒त आ ह॑रति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑।
दे॒वता॑स्वे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठति॥३७॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

अङ्गिरसो वै सत्रमांसता। तेषां पृश्निर्धर्मधुगांसीत्।
सर्जीषेणाजीवत्। तैऽब्रुवन्। कस्मै नु सत्रमांस्महे। यैऽस्या
ओषधीर्न जनयाम् इति। ते दिवो वृष्टिमसृजन्त। यावन्तः
स्तोका अवापद्यन्त। तावन्तीरोषधयोऽजायन्त। ता जाताः
पितरो विषेणालिम्पन्॥१॥

तासांङ्गध्वा रुप्यन्त्यैत्। तैऽब्रुवन्। क इदमित्थमकुरिति।
वयं भागधेयमिच्छमाना इति पितरोऽब्रुवन्। किंवा
भागधेयमिति। अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन्। तेभ्य
एतद्भागधेयं प्रायच्छन्। यद्धुत्वा निमार्ष्टि। ततो वै त
ओषधीरस्वदयन्। य एववैद॥२॥

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः। ते वत्समुपावांसृजन्। इदन्नो
हव्यं प्रदापयेति। सोऽब्रवीद्वरं वृणो। दश मा रात्रीर्जातन्न
दोहन्। आसङ्गवं मात्रा सह चरणीति। तस्माद्वत्सञ्जातन्दश
रात्रीर्न दुहन्ति। आसङ्गवं मात्रा सह चरति। वारैवृतुः
ह्यस्य। तस्माद्वत्सः सः सृष्टधयः रुद्रो घातुकः। अति हि
सन्धान्धयति॥३॥

अलिम्पन्वेद घातुक एकञ॥१॥

[१]

प्रजापतिरग्निमसृजत। तं प्रजा अन्वसृज्यन्त। तमभाग

उपा॑स्त। सो॑ऽस्य प्र॒जाभि॑रपा॑क्रामत्। तम॑वरु॑रु॒थ्समा॑नोऽन्वै॑त्।
तम॑वरु॑ध॒न्नाश॑क्रोत्। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽग्निरु॑पा॒रम॑ताता॒पि
वै स्य प्र॒जाप॑तिरिति। स र॒राटा॑दुदमृष्ट॥४॥

तद्धृ॑तम॑भवत्। तस्मा॑द्यस्य॑ द॒खिण॑तः केशा॒ उन्मृ॑ष्टाः।
ता॒ऽऽयै॑ष्ठल॒क्ष्मी प्रा॑जाप॒त्येत्या॑हुः। यद्र॒राटा॑दुदमृष्ट। तस्मा॑द्र॒राटे
केशा॒ न स॑न्ति। तद॒ग्नौ प्रा॑गृ॒ह्णात्। तद्वि॑चिकि॒थ्सत्। जुह॑वा॒नी
३ मा॒ हौषा॑ ३ मिति॑। तद्वि॑चिकि॒थ्सायै॑ जन्म॑। य ए॒ववि॑द्वान्
वि॑चिकि॒थ्स॑ति॥५॥

वसी॑य ए॒व चै॑तयते। तव्वा॑ंग॒भ्यव॑दद्भु॒धीति॑। सो॑ऽब्रवीत्।
कस्त्व॑मसीति॑। स्वै॒व ते॒ वागि॑त्यब्रवीत्। सो॑ऽजुहो॒थ्स्वाहे॑ति॑।
तथ्स्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑। य ए॒वऽस्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑ वेद॑।
क॒रोति॑ स्वाहाका॒रेण॑ वी॒र्य॑म्। यस्यै॒वँद्वि॑दुषः॑ स्वाहाका॒रेण॑
जुह॑ति॥६॥

भोगा॑यै॒वास्य॑ हु॒तं भ॑वति। तस्या॒ आहु॑त्यै॒ पुरु॑षम॒सृज॑त।
द्विती॑यम॒जुहो॑त्। सोऽश्व॑म॒सृज॑त। तृती॑यम॒जुहो॑त्। स
गा॒म॑सृजत। च॒तुर्थ॑म॒जुहो॑त्। सोऽवि॑म॒सृज॑त। प॒ञ्चम॑म॒जुहो॑त्।
सोऽजा॑म॒सृज॑त॥७॥

सो॑ऽग्निर॑भि॒भेत्। आहु॑तीभि॒र्वै मा॑ऽऽप्रो॒तीति॑। स प्र॒जाप॑तिं
पुनः॑ प्रावि॑शत्। तं प्र॒जाप॑तिरब्रवीत्। जाय॑स्वेति॑। सो॑ऽब्रवीत्।
किं भा॑ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य इति॑। तुभ्य॑मे॒वेद॑ हू॒याता॑
इत्य॑ब्रवीत्। स ए॒तद्भा॑ग॒धेय॑म॒भ्यजा॑यत। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्॥८॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा
हौषीः। उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथन्नौ
होष्यन्तीति। सायमेव तुभ्यञ्जुहुवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्।
तस्मादग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥९॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्।
उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाग्नेये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिर्वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते।
अह्ना प्रति तिष्ठन्ति। यथसायञ्जुहोति॥१०॥

प्रैव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन
तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं
मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्।
तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैव द्विदुष उदिते
सूर्येऽग्निहोत्रञ्जुहोति॥११॥

प्रैव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्।
अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसंतः। यस्तयोरन्यं
राधयत्यन्यन्न। उभौ वाव स तावृच्छतीति। अग्निर्वावादित्यः
सायं प्र विंशति। तस्मादग्निर्दूरान्नक्तन्ददृशे। उभे हि तेजसी
सं पद्येते॥१२॥

उद्यन्तर्वावादित्यमग्निरनु समारोहति। तस्माद्धूम एवाग्नेर्दिवा

ददृशे। यद॒ग्नये॑ सा॒यञ्जु॑हुयात्। आ सूर्या॑य वृश्चेत। यत्सूर्या॑य
प्रा॒तर्जु॑हुयात्। आऽग्नये॑ वृश्चेत। दे॒वता॑भ्यः सु॒मद॑न्दध्यात्।
अ॒ग्निज्योति॑र्य्योतिः सूर्यः स्वा- हेत्ये॒व सा॒य५ हो॑तव्यम्।
सूर्यो॑ ज्योति॒र्य्योति॑र॒ग्निः स्वाहे॑ति प्रा॒तः। तथो॒भाभ्या॑५ सा॒य५
हू॑यते॥१३॥

उ॒भाभ्या॑ प्रा॒तः। न दे॒वता॑भ्यः सु॒मद॑न्दधाति। अ॒ग्निज्योति॑रित्या॒ह।
अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः। प्र॒जा ज्योति॑रित्या॒ह। प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र
ज॑नयति। सूर्यो॑ ज्योति॒रित्या॒ह। प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु रेतो॑
दधाति। ज्योति॑र॒ग्निः स्वाहे॑त्या॒ह। प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता अ॒स्यां
प्रति॑ष्ठापयति॥१४॥

तू॒ष्णीमु॑त्तरा॒माहु॑तिञ्जुहोति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
यदु॑दि॒ते सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑हुयात्। यथाऽति॑थये प्र॒द्वुता॑य
शू॒न्याया॑वस॒थाया॑हार्य५ हर॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। का॒ह
तत॑स्तद्भव॒तीत्या॑हुः। यत्स॑ न वेद। यस्मै॑ तद्ध॑रन्तीति।
तस्मा॑द्यदौष॒सञ्जु॑होति। तदे॒व संप्र॑ति। अथो॒ यथा॒ प्रार्थ॑मौष॒सं
प॑रि॒वेवै॑ष्टि। ता॒दृगे॒व तत्॥१५॥

अ॒मृष्टं वि॒चिकि॑त्सन्ति जु॒ह्वत्य॑जाम॒सृज॑ताग्नि॒होत्र॑५ सूर्या॑य प्रा॒तर्जु॑होति जु॒ह्वति॑ संप॒द्येते॑ हू॒यते॑ स्थापयति

संप्रति॑ द्वे च॥२॥

[२]

रु॒द्रो वा ए॒षः। यद॒ग्निः। पत्नी॑ स्था॒ली। यन्म॑ध्येऽग्नेर॑धि॒श्रये॑त्।
रु॒द्राय॑ पत्नी॒मपि॑ दध्यात्। प्र॒मायु॑का स्यात्। उदी॒चोऽङ्गा॑रान्नि॒रूह्या॑धि॒

श्रयति। पत्न्यै गोपीथाय। व्यन्तान्करोति। तथा
पत्न्यप्रमायुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्।
प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न
प्रतिषिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्।
अथो खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः।
प्रच्युतुर्वा एतदस्माल्लोकात्। अगतन्देवलोकम्। यच्छृतः
हविरनभिघारितम्। अग्निं द्योतयति। अभ्येवैनद्वारयति।
अथो देवत्रैवैनद्रमयति॥१८॥

पर्यग्निं करोति। रख्यसामपहत्यै। त्रिः पर्यग्निं करोति।
त्र्यावृद्धिं यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। यत्प्राचीनमुद्वासयेत्।
यजमानः शुचाऽर्पयेत्। यद्वर्ष्णिणा। पितृदेवत्यः स्यात्।
यत्प्रत्यक्॥१९॥

पत्नीः शुचाऽर्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै
दैवमनुष्याणां शान्ता दिक्। तामेवैनदनूद्वासयति शान्त्यै।
वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै। निष्टपति। उपैव तथस्तृणाति।
चतुरुन्नयति। चतुष्पादः पशवः॥२०॥

पशून्नेवावरुन्धे। सर्वान्पूर्णानुन्नयति। सर्वे हि पुण्यां राद्धाः।
अनूच उन्नयति। प्रजायां अनूचीनत्वाय। अनूच्येवास्य

प्रजाऽर्धुका भवति। संमृशति व्यावृत्तयै। नाहोष्यन्नुप सादयेत्।
यदहोष्यन्नुपसादयेत्। यथाऽन्यस्मा उपनिधाय॥२१॥

अन्यस्मै प्रयच्छति। तादृगेव तत्। आऽस्मै वृश्चेत।
यदेव गार्हपत्येऽधि श्रयति। तेन गार्हपत्यं प्रीणाति।
अग्निरिबिभेत्। आहुतयो माऽत्येष्यन्तीति। स एतां
समिधमपश्यत्। तामाऽधत्त। ततो वा अग्नावाहुतयोऽधियन्त॥२२॥

यदेनं समयच्छत्। तत्समिधः समित्वम्। समिधमा
दधाति। समेवैनय्यच्छति। आहुतीनान्धृत्यै। अथो
अग्निहोत्रमेवेध्वत्करोति। आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै। ब्रह्मवादिनो
वदन्ति। यदेकां समिधमाधाय द्वे आहुती जुहोति। अथ
कस्यां समिधिं द्वितीयामाहुतिञ्जुहोतीति॥२३॥

यद्वे समिधावा दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकां
समिधमाधाय। यजुषाऽन्यामाहुतिञ्जुहोति। उभे एव समिद्वती
आहुती जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति। आदीप्तायाञ्जुहोति।
समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो यथाऽतिथिञ्ज्योतिष्कृत्वा
परि वेवैष्टि। तादृगेव तत्। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति।
तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः प्रति
ष्ठापयति॥२४॥

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्पशवं उपनिधायान्धियन्तेति तच्चत्वारि च॥३॥

उत्तरावतीं द्वे देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो
देवा अभवन्। पराऽसुराः। यङ्गामयेत् वसीयान्धस्यादिति।

कनीयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा उत्तरावत्याहुतिः। तान्देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन्॥ २५॥

यस्यैवञ्जुहति। भवत्येव। यङ्गामयेत् पापीयान्स्यादिति। भूयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरङ्गनीयो जुहुयात्। एषा वा अवाच्याहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराऽभवन्। यस्यैवञ्जुहति। परैव भवति॥ २६॥

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय। अथो व्यावृत्त्यै। गार्हपत्यं प्रतीरिष्यते। अननुध्यायिनमेवैनङ्करोति। अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरस्ति। तय्यं ऋच्छेत्। यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। एष वा अग्निहोत्रस्य स्थाणुः। यत्पूर्वाऽऽहुतिः। ताय्यंदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥ २७॥

यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। अतिहाय पूर्वामाहुतिञ्जुहोति। यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति। अथो भ्रातृव्यमेवाप्स्वाऽति क्रामति। अवाचीनं सायमुपमार्ष्टि। रेत एव तदधाति। ऊर्ध्वं प्रातः। प्र जनयत्येव तत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। चतुरुन्नयति॥ २८॥

द्विर्जुहोति। अथ कं द्वे आहुती भवतु इति। अग्नौ वैश्वानर इति ब्रूयात्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्वाह्मणः। हुत्वा द्विः प्राश्नाति। अग्नावेव वैश्वानरे द्वे आहुती जुहोति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमार्ष्टि। द्विः प्राश्नाति॥ २९॥

षट्थसंपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किन्देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति
ब्रूयात्। यद्यजुषा जुहोति। तदैन्द्राग्रम्। यत्तूष्णीम्।
तत्प्राजापत्यम्॥ ३० ॥

यन्निमार्ष्टि। तदोषधीनाम्। यद्वितीयम्। तत्पितृणाम्।
यत्प्राश्नाति। तद्गर्भाणाम्। तस्माद्गर्भा अनंश्नन्तो वर्धन्ते।
यदाचामिति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्घर्यावृत्याचामिति॥ ३१ ॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धौ। निष्टपति स्वगाकृत्यै।
उद्दिशति। सप्तरूषीनेव प्रीणाति। द्रिष्विणा पर्यावर्तते। स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्माद्द्रिष्विणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः।
अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप समिन्धे॥ ३२ ॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बर्हिरनु प्र हरेत्। असंस्थितो
वा एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञविच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
अवभृथस्यैव रूपमकः॥ ३३ ॥

अभ्वन्भवति जुहुयान्नयति मार्ष्टि द्विःप्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः॥ ४ ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किंप्रायणमग्निहोत्रमिति
वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्। अग्निहोत्रयज्ञानाम्। तस्य
पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्। द्यौरहविर्धानम्। दिव्या
आपः प्रोख्णयः। ओषधयो बर्हिः॥ ३४ ॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः। यजमानः
पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वंगाकारः। तस्मादाहिताग्नेः
सर्वमेव बर्हिष्यन्दत्तं भवति। यथसायञ्जुहोति। रात्रिमेव तेन
दखिण्याङ्कुरुते। यत्प्रातः॥३५॥

अहरेव तेन दखिण्याङ्कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दखिण्या।
यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्। त
एतदग्निहोत्रं सर्वस्यैव समवदायां जुहवुः। तस्मादाहुः।
अग्निहोत्रवै देवा गृहाणान्निष्कृतिमपश्यन्निति। यथसायञ्जुहोति।
रात्रिया एव तद्धुताद्याय॥३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय।
यजमानस्यापराभावाय। यत्ततोऽश्नति। हुतमेव तत्। द्वयोः
पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य
एववैदं। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा
नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन
जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्यैव भवति।
पर्यसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै
पशूनवरुन्धे॥३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियवै दधि।
इन्द्रियाव्यैव भवति। यवाग्वां ग्रामकामस्यौषधा वै मनुष्याः।

भा॒ग॒धे॒ये॒नै॒वास्मै॑ स॒जा॒तान॑व रुन्धे। ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति। अ॒यं॒ज्ञो
वा ए॒षः। यो॑ऽसा॒मा॥३९॥

च॒तु॒रु॒न्न॑यति। च॒तु॒र॒ख्वर॑ रथ॒न्तर॑म्। र॒थ॒न्त॒र॒स्यै॒ष वर्णः॑।
उ॒प॒री॒व ह॑रति। अ॒न्त॒रि॒ख्व॒वाम॑दे॒व्यम्। वा॒म॒दे॒व्य॒स्यै॒ष वर्णः॑।
द्वि॒र्जु॒होति॑। द्य॒ख्वरं॑ बृ॒हत्। बृ॒हत् ए॒ष वर्णः॑। अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व
तथ्साम॑न्वत्करोति॥४०॥

यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वेद। उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नमन्ति।
वि॒न्दत॑ उप॒स॒त्तार॑म्। उ॒न्नी॒योप॑ सादयति। पृ॒थि॒वीमे॒व
प्री॑णाति। हो॒ष्यन्नु॑प॒साद॑यति। अ॒न्त॒रि॒ख्वमे॒व प्री॑णाति।
हु॒त्वोप॑ सादयति। दि॒वंमे॒व प्री॑णाति। ए॒ता वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदः॑॥४१॥

य ए॒व॒वै॒द। उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नमन्ति। वि॒न्दत॑ उप॒स॒त्तार॑म्।
यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितं॑ प्र॒त्याश्रा॑वित॒ः हो॒तारं॑
ब्र॒ह्माणं॑व॒षट्कार॑वै॒द। तस्य॑ त्वे॒व हु॒तम्। प्रा॒णो वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितम्। अ॒पा॒नः प्र॒त्याश्रा॑वितम्। म॒नो
हो॒ता। च॒ख्वुर्ब्र॑ह्मा। नि॒मेषो॑ व॒षट्कारः॑॥४२॥

य ए॒व॒वै॒द। तस्य॑ त्वे॒व हु॒तम्। सा॒य॒य्या॑वा॒नश्च॒ वै दे॒वाः
प्रा॒त॒र्या॑वा॒णश्चा॒ग्नि॒हो॒त्रिणो॑ गृ॒हमा॑गच्छन्ति। तान् यन्न त॒र्पये॑त्।
प्र॒जया॑ऽस्य प॒शुभि॑र्वि ति॒ष्ठेर॑न्। यत्त॒र्पये॑त्। तृ॒प्ता ए॒नं
प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्त॒र्पये॑युः। स॒जू॒र्दे॒वैः सा॒य॒य्या॑व॒भिरि॑ति सा॒य॒ः

संमृशति। सजूर्देवैः प्रातर्यावभिरिति प्रातः। ये चैव देवाः
सायय्याँवानो ये च प्रातर्यावाणः॥४३॥

तानेवोभयाः स्तर्पयति। त एनन्तृप्ताः प्रजयां पशुभिस्तर्पयन्ति।
अरुणो ह स्माहौपवेशिः। अग्निहोत्र एवाहः सायंप्रातर्वज्रं
भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि। तस्मान्मत्पापीयाः सो भ्रातृव्या इति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। समिथ्संसमी। सप्तपदा शक्करी।
शाकरो वज्रः। अग्निहोत्र एव तत्सायंप्रातर्वज्रं यजमानो
भ्रातृव्याय प्र हरति। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो
भवति॥४४॥

बर्हिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धेऽस्मा करोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो
वज्रस्त्रीणि च॥५॥

[५]

प्रजापतिरकामयतात्मन्वन्मे जायेतेति। सोऽजुहोत्।
तस्मात्स्मन्वदजायत। अग्निर्वायुरादित्यः। तेऽब्रुवन्।
प्रजापतिरहौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति। तस्य वयमंजनिष्महि।
जायतान्न आत्मन्वदिति तेऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै
वायुः॥४५॥

चख्षुष आदित्यः। तेषां हुतादजायत गौरेव। तस्यै
पयसि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते
प्रजापतिं प्रश्नमायन्। स आदित्योऽग्निमब्रवीत्। यतरो
नौ जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति
प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवां अहमिति वायुः। चख्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव
प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादंजनीति। अग्नेरहुतादंजनीति।
तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एववैदं
गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति।
अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एववैदं। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भंजतमिति।
यदेव गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्धवान्। तेन त्वां
प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्धवति।
वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव
देवतानां प्रथममसृजत। सोऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरबिभेत्। सोऽमुमादित्यमात्मनो
निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्मर्यावर्तत। ततो वै
स मृत्युमपाजयत्। अपं मृत्युञ्जयति। य एववैदं।
तस्माद्यस्यैवद्विदुषः। उतैकाहमुत द्व्यहन्न जुह्वति। हुतमेवास्य
भवति। असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकश्च॥६॥

[६]

रौद्रङ्गविं। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनन्दुह्यमानम्।
सौम्यन्दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः।
पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतद्विष्यन्दमानम्। मैत्रः शरः।
धातुरुद्वासितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्।
द्यावापृथिव्यः ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः

पूर्वाऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्वासितं सप्त च॥७॥ [७]

द॒खि॒ण॒त उप॑ सृजति। पि॒तृ॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति।
प्राची॒मा वर्त॑यति। दे॒व॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति। उदी॑चीमावृत्य
दो॒ग्धि। म॒नु॒ष्य॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति। पूर्वा॑ दु॒ह्या॒ज्ये॒ष्ठस्य॑
ज्यै॒ष्ठि॒ने॒यस्य॑। यो वा॑ ग॒त॒श्रीः स्यात्। अप॑रौ दु॒ह्या॒त्क॒नि॒ष्ठस्य॑
का॒नि॒ष्ठि॒ने॒यस्य॑। यो वा॑ बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृ॑शति। पा॒प॒व॒स्य॒सस्य॑ व्यावृ॑त्यै। वा॒य॒व्य॑व्वाँ
ए॒तदु॑पसृष्टम्। आ॒श्वि॒न॒न्दु॒ह्यमा॑नम्। मै॒त्र॒न्दु॒ग्धम्। अ॒र्य॒म्ण
उ॒द्वा॒स्यमा॑नम्। त्वा॒ष्ट्र॒मु॒न्नी॒यमा॑नम्। बृ॒ह॒स्प॒ते॒रु॒न्नी॒तम्। स॒वि॒तुः
प्र॒क्रा॑न्तम्। द्या॒वा॒पृ॒थि॒व्य॑ ह्यि॒यमा॑णम्॥५२॥

ऐ॒न्द्रा॒ग्रमु॑प सा॒दि॒तम्। सर्वा॑भ्यो वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यो जु॒होति॑।
योऽ॒ग्नि॒हो॒त्रञ्जु॑होति। यथा॒ खलु॑ वै धे॒नु॒न्ती॒र्थे त॑र्पयति।
ए॒वम॑ग्नि॒हो॒त्री यज॑मानन्तर्पयति। तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।
प्र सु॑व॒र्ग॒लौ॒क॒ज्जा॑नाति। प॒श्य॑ति पु॒त्रम्। प॒श्य॑ति पौ॒त्रम्। प्र
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते। यस्यै॒व द्वि॑दुषोऽ॒ग्नि॒हो॒त्रञ्जु॑हति।
य उ॑ चैनदे॒ववै॑द॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणायते द्वे च॥८॥ [८]

त्रयो॒ वै प्रै॑यमे॒धा आ॑सन्न। तेषा॒न्नि॒रे॒कोऽ॒ग्नि॒हो॒त्रम॑जुहोत्।
द्वि॒रे॒कः। स॒कृ॒दे॒कः। तेषा॑ यस्मि॒रजु॑होत्। स ऋ॒चाऽजु॑होत्।

यो द्विः। स यजुषा। यः सकृत्। स तूष्णीम्॥५४॥

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावार्धुताम्।
तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे
एवर्धा अवरुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति
सायञ्जुहोति। रेतं एव तद्वधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योति- ः
सूर्यः स्वाहेति प्रातः। रेतं एव हितं प्र जनयति। रेतो वा
एतस्य हितन्न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय
प्राडुदाद्रवेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत्।
अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्।
स एवैनन्तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णीञ्जायते यजमानः॥९॥

[९]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे
जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो
धूपायच्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति।
रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिधमर्चिरा लभते।
आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे
देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्य

दे॒वेष्वग्नि॑होत्रं हु॒तं भ॑वति। नि॒तराम॑र्चि॒रुपा॑वैति लोहि॒नीके॑व
भवति। इन्द्र॑स्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य॒ तथा॑विधे जुह॑ति। इन्द्रं
ए॒वास्या॑ग्निहोत्रं हु॒तं भ॑वति॥५८॥

अङ्गा॑रा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गा॑रेभ्योऽर्चि॒रुदे॑ति। प्र॒जाप॑तिस्तर्ह्यग्निः।
तस्मिन् यस्य॒ तथा॑विधे जुह॑ति। प्र॒जाप॑तावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं
हु॒तं भ॑वति। शरोऽङ्गा॑रा॒ अध्यू॑हन्ते। ब्रह्म॒ तर्ह्यग्निः। तस्मिन्
यस्य॒ तथा॑विधे जुह॑ति। ब्रह्म॑न्ने॒वास्या॑ग्निहोत्रं हु॒तं भ॑वति।
वसु॑षु रु॒द्रेष्वादि॑त्येषु वि॒श्वेषु॑ दे॒वेषु॑। इन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तौ
ब्रह्म॑न्। अ॒परि॒वर्ग॑मे॒वास्यै॒तासु॑ दे॒वता॑सु हु॒तं भ॑वति।
यस्यै॒व वि॑दुषोऽग्निहोत्रञ्जुह॑ति। य उ॑ चैनदे॒ववै॑द॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्रं ए॒वास्या॑ग्निहोत्रं हु॒तं भ॑वति दे॒वेषु॑ च॒त्वारि॑ च (यदग्नि॒त्रिहि॑तः प्रथ॒मं सर्वं॑ ए॒व

नि॒तराम॑ङ्गा॒राश्शरोऽङ्गा॑रा॒ ब्रह्म॒ वसु॑ष्वष्टौ ॥)॥१०॥ [१०]

ऋ॒तन्त्वा॑ स॒त्येन॒ परि॑षिञ्चामीति॑ सा॒यं परि॑षिञ्चति।
स॒त्यन्त्व॑र्तेन॒ परि॑षिञ्चामीति॑ प्रा॒तः। अ॒ग्निर्वा ऋ॒तम्।
अ॒सावादि॑त्यः स॒त्यम्। अ॒ग्निमे॒व तदा॑दि॒त्येन॑ सा॒यं
परि॑षिञ्चति। अ॒ग्निना॑ऽऽदि॒त्यं प्रा॒तः सः। याव॑दहो॒रात्रे॑ भव॑तः।
ताव॑दस्य लो॒कस्य॑। ना॒र्तिर्न रि॑ष्टिः। ना॒न्तो न पर्य॑न्तोऽस्ति।
यस्यै॒व वि॑दुषोऽग्निहोत्रञ्जुह॑ति। य उ॑ चैनदे॒ववै॑द॥६०॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत। तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दंखिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो भवति। प्रजानां सृष्टानाम्भृत्यै। यं ब्राह्मणविद्याविद्वांसं यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं परेत्य। दर्भस्तम्बमुद्धृत्य। ब्राह्मणन्दंखिणतो निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचंखीत। एतद्वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशङ्गमयति। तदेनं प्रकाशङ्गतम्। प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। दर्भस्तम्बमुद्धृत्य व्याचष्टे॥४॥

अ॒ग्नि॒वान् वै द॑र्भस्त॒म्बः। अ॒ग्नि॒वत्ये॒व व्याच॑ष्टे। ब्रा॒ह्म॒णो
द॑खि॒णत॒ उपो॑स्ते। ब्रा॒ह्म॒णो वै प्र॒जाना॑मुपद्र॒ष्टा।
उ॒प॒द्र॒ष्टुम॒त्येवैनं॑ यशं ऋच्छति। ई॒श्वर॑न्त॒र्य्यं शो॒र्तोरि॒त्याहुः।
यस्यान्ते॑ व्याचष्ट इति। वर॒स्तस्मै॑ दे॒यः। यदे॒वैन॒न्तत्रो॑प॒नम॑ति।
तदे॒वाव॑ रुन्धे॥ ५॥

अ॒ग्नि॒मा॒दधा॑नो दश॑होत्राऽर॒णिम॑व॒ दध्यात्। प्र॒जा॑तमे॒वैन॒मा
ध॑त्ते। तेनै॒वोद्भू॒त्याग्नि॑होत्रञ्जु॒हुयात्। प्र॒जा॑तमे॒वैनं॑ञ्जुहोति।
ह॒विर्निर्व॑पस्यन्दश॑होतार॒व्याँच॑र॒षीत॑। प्र॒जा॑तमे॒वैन॒न्निर्व॑पति।
सा॒मि॒धेनी॑र॒नुव॑क्ष्यन्दश॑होतार॒व्याँच॑क्षीत। सा॒मि॒धेनी॑रे॒व
सृ॒ष्ट्वाऽऽर॑भ्य॒ प्रत॑नुते। अथो॑ य॒ज्ञो वै दश॑होता। य॒ज्ञमे॒व
त॑नुते॥ ६॥

अ॒भि॒चर॑न्दश॑होतारञ्जु॒हुयात्। न॒व वै पु॑रु॒षे प्रा॑णाः।
नाभि॑र्दश॒मी। स॒प्रा॑णमे॒वैन॑म॒भि च॑रति। ए॒ताव॑द्वै पु॒रुष॑स्य॒
स्वम्। याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑दे॒वास्या॑स्ति। तद॒भि च॑रति। स्व॒कृत॑
इ॒रि॒णे जु॑होति प्र॒दरे॑ वा। ए॒तद्वा अ॒स्यै नि॒र्ऋ॑तिगृहीतम्।
नि॒र्ऋ॑तिगृहीत ए॒वैन॒न्निर्ऋ॑त्या ग्राह॒यति॑। यद्वा॒चः
क्रू॒रम्। तेन॑ वष॑ट्करोति। वा॒च ए॒वैन॑ङ्क॒रेण॑ प्र वृ॒श्चति॑।

ता॒जगा॑र्तिमा॒र्च्छ॑ति॥ ७॥

दश॑होता सृष्ट्वा ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव तनुते निरऋतिगृहीतं पञ्च च॥ १॥

प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यत द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ सृ॑जे॒येति॑। स
ए॒तश्चतु॑र्होतारमपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑ह॒वनी॑येऽजुहोत्।

ततो वै स दर्शपूर्णमासावसृजत। तावस्मात्सृष्टावपाक्रामताम्।
तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दर्शपूर्णमासावालभमानः।
चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सोऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्।
तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स
चातुर्मास्यान्यसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि
ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्यान्येव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
सृष्टानान्धृत्यै। सोऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स
एतं षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तद्ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं
मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य
प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै।
सोऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं
सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तद्गृहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। दीर्घिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये
जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरः सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो
भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो न
प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्संभाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्संभारा
भवन्ति। यज्ञस्य प्रभृत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे।
यज्ञमुखव्वाँ आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञः संभृत्य
प्र तनुते। अयज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः
प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय।
उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै पत्नीनामायतनम्। स्व एवेना
आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्धृद्॥२॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
त्रिवृतः स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत
उदतृणत्। तौ पूर्वपृखश्चापरपृखश्चाभवताम्। पूर्वपृखन्देवा
अन्वसृज्यन्त। अपरपृखमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः। यङ्कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपृखे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यङ्कामयेत्
पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपृखे याजयेत्। पापीयानेव
भवति। तस्मात्पूर्वपृखोऽपरपृखात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै

दशहोता। चतुर्होता पञ्चहोता। षड्होता सप्तहोता। ऋतवः
संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं ब्रह्मर्भूयांस्र्वैदं।
ब्रह्मरेव भूयान्भवति। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत।
स इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रो
जनयेति। सोऽब्रवीत्। यथाऽहय्युष्मास्तपसाऽसृष्टि।
एवमिन्द्रञ्जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्।
जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति।
ऋतून्सर्वँत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाल्लोकानित्यब्रुवन्। तवै
माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तश्चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आज्ञयेतेति।
स चतुर्होतारञ्जुह्यात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव
भूत्वा प्रजायते। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण
जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीर इति देवा एतयाऽऽहुत्या
प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। वयं
पूर्वं सुवर्गलोकमियाम वयं पूर्वं इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गलोकमायन्।
यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे
जुह्यात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता। संवत्सरः सुवर्गो लोकः।

संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्गल्लोकमेति। तैऽब्रुवन्नङ्गिरस
आदित्यान्॥१९॥

क्व स्थ। क्व वः सद्भ्यो हव्यवैक्ष्याम् इति। छन्दः स्वित्यब्रुवन्।
गायत्रियात्रिष्टुभि जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः सु सद्भ्य
आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यवैहन्ति। वहन्त्यस्मै प्रजा
बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातङ्गच्छति। य एववैदं। द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः। त्रय इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः।
एतस्मिन्वा एष श्रितः। एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य एवमेतं
श्रितं प्रतिष्ठितवैदं। प्रत्येव तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवृषद्वं॥३॥ [३]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्।
तेन दशधाऽऽत्मानविविधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य चित्तिः
स्रुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव वागासीत्। एतावान्
यज्ञक्रतुः। स चतुर्होतारमसृजत। सौऽनन्दत्॥२१॥

असृष्टि वा इममिति। तस्य सामो हविरासीत्। स
चतुर्होत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्।
स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रन्दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स
द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥२२॥

सौऽन्तरिख्यमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
तृतीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।

स दिवंमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा व्याहृतीः प्रजाता वेद॥ २३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत। स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्तै हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स प्रत्यङ्मुखाबाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥ २४॥

तद्दुर्वर्णं हिरण्यमभवत्। तद्दुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। स द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स प्राङ्मुखाबाधत। स देवानसृजत। तदस्य प्रियमासीत्। तत्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। तत्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। य एव सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म वेद॥ २५॥

सुवर्ण आत्मना भवति। दुर्वर्णोऽस्य भ्रातृव्यः। तस्मात्सुवर्णं हिरण्यं भार्यम्। सुवर्ण एव भवति। ऐनं प्रियङ्गच्छति नाप्रियम्। स सप्तहोतारमसृजत। स सप्तहोत्रैव सुवर्गलोकमैतत्। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत। त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्। एकविंशेन रुचमधत्त॥ २६॥

सप्तदशेन प्राजायत। य एवद्विद्वान्त्सोमैर्न यजते। सप्तहोत्रैव सुवर्गलोकमैति। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो

भ्रातृ॑व्यान्प्र॒णु॑दते। त्र॒यस्त्रि॑शेन॒ प्रति॑तिष्ठति। ए॒कवि॑शेन॒
रुच॑न्धत्ते। स॒प्तद॑शेन॒ प्र जा॑यते। तस्मा॑त्सप्तद॒शः स्तोमो॑ न
नि॒रू॒ह्यः। प्र॒जाप॑तिर्वै स॒प्तद॑शः। प्र॒जाप॑तिमे॒व म॑ध्य॒तो ध॑त्ते
प्रजा॑त्यै॥ २७ ॥

अ॒न॒न्द॒द्भु॒व इति॑ व्या॒ह॒र॒द्वेदा॑सीद्वेदा॑धत् प्रजा॑त्यै॥ ४ ॥

दे॒वा वै वरु॑णमयाजयन्। स य॒स्यै॒यस्यै॑ दे॒वता॑यै
द॒र्षि॒णा॒मन॑यत्। ताम॑व्हीनात्। तै॑ऽब्रुवन्। व्या॒वृ॒त्य
प्रति॑ गृह्णाम। तथा॑ नो द॒र्षि॒णा न व्ल॑ष्यतीति। ते
व्या॒वृ॒त्य प्रत्य॑गृह्णन्। ततो॑ वै ता॒न्द॒र्षि॒णा ना॑व्हीनात्।
य ए॒वद्वि॑द्वान्व्या॒वृ॒त्य द॒र्षि॒णां प्रति॑गृह्णाति। नैन॑न्द॒र्षि॒णा
व्ही॑नाति॥ २८ ॥

राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु दे॒वि द॒र्षि॒णेऽग्नये॑ हि॒र॒ण्य॒मि॒त्या॒ह।
आ॒ग्ने॒यवै॑ हि॒र॒ण्यम्। स्वयै॑वैन॒दे॒वता॑यै प्रति॑ गृह्णाति। सोमा॑य
वा॒स इ॒त्या॒ह। सौ॒म्यवै॑ वा॒सः। स्वयै॑वैन॒दे॒वता॑यै प्रति॑
गृह्णाति। रु॒द्राय॑ गा॒मि॒त्या॒ह। रौ॒द्री वै गौः। स्वयै॑वैन॒दे॒वता॑यै
प्रति॑गृह्णाति। वरु॑णा॒याश्व॒मि॒त्या॒ह॥ २९ ॥

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः। स्वयै॑वैन॒दे॒वता॑यै प्रति॑गृह्णाति। प्र॒जाप॑तये
पु॒रुष॑मि॒त्या॒ह। प्रा॒जाप॑त्यो वै पु॒रुषः। स्वयै॑वैन॒दे॒वता॑यै
प्रति॑ गृह्णाति। म॒न॒वे त॒ल्प॒मि॒त्या॒ह। मा॒न॒वो वै त॒ल्पः।
स्वयै॑वैन॒दे॒वता॑यै प्रति॑ गृह्णाति। उ॒त्ता॒नाया॑ङ्गीर॒सायान्
इ॒त्या॒ह। इ॒यवौ॑ उ॒त्ता॒न आ॑ङ्गीर॒सः॥ ३० ॥

अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति।
वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति।
तेनामृतत्वमंश्यामित्याह। अमृतमेवात्मन्धत्ते। वयो दात्र
इत्याह। वय एवैनङ्गत्वा। सुवर्गल्लोकङ्गमयति। मयो
मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मन एवैषा परीतिः। क इदङ्गस्मा
अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः
कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो
दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविशेत्याह।
समुद्र इव हि कामः। नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति। न
समुद्रस्य। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन
प्रतिगृह्णाति। स एवैनममुष्मिल्लोके काम आगच्छति।
कामैतत्त एषा तै काम दखिष्येत्याह। काम एव
तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके दखिष्यणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि।
य एवद्विद्वान्दखिष्यणां प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति
गृह्णाति॥३३॥

हीनात्यश्वमित्याहाङ्गीरुसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दखिष्येत्याह चत्वारि च॥५॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञिया
ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते।
तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव

लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नवै
पृश्नि॥ ३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा
प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। देवा वै
सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यथ्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्ति।
अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥ ३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै।
अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वंशममहः। एतत्खलु वै देवानां
परमङ्गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहुः श्वतुर्होतृव्याचष्टे।
यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। परमन्देवानाङ्गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे। तदेव
प्रकाशङ्गमयति॥ ३६॥

तदेनं प्रकाशङ्गतम्। प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। वाचय्यच्छति।
यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यंवाँ अहः। भ्रातृव्यदेवत्या
रात्रिः। अह्ना रात्रिभ्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकवृद्धे।
यद्विवा वाचंविंसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्।
यन्नक्तंविंसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृषसूर्ये
वाचंविंसृजति। एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति।
यावदादित्योऽस्तमेति॥ ३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥६॥ [६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता

रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपवै प्रजापतिरिति। तानाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेद्धयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रो जनयेति। स आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तन्निष्ठुर्वीर्यं भूत्वाऽनु प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्त आपद्यत। तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एववैदं। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य। सुवर्गलोकमायन्। तैऽमुष्मिल्लोके व्यख्युध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमृतः प्रदानव्वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारय्यं ज्ञविधायायास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयङ्कृतिः। यदिदङ्किञ्च। य एववैदं। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्ध्यो देवेभ्यो हव्यवहति। य एववैदं। उपैनय्यंज्ञो नमति। सोऽमन्यत। अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुल्लोकङ्कमिष्यन्त इति। स वाचस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्। तस्मादस्माल्लोकादमुल्लोकनाभि कामयन्ते। पुत्रो हि हृदयम्॥४१॥

दे॒वा वै चतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञ॑म॒तन्व॑त। ते वि पा॒प्मना॒
 भ्रातृ॑व्ये॒णाज॑यन्त। अ॒भि सु॑व॒र्गल्लौ॑कम॒जय॑न्। य ए॒ववि॑द्वा॒
 श्वतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञ॑न्त॒नुते॑। वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्ये॒ण ज॑यते।
 अ॒भि सु॑व॒र्गल्लौ॑कञ्ज॒यति॑। षड्द्वौ॑त्रा प्राय॒णीय॑मा सा॒दय॑ति।
 अ॒मुष्मै॒ वै लो॒काय॑ षड्द्वौ॑ता। घ्नन्ति॒ खलु॑ वा ए॒तत्सोम॑म्।
 यद॑भिषु॒ण्वन्ति॑॥४२॥

ऋ॒जुधै॑वैन॒ममु॒ल्लौक॑ङ्गम॒यति॑। चतु॑र्होत्राऽऽति॒थ्यम्। यशो॒ वै
 चतु॑र्होता। यश॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते। पञ्च॑होत्रा प॒शुमु॑प॒साद॑यति।
 सु॒व॒र्ग्यो वै पञ्च॑होता। यज॑मानः प॒शुः। यज॑मानमे॒व
 सु॒व॒र्गल्लौ॑कङ्गम॒यति॑। ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारञ्जुहोति।
 इन्द्रि॒यवै॑ स॒प्तहो॑ता॥४३॥

इन्द्रि॒यमे॒वात्म॑न्ध॒त्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वन॑न्त॒र्पय॑ति।
 तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ सोम॑पी॒थो न॑मति।
 ब॒हिष्प॒वमा॑ने दश॑होतार॒व्याँच॑र॒षीत॑। मा॒ध्यन्दि॑ने
 प॒वमा॑ने चतु॑र्होतारम्। आ॒र्भवे॑ प॒वमा॑ने पञ्च॑होतारम्।
 पि॒तृय॑ज्ञे षड्द्वौ॑तारम्। य॒ज्ञाय॑ज्ञि॒यस्य॑ स्तो॒त्रे स॒प्तहो॑तारम्।
 अनु॑स॒वनमे॒वैना॑ स्त॒र्पय॑ति॥४४॥

तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ सोम॑पी॒थो न॑मति।
 दे॒वा वै चतु॑र्होतृभिः स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परि॒मितं॑
 यश॑स्का॒माः। तै॑ऽब्रुवन्। यन्नः॑ प्रथ॒मय्यँ॑शं ऋ॒च्छात्।

सर्वेषा॑न्नस्त॒थ्स॒हास॒दिति॑। सोम॒श्चतु॑र्होत्रा। अ॒ग्निः प॒ञ्चहो॑त्रा।
धा॒ता ष॒ड्हो॑त्रा॥४५॥

इन्द्रः॑ स॒प्तहो॑त्रा। प्र॒जाप॑तिर्दश॒होत्रा॑। तेषा॒ं सोम॒॑ राजा॑नं॒ यश॑ आर्च्छत्। तन्न्य॑कामयत्। तेनापा॑क्रामत्।
तेन॑ प्र॒लाय॑मचरत्। तन्दे॒वाः प्रैषैः॑ प्रैष॑मैच्छन्। तत्प्रैषा॑णां॒ प्रैष॑त्वम्। नि॒विद्वि॒न्यवे॑दयन्। तन्नि॒विदा॑न्नि॒वित्त्वम्॥४६॥

आ॒प्रीभि॑राप्नुवन्। तदा॒प्रीणा॑माप्रि॒त्वम्। तम॑घ्नन्। तस्य॒ यशो॑
व्य॑गृह्णत। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणा॑ङ्ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒ववि॑दुषो॒
ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। तस्य॒ त्वेव॑ गृही॒ताः। तेऽब्रु॑वन्। यो वै नः॒
श्रेष्ठोऽभू॑त्॥४७॥

तम॑वधिष्म। पुन॑रि॒मं सु॑वामहा इति॑। तच्छ॒न्दोभि॑रसुवन्त।
तच्छ॒न्दसा॑च्छ॒न्दस्त्वम्। साम्ना॒ समान॑यन्। तत्साम्नः॑
साम॑त्वम्। उ॒क्थैरु॑दस्थापयन्। तदु॒क्थाना॑मुक्थ॒त्वम्। य
ए॒ववि॑द। प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॥४८॥

सर्व॑मायुरेति। सोमो॒ वै यशः॑। य ए॒ववि॑द्वान्त्सोम॑मागच्छति।
यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति। तस्मा॑दाहुः। यश्चै॒ववि॑द॒ यश्च॒ ना
तावु॑भौ सोम॑मागच्छतः। सोमो॒ हि यशः॑। तन्त्वाऽव॒ यश॑
ऋच्छ॑तीत्याहुः। यः सोमे॒ सोमं॑ प्राहेति॑। तस्मा॑त्सोमे॒ सोमः॑
प्रोच्यः॑। यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति॥४९॥

इद्वौ अग्रे नैव किञ्च नासीत्। न द्यौरासीत्। न पृथिवी। नान्तरिख्यम्। तदसदेव सन्मनोऽकुरुत स्यामिति। तदतप्यत। तस्मात्तेपानाद्धूमोऽजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानादग्निरजायत। तद्भूयोऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपानाज्योतिरजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानादचिरजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानान्मरीचयोऽजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानादुदारा अजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत। तदभ्रमिव समहन्यत। तद्वस्तिमभिनत्॥५१॥

स समुद्रोऽभवत्। तस्मात्समुद्रस्य न पिबन्ति। प्रजननमिव हि मन्यन्ते। तस्मात्पशोर्जायमानादापः पुरस्ताद्यन्ति। तद्वशहोताऽन्वसृज्यत। प्रजापतिर्वै दशहोता। य एवन्तपसो वीर्यविविद्धाः स्तप्यन्ते। भवत्येव। तद्वा इदमापः सलिलमासीत्। सोऽरोदीत्प्रजापतिः॥५२॥

स कस्मा अज्ञि। यद्यस्या अप्रतिष्ठाया इति। यदप्स्ववापद्यत। सा पृथिव्यभवत्। यद्वमृष्ट। तदन्तरिख्यमभवत्। यदूर्ध्वमुदमृष्ट। सा द्यौरभवत्। यदरोदीत्। तदनयो रोदस्त्वम्॥५३॥

य एववैद। नास्य गृहे रुदन्ति। एतद्वा एषाल्लोकानाञ्जन्म। य एवमेषाल्लोकानाञ्जन्म वेद। नैषु लोकेष्वार्तिमाच्छति। स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। स इमां प्रतिष्ठावित्वाऽकामयत्

प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
जघनादसुरानसृजत॥५४॥

तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्।
तामपाहता। सा तमिस्राऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति।
स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स प्रजननादेव
प्रजा असृजत। तस्मादिमा भूयिष्ठाः। प्रजननाद्ध्येना
असृजत॥५५॥

ताभ्यो दारुमये पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य सा
तनूरासीत्। तामपाहता। सा जोत्स्नाऽभवत्। सोऽकामयत्
प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
उपपृष्ठाभ्यामेवर्तूनसृजत। तेभ्यो रज्जते पात्रे घृतमदुहत्।
याऽस्य सा तनूरासीत्॥५६॥

तामपाहता। सोऽहोरात्रयोः सन्धिरभवत्। सोऽकामयत्
प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
मुखाद्देवानसृजत। तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत्। याऽस्य
सा तनूरासीत्। तामपाहता। तदहरभवत्॥५७॥

एते वै प्रजापतेर्दोहाः। य एववैद। दुह एव प्रजाः। दिवा
वै नोऽभूदिति। तद्देवानान्देवत्वम्। य एवन्देवानान्देवत्ववैद।
देवानेव भवति। एतद्वा अहोरात्राणाञ्जन्म। य
एवमहोरात्राणाञ्जन्म वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति॥५८॥

असतोऽधि मनोऽसृज्यत। मनः प्रजापतिमसृजत।
 प्रजापतिः प्रजा असृजत। तद्वा इदं मनस्येव परमं
 प्रतिष्ठितम्। यदिदङ्किञ्च। तदेतच्छ्रोवस्यसन्नाम् ब्रह्म।
 व्युच्छन्तीव्युच्छन्त्यस्मै वस्यसीवस्यसी व्युच्छति। प्रजायते
 प्रजया पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति। य
 एववैदं॥ ५९॥

अग्निरंजायत तद्भूयोऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहद्याऽस्य सा
 तनूरासीदहरभवदृच्छति वेदं (इदं धूमोऽग्निर्ज्योतिरर्चिर्मरीचय उदारास्तदब्धं स जघनात्सा तमिस्रा स
 प्रजननात्सा जोत्सा स उपपृग्वाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देववान्मृत्यये दारुमये
 रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम् ॥)॥९॥

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवानाम्। तं प्राहिणोत्।
 परेहि। एतेषान्देवानामधिपतिरेधीति। तन्देवा अब्रुवन्।
 कस्त्वमसि। वयवै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। सोऽब्रवीत्।
 कस्त्वमसि वयवै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति मा देवा
 अवोचन्निति। अथ वा इदन्तर्हि प्रजापतौ हर आसीत्॥ ६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ।
 अथाहमेतेषान्देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं
 स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्।
 यदेतद्ववीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एववैदं॥ ६१॥

विदुरेनन्नाम्ना। तदस्मै रुक्मङ्कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा इन्द्रो
 देवानामधिपतिरभवत्। य एववैदं। अधिपतिरेव समानानां

भवति। सौऽमन्यत। किङ्कि॒र्वाँ अ॒कर॒मिति॑। स च॒न्द्रं म॒
आह॒रेति॑ प्राल॑पत्। तच्च॒न्द्रम॑सश्चन्द्रम॒स्त्वम्। य ए॒ववै॑द॥६२॥

च॒न्द्रवा॑ने॒व भ॑वति। तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। सु॒वीर्यो॑ मर्या॒
यथा॑ गोपा॒यत् इति॑। तत्सूर्य॑स्य सूर्य॒त्वम्। य ए॒ववै॑द॥
नैन॑न्द॒भ्रोति॑। कश्च॒ नास्मि॑न्वा इ॒दमि॑न्द्रि॒यं प्रत्य॑स्था॒दिति॑।
तदिन्द्र॑स्येन्द्र॒त्वम्। य ए॒ववै॑द॥ इन्द्रि॒याव्ये॑व भ॑वति॥६३॥

अ॒यव्वाँ इ॒दं प॑र॒मोऽभू॑दिति॑। तत्प॑रमे॒ष्ठिनः॑ परमे॒ष्ठित्वम्। य
ए॒ववै॑द॥ प॒र॒मामे॑व काष्ठाङ्ग॑च्छति। तन्दे॒वाः संम॑न्तं पर्य॑विशन्।
वस॑वः पुर॒स्तात्। रु॒द्रा द॑खि॒णतः॑। आ॒दि॒त्याः प॒श्चात्। वि॒श्वे
दे॒वा उ॑त्त॒रतः॑। अङ्गि॑रसः प्र॒त्यश्च॑म्॥६४॥

सा॒ध्याः प॑रा॑श्चम्। य ए॒ववै॑द॥ उपै॑न॒ः समा॑नाः
स॒र्वि॑शन्ति। स प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॑त्वा प्र॒जा आ॑व॒यत्।
ता अ॑स्मै नाति॑ष्ठन्तान्नाद्या॑य। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्प॑श्यन्तीः।
द॒खि॒णतः॑ पर्या॑यन्। स द॑खि॒णतः॑ पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पुर॒स्तात्प॑श्यन्तीः। मुखं॑न्द॒खि॒णतः॑॥६५॥

प॒श्चात्प॑र्या॑यन्। स प॒श्चात्प॑र्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्प॑श्यन्तीः।
मुखं॑न्द॒खि॒णतः॑। मुखं॑ प॒श्चात्। उ॒त्त॒रतः॑ पर्या॑यन्। स उ॑त्त॒रतः॑
पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्प॑श्यन्तीः। मुखं॑न्द॒खि॒णतः॑।
मुखं॑ प॒श्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्टान्यवर्तयत।
ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽव्ययत्। ततो वै तस्मै प्रजा
अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवद्विद्वान्परि च वर्तयते नि च।
प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अत्ति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा
अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वय्यं एवर्वेदोन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यञ्चं मुखन्दख्यिणतो मुखं पश्चान्नव च॥१०॥

[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्स्थ्यामिति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्।
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत
बहोर्भूयान्स्थ्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत। बहोरेव
भूयान्भवति। सोऽकामयत वीरो म आज्ञायेतेति। स
दशहोतुश्चतुर्होतारन्निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म आज्ञायेतेति।
स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सोऽकामयत
पशुमान्स्थ्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्चहोतारन्निरमिमीत।
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति पशुमानभवत्। यः कामयेत
पशुमान्स्थ्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति।
स पञ्चहोतुष्पट्ठोतारन्निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
प्रयुक्त्युतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे
कल्पेरन्निति। स षट्ठोतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः।

सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः
सोमयाजी जायेतेति॥ ७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारन्निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
प्रयुक्तिं सोमपः सोमयाज्यंभवत्। आऽस्य सोमपः
सोमयाज्यंजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत।
सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य सोमपः सोमयाजी
जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रतितिष्ठति॥ ७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गल्लोकमायन्।
तेऽमुष्मिँल्लोके व्यंख्युध्यन्। तेऽब्रुवन्। अमुतःप्रदानं
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारय्यंज्ञविंधायायास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा
इयङ्कृतिः॥ ७२॥

यदिदङ्किञ्च। य एववैदं। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं
मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्ध्यो देवेभ्यो
हव्यं वहति। य एववैदं। उपैनय्यंज्ञो नमति। यो वै
चतुर्होतृणान्निदानं वैदं। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै
दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि
पञ्चहोतुः। पशुबन्धुष्वहोतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै
चतुर्होतृणान्निदानम्। य एववैदं। निदानवान्भवति॥ ७३॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किञ्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वमिति। यदेवैषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार उच्यन्ते। तच्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवञ्चतुर्होतृणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव। य एषामेवं बन्धुतावैद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिवैद। कल्पतेऽस्मै। य एषामेवमायतनवैद। आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठावैद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठन्देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठावैदं बुध्यन्ते षट्॥१॥ [१]

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्त्सप्तदशकृत्वोऽपान्यात्। आत्मानमेव समिन्धे। तेजसे वीर्याय। अथो प्रजापतिरेवैनां भूत्वा

प्रति गृह्णाति। आत्मनोऽनात्यै। यद्येनमात्विज्यादृतं
सन्तन्निरहरेरन्। आग्नीध्रे जुहुयाद्वशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाज्येन।
पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्रिष्ठन्। प्रतिलोमविंग्राहम्॥४॥

प्राणानेवास्योप दासयति। यद्येनं पुनरुप शिख्येयुः। आग्नीध्र
एव जुहुयाद्वशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाज्येन। पश्चात्प्राडासीनः।
अनुलोममविंग्राहम्। प्राणानेवास्यै कल्पयति। प्रायश्चित्ती
वाग्धोतेत्युतमुखऋतुमुखे जुहोति। ऋतूनेवास्यै कल्पयति।
कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः॥५॥

कृता अस्मा ऋतव आयन्ति। षड्वीता वै भूत्वा प्रजापतिरिदं
सर्वमसृजत। स मनोऽसृजत। मनसोऽधि गायत्रीमसृजत।
तद्गायत्रीय्यंशं आर्च्छत्। तामाऽलभत। गायत्रिया अधि
छन्दांस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं। तथ्सामं यशं
आर्च्छत्। तदाऽलभत॥६॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुर्भ्योऽधि विष्णुम्। तद्विष्णुं
यशं आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरध्योषधीरसृजत।
ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तथ्सोमं यशं आर्च्छत्। तमाऽलभत।
सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यशं आर्च्छत्। तदेनन्नाति प्राच्यवत। इन्द्र इव
यशस्वी भवति। य एवैवैदं। नैनं यशोऽति प्रच्यवते।
यद्वा इदङ्घ्रिश्च। तथ्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्।

तदे॒नं॒ प्रति॑गृही॒तन्नाहि॑नत्। यत्किञ्च॑ प्रति॑गृही॒यात्।
 तत्सर्व॑मु॒त्तान॒स्त्वाङ्गी॒रसः॑ प्रति॑गृह्णा॒त्वित्ये॒व प्रति॑गृही॒यात्।
 इ॒य॒घ्वाँ उ॑त्ता॒न आ॑ङ्गी॒रसः॑। अ॒नये॑वै॒नत्प्रति॑ गृह्णा॒ति। नैन॑
 हि॒नस्ति॑। ब॒र्हिषा॒ प्रती॑या॒द्वाघ्वाँ॑ऽश्वं॑ वा। ए॒तद्वै प॑शू॒नां प्रि॒यं
 धाम॑। प्रि॒येणै॒वैनं॑ धाम्ना॒ प्रत्ये॑ति॥८॥

वि॒ग्राहं॑मु॒तव॒स्तदा॑ऽलं॒भुते॑न्द्रङ्गृही॒याथ॑द्वं॥२॥ [२]

यो वा अ॒वि॒द्वान्नि॒वर्त॑यते। वि॒शी॒र्षा स॒पा॒प्माऽमु॒ष्मि॒ल्लोके॑
 भ॑वति। अथ॒ यो वि॒द्वान्नि॒वर्त॑यते। स॒शी॒र्षा वि॒पा॒प्माऽमु॒ष्मि॒ल्लोके॑
 भ॑वति। दे॒वता॒ वै स॒प्त पु॒ष्टि॒कामा॒ न्य॑वर्त॒यन्त॑। अ॒ग्निश्च॑
 पृ॒थि॒वी च॑। वा॒युश्चा॒न्तरि॑ख्यश्च। आ॒दि॒त्यश्च॒ द्यौश्च॑ च॒न्द्रमाः॑।
 अ॒ग्नि॒र्य॑वर्त॒यत॑। स सा॑ह॒स्रम॑पु॒ष्यत्॥९॥

पृ॒थि॒वी न्य॑वर्त॒यत॑। सौष॑धीभि॒र्वन॒स्पति॑भिरपु॒ष्यत्।
 वा॒यु॒र्य॑वर्त॒यत॑। स मरी॑चीभिरपु॒ष्यत्। अ॒न्तरि॑ख्य॒न्य॑वर्त॒यत॑।
 तद्वयो॑भिरपु॒ष्यत्। आ॒दि॒त्यो न्य॑वर्त॒यत॑। स र॒श्मि॑भिरपु॒ष्यत्।
 द्यौ॒र्य॑वर्त॒यत॑। सा न॒ख्यत्रै॑रपु॒ष्यत्। च॒न्द्रमा॒ न्य॑वर्त॒यत॑।
 सौ॒ऽहो॒रात्रै॑र॒र्धमा॒सैर्मा॒सैर्ऋ॒तुभिः॑ सं॒वत्स॑रेणा॒पुष्य॑त्।
 ता॒न्योषा॑न्पु॒ष्यति॑। या॒स्तेऽपु॑ष्यन्। य ए॒ववि॑द्वान्नि च॑ व॒र्तय॑ते
 परि॑ च॥१०॥

अ॒पु॒ष्यन्न॒ख्यत्रै॑रपु॒ष्यत्पञ्च॑ च॥३॥ [३]

तस्य॒ वा अ॒ग्नेर्हि॑रण्यं॒ प्रति॑जग्र॒हुषः॑। अ॒र्धमि॑न्द्रि॒यस्या॒पा॒काम॑त्।

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै सोऽर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 अर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवविद्वान् हिरण्यं
 प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्यापं
 क्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः।
 तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवविद्वान् वासःप्रतिगृह्णाति।
 अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। तृतीयमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति।
 तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः। चतुर्थमिन्द्रियस्यापक्रामत्।
 तामेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त॥१२॥

चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवविद्वान्गां प्रतिगृह्णाति।
 अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति।
 तस्य वै वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः। पञ्चममिन्द्रियस्यापक्रामत्।
 तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवविद्वान्श्वं प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। पञ्चममस्येन्द्रियस्यापं
 क्रामति। तस्य वै प्रजापतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषः।
 षष्ठमिन्द्रियस्यापक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स
 षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त। षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य
 एवविद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति।
 षष्ठमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रहुषः। सप्तममिन्द्रियस्यापाक्रामत्।
तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवविद्वान्स्तल्पं प्रति
गृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। सप्तममस्येन्द्रियस्याप
क्रामति। तस्य वा उत्तानस्याङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रहुषः।
अष्टममिन्द्रियस्यापाक्रामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
अष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवविद्वान्प्राणत्प्रतिगृह्णाति।
अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टममस्येन्द्रियस्याप क्रामति।
यद्वा इदङ्किञ्च। तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्।
तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत्। यत्किञ्च प्रतिगृहीयात्।
तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्।
इयद्यां उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। नैनं
हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापाक्रामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्तश्च प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामत्यष्टममिन्द्रियस्यापाक्रामत्प्रतिगृह्णाति

च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासुस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याश्वं प्रजापतेः पुरुषं
मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै। अर्थं तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम्।
तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि तदेतेनैकम् ॥)॥४॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यद्दशहोतारः सूत्रमासन्त। केन
ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्। केन प्रजा असृजन्तेति।
प्रजापतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्। तेन प्रजा असृजन्त।

यच्चतुर्होतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्।
केनौषधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासंत। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त।
केनैषां पशूनवृञ्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्।
तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशूनवृञ्जत।
यथ्यङ्गोतारः सत्रमासंत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्॥१८॥

केनतूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्।
तेनतूनकल्पयन्त। यथ्सप्तहोतारः सत्रमासंत। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्। केन सुवरायन्। केनेमाल्लोकान्त्समन्तन्वन्निति।
अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्ववन्। तेन सुवरायन्।
तेनेमाल्लोकान्त्समन्तन्वन्निति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवर्विद्वान्। अप्यन्यस्य
गार्हपते दीर्घते। अवान्तरमेव सत्रिणामृध्नोति। यो
वा अर्यमणवैद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो
वा अर्यमा। आर्यावसतिरिति वै तमाहुर्न्य प्रशंसन्ति।
आर्यावसतिर्भवति। य एवर्वैद॥२०॥

यद्वा इदङ्किञ्च। तथ्सर्वश्चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधि यज्ञो
निर्मितः। स य एवर्विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद।
यश्चतुर्होतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुर्होतृन् वेद।

यो वै चतुर्होतॄणां॑ होतॄन् वेदं। सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति॥ २१॥

सर्वा दिशोऽभि जयति। प्रजापतिर्वै दशहोतॄणां॑ होता।
सोमश्चतुर्होतॄणां॑ होता। अग्निः पञ्चहोतॄणां॑ होता।
धाता षड्होतॄणां॑ होता। अर्यमा सप्तहोतॄणां॑ होता।
एते वै चतुर्होतॄणां॑ होतारः। तान् य एवैवेदं। सर्वासु
प्रजास्वन्नमत्ति। सर्वा दिशोऽभि जयति॥ २२॥

आर्ध्वन्नार्ध्वन्नित्येवैवेदंति सर्वा दिशोऽभि जयति (वै तेनं सत्रङ्केन ॥)॥५॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतोऽशयत्।
आत्मन् हा ३ इत्यह्वयत्। आपः प्रत्यशृण्वन्।
ता अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। ताः
कुसिन्धुमुपौहन्। तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं
ऋत्विक्। चतुष्कृत्वोऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥ २३॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते दर्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप
पर्यावर्तन्त। त उपौहंश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्दर्शपूर्णमासयोर्यज्ञक्रतोः
चत्वारं ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्। पशवः प्रत्यशृण्वन्। ते
चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। त उपौहल्लौमं छवीं
मांसमस्थिं मज्जानम्। तस्माच्चातुर्मास्यानोर्यज्ञक्रतोः॥ २४॥

पञ्चर्त्विजः। षड्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यशृण्वन्। ते
पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। त उपौहन्त्स्तनावाण्डौ
शिश्नमवाञ्चं प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः।

षडृत्विजः। सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यशृण्वन्। ताः
सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त॥ २५॥

ता उपौहन्त्सप्त शीर्षण्यन्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य
यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषट्कुर्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्।
तपः प्रत्यशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुप
पर्यावर्तत। तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे
सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्ते। तस्माद्दशहोता चतुर्होता।
पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिः हरन्ति।
हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातङ्गच्छति। य
एवैवैदं॥ २६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरध्वरेण यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥ ६॥ ——— [६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सोऽग्निरब्रवीत्। ममायमन्नमस्त्विति।
सोऽबिभेत्। सर्वैर्माऽयं प्र धक्ष्यतीति। स एताः चतुर्होतृनात्मस्परं
तानंजुहोत्। तैर्वै स आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रञ्जुहोति।
एकहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धश्चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति।
चतुरुन्नयति। चतुर्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति दर्शपूर्णमासौ।
चत्वारि चात्मनोऽङ्गानि स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यङ्गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्पञ्चमी। पञ्चहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छवीं माः समस्थि
मञ्जानम्॥ २८॥

तानि चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्द्वितारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्रमवाञ्चं प्राणम्। तानि चात्मनः
स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति। चतुरुन्नयति।
द्विर्जुहोति॥ २९॥

समिथ्सप्तमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्।
सप्त चात्मनश्शीर्षण्यन्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यङ्गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमार्ष्टि। द्विः
प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्।
सर्वश्चात्मानमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यङ्गच्छति॥ ३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानद्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकञ्च॥ ७॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स तपोऽतप्यत।
सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितश्श्यावोऽभवत्। तस्मात्त्र्यन्तर्वली।
हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्।
स तान्तः कृष्णश्श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णश्श्यावो
भवति। तस्यासुरेवाजीवत्॥ ३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य
एवमसुराणामसुरत्ववैदं। असुमानेव भवति। नैनमसुर्जहाति।
सोऽसुरान्स्पृष्ट्वा पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत। तत्पितृणां

पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्ववैदं। पितेवैव स्वानां
भवति॥३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवाम्। स पितृन्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत्।
तदनु मनुष्यान्सृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्।
य एवं मनुष्याणां मनुष्यत्ववैदं। मनुष्यैव भवति।
नैनं मनुर्जहाति। तस्मै मनुष्यान्सृजानाय। दिवां
देवत्राऽभवत्। तदनु देवान्सृजत। तद्देवानां देवत्वम्। य
एवन्देवानां देवत्ववैदं। दिवां हैवास्य देवत्रा भवति। तानि
वा एतानि चत्वार्यम्भांसि। देवा मनुष्याः पितरोऽसुराः।
तेषु सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति। य एववैदं॥३३॥

अजीवश्स्वानां भवति देवान्सृजत सप्त च॥८॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्वात्। यतोऽयं पवंते।
यदभि पवंते। यदभि संपवंते। सर्वमायुरियात्। न
पुराऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्त्स्यात्। विन्देत प्रजाम्। यो
वा इमवैदं॥३४॥

यतोऽयं पवंते। यदभि पवंते। यदभि संपवंते। सर्वमायुरेति।
न पुराऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्भवति। विन्देत प्रजाम्।
अद्ध्यः पवंते। अपोऽभि पवंते। अपोऽभि संपवंते॥३५॥

अस्याः पवंते। इमामभि पवंते। इमामभि संपवंते।
अग्नेः पवंते। अग्निमभि पवंते। अग्निमभि सं पवंते।
अन्तरिख्यात्पवंते। अन्तरिख्यमभि पवंते। अन्तरिख्यमभि

सं पवते। आदित्यात्पवते॥३६॥

आदित्यमभि पवते। आदित्यमभि सं पवते। द्योः पवते। दिवमभि पवते। दिवमभि सं पवते। दिग्भ्यः पवते। दिशोऽभि पवते। दिशोऽभि संपवते। स यत्पुरस्ताद्वाति। प्राण एव भूत्वा पुरस्ताद्वाति॥३७॥

तस्मात्पुरस्ताद्धान्तम्। सर्वा प्रजाः प्रति नन्दन्ति। प्राणो हि प्रियः प्रजानाम्। प्राण इव प्रियः प्रजानां भवति। य एवैवँद। स वा एष प्राण एव। अथ यदृषिणतो वाति। मातरिश्वैव भूत्वा दृषिणतो वाति। तस्माद्दृषिणतो वान्तं विद्यात्। सर्वा दिश आ वाति॥३८॥

सर्वा दिशोऽनु वि वाति। सर्वा दिशोऽनु सघ्वांतीति। स वा एष मातरिश्वैव। अथ यत्पश्चाद्वाति। पवमान एव भूत्वा पश्चाद्वाति। पूतमस्मा आहरन्ति। पूतमुपहरन्ति। पूतमश्जाति। य एवैवँद। स वा एष पवमान एव॥३९॥

अथ यदुत्तरतो वाति। सवितैव भूत्वोत्तरतो वाति। सवितैव स्वानां भवति। य एवैवँद। स वा एष सवितैव। ते य एनं पुरस्तादायन्तमुपवदन्ति। य एवास्य पुरस्तात्पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। पुरस्तादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनन्दृषिणत आयन्तमुपवदन्ति॥४०॥

य एवास्य दृषिणतः पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। दृषिणत

इतरान्पाप्मनः सचन्ते। अथ य एनं पश्चादायन्तमुप
वदन्ति। य एवास्यं पश्चात्पाप्मानः। तांस्तेऽपं घ्नन्ति।
पश्चादितरान्पाप्मनः सचन्ते। अथ य एनमुत्तरत आयन्तमुप
वदन्ति। य एवास्योत्तरतः पाप्मानः। तांस्तेऽपं घ्नन्ति॥४१॥

उत्तरत इतरान्पाप्मनः सचन्ते। तस्मादेवविद्वान्। वीवं नृत्येत्।
प्रेवं चलेत्। व्यस्येवाक्ष्यौ भाषेत। मण्टयेदिव। क्राथयेदिव।
शृङ्गायेतैव। उत मोपं वदेयुः। उत मे पाप्मानमुप हन्युरिति।
स यान्दिशं सनिमेष्यन्थस्यात्। यदा तान्दिशव्रतौ वायात्।
अथ प्रवेयात्। प्र वा धावयेत्। सातमेव रदितव्यं दङ्गन्धमभि
प्रच्यवते। आऽस्य तञ्जनपदं पूर्वा कीर्तिर्गच्छति। दानकामा
अस्मै प्रजा भवन्ति। य एवैवैदं॥४२॥

वेद सं पवत आदित्यात्पवते वात्या वात्येष पवमान एव दंखिणत आयन्तमुप वदन्त्युत्तरतः

पाप्मानस्तां स्तेपं घृन्तीत्युष्टौ च॥१॥ [९]

प्रजापतिः सोमं राजानमसृजत। तन्नयो वेदा
अन्वसृज्यन्त। तान् हस्तेऽकुरुत। अथ ह सीता
सावित्री। सोमं राजानश्चकमे। श्रद्धामु स चकमे। साऽऽहं
पितरं प्रजापतिमुपससारा। तं होवाच। नमस्ते अस्तु
भगवः। उप त्वाऽयानि॥४३॥

प्र त्वा पद्ये। सोमं राजानङ्गामये। श्रद्धामु स कामयत
इति। तस्या उ ह स्थांगुरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा। दशहोतारं
पुरस्ताद्वाख्याय। चतुरहोतारन्दखिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्।

षड्भोतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च
मुखेऽलङ्कृत्य॥४४॥

आऽस्यार्धव्रज। तां होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति।
तं होवाच। भोगन्तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्ते
पाणाविति। तस्या उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो
भोगमैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यवां कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मा एतं स्थागुरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा
दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय। चतुर्होतारन्दखिणतः।
पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्भोतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्।
संभारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य। आस्यार्धव्रजेत्। प्रियो
हैव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥१०॥ [१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तवा एतन्दशहूतं
सन्तम्। दशहोतेत्याचख्यते परोख्येण। परोख्यप्रिया इव हि
देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तवा
एतं सप्तहूतं सन्तम्। सप्तहोतेत्याचख्यते परोख्येण।

प॒रो॒ख्य॑प्रि॒या इ॒व हि दे॒वाः। आ॒त्म॒न्ना॒त्म॒न्नित्या॑म॒न्नय॑त। तस्मै
ष॒ष्ठ॑ हूतः प्रत्य॑शृ॒णोत्। स षड्भू॑तोऽभवत्॥४८॥

षड्भू॑तो ह॒ वै ना॒मैषः॑। त॒ष्वाँ ए॒त॑ षड्भू॑त॒ः सन्त॑म्।
षड्भू॑तेत्याच॑र॒ष्यते॑ प॒रो॒ख्ये॑ण। प॒रो॒ख्य॑प्रि॒या इ॒व हि दे॒वाः।
आ॒त्म॒न्ना॒त्म॒न्नित्या॑म॒न्नय॑त। तस्मै॑ पञ्च॒म॑ हूतः प्रत्य॑शृ॒णोत्।
स पञ्च॑हूतोऽभवत्। पञ्च॑हूतो ह॒ वै ना॒मैषः॑। त॒ष्वाँ ए॒तं
पञ्च॑हूत॒ः सन्त॑म्। पञ्च॑होतेत्याच॑र॒ष्यते॑ प॒रो॒ख्ये॑ण॥४९॥

प॒रो॒ख्य॑प्रि॒या इ॒व हि दे॒वाः। आ॒त्म॒न्ना॒त्म॒न्नित्या॑म॒न्नय॑त। तस्मै॑
चतु॑र्थ॒ः हूतः॑ प्रत्य॑शृ॒णोत्। स चतु॑र्हूतोऽभवत्। चतु॑र्हूतो ह॒
वै ना॒मैषः॑। त॒ष्वाँ ए॒तश्चतु॑र्हूत॒ः सन्त॑म्। चतु॑र्होतेत्याच॑र॒ष्यते॑
प॒रो॒ख्ये॑ण। प॒रो॒ख्य॑प्रि॒या इ॒व हि दे॒वाः। तम॑ब्रवीत्। त्व॒ध्वँ मे॒
नेदि॑ष्ठ॒ः हूतः॑ प्रत्य॑श्रौषीः। त्वयै॑नानाख्या॒तार॒ इति॑। तस्मा॒न्नु
हैना॑श्चतु॑र्हो॒तार॒ इत्याच॑र॒ष्यते॑। तस्मा॑च्छुश्रूषुः पु॒त्राणा॑
हृद्य॑तमः। नेदि॑ष्ठो हृद्य॑तमः। नेदि॑ष्ठो ब्रह्म॑णो भवति। य
ए॒वध्वै॑द॥५०॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमत्रो यज्ञमुप याहि विद्वान्।
विश्वा अग्रेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा भोजनानि।
अग्रे शर्ध महते सौभगाय। तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु।
सञ्जास्पत्यः सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महाः
सि। अग्रे यो नोऽभितो जनः। वृको वारो जिघांसति॥१॥

ताः स्त्ववृत्रहञ्जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा अग्रे यो
नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठः। इध्मस्यैव प्रख्यायतः।
मा तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो
विज्ञातवीर्यः। वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राच इन्द्र विश्वाः
अमित्रान्॥२॥

अपापांचो अभिभूते नुदस्व। अपोदींचो अपशूराधरा च ऊरौ।
यथा तव शर्मन्मदेम। तमिन्द्रघाँजयामसि। महे वृत्राय हन्तवे।
स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथङ्गवेषणः हरिभ्याम्। उप
ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्ठास्य रोदसी महित्वा।
इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिषाहम्। रख्खोहणं पृतनासु जिष्णुम्।
ज्योतिष्मन्तन्दीद्यतं पुरन्धिम्। अग्निः स्विष्टकृतमा हुवेम।
स्विष्टमग्रे अभि तत्पृणाहि। विश्वा देव पृतना अभि ष्या।
उरुन्नः पन्थाः प्रदिशन्विभाहि। ज्योतिष्मद्धेह्यजरन्न आयुः।

त्वामग्ने ह॒विष्म॑न्तः। दे॒वं म॒र्ता॑स ई॒डते॑॥४॥

मन्ये॑ त्वा जा॒तवे॑दसम्। स ह॒व्या व॑क्ष्यानुषक्। वि॒श्वानि॑ नो
दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः। सिन्धु॒न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्षि। अग्ने॑
अ॒त्रिव॒न्मन॑सा गृ॒णानः॑। अ॒स्माकं॑ बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पू॒षा
गा अ॒न्वे॑तु नः। पू॒षा र॑ख्य॒त्वर्व॑तः। पू॒षा वा॒जः स॑नोतु नः।
पू॒षेमा॑ आ॒शा अ॒नुवे॑द् सर्वाः॥५॥

सो अ॒स्माः अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अ॒घृणिः॑ सर्व॒वीरः॑।
अ॒प्रयु॑च्छन्पु॒र ए॑तु प्र॒जान॑न्। त्वम॑ग्ने स॒प्रथा॑ अ॒सि। जु॒ष्टो
होता॑ वरे॒ण्यः। त्वया॑ य॒ज्ञवि॑त॒न्वते॑। अ॒ग्नी र॑ख्याः॒सि से॑धति।
शु॒क्रशो॑चि॒रम॑र्त्यः। शु॒चिः पा॒वक॑ ई॒ड्यः। अग्ने॑ र॒ख्या णो॑
अ॒हंसः॑॥६॥

प्रति॑ ष्म दे॒व री॑षतः। तपि॑ष्ठैर॒जरो॑ दह। अग्ने॑ ह॒सि
न्य॑त्रिण॑म्। दी॒द्यन्म॑र्त्ये॒ष्वा। स्वे र॑ख्ये शु॒चि॒व्रत॑। आ वा॑त
वा॒हि भे॑ष॒जम्। वि वा॑त वा॒हि य॒द्रपः॑। त्व॒ हि वि॒श्वभे॑षजः।
दे॒वाना॑न्द्भूत ई॒यंसे॑। द्वावि॒मौ वा॒तौ वा॑तः॥७॥

आ सिन्धो॒रा प॑रा॒वतः॑। द॒ख्य मे॑ अ॒न्य आ॒वातु॑। प॒रान्यो॑ वा॒तु
य॒द्रपः॑। यद॒दो वा॑त ते गृ॒हे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्हि॑तः। ततो॑ नो
दे॒हि जी॒वसे॑। ततो॑ नो धे॒हि भे॑ष॒जम्। ततो॑ नो म॒ह आ॒वह॑।
वा॒त आ॒वातु॑ भे॑ष॒जम्। श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे॥८॥

प्र ण् आयूँषि तारिषत्। त्वमग्ने अयासिं। अया सन्मनसा
हितः। अया सन् हव्यमूहिषे। अया नो धेहि भेषजम्। इष्टो
अग्निराहुतः। स्वाहाकृतः पिपर्तु नः। स्वगा देवेभ्य इदन्नमः।
कामो भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको विराजति॥१॥

स इदं प्रति पप्रथे। ऋतूनुत्सृजते वशी। कामस्तदग्ने
समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमय्यंदासीत्। सतो
बन्धुमसंति निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा।
त्वया मन्यो सरथमारुजन्तः। हर्षमाणासो धृषता मरुत्वः।
तिग्मेष्व आयुधा स॒श्शिशानाः। उप प्रयन्ति नरो
अग्निरूपाः॥१०॥

मन्युर्भगो मन्युरेवास देवः। मन्युरहोता वरुणो विश्ववेदाः।
मन्युर्विंश ईडते देवयन्तीः। पाहि नो मन्यो तपसा श्रमेण।
त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिः। देवाँ आसादया इह। अग्ने हव्याय
वोढवे। व्रतानुबिभ्रद्व्रतपा अदाभ्यः। यजा नो देवाँ अजरः
सुवीरः। दधद्रत्नानि सुविदानो अग्ने। गोपाय नो जीवसे
जातवेदः॥११॥

जिघाँसत्यमित्राँघ्रन्वानीडते सर्वा अँहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्न एकञ्च॥१॥

[१]

चख्षुषो हेते मनसो हेते। वाचो हेते ब्रह्मणो हेते। यो
माँऽघायुरभिदासंति। तमग्ने मेन्या मेनिङ्गु। यो माँ चख्षुषा
यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणाऽघायुरभिदासंति। तयाँऽग्ने

त्वं मे॒न्या। अ॒मुम॑मे॒निङ्क॑णु। यत्किञ्चा॒सौ मन॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा।
य॒ज्ञैर्जु॑होति॒ यजु॑षा ह॒विर्भिः॑॥१२॥

तन्मृ॒त्युर्निर्ऋ॑त्या स॒र्वि॒दानः॑। पु॒रादि॒ष्टादाहु॑तीरस्य हन्तु।
या॒तु॒धाना॑ निर्ऋ॑तिरादु॒रख्यः॑। ते अ॒स्य घ्न॑न्त्वन्तेन स॒त्यम्।
इन्द्रे॑षिता॒ आज्य॑मस्य म॒घ्नन्तु। मा तथ्समृ॑द्धि॒ यद॒सौ
क॒रोति॑। ह॒न्मि ते॒ऽहङ्कृ॑तः॒ ह॒विः। यो मे॑ घो॒रमची॑कृतः।
अपाँ॑श्चौ त उ॒भौ बा॒हू। अप॑न॒ह्याम्या॒स्यम्॥१३॥

अप॑ न॒ह्यामि ते बा॒हू। अप॑ न॒ह्याम्या॒स्यम्। अ॒ग्नेर्दे॒वस्य॑
ब्र॒ह्म॑णा। स॒र्वन्ते॑ऽवधिषङ्क॒तम्। पु॒राऽमु॒ष्यं वष॑ट्कारात्।
य॒ज्ञन्दे॒वेषु॑ नस्कृ॒धि। स्वि॑ष्ट॒म॒स्माकं॑ भूयात्। माऽस्मान्प्रा॒प॒न्नरा॑तयः।
अ॒न्ति दू॒रे स॒तो अ॒ग्ने। भा॒तृव्य॑स्याभि॒दास॑तः॥१४॥

व॒ष॒ट्कारे॑ण॒ वज्रे॑ण। कृ॒त्याः॑ ह॒न्मि कृ॒ताम॒हम्। यो मा॑
न॒क्त॒न्दिवा॑ सा॒यम्। प्रा॒तश्चाहो॑ नि॒पीय॑ति। अद्या तमिन्द्र
वज्रे॑ण। भा॒तृव्यं॑ पा॒दयाम॑सि। इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॑ तन्त्वाँ।
प्रप॑द्ये॒ सगुः॑ सा॒श्वः। स॒ह यन्मे॑ अ॒स्ति तेन॑। ई॒डे
अ॒ग्निर्वि॑प॒श्चित॑म्॥१५॥

गि॒रा य॒ज्ञस्य॑ सा॒धन॑म्। श्रु॒ष्टीवा॑न॒न्धि॒तावा॑नम्। अ॒ग्ने श॒केम॑
ते व॒यम्। यम॑न्दे॒वस्य॑ वा॒जिनः॑। अति॑ द्वे॒षाँसि॑ तरे॒म।
अव॑तं मा॒ सम॑न॒सौ समो॑क॒सौ। सचै॑त॒सौ सरे॑त॒सौ। उ॒भौ
मा॒मव॑त॒ज्जात॑वेद॒सौ। शि॒वौ भ॑वतम॒द्य नः॑। स्व॒यङ्कु॑ण्वा॒नः

सुगमप्रयावम्॥१६॥

तिग्मशृङ्गो वृषभश्शोशुचानः। प्रत्नं सधस्थमनु पश्यमानः।
आ तन्तुमग्निर्दिव्यन्ततान। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्रे। त्वं पन्था
भवसि देवयानः। त्वयाऽग्रे पृष्ठव्वयमारुहेम। अथा देवैः
सधमादं मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि नः। वि पाशं मध्यमश्चत।
अवाधमानि जीवसे॥१७॥

वयं सोम व्रते तवा। मनस्तनूषु बिभ्रतः। प्रजावन्तो
अशीमहि। इन्द्राणी देवी सुभगा सुपत्नी। उदंशेन
पतिविद्ये जिगाय। त्रिंशदस्या जघनय्यौजनानि। उपस्थ
इन्द्रं स्थविरं बिभर्ति। सेनां ह नाम पृथिवी धनञ्जया।
विश्वव्यचा अदितिः सूर्यत्वक्। इन्द्राणी देवी प्रासहा
ददाना॥१८॥

सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। आत्वाऽहार्षमन्तरभूः।
ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधिं भ्रशत्। ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी। ध्रुवविंशमिदञ्जगत्।
ध्रुवा ह पर्वता इमे। ध्रुवो राजा विशामयम्। इहैवैधि मा
व्यथिष्ठाः॥१९॥

पर्वत इवाविचाचलिः। इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ। इह राष्ट्रमु
धारय। अभितिष्ठ पृतन्यतः। अधरे सन्तु शत्रवः। इन्द्र इव
वृत्रहा तिष्ठ। अपः ख्वेत्राणि सञ्जयन्। इन्द्र एणमदीधरत्।

ध्रुवन्ध्रुवेण॑ ह॒विषा॑। तस्मै॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒यश्च॒
ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑॥२०॥

हृविर्भिरास्यमभि दासतो विपश्चितमप्रयावञ्जीवसे ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकञ्च॥२॥ [२]

जुष्टी॑ नरो॒ ब्रह्म॑णा वः पि॒तॄणाम्। अ॒ख्यम॑व्यय॒न्न किला॑रिषाथ।
यच्छ॑क्क॒रीषु॑ बृ॒हता॑ रवे॒ण। इ॒न्द्रे शु॒ष्मम॑द॒धाथा॑ वसिष्ठाः।
पा॒वका॑ नः सर॑स्वती। वा॒जैर्भिर्वा॑जिनी॒वती॑। य॒ज्ञवृँष्टु॑ धि॒या
व॒सुः। सर॑स्वत्य॒भिनी॑ नेषि॒ वस्यः॑। मा प॑स्फरीः पय॑सा॒ मा
न॒ आध॑क्। जुष॒स्व नः स॒ख्या व॑श्या॒ च॥२१॥

मा त्व॒ख्ये त्रा॒ण्यर॑णानि गन्म। वृ॒ञ्जे ह॒विर्नम॑सा ब॒र्हिर्ग्नौ॑।
अया॑मि॒ सु॒गृ॒तव॑ती सुवृ॒क्तिः। अ॒म्य॒खि स॒द्म स॑दने
पृथि॒व्याः। अ॒श्रायि॑ य॒ज्ञः सूर्ये॑ न च॒ख्युः। इ॒हार्वा॑श्चमति॒ ह्वये॑।
इ॒न्द्र॒ञ्जैत्रा॑य॒ जेत॑वे। अ॒स्माक॑मस्तु के॒वलः। अ॒र्वाश्च॒मिन्द्र॑म॒मुतो॑
हवाम॑हे। यो गो॒जिद्ध॑न॒जिद॑श्च॒जिद्यः॑॥२२॥

इ॒मन्नो॑ य॒ज्ञवृँह॑वे जुष॒स्व। अ॒स्य कु॑र्मो ह॒रिवो॑ मे॒दिन॑न्त्वा।
असं॑मृष्टो जायसे मातृ॒वोश्शुचिः॑। म॒न्द्रः क॒विरु॑दतिष्ठो
वि॒वस्व॑तः। घृ॒तेन॑ त्वा वर्धय॒न्नग्र॑ आहु॒ता धू॑मस्ते
के॒तुर॑भवद्दिवि श्रि॒तः। अ॒ग्निर॑ग्रे॒ प्रथ॑मो दे॒वता॑नाम्।
स॒य्याँता॑नामुत्त॒मो वि॑ष्णु॒रासीत्। यज॑मानाय परि॒गृह्य॑ दे॒वान्।
दी॒ख्येद॑ ह॒विरा॑ गच्छ॒तन्नः॑॥२३॥

अ॒ग्निश्च॑ वि॒ष्णो तप॑ उत्त॒मं म॒हः। दी॒ख्या॒पा॒लेभ्यो॑ऽव॒नंत॑ हि

शक्रा। विश्वेदेवैर्यज्ञियैः सविंदानौ। दीर्ष्वामस्मै यजमानाय
धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि खिपयन्ति
भुवनानि विश्वा। नूमर्तो दयते सनिष्यन् यः। विष्णव
उरुगायाय दाशत्॥२४॥

प्र यः सत्राचा मनसा यजातै। एतावन्तन्नर्यमा विवासात्।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। ख्वेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः। उरुखिपतिः सुजनिमा
चकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे शतर्चसं
महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्। त्वेषः ह्यस्य
स्थविरस्य नाम॥२५॥

होतारश्चित्ररथमध्वरस्य। यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम्।
प्रत्यर्धिन्देवस्यदेवस्य मुह्य। श्रिया त्वग्निमतिथिञ्जनानाम्।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च
याहि। वरीवृजस्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वृषणः
शुष्ममिन्द्र। इन्द्रः सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगायोशिग्भिः
पृतना अभि श्रीः॥२६॥

प्रारोचयन्मनवे केतुमहाम्। अविन्दज्योतिर्बृहते रणाय।
अश्विनाववसे निह्वये वाम्। आ नूनय्यातः सुकृताय
विप्रा। प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन। उपागच्छतमवसागतन्नः।

अविष्टन्धीष्वश्विना न आसु। प्रजावद्रेतो अहयन्नो
अस्तु। आवा॑न्तो॒के तनये॑ तूतु॑जानाः। सुर॑त्ना॒सो
देव॑वी॒तिङ्गमे॑म॥ २७ ॥

त्व॑ सोम॒ क्रतु॑भिः सु॒क्रतु॑र्भूः। त्वद॑न्द॒खैः सु॒द॒खो
वि॒श्ववे॑दाः। त्वद्वृ॑षा वृष॒त्वेभि॑र्म॒हित्वा। द्यु॒म्नेभि॑र्द्यु॒म्यभ॑वो
नृ॒च॒ख्याः। अषा॑ढ॒य्युँत्सु॑ पृ॒त॒नासु॑ प॒प्रिम्। सु॒व॒र्षाम॑प्स्वा॒वृँजन॑स्य
गो॒पाम्। भ॒रेषु॑जा॑ सु॒खि॒तिः सु॒श्रव॑सम्। जय॑न्त॒न्त्वाम॑नु
मदे॑म सोम। भवा॑ मि॒त्रो न शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः। वि॒भूत॑द्युम्न
ए॒व या उ॑ स॒प्रथाः॥ २८ ॥

अधा॑ ते वि॒ष्णो वि॒दुषा॑ चि॒दृध्यः॑। स्तोमो॑ य॒ज्ञस्य॑ रा॒ध्यो
ह॒विष्म॑तः। यः पू॒र्व्याय॑ वे॒धसे॑ नवी॒यसे। सु॒म॒ज्ज्ञान॑ये
वि॒ष्णवे॑ ददा॑शति। यो जा॒तम॑स्य म॒हतो म॒हि ब्रवा॑त्। सेदु
श्रवो॑भिर्यु॒ज्यश्चि॒दभ्य॑सत्। तमु॑ स्तो॒तारः पू॒र्व्य्यथा॑ वि॒द
ऋ॒तस्य॑। गर्भ॑ः ह॒विषा॑ पिप॒र्तन। आ॒ऽस्य॑ जा॒नन्तो॒ नाम॑
चि॒द्वि॒वक्त॑न। बृ॒हत्ते॑ वि॒ष्णो सु॒म॒तिं भ॑जामहे॥ २९ ॥

इ॒मा धा॒ना घृ॑त॒स्रुवः॑। ह॒री इ॒होप॑व॒र॒षतः॑। इन्द्र॑ः सु॒खत॑मे
रथे॑। ए॒ष ब्र॒ह्मा प्र॑तेम॒हे। वि॒दथे॑ श॑सिष॒ः ह॒री। य ऋ॒त्वियः॑
प्र॑ते व॒न्वे। व॒नुषो॑ ह॒र्य॒तं म॑दम्। इन्द्रो॑ नाम॑ घृ॒तन्न॑यः।
ह॒रिभि॑श्चार्॒सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ वि॒शन्तु॥ ३० ॥

ह॒रि॒व॒र्षस॒ङ्गिरः॑। आ॒च॒र्षणि॑प्रा वृष॒भो जना॑नाम्। राजा॑
कृ॒ष्टीना॑ पुरु॒हूत॑ इन्द्रः। स्तु॒तश्र॑व॒स्यन्न॑व॒सोप॑म॒द्रिक्। यु॒क्ता

हरी वृषणायाँह्यर्वाङ्। प्र यत्सिन्धवः प्रसवय्यँदायन्। आपः
समुद्रं रथ्यैव जग्मुः। अतश्चिदिन्द्रः सदसो वरीयान्।
यदीँ सोमः पृणति दुग्धो अँशुः। ह्यामसि त्वेन्द्र
याँह्यर्वाङ्॥ ३१॥

अरन्ते सोमस्तनुवे भवाति। शतक्रतो मादयस्वा सुतेषु।
प्रास्माँ अँव पृतनासु प्रयुत्सु। इन्द्राय सोमाँः प्रदिवो
विदानाः। ऋभुर्येभिर्वृषपर्वा विहायाः। प्रयम्यमाणान्प्रति षू
गृभाय। इन्द्र पिब वृषधूतस्य वृष्णाँ। अहेडमान उपयाहि
यज्ञम्। तुभ्यं पवन्त इन्द्रवः सुतासः। गावो न वज्रिन्ध्वमोको
अच्छ॥ ३२॥

इन्द्रा गहि प्रथमो यज्ञियानाम्। या ते काकुत्सुकृता या
वरिष्ठा। यया शश्वत्पिबसि मध्वं ऊर्मिम्। तया पाहि प्र ते
अध्वर्युरस्थात्। सन्ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गव्युः। प्रातर्युजा
वि बोधय। अश्विनावेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य पीतयै।
प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वम्। पुरा गृध्रादररुषः पिबाथः।
प्रातर्हि यज्ञमश्विना दधाते। प्रशँसन्ति कवयः पूर्वभाजः।
प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत। न सायमस्ति देवया अजुष्टम्।
उतान्यो अस्मद्यजते विचायः। पूर्वः पूर्वो यजमानो
वनीयान्॥ ३३॥

चाश्वजिद्यो गच्छतत्रो दाशत्रामाँभिर्ग्रीगमेम सप्रथाँ भजामहे विशन्तु याँह्यर्वाङ्च्छ पिबाथुष्यद्॥ ३॥ [३]

नक्तञ्जाताऽस्योषधे। रामे कृष्णे असिंक्रि च। इदँ रजनि

रजया॑ कि॒लासं॑ प॒लि॒तश्च॒ यत्। कि॒लासं॑श्च प॒लि॒तश्च॑। नि॒रि॒तो
ना॑शया॒ पृष॑त्। आ नः॒ स्वो अ॑श्नुतां॒ वर्णः॑। परा॑ श्वेतानि॒
पा॒तय। अ॒सि॒तन्ते॑ नि॒लय॑नम्। आ॒स्थान॒मसि॑तन्तव॑॥३४॥

अ॒सि॒क्रिय॑स्योषधे। नि॒रि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्। अ॒स्थि॒जस्य॑
कि॒लासं॑स्य। त॒नूज॑स्य॒ च य॑त्त्व॒चि। कृ॒त्यया॑ कृ॒तस्य॑ ब्रह्म॑णा।
लक्ष्मं॑ श्वे॒तम॑नी॒नश॑म्। स॒रूपा॑ नाम॑ ते मा॒ता। स॒रूपो॑ नाम॑
ते पि॒ता। स॒रूपाऽस्यो॑षधे॒ सा। स॒रूपमि॑दङ्गु॒धि॥३५॥

शु॒नः॑ हु॒वेम॑ म॒घवा॑न॒मिन्द्र॑म्। अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तम॑वृ॒जंसा॑तौ।
शृ॒ण्वन्त॑मु॒ग्रमू॑तये॒ सम॑त्सु। घ्नन्त॑वृ॒त्राणि॑ स॒ञ्जित॑न्धना॒नाम्।
धू॒नुथ॑ द्यां पर्व॑तान्दा॒शुषे॑ वसु। नि वो॒ वना॑ जि॒हते॑
याम॑ नो भि॒या। को॒पय॑थ पृथि॒वीं पृ॑श्निमा॒तरः॑। यु॒धे
यदु॑ग्राः पृष॑ती॒रयु॑ग्ध्वम्। प्रवे॑पयन्ति॒ पर्व॑तान्। वि॒वि॒ञ्चन्ति॑
व॒नस्प॑तीन्॥३६॥

प्रो॒वा॒रत॑ मरु॒तो दु॑र्मदा॒ इव। दे॒वा॒सः॑ स॒र्वया॑ वि॒शा। पु॒रु॒त्रा
हि स॒दृङ्ङु॑सि॑। वि॒शो वि॒श्वा अनु॑ प्र॒भु। स॒मत्सु॑ त्वा ह॒वाम॑हे।
स॒मत्सु॑व॒ग्निम॑व॒से। वा॒ज॒यन्तो॑ ह॒वाम॑हे। वा॒जे॑षु चि॒त्ररा॑धसम्।
सङ्ग॑च्छ॒ध्वः॒ सव्व॑दध्वम्। सव्वो॑ म॒नाः॑ सि॒ जान॑ताम्॥३७॥

दे॒वा भा॒गय्य॑था पूर्वे॑। स॒ज्जाना॑ना उ॒पास॑न्त। स॒मा॒नो म॒न्त्रः
स॒मि॒तिः स॒मा॒नी। स॒मा॒नं म॒नः स॒ह चि॒त्तमे॑षाम्। स॒मा॒नङ्के॑तो
अ॒भि स॑ र॒भध्व॑म्। सं॒ज्ञाने॑न वो ह॒विषा॑ य॒जामः॑। स॒मा॒नी

व॒ आकू॑तिः। स॒मा॒ना हृद॑यानि वः। स॒मा॒नम॑स्तु वो॒ मनः॑।
यथा॑ वः सुस॒हास॑ति॥३८॥

सं॒ज्ञान॑न॒त्रः स्वैः। सं॒ज्ञान॑म॒रणैः। सं॒ज्ञान॑म॒श्विना यु॒वम्।
इ॒हास्मा॑सु निय॑च्छतम्। सं॒ज्ञानं॑ मे॒ बृह॑स्पतिः। सं॒ज्ञानं॑
सवि॒ता क॑रत्। सं॒ज्ञान॑म॒श्विना यु॒वम्। इ॒ह म॒ह्यन्नि य॑च्छतम्।
उप॑ च्छा॒यामि॑व॒ घृणैः॑। अग॑न्म॒ शर्म॑ ते व॒यम्॥३९॥

अ॒ग्ने हि॑र॒ण्यस॑न्द॒शः। अद॑ब्धेभिः सवि॒तः पा॒युभि॑ष्ट्वम्।
शि॒वेभि॑र॒द्य परि॑पाहि नो॒ गय॑म्। हि॑र॒ण्यजि॑ह्वः सुवि॒ताय॑
नव्य॑से। र॒ख्या मा॑कि॒र्नो अ॒घश॑स ई॒शत॑। मदे॑मदे॒ हि
नो॑ द॒दुः। यू॒था गवा॑मृजु॒क्रतुः॑। सङ्गृ॑भाय पु॒रूश॑ता। उ॒भया॑
ह॒स्त्या व॑सु। शि॒शी॒हि रा॒य आ भ॑र॥४०॥

शि॒प्रि॒न्वाजा॑नां पते। शची॑व॒स्तव॑ द॒स॒ना॑। आ तू न॑
इन्द्र॑ भाजय। गोष्व॑श्वेषु शु॒भ्रुषु॑। स॒हस्रे॑षु तुवीमघ। यदे॑वा
देव॑हेड॒नम्। देवा॑सश्च॒कृमा व॑यम्। आदि॑त्या॒स्तस्मा॑न्मा
यू॒यम्। ऋ॒तस्य॑र्तेन॑ मुञ्चत। ऋ॒तस्य॑र्तेना॑दि॒त्याः॥४१॥

यज॑त्रा मुञ्चते॒ह मा॑। य॒ज्ञैर्वो॑ यज्ञ॒वाह॑सः। आ॒शि॒ख्यन्तो॑
न शै॑किम। मेद॑स्वता॒ यज॑मानाः। स्रु॒चाऽऽज्ये॑न जुह॒तः।
अ॒का॒मा वो॑ विश्वेदेवाः। शि॒ख्यन्तो॑ नोप॑ शेकिम। यदि॑ दि॒वा
यदि॑ नक्त॑म्। एन॑ ए॒नस्यो॑क॑रत्। भू॒तं मा॑ तस्मा॒द्भव्य॑श्च॥४२॥
द्रु॒पदा॑दिव मुञ्चतु। द्रु॒पदा॑दि॒वेन्मु॑चा॒नः। स्वि॒न्नः स्ना॒त्वी

मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मेनसः।
उद्वयन्तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवन्देवत्रा
सूर्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तव कृधि वनस्पतीञ्जानतामसन्ति वयं भरादित्याश्च नवं च॥४॥ [४]

वृषासो अ॒शुः पवते ह॒विष्मान्थसोमः। इन्द्रस्य भा॒ग
ऋ॒तयु॒श्श॒तायुः। स मा॒ वृषा॑णवृ॒षभङ्क॑णोतु। प्रि॒यवृ॒िशा॑
सर्व॑वीर॒ सु॒वीर॑म्। कस्य॒ वृषा॑ सु॒ते सचा॑। नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो
रण॑त्। वृ॒त्रहा॑ सोम॑पीतये। यस्ते॑ शृङ्ग॒ वृषो॑नपात्।
प्रण॑पात्कुण्ड॒पाय्यः। न्य॑स्मिन्दध्र॒ आ मनः॑॥४४॥

त॒ स॒ध्रीची॑रू॒तयो॒ वृष्णि॑यानि। पौ॒स्यानि॑ नि॒युतः॑
सश्चुरिन्द्र॑म्। स॒मुद्र॑न्न सिन्ध॒व उ॒क्थशु॑ष्माः। उ॒रुव्य॑च॒सङ्गि॑र
आ वि॑शन्ति। इन्द्रा॒य गि॒रो अ॒नि॒शित॑सर्गाः। अ॒पः
प्रेर॑य॒न्त्सर्ग॑स्य बु॒ध्नात्। यो अ॒रु॒ख्येण॑ेव च॒क्रिया॑ श॒चीभिः॑।
विष्व॑क्त॒स्तम्भ॑ पृथि॒वीमु॒त द्या॑म्। अ॒रु॒ख्योद॑य॒च्छव॑सा
रु॒ख्याम॑बु॒ध्रम्। वा॒र्णावा॑त॒स्तवि॑षीभि॒रिन्द्रः॑॥४५॥

दृढान्यौघादु॒शमा॑न् ओजः। अवा॑भिनत्क॒कुभः॑ पर्व॑तानाम्।
आ नो॑ अ॒ग्ने सु॒के॒तुना॑। र॒यि॒वृ॒श्वायु॑पोषसम्। मा॒र्डीक॑न्धेहि
जी॒वसे॑। त्व॒ सौम॑ म॒हे भग॑म्। त्वय्यूनं ऋ॒ताय॑ते।
द॒रु॒ख्य॑न्दधासि जी॒वसे॑। रथ॑य्युञ्जते म॒रुत॑श्शु॒भे सु॑गम्। सू॒रो
न मि॑त्रावरुणा॒ गवि॑ष्टिषु॥४६॥

रजाँसि चित्रा विचरन्ति तन्यवः। दिवः सम्राजा
 पयसा न उख्यतम्। वाचः सुमित्रावरुणाविरावतीम्।
 पर्जन्याश्चित्रावदति त्विषीमतीम्। अत्रा वसत मरुतः
 सुमायया। द्यावर्षयतमरुणामरेपसम्। अयुक्त सप्त
 शुन्युवः। सूरौ रथस्य नम्रियः। तामिर्याति स्वयुक्तिभिः।
 वहिष्ठेभिर्विहरन् यासि तन्तुम्॥४७॥

अवव्ययन्नसितन्देव वस्वः। दविध्वतो रश्मयः सूर्यस्य।
 चर्मैवावाधुस्तमौ अपस्वन्तः। पर्जन्याय प्र गायत।
 दिवस्पुत्राय मीढुषे। स नो यवसमिच्छतु। अच्छा
 वद तवसङ्गीर्भिराभिः। स्तुहि पर्जन्यन्नमसाऽऽविवास।
 कनिक्रदद्वृषभो जीरदानुः। रेतो दधात्वोषधीषु गर्भम्॥४८॥

यो गर्भमोषधीनाम्। गवाङ्गुणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्।
 तस्मा इदास्ये हविः। जूहोता मधुमत्तमम्। इडात्रः
 संयतङ्करत्। तिस्रो यदग्ने शरदस्त्वामित्। शुचिङ्गुतेन शुचयः
 सपर्यन्त। नामानि चिदधिरे यज्ञियानि। असूदयन्त तनुवः
 सुजाताः॥४९॥

इन्द्रश्च नश्शुनासीरौ। इमय्यँजं मिमिख्यतम्। गर्भन्धत्
 स्वस्तये। ययोरिदव्विश्वं भुवनमा विवेश। ययोरानन्दो
 निहितो महश्च। शुनासीरावृतुभिः सव्विदानौ। इन्द्रवन्तौ
 हविरिदञ्जुषेथाम्। आघाये अग्निमिन्धते। स्तृणन्ति

ब॒र्हि॒रा॒नु॒ष॒क्। ये॒षा॒मिन्द्रो॒ यु॒वा॒ स॒खा॑। अ॒ग्न॒ इन्द्र॑श्च
मे॒दि॒ना॑। ह॒थो वृ॒त्रा॒ण्य॑प्र॒ति। यु॒व॒॑ हि वृ॒त्र॒ह॒न्त॑मा। या॒भ्या॒॒
सु॒व॒र॒ज॒य॒न्न॑ग्रे॒ ए॒व। या॒वा॑त॒स्थ॒तु॒र्भु॒व॑न॒स्य॒ म॒ध्ये॑। प्र॒च॑र्ष॒णी
वृ॒ष॒णा॒ वज्र॑बा॒हू। अ॒ग्नी॒ इन्द्रा॑वृ॒त्र॒ह॒णा॑ हु॒वे वा॒म्॥५०॥

मन् इन्द्रो गविंष्टिषु तनुङ्गर्भ॑ सुजाताः सर्वा सप्त च॥५॥ [५]

उ॒त नः॑ प्रि॒या प्रि॒यासु॑। स॒प्त॒स्व॒सा॒ सु॒जु॑ष्टा। स॒र॒स्व॒ती
स्तो॒म्या॑ऽभू॒त्। इ॒मा जु॒ह्वा॑ना॒यु॒ष्म॒दा नमो॑भिः। प्र॒ति स्तो॒म॒॑
स॒र॒स्व॒ति जु॒ष॒स्व। तव॑ श॒र्म॒न्प्रि॒य॒त॑मे॒ द॒धा॑नाः। उ॒प॑स्थे॒याम्
श॒र॒ण॒न्न वृ॒क्ष॒म्। त्रि॒णि प॒दा वि॒च॑क्र॒मे। वि॒ष्णु॑र्गो॒पा अ॒दा॑भ्यः।
ततो॒ ध॒र्मा॑णि धा॒रय॑न्॥५१॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भि पा॒थो अ॒श्या॑म्। न॒रो य॒त्र दे॒व॒य॒वो म॑द॒न्ति।
उ॒रु॒क्र॒म॒स्य स॒ हि ब॒न्धु॑रि॒त्था। वि॒ष्णोः॑ प॒दे प॑र॒मे म॒ध्व उ॒त्सः॑।
क्र॒त्वा॒दा अ॑स्थु॒ श्रेष्ठः॑। अ॒द्य त्वा॑ व॒न्व॒न्त्सु॒रे॒क्णाः॑। म॒र्त आ॑ना॒श
सु॒वृ॒क्ति॒म्। इ॒मा ब्र॑ह्म ब्रह्म॒वा॒ह। प्रि॒या त॒ आ ब॒र्हिः॑ सी॒दा।
वी॒हि सू॒र पु॒रो॒डा॒श॑म्॥५२॥

उ॒प नः॑ सू॒न॒वो गि॒रः॑। शृ॒ण्व॒न्त्व॒मृ॒त॑स्य॒ ये। सु॒मृ॒डी॒का भ॑व॒न्तु
नः॑। अ॒द्या नो॑ दे॒व स॒वि॒तः॑। प्र॒जा॒व॑न्त्सा॒वीः सौ॒भ॑गम्। प॒रा
दु॒ष्प्रि॒य॒॑ सु॒वा। वि॒श्वानि॑ दे॒व स॒वि॒तः॑। दुरि॒तानि॑ प॒रा सु॒वा।
यद्भ॒द्र॒न्त॒न्म आ सु॑वा। शु॒चि॑म॒र्कैर्बृ॒ह॒स्प॒ति॑म्॥५३॥

अ॒ध्व॒रेषु॑ नमस्यत। अ॒ना॒म्यो॒ज आ च॑के। या धा॒रय॑न्त

दे॒वा सु॒द॒र्खा द॒र्ख॑पिता॒रा। अ॒सुर्या॑य॒ प्रम॑ह॒सा। स इत्
 र॒खेति॑ सु॒धित॑ ओ॒क॑सि॒ स्वे। तस्मा॑ इडां पि॒न्वते॑ वि॒श्वदा॑नीं।
 तस्मै॑ वि॒शः स्व॒यमे॒वान॑मन्ति। यस्मि॑न्ब्र॒ह्मा रा॒ज॑नि॒ पूर्वं ए॒ति।
 स॒कू॒तिमि॒न्द्र स॒च्यु॒तिम्। स॒च्यु॒तिञ्च॒घन॑च्युतिम्॥५४॥

क॒नात्का॒भान्न॑ आ भ॑र। प्र॒य॒प्स्यन्नि॑व स॒क्थ्यौ। वि न॑
 इन्द्र॑ मृ॒धो ज॒हि। क॒नी॒खुन॑दि॒व सा॒पय॑न्। अ॒भि नः॑
 सु॒ष्टुति॑न्नय। प्र॒जाप॑तिः स्त्रि॒याय्य॑शः। मु॒ष्कयो॑र॒दधा॑त्स॒पम्।
 का॒म॑स्य॒ तृप्ति॑मा॒नन्द॑म्। तस्या॑ग्ने भा॒जये॑ह मा॑। मो॒दः प्र॒मो॒द
 आ॒नन्दः॑॥५५॥

मु॒ष्कयो॑र्नि॒हितः॑ स॒पः। सृ॒त्वेव॑ का॒म॑स्य॒ तृ॒प्याणि॑। द॒र्खि॑णानां
 प्र॒तिग्र॑हे। म॒न॑सश्चि॒त्तमा॑कू॒तिम्। वा॒चः स॒त्यम॑शीम॒हि।
 प॒शूना॑ रूप॒मन्न॑स्य। यश॑श्श्री॒श्श्रय॑तां म॒रि॑यं। यथा॑ऽह॒मस्या॑
 अ॒तृप॑ः स्त्रि॒यै पु॒मान्। यथा॑ स्त्री तृ॒प्यति॑ पु॒ंसि प्रि॒ये प्रि॒या।
 ए॒वं भ॒ग॑स्य॒ तृ॒प्याणि॑॥५६॥

य॒ज्ञस्य॑ का॒म्यः प्रि॒यः। द॒दा॒मीत्य॒ग्निर्व॑दति। तथे॒ति वा॒युरा॑ह
 तत्। ह॒न्तेति॑ स॒त्यञ्च॒न्द्रमाः॑। आ॒दि॒त्यः स॒त्यमो॑मि॒ति।
 आ॒प॒स्त॒थ्स॒त्यमा॑ भ॑रन्। यशो॑ य॒ज्ञस्य॑ द॒र्खि॑णाम्। अ॒सौ
 मे॒ का॒मः स॒मृ॒द्धता॑म्। न हि॑ स्प॒श॒मवि॑दन्न॒न्यम॑स्मात्।
 वै॒श्वान॒रात्पु॑र॒ए॒तार॑म॒ग्नेः॥५७॥

अथै॑ममन्थ॒न्नमृ॑त॒ममू॑राः। वै॒श्वान॒रङ्खे॑त्र॒जित्या॑य दे॒वाः।

येषा॑मि॒मे पूर्वे॑ अ॒र्मास॒ आसन्। अ॒यूपाः स॒द्य विभृ॑ता पु॒रूणि।
वैश्वान॑र॒ त्वया॒ ते नु॒त्ताः। पृ॒थि॒वीम॒न्याम॒भित॑स्थ॒र्जना॑सः।
पृ॒थि॒वीं मा॒तरं॑ म॒हीम्। अ॒न्तरि॑ख्य॒मुप॑ ब्रुवे। बृ॒हती॑मू॒तये॒
दि॒वम्। वि॒श्वं बि॒भर्ति॑ पृ॒थि॒वी॥५८॥

अ॒न्तरि॑ख्य॒विं प॑प्रथे। दु॒हे द्यौर्बृ॑हती प॒यः। न ता न॑शन्ति॒ न
द॑भाति॒ तस्क॑रः। नैना॑ अ॒मित्रो॑ व्य॒थिरा॑द॒धर्ष॑ति। दे॒वाश्च॒
याभि॑र्य॒जते॑ द॒दाति॑ च। ज्यो॒गिता॑भिः स॒चते॑ गो॒पतिः॑ स॒ह।
न ता अ॒र्वा रे॒णुक॑काटो अश्नुते। न स॑ङ्स्कृ॒तत्र॑मु॒प॑ यन्ति॒
ता अ॒भि। उ॒रुगा॒यम॑भ॒यन्त॑स्य॒ ता अ॒नु। गा॒वो म॒र्त्यस्य॑ वि॒
च॑रन्ति॒ यज्व॑नः॥५९॥

रा॒त्री व्य॑ख्यदा॒यती॑। पु॒रु॒त्रा दे॒व्यख्य॑भिः। वि॒श्वा अ॒धि
श्रि॒योऽधि॑ता। उ॒प॑ ते गा इ॒वाक॑रम्। वृ॒णीष्व दु॑हित॒र्दिवः॑।
रा॒त्री स्तोम॑न्न जि॒ग्युषी॑। दे॒वीष्वँच॑म॒जन॑यन्त दे॒वाः।
ता॒विँश्च॑रूपाः प॒शवो॑ वदन्ति। सा नो॑ म॒न्द्रेष॑मूर्ज॒न्दुहा॑ना।
धे॒नुर्वा॑ग॒स्मानु॑प॒ सुष्टु॑तैतु॥६०॥

यद्वा॑ग्वद॒न्त्यवि॑चेत॒नानि॑। रा॒ष्ट्री दे॒वानाँ॑न्निष॒साद॑ म॒न्द्रा।
चत॑स्र ऊ॒र्जन्दु॑दुहे प॒यांसि॑। क्व॑ स्वि॒दस्याः॑ प॒रम॑ञ्ज॒गाम।
गौरी॑ मि॒माय॑ स॒लिलानि॑ त॒ख्यती॑। ए॒कप॑दी द्वि॒पदी॑ सा
चतु॑ष्पदी। अ॒ष्टाप॑दी न॒वप॑दी ब॒भूवुषी॑। स॒हस्रा॑ख्यरा प॒रमे॑
व्यो॑मन्। तस्या॑ समु॒द्रा अ॒धि वि॒ख्यर॑न्ति। तेन॑ जी॒वन्ति॑

प्रदिशश्चतस्रः॥६१॥

ततः खरत्यखरम्। तद्विश्वमुप जीवति। इन्द्रासूरा
जनयन्विश्वकर्मा। मरुत्वाँ अस्तु गणवान्त्सजातवान्।
अस्य सुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्ना वाचं मनसा
उपासताम्। इन्द्रः सूरौ अतरद्रजाँसि। सुषा सपत्ना
श्वशुरोऽयमस्तु। अयँ शत्रूँजयतु जरह्णः। अयव्वाँजँजयतु
वाजँसातौ। अग्निः ख्वत्रभृदनिभृष्टमोजः। सहस्रियो
दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधान उग्रः।
आऽन्तरिखमरुहृदगन्धाम्॥६२॥

धारयन्पुरोडाशं बृहस्पतिञ्जघनंच्युतिमानन्दो भगंस्य तृप्याण्यग्नेः पृथिवी यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो
वाजँसातौ चत्वारि च॥६॥

[६]

वृषाँऽस्यँशुर्वृषभायँ गृह्यसे। वृषाऽयमुग्रो नृचखसे। दिव्यः
कर्मण्यो हितो बृहन्नाम। वृषभस्य या ककुत्। विषूवान्
विष्णो भवतु। अयय्यौ मामको वृषाँ। अथो इन्द्र इव
देवेभ्यः। वि ब्रवीतु जनैभ्यः। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्। अथो
अधिपतिष्विशाम्॥६३॥

अस्याः पृथिव्या अघ्यखम्। इममिन्द्र वृषभङ्कुणु। यः सुशृङ्गः
सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आहितः। कार्षीवल प्रगाणेन।
वृषभेण यजामहे। वृषभेण यजमानाः। अक्रूरेणेव सर्पिषाँ।
मृधँश्च सर्वा इन्द्रेण। पृतनाश्च जयामसि॥६४॥

यस्यायमृषभो हविः। इन्द्राय परिणीयते। जयाति

शत्रुमायन्तम्। अथो हन्ति पृतन्यतः। नृणामहं प्रणीरसत्।
अग्रं उद्धिन्दतामसत्। इन्द्र शुष्मन्तनुवा मेरयस्व। नीचा
विश्वा अभितिष्ठाभिमांतीः। नि शृणीह्याबाधय्यो नो अस्ति।
उरुन्नो लोकङ्कुणुहि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्यभि प्रेहि प्र भरा सहस्व। मा विवेनो वि शृणुष्व।
जनेषु। उदीडितो वृषभ तिष्ठ शुष्मैः। इन्द्र शत्रून्पुरो अस्माकं
युध्या। अग्रे जेता त्वञ्जया। शत्रून्सहस ओजसा। वि शत्रून्
विमृधो नुद। एतन्ते स्तोमन्तुविजात विप्रः। रथन्न धीरः स्वपा
अतख्यम्। यदीदग्रे प्रतित्वन्दैव हर्याः॥६६॥

सुवर्वतीरप एना जयेम। यो घृतेनाभिमानितः। इन्द्र जैत्राय
जज्ञिषे। स नः सङ्कासु पारया। पृतनासाह्येषु च। इन्द्रो
जिगाय पृथिवीम्। अन्तरिख्य सुवर्महत्। वृत्रहा पुरुचेतनः।
इन्द्रो जिगाय सहसा सहांसि। इन्द्रो जिगाय पृतनानि
विश्वा॥६७॥

इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज। स नः परस्पा वरिवः कृणोतु।
अयङ्कतुरगृभीतः। विश्वजिदुद्धिदिथ्सोमः। ऋषिर्विप्रः
काव्येन। वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः। साकङ्गन्मनसा यज्ञम्।
शिवो नियुद्धिशिवाभिः। वायो शुक्रो अयामि ते। मध्वो
अग्रन्दिर्विष्टिषु॥६८॥

आ याहि सोम पीतये। स्वारुहो देव नियुत्वता। इममिन्द्र

वर्धय ख्वत्रियाणाम्। अयविंशाविंशपतिरस्तु राजा। अस्मा
इन्द्र महि वर्चांसि धेहि। अवर्चसङ्गणुहि शत्रुमस्य। इममा
भञ्ज ग्रामे अश्वेषु गोषु। निरमुं भञ्ज योऽमित्रो अस्य। वर्ष्मन्
ख्वत्रस्य ककुभि श्रयस्व। ततो न उग्रो वि भञ्जा वसूनि॥६९॥

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि वामम्। सन्दुहाथाङ्घ्रिर्मदुधैव
धेनुः। अयं राजा प्रिय इन्द्रस्य भूयात्। प्रियो
गवामोषधीनामुतापाम्। युनज्मि त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन
जयांसि न परा जयांसि। स त्वाऽकरेकवृषभं स्वानाम्।
अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्। उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाः।
एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान्॥७०॥

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयञ्जयन्। अभि तिष्ठ शत्रूयतः
सहस्व। तुभ्यं भरन्ति ख्वितयो यविष्ठ। बलिमग्ने अन्तित
ओत दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिश्चिकिद्धि। बृहत्ते
अग्ने महि शर्म भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वधस्त्रैः। यो
अर्यपत्नीरुषसंश्चकार। स निरुध्या नहुषो यहो अग्निः।
विशंश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ।
ईडेन्यो वपुष्यो विभावा। प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम्।
ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या संभृतानि। ब्रह्माग्ने ज्येष्ठन्दिवमा ततान।
ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः।

ब्रह्म सुचो घृतवतीः। ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः।
शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणाः सन्ददृश्रिरे। चषालवन्तः स्वरवः
पृथिव्याम्। ते देवासः स्वरवस्तस्थिवाःसः। नमः सखिभ्यः
सन्नाम्नाऽवंगात। अभिभूरग्निरंतरद्रजाःसि। स्पृधो विहत्य
पृतना अभिश्रीः। जुषाणो म आहुतिं मामहिष्ट। हत्वा
सपत्नान् वरिवस्करन्नः। ईशानन्त्वा भुवनानामभिश्रियम्।
स्तौम्यग्र उरुकृतः सुवीरम्। हविर्जुषाणः सपत्नाः
अभिभूरसि। जहि शत्रूः रप मृधो नुदस्व॥७३॥

विशाञ्ज्यामसि जीरदानो हर्या विश्वा दिविष्टिषु वसूनि जिगीवान्स्वहोभिर्मिता नश्चत्वारि च॥७॥[७]

स प्रत्नवन्नवीयसा। अग्ने द्युम्नेन संयता। बृहत्तन्थ
भानुना। नवन्नु स्तोममग्रये। दिवश्येनाय जीजनम्। वसोः
कुविद्वनाति नः। स्वारुहा यस्य श्रियो दृशे। रयिर्वीरवतो
यथा। अग्ने यज्ञस्य चेततः। अदाभ्यः पुरता॥७४॥

अग्निर्विशां मानुषीणाम्। तूर्णी रथः सदा नवः। नवः सोमाय
वाजिनै। आज्यं पयसोऽजनि। जुष्टः शुचितमं वसु। नवः
सोम जुषस्व नः। पीयूषस्येह तृष्णुहि। यस्ते भाग ऋता
व्यम्। नवस्य सोम ते व्यम्। आ सुमतिर्द्वृणीमहे॥७५॥

स नो रास्व सहस्रिणः। नवः हविर्जुषस्व नः। ऋतुभिः
सोम भूतमम्। तदङ्ग प्रतिहर्य नः। राजन्सोम स्वस्तये।

नव॑स्तोम॒न्नव॑ ह॒विः। इन्द्रा॒ग्निभ्या॒न्नि वैद॑य। तज्जु॑षेता॒
सचै॑तसा। शुचि॑न्नु स्तोम॒न्नव॑जातम॒द्य। इन्द्रा॑ग्नी वृत्रह॑णा
जुषेथा॑म्॥७६॥

उ॒भा हि वा॑ सु॒हवा॒ जोह॑वीमि। ता वाज॑ स॒द्य उ॑श॒ते
धे॑ष्ठा। अ॒ग्निरिन्द्रो॒ नव॑स्य नः। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृ॒प्यताम्।
इ॒ह दे॒वौ स॑ह॒स्त्रिणौ॑। य॒ज्ञन्न॒ आ हि ग॑च्छ॒ताम्। वसु॑मन्त॒
सुव॑र्विद॑म्। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृ॒प्यताम्। अ॒ग्निरिन्द्रो॒ नव॑स्य नः।
विश्वा॑न्दे॒वा स्त॑र्पयत॥७७॥

ह॒विषो॒ऽस्य नव॑स्य नः। सुव॑र्विदो॒ हि ज॑ज्ञिरे। ए॒दं ब॒र्हिः
सु॒ष्टरी॑मा॒ नवे॑न। अ॒यय्यँ॑ज्ञो यज॑मानस्य भा॒गः। अ॒यं
ब॒भूव॑ भुव॑नस्य॒ गर्भः॑। वि॒श्वे दे॒वा इ॒दम॑द्यागमि॒ष्ठाः। इ॒मे नु
द्यावा॑पृथि॒वी स॒मीची॑। त॒न्वा॒ने य॒ज्ञं पु॑रु॒पेश॑सन्धिया। आ॒ऽस्मै
पृ॒णीतां॑ भुव॑नानि॒ विश्वा॑। प्र॒जां पु॒ष्टि॑म॒मृत॑न्नवे॑न॥७८॥

इ॒मे धे॒नू अ॒मृत॑य्यै दुहा॑ते। प॒यस्व॑त्युत्तरा॑मे॒तु पु॒ष्टिः।
इ॒मय्यँ॑ज्ञञ्जुष॑माणे॒ नवे॑न। स॒मीची॒ द्यावा॑पृथि॒वी घृ॒ताची॑।
यवि॑ष्ठो ह॒व्यवा॑हनः। चि॒त्रभा॑नु॒र्घुता॑सु॒तिः। नव॑जातो॒ वि
रो॑चसे। अ॒ग्ने तत्तै॑ महि॒त्वन॑म्। त्वम॑ग्ने दे॒वता॑भ्यः। भा॒गे दे॒व
न मी॑यसे॥७९॥

स ए॑ना वि॒द्वान् य॑क्ष्यसि। नव॑स्तोम॒ञ्जुष॑स्व नः।
अ॒ग्निः प्र॑थ॒मः प्रा॑श्नातु। स हि वे॒द यथा॑ ह॒विः। शि॒वा

अ॒स्मभ्य॒मोष॑धीः। कृ॒णोतु॑ वि॒श्वच॑र्षणिः। भ॒द्रान्न॒श्श्रेयः॑
 सम॑नैष्ट दे॒वाः। त्वया॑ऽव॒सेन॒ सम॑शीमहि त्वा। स नो॑
 मयो॒भूः पि॑तो॒ आ वि॑शस्व। शन्तो॒काय॑ त॒नुवै॑ स्यो॒नः। ए॒तमु॒
 त्यं मधु॑ना॒ सय्यु॑तं यव॑म्। सर॑स्वत्या॒ अधि॑म॒नाव॑चर्कृषुः।
 इन्द्र॑ आसी॒त्सीर॑पतिश्श॒तक्र॑तुः। की॒नाशा॑ आसन्म॒रुतः॑
 सु॒दान॑वः॥८०॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

प्रा॒णो र॑र॒ख्यति॑ वि॒श्वमे॑ज॒त्। इ॒र्यो भू॑त्वा ब॒हुधा ब॒हूनि॑।
स इ॒त्सर्व॑व्य्या॒नशे॑। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑दू॒दात्
ख॒षेत्रि॑य॒ध्वग॑द्व॒षा। तमि॑त्प्रा॒णं म॒नसो॑प॒ शि॒ख्यत।
अग्र॑न्दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु नो ह॒विः। म॒नस॑श्चि॒त्तेद॑म्। भू॒तं
भ॒व्यंश्च॑ गु॒प्यते। तद्धि॑ दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पु॒रश्च॑रम्। स॒ह दे॒वैरि॒मं ह॒वम्।
म॒नश्श्रे॑य॒सि श्रे॑य॒सि। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑ति॒न्दध॑त्। जु॒षता॑ मे
वा॒गि॒दं ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्यवा॑ड॒नपा॑यिनी।
यया॑ रू॒पाणि॑ ब॒हुधा व॑द॒न्ति। पे॒शांसि॑ दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑।
सा नो॑ वि॒राड॑न॒पस्फु॑रन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दं ह॒विः। च॒र॒ष्युर्दे॒वाना॑ज्योति॑र॒मृते॑
न्य॑क्तम्। अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य ब॒हुधा नि॑धी॒यते। तस्य॑
सु॒म्रम॑शीमहि। मा नो॑ हासीद्विच॒र॒ष्यण॑म्। आ॒युरि॒न्नः
प्रती॑र्यताम्। अ॒न॒न्धाश्च॒र॒ष्युषा॑ व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि।
सु॒व॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति॑ स॒त्यम्।
श्रोत्रे॑ण॒ वाचं॑ ब॒हुधो॑द्यमा॒नाम्। श्रोत्रे॑ण॒ मोद॑श्च॒ महं॑श्च श्रू॒यते।
श्रोत्रे॑ण॒ सर्वा॑ दि॒श आ शृ॑णोमि। येन॒ प्रा॒च्या उ॒त द॑रि॒ष्यणा॑।
प्र॒ती॒च्यै दि॒शश्शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्। तदि॒च्छोत्रं॑ ब॒हुधो॑द्यमा॒नम्।
अ॒रान्न ने॒मिः परि॑ सर्वं ब॒भूव॥३॥

अग्रियमनपस्फुरन्ती सत्यं सप्त च॥१॥ [१]

उदेहिं वाजिन्यो अस्यप्स्वन्तः। इदं राष्ट्रमा विश
सूनृतावत्। यो रोहितो विश्वमिदञ्जान। स नो
राष्ट्रेषु सुधितान्दधातु। रोहंरोहं रोहित आरुरोह।
प्रजाभिर्वृद्धिञ्नुषामुपस्थम्। ताभिः स रंभ्यो अविदथ्यदुर्वीः।
गातुं प्रपश्यन्निह राष्ट्रमाऽहाः। आऽहार्षीद्राष्ट्रमिह रोहितः।
मृधो व्यास्थदभयत्रो अस्तु ॥४॥

अस्मभ्यन्द्यावापृथिवी शक्नोतीभिः। राष्ट्रन्दुहाथामिह रेवतीभिः।
विममर्श रोहितो विश्वरूपः। समाचक्राणः प्ररुहो रुहश्च।
दिवङ्गत्वाय महता महिम्ना। वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयसा
स्वेन। यास्ते विशस्तपसा सं बभूवुः। गायत्रवँत्समनु तास्त
आऽगुः। तास्त्वा विशन्तु महसा स्वेन। सं माता पुत्रो
अभ्येतु रोहितः॥५॥

यूयमुग्रा मरुतः पृश्निमातरः। इन्द्रेण सयुजा प्रमृणीथ
शत्रून्। आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः। त्रिसंतासो
मरुतः स्वादुसम्मदः। रोहितो द्यावापृथिवी जंजान।
तस्मिंस्तन्तुं परमेष्ठी ततान। तस्मिञ्छिश्रिये अज
एकपात्। अदहद्द्यावापृथिवी बलेन। रोहितो द्यावापृथिवी
अदहत्। तेन सुवः स्तभितन्तेन नाकः॥६॥

सो अन्तरिख्ये रजसो विमानः। तेन देवाः सुवरन्वविन्दन्।
सुशेवन्त्वा भानवो दीदिवांसम्। समग्रासो जुहो जातवेदः।

उ॒र॒ख॒न्ति॑ त्वा वा॒जिन॒मा घृ॒तेन॑। स॒सं॒म॒ग्रे युव॑से॒ भोज॑नानि।
अ॒ग्रे श॒र्धं म॒ह॒ते सौ॒भ॒गाय॑। तव॑ द्यु॒म॒न्युत्त॒मानि॑ सन्तु।
सञ्जा॑स्प॒त्य॒ सु॒यम॒मा कृ॑णुष्व। श॒त्रूय॒ताम॒भि ति॑ष्ठा
महा॑सि॒॥ ७ ॥

अ॒स्वे॒तु रोहि॑तो॒ नाको॒ महा॑सि॒॥ २ ॥ [२]

पुन॑र्न॒ इन्द्रो॑ म॒घवा॑ ददातु। धना॑नि श॒क्रो धन्यः॑ सु॒राधाः॑।
अ॒र्वा॒चीन॑ङ्क॒णुता॒र्याँचि॑तो मनः॑। श्रु॒ष्टी नो॑ अ॒स्य ह॒विषो॑
जुषा॑णः। या॒नि नो॑ऽजि॒नन्ध॑नानि। ज॒ह॒र्थं शूर॑ म॒न्युना॑।
इन्द्रा॑नु॒विन्द॑ न॒स्तानि॑। अ॒नेन॑ ह॒विषा॑ पुनः॑। इन्द्र॑ आशा॑भ्यः
परि॑। सर्वा॑भ्योऽभ॒यङ्कर॑त्॒॥ ८ ॥

जेता॑ श॒त्रून् वि॑च॒र॒षणिः॑। आकू॑त्यै त्वा॒ कामा॑य त्वा स॒मृधे॑
त्वा। पु॒रो द॑धे अमृ॒तत्वा॑य जी॒वसे॑। आकू॑तिम॒स्याव॑से।
काम॑म॒स्य स॒मृद्धौ॑। इन्द्र॑स्य यु॒ञ्जते॑ धि॒यः। आकू॑ति॒न्देवीं॑
मन॑सः पु॒रो द॑धे। य॒ज्ञस्य॑ मा॒ता सु॒हवा॑ मे अस्तु। यदि॒च्छामि॑
मन॑सा॒ सका॑मः। वि॒देय॑मेन॒द्धद॑ये नि॒विष्ट॑म्॒॥ ९ ॥

सेद॑ग्निर॒ग्नीर॑त्यै॒त्यन्यान्॑। यत्र॑ वा॒जी तन॑यो वी॒डुपा॑णिः।
स॒हस्र॑पा॒था अ॒र॒खरा॑ स॒मेति॑। आशा॑नान्त्वाऽऽशा॒पा॒लेभ्यः॑।
च॒तुर्भ्यो॑ अ॒मृते॑भ्यः। इ॒दं भू॒तस्या॑ध्य॒र॒खेभ्यः॑। वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
व॒यम्। विश्वा॑ आशा॒ मधु॑ना॒ स॒ संजा॑मि। अ॒न॒मी॒वा आप॑
ओष॑धयो भवन्तु। अ॒य॒र्य्यंज॑मानो॒ मृधो॑ व्य॒स्यता॑म्॒॥ १० ॥

अ॒गृ॒भी॒ताः पु॒शवः॑ सन्तु॒ सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॒ वरु॑णो
मि॒त्र इन्द्रः॑। बृ॒हस्प॑तिः सवि॒ता यः स॑ह॒स्री। पू॒षा नो
गो॒भि॒रव॑सा॒ सर॑स्वती। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ सम॑नक्तु य॒ज्ञैः। त्वष्टा॑
रू॒पाणि॑ दध॑ती॒ सर॑स्वती। पू॒षा भग॑ः सवि॒ता नो॑ ददातु।
बृ॒हस्प॑तिर्द॒ददिन्द्रः॑ स॒हस्र॑म्। मि॒त्रो दा॒ता वरु॑णः सोमो॒
अ॒ग्निः॥११॥

करन्निर्विष्टमस्यतान्नव च॥३॥ [३]

आ नो॑ भ॒र भग॑मिन्द्र द्युमन्त॑म्। नि ते॑ दे॒ष्णस्य॑ धीमहि प्र॒रेके॑।
उ॒र्व इ॒व प॒प्रथे॒ कामो॑ अ॒स्मे। तमा॑पृ॒णा वसु॑पते॒ वसू॑नाम्।
इ॒मङ्काम॑ म॒न्दया॒ गोभि॑रश्वैः। च॒न्द्रव॑ता राध॑सा प॒प्रथ॑श्च।
सु॒व॒र्यवो॑ म॒तिभि॑स्तुभ्यं वि॒प्राः। इन्द्रा॑य॒ वाहः॑ कु॒शि॒कासो॑
अ॒क्रन्। इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चम्। या॒नि च॒कार॑ प्रथ॒मानि॑
व॒ज्री॥१२॥

अ॒ह॒न्नहि॑मन्व॒पस्त॑तर्द। प्र॒व॒र॒ख्याणा॑ अ॒भि॒न॒त्पर्व॑तानाम्।
अ॒ह॒न्नहि॑ पर्व॒ते शि॒श्रि॒याण॑म्। त्वष्टा॑ऽस्मै॒ वज्र॑ः स्व॒र्यन्त॑त॒र॒ख्या।
वा॒श्रा इ॒व धे॑नवः स्यन्द॑मानाः। अ॒ञ्जः स॒मु॒द्रम॑व॒ जग्मु॑रापः।
वृ॒षाय॑मा॒णोऽवृ॑णीत॒ सोम॑म्। त्रि॒क॑द्रुकेष्वपि॒ब॒ध्सु॑तस्य। आ
सा॒य॒कं म॒घवा॑ दत्त॒ वज्र॑म्। अ॒ह॒न्नेन॑ प्रथ॒म॒जा म॒हीना॑म्॥१३॥

यदिन्द्रा॑ह॒न्प्रथ॑म॒जा म॒हीना॑म्। आ॒न्मा॒यि॒नाम॑मि॒नाः प्रो॒त
मा॒याः। आ॒त्सूर्य॑ञ्ज॒नय॑न्द्यामु॒षास॑म्। ता॒दी॒क्रा श॒त्रून्

किलाविविथ्से। अहंनृत्रवृत्रतरं व्य॑सम्। इन्द्रो वज्रेण
महता वधेन। स्कन्धा॑सीव कुलिशेनाविवृक्णा। अहि॑श्शयत
उप॑पृक्पृथिव्याम्। अ॒यो॒ध्येव दुर्म॑द आ हि जु॒ह्वे।
म॒हा॒वी॒रन्तु॑विबा॒धमृ॑जी॒षम्॥१४॥

नाता॑रीरस्य॒ समृ॑तिं व॒धाना॑म्। स॒ रु॒जानाः॑ पिपिषु
इन्द्र॑शत्रुः। विश्वो॑ विहा॒या अ॒रतिः॑। वसु॑र्दधे हस्ते द॒खि॑णे।
तर॑णिर्न शि॒श्रथत्। श्रव॑स्य॒या न शि॑श्रथत्। विश्व॑स्मा
इदि॑षुध्य॒से। दे॒वत्रा ह॒व्यमू॑हिषे। विश्व॑स्मा इ॒त्सुकृ॑ते
वार॑मृण्वति। अ॒ग्नि॒र्द्वारा॑ व्यृण्वति॥१५॥

उदु॑ञ्जिहानो अ॒भि काम॑मीरयन्। प्र॒पृ॒श्नन्वि॒श्वा भु॑वनानि
पूर्व॑था। आ के॒तुना॑ सुष॑मिद्धो यजि॑ष्ठः। काम॑न्त्रो अ॒ग्ने
अ॒भि॒ह॒र्य दि॒ग्भ्यः॑। जुषा॑णो ह॒व्यम॒मृते॑षु दू॒ढ्यः॑। आ नो
र॒यिं ब॑हुलाङ्गोम॑तीमिष॑म्। नि धै॑हि य॒ख्यद॑मृते॑षु भूष॑न्।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञमा॑ग॒तम्। दा॒शुषः॑ पुरु॑द॒ससा॑। पू॒षा र॑ख्यतु
नो र॒यिम्॥१६॥

इ॒मय्यँ॑ज्ञम॒श्विना॑ वर्धय॑न्ता। इ॒मौ र॑यि॒य्यँज॑मानाय ध॒त्तम्।
इ॒मौ प॒शून् र॑ख्यता॒र्वि॒श्वतो॑ नः। पू॒षा नः॑ पातु स॒दम॑प्रयच्छन्।
प्र॒ते म॒हे स॑रस्वति। सु॒भगे॑ वाजि॑नीवति। स॒त्यवा॑चे भ॒रे
म॒तिम्। इ॒दन्नो॑ ह॒व्यङ्घ्र॑तव॒त्सर॑स्वति। स॒त्यवा॑चे प्र॒भरे॑मा
ह॒वी॒षि। इ॒मानि॑ ते दुरि॒ता सौ॑भ॒गानि॑। तेभि॑र्व॒यं सु॒भगा॑सः
स्याम॥१७॥

वृज्यहीनामृजीपं व्युण्वति रख्यतु नो रयिः सौभगान्येकञ्च॥४॥ [४]

यज्ञो रायो यज्ञ ईशे वसूनाम्। यज्ञः सस्यानामुत
सुखितीनाम्। यज्ञ इष्टः पूर्वचित्तिन्दधातु। यज्ञो ब्रह्मणा
अप्येतु देवान्। अयय्यज्ञो वर्धताङ्गोभिरश्वैः। इयव्विदिः
स्वपत्या सुवीरा। इदं बरुहिरति बरुहीः प्यन्या।
इमय्यज्ञविश्वे अवन्तु देवाः। भग एव भगवाः अस्तु
देवाः। तेन वयं भगवन्तः स्याम॥१८॥

तन्त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि। स नो भग पुरएता भवेह। भग
प्रणेतर्भग सत्यराधः। भगेमान्धियमुदव ददन्नः। भग प्र णो
जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। शश्वतीः समा
उपयन्ति लोकाः। शश्वतीः समा उपयन्त्यापः। इष्टं पूर्तः
शश्वतीनाः समानाः शाश्वतेन। हविषेष्वाऽनन्तल्लोकं परमा
रुरोह ॥१९॥

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत्। सा रूपाणि कुरुते
पञ्च देवी। द्वे स्वसारौ वयतस्तत्रमेतत्। सुनातनवित्तत्
षण्मयूखम्। अवान्याःस्तनून्किरतो धत्तो अन्यान्।
नावपृज्याते न गमाते अन्तम्। आ वो यन्तूदवाहासो
अद्या वृष्टियै विश्वे मरुतो जुनन्ति। अयय्यो अग्निर्मरुतः
समिद्धः। एतञ्जुषध्वङ्कवयो युवानः॥२०॥

धारावरा मरुतो धृष्णुवोजसः। मृगा न भीमास्तविषेभिर्मुर्मिभिः।
अग्रयो न शुशुचाना ऋजीषिणः। भ्रुमिन्धमन्त उप गा

अवृण्वत। वि चक्रमे त्रिर्देवः। आ वेधसन्नीलपृष्ठं
 बृहन्तम्। बृहस्पतिः स दने सादयध्वम्। सादद्यौनिन्दम्
 आ दीदिवांसम्। हिरण्यवर्णमरुषः सपेमा। स हि
 शुचिश्शतपत्रः स शुन्ध्युः ॥ २१ ॥

हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः। बृहस्पतिः स स्वावेश ऋष्वाः।
 पूरू सखिभ्य आसुतिङ्करिष्ठः। पूषः स्तवं व्रते वयम्।
 नरिष्येम कदाचन। स्तोतारस्त इह स्मसि। यास्ते पूषन्ना
 वो अन्तः समुद्रे। हिरण्ययीरन्तरिख्ये चरन्ति। याभिर्यासि
 दूत्याः सूर्यस्य। कामेन कृतश्रवं इच्छमानः ॥ २२ ॥

अरण्यान्यरण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यसि। कथा ग्रामन्न
 पृच्छसि। न त्वाभीरिव विन्दती ३। वृषारवाय
 वदते। यदुपावति चिच्चिकः। आघाटीभिरिव धावयन्।
 अरण्यानिर्महीयते। उत गावं इवादन्। उतो वेश्मेव
 दृश्यते ॥ २३ ॥

उतो अरण्यानिः सायम्। शकटीरिव सर्जति। गामङ्गैष
 आ ह्वयति। दार्वङ्गैष उपावधीत्। वसन्नरण्यान्याः
 सायम्। अक्रुक्षदिति मन्यते। न वा अरण्यानिर्हन्ति।
 अन्यश्चेन्नाभिगच्छति। स्वादोः फलस्य जग्ध्वा। यत्र कामं
 नि पद्यते। आज्ञनगन्धीः सुरभीम्। बहून्नामकृषीवलाम्।
 प्राहं मृगाणां मातरम्। अरण्यानीमशः सिषम् ॥ २४ ॥

स्याम॑ रुरो॒ह॒ युवा॑न॒श्शु॒न्यूरि॒च्छमा॑नो दृश्यते॒ निप॑द्यते च॒त्वारि॑ च॥५॥ [५]

वा॒त्रह॑त्याय॒ शव॑से। पृ॒त॒ना॒सा॒ह्याय॑ च। इन्द्र॒ त्वा वर्त॑यामसि।
सु॒ब्रह्मा॑णं वी॒रव॑न्तं बृ॒हन्त॑म्। उ॒रुं ग॑भी॒रं पृ॒थुबु॑ध्मिन्द्र।
श्रु॒तर्षि॑मु॒ग्रम॑भिमातिषा॒हम्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं वृष॑ण॒ रयि॑
दाः। क्षे॒त्रि॒ये त्वा॒ नि॒र्ऋ॒त्यै त्वा। द्रु॒हो मु॑ञ्चामि॒ वरु॑णस्य
पाशा॑त्। अ॒ना॒गसं॒ ब्रह्म॑णे त्वा करोमि॥२५॥

शि॒वे ते॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। शं ते॑ अ॒ग्निः स॒हाद्वि॑रस्तु। शं
द्यावा॑पृथि॒वी स॒होष॑धीभिः। शम॒न्तरि॑क्ष॒ सह॒ वाते॑न ते। शं ते
चत॑स्रः प्र॒दिशो॑ भवन्तु। या दै॒वीश्चत॑स्रः प्र॒दिशः॑। वात॑प॒त्नीर॑भि
सूर्यो॑ विच॒ष्टे। तासा॑न्त्वा ज॒रस॒ आ द॑धामि। प्र यक्ष्म॑ एतु
नि॒र्ऋ॒तिं परा॒चैः। अमो॑चि॒ यक्ष्मा॑द्दुरि॒तादव॑त्यै॥२६॥

द्रु॒हः पाशा॑न्नि॒र्ऋ॒त्यै चोद॑मोचि। अहा॒ अव॑र्तिमवि॒दथ्स्यो॑नम्।
अप्य॑भू॒द्भ्रे सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के। सूर्य॑मृतं तम॑सो॒ ग्राह्या॒ यत्। दे॒वा
अमु॑ञ्चन्नसृ॒जन्व्ये॑नसः। ए॒वम॒हमि॑मं क्षे॒त्रिया॑ज्जामि॒शसा॑त्।
द्रु॒हो मु॑ञ्चामि॒ वरु॑णस्य॒ पाशा॑त्। बृ॒हस्प॑ते यु॒वमिन्द्र॑श्च
वस्वः॑। दि॒व्यस्ये॑शाथे उ॒त पा॒र्थि॒वस्य॑। ध॒त्त र॒यिः स्तु॑वते
की॒रये॑चित्॥२७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः। दे॒वायु॑ध॒मिन्द्र॑मा जो॒हुवा॑नाः।
वि॒श्वावृ॑ध॒मभि॑ ये रक्ष॑माणाः। येन॑ ह॒ता दी॒र्घम॑ध्वा॒नमा॑यन्।
अ॒न॒न्तम॑र्थ॒मनि॑वथ्स्य॒मानाः। यत्ते॑ सुजा॒ते हि॒मव॑त्सु भे॒षज॑म्।

म॒यो॒भू॒श्श॒न्त॑मा॒ यद्धृ॒दो॒सि॑। ततो॑ नो देहि सीबले। अ॒दो
गि॒रि॒भ्यो॒ अधि॒ यत्प्र॒धाव॑सि। स॒ः शो॒भ॑माना क॒न्ये॒व
शु॒भ्रे॥ २८॥

तां त्वा॒ मुद्ग॑ला ह॒विषा॑ वर्धयन्ति। सा नः॑ सीबले र॒यिमा
भा॑जयेह। पूर्वं देवा॒ अप॑रेणानुपश्य॒ञ्जन्म॑भिः। जन्मा॒न्यव॑रैः
परा॑णि। वेदा॑नि देवा अ॒यम॒स्मीति॑ माम्। अ॒ह॒ः हित्वा
शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। प्रा॒णापा॒नौ चक्षु॑श्श्रोत्र॑म्। वाचं
मन॑सि संभृ॑ताम्। हित्वा शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। आ
भूति॑भूति॑ व॒यम॑श्नवामहे। इ॒मा ए॒व ता उ॒षसो॒ याः प्र॑थ॒मा
व्यो॑च्छन्। ता दे॒व्यः कुर्व॑ते पञ्च॒रूपा। शश्व॑तीर्नाव॒पृज्य॑न्ति।
न ग॑मन्त्यन्त॑म्॥ २९॥

क॒रो॒म्यव॑र्त्ये चिच्छु॒भ्रेऽश्न॑वामहे च॒त्वारि॑ च॥६॥ [६]

वसू॑नां त्वा॒ऽधी॑तेन। रु॒द्राणा॑मृ॒म्या। आ॒दि॒त्यानां॑ तेज॑सा।
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ क्रतु॑ना। म॒रुता॑मे॒म्रा जु॒होमि॑ स्वाहा॑।
अ॒भिभू॑तिर॒हमा॑गमम्। इन्द्र॑सखा स्वा॒युधः॑। आस्वाशा॑सु
दु॒ष्पहः॑। इ॒दं वर्चो॑ अ॒ग्निना॑ द॒त्तमा॑गात्। यशो॑ भर्गः॒ सह
ओजो॑ बलं च॥ ३०॥

दी॒र्घायु॑त्वायं श॒तशा॑रदाय। प्रति॑गृ॒भ्णामि॑ मह॒ते वी॒र्या॑य।
आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। सर्व॑म्
आयु॑र्भूयात्। सर्व॑मायु॑र्गेषम्। भूर्भुवः॑ सुवः॑। अ॒ग्नि॒धर्म॑णान्नादः॑।

मृत्युर्धर्मेणान्नपतिः। ब्रह्म क्षत्रं स्वाहा॥३१॥

प्रजापतिः प्रणेता। बृहस्पतिः पुरस्तात्। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः पुनरसुः स्वाहा॥ अग्निरन्नादोऽन्नपतिः। अन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ सोमो राजा राजपतिः। राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ वरुणः सम्राट्सम्राट्पतिः। साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ इन्द्रो बलं बलपतिः। बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः। ब्रह्ममस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः। राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ पूषा विशां विदतिः। विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपती। पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ त्वष्टा पशूनां मिथुनानां रूपकृद्रूपपतिः। रूपेणमस्मिन् यज्ञे यजमानाय पशून् ददातु स्वाहा॥३३॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा चत्वारिं च (अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दश
॥)॥७॥

[७]

स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यश्शिप्रवान्वृषभो यो मतीनाम्। यो गौत्रभिद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्रां

अ॒भि तृ॒न्धि वा॒जान्। आ ते शु॒ष्मो वृ॒षभ ए॒तु प॒श्चात्।
 ओ॒त्तरा॒दध॒रागा पु॒रस्ता॑त्। आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॒मै॒त्वर्वा॑ङ्।
 इन्द्र॑ द्यु॒म्नः सु॒र्वर्व॒द्धेह्य॒स्मे। प्रो॒ष्वस्मै॑ पु॒रोर॒थम्। इन्द्रा॑य
 शू॒षम॑र्चत॥ ३४॥

अ॒भीके॑ चिदु लो॒ककृ॑त्। स॒ङ्गे स॒मथ्सु॑ वृ॒त्रहा॑। अ॒स्माकं॑
 बो॒धि चो॒दिता॑। नभ॑न्तामन्य॒केषा॑म्। ज्या॒का अधि॑ धन्व॑सु।
 इन्द्र॑ व॒यः शु॒नासी॑रम्। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ह॑वामहे। आ वा॒जैरु॑पं
 नो ग॒मत्। इन्द्रा॑य शु॒नासी॑राय। सू॒चा जु॑हुत नो ह॒विः॥ ३५॥

जु॒षतां॑ प्रति॒ मेधि॑रः। प्र ह॒व्यानि॑ घृ॒तव॑न्त्यस्मै। ह॒र्यश्वा॑य
 भ॒रता॑ स॒जोषाः॑। इन्द्र॑र्तुभिर्ब्र॒ह्मणा॑ वावृ॒धानः॑। शु॒नासी॑री
 ह॒विरि॒दं जु॑षस्व। व॒यः सु॒पर्णा॑ उप॑सेदुरिन्द्र॑म्। प्रि॒यमे॒धा
 ऋ॒षयो॑ नाध॑मानाः। अप॑ ध्वा॒न्तमूर्णु॑हि पू॒र्धि चक्षुः॑।
 मु॒मुग्ध्य॑स्मान्निधये॑ऽव ब॒द्धान्। बृ॒हदिन्द्रा॑य गाय॒त॥ ३६॥

म॒रुतो॑ वृ॒त्रह॑न्तमम्। येन॒ ज्योति॑रज॒नय॑न्नृ॒तावृ॑धः। दे॒वं
 दे॒वाय॑ जागृ॑वि। का॒मिहै॒काः क॒ इमे॑ प॒तङ्गाः॑। मा॒न्था॒लाः
 कु॒लिप॑रि॒माप॑तन्ति। अना॑वृ॒तैना॒न्प्रध॑मन्तु दे॒वाः। सौ॒पर्णं॑
 चक्षु॑स्त॒नुवा॑ विदे॒य। ए॒वा व॑न्दस्व॒ वरु॑णं बृ॒हन्त॑म्।
 न॒म॒स्याधी॑र॒ममृ॑तस्य गो॒पाम्। स न॒श्शर्म॑ त्रि॒विरू॑थं
 विय॑ः सत्॥ ३७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। नाके॑ सु॒पर्णमु॑प॒ यत्प॑त॒न्तम्।

हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्।
यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। शं नो देवीरभिष्टये। आपो
भवन्तु पीतयै। शय्यौरभि स्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणाम्।
क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्॥३८॥

अपो यांचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमो अब्रवीत्।
अन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशम्भुवम्। आपश्च
विश्वभेषजीः। यदप्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधु।
तेन मे वाजिनीवति। मुखमङ्घ्रि सरस्वति। या सरस्वती
वैशम्भल्या॥३९॥

तस्यां मे रास्व। तस्यांस्ते भक्षीय। तस्यांस्ते भूयिष्ठभाजो
भूयास्म। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममांसि
योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे
लोककृज्जातवेदः। इहैव सन्तत्र सन्तं त्वाऽग्ने। प्राणेन वाचा
मनसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्॥४०॥

ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे। अयं ते योनिर् ऋत्विजः।
यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्ने आरोह। अथा नो वर्धया
रयिम्। या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्।
अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा
सीद स्वां योनिम्। जातवेदो भुव आ जायमानः सक्षय
एहि। उपावरोह जातवेदः पुनस्त्वम्॥४१॥

दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑ह नः प्रजा॒नन्। आयुः॑ प्र॒जा॒ र॒यिम॒स्मासु॑
 धेहि। अज॑स्रो दीदिहि नो दुरो॒णे। तमिन्द्र॑ जोहवीमि
 म॒घवा॑नमुग्रम्। स॒त्रा द॒धान॑मप्रतिष्कुत॒ः शवा॑सि।
 म॒हि॒ष्ठो गी॒र्भिरा च॑ य॒ज्ञियो॑ऽववर्तत्। रा॒ये नो॒ विश्वा॑ सुपथा॑
 कृ॒णोतु व॒ज्री। त्रिक॑द्रुकेषु महिषो यवा॑शिरं तुवि॒शुष्मं॑स्तृपत्।
 सोम॑मपिब॒द्विष्णु॑ना सु॒तं यथा॑ऽव॑शत्। स ई॑ ममाद॒ महि॑
 कर्म॑ कर्त॒वे म॒हामुरु॑म्॥४२॥

सैन॑ सश्चदे॒वं दे॒वः स॒त्यमिन्द्रु॑ स॒त्य इन्द्रः॑। वि॒दद्यती॑
 स॒रमा॑ रु॒ग्णम॑द्रैः। महि॑ पाथः पू॒र्व्य स॒द्विर्य॑क्कः। अग्रं
 नय॑त्सुप॒द्यक्ष॑राणाम्। अ॒च्छा रवं॑ प्रथ॒मा जा॑न॒तीगा॑त्।
 वि॒दद्गव्य॑ स॒रमा॑ दृढमूर्वम्। येना॒नुकं॑ मा॒नुषी॑ भोज॑ते विट्।
 आ ये विश्वाः॑ स्वप॒त्यानि॑ च॒क्रुः। कृ॒ण्वा॒नासो॑ अमृत॒त्वाय॑
 गा॒तुम्। त्वं नृभि॑र्नृपते दे॒वहू॑तौ ॥४३॥

भूरी॑णि वृ॒त्वा ह॑र्यश्च ह॒सि। त्वन्नि॑दस्युश्चुमु॒रिम्। धुनि॑
 चास्वा॑पयो द॒भीत॑ये सु॒हन्तु॑। ए॒वा पा॑हि प्र॒त्नथा॑ मन्द॑तु
 त्वा। श्रु॒धि ब्र॒ह्म वा॑वृधस्वो॒त गी॒र्भिः। आ॒विः सुर्य॑ कृ॒णुहि॑
 पी॒पिही॑षः। ज॒हि शत्रू॑ र॒भि गा॑ इन्द्र॒ तृन्धि॑। अ॒ग्ने
 बाध॑स्व॒ वि मृ॒धो नु॑दस्व। अपा॒मीवा॑ अप॒ रक्षा॑सि से॒धा।
 अ॒स्मात्स॑मु॒द्राद्वृ॑हतो दि॒वो नः॑॥४४॥

अ॒पां भू॒मान॑मुप॑ नः सृजे॒ह। यज्ञ॑ प्र॒ति॑तिष्ठ सु॒म॒तौ सु॒शेवा॑ आ

त्वा॑। वसू॑नि पुरु॒धा वि॑शन्तु। दी॒र्घमायु॑र्यज॑मानाय कृ॒ण्वन्।
 अधा॒मृते॑न ज॒रितार॑मङ्घ्रि॒। इन्द्र॑श्शु॒नाव॒द्वित॑नोति॒ सीर॑म्।
 सं॒व॒त्स॒रस्य॑ प्र॒तिमा॑णमे॒तत्। अ॒र्कस्य॑ ज्यो॒तिस्त॑दिदा॒स॒
 ज्येष्ठ॑म्। सं॒व॒त्स॒रः शु॒नव॒त्सीर॑मे॒तत्। इन्द्र॑स्य॒ राधः॑
 प्र॒य॑तं पु॒रु त्मना॑। तदर्क॑रूपं वि॒मिमा॑नमेति॒। द्वाद॑शारे॒
 प्र॒ति॑तिष्ठ॒तीद्व॑षा॑। अ॒श्वाय॑न्तो ग॒व्यन्तो॑ वा॒जय॑न्तः। ह॒वाम॑हे
 त्वोप॑गन्त॒वा उ॑। आ॒भूष॑न्तस्त्वा सु॒म॒तौ न॒वा॒याम्। व॒यमिन्द्र॑
 त्वा शु॒नः हु॑वेम॥४५॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑। ती॒व्रां ती॒व्रेण॑। अ॒मृता॑म॒मृते॑न। मधु॑मतीं
मधु॑मता। सृ॒जामि॑ स॒ सोमे॑न। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्यस्व।
सर॑स्वत्यै पच्यस्व। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्यस्व। परी॒तो पि॑ञ्चता
सु॒तम्। सोमो॑ य उ॒त्तम॑ ह॒विः॥१॥

द॒ध॒न्वा यो न॑र्यो अ॒प्स्वन्तरा॑। सु॒षाव॑ सोम॒मद्रि॑भिः। पु॒नातु॑
ते परि॒स्रुत॑म्। सोम॒ सूर्य॑स्य दुहि॒ता। वारे॑ण शश्व॒ता तना॑।
वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्राङ्॒ख्सोमो॑ अति॒द्रुतः॑। इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः
सखा॑। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्र॒त्यङ्॒ख्सोमो॑ अति॒द्रुतः॥२॥

इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑। ब्र॒ह्म क्ष॒त्रं प॑वते तेजं इन्द्रि॒यम्। सुर॑या
सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॒या। शु॒क्रेण॑ देव दे॒वताः॑ पिपृ॒ग्धि।
रसे॒नान्नं॑ यज॑मानाय धेहि। कु॒विद॒ङ्ग यव॑मन्तो यव॑चित्। यथा
दान्त्य॑नुपूर्वं वि॒यूय॑। इहे॒हैषां॑ कृणु॒त भो॑ज॒नानि॑। ये ब॒र्हिषो॑
नमो॑वृ॒क्तिं न ज॒ग्मुः। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं
गृ॒ह्णामि॥३॥

सर॑स्वत्या इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑। ए॒ष ते॒ योनि॒स्तेज॑से त्वा। वी॒र्या॑य
त्वा बला॑य त्वा। तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेहि। वी॒र्य॑मसि वी॒र्यं
मयि॑ धेहि। बल॑मसि बलं॒ मयि॑ धेहि। नाना॑ हि वा॒ देव॑हित॒ः
सदः॑ कृतम्। मा स॒सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॑ त्वमसि
शु॒ष्मिणी॑ सोम॑ ए॒षः। मा मा॑ हि॒सीः स्वां॑ योनि॒मावि॑शन्॥४॥

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽ॒स्या॒श्वि॒नं तेजः॑। सा॒र॒स्व॒तं वी॒र्य॑म्। ऐ॒न्द्रं
ब॒ल॑म्। ए॒ष ते॒ योनि॑र्मो॒दाय॑ त्वा। आ॒न॒न्दाय॑ त्वा॒ मह॑से
त्वा। ओ॒जोऽ॒स्यो॒जो म॑रि॒धेहि॑। म॒न्युर॑सि॒ म॒न्युं म॑रि॒धेहि॑।
म॒होऽ॒सि॒ महो॑ म॒रि॒धेहि॑। स॒होऽ॒सि॒ सहो॑ म॒रि॒धेहि॑। या
व्या॒घ्रं वि॑षू॒चिका॑। उ॒भौ वृ॒कं च॒ रक्ष॑ति। श्ये॒नं प॑त॒त्रिण॑
सि॒हम्। से॒मं पा॒त्वह॑सः। संपृ॒चः स्थ॒ सं मा॑ भ॒द्रेण॑ पृ॒ङ्ग।
वि॒पृचः॑ स्थ॒ वि मा॑ पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्ग॥५॥

हविः प्रत्यङ्खोमो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥१॥ [१]

सो॒मो रा॒जाऽ॒मृत॑ सु॒तः। ऋ॒जी॒षेणा॑ज॒हान्मृ॑त्युम्। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। वि॒पान॑ शु॒क्रम॑न्ध॒सः। इ॒न्द्र॒स्येन्द्रि॑यम्।
इ॒दं प॒योऽ॒मृतं॑ म॒धु। सो॒मम॑द्भ्यो व्य॑पि॒बत्। छ॒न्द॒सा
ह॒स॒शुचि॑षत्। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। अ॒द्भ्यः
र॒क्षी॒रव्य॑पि॒बत्॥६॥

कु॒ङ्कु॒ङ्गि॒र॒सो धि॒या। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। अ॒त्रा॒त्परि॑सु॒तो
र॒स॑म्। ब्र॒ह्म॒णा व्य॑पि॒बत् र॒ष॒त्रम्। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्।
रे॒तो मू॒त्रद्वि॑ज॒हाति॑। योनिं॑ प्रवि॒शदिन्द्रि॑यम्। गर्भो॑
ज॒रायु॑णाऽऽवृ॒तः। उ॒ल्ब॑ञ्ज॒हाति॑ ज॒न्म॒ना। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्॥७॥

वेदे॑न रू॒पे व्य॑करोत्। सु॒ता॒सु॒ती प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। सो॒मेन॑ सो॒मो व्य॑पि॒बत्। सु॒ता॒सु॒तो
प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। दृ॒ष्ट्वा रू॒पे व्या॑करोत्।

स॒त्या॒नृ॒ते प्र॒जाप॑तिः। अश्र॑द्धाम॒नृ॒तेऽद॑धात्। श्र॒द्धा॑ स॒त्ये
प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। दृ॒ष्ट्वा प॑रि॒स्रुतो॑ र॒सम्।
शु॒क्रेण॑ शु॒क्रव्य॑पिबत्। प॒यः सोम॑ प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। वि॒पान॑ः शु॒क्रमन्ध॑सः। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम्। इ॒दं
प॒योऽमृ॑तं मधु॥८॥

अ॒द्भ्यः र॒क्षी॒रव्य॑पिब॒ज्जन्म॑न॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑य॑ः श्र॒द्धा॑ स॒त्ये प्र॒जाप॑तिर॒ष्टौ च॑॥२॥ [२]

सुरा॑वन्तं ब॒र्हिष॑दः सु॒वीर॑म्। य॒ज्ञः हि॑न्वन्ति म॒हिषा॑
नमो॑भिः। दधा॑नाः सोम॑न्दि॒वि दे॒वता॑सु। मदे॑मेन्द्रं यज॑मानाः
स्व॒र्काः। यस्ते॒ रसः॑ सम्भृ॑त ओष॑धीषु। सोम॑स्य
शुष्मः॑ सुर॑या सु॒तस्य॑। तेन॑ जिन्व॒ यज॑मानं मदे॑न।
सर॑स्वतीम॒श्विना॒विन्द्र॑म॒ग्निम्। यम॑श्विना॒ नमु॑चेरासुरादधि॑।
सर॑स्व॒त्यस॑नोदिन्द्रि॒याय॑॥९॥

इ॒मन्त॑ः शु॒क्रं मधु॑मन्त॒मिन्दु॑म्। सोम॑ः राजा॑नमि॒ह
भ॑र्खयामि। यदत्र॑ रि॒प्तः र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॑
अपि॑ब॒च्छर्ची॑भिः। अ॒हन्त॑दस्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॑ः
राजा॑नमि॒ह भ॑र्खयामि। पि॒तृभ्यः॑ स्वधा॒विभ्यः॑ स्वधा॒ नमः॑।
पि॒ताम॑हेभ्यः॑ स्वधा॒विभ्यः॑ स्वधा॒ नमः॑। प्रपि॑तामहेभ्यः॑
स्वधा॒विभ्यः॑ स्वधा॒ नमः॑। अ॒र॒ख्य॑न्पि॒तरः॑॥१०॥

अमी॑मदन्त पि॒तरः॑। अती॑तृपन्त पि॒तरः॑। अमी॑मृजन्त पि॒तरः॑।
पि॒तर॑श्शुन्ध॒ध्वम्। पुन॑न्तु मा पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। पुन॑न्तु मा
पि॒ताम॑हाः। पुन॑न्तु प्रपि॑तामहाः। प॒वित्रे॑ण श॒तायु॑षा। पुन॑न्तु

मा पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः॥११॥

पुवित्रेण शतायुषा। विश्वमायुर्व्यश्नवै। अग्र आयूँषि
पवसेऽग्रे पवस्व। पवमानः सुवर्जनः पुनन्तु मा देवजनाः।
जातवेदः पुवित्रवद्यत्ते पुवित्रमर्चिषि। उभाभ्यान्देव
सवितर्वैश्वदेवी पुनती। ये समानाः समनसः। पितरो
यमराज्ये। तेषाल्लोकः स्वधा नमः। यज्ञो देवेषु
कल्पताम्॥१२॥

ये संजाताः समनसः। जीवा जीवेषु मामकाः। तेषां
श्रीर्मयि कल्पताम्। अस्मिल्लोके शतं समाः। द्वे
स्रुती अशृणवं पितृणाम्। अहन्देवानामुत मर्त्यानाम्।
याभ्यामिदविंश्वमेजुत्समेति। यदन्तरा पितरं मातरंश्च। इदं
हविः प्रजननं मे अस्तु। दशवीरं सर्वगणं स्वस्तये।
आत्मसनिं प्रजासनिं। पशुसन्यभयसनिं लोकसनिं। अग्निः
प्रजां बहुलां मे करोतु। अन्नं पयो रेतो अस्मासु धत्त।
रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु दीधरत्स्वाहा॥१३॥

इन्द्रियाय पितरंशतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः कल्पतां स्वस्तये पञ्च च॥३॥

[३]

सीसेन तन्न मनसा मनीषिणः। ऊर्णासूत्रेण कवयो वयन्ति।
अश्विना यज्ञं सविता सरस्वती। इन्द्रस्य रूपं वरुणो
भिषज्यन्। तदस्य रूपममृतं शचीभिः। तिस्रोऽदधुर्देवताः

स॒र॒रा॒णाः। लो॒मा॒नि श॒ष्वैर्ब॒हु॒धा न तो॒क्म॒भिः। त्वग॑स्य
मा॒९स॒म॒भव॒न्न ला॒जाः। तद॒श्वि॒ना भि॒षजा॑ रु॒द्रव॑र्तनी।
सर॑स्वती वयति॒ पेशो॑ अन्त॑रः॥१४॥

अ॒स्थि॑ म॒ज्जानं॑ मा॒स॒रैः। का॒रो॒त॒रेण॑ दध॑तो गवा॑न्त्व॒चि।
सर॑स्वती॒ मन॑सा पेश॒लव्व॑सु। नास॑त्याभ्यां वयति
दर्श॑तव्व॑पुः। रसं॑ परि॒स्रुता॑ न रोहि॑तम्। न॒ग्रह॑र्धीर॒स्तसर॑न्न
वेम॑। पय॑सा शु॒क्रम॑मृ॒तञ्जनि॑त्रम्। सु॒रया॑ मू॒त्राञ्जन॑यन्ति
रेतः॑। अ॒पाम॑ति॒न्दुर्म॑तिं बाध॑मानाः। ऊ॒व॑ध्य॒घ्वाँत॑
स॒बुव॑न्तदा॒रात्॥१५॥

इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॑ हृद॑येन स॒त्यम्। पु॒रो॒डा॒शेन॑ सवि॒ता ज॑जान।
यकृ॑त्क्लो॒मानं॑ वरु॒णो भि॒षज्य॑न्न। मत॑स्त्रे वाय॒व्यैर्न॑ मि॒नाति॑
पि॒त्तम्। आ॒न्त्राणि॑ स्था॒ली मधु॑ पि॒न्वमा॑ना। गु॒दा पा॒त्राणि॑
सु॒दुघा॑ न धे॒नुः। श्ये॒नस्य॑ पत्र॒न्न प्ली॒हा शर्चा॑भिः। आ॒स॒न्दी
नाभि॑रु॒दर॑न्न मा॒ता। कु॒म्भो व॑नि॒ष्ठुर्ज॑नि॒ता शर्चा॑भिः। यस्मि॑न्न॒ग्रे
यो॒न्याङ्ग॑र्भो अ॒न्तः॥१६॥

प्ला॒शीर्व्य॑क्तश्श॒तधा॑र॒ उ॒त्सः॑। दु॒हे न कु॑म्भी९ स्व॒धां पि॑तृभ्यः।
मुख॑९ सद॑स्य॒ शिर॑ इ॒त्सदे॑न। जि॒ह्वा पु॑वि॒त्रम॑श्वि॒ना स॑
सर॑स्वती। चप्प॒न्न पा॑युर्भि॒षग॑स्य॒ वालः॑। व॒स्तिर्न॑ शेपो॒
हर॑सा तर॒स्वी। अ॒श्विभ्या॑श्चख्यु॑र॒मृतं॑ ग्रहा॑भ्याम्। छा॒गेन॑
तेजो॑ ह॒विषा॑ शृ॒तेन॑। पक्ष्मा॑णि गो॒धूमैः॑ क्लैरु॒तानि॑। पेशो॑ न

शुक्लमसितवँसाते॥१७॥

अविर्न मे॒षो न॒सि वी॒र्याय॑। प्रा॒णस्य॒ पन्था॑ अ॒मृतो॒ ग्रहा॑भ्याम्।
सर॑स्वत्युप॒वाकै॑र्व्या॒नम्। नस्या॑नि ब॒र्हिर्ब॒दरै॑र्ज॒जान॑। इन्द्र॑स्य
रूप॑मृष॒भो ब॒लाय॑। कर्णा॑भ्या॒ः श्रोत्र॑म॒मृत॒ङ्ग्रहा॑भ्याम्। यवा॒
न ब॒र्हिर्भ्रु॒वि के॑स॒राणि॑। क॒र्कन्धु॑ ज॒ज्ञे मधु॑ सा॒रघं
मुखा॑त्। आ॒त्मन्नुप॑स्थे न वृ॒कस्य॒ लोम॑। मुखे॒ श्मश्रू॑णि न
व्या॑घ्रलो॒मम्॥१८॥

केशा॒ न शी॒र्षन् यश॑से श्रि॒यै शि॒खा॑। सि॒ंहस्य॒
लोम॑ त्विषि॑रिन्द्रि॒याणि॑। अङ्गा॑न्या॒त्मन्भिष॑जा तद॒श्विना॑।
आ॒त्मान॑मङ्गैः॒ सम॑धा॒त्सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रूप॑ः
श॒तमा॑न॒मायुः॑। च॒न्द्रेण॑ ज्योति॑र॒मृत॒न्दधा॑ना। सर॑स्वती
यो॒न्याङ्ग॑र्भ॒मन्तः॑। अ॒श्विभ्या॑ प॒त्नी सु॑कृतं बिभ॑र्ति। अ॒पाः
रसे॑न वरु॒णो न॑ सा॒म्रा॑। इन्द्र॑ः श्रि॒यै ज॒नय॑न्नप्सु रा॒जा॑।
तेजः॑ पशू॒नाः ह॒वि॒रिन्द्रि॒याव॑त्। प॒रि॒स्रुता॑ प॒यसा॑ सा॒रघं
मधु॑। अ॒श्विभ्या॑न्दु॒ग्धं भिष॑जा सर॑स्वत्या सु॒तासु॒ताभ्या॑म्।
अ॒मृतः॑ सोम॒ इन्दुः॑॥१९॥

अन्तर आ॒राद॒न्तर्व॑साते व्याघ्रलो॒मः राजा॑ च॒त्वारि॑ च॥४॥

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसि॑। सम॒हं वि॒श्वेर्दे॒वैः। ख॒व॒त्रस्य॒ नाभि॑रसि।
ख॒व॒त्रस्य॒ योनि॑रसि। स्यो॒नामा॑ सी॒द। सु॒षदा॑मा सी॒द। मा
त्वा॑ हि॒ंसीत्। मा मा॑ हि॒ंसीत्। निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॒णः।

पुस्त्या॑स्वा॥ २०॥

साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतुः॑। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒सवे॑।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म्। अ॒श्विनो॑र्भैष॒ज्येन॑।
तेज॑से ब्रह्मवर्चसाया॒भिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑
प्र॒सवे॑। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म्। सर॑स्वत्यै
भैष॒ज्येन॑॥ २१॥

वीर्या॑यान्नाद्याया॒भिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒सवे॑।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म्। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑।
श्रियै॑ यश॑से बला॒याभि॑षिञ्चामि। को॑ऽसि क॒तमो॑ऽसि। कस्मै॑
त्वा का॒य त्वा। सु॒श्लोकाँ॑ (4) सु॒मङ्ग॒लाँ॑ (4) स॒त्यरा॒जा
(३) न। शिरो॑ मे श्रीः॥ २२॥

यशो॑ मुख॑म्। त्विषिः॑ केशा॑श्च श्मश्रू॑णि। राजा॑ मे
प्रा॒णोऽमृत॑म्। स॒म्राट्ख॑र्युः। वि॒राट्छोत्र॑म्। जि॒ह्वा मे॑ भ॒द्रम्।
वाङ्म॑हः। मनो॑ म॒न्युः। स्व॒राङ्ग॑मः। मोदाः॑ प्रमो॒दा
अ॒ङ्गुली॑रङ्गानि॥ २३॥

चित्तं॑ मे स॒हः। बा॒हू मे॑ बल॑मिन्द्रि॒यम्। ह॒स्तौ मे॑ कर्म॑ वी॒र्यम्॑।
आ॒त्मा ख॑र्यत्रमुरो॒ मम॑। पृ॒ष्टीर्मे॑ रा॒ष्ट्रमु॒दर॑म॒सौ। ग्री॒वाश्च॑
श्रो॒ण्यौ। ऊ॒रू अ॑र॒त्नी जा॑नुनी। विशो॑ मेऽङ्ग॑ानि स॒र्वतः॑।
नाभि॑र्मे चित्त॑द्वि॒ज्ञान॑म्। पा॒युर्मे॑ऽप॒चिति॑र्भ॒सत्॥ २४॥

आ॒न॒न्द॒न॒न्दावा॑ण्डौ मे॑। भगः॑ सौभा॑ग्यं प॒सः। जङ्घा॑भ्यां

प॒ञ्चां धर्माँऽस्मि॑ । वि॒शि राजा॑ प्र॒तिष्ठि॑तः । प्र॒ति र॒ख्यत्रे॑
प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ रा॒ष्ट्रे । प्र॒त्यश्वेषु॑ प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ गोषु॑ । प्र॒त्यङ्गेषु॑
प्र॒ति॒तिष्ठाम्या॒त्मन् । प्र॒ति प्रा॒णेषु॑ प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ पु॒ष्टे । प्र॒ति
द्यावा॑पृ॒थिव्योः । प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ य॒ज्ञे ॥ २५ ॥

त्र॒या दे॒वा एका॑दश । त्र॒यस्त्रिं॑शाः सु॒राध॑सः । बृ॒हस्प॑ति॒पुरोहि॑ताः ।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुः स॒वे । दे॒वा दे॒वैर॑वन्तु मा । प्र॒थ॒मा द्वि॒तीयैः॑ ।
द्वि॒तीयाँ॑स्तृ॒तीयैः॑ । तृ॒तीयाँः॑ स॒त्येन॑ । स॒त्यय्यँ॑जेन॑ । य॒ज्ञो
यजु॑र्भिः ॥ २६ ॥

यजूँ॑षि॒ साम॑भिः । सामाँ॑न्यृ॒ग्भिः । ऋचो॑ या॒ज्याभिः॑ ।
या॒ज्या वष॑ट्कारैः । व॒षट्का॑रा आहु॒तिभिः॑ । आहु॑तयो मे
का॒मा॒न्त्सम॑र्धयन्तु । भूः स्वाहा॑ । लो॒मानि॑ प्र॒यति॑र्मम । त्वङ्म
आन॑तिराग॒तिः । माँ॑सं म॒ उप॑नतिः । व॒स्वस्थि॑ । म॒ज्जा म॒
आन॑तिः ॥ २७ ॥

प॒स्त्याँ॑स्वा सर॑स्वत्यै भैष॑ज्येन॒ श्रीरङ्गा॑नि भ॒सद्य॑ज्ञे य॒ज्ञो यजु॑र्भिरुप॑नति॒र्द्धे च॑ ॥ ५ ॥ [५]

यदे॒वा दे॒वहे॑डनम् । दे॒वाँसश्च॑कृ॒मा व॒यम् । अ॒ग्निर्मा॑
तस्मा॑देन॑सः । वि॒श्वाँन्मु॒ञ्चत्वँ॑हंसः । यदि॑ दि॒वा यदि॑
नक्त॑म् । ए॒नाँसि॑ चकृ॒मा व॒यम् । वा॒युर्मा॑ तस्मा॑देन॑सः ।
वि॒श्वाँन्मु॒ञ्चत्वँ॑हंसः । यदि॑ जाग्र॒द्यदि॑ स्वप्ने॑ । ए॒नाँसि॑
चकृ॒मा व॒यम् ॥ २८ ॥

सूर्यो॑ मा॒ तस्मा॑देन॑सः । वि॒श्वाँन्मु॒ञ्चत्वँ॑हंसः । यद्वा॑मे॒ यद॑रण्ये ।

यत्स॒भायां॑ यदिन्द्रि॒ये। यच्छू॒द्रे यद॒र्ये॑। ए॒नश्च॑कृ॒मा व॒यम्।
यदे॒कस्याधि॑ ध॒र्मणि॑। तस्या॑व॒यज॑नमसि। यदापो॒ अघ्निया॑
वरु॒णेति॑ श॒पा॑महे। ततो॑ वरुण॒ नो मु॒ञ्च॥ २९॥

अव॑भृथ निचङ्कु॒ण निचे॒रुर॑सि निचङ्कु॒ण। अव॑ दे॒वैर्दे॒वकृ॑तमे॒नोऽया॑ट्।
अव॑ म॒र्त्यैर्म॒र्त्यकृ॑तम्। उ॒रोरा॑ नो॒ देव॑ रि॒षस्पा॑हि। सु॒मित्रा॑
न॒ आप॑ ओष॒धयः॑ सन्तु। दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॒ भूया॑सुः।
योऽस्मा॑न्द्वेष्टि॑। यश्च॑ व॒यन्दि॒ष्मः। द्रुप॑दादि॒वेन्मु॑मुचा॒नः।
स्वि॒न्नः स्ना॒त्वी म॒ला॑दिव॥ ३०॥

पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाज्य॑म्। आप॑श्शु॒न्यन्तु॑ मे॒नसः॑। उ॒द्वय॑न्तम॒सस्पर्शि॑।
पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रु॒त्तर॑म्। दे॒वन्दे॑व॒त्रा सूर्य॑म्। अ॒गन्म॒
ज्योति॑रु॒त्तम॑म्। प्र॒तियु॑तो॒ वरु॑णस्य॒ पाशः॑। प्र॒त्यस्तो॒
वरु॑णस्य॒ पाशः॑। ए॒धोऽस्ये॑धिषी॒महि॑। स॒मिद॑सि ॥ ३१॥

तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॒ धेहि॑। अ॒पो अ॒न्व॑चा॒रिष॑म्। रसे॑न॒
सम॑सृ॒क्ष्महि॑। पय॑स्वा॒ अ॒ग्न आ॑गमम्। तं मा॒ स॒सृज॑
वर्च॑सा। प्र॒जया॑ च॒ धने॑न च। स॒माव॑वर्ति॒ पृथि॒वी। स॒मुषाः॑।
स॒मु सूर्यः॑। स॒मु वि॒श्वमि॑द॒ज्जग॑त्। वै॒श्वान॒रज्यो॑तिर्भूयासम्।
वि॒भुङ्क्ता॑म॒व्यँश्ज॑वै। भूः स्वाहा॑॥ ३२॥

स्वप्न एना॑सि चकृ॒मा व॒यं मु॒ञ्च म॒ला॑दिव॒ समि॑द॒सि जग॑त्रीणि॒ च॥ ६॥

होता॑ य॒ख्यत्स॒मिधे॑न्द्र॒मिड॑स्पदे। नाभा॑ पृथि॒व्या अधि॑।

दिवो वर्ष्मन्त्समिध्यते। ओजिष्ठश्चर्षणी सहान्।
 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यत्तनूनपातम्।
 ऊतिभिर्जेतारमपराजितम्। इन्द्रन्देवः सुवर्विदम्।
 पृथिभिर्मधुमत्तमैः। नराशः सेन तेजसा॥ ३३ ॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यदिडाभिरिन्द्रमीडितम्।
 आजुह्वानममर्त्यम्। देवो देवैः सर्वीर्यः। वज्रहस्तः पुरन्दरः।
 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतायख्यद्वरुहिषीन्द्रन्निषद्वरम्।
 वृषभन्नर्यापसम्। वसुभीरुद्वैरादित्यैः। सयुग्भिर्बृहिरासदत्॥ ३४ ॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यदोजो न वीर्यम्। सहो
 द्वार इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार
 इन्द्राय मीढुषे। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यदुषे
 इन्द्रस्य धेनू। सुदुधे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसी।
 वत्समिन्द्रमवर्धताम्॥ ३५ ॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यद्वैव्या होतारा। भिषजा
 सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय
 धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यत्तिस्त्रो
 देवीः। त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥ ३६ ॥

महीन्द्रपत्नीरुहविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यख्यत्त्वष्टारमिन्द्रन्देवम्। भिषजः सुयजङ्घृतश्रियम्।
 पुरु रूपः सुरेतसं मघोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि।

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतां यख्बद्वनस्पतिम्। शमितारं
शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वां समञ्जन्पृथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतां यख्बदिन्द्रः स्वाहाऽऽज्यस्य।
स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्। स्वाहेन्द्रः
होत्राञ्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसददवर्धतां भारतीन्द्रियञ्जुषाणा द्वे च (समिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्बर्हिष्योजं उपे दैव्यां तिस्रस्त्वष्टारं
वनस्पतिमिन्द्रम् ॥ समिधेन्द्रञ्चतुर्वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विवेत्वेको वियन्तु होतर्यजं ॥

)॥३७॥ [७]

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः।
त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जघान वृत्रं दुरो ववार।
नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य
धाम। गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति
प्रचेताः। ईडितो देवैर्हरिवाः अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मघवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः। प्राचीनं सीदत्प्रदिशा
पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमानः स्योनम्। आदित्यैरुक्त्वसुभिः
सजोषाः। इन्द्रन्दुरः कवप्यो धावमानाः। वृषाण्यन्तु जनयः
सुपत्नीः। द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताम्। सुवीरा वीरं

प्रथमाना महोभिः॥४०॥

उषासानक्ता बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुधे शूरमिन्द्रम्।
पेशस्वती तन्तुना सव्ययन्ती। दैवानान्देवय्यजतः सुरुक्मे।
दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा। होताराविन्द्रं प्रथमा सुवाचा।
मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना। प्राचीनज्योतिर् हविषा
वृधातः। तिस्रो देवीर् हविषा वर्धमानाः। इन्द्रञ्जुषाणा
वृषणन्न पत्नीः॥४१॥

अच्छिन्नन्तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती
विश्वतूर्तिः। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्टुर्यशसे
पुरूणि। वृषा यज्ञन्वृषणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु
दैवान्। वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। तमन्या समञ्जच्छमिता
न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं
मधुना घृतेन। स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो
वृषभस्तुराषाट्। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य
जुषता ५ स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महोभिः पत्नीधृतेन चत्वारि च॥८॥

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा। त ५ सध्रीचीः। सत्यमित्तन्न
त्वावा ५ अन्यो अस्ति। इन्द्रं देवो न मर्त्यो ज्यायान्।
अहन्नहिं परिशयानमर्णः। अवासृजोऽपो अच्छा समुद्रम्।
प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरेस्तु।

इन्द्रा भ॑र॒ द॒खि॒षे॒णेना॒ वसू॑नि। पतिः॑ सिन्धू॑नामसि रे॒वती॑नाम्।
स शेवृ॑ध॒मधि॑ धाद्यु॒ग्नम॒स्मे। महि॑ र॒ख्यत्र॑ञ्ज॒नाषाडि॑न्द्र तव्य॑म्।
र॒ख्यां च नो म॒घोनेः पा॒हि सू॒रीन्। रा॒ये च॑ नः स्वप॒त्या इ॒षे
धाः॑॥४३॥

रेवतीनाश्चत्वारि च॥९॥ [९]

दे॒वं ब॒र्हि॒रिन्द्र॑ सु॒दे॒वन्दे॒वैः। वी॒रव॑न्स्ती॒र्णवै॑द्यामवर्धयत्।
वस्तो॑वृ॒तं प्रा॒क्तो॑भृ॒तम्। रा॒या ब॒र्हिष्म॒तोऽत्य॑गात्।
व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॒स्य वे॒तु य॑ज॑। दे॒वीर्द्वा॒र इन्द्र॑ सङ्घा॒ते।
वि॒ड्डीर्या॑म॒न्नव॑र्धयन्। आ व॒थ्सेन॒ तरु॑णेन कु॒मारे॑ण॒ चमी॑वि॒ता
अपा॑र्वाणम्। रे॒णुक॑काटन्नुदन्ताम्। व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॒स्य
विय॑न्तु यज॑॥४४॥

दे॒वी उ॒षा॑सान॒क्ता। इन्द्र॑ य॒ज्ञे प्र॑य॒त्य॒हेता॑म्। दै॒वीर्वि॒शः
प्राया॑सिष्टाम्। सु॒प्री॑ते सु॒धि॑ते अ॒भूता॑म्। व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॒स्य
वी॒तां य॑ज॑। दे॒वी जो॑ष्टी वसु॒धि॑ती। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम्।
अया॑व्य॒न्याघा॑ द्वा॒षासि॑। आ॒न्यावा॑र॒खीद्व॒सु वा॒र्या॑णि।
यज॑मानाय शि॒खि॒ते॥४५॥

व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॒स्य वी॒तां य॑ज॑। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒धे
सु॒दु॒धे। प॒य॒सेन्द्र॑मवर्धताम्। इ॒षमूर्ज॑म॒न्याऽवा॑र॒खीत्।
स॒ग्धिः स॒पी॑तिम॒न्या। नवे॑न॒ पूर्वं॒न्दय॑माने। पु॒रा॒णेन॒ नव॑म्।
अधा॑ता॒मूर्ज॑मूर्जाहु॑ती वसु॒ वा॒र्या॑णि। यज॑मानाय शि॒खि॒ते।

वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज॥४६॥

देवा दैव्या होता॑रा। देवमिन्द्रमवर्धताम्। हुताघंशः सावाभाष्टीं
वसुवार्याणि। यजमानाय शिष्वितौ। वसुवने वसुधेयस्य
वीतां यज। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीः। पतिमिन्द्रमवर्धयन्।
अस्पृख्वद्भारती दिवम्। रुद्रैर्यज्ञः सरस्वती। इडा वसुमती
गृहान्॥४७॥

वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज। देव इन्द्रो नराशंसः।
त्रिवरूथस्त्रिवन्धुरः। देवमिन्द्रमवर्धयत्। शतेन शितिपृष्ठानामाहितः।
सहस्रेण प्रवर्तते। मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्हतः। बृहस्पतिः
स्तोत्रम्। अश्विनाऽऽध्वर्यवम्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु
यज॥४८॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यवर्णो मधुशाखः सुपिप्पलः।
देवमिन्द्रमवर्धयत्। दिवमग्रेणाप्रात्। आऽन्तरिख्वं
पृथिवीमदृहीत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवं
बर्हिर्वारितीनाम्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्वासुस्थमिन्द्रेणासन्नम्।
अन्या बर्हीःष्यभ्यभूत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवो
अग्निः स्विष्टकृत्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्विष्टङ्कुर्वन्स्विष्टकृत्।
स्विष्टमद्य करोतु नः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज॥४९॥

वियन्तु यजं शिष्विते शिष्विते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं गृहान् वेतु यजामृथ्यदं (देवं
बर्हिर्देवीद्वारो देवी उपासानका देवी जोष्टी देवी ऊर्जाहुती देवा दैव्या होता॑रा शिष्वितौ

होता यख्थ्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रः सरस्वतीम्।
अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्। मधु शष्पैर्न तेजं
इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यख्त्तनूनपाथ्सरस्वती। अविर्मेघो न
भेषजम्। पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्नुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यन्नराशंस
न नग्नहुम्। पतिः सुरायै भेषजम्। मेषः सरस्वती
भिषक्। रथो न चन्द्र्यश्विनोर्वपा इन्द्रस्य वीर्यम्।
बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्नुता घृतं
मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५१॥

होता यख्यदिडेडित आजुहानः सरस्वतीम्। इन्द्रं बलैन
वर्धयन्। ऋषभेण गवैन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः
कर्कन्धुभिः। मधुं लाजैर्न मासरम्। पयः सोमः परिस्रुता
घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यद्वर्हिः
सुष्टरीमोर्णम्रदाः। भिषङ्गासत्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती।
 भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्बद्दुरो दिशः। कवृष्यो
 न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यान्न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी
 दुधे। दुहे कामान्त्सरस्वती॥५३॥

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रन्न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यख्बत्सुपेशसोषे नक्तन्दिवा। अश्विना सञ्जानाने। समञ्जाते
 सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे न भेषजम्। श्येनो न रजसा हृदा।
 पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु॥५४॥

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्बद्देव्या होतारा
 भिषजाऽश्विना। इन्द्रन्न जागृवी दिवा नक्तन्न भेषजैः।
 शूषं सरस्वती भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यख्बत्तिस्रो देवीर्न भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे
 हिरण्यम्॥५५॥

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय
 दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यख्बत्त्वष्टारमिन्द्रमश्विना। भिषजन्न
 सरस्वतीम्। ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो
 भिषक्। यशः सुरया भेषजम्॥५६॥

श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्बद्वनस्पतिम्। शमितारं
शतक्रतुम्। भीमन्न मन्युं राजानव्याघ्रन्नमसाऽश्विना
भामम्। सरस्वती भिषक्। इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयः
सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५७॥

होता यख्बदग्निं स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा
मेदसां पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषं
सरस्वत्यै। स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्।
स्वाहाऽग्निन्न भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रं
सुत्रामाणं सवितारं वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं
प्रियं पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवां औज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निं होत्राञ्जुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः
परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यख्बदश्विना सरस्वतीमिन्द्रं सुत्रामाणम्। इमे सोमाः
सुरामाणः। छागैर्न मेषैर्ऋषभैः सुताः। शष्पैर्न तोक्त्रभिः।
लाजैर्महस्वन्तः। मदा मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः
पयस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो मधुश्चुतः। तानश्विना
सरस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा। जुषन्तां सौम्यं मधु। पिबन्तु
मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यजं॥५९॥

वीर्यवियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं नासत्या सरस्वती मधुं हिरण्यं भेषजवियन्त्वाज्यस्य होतर्यजांज्यपानमृताः

पञ्च च (समिधाऽग्निं षट्। तनूनपांश्चत्त। नराशंसमृषिः। इडेडितो यवैरष्टौ। बर्हिः सप्त।

दुरोऽश्विना नव। सुपेशसर्षिः। दैव्या होतारा सीसैन रसः। तिस्रस्त्वष्टारमष्टावष्टौ। वनस्पतिमृषिः।
अग्नित्रयोदश। अश्विना द्वादश त्रयोदश। समिधाऽग्निं बर्दरेर्बर्दरेयवैरश्विना त्विषिमश्विना न भेषजं
रूपमश्विनां भीमं भामम् ॥ ११॥

समिद्धो अग्निरश्विना। तप्तो घर्मो विरादथ्सुतः। दुहे
धेनुः सरस्वती। सोमं शुक्रमिहेन्द्रियम्। तनूपा भिषजा
सुते। अश्विनोभा सरस्वती। मध्वा रजासीन्द्रियम्।
इन्द्राय पथिभिर्वहान्। इन्द्रायेन्दुः सरस्वती। नराशंसेन
नृग्रहः॥६०॥

अधातामश्विना मधु। भेषजं भिषजा सुते। आजुह्वाना
सरस्वती। इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम्। इडाभिरश्विनाविषम्।
समूर्जं स रयिन्दधुः। अश्विना नमुचेः सुतम्। सोमं शुक्रं
परिस्रुता। सरस्वती तमाभरत्। बर्हिषेन्द्राय पातवे॥६१॥

कवृष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः।
इन्द्रो न रोदसी दुघे। दुहे कामान्त्सरस्वती। उषासा
नक्तमश्विना। दिवेन्द्रं सायमिन्द्रियैः। सज्जानाने सुपेशसा।
समञ्जाते सरस्वत्या। पातन्नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तं
सरस्वति॥६२॥

दैव्या होतारा भिषजा। पातमिन्द्रं सचा सुते। तिस्रस्त्रेधा
सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्रुता सोमम्।
इन्द्राय सुषवुर्मदम्। अश्विना भेषजं मधु। भेषजन्नः
सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशश्श्रियम्। रूपं रूपमधुः सुते।

ऋ॒तु॒थेन्द्रो॒ वन॒स्पतिः॑। श॒श॒मा॒नः प॑रि॒स्रुता॑॥ की॒ला॒लं म॒श्विभ्यां॑
म॒धु। दु॒हे धे॒नुः सर॑स्वती। गोभि॒र्न सोम॑मश्विना। मा॒स॑रेण
परि॒ष्कृता॑॥ सम॑धाता॒ꣳ सर॑स्वत्या। स्वाहेन्द्रै॑ सु॒तं म॒धु॥६३॥

न॒ग्रहः॑ पा॒त॑वे सर॒स्वत्यधुः॑ सु॒तैऽष्टौ॑ च॥१२॥ [१२]

अ॒श्विना॑ ह॒वि॒रिन्द्रि॒यम्। न॒मु॒चेर्धिया॑ सर॑स्वती। आ
शु॒क्रमा॑सुराद्व॒सु। म॒घमिन्द्रा॑य ज॒भिरे। यम॑श्विना सर॑स्वती।
ह॒विषेन्द्र॑मव॒र्धय॑न्। स बि॒भेद॑ व॒लं म॒घम्। न॒मु॒चावा॑सुरे
सचा॑॥ तमिन्द्रं॑ प॒शवः॑ सचा॑॥ अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती॥६४॥

दधा॑ना अ॒भ्य॑नूषत। ह॒विषा॑ य॒ज्ञमिन्द्रि॒यम्। य इन्द्रं॑
इन्द्रि॒यन्द॒धुः। स॒वि॒ता वरु॑णो॒ भगः॑। स सु॒त्रामा॑ ह॒विष्प॑तिः।
यज॑मानाय सश्र॒त। स॒वि॒ता वरु॑णोऽद॒धत्। यज॑मानाय
दा॒शुषे॑॥ आद॑त्त॒ न॒मु॒चेर्व॑सु। सु॒त्रामा॑ ब॒लमिन्द्रि॒यम्॥६५॥

वरु॑णः र॒ख्यत्र॑मिन्द्रि॒यम्। भगे॑न स॒वि॒ता श्रिय॑म्। सु॒त्रामा॑
यश॑सा॒ बल॑म्। दधा॑ना य॒ज्ञमा॑शत। अ॒श्विना॑ गोभि॒रिन्द्रि॒यम्।
अश्वे॑भिर्वी॒र्यं॑ ब॒लम्। ह॒विषेन्द्र॑ꣳ सर॑स्वती। यज॑मानमव॒र्धय॑न्।
ता ना॑स॒त्या सु॒पे॒शेसा॑। हि॒र॒ण्यव॑र्तनी॒ नरा॑॥ सर॑स्वती
ह॒विष्म॑ती। इन्द्र॑ कर्म॒सु नोऽव॑त। ता भि॒षजा॑ सु॒कर्म॑णा।
सा सु॒दु॒घा सर॑स्वती। स वृ॒त्र॒हा श॑त॒क्रतुः॑। इन्द्रा॑य
दधु॒रिन्द्रि॒यम्॥६६॥

उ॒भा सर॑स्वती॒ बल॑मिन्द्रि॒यत्रा॑ प॒द्व॥१३॥ [१३]

दे॒वं ब॒र्हिः सर॑स्वती। सु॒दे॒वमिन्द्रे॑ अ॒श्विना॑। तेजो॒ न
च॒खुर॑क्ष्योः। ब॒र्हिषा॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वारो॑ अ॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती।
प्रा॒णन्न॑ वी॒र्य॑न्न॒सि। द्वा॒रो दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑॥६७॥

दे॒वी उ॒षासा॑व॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती। ब॒लन्न॑ वाच॑मा॒स्यै।
उ॒षाभ्या॑न्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑।
दे॒वी जो॒ष्टी अ॒श्विना॑। सु॒त्रामे॑न्द्रे सर॑स्वती। श्रो॒त्रन्न॑
कर्ण॑यो॒र्यशः॑। जो॒ष्टीभ्या॑न्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑॥६८॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे सु॒दुघे॑। प॒यसे॑न्द्र॒ः सर॑स्वत्य॒श्विना॑
भि॒षजा॑वत। शु॒क्रन्न॑ ज्योतिः स्तन॑यो॒राहु॑ती धत्त॑ इन्द्रि॒यम्।
व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वा दे॒वाना॑ भि॒षजा॑।
होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑। व॒षट्कारैः॑ सर॑स्वती। त्वि॒षिन्न॑ हृद॑ये
म॒तिम्। होतृ॑भ्या॒न्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒
यज॑॥६९॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। सर॑स्वत्य॒श्विना॒ भार॒तीडा॑।
शू॒षन्न॑ मध्ये॒ नाभ्या॑म्। इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑
वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शंसः॑। त्रि॒व॒रूथः॑
सर॑स्वत्या॒ऽश्विभ्या॑मीयते॒ रथः॑। रेतो॒ न रू॒पम॒मृत॑ञ्ज॒नित्र॑म्।

द्वारौ दधुरिन्द्रियबसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यज् जोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्रियबसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यज्
होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियबसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यजौन्द्रियाणि वसुवनं वसुधेयस्य वियन्तु यज् सरस्वत्या
वन्स्पतिष्पद् (देवं बर्हिर्देवीद्वारौ देवी उपासावन्धिनां देवी जोष्ट्रीं देवी ऊर्जाहृती देवा देवानां
भिषजां वषट्कारैर्देवीस्तिस्त्रिस्तो देवीर्देव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वन्स्पतिर्देवं बर्हिर्वाग्देवीनान्देवो
अग्निः स्विष्टकृद्देवान्। समिधाऽग्निन्देवं बर्हिः सरस्वत्यन्धिनां सर्वं वियन्तु। द्वारंस्त्रिः सर्वं वियन्तु।
अज इन्द्रमोजोऽग्निं परः सरस्वतीम्। नक्तं पूर्वः सरस्वति। अन्यत्र सरस्वती। भिषक्पूर्वन्दुह इन्द्रियम्।

अन्यत्र दधुरिन्द्रियम्। सौत्रामण्यां सुतासुती। अञ्जन्यय्यजमानः ॥ १४ ॥ [१४]

अग्निमद्य होतारमवृणीत। अयं सुतासुती यजमानः।
पचन्पुक्तीः। पचन्पुरोडाशान्। गृह्णन्ग्रहान्। बध्नन्नश्विभ्याञ्छागं
सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्त्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायश्विभ्याम्।
बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्यां सरस्वत्यै। सूपस्था अद्य देवो
वनस्पतिरभवत्। अश्विभ्याञ्छागेन सरस्वत्या इन्द्राय॥ ७३॥

सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायश्विभ्याम्। इन्द्रायर्षभेणाश्विभ्यां
सरस्वत्यै। अख्यः स्तान्मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः।
अवीवृधन्त ग्रहैः। अपातामश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा
वृत्रहा। सोमान्सुराम्णः। उपो उक्थामदाः श्रौद्विमदा अदन्।
अवीवृधन्ताङ्गुषैः। त्वामद्यर्ष आर्षेयर्षीणान्नपादवृणीत।
अयं सुतासुती यजमानः। बहुभ्य आ सङ्गतेभ्यः। एष मे
देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति। ता या देवा देवदानान्यदुः।
तान्यस्मा आ च शास्व। आ च गुरस्व। इषितश्च होतरसि
भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः। सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि॥ ७४॥

इन्द्राय यजमानः सुत च॥ १५ ॥ [१५]

उशन्तस्त्वा हवामह आ नो अग्ने सुकेतुना। त्वं सोम
महे भगन्त्वं सोम प्रचिकितो मनीषा। त्वया हि नः
पितरः सोम पूर्वे त्वं सोम पितृभिः सविदानः। बर्हिषदः
पितर आऽहं पितृन्। उपहूताः पितरोऽग्निष्वात्ताः पितरः।
अग्निष्वात्तानृतुमतो हवामहे। नराशंसो सोमपीथय्य आशुः।

ते नो अर्वन्तः सुहवा भवन्तु। शत्रो भवन्तु द्विपदे शश्वतुष्पदे।
ये अग्निष्वात्ता येऽनग्निष्वात्ताः॥७५॥

अ॒हो॒मुचः॑ पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। परेऽवरेऽमृतांसो भवन्तः।
अधि॑ ब्रुवन्तु ते अ॒वन्त्व॒स्मान्। वा॒न्या॒यै दु॒ग्धे जुष॑माणाः
कर॒म्भम्। उ॒दीरा॑णा॒ अवरे॑ परे॑ च। अ॒ग्निष्वा॑त्ता ऋ॒तुभिः॑
सर्वि॑दानाः। इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दञ्जु॑षन्ताम्। यद॑ग्रे कव्यवाहन॒
त्वम॑ग्न ईडि॒तो जा॑तवेदः। मा॒त॒ली क॒व्यैः। ये ता॑तृपु॒र्देव॑त्रा
जेह॑मानाः। हो॒त्रावृ॑धः स्तोम॑तष्टासो अ॒कैः। आ॒ग्ने
याहि॑ सुवि॒दत्रे॑भिर्वा॒ङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः पि॒तृभिर्घ॑र्म॒सद्भिः॑।
ह॒व्यवा॑ह॒मजरं॑ पुरुप्रियम्। अ॒ग्नि॒धृतेन॑ ह॒विषा॑ सपर्यन्।
उपा॑सदङ्क॒व्यवा॑हं पि॒तृणा॑म्। स नः॑ प्र॒जावी॑र॒वती॑
समृ॑ण्वतु॥७६॥

अनग्निष्वात्ता जेहमानाः सप्त च॥१६॥ [१६]

होता॑ य॒ख्यदि॑डस्पदे। स॒मि॒धानं॑ म॒हद्य॑शः। सुष॑मिद्धं वरे॑ण्यम्।
अ॒ग्निमि॑न्द्र॒व्यो॒धस॑म्। गा॒य॒त्रीञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्र्यवि॑ङ्गाव्यो॒
दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॒। होता॑ य॒ख्यच्छु॑चि॒व्रत॑म्।
तनून॑पा॒तमु॑द्भिद॑म्। य॒ङ्ग॒र्भम॑दि॒तिर्द॑धे॥७७॥

शुचि॑मिन्द्र॒व्यो॒धस॑म्। उ॒ष्णिह॑ञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। दि॒त्यवा॑ह॒ङ्गाव्यो॒
दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॒। होता॑ य॒ख्यदी॑डे॒न्यम्।
ईडि॑तवृ॒त्रह॑न्त॒मम्। इडा॑भिरीड्य॒ सहः॑। सोम॑मिन्द्र॒व्यो॒धस॑म्।

अनुष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम्। त्रिवृत्सङ्गाव्यो दधत्॥७८॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्वथ्सुबर्हिषदम्।
पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रव्योधसम्।
बृहतीञ्छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविङ्गाव्यो दधत्। वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होतायख्वद्व्यचस्वतीः। सुप्रायणा ऋतावृधः॥७९॥

द्वारो देवीर्हिरण्ययीः। ब्रह्माण इन्द्रव्योधसम्। पङ्क्तिञ्छन्द
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाहङ्गाव्यो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं।
होता यख्वथ्सुपेशसे। सुशिल्पे बृहती उभे। नक्तोपासा न
दर्शते। विश्वमिन्द्रव्योधसम्। त्रिष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम्॥८०॥

पृष्ठवाहङ्गाव्यो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यख्वत्प्रचेतसा। देवानामुत्तमय्यंशः। होतारा दैव्या
कवी। सयुजेन्द्रव्योधसम्। जगतीञ्छन्द इहेन्द्रियम्।
अनुङ्गाहङ्गाव्यो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यख्वत्पेशस्वतीः॥८१॥

तिस्रो देवीर्हिरण्ययीः। भारतीर्बृहतीर्महीः। पतिमिन्द्रव्योधसम्।
विराजञ्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुङ्गान्न वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यख्वथ्सुरेतसम्। त्वष्टारं पुष्टिवर्धनम्।
रूपाणि बिभ्रतं पृथक्। पुष्टिमिन्द्रव्योधसम्॥८२॥

द्विपदञ्छन्द इहेन्द्रियम्। उख्वाणङ्गान्न वयो दधत्।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्वच्छतक्रतुम्। हिरण्यपर्णमुक्थिनम्।

र॒श॒नां बिभ्र॑त॒वँशि॑म्। भ॒ग॒मिन्द्र॑वँयो॒धस॑म्। क॒कुभ॒ञ्छन्द॑
इ॒हेन्द्रि॑यम्। व॒शावँ॑ह॒त॒ङ्गा॒न्न वयो॑ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य
होत॑र्यज॑। हो॒ता य॒ख्य॒थ्स्वाहा॑कृ॒तीः। अ॒ग्नि॒ङ्ग॒ह॒पति॑
पृथ॑क्। व॒रुणं॑ भेष॒जङ्क॑विम्। ख्य॒त्रमिन्द्र॑वँयो॒धस॑म्।
अति॑च्छन्द॒सञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। बृ॒ह॒द॒प॒भ॒ङ्गावँ॑यो दध॑त्।
वे॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यज॑॥८३॥

दधे दध॑त॒वृधं॑ इन्द्रि॒यं पेश॑स्वतीर्वयो॒धसं॑ वे॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यज॑ सम च (इ॒ड॒स्प॒देऽग्नि॑ङ्गा॒य॒त्री॒अ॒यि॑वैम्।
शुचि॑व्रत॒ः शुचि॑मु॒ष्णिह॑न्दित्य॒वाह॑म्। ई॒डे॒न्य॒ः सोम॑मनु॒ष्टुभ॑न्नि॒व॒थ्स॑म्। सु॒ब॒र्हि॒षद॑म॒मृतेन्द्र॑ बृ॒हतीं॑
पश्चा॑विम्। व्य॒च॑स्वतीः सु॒प्रा॒य॒णा द्वा॒रौ ब्र॒ह्मा॒णः प॒ङ्क्ति॑मि॒ह तु॒र्य॒वाह॑म्। सु॒पेश॑से वि॒श्वमिन्द्र॑न्नि॒ष्टुभं॑
प॒ष्ठ॒वाह॑म्। प्र॒चे॒त॒सा स॒युजेन्द्र॑ङ्गा॒तीमि॒हान॒ङ्गाह॑म्। पेश॑स्वतीस्ति॒स्त्रः पति॑र्वि॒राज॑मि॒ह धे॒नु॒न्। सु॒रे॒त॑स॒न्त्वष्टा॑रं
पु॒ष्टिमिन्द्र॑न्नि॒ष्टुप॑दमि॒हो॒खा॒ण॒न्न। श॒त॒क्र॑तुं भ॒गमिन्द्र॑ङ्क॒कुभ॑मि॒ह व॒शा॒न्न। स्वाहा॑कृ॒तीः ख्य॒त्रमति॑च्छन्द॒सं
बृ॒ह॒द॒प॒भ॒ङ्गावँ॑यो दध॑दिन्द्रि॒यमृषि॑ वसु नव॑ द॒शेहँ॑न्द्रि॒यमष्टं॑ नव द॒श गा॒न्न वयो॑ दध॑दि॒ड॒स्प॒दे स॒र्व वे॒तु

॥)॥१७॥ [१७]

स॒मि॒द्धो अ॒ग्निः स॒मि॒धा। सु॒षमि॒द्धो व॑रे॒ण्यः। गा॒य॒त्री छ॒न्द
इन्द्रि॑यम्। त्र्य॒वि॒र्गौर्वयो॑ दधुः। त॒नू॒नपा॑च्छुचि॑व्रतः। त॒नू॒पा॒च्च
स॒र॒स्वती॑। उ॒ष्णि॒क्छ॒न्द इन्द्रि॑यम्। दि॒त्य॒वा॒ङ्गौर्वयो॑ दधुः।
इ॒डा॒भि॒र॒ग्नि॒री॒ड्यः। सोमो॑ दे॒वो अ॒म॒र्त्यः॥८४॥

अ॒नु॒ष्टु॒च्छ॒न्द इन्द्रि॑यम्। त्रि॒व॒थ्सो गौ॑र्वयो॒ दधुः। सु॒ब॒र्हि॒र॒ग्निः
पू॒ष॒ण॒वान्। स्ती॒र्ण॒ब॒र्हि॒र॒म॒र्त्यः। बृ॒ह॒ती छ॒न्द इन्द्रि॑यम्।
पश्चा॑वि॒र्गौर्वयो॑ दधुः। दुरो॑ दे॒वी॒र्दि॒शो म॒हीः। ब्र॒ह्मा दे॒वो
बृ॒ह॒स्प॒तिः। प॒ङ्क्ति॑श्छ॒न्द इ॒हेन्द्रि॑यम्। तु॒र्य॒वा॒ङ्गौर्वयो॑ दधुः॥८५॥

उ॒षे य॒ह्वी सु॒पेश॑सा। वि॒श्वे दे॒वा अम॑र्त्याः। त्रि॒ष्टुच्छ॑न्द॒
इन्द्रि॑यम्। प॒ष्ठवा॑द्गौर्वयो॑ दधुः। दै॒व्यां हो॑तारा भिष॒जा। इन्द्रे॑ण
स॒युजा॑ यु॒जा। जग॑ती॒ छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॑यम्। अ॒न॒ङ्गान्गौर्वयो॑
दधुः। ति॒स्र इडा॒ सर॑स्वती। भा॒रती॑ म॒रुतो॑ वि॒शः॥८६॥

वि॒राट्छ॑न्द॒ इहेन्द्रि॑यम्। धे॒नुगौ॑र्न वयो॑ दधुः। त्वष्टा॑ तु॒रीपो॒
अद्भु॑तः। इन्द्रा॒ग्नी पु॑ष्टि॒वर्ध॑ना। द्वि॒पाच्छ॑न्द॒ इहेन्द्रि॑यम्।
उ॒ख्या गौ॑र्न वयो॑ दधुः। श॒मिता॑ नो॒ वन॑स्पतिः। स॒वि॒ता
प्र॑सु॒वन्भग॑म्। क॒कुच्छ॑न्द॒ इहेन्द्रि॑यम्। व॒शा वे॒हद्रौ॑र्न
वयो॑ दधुः। स्वाहा॑ य॒ज्ञवँ॑रुणः। सु॒ख्यत्रो॑ भै॒षज॑ङ्करत्।
अति॑च्छ॒न्दाश्छ॑न्द॒ इन्द्रि॑यम्। बृ॒हद॑ष॒भो गौर्वयो॑ दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्गौर्वयो दधुर्विशो वशा वेहद्रौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥१८॥ [१८]

व॒स॒न्तेन॑र्तुना॑ दे॒वाः। वस॑वस्त्रि॒वृता॑ स्तु॒तम्। र॒थ॒न्त॒रेण॑
तेज॑सा। ह॒विरि॑न्द्रे वयो॑ दधुः। ग्री॒ष्मेण॑ दे॒वा ऋ॒तुना॑। रु॒द्राः
प॑ञ्चद॒शे स्तु॑तम्। बृ॒हता॑ यश॑सा॒ बल॑म्। ह॒विरि॑न्द्रे वयो॑ दधुः।
व॒र॒षाभि॑र्ऋ॒तुना॑ऽऽदि॒त्याः। स्तोमे॑ सप्तद॒शे स्तु॑तम्॥८८॥

वै॒रू॒पेण॑ वि॒शौज॑सा। ह॒विरि॑न्द्रे वयो॑ दधुः। शा॒र॒देन॑र्तुना॑ दे॒वाः।
ए॒क॒वि॒ंश ऋ॒भवं॑ स्तु॒तम्। वैरा॒जेन॑ श्रि॒या श्रि॑यम्। ह॒विरि॑न्द्रे
वयो॑ दधुः। हे॒म॒न्तेन॑र्तुना॑ दे॒वाः। म॒रुत॑स्त्रि॒णवे॑ स्तु॒तम्। बले॑न॒
शक्व॑रीः स॒हः। ह॒विरि॑न्द्रे वयो॑ दधुः। शै॒शि॒रेण॑र्तुना॑ दे॒वाः।
त्र॒य॒स्त्रि॒ंशेऽमृ॑त॒ं स्तु॑तम्। स॒त्येन॑ रे॒वतीः॑ ख्य॒त्रम्। ह॒विरि॑न्द्रे

वयो दधुः॥८९॥

स्तोमे सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसुन्तेनं ग्रीष्मेणं वरुणाभिश्शार्देनं हेमन्तेनं
शेशिरेण षट् ॥)॥१९॥

[१९]

दे॒वं ब॒र्हिरिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वन्दे॒वम॑वर्धयत्। गा॒य॒त्रि॒या
छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। तेज॒ इन्द्रे॒ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
वेतु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वा॒रो दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वीर्दे॒वम॑वर्धयन्।
उ॒ष्णिहा॑ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। प्रा॒णमिन्द्रे॒ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑
वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ यज॑॥९०॥

दे॒वी दे॒वव्यो॒धस॑म्। उ॒षे इन्द्र॑मवर्धताम्। अ॒नु॒ष्टु॒भा
छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। वाच॑मिन्द्रे॒ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
वी॒तां यज॑। दे॒वी जो॒ष्टी दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वी
दे॒वम॑वर्धताम्। बृ॒ह॒त्या छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। श्रो॒त्रमिन्द्रे॒ वयो॒
दध॑त्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥९१॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वी दे॒वम॑वर्धताम्। प॒ङ्क॒ता
छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। शु॒क्रमिन्द्रे॒ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
वी॒तां यज॑। दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वा
दे॒वम॑वर्धताम्। त्रि॒ष्टु॒भा छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। त्वि॒षिमिन्द्रे॒ वयो॒
दध॑त्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥९२॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर्वयो॒धस॑म्। प॒तिमिन्द्र॑मवर्धयन्।
जग॑त्या॒ छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। ब॒लमिन्द्रे॒ वयो॒ दध॑त्।

व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ यज॑। दे॒वो न॒रा॒श॒सो
 दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। वि॒रा॒जा
 छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। रे॒तु इ॒न्द्रे वयो॑ दधत्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वे॒तु यज॑॥१३॥

दे॒वो व॒न॒स्पति॑र्दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। द्वि॒प॒दा
 छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। भ॒ग॒मिन्द्रे॑ वयो॑ दधत्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वे॒तु यज॑। दे॒वं ब॒र्हि॒र्वारि॑तीना॒न्दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्।
 दे॒व॒न्दे॒वम॑वर्धयत्। क॒कु॒भा छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। य॒श इ॒न्द्रे
 वयो॑ दधत्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑। दे॒वो
 अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृ॒द्दे॒वमिन्द्र॑व्यो॒धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्।
 अ॒ति॒च्छ॒न्द॑सा छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। र॒ख॒त्रमिन्द्रे॑ वयो॑ दधत्।
 व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥१४॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

त्रिवृ॒थस्तो॑मो भवति। ब्र॒ह्मव॑र्चस॒वै त्रिवृ॑त्। ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒वाव॑ रु॒न्धे। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमो भवति। ब्र॒ह्मव॑र्चस॒वौ अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑। ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒वाव॑ रु॒न्धे। र॒थन्त॑र॒ः सा॒मं भव॑ति। ब्र॒ह्मव॑र्चस॒वै र॒थन्त॑रम्। ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒वाव॑ रु॒न्धे। प॒रि॒स्र॒जो॒ हो॒ता भव॑ति॥१॥

अ॒रु॒णो मि॑र्मि॒रस्त्रि॑शु॒क्रः। ए॒तद्वै ब्र॑ह्मव॑र्चस॒स्य॑ रू॒पम्। रू॒पेणै॒व ब्र॑ह्मव॑र्चस॒मव॑ रु॒न्धे। बृ॒ह॒स्पति॑र॒काम॑यत दे॒वानां॑ पु॒रो॒धाङ्ग॑च्छे॒यमि॑ति। स ए॒तं बृ॑ह॒स्पति॑स॒वम॑पश्यत्। तमा॑ऽह॒रत्। तेना॑यजत। ततो॒ वै स दे॒वानां॑ पु॒रो॒धा॒मं ग॑च्छत्। यः पु॒रो॒धाका॑मः स्यात्। स बृ॑ह॒स्पति॑स॒वेन॑ यजेत॥२॥

पु॒रो॒धा॒मे॒व ग॑च्छति। तस्य॑ प्रा॒तः स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ऽसेषु। ए॒का॒द॒श द॑खि॒ष्णा नी॑यन्ते। ए॒का॒द॒श मा॑र्य॒न्दिने॑ स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ऽसेषु। ए॒का॒द॒श तृ॑तीयस॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ऽसेषु। त्रय॑स्त्रि॒ःश॒थ्सं॑पद्यन्ते। त्रय॑स्त्रि॒ःश॒द्वै दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑रुन्धे। अ॒श्वश्च॑तु॒स्त्रि॒ःशः॑। प्रा॒जा॒प॒त्यो वा अ॒श्वः॥३॥

प्र॒जा॒प॒तिश्च॑तु॒स्त्रि॒ःशो॑ दे॒वता॑नाम्। याव॑तीरे॒व दे॒वताः॑। ता ए॒वाव॑रुन्धे। कृ॒ष्णा॒जिने॑ऽभिषि॑ञ्चति। ब्र॒ह्म॑णो वा ए॒तद्रू॑पम्। यत्कृ॒ष्णा॒जि॒नम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेनै॒वैन॑ऽसम॑र्धयति। आ॒ज्ये॑ना॒भिषि॑ञ्चति। ते॒जो वा आ॒ज्य॑म्। ते॒ज ए॒वास्मि॑न्दधाति॥४॥

होता भवति यजेत वा अश्वो दधाति॥१॥

[१]

यदाग्नेयो भवति। अग्निमुखा हृद्धिः। अथ यत्पौष्णः। पुष्टिर्वै
पूषा। पुष्टिर्वैश्यस्य। पुष्टिमेवाव रुन्धे। प्रसवाय सावित्रः।
अथ यत्त्वाष्ट्रः। त्वष्टा हि रूपाणि विकरोति। निर्वरुणत्वाय
वारुणः॥५॥

अथो य एव कश्च सन्थसूयते। स हि वारुणः। अथ
यद्वैश्वदेवः। वैश्वदेवो हि वैश्यः। अथ यन्मारुतः। मारुतो
हि वैश्यः। सप्तैतानि हवींषि भवन्ति। सप्तगणा वै
मरुतः। पृश्निः पष्ठौही मारुत्या लभ्यते। विद्वै मरुतः।
विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशः प्रियः।
विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। ऋषभचर्मेऽध्यभिषिञ्चति।
स हि प्रजनयिता। दध्राऽभिषिञ्चति। ऊर्वा अन्नाद्यन्दधि।
ऊर्जैर्वैनमन्नाद्यैर्न समर्धयति॥६॥

वारुणो विद्वै मरुतोऽष्टौ च॥२॥ [२]

यदाग्नेयो भवति। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। अथ यथ्सौम्यः। सौम्यो
हि ब्राह्मणः। प्रसवायैव सावित्रः। अथ यद्धारहस्पत्यः। एतद्वै
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। अथ यदग्नीषोमीयः। आग्नेयो वै
ब्राह्मणः। तौ यदा सङ्गच्छेते ॥७॥

अथ वीर्यावत्तरो भवति। अथ यथ्सारस्वतः। एतद्धि प्रत्यर्ख्यं
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। निर्वरुणत्वायैव वारुणः। अथो य
एव कश्च सन्थसूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वावापृथिव्यः।
इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। तन्धावापृथिवी नान्वमन्येताम्।

तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टारखरा गायत्री। गायत्री
ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमं रुन्धे। हिरण्येन
घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनोऽभिषिञ्चति।
ब्रह्मणो वा एतदृखसामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्।
ब्रह्मन्नेवैनमृखसामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा
वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपश्चत्वारि च॥३॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हतो ह्येषः। अभिषुतो
ह्येषः। न हि हतः सूयते। सौमीं सूतवशां लभते।
सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तदधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति।
रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किञ्च
राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अषाढय्युत्सु पृतनासु
पप्रिम्। सुवर्षामप्स्वावृज्जनस्य गोपाम्। भरेषुजां
सुखिषिः सुश्रवसम्। जयन्तन्त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सप्त च॥४॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते। स देवसवः। यः पशुना सूयते। स
देवसवः। य इष्ट्या सूयते। स मनुष्यसवः। एतवै पृथये देवाः
प्रायच्छन्। ततो वै सोऽप्यारण्यानां पशूनामसूयत। यावतीः

कियंतीश्च प्रजा वाचं वदन्ति। तासां सर्वासां सूयते॥११॥
 य एतेन यजंते। य उ चैनमेवैवँदं। नाराशंस्यर्चाभिषिञ्चति।
 मनुष्या वै नराशंसः। निहुत्य वावैतत्। अथाभिषिञ्चति।
 यत्किञ्च राजसूयमनुत्तरवेदीकम्। तत्सर्वं भवति। ये मे
 पञ्चाशतन्ददुः। अश्वानां सधस्तुतिः। द्युमदग्ने महि श्रवः।
 बृहत्कृधि मघोनाम्। नृवदमृत नृणाम्॥१२॥

सूयते सधस्तुतिस्त्रीणि च॥५॥ [५]

एष गोसवः। षट्त्रिंश उक्थ्यो बृहत्सामा। पवमाने
 कण्वरथन्तरं भवति। यो वै वाजपेयः। स सम्राट्थसवः। यो
 राजसूयः। स वरुणसवः। प्रजापतिः स्वाराज्यं परमेष्ठी।
 स्वाराज्यङ्गौरेव। गौरिव भवति॥१३॥

य एतेन यजंते। य उ चैनमेवैवँदं। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
 तद्धि स्वाराज्यम्। अयुतन्दखिणाः। तद्धि स्वाराज्यम्।
 प्रतिधुषाभिषिञ्चति। तद्धि स्वाराज्यम्। अनुद्धते वेद्यै
 दखिणत आहवनीयस्य बृहतः स्तोत्रं प्रत्यभिषिञ्चति।
 इयवैव रथन्तरम्॥१४॥

असौ बृहत्। अनयोरेवैनमनन्तरहितमभिषिञ्चति। पशुस्तोमो
 वा एषः। तेन गोसवः। षट्त्रिंशः सर्वः। रेवञ्जातः सहसा
 वृद्धः। ख्यत्राणाङ्घ्रिभृत्तमो वयोधाः। महान्महित्वे तस्तभानः।
 ख्यत्रे राष्ट्रे च जागृहि। प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनः

स्वारा॑ज्येना॒भिषि॑ञ्चामीत्या॒ह। स्वारा॑ज्यमे॒वैनं॑ङ्गमयति॥१५॥

इव॒ भव॑ति र॒थन्तर॑मा॒हेकं॑ञ्च॥६॥

[६]

सि॒॒हे व्या॒घ्र उ॒त या पृ॒दा॒कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सूर्ये॑ या।
इन्द्र॒य्याँ दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा सवि॑दा॒ना।
या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्द्ये॑ पुरु॑षस्य
मा॒यौ। इन्द्र॒य्याँ दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा
सवि॑दा॒ना। या ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॑ या हि॒रण्ये। त्विषि॑र॒श्वेषु॑
पुरु॑षेषु गोषु॥१६॥

इन्द्र॒य्याँ दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा
सवि॑दा॒ना। रथे॑ अ॒ख्येषु॑ वृष॒भस्य॑ वा॒जे। वाते॑ प॒र्जन्ये॑
वरु॑णस्य शु॒ष्मे। इन्द्र॒य्याँ दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
आग॑न्वर्चसा सवि॑दा॒ना। राड॑सि वि॒राड॑सि। स॒म्राड॑सि
स्व॒राड॑सि। इन्द्रा॑य त्वा॒ तेज॑स्वते॒ तेज॑स्वन्तः॑ श्री॒णामि॑।
इन्द्रा॑य॒ त्वौज॑स्वत॒ ओज॑स्वन्तः॑ श्री॒णामि॑॥१७॥

इन्द्रा॑य त्वा॒ पय॑स्वते॒ पय॑स्वन्तः॑ श्री॒णामि॑। इन्द्रा॑य॒
त्वाऽऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तः॑ श्री॒णामि॑। तेजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र
य॑च्छामि। तेज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्। तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑
मे। तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्मुः॑। तेज॑सा॒ संपि॑पृग्धि मा।
ओजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि॥१८॥

ओज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्। ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे।

ओज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङः। ओज॑सा॒ सं पि॑पृग्धि मा।
 पयो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि। पय॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्।
 पय॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे। पय॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङः। पय॑सा॒
 सं पि॑पृग्धि मा॥१९॥

आयु॑रसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि। आयु॑ष्मदस्तु मे॒ मुख॑म्।
 आयु॑ष्मच्छि॒रो अस्तु॑ मे। आयु॑ष्मान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङः।
 आयु॑षा॒ सं पि॑पृग्धि मा। इ॒मम॑ग्न॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृधि।
 प्रि॒य२ रे॒तो वरु॑ण सोम राजन्। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते शर्म॑
 यच्छ। वि॒श्वे दे॒वा जर॑दष्टिर्यथाऽस॑त्॥२०॥

आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। यतो॒ वातो॑
 मनो॑जवाः। यतः॒ खर॑न्ति॒ सिन्ध॑वः। तासा॑न्त्वा॒ सर्वा॑सा२
 रु॒चा। अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा। स॒मुद्र॑ इ॒वासि॑ ग॒ह्वना॑। सोम॑
 इ॒वा॒स्यदा॑भ्यः। अ॒ग्निरि॑व वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङः। सूर्य॑ इ॒व ज्योति॑षा
 वि॒भूः॥२१॥

अ॒पाय्यो॑ द्रव॑णे॒ रसः॑। तम॑हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑। तेज॑से
 ब्रह्म॑वर्च॒साय॑ गृह्णामि। अ॒पाय्यं॑ ऊ॒र्मो रसः॑। तम॑हम॒स्मा
 आ॑मुष्याय॒णाय॑। ओज॑से वी॒र्या॑य गृह्णामि। अ॒पाय्यो॑ म॒ध्यतो॑
 रसः॑। तम॑हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑। पु॒ष्ट्यै प्र॑जन॒नाय॑ गृह्णामि।
 अ॒पाय्यो॑ य॒ज्ञियो॑ रसः॑। तम॑हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑। आयु॑षे
 दी॒र्घायु॑त्वाय॑ गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोजंस्वन्तः५ श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पर्यसा संपिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे च॥७॥

[७]

अभिप्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्तां सपत्न्याहा। आतिष्ठ मित्रवर्धनः।
तुभ्यन्देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ न्यङ्कावभित् आतिष्ठ वृत्रहन्त्रथम्।
आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन्। श्रियं वसानश्चरति स्वरोचाः।
महत्तदस्यासुरस्य नाम। आ विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ।
अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु बृहस्पतिः॥२३॥

अनु सोमो अन्वग्निरावीत्। अनु त्वा विश्वे देवा
अवन्तु। अनु सप्त राजानो य उताभिषिक्ताः। अनु त्वा
मित्रावरुणाविहावन्तम्। अनु द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। सूर्यो
अहोभिरनु त्वाऽवतु। चन्द्रमा नख्यत्रैरनु त्वाऽवतु। द्यौश्च
त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहद्विषिणा त्वा पिपर्तु।
अनु स्वधा चिकिता५ सोमो अग्निः। आऽयं पृणक्तु रजंसी
उपस्थम्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरैकञ्च॥८॥

[८]

प्रजापतिः प्रजा अंसृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता
अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं
भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजन्ते। य उ
चैनमेवैवैदं। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥२५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडंसि

वि॒राड्सी॒त्याह॑ । स्वा॒राज्य॑मे॒वैनं॑ङ्गमयति । यद्वि॒र॑ण्य॒न्ददा॑ति ।
 तेज॒स्तेना॑व॒रुन्धे॑ । यत्ति॑सृ॒धन्व॑म् । वी॒र्य॑न्तेन । यदष्ट्र॑म् ॥ २६ ॥
 पुष्टि॑न्तेन । यत्क॑म॒ण्डलु॑म् । आयु॑ष्टेन । यद्वि॒र॑ण्यमा ब॒ध्नाति॑ ।
 ज्योति॑र्वै हि॒र॑ण्यम् । ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधाति । अथो तेजो॒ वै
 हि॒र॑ण्यम् । तेज॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते । यदो॑द॒नं प्रा॒श्नाति॑ । ए॒तदे॒व
 सर्व॑मव॒रुध्य॑ ॥ २७ ॥

तद॑स्मिन्नेक॒धाऽधा॑त् । रो॒हि॒ण्याङ्का॒र्यः । यद्वा॑ह॒ण ए॒व रो॑हिणी ।
 तस्मा॑दे॒व । अथो॒ वर्ष॑मे॒वेन॑ समा॒नाना॑ङ्करोति । उ॒द्य॒ता सूर्ये॑ण
 का॒र्यः । उ॒द्यन्त॑व्रँ ए॒त॑ सर्वाः प्र॒जाः प्रति॑नन्दन्ति । दि॒दृ॒ख्ये॒ण्यो
 दर्श॑नीयो भवति । य ए॒ववै॑द । ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति ॥ २८ ॥

अ॒वे॒त्योऽव॑भृ॒था ३ ना ३ इति॑ । यद्द॑र्भपु॒ञ्जी॒लैः प॒वय॑ति ।
 तथ्स्वि॑दे॒वावै॑ति । तन्नावै॑ति । त्रि॒भिः प॑वयति । त्रय॑ इ॒मे
 लो॒काः । ए॒भिरे॒वेन॑ल्लो॒कैः प॑वयति । अथो॒ अ॒पा॒व्रँ ए॒तत्तेजो॑
 वर्चः॑ । यद्द॑र्भाः । यद्द॑र्भपु॒ञ्जी॒लैः प॒वय॑ति । अ॒पा॒मे॒वेन॑न्तेज॑सा
 वर्च॑साऽभिषि॑ञ्चति ॥ २९ ॥

भव॒न्त्यष्ट्राम॑व॒रुध्यं॑ वदन्ति द॒र्भा यद्द॑र्भपु॒ञ्जी॒लैः प॒वय॑त्येकंश्च ॥ १ ॥

प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होर्भूया॑न्थ॒स्यामि॑ति । स ए॒तं
 प॑ञ्चशा॒रदी॑यमपश्यत् । तमा॑ह॒रत् । तेना॑यजत । ततो॒
 वै स ब॒होर्भूया॑न्भवत् । यः का॒मये॑त ब॒होर्भूया॑न्थ॒स्यामि॑ति ।
 स प॑ञ्चशा॒रदी॑येन यजेत । ब॒होरे॒व भूया॑न्भवति । म॒रु॒थ्स्तो॒मो

वा ए॒षः। म॒रुतो॒ हि दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठाः॥३०॥

ब॒हु॒र्भव॑ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒ववै॑दं। प॒ञ्चशा॒रदी॑यो
भव॑ति। पञ्च॒ वा ऋ॒तवः॑ संवत्स॒रः। ऋ॒तुष्वे॒व संवै॑त्स॒रे
प्रति॑तिष्ठति। अथो पञ्चा॑ख्या प॒ङ्क्तिः। पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। य॒ज्ञमे॒वाव॑
रुन्धे। स॒प्तद॒शः स्तोमा॒ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑॥३१॥

भूयिष्ठा यन्ति द्वे च॥१०॥ [१०]

अ॒गस्त्यो॑ म॒रुद्भ्य॑ उ॒क्ष्णः॑ प्रौ॒ख्यत्। तानि॒न्द्र आ॑दत्त।
त ए॒नं वज्र॑मु॒द्यत्या॒भ्याय॑न्त। तान॒गस्त्य॑श्चै॒वेन्द्र॑श्च
कया॑शुभीये॒नाश॑मयताम्। ताञ्छा॒न्तानु॑पा॒ह्वय॑त। यत्क॑याशुभीयं
भव॑ति॒ शान्त्यै॑। तस्मा॑दे॒त ऐ॒न्द्रामा॑रुता उ॒ख्याणः॑ स॒वनी॑या
भव॑न्ति। त्रयः॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। ए॒वन्द्भि॒तीये॑।
ए॒वन्तृ॒तीये॑॥३२॥

ए॒वञ्च॑तु॒र्थे। पञ्चो॑त्त॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। वर्षि॑ष्ठमि॒व ह्ये॑तद॒हः।
वर्षि॑ष्ठः स॒माना॑ना॒ भव॑ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒ववै॑दं।
स्वारा॑ज्य॒व्वा ए॒ष य॒ज्ञः। ए॒तेन॒ वा ए॒कया॑ वा॒ कान्द॑मः
स्वारा॑ज्यम॒गच्छ॑त्। स्वारा॑ज्य॒ङ्गच्छ॑ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते॥३३॥

य उ॑ चैनमे॒ववै॑दं। मा॒रुतो॒ वा ए॒ष स्तोमः॑। ए॒तेन॒ वै म॒रुतो॑
दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठा अ॒भवन्। भूयि॑ष्ठः स॒माना॑ना॒ भव॑ति। य
ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒ववै॑दं। प॒ञ्चशा॒रदी॑यो वा ए॒ष

यज्ञः। आ पञ्चमात्पुरुषादन्नमत्ति। य एतेन यजते। य
उ चैनमेववैद। सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः
प्रजापतिः। प्रजापतेरेव नैति॥३४॥

तृतीयं गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेववैद त्रीणि च (अगस्त्यः
स्वाराज्यं मारुतः पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः सप्तदशं प्रजापतेरेव नैति ॥)॥११॥ [११]

अस्या जरांसो दमा मरित्राः। अर्चद्धूमासो अग्रयः पावकाः।
श्विचीचयश्श्वात्रासो भुरण्यवः। वनरुषदो वायवो न सोमाः।
यजा नो मित्रावरुणा। यजा देवाः ऋतं बृहत्। अग्ने यख्वि
स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्तः सुतम्। दीद्यग्नी शुचित्रता।
ऋतुना यज्ञवाहसा॥३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे। अन्याऽन्या वृथ्समुप धापयेते।
हरिरन्यस्यां भवति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यान्ददृशे
सुवर्चाः। पूर्वापरश्चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि
यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो
विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च
देवा नव चाऽसपर्यन्त॥३६॥

और्ख्यन्धृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारन्यषादयन्त।
अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यस्यः।
अग्निर्देवानाञ्जठरम्। पूतदख्वः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा
गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव

ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वा॒निनो॑ रु॒द्रिया॑ व॒रुष॑निर्णिजः। सि॒॒हा न हे॒षक॑तवः
सु॒दान॑वः। यदु॒त्त॑मे म॒रुतो॑ मध्य॒मे वा॑। यद्वा॑ऽव॒मे सु॑भगासो
दि॒वि ष्ठा॑। ततो॑ नो रु॒द्रा उ॒त वा॒ऽन्वस्य॑। अ॒ग्ने वि॒त्ताद्ध॑विषो
यद्य॒जा॑मः। ई॒डे अ॒ग्नि॑ः स्वव॑स॒न्नमो॑भिः। इ॒ह प्र॑स॒प्तो वि च॑
यत्कृ॒तन्नः॑। रथै॑रिव॒ प्रभ॑रे वाज॒यद्भिः॑। प्र॒द॒खि॒णिन्म॒रुता॑ः
स्तोम॑मृ॒द्धाम्॥३८॥

श्रु॒धि श्रु॑त्कर्ण॒ वह्नि॑भिः। दे॒वैर॑ग्ने स॒याव॑भिः। आसी॑दन्तु
ब॒रुहि॑षि। मि॒त्रो वरु॑णो अ॒र्य॒मा। प्रा॒त॒र्यावा॑णो अध्व॒रम्।
विश्वे॑षामदि॒तिर्य॑ज्ञिया॒नाम्। विश्वे॑षामति॒थिर्मा॑नु॒षाणाम्॑।
अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मव॒ आवृ॑णानः। सु॒मृ॒डी॒को भव॑तु वि॒श्ववे॑दाः। त्वे
अ॒ग्ने सु॒म॒तिं भि॒र्ख्य॑माणाः॥३९॥

दि॒वि श्रवो॑ दधिरे य॒ज्ञिया॑सः। नक्ता॑ च च॒क्रु॒रुष॑सा
वि॒रूपे॑। कृ॒ष्णश्च॒ वर्ण॑म॒रुणश्च॒ सन्धुः॑। त्वाम॑ग्न आ॒दित्या॑सं
आ॒स्य॑म्। त्वा॒ञ्जि॒ह्वाः शुच॑यश्च॒क्रिरे॑ कवे। त्वाः॑ रा॒तिषा॑चो
अध्व॑रेषु॒ सश्चिरे॑। त्वे दे॒वा ह॒विर॑द॒न्त्याहु॑तम्। नि त्वा॑
य॒ज्ञस्य॒ साध॑नम्। अ॒ग्ने हो॒ता॒रमृ॑त्विज॑म्। व॒नुष्व॑दैव धीमहि
प्रचै॑तसम्। जी॒र॒न्दू॒तम॑म॒र्त्यम्॥४०॥

यज्ञवाहसासुपर्यन्वयमृद्धां भिर्ख्यमाणाः प्रचैतसमेकश्च॥१२॥

ति॒ष्ठा ह॒री रथ॑ आ यु॒ज्यमा॑ना या॒हि। वा॒युर्न॑ नि॒युतो॑ नो
अच्छ॑। पिबा॒स्यन्धो॑ अ॒भिसृ॑ष्टो अ॒स्मे। इन्द्रः॑ स्वाहा॑ ररि॒मा ते

मदाय। कस्य वृषां सुते सचा। नियुत्वान्वृषभो रणत्। वृत्रहा
सोमपीतये। इन्द्रवृष्यम्महाधने। इन्द्रमर्भे हवामहे। युजवृत्रेषु
वज्रिणम्॥४१॥

द्विता यो वृत्रहन्तमः। विद इन्द्रश्शतक्रतुः। उपं नो
हरिभिः सुतम्। स सूर आजनयज्योतिरिन्द्रम्। अया धिया
तरणिरद्विबर्हाः। ऋतेन शुष्मी नवमानो अकैः। व्युस्त्रिधो
अस्रो अद्विर्बिभेद। उतत्यदाश्वश्वियम्। यदिन्द्र नाहुषीष्वा।
अग्रे विख्यु प्रतीदयत्॥४२॥

भरेष्विन्द्रः सुहवः हवामहे। अहोमुचः सुकृतन्दैव्यञ्जनम्।
अग्निमित्रवृणः सातये भगम्। द्यावापृथिवी मरुतः
स्वस्तये। महि ख्वेत्रं पुरुश्चन्द्रविं विद्वान्। आदिथ्सखिभ्यश्चरथः
समैरत्। इन्द्रो नृभिरजनदीद्यानः साकम्। सूर्यमुषसङ्गातुमग्निम्।
उरुन्नो लोकमनु नेषि विद्वान्। सुवर्वज्योतिरभयः
स्वस्ति॥४३॥

ऋष्वा तं इन्द्र स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा बृहन्ता।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च याहि।
वरीवृजथस्थविरेभिः सुशिप्रा। अस्मे दधद्वृषणः शुष्ममिन्द्र।
इन्द्राय गावं आशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु। यथ्सीमुपह्वरे
विदत्। तास्ते वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः। पूर्णा

इन्द्रं ख्युमतो भोजनस्य। इमान्ते धियं प्र भरे मुहो महीम्।
अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनजे। तमुत्सवे च प्रसवे च
सासहिम्। इन्द्रन्देवासश्शवसा मदन्ननु॥४५॥

वज्रिणमयध्वस्ति जोजयुर्नः सप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिः पशूनसृजत। तैऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्।
तानग्निष्टोमेन नाप्रोत्। तानुक्थ्येन नाप्रोत्। तान्धोडशिना
नाप्रोत्। तान्नात्रिया नाप्रोत्। तान्सन्धिना नाप्रोत्।
सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानग्निस्त्रिवृता स्तोमेन
नाप्रोत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन
स्तोमेन नाप्रोत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति।
तान् विश्वेदेवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाप्नुवन्। स विष्णुमब्रवीत्।
इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन स्तोमेनाप्रोत्।
वारवन्तीयेनावारयत॥४७॥

इद्विष्णुर्वि चक्रम इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः प्रप्रेव
भ्रंशेरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रोत्। तदप्तोर्यामस्याप्तोर्यामत्वम्।
एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यङ्कामकामयन्त तमाप्नुवन्।
यङ्कामङ्कामयते। तमेतेनाप्रोति॥४८॥

स्तोमेन नाप्रोदवारयत् नवं च॥१४॥ [१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा
अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानाम्मिथुयाकर्म

भा॒गम्। सा॒वी॒रु॒हि दे॒व प्र॒स॒वाय॑ पि॒त्रे। व॒र्ष्मा॑ण॒मस्मै॑
व॒रि॒मा॑ण॒मस्मै॑। अथा॒स्मभ्य॑ꣳ स॒वितः॑ स॒र्वता॑ता। दि॒वेदि॑व
आ सु॒वा भू॒रि प॒श्वः। भू॒तो भू॒तेषु॑ च॒रति॑ प्रवि॑ष्टः। स
भू॒ताना॑मधि॑पति॑र्बभू॒व॥४९॥

तस्य॑ मृ॒त्यौ च॑रति॑ रा॒ज॒सूय॑म्। स रा॒जा रा॒ज्यम॑नु॒
मन्य॑तामि॒दम्। येभि॑श्शिल्पैः॑ प॒प्रथा॑नामदृꣳहत्। येभि॑र्द्याम॒भ्यपि॑ꣳशत्
येभि॑र्वाच॑र्वि॒श्वरू॑पाꣳ स॒मव्य॑यत्। तेने॒मम॑ग्र इ॒ह वर्च॑सा
सम॑ङ्घि। येभि॑रादि॒त्यस्त॑प॒ति प्र के॒तुभिः॑। येभिः॑ सू॒र्यो ददृ॑शे
चि॒त्रभा॑नुः। येभि॑र्वाच॑ पुष्क॒लेभि॑रव्य॑यत्। तेने॒मम॑ग्र इ॒ह
वर्च॑सा सम॑ङ्घि॥५०॥

आ॒ऽयं भा॑तु॒ शव॑सा॒ पञ्च॑ कृ॒ष्टीः। इन्द्र॑ इव ज्ये॒ष्ठो
भ॑वतु॒ प्रजा॑वान्। अ॒स्मा अ॑स्तु पुष्क॒लश्चि॒त्रभा॑नु। आ॒ऽयं
पृ॑णक्तु॒ रज॑सी उ॒पस्थ॑म्। यत्ते॒ शिल्प॑ङ्क॒श्यप॑ रोच॒नाव॑त्।
इन्द्रि॑याव॑त्पुष्क॒लश्चि॒त्रभा॑नु। यस्मि॒न्सू॒र्या अ॑र्पि॒ताः स॒प्त
सा॒कम्। तस्मि॒न्नाजा॑न॒मधि॑ वि॒श्रये॑मम्। द्यौर॑सि पृथि॒व्यसि॑।
व्याघ्रो॑ वैयाघ्रे॒ऽधि ॥५१॥

वि॒श्रय॑स्व दि॒शो म॒हीः। वि॒शस्त्वा॑ सर्वा॑ वाञ्छ॒न्तु। मा
त्वद्वा॒ष्ट्रम॑धि॒ भ्रश॑त्। या दि॒व्या आपः॑ प॒यसा॑ सं॒बभू॑वुः। या
अ॒न्तरि॑ख्य उ॒त पा॒र्थि॒वीर्याः॑। तासा॑न्त्वा॒ सर्वा॑साꣳ रु॒चा।
अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा। अ॒भि त्वा॒ वर्च॑साऽसि॒चन्दि॒व्येन॑।

पयसा सह। यथासा राष्ट्रवर्धनः॥५२॥

तथा त्वा सविता करत्। इन्द्रविंश्वा अवीवृधन्।
समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमं रथीनाम्। वाजानां
सत्पतिं पतिम्। वसवस्त्वा पुरस्तादभिषिञ्चन्तु गायत्रेण
छन्दसा। रुद्रास्त्वा दखिणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा।
आदित्यास्त्वा पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा।
विश्वे त्वा देवा उत्तरतोऽभिषिञ्चन्त्वानुष्टुभेन छन्दसा।
बृहस्पतिस्त्वोपरिष्ठादभिषिञ्चन्तु पाङ्केन छन्दसा॥५३॥

अरुणन्त्वा वृकमुग्रङ्गजङ्कुरम्। रोचमानं मरुतामग्रे अर्चिषः।
सूर्यवन्तं मघवानविषासहिम्। इन्द्रमुक्थेषु नामहूतमं हुवेम।
प्र बाहवांसिसृतजीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुख्यतङ्मृतेन।
आ नो जने श्रवयतय्युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा।
इन्द्रस्य ते वीर्यकृतः। बाहू उपावे हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्गि वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनःपाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥१५॥-[१५]

अभि प्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ वृत्रहन्तमः।
तुभ्यन्देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ न्यङ्कावभितो रथय्यौ।
ध्वान्तवाँताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावाँन्पतत्री। ते
नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै त्वा
स्वधायै त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्वारिष्ठासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु। तिष्ठा

रथे॒ अधि॒ यद्वज्र॑हस्तः। आ र॒श्मी॒न्दे॒व यु॒वसे॒ स्वश्वः॑। आ तिष्ठ॑
वृत्र॑हन्नातिष्ठ॑न्तं परि॑। अनु॒ त्वेन्द्रो॑ मद॒ त्वनु॑ त्वा मि॒त्रावरु॑णौ।
द्यौश्च॑ त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॒ह॒द॒खि॒णा त्वा पि॒प॒र्तु।
अनु॑ स्व॒धा चि॑किता॒ऽसोमो॑ अ॒ग्निः। अनु॑ त्वाऽवतु॑ सवि॒ता
सुवे॑न॥५६॥

इन्द्र॑र्वि॒श्वो अ॒वीवृ॑धन्। स॒मु॒द्रव्य॑चसङ्गि॑रः। र॒थीत॑म॒ऽ
रथी॑नाम्। वाजा॑ना॒ऽस॒त्प॒तिं प॒ति॑म्। परि॑मा से॒न्या
घोषाः॑। ज्याना॑वृँ॒ञ्जन्तु॑ गृ॒ध्रवः॑। मे॒थि॒ष्ठाः पि॒न्व॑माना इ॒ह।
माङ्गो॑प॒तिम॑भि स॒र्वि॑शन्तु। तन्मेऽनु॑मति॒रनु॑ मन्यताम्।
तन्मा॒ता पृ॑थि॒वी तत्पि॒ता द्यौः॥५७॥

तद्वा॑वाणः सोम॒सुतो॑ मयो॒भुवः॑। तद॑श्विना शृणुत॑
सौभ॑गा यु॒वम्। अव॑ ते हे॒ड उ॒दु॒त्त॒मम्। ए॒ना व्या॒घ्रं
प॑रिषस्वजा॒नाः। सि॒ऽह॑ऽहि॒न्वन्ति॑ मह॒ते सौभ॑गाय।
स॒मु॒द्र॒त्र सु॒ह॒व॑न्तस्त्रि॒वा॒ऽस॑म्। म॒र्मृ॒ज्यन्ते॑ द्वी॒पिन॑म॒प्स्व॑न्तः।
उ॒द॒सा॒वे॒तु सूर्यः॑। उ॒दि॒दं मा॑म॒क॒वँचः॑। उ॒दि॒हि दे॒व सूर्य॑। स॒ह
व॒शुना॑ म॒म। अ॒ह॒वँचो॑ वि॒वाच॑नम्। मयि॑ वाग॑स्तु ध॒र्ण॑सिः।
यन्तु॑ न॒दयो॑ व॒र्षन्तु॑ प॒र्जन्याः॑। सु॒पि॒प्प॒ला ओष॑धयो
भवन्तु। अ॒न्न॒व॒तामो॒द॒न॒व॒तामा॒मि॒ख्य॑वताम्। ए॒षा॑ऽराजा॑
भूय॑साम्॥५८॥

स्व॒धायै॑ त्वा सु॒वे॒न द्यौः सूर्य॑ सप्त च॥१६॥

ये के॒शिनः॑ प्रथ॒माः स॒त्रमा॑सत। येभि॒राभृ॑तं यद्वि॒द्वि॒रोच॑ते।

तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमवर्चसा स॥
 सृजाथ। नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीख्या
 वशिनी ह्यग्रा। प्र केशाः सुवते काण्डिनो भवन्ति। तेषां
 ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः। आ रोह प्रोष्ठविषहस्व शत्रून्।
 अवास्त्राग्दीख्या वशिनी ह्यग्रा॥५९॥

देहि दखिषणां प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्।
 येनावपथ्सविता ख्युरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्।
 तेन ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा स॥ सृजाथ।
 मा ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते।
 तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः। सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्येच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः
 सुवः। दर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौ॥स्येनेमवर्चसा स॥
 सृजाथ। बलन्ते बाहुवोः सविता दधातु। सोमस्त्वाऽनक्तु
 पयसा घृतेन। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौ॥स्येनेमवर्चसा
 स॥सृजाथ। यत्सीमन्तङ्कङ्कतस्ते लिलेख। यद्वा ख्युरः
 परिववर्ज वपस्ते। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्।
 पौ॥स्येनेम॥ स॥ सृजाथो वीर्येण॥६१॥

अवास्त्राग्दीख्या वशिनी ह्यग्राऽदधाद्वर्ज वपस्ते द्वे च॥१७॥

इन्द्रवै स्वाविशो मरुतो नापाचायन्। सोऽनपचाय्यमान

ए॒तद्वि॑घ्नम॑पश्यत्। तमा॑ऽहरत्। तेना॑यजत। तेनै॒वासा॒न्तः॑
सः॑ स्त॒म्भव्य॑हन्। यद्व्यहन्। तद्वि॑घ्नस्य॑ विघ्न॒त्वम्।
वि पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यः॑ हते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒ववै॑द॥६२॥

यः॑ राजा॑न॒विंशो॑ नाप॒चार्ये॑युः। यो वा॑ ब्राह्म॒णस्तम॑सा
पा॒प्मना॑ प्रावृ॒तः स्यात्। स ए॒तेन॑ यजेत। वि॒घ्नेनै॒वैन॑द्वि॒हृत्य॑।
वि॒शामा॑धि॒पत्य॑ङ्गच्छति। तस्य॒ द्वे द्वा॑द॒शे स्तो॒त्रे भव॑तः।
द्वे च॑तुर्वि॒ंशे। औद्वि॑द्यमे॒व तत्। ए॒तद्वै र्ष॒त्रस्यौद्वि॑द्यम्।
यद॑स्मै स्वा॒विशो॑ ब॒लिः॑ हर॑न्ति॥६३॥

हर॑न्त्यस्मै॒ विशो॑ ब॒लिम्। ऐ॒नम॑प्र॒तिख्या॑तङ्गच्छति। य ए॒ववै॑द॥
प्र॒बाहु॑वा अ॒ग्रे र्ष॒त्राण्याते॑पुः। तेषा॒मिन्द्रः॑ र्ष॒त्राण्याद॑त्त। न
वा इ॒मानि॑ र्ष॒त्राण्य॑भूव॒न्निति॑। तन्न॑र्ष॒त्राणन्न॑र्ष॒त्रत्वम्। आ
श्रेय॑सो भ्रातृ॒व्यस्य॑ तेज॑ इन्द्रि॒यन्द॑त्ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒ववै॑द॥६४॥

तद्यथा॑ ह॒ वै स॑च॒क्रिणौ॑ क॒प्लका॑वुपाव॑हितौ स्याता॑म्। ए॒वमे॒तौ
यु॒गम॑न्तौ स्तोमौ॑। अ॒युर्षु स्तोमै॑षु क्रियेते। पा॒प्मनोऽप॑हत्ये।
अप॑ पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यः॑ हते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒ववै॑द॥ तद्यथा॑ ह॒ वै सू॑त॒ग्राम॑ण्यः। ए॒वञ्छ॑न्दा॑सि।
तेष्व॒सावा॑दित्यो बृ॒हती॒रभ्यू॑ढः॥६५॥

स॒तो बृ॑हतीषु स्तुवते स॒तो बृ॑हन्। प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रसा॒नीत्ये॒वा।

व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तुर्वै रक्षत्रद्विंशा।
 विशैवैनङ्खषत्रेण व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते।
 व्यतिषक्तो वै ग्रामणीः संजातैः। सजातैरेवैनव्यतिषजति।
 व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः।
 व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो नुदते॥६६॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वेतः॑ सि॒षक्ति॑ नि॒युता॑मभि॒श्रीः।
ते वा॒यवे॒ सम॑नसो॒ वित॑स्थुः। वि॒श्वेन्नरः॑ स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः।
रा॒येऽनु॑ यञ्ज॒ज्ञतू॑ रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॑षणा॑ धाति॑ दे॒वम्।
अधा॑ वा॒युन्नि॒युतः॑ सश्चत॒ स्वाः। उ॒त श्वेत॑वँसु॒धिति॑न्निरे॒के। आ
वा॑यो प्र याभिः॑। प्र वा॒युम॑च्छा॑ बृह॒ती म॑नीषा॥१॥

बृह॑द्र॒यिष्वि॑श्ववा॒रा रथ॑प्रा॒म् द्युत॑द्या॒मा नि॒युतः॑
पत्य॑मानः। क॒विः क॒विमि॑य॒खसि॑ प्रयज्यो। आ नो॑
नि॒युद्वि॑श्श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रम्। स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॒ याहि॑ य॒ज्ञम्।
वा॒यो अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादय॒स्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑
नः। प्रजा॑पते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ ता
ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। र॒यीणां॑ पति॑र्य्य॒जतं॑ बृह॒न्तम्।
अ॒स्मिन्भरे॒ नृत॑म॒घ्वाँज॑सातौ। प्र॒जाप॑तिं प्रथम॒जामृ॑तस्य।
यजा॑म दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्रजा॑पते॒ त्वन्नि॑धि॒पाः पु॒राणः॑।
दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्। पति॑र्वि॒श्वस्य॑ जग॑तः
पर॒स्याः। ह॒विर्नो॑ दे॒व वि॒ह्वे जु॑षस्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑
दिश॑श्च॥३॥

प॒रा॒वतो॑ नि॒वत॑ उ॒द्वत॑श्च। प्रजा॑पते वि॒श्वसृ॒ज्जीव॑ध॒न्य इ॒दन्नो॑
दे॒व। प्र॑ति॒हर्य॑ ह॒व्यम्। प्र॒जाप॑तिं प्रथम॒र्य्यज्ञि॑याना॒म्।

दे॒वाना॑म॒ग्रे य॒ज॒त॒य्यँज॑ध्वम्। स नो॑ द॒दातु॑ द्र॒विण॑ꣳ
सु॒वीर्य॑म्। रा॒य॒स्पोष॑द्विं प्य॒तु नाभि॑म॒स्मे। यो रा॒य ई॒शे
श॒तदा॑य उ॒क्थ्यः॑। यः प॑शूनाꣳ र॑खि॒ता वि॑ष्ठि॒ताना॑म्।
प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒म॒जा ऋ॒तस्य॑॥ ४॥

स॒हस्र॑धा॒मा जु॑ष॒ताꣳ ह॒विर्नः॑। सोमा॑पूष॒णेमौ॑ दे॒वौ।
सोमा॑पूष॒णा रज॑सो वि॒मान॑म्। स॒प्तच॑क्रꣳ रथ॑मवि॒श्वमि॑न्वम्।
वि॒ष्वृतं॑ मन॑सा यु॒ज्यमा॑नम्। तज्जि॑न्वथो वृष॒णा प॒ञ्चर॑श्मिम्।
दि॒व्यन्यः॑ स॒दन॑श्चक्र उ॒च्चा। पृथि॒व्याम॑न्यो अ॒ध्यन्तरि॑ख्ये।
ताव॑स्मभ्य॑ पुरु॒वारं॑ पुरु॒ख्युम्। रा॒य॒स्पोष॑द्विं प्य॒तान्नाभि॑म॒स्मे॥ ५॥

धि॒यं पू॒षा जि॑न्वतु वि॒श्वमि॑न्वः। र॒यिꣳ सोमो॑ रयि॒पति॑र्दधातु।
अव॑तु दे॒व्यदि॑तिरन॒र्वा। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
वि॒श्वान्य॑न्यो भुव॑ना ज॒जान॑। वि॒श्वम॑न्यो अ॒भिच॑र॒खाण॑
ए॒ति। सोमा॑पूष॒णाव॑व॒तन्धि॑यं मे। यु॒वभ्या॑द्विंश्वाः पृ॒तना॑
ज॒येम। उ॒दु॒त्त॒मवृ॑रु॒णास्त॑भ्रा॒ह्माम्। यत्कि॑ञ्चे॒दङ्गि॑त॒वासः॑।
अव॑ ते हे॒ड॒स्तत्त्वा॑ या॒मि। आ॒दि॒त्याना॑मव॑सा न द॑खि॒णा।
धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यासं॑स्ति॒स्रो भूमी॑र्धा॒रय॑न्। य॒ज्ञो दे॒वाना॑ꣳ
शुचि॑र॒पः॥ ६॥

म॒नीषा॑ऽस्तु च॒र्तस्या॑स्मे कि॒त॒वासं॑श्च॒त्वारि॑ च॥ १॥ [१]

ते शु॒क्रास॑श्शुच॑यो र॒श्मि॒वन्तः॑। सी॒द॒न्नादि॑त्या अ॒धि ब॑र॒हिषि॑
प्रि॒ये। का॒मेन॑ दे॒वाः स॒रथ॑न्दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु य॒ज्ञमु॑प॑

नो जुषाणाः। ते सूनवो अदितेः पीवसामिषम्। घृतं
पिन्वत्प्रतिहर्यन्नृतेजाः। प्र यज्ञिया यजमानाय येमुरे।
आदित्याः कामं पितुमन्तमस्मे। आ नः पुत्रा अदितेर्यान्तु
यज्ञम्। आदित्यासः पथिभिर्देवयानैः ॥७॥

अस्मे कामन्दाशुषे सन्नमन्तः। पुरोडाशङ्कृतवन्तञ्जुषन्ताम्।
स्कभायत निर्ऋतिः सेधतामन्तिम्। प्र रश्मिभिर्यतमाना
अमृधाः। आदित्याः कामं प्रयतां वषट्कृतिम्। जुषध्वन्नो
हव्यदातिर्य्यञ्जत्राः। आदित्यान्काममवसे हुवेम। ये भूतानि
जनयन्तो विचिरव्युः। सीदन्तु पुत्रा अदितेरुपस्थम्। स्तीर्णं
बर्हिर्हविरद्याय देवाः ॥८॥

स्तीर्णं बर्हिः सीदता यज्ञे अस्मिन्। ध्राजाः सेधन्तो
अमन्तिन्दुरेवाम्। अस्मभ्यं पुत्रा अदितेः प्र यज्ञसत।
आदित्याः कामं हविषो जुषाणाः। अग्ने नयं सुपथा
राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्।
युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनः। भूयिष्ठान्ते नमं उक्तिर्विधेम।
प्र वंशशुक्राय भानवे भरध्वम्। हव्यं मतिश्चाग्नये सुपूतम् ॥९॥

यो दैव्यानि मानुषा जनुषि। अन्तर्विश्वानि विद्वान्
जिगाति। अच्छा गिरो मतयो देवयन्तीः। अग्निर्य्यन्ति
द्रविणं भिक्षमाणाः। सुसन्दशः सुप्रतीकः स्वश्चम्।
हव्यवाहमरतिं मानुषाणाम्। अग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवाः।

अन॑ग्नि॒त्रा अ॒भ्य॑मन्त॒ कृ॒ष्टीः। पुन॑र॒स्मभ्य॑ꣳ सुवि॒ताय॑ देव।
ख्या॒विँश्वै॑भि॒र॒ज॒रै॑भि॒र्यज॑त्र॥१०॥

अग्ने॒ त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्। स्व॒स्तिभि॑रति॒ दुर्गा॑णि
वि॒श्वो॑। पू॒श्च पृ॑थ्वी ब॒हुला॑ न॒ उ॒र्वी। भवा॑ तो॒काय॑ तन॒याय॑
श॒य्योः॑। प्रका॑रवो मन॒ना व॒च्यमा॑नाः। दे॒व॒द्रीची॑न्नयथ
दे॒व॒यन्तः॑। द॒खि॒ष्णि॒णावा॒ङ्गाजि॑नी प्रा॒च्येति॑। ह॒वि॒र्भर॑न्त्य॒ग्नये॑
घृ॒ताची॑। इन्द्र॒न्नरो॑ यु॒जे रथ॑म्। ज॒गृ॒भ्णाते॑ द॒खि॒ष्णमिन्द्र॑
ह॒स्तम्॑॥११॥

व॒सूय॑वो वसुप॒ते वसू॑नाम्। वि॒द्मो हि॒ त्वा गो॑प॒तिꣳ शू॒र
गो॒नाम्। अ॒स्मभ्य॑श्चि॒त्रवृ॑ष॒णꣳ र॒यिन्दाः॑। तवे॒दविँश्व॑म॒भितः॑
प॒श॒व्यम्। यत्प॑श्य॒सि च॒ख्वसा॑ सूर्य॒स्य। गवा॑म॒सि गो॑प॒तिरेकं॑
इन्द्र। भ॒ख्यीम॑हि॒ ते प्र॑य॒तस्य॑ व॒स्वः। समिन्द्र॑ णो॒ मन॑सा
ने॒षि गो॑भिः। सꣳ सू॒रिभि॑र्मघव॒न्त्सꣳ स्व॒स्त्या। सं ब्र॑ह्म॒णा
दे॒वकृ॑तं॒ यदस्ति॑॥१२॥

सन्दे॒वानाꣳ सु॑म॒त्या य॒ज्ञिया॑नाम्। आ॒राच्छ॑त्रुम॒पं
बा॒धस्व॑ दूरम्। उ॒ग्रो य॒श॒शम्बः॑ पु॒रुहू॑त॒ तेन॑। अ॒स्मे
धे॑हि॒ यव॑म॒द्गोम॑दिन्द्र। कृ॒धीधि॑य॒ञ्जि॒त्रे वा॒ज॒रत्ना॑म्। आ
वे॒धसꣳ स॒ हि शुचिः॑। बृ॒ह॒स्पतिः॑ प्रथ॒मजा॑य॒मानः॑। म॒हो
ज्योति॑षः पर॒मे व्यो॑मन्। स॒प्तास्य॑स्तुविजा॒तो रवे॑ण। वि
स॒प्त॒र॒श्मि॒रध॑म॒त्तमाꣳसि॑॥१३॥

बृ॒ह॒स्पतिः॑ सम॑जय॒द्वसू॑नि। म॒हो ब्र॒जान्गोम॑तो दे॒व ए॒षः।

अपः सिषांसन्त्सुवरप्रतीतः। बृहस्पतिरुहन्त्यमित्रमर्कैः।
 बृहस्पते पर्येवा पित्रे। आ नो दिवः पार्वीरवी। इमा
 जुह्वाना यस्ते स्तनः। सरस्वत्यभि नो नेषि। इयं
 शुष्मेभिर्विसुखा इवारुजत्। सानुं गिरीणान्तविषेभिर्मुर्मिभिः।
 पारावदघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः। सरस्वतीमा विवासेम
 धीतिभिः॥१४॥

देवयानैर्देवाः सुपूतय्यैजत्र हस्तमस्ति तमांस्स्युर्मिभिर्द्वे च॥२॥ [२]

सोमो धेनुं सोमो अर्वन्तमाशुम्। सोमो वीरङ्गमर्ण्यन्ददातु।
 सादन्यव्विदथ्यं सभेयम्। पितुश्श्रवणय्यो ददाशदस्मै।
 अषाढय्युत्सु त्वं सोमं क्रतुभिः। या ते धामानि
 हविषा यजन्ति। त्वमिमा ओषधीः सोमं विश्वाः। त्वमपो
 अजनयस्त्वङ्गाः। त्वमातंतथोर्वन्तरिख्यम्। त्वज्योतिषा वि
 तमो ववर्थ॥१५॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्। या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन्। राजन्त्सोमं प्रति हव्या
 गृभाया। विष्णोर्नुकन्तदस्य प्रियम्। प्र तद्विष्णुः। पुरो मात्रया
 तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वञ्जुवन्ति। उभे ते विद्म
 रजंसी पृथिव्या विष्णो देव त्वम्। परमस्य विथ्से॥१६॥

विचक्रमे त्रिर्देवः। आ ते महो यो जात एव। अभि
 गोत्राणि। आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य
 व्यथया मन्युमिन्द्र। आभिर्विश्वा अभियुजो विषूचीः।

आर्याय॑ विशो॒वतारी॑र्दासीः। अ॒यꣳ शृ॒ण्वे अध॑ जय॒न्नुत॑
घ्नन्। अ॒यमु॑त प्र कृ॒णुते॑ यु॒धा गाः। य॒दा स॒त्यङ्कृ॑णुते
म॒न्युमि॑न्द्रः॥१७॥

विश्व॑न्द्दृढं भ॑यत॒ एज॑दस्मात्। अनु॑ स्व॒धाम॑खर॒न्नापो॑ अस्य।
अव॑र्धत॒ मध्य॑ आ ना॒व्याना॑म्। स॒घ्रीची॑नेन॒ मन॑सा॒ तमि॑न्द्र
ओजि॑ष्ठेन। ह॒न्मना॑ह॒न्नभि॑द्यन्। म॒रुत्वं॑न्तवृष॑भ॒वाँवृ॑धानम्।
अक॑वारि॒न्द्रिव्यꣳ शा॒समि॑न्द्रम्। वि॒श्वासा॑ह॒मवे॑से नू॒तना॑य।
उ॒ग्रꣳ स॑हो॒दामि॑ह तꣳ हु॒वेमा॑ जनि॑ष्ठा उ॒ग्रः स॑ह॒से
तुरा॑य॥१८॥

म॒न्द्र ओजि॑ष्ठो बहु॒लाभि॑मानः। अव॑र्ध॒न्निन्द्रं॑ म॒रुत॑श्चि॒दत्र॑।
मा॒ता यद्वी॑र॒न्दध॑न॒द्धनि॑ष्ठा। क॑स्यावो॒ मरु॑तः स्व॒धाऽऽसी॑त्।
यन्मा॑मेकꣳ स॒मर्ध॑त्ताहि॒हत्ये॑। अ॒हꣳ ह्यु॑ग्रस्त॒विष॑स्तुवि॒ष्मान्।
विश्व॑स्य॒ शत्रो॑रन॒मव॑ध॒न्सैः। वृ॒त्रस्य॑ त्वा श्व॒सथा॑ दी॒षमा॑णाः।
विश्वे॑ दे॒वा अ॑ज॒हुर्ये॑ सखा॒यः। म॒रुद्भि॑रिन्द्र स॒ख्यन्ते॑
अस्तु॥१९॥

अथे॒मा वि॒श्वाः पृ॑त॒ना जया॑सि। वधी॑वृ॒त्रं म॑रुत इन्द्रि॒येण॑।
स्वेन॑ भा॒मेन॑ तवि॒षो ब॑भू॒वान्। अ॒हमे॒ता मन॑वे वि॒श्वश्च॑न्द्राः।
सु॒गा अ॒पश्च॑कर॒ वज्र॑बाहुः। स यो वृषा॒ वृष्णि॑येभिः स॒मोकाः॑।
म॒हो दि॒वः पृ॑थि॒व्याश्च॑ स॒म्राट्। स॒तीन॑स॒त्वा ह॒व्यो भ॑रैषु।
म॒रुत्वा॑न्नो भव॒त्विन्द्र॑ ऊ॒ती। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑तरद्वृ॒त्रतूर्ये॑॥२०॥

अनाधृष्यो मघवा शूर इन्द्रः। अन्वेनद्विंशो अमदन्त
पूर्वीः। अयं राजा जगत्तश्चरषणीनाम्। स एव वीरः
स उ वीर्यावान्। स एकराजो जगत्तः परस्पाः। यदा
वृत्रमतंरच्छूर इन्द्रः। अथाभवद्वमिताभिक्रतूनाम्। इन्द्रो
यज्ञवृद्धयन्विश्ववेदाः। पुरोडाशस्य जुषतां हविर्नः।
वृत्रन्तीर्त्वा दानववृज्रबाहुः॥ २१॥

दिशोऽदृहदृहिता दृहणेन। इमय्यज्ञवृद्धयन्विश्ववेदाः।
पुरोडाशं प्रति गृभ्णात्विन्द्रः। यदा वृत्रमतंरच्छूर इन्द्रः।
अथैकराजो अभवज्जनानाम्। इन्द्रो देवाञ्छम्बरहत्य
आवत्। इन्द्रो देवानामभवत्पुरोगाः। इन्द्रो यज्ञे हविषा
वावृधानः। वृत्रतूर्नो अभयं शर्म यंसत्। यः सप्त सिन्धुं
रदधात्पृथिव्याम्। यः सप्त लोकानकृणोद्विशश्च। इन्द्रो
हविष्मान्त्सगणो मरुद्भिः। वृत्रतूर्नो यज्ञमिहोप यासत्॥ २२॥

ववर्थ विष् इन्द्रस्तुरायस्तु वृत्रतूर्य वज्रबाहुः पृथिव्यान्नीणि च॥ ३॥ [३]

इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोग्रः। हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः।
तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भद्रे सौमनसे स्याम।
हिरण्यवर्णो अभयङ्कणोतु। अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः।
स नृशर्म त्रिवरूथद्वि यंसत्। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
नः। इन्द्रं स्तुहि वज्रिणं स्तोमपृष्ठम्। पुरोडाशस्य जुषतां
हविर्नः॥ २३॥

ह॒त्वाभि॑मा॒तीः पृ॒त॒नाः स॒ह॒स्वान्। अ॒थाभ॑यङ्क॒णुहि॑ वि॒श्वतो॑ नः।
 स्तु॒हि शूर॑वृ॒ज्जिण॑म॒प्रती॑त्तम्। अ॒भिमा॑ति॒हनं॑ पु॒रुहू॑तमिन्द्र॒म्। य
 एक॑ इच्छ॒तप॑ति॒र्जने॑षु। तस्मा॑ इन्द्रा॒य ह॒विरा जु॑होत। इन्द्रो॑
 दे॒वाना॑मधि॒पाः पु॒रोहि॑तः। दि॒शां प॑ति॒रभव॑द्वाजिनी॒वान्।
 अ॒भिमा॑ति॒हा ते॒विष॑स्तुवि॒ष्मान्। अ॒स्मभ्य॑श्चि॒त्रवृ॑ष॒णं
 र॒यिन्दा॑त्॥ २४॥

य इ॒मे द्या॑वा॒पृथि॑वी म॒हि॒त्वा। ब॒लेना॑द॒ह॒दभि॑माति॒हेन्द्रः॑।
 स नो॑ ह॒विः प॑ति॒ गृ॒भ्णातु॑ रा॒तये॑। दे॒वाना॑न्दे॒वो नि॑धि॒पा
 नो॑ अ॒व्यात्। अ॒न॒वस्ते॒ रथ॑वृ॒ष्णे य॑त्ते। इन्द्र॑स्य॒ नु
 वी॒र्या॑ण्यह॒न्नहि॑म्। इन्द्रो॑ या॒तोऽव॑सितस्य॒ राजा॑। श॒म॑स्य च
 शृ॒ङ्गिणो॑ वज्र॑बाहुः। से॒दु राजा॑ र॒खेति॑ च॒र्षणी॑नाम्। अ॒रान्न
 ने॒मिः परि॑ ता ब॒भूव॑॥ २५॥

अ॒भि सि॒ध्मो अ॑जिगादस्य॒ शत्रू॑न्। वि॒ति॒ग्मेन॑ वृष॒भेणा॒
 पु॒रो॒भेत्। स॒वृ॒ज्जेणा॑सृजद्वृ॒त्रमिन्द्रः॑। प्र॒स्वां म॒तिम॑ति॒रच्छा॑श॒दानः॑।
 वि॒ष्णु॑न्दे॒ववृ॑रुणमू॒तये॑ भ॒गम्। मे॒द॑सा दे॒वा व॒पया॑ यजध्वम्।
 ता नो॑ य॒ज्ञमा॑ग॒तवृ॑षधे॒ना। प्र॒जाव॑द॒स्मे द्र॒विणे॑ह ध॒त्तम्।
 मे॒द॑सा दे॒वा व॒पया॑ यजध्वम्। वि॒ष्णुश्च॑ दे॒ववृ॑रुणश्च
 रा॒तिम्॥ २६॥

ता नो॑ अ॒मी॒वा अप॒ बा॒ध॒मानो॑। इ॒मय्य॑ज्ञ॒ञ्जुष॑मा॒णावु॑पेत॒म्।
 वि॒ष्णू॑वरुणा यु॒वम॑ध्व॒राय॑ नः। वि॒शे ज॑नाय॒ महि॑ श॒र्म

यच्छतम्। दीर्घप्रयञ्जू हविषां वृधाना। ज्योतिषाऽरातीर्दहतन्तमाँसि
ययोरोजसां स्कभिता रजाँसि। वीर्येभिर्वीरतमां शविष्ठा।
याऽपत्ये ते अप्रतीत्ता सहोभिः। विष्णू अगन्वरुणा
पूर्वहूतौ॥ २७॥

विष्णूवरुणावभिशस्तिपावाम्। देवा यजन्त हविषां घृतेन।
अपामीवाँ सेधतँ ररुख्यसँश्च। अथाधत्तं यजमानाय
शय्योः। अँहोमुचां वृषभा सुप्रतूर्ती। देवानाँन्देवतमां
शचिष्ठा। विष्णूवरुणा प्रतिहर्यतन्नः। इदन्नरा प्रयतमृतये
हविः। मही नु द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठै। रुचा भवताँ
शुचयद्विरकैः॥ २८॥

यथ्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्। नृवद्ध्योख्या पप्रथानेभिरेवैः।
प्रपूर्वजे पितरा नव्यसीभिः। गीर्भिः कृणुध्वँ सदने ऋतस्य।
आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन। जनेन यातं महिं वां वरूथम्।
स इत्स्वपा भुवनेष्वास। य इमे द्यावापृथिवी जजान। उर्वी
गभीरे रजसी सुमेकै। अवँशे धीरश्शच्या समैरत्॥ २९॥

भूरिन्द्वे अचरन्ती चरन्तम्। पृद्वन्तङ्गर्भमपदीदधाते। नित्यन्न
सूनुं पित्रोरुपस्थै। तं पिपृतँ रोदसी सत्यवाचम्।
इदन्द्यावापृथिवी सत्यमस्तु। पितृमातर्यदिहोपं ब्रुवे वाम्।
भूतन्देवानामवमे अवोभिः। विद्यामेषवृँजनञ्जीर- दानुम्।
उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते। उपं ब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन्।

दधाते॒ ये सु॒भगे॑ सु॒प्रतूर्ती॑ । द्यावा॒ र॒ख्यं॑ तं पृथि॒वी नो॒ अ॒भ्वा॑त् ।
या जा॒ता ओष॑धयोऽति॒ विश्वाः॑ परि॒ष्ठाः । या ओष॑धयः
सोम॑राजीर॒श्वाव॑ती॒ ५ सोम॑व॒तीम् । ओष॑धीरिति॒ मातरो॑ऽन्या
वो अ॒न्याम॑वतु ॥ ३० ॥

हविर्नो दाद्धभूव रातिं पूर्वहूतावर्कैरैरदस्मिन् च ॥ ४ ॥ [४]

शुचि॒न्नु स्तोम॑ ५ श॒जथ॑द्वृत्रम् । उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी प्र च॑र॒षणि॑भ्यः ।
आ वृ॒त्रह॑णा गी॒र्भिर्वि॑प्रः । ब्रह्म॑णस्पते॒ त्वम॑स्य य॒न्ता । सू॒क्तस्य॑
बोधि॒ तन॑यश्च जिन्वा । विश्व॑न्तद्ब॒द्रय्यँ॑द॒वन्ति॑ दे॒वाः । बृ॒हद्व॑देम
वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑ । स ई॒ ५ स॒त्येभिः॑ सखि॑भिश्शुचि॒द्विः ।
गोधा॑यस॒द्विध॑न॒सैर॑तर्दत् । ब्रह्म॑णस्पति॒वृष॑भिर्व॒राहैः॑ ॥ ३१ ॥

ध॒र्मस्वे॑देभिर्द्रवि॑ण॒व्याँन॑ट । ब्रह्म॑णस्पते॒रभव॑द्यथाव॒शम् ।
स॒त्यो म॒न्युर्म॑हि कर्मा॑ करिष्य॒तः । यो गा उ॒दाज॑त्स दिवे
वि चा॑भजत् । म॒हीव॑ रीति॒श्शव॑सा सर॒त्पृथ॑क् । इ॒न्ध्या॑नो
अ॒ग्निर्व॑नवद्वनुष्य॒तः । कृ॒तब्र॑ह्मा शूशुव॒द्रात॑ह॒व्य इ॒त् । जा॒तेन॑
जा॒तम॑ति॒सृ॒त्र सृ॑ ५ स॒ते । यय्यँ॑य्युजङ्क॒णुते॑ ब्रह्म॑णस्पतिः ।
ब्रह्म॑णस्पते सु॒यम॑स्य वि॒श्वहा॑ ॥ ३२ ॥

रा॒यः स्या॑म र॒थ्यो वि॑वंस्वतः । वी॒रेषु॑ वी॒रा ५ उप॑पृङ्क्षि न॒स्त्वम् ।
यदी॑शा॒नो ब्रह्म॑णा॒ वेषि॑ मे ह॒वम् । स इ॒ज्जने॑न॒ स वि॒शा स
जन्म॑ना । स पु॒त्रैर्वाजं॑ भर॒ते ध॒ना नृ॑भिः । दे॒वानां॑ यः पि॒तर॑मा
विवा॑सति । श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॑ ब्रह्म॑णस्पति॒म् । यास्ते॑ पू॒षन्ना॑वो

अ॒न्तः। शु॒क्रन्ते॑ अ॒न्यत्पू॒षेमा आशाः॑। प्रप॑थे प॒थाम॑जनिष्ट
पू॒षा ॥३३॥

प्रप॑थे दि॒वः प्रप॑थे पृथि॒व्याः। उ॒मे अ॒भि प्रि॒यत॑मे सु॒धस्थे॑।
आ च॒ परा॑ च चरति प्रजा॒नन्। पू॒षा सु॒बन्धु॑र्दिव आ
पृथि॒व्याः। इ॒डस्पति॑र्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः। तन्दे॒वासो अ॑द॒दुः
सूर्या॑यै। कामे॑न कृत॒न्तव॑स॒ः स्वश्च॑म्। अ॒जाऽश्वः॑ पशु॒पा
वाज॑बस्त्यः। धि॒य॒ञ्जि॒न्वो वि॒श्वे भुव॑ने अर्पितः। अष्ट्रा॑ पू॒षा
शि॒थिरा॑मु॒द्वरी॑वृजत्॥३४॥

सञ्च॑ख्या॒णो भुव॑ना दे॒व ई॒यते। शु॒ची वो ह॒व्या
म॑रुत॒श्शुची॑नाम्। शुचि॑ः॒ हिनो॑म्यध्व॒रः शुचि॑भ्यः।
ऋ॒तेन॑ स॒त्यमृ॑त॒साप॑ आयन्। शुचि॑जन्मान॒श्शुच॑यः पाव॒काः।
प्र चि॒त्रम॑र्क॒ङ्गण॑ते तुरा॒य। मा॒रुता॑य॒ स्वत॑वसे भरध्वम्। ये
सहा॑ः॒सि सह॑सा॒ सह॑न्ते। रेज॑न्ते अ॒ग्रे पृथि॒वी म॒खेभ्यः॑।
अ॒से॒ष्वा म॑रुतः खा॒दयो॑ वः॥३५॥

व॒ख्यः सु॒रुक्मा॑ उप॑ शिश्रि॒याणाः॑। वि वि॒द्युतो॑ न
वृ॒ष्टिर्भी॑ रुचा॒नाः। अ॒नु स्व॒धामा॑यु॒धैर्य॑च्छ॒मानाः॑। या
व॒श्शर्म॑ शशमा॒नाय॑ सन्ति। त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑।
अ॒स्मभ्य॑न्तानि मरुतो॒ विय॑न्त। र॒यिन्नो॑ धत्त वृषणः सु॒वीर॑म्।
इ॒मे तुरं॑ मरुतो॒ राम॑यन्ति। इ॒मे सहः॑ सह॒स आ न॑मन्ति।
इ॒मे श॑ः स॒र्व॑नुष्य॒तो नि पा॑न्ति॥३६॥

गुरुद्वेषो अरुरुषे दधन्ति। अरा इवेदचरमा अहैव। प्रप्र
जायन्ते अकंवा महौभिः। पृश्नेः पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः।
स्वया मृत्या मरुतः सं मिमिख्युः। अनु ते दायि मह
इन्द्रियाय। सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु ख्यत्रमनु सहो
यजत्र। इन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्यै। य इन्द्र शुष्मो मघवन्ते
अस्ति॥ ३७ ॥

शिख्या सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः। त्वं हि दृढा
मघवन्विचेताः। अपावृधि परिवृतिन्न राधः। इन्द्रो राजा
जगतश्चरषणीनाम्। अधिख्यमि विषुरूपं यदस्ति। ततो
ददातु दाशुषे वसूनि। चोदद्राध उपस्तुतश्चिदवाक्। तमुष्टुहि
यो अभिभूत्योजाः। वृन्वन्नवातः पुरुहूत इन्द्रः। अषाढमुग्रं
सहमानमाभिः॥ ३८ ॥

गीर्भिर्वर्ध वृषभश्चरषणीनाम्। स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशै।
तमुष्टुवाम विदथेष्विन्द्रम्। यो वायुना जयति गोमतीषु। प्र
धृष्णुया नयति वस्यो अच्छ। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमेत्वर्वाङ्। इन्द्र
द्युम्नं सुवर्वद्धेह्यस्मे॥ ३९ ॥

वराहैर्विश्वहाञ्जनिष्ठ पूषोद्वरीवृजत्खादयो वः पान्त्यस्त्याभिर्नवं च॥ ५॥ [५]

आ देवो यातु सविता सुरत्रः। अन्तरिख्यप्रा वहमानो
अश्वैः। हस्ते दधानो नर्या पुरूणि। निवेशयश्च प्रसुवश्च भूम।

अ॒भीवृ॑त॒ङ्कश॑नैर्वि॒श्वरू॑पम्। हिर॑ण्यशम्यय्यँज॒तो बृ॑हन्त॑म्।
आ॒स्था॒द्रथ॑ꣳ सवि॒ता चि॒त्रभा॑नुः। कृ॒ष्णा र॒जाꣳ सि॒
तवि॑षी॒न्दधा॑नः। स॒घा नो दे॒वः स॒विता स॒वाय॑। आ
सा॒विष॒द्वसु॑पतिर्वसू॒नि॥४०॥

वि॒श्रय॑माणो अम॑तिमुरूचीम्। म॒र्तभो॑ज॒नम॑ध॒रास॑तेन।
वि॒जना॑ञ्छ्या॒वाशि॑तिपादो अख्यन्। रथ॑ꣳ हिर॑ण्यप्रउ॒गं
वह॑न्तः। शश्व॒द्विशः॑ सवि॒तुर्दे॒व्यस्य॑। उ॒पस्थे॑ वि॒श्वा भुव॑नानि
तस्थुः। वि सु॑प॒र्णो अ॒न्तरि॑ख्याण्यख्यत्। ग॒भीर॑वे॒पा असु॑रः
सुनी॒थः। के॑दानीꣳ सूर्यः कश्चि॑केत। क॒तमा॑न्ध्याꣳ र॒श्मिर॒स्या
त॑तान॥४१॥

भग॒न्धिय॑व्वाँजय॑न्तः पु॒रन्धि॑म्। नरा॒शꣳसो ग्रा॑स्पति॑र्नो
अव्यात्। आ ये वा॒मस्य॑ सङ्ग॒थे र॑यी॒णाम्। प्रि॒या दे॒वस्य॑
सवि॒तुः स्या॑म। आ नो वि॒श्वे अ॒स्क्रांग॑मन्तु दे॒वाः। मि॒त्रो
अ॒र्यमा वरु॑णः स॒जोषाः॑। भुव॑न् यथा नो वि॒श्वे वृ॒धासः॑।
कर॑न्त्सुषाहा वि॒थुर॑न्न शवः। शन्नो॑ दे॒वा वि॒श्वदे॒वा भव॑न्तु।
शꣳ सर॑स्वती स॒ह धी॒भिर॑स्तु॥४२॥

शम॑भिषाच॒श्शमु॑ राति॒षाचः॑। शन्नो॑ दि॒व्याः पा॒र्थिवा॑श्शन्नो
अप्याः॑। ये स॒वि॒तुः स॒त्यस॑वस्य वि॒श्वे। मि॒त्रस्य॑ व्र॒ते वरु॑णस्य
दे॒वाः। ते सौ॒भगँ॑धीरव॒द्भोम॑दप्रः। दधा॑तन् द्रवि॑णश्चि॒त्रम॑स्मे।
अग्रे॑ या॒हि द॒तृय॑व्वाँरिषे॒ण्यः। दे॒वाꣳ अ॒च्छा ब्र॑ह्म॒कृता
गु॒णेन॑। सर॑स्वतीं म॒रुतो॑ अ॒श्विना॒पः। य॒खि दे॒वान्र॑त्न॒धेया॑य

विश्वान्॥४३॥

द्यौः पि॒तुः पृथि॑वि॒ मात॑रधु॒क्। अ॒ग्ने॑ भ्रात॑र्वसवो मृ॒डता॑
नः। वि॒श्वं आ॒दित्या॑ अ॒दिते॑ स॒जोषाः॑। अ॒स्मभ्य॑ꣳ शर्म
बहु॑ल॒घ्नं य॑न्त। वि॒श्वं दे॒वाश्शृ॑णुतेमꣳ ह॒वं मे। ये अ॒न्तरि॑ख्ये
य उप॒ द्यवि॒ ष्ठा। ये अ॒ग्निजि॒ह्वा उ॒त वा॒ यज॑त्राः।
आ॒सद्या॑स्मिन्ब॒र्हिषि॑ मादयध्वम्। आ वा॑ मि॒त्रावरु॑णा
ह॒व्यजु॑ष्टिम्। नम॑सा दे॒वाव॑वसाववृ॒त्याम्॥४४॥

अ॒स्माकं॑ ब्र॒ह्म पृ॑त॒नासु॑ स॒ह्या अ॒स्माक॑म्। वृ॒ष्टिर्दि॒व्या सु॑पा॒रा।
यु॒वघ्न॑स्त्राणि पी॒वसा॑ व॒साथे॑। यु॒वोरच्छि॑द्रा मन्त॑वो ह॒ सर्गाः॑।
अवा॑तिरत॒मनृ॑तानि॒ विश्वा॑। ऋ॒तेन॑ मि॒त्रावरु॑णा सचे॒थे। तथ्सु॑
वा॑ मि॒त्रावरु॑णा म॒हित्व॑म्। ई॒र्मा त॒स्थुषी॑रह॒भिर्दु॑दुहे। वि॒श्वाः
पि॒न्वथ॒ स्वस॑रस्य॒ धेनाः॑। अनु॑ वा॒मेकः॑ प॒विरा॑ व॒वर्ति॑॥४५॥

यद्वꣳहि॑ष्ठ॒न्नाति॑ वि॒दे सु॑दानू। अ॒च्छि॑द्रꣳ शर्म॒ भुव॑नस्य
गो॒पा। ततो॑ नो मि॒त्रावरु॑णाववी॒ष्टम्। सि॒षास॑न्तो
जी॒(जि?)गि॒वाꣳसः॑ स्याम। आ नो मि॒त्रावरु॑णा ह॒व्यदा॑तिम्।
घृ॒तैर्गव्यू॑तिमु॒ख्यत॑मिडा॒भिः। प्र॒ति वा॒मत्र॑ वर॒मा जना॑य।
पृ॒णीत॑मु॒द्रो दि॒व्यस्य॒ चारोः॑। प्र बा॒हवा॑ सि॒सृ॒तजी॒वसे॑ नः।
आ नो॒ गव्यू॑तिमु॒ख्यत॑द्भृ॒तेन॑॥४६॥

आ नो॒ जनै॑ श्रवयतय्यु॑वाना। श्रु॒तं मे॑ मि॒त्रावरु॑णा
हवे॒मा। इ॒मा रु॒द्राय॑ स्थि॒रध॑न्वने॒ गिरेः॑। खि॒प्रेष॑वे दे॒वाय॑

स्वधाम्ने॑। अषाढाय॑ सह॑मानाय मी॒ढुषे॑। ति॒ग्मायु॑धाय भरता
शृ॒णोत॑न। त्वा॒दत्ते॑भी रु॒द्र श॑न्त॒मेभिः॑। श॒त५ हि॒मा अ॑शीय
भे॒ष॒जेभिः॑। व्य॑स्मद्वेषो॑ वि॒तर॑ळ्यँ५हः। व्य॑मीवा५श्चा॒तय॑स्वा
वि॒षूचीः॥४७॥

अ॒र्ह॒न्विभ॑र्षि॒ मा न॑स्तो॒के। आ ते॑ पि॒त॒र्मरु॑ता५ सु॒म्रमे॑तु। मा
नः॒ सूर्य॑स्य स॒न्द॒शो यु॑योथाः। अ॒भि नो॑ वी॒रो अ॑र्वति ख॒पमे॑त।
प्र जा॑येमहि रु॒द्र प्र॒जाभिः॑। ए॒वा ब॑भ्रो वृष॒भ चे॑कितान।
यथा॑ दे॒व न ह॑णी॒षे न ह॑५सि। हा॒व॒न॒श्रू॒र्नो रु॒द्रेह॑ बोधि।
बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। परि॑ णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः स्तु॑हि श्रु॒तम्।
मी॒ढुष्ट॑मा॒र्ह॒न्विभ॑र्षि। त्वम॑ग्रे रु॒द्र आ वो॒ राजा॑नम्॥४८॥

वसूनि॑ ततानास्तु॒ विश्वा॑न् ववृ॒त्यावृ॑वर्ति घृ॒तेन॒ वि॒षू॒चो॒श्श्रु॑तन्दे च॥६॥ [६]

सूर्यो॑ दे॒वीमु॑षस॒५ रोच॑माना॒मर्यः॑। न योषा॑म॒भ्येति॑ प॒श्चात्।
यत्रा॒ नरो॑ दे॒व॒यन्तो॑ यु॒गानि॑। वि॒त॒न्वते॒ प्रति॑ भ॒द्राय॑ भ॒द्रम्।
भ॒द्रा अ॒श्वा ह॑रि॒तः सूर्य॑स्य। चि॒त्रा ए॒द॒ग्वा अ॒नु॒माद्या॑सः।
न॒म॒स्यन्तो॑ दि॒व आ पृ॑ष्ठम॑स्थुः। परि॒ द्यावा॑पृ॒थि॒वी य॑न्ति
स॒द्यः। तथ्सूर्य॑स्य दे॒व॒त्वन्त॑न्महि॒त्वम्। म॒ध्या क॑र्तो॒र्वित॑त॒५
सञ्ज॑भार॥४९॥

य॒दे॒दयु॑क्त ह॒रि॒तः स॒धस्था॑त्। आ॒द्रात्री॑ वा॒स॑स्तनु॒ते सि॒मस्मै॑।
तन्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्याभि॒चख्ये॑। सूर्यो॑ रू॒पङ्गु॑णु॒ते द्यो॑रु॒पस्थे॑।
अ॒न॒न्तम॒न्यद्रु॑श॒दस्य॑ पा॒जः। कृ॒ष्णम॒न्यद्ध॑रि॒तः सं भ॑रन्ति।

अद्या दे॒वा उदि॑ता सूर्य॑स्य। निर॑हंसः पि॒पृ॒तान्नि॑रव॒द्यात्।
तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो मामहन्ताम्। अदि॑तिः सिन्धुः पृथि॒वी उ॒त
द्यौः॥५०॥

दि॒वो रु॒क्म उ॑रु॒च॒ख्या उदे॑ति। दू॒रे अ॑र्थस्त्र॒णिभ्रा॑जमानः।
नून॑ञ्जनाः सूर्येण॑ प्रसू॒ताः। आयन्न॑र्थानि कृ॒णव॑न्नपा॒सि। शन्नो॑
भव॑ च॒ख॒सा शन्नो॑ अ॒ह्ना। शं भा॒नुना॑ श॒ हि॒मा शङ्क॑णेन।
यथा॑ शम॒स्मै शम॑सद्दुरो॒णे। तथ्सूर्य॑ द्रवि॒णन्धे॒हि चि॒त्रम्।
चि॒त्रन्दे॒वाना॑मुद॒गाद॑नी॒कम्। च॒ख॒सुर्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्या॒ग्नेः॥५१॥

आप्रा॑ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑ख्यम्। सूर्य॑ आ॒त्मा
जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च। त्वष्टा॑ दध॒त्तन्न॑स्तु॒रीप॑म्। त्वष्टा॑ वी॒रं
पि॒शङ्ग॑रूपः। दशे॑मन्त्वष्टु॒र्जन॑यन्त॒ गर्भ॑म्। अत॑न्द्रा॒सो
युव॑तयो॒ बिभ॑र्त्रम्। ति॒ग्मानी॑कः॒ स्वय॑शस॒ञ्जने॑षु।
वि॒रोच॑मानं॒ परि॑षीन्नयन्ति। आ॒वि॒ष्ट्यो॒ वर्ध॑ते॒ चारु॑रासु।
जि॒ह्माना॑मूर्ध्व॒स्वय॑शा उ॒पस्थे॑॥५२॥

उ॒भे त्वष्टु॑र्बिभ्यतु॒र्जाय॑मानात्। प्र॒तीचीं॑ सि॒हं प्र॑तिजोषयेते।
मि॒त्रो जना॑न्प्र स मि॒त्र। अ॒यं मि॒त्रो न॑म॒स्यः सु॒शेवः॑। राजा॑
सु॒क्ष॒त्रो अ॑जनिष्ट वे॒धाः। तस्य॑ व॒यं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑
भ॒द्रे सौ॑मन॒से स्या॑म। अ॒न॒मी॒वास॑ इड॒या म॑दन्तः। मि॒त॒ज्म॑वो
वरि॑म॒न्ना पृ॑थि॒व्याः। आ॒दि॒त्यस्य॑ व्र॒तमु॑प॒क्ष्यन्तः॥५३॥

व॒यं मि॒त्रस्य॑ सु॒म॒तौ स्या॑म। मि॒त्रन्न॑ ई॒ शि॒म्या गो॑षु

ग॒व्यव॑त्। स्वा॒धियो॑ वि॒दथे॑ अ॒प्स्वजी॑जनन्। अरै॑जयता॒ऽ
रोद॑सी॒ पाज॑सा गिरा। प्रति॑ प्रि॒यय्यँ॑जतञ्जनुषाम॑वः। म॒हा॑
आ॒दित्यो॑ नम॑सोप॒सद्यः॑। या॒तय॑ञ्जनो गृण॑ते सु॒शेवः॑। तस्मा॑
ए॒तत्प॑न्य॒तमाय॑ जुष्ट॑म्। अ॒ग्नौ मि॒त्राय॑ ह॒विरा जु॑होत। आ
वा॒ऽ रथो॑ रोद॑सी ब॒द्धधा॑नः॥५४॥

हि॒र॒ण्ययो॑ वृष॑भिर्या॒त्वश्वैः॑। घृ॒तव॑र्तनिः प॒विर्भी॑रुचा॒नः।
इ॒षाव्रौ॑ढा नृ॒पति॑र्वा॒जिनी॑वान्। स प॑प्र॒थानो॑ अ॒भि प॑श्च भू॒मः।
त्रि॒वन्धुरो॑ मन॑साया॒तु यु॑क्तः। विशो॑ येन॒ गच्छ॑थो दे॒वय॑न्तीः।
कु॒त्रा चि॒द्याम॑म॒श्विना॑ दधा॒ना। स्व॒श्वा य॑शसाऽऽया॑तम॒र्वाक्।
द॒स्त्रा नि॒धिं म॑धु॒मन्तं॑ पि॒बाथः॑। वि वा॒ऽ रथो॑ व॒ध्वा
याद॑मानः॥५५॥

अन्ता॑न्दि॒वो बा॑धते वर्त॒निभ्या॑म्। यु॒वोश्चि॑श्रयं॒ परि॒ योषा॑वृणीत।
सू॒रो दु॑हि॒ता परि॑त॒क्मिया॑याम्। यद्दे॑व॒यन्त॑म॒व॑थ॒श्शची॑भिः।
परि॑घ्न॒ऽ सवा॑ म॒नावा॑ व॒यो॒गाम्। यो ह॒स्यवा॑ऽ रथि॒राव॑स्त
उ॒स्त्राः। रथो॑ यु॒जानः॑ प॒रिया॑ति॒ वर्तिः॑। तेन॑ न॒श्शँ॑य्यो॒रुष॑सो
व्यु॑ष्टौ। न्य॑श्विना व॒हत॑य्यँ॒जे अ॒स्मिन्। यु॒वं भु॑ज्युम॒ववि॑द्ध॒ऽ
समु॑द्रे॥५६॥

उद॑ह॒थुर॑र्ण॒सो अ॒स्त्रि॑धानैः। प॒त॒त्रिभि॑र॒श्रमै॑र॒व्यथि॑भिः।
द॒ऽ सना॑भिर॒श्विना॑ पा॒रय॑न्ता। अ॒ग्नी॑षोमा॒ यो अ॒द्य वा॑म्।
इ॒दवँ॑चः स॒पर्य॑ति। तस्मै॑ ध॒त्त॑ऽ सु॒वीर्य॑म्। ग॒वां पोष॑ऽ

स्वश्चियम्। यो अ॒ग्नी॒षोमा॑ ह॒विषा॑ स॒पर्यात्। दे॒व॒द्री॒चा॒ मन॑सा॒
यो घृ॒तेन॑। तस्य॑ व्र॒तः र॑ख्यतं पा॒तमः॑ हंसः॥५७॥

वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॑ यच्छ॒तम्। अ॒ग्नी॒षोमा॑ य
आहु॑तिम्। यो वा॒न्दाशा॑द्ध॒विष्कृ॑तिम्। स प्र॒जया॑
सु॒वीर्य॑म्। वि॒श्वमा॑युर्व्य॒श्जवत्। अ॒ग्नी॒षोमा॑ चेति॒ तद्वी॑र्य॒वाम्।
यदमु॑ष्णीतमव॒सं पु॒णिङ्गोः। अवा॑तिरतं॒ प्रथ॑यस्य॒ शेषः॑।
अवि॑न्दत॒ज्योति॑रेकं ब॒हुभ्यः॑। अ॒ग्नी॒षोमा॑वि॒मः सु मेऽग्नी॑षोमा
ह॒विषः॑ प्र॒स्थित॑स्य॥५८॥

जुभा॒र द्यौर॑ग्रेरुपस्थं॒ उप॑क्ष्यन्तो ब॒द्धधानो॑ वृ॒ध्वा याद॑मानः॒ समु॒द्रेऽहंसः॑ प्र॒स्थित॑स्य॥७॥ — [७]

अ॒हम॑स्मि प्रथम॒जा ऋ॒तस्य॑। पूर्वं॑न्दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑।
यो मा॒ ददा॑ति॒ स इ॒देव॑मावाः॑। अ॒हम॑न्न॒मन्न॑न॒दन्त॑म॒ग्निः।
पूर्व॑म॒ग्रेरपि॑ दह॒त्यन्न॑म्। य॒त्तौ हा॑साते अहमुत्त॒रेषु॑। व्या॒त्तम॑स्य
प॒शवः॑ सु॒जम्भ॑म्। प॒श्यन्ति॑ धीराः॒ प्रच॑रन्ति॒ पाकाः॑।
जहा॑म्य॒न्यन्न॑ ज॒हाम्य॒न्यम्। अ॒हम॑न्नं॒ वश॑मिच्च॒रामि॑॥५९॥

स॒मा॒नम॑र्थं॒ पर्य॑मि भु॒ञ्जत्। को माम॑न्नं॒ मनु॑ष्यो॑ दयेत। परा॑के
अ॒न्न॒न्निहि॑तल्लो॒क ए॒तत्। वि॒श्वैर्दे॒वैः पि॒तृभिर्गु॑प्तम॒न्नम्। यद॑द्यते
लु॒प्यते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑। श॒त॒त॒मी सा त॑नूर्मे॒ बभू॑व। म॒हान्तो॑
च॒रू संकृ॑द्गु॒धेन॑ प॒प्रौ। दि॒वंश्च॒ पृश्नि॑ पृथि॒वीश्च॑ सा॒कम्।
तथ्सं॑पिब॒न्तो न मि॑नन्ति वे॒धसः॑। नैत॒द्भूयो॑ भव॑न्ति॒ नो
कनी॑यः॥६०॥

अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः। अन्नं मृत्युन्तमु जीवातुमाहुः।
 अन्नं ब्रह्माणो जुरसंघंदन्ति। अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम्।
 मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्थं तस्य।
 नार्यमणं पुष्यति नो सखायम्। केवलाघो भवति केवलादी।
 अहं मेघः स्तनयन्वस्मिन्नस्मि। मामदन्त्यहमद्व्यन्यान्॥६१॥

अहं सदमृतो भवामि। मदादित्या अधि सर्वे तपन्ति।
 देवीर्वाचमजनयन्तु यद्वाग्वदन्ती। अनुन्तामन्तादधि निर्मितां
 महीम्। यस्यान्देवा अदधुर्भोजनानि। एकाख्यरान्द्विपदां
 षट्पदाश्च। वाचन्देवा उप जीवन्ति विश्वे। वाचन्देवा उप
 जीवन्ति विश्वे। वाचङ्गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः। वाचीमा विश्वा
 भुवनान्यर्पिता॥६२॥

सा नो हवञ्जुषतामिन्द्रपत्नी। वागख्यरं प्रथमजा ऋतस्य।
 वेदानां माताऽमृतस्य नाभिः। सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्।
 अवन्ती देवी सुहवा मे अस्तु। यामृषयो मन्त्रकृतो
 मनीषिणः। अन्वैच्छन्देवास्तपसा श्रमेण। तान्देवीर्वाचं
 हविषां यजामहे। सा नो दधातु सुकृतस्य लोके। चत्वारि
 वाक्परिमिता पदानि॥६३॥

तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः। गुहा त्रीणि निहिता
 नेङ्गयन्ति। तुरीयर्वाचो मनुष्या वदन्ति। श्रद्धयाऽग्निः
 समिध्यते। श्रद्धया विन्दते हविः। श्रद्धां भगस्य मूर्धनि।

वचसा वेदयामसि। प्रियं श्रद्धे ददतः। प्रियं श्रद्धे
दिदांसतः। प्रियं भोजेषु यज्वंसु॥६४॥

इदं मे उदितङ्कधि। यथा देवा असुरेषु। श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे।
एवं भोजेषु यज्वंसु। अस्माकमुदितङ्कधि। श्रद्धान्देवा
यजमानाः। वायुगोपा उपांसते। श्रद्धां हृदय्ययाऽऽकूत्या।
श्रद्धया हूयते हविः। श्रद्धां प्रातर्हवामहे॥६५॥

श्रद्धां मध्यन्दिनं परि। श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि। श्रद्धे
श्रद्धापयेह मा। श्रद्धा देवानधि वस्ते। श्रद्धा विश्वमिदञ्जगत्।
श्रद्धाङ्गामस्य मातरम्। हविषा वर्धयामसि। ब्रह्म जज्ञानं
प्रथमं पुरस्तात्। वि सीमतः सुरुचो वेन आवः। स बुध्निया
उप मा अस्य विष्ठाः॥६६॥

सुतश्च योनिमसंतश्च विवः। पिता विराजामृषभो रयीणाम्।
अन्तरिख्यद्विंश्वरूप आविवेश। तमर्कैरभ्यर्चन्ति वत्सम्।
ब्रह्म सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवानंजनयत्। ब्रह्म
विश्वमिदञ्जगत्। ब्रह्मणः ख्यत्रनिर्मितम्। ब्रह्म ब्राह्मण
आत्मना। अन्तरस्मिन्निमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विश्वमिदञ्जगत्। ब्रह्मैव भूतानाऽप्येष्टम्। तेन कौऽरहति
स्पर्धितुम्। ब्रह्मन्देवास्त्रयस्त्रिंशत्। ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापती। ब्रह्मन्
ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्र आशाः
प्रचरन्त्वग्नयः। इमन्नो यज्ञन्नयतु प्रजानन्। घृतं पिबन् नजरं

सुवीरम्॥६८॥

ब्रह्मं समिद्धवत्याहुतीनाम्। आ गावो अग्मन्नुत भद्रमक्रन्।
सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः।
इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुर्हानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिष्यति।
उपेद्वदाति न स्वं मुषायति। भूयोभूयो रयमिदस्य वर्धयन्।
अभिन्ने खिले नि दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता
अर्वा॥६९॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य
भरुषः। इमा या गावः सजनास इन्द्रः। इच्छामीद्धदा मनसा
चिदिन्द्रम्। यूयङ्गावो मेदयथा कृशञ्चित्। अश्लीलञ्चित्कृणुथा
सुप्रतीकम्। भद्रङ्गृहङ्गुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते
सभासु। प्रजावतीः सूयवसं रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे
पिबन्तीः। मा वः स्तेन ईशत् माऽघशंसः। परि वो हेती
रुद्रस्य वृज्यात्। उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्।
उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्यं॥७०॥

चरामि कर्नयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्ठा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीष्वद्व॥८॥[८]

ता सूर्याचन्द्रमसा विश्वभृत्तमा महत्। तेजो वसुमद्राजतो
दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणा। ययोर्व्रतन्न ममे
जातु देवयोः। उभावन्तौ परि यात अमर्या। दिवो न रश्मीं
स्तनुतो व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्या न चन्द्रा

चरतो ह॒ताम॑ती। प॒तीं द्यु॑मद्वि॒श्ववि॑दा उ॒भा दि॒वः। सूर्या॑ उ॒भा
च॒न्द्रम॑सा विच॒ख्ख॑णा॥ ७१॥

वि॒श्ववा॑रा वरि॒वोभा॑ वरे॑ण्या। ता नोऽव॑तं म॒तिम॑न्ता म॒हि॒व्रता॑।
वि॒श्वव॑प॒री प्र॒तर॑णा तर॒न्ता। सु॒व॒र्वि॒दा दृ॒शये॑ भूरि॒रश्मी॑। सूर्या॑
हि च॒न्द्रा वसु॑ त्वेष॒दर्श॑ता। म॒नु॒स्वि॒नो॒भानु॑चर॒तोनु॑ स॒न्दि॒वम्।
अ॒स्य श्रवो॑ न॒द्यः स॒प्त बि॑भ्रति। द्यावा॑ ख्यामा॑ पृथि॒वी
दर्श॑त॒व्वपुः॑। अ॒स्मे सूर्या॑च॒न्द्रम॑साऽभि॒च॒ख्खे॑। श्रद्धे॑कमिन्द्र
चरतो विचर्तु॑रम्॥ ७२॥

पूर्वा॑प॒रश्चर॑तो मा॒ययै॑तौ। शिशू॑ क्रीड॑न्तौ परि॑ यातो
अध्व॑रम्। वि॒श्वान्य॑न्यो भुव॑नाऽभि॒ चष्टे॑। ऋ॒तून॑न्यो
वि॒दध॑ज्जायते पुनः॑। हि॒र॒ण्यव॑र्णाश्शुच॑यः पाव॒का यासा॑ꣳ
राजा॑। यासा॑न्दे॒वाश्शि॒वेन॑ मा॒ च॒ख्खुषा॑ पश्यत। आपो॑ भ॒द्रा
आदि॑त्प॒श्यामि॑। नास॑दासी॒न्नो सदा॑सीत्त॒दानी॑म्। नासी॒द्रजो॑
नो व्यो॑मा प॒रो यत्। किमा॑व॒रीवः॑ कुह॒ कस्य॑ शर्म॒न्॥ ७३॥

अ॒म्भः किमा॑सी॒द्ब्रह्म॑न॒ङ्गभी॑रम्। न मृ॒त्युर॑मृ॒तन्त॑र्हि ना।
रात्रि॑या अ॒हं आसी॑त्प्रके॒तः। आनी॑दवा॒तꣳ स्व॒धया॑ तदे॒कम्।
तस्मा॑द्धा॒न्यन्न॑ प॒रः किञ्च॑नास॑। तम॑ आसी॒त्तम॑सा गू॒ढम॑ग्रे
प्रके॑तम्। स॒लि॒लꣳ सर्व॑मा इ॒दम्। तु॒च्छेना॑भ्वपि॑हितं
यदा॑सीत्। तम॑स॒स्तन्म॑हि॒ना जा॑य॒तैक॑म्। का॒म॒स्तद॑ग्रे
सम॑वर्त॒ताधि॑॥ ७४॥

मनसो॑ रेतः॑ प्रथ॒मय्यँदासी॑त्। स॒तो बन्धु॑मसंति॒ निर॑विन्दन्।
 हृदि॑ प्र॒तीष्या॑ क॒वयो॑ मनी॒षा। ति॒रश्चीनो॑ वि॒ततो॑ र॒श्मिरे॑षाम्।
 अधः॑ स्वि॒दासी॑ ३ दु॒परि॑ स्वि॒दासी॑ ३ त्। रे॒तोधा॑
 आ॑सन्महि॒मानं॑ आसन्। स्व॒धा अ॒वस्ता॒त्प्रय॑तिः प॒रस्ता॑त्।
 को अ॒द्धा वैद॑ क इ॒ह प्र वो॑चत्। कु॒त आ॒जाता॑ कु॒त
 इ॒यव्वि॑सृष्टिः। अ॒र्वाग्दे॒वा अ॒स्य वि॒सर्ज॑नाय॥ ७५॥

अथा॑ को वैद॒ यत॑ आब॒भूव॑। इ॒यव्वि॑सृष्टि॒र्यत॑ आब॒भूव॑। यदि॑
 वा द॒धे यदि॑ वा॒ न। यो अ॒स्याध्य॑र॒ख्यः प॒रमे॑ व्यो॒मन्। सो
 अ॒ङ्गं वैद॒ यदि॑ वा॒ न वेद॑। कि॒ं स्वि॒द्वन॒ङ्क उ॒ स वृ॒ख्य
 आ॑सीत्। यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒र॒ख्यः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा
 पृ॒च्छते॑दु॒तत्। यद॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भुव॑नानि धा॒रय॑न्। ब्रह्म॒ वनं॑ ब्रह्म॒ स
 वृ॒ख्य आ॑सीत्॥ ७६॥

यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒र॒ख्यः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा॒ विब्र॑वीमि
 वः। ब्रह्मा॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भुव॑नानि धा॒रय॑न्। प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरि॒न्द्रं
 ह॒वाम॑हे। प्रा॒तर्भि॒त्रावरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑। प्रा॒तर्भगं॑ पू॒षणं॑
 ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म्। प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम। प्रा॒तर्जि॑तं
 भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम। व॒यं पु॒त्रम॑दि॒तेर्यो वि॑ध॒र्ता। आ॒ध्रश्चि॒द्यं
 मन्य॑मानस्तु॒रश्चित्॥ ७७॥

राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒खीत्या॑हं। भग॑ प्रणे॒तर्भग॑ सत्य॑राधः।
 भगे॒माश्रि॑यमु॒दं द॑दन्नः। भग॑ प्र णो॒ जनय॑ गोभि॒रश्वैः॑। भग॑
 प्र नृभि॑र्नृ॒वन्तः॑ स्याम। उ॒तेदानीं॑ भग॑वन्तः स्याम। उ॒त प्र॑पि॒त्व

उ॒त म॒ध्ये अ॒ह्ना॑म्। उ॒तोदि॑ता म॒घव॑न्त्सूर्य॑स्य। व॒यन्दे॑वानां॑
सुम॒तौ स्या॑म। भ॒ग ए॒व भ॒गवा॑न् अस्तु दे॒वाः॑॥७८॥

तेन॑ व॒यं भ॒गव॑न्तः स्याम। तन्त्वा॑ भ॒गु सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स
नो॑ भ॒ग पुर॑ए॒ता भ॑वे॒ह। स॒मध्व॑रायोष॒सो न॑मन्त। द॒धि॒क्रावे॑व
शुच॑ये प॒दाय॑। अ॒र्वा॒ची॒नव्व॑सु॒विदं॑ भ॒गन्नः॑। रथ॑मि॒वाश्वा॑ वा॒जिन॑
आव॑हन्तु। अ॒श्वा॒वती॑र्गो॒मती॑र्न उ॒षासः॑। वी॒रव॑तीः स॒दमु॑च्छन्तु
भ॒द्राः। घृ॒तन्दु॑हा॒ना वि॒श्वतः॑ प्र॒पी॒नाः। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑
सदा॑ नः॥७९॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑। न॒ख्यत्र॑ न्दे॒वमिन्द्रि॑यम्।
इ॒दमा॑साँ॒घ्विच॑र॒ख्यण॑म्। ह॒विरा॒सञ्जु॑होतन। यस्य॒ भान्ति॑
र॒श्मयो॒ यस्य॑ के॒तवः॑। यस्ये॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॒ सर्वा॑। स
कृ॒त्तिका॑भि॒रभि॒ संव॑सानः। अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॑वि॒ते द॑धातु।
प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वै॒तु प॑त्नी। वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती॑ चि॒त्रभा॑नुः॥१॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒वि॒ते द॑धातु। यथा॒ जीवे॑म श॒रदः॑ सर्वा॑राः।
रोहि॒णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना।
प्र॒जाप॑ति॒ः ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॑यातु य॒ज्ञम्।
सोमो॑ रा॒जा मृ॑गशी॒र्षेण॑ आ॒गन्। शि॒वन्न॑ख्यत्रं प्रि॒यम॑स्य॒
धा॒म। आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु। रे॒तः प्र॒जाय्य॑ज॒माने॑
दधातु॥२॥

यत्ते॒ न॒ख्यत्रं॑ मृ॒गशी॒र्षम॑स्ति। प्रि॒यः रा॑जन्प्रि॒यत॑मं
प्रि॒याणा॑म्। तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ वि॒धेम। शन्न॑ ए॒धि द्वि॑पदे
श॒श्वतु॑ष्पदे। आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मान ए॒ति। श्रेष्ठो॑ दे॒वाना॑
पति॑र॒घ्नियाना॑म्। न॒ख्यत्र॑मस्य ह॒विषा॑ वि॒धेम। मा नः॑ प्र॒जाः
री॑रिष॒न्मोत॑ वी॒रान्। हे॒ती रु॒द्रस्य॑ परि॑ णो वृ॒णक्तु॑। आ॒र्द्रा
न॒ख्यत्र॑ञ्जुषता॒ः ह॒विर्नः॑॥३॥

प्र॒मुञ्च॑मानौ दुरि॒तानि॒ वि॒श्वा। अ॒पा॒घश॑ः स॒न्नुद॑ता॒मरा॑तिम्।

पुन॑र्नो दे॒व्यदि॑तिः स्पृ॒णोतु। पुन॑र्वसू नः पुन॑रेता॑य्यज्ञम्। पुन॑र्नो
दे॒वा अ॒भिय॑न्तु स॒र्वे। पुनः॑पुन॑र्वो ह॒विषा॑ यजामः। ए॒वा न
दे॒व्यदि॑तिरन॒र्वा। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री जग॑तः प्रति॒ष्ठा। पुन॑र्वसू
ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒यन्दे॒वाना॑मप्ये॒तु पाथः॑॥४॥

बृह॒स्पतिः॑ प्रथ॒मञ्जा॑यमानः। ति॒ष्यन्न॑ख्यत्र॒मभिसं॑ ब॒भूव। श्रेष्ठो
दे॒वानां॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुः। दि॒शोऽनु॑ सर्वा॑ अभ॑यन्नो अस्तु।
ति॒ष्यः पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्यतो नः। बृह॒स्पति॑र्नः परि॑ पातु प॒श्चात्।
बाधे॑तान्द्वेषो॒ अभ॑यङ्क॒णुता॑म्। सु॒वीर्य॑स्य प॒तयः॑ स्याम। इ॒दं
स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु जुष्ट॑म्। आ॒श्रेषा॑ येषा॑मनु॒यन्ति॑ चे॒तः॥५॥

ये अ॒न्तरि॑ख्यं पृथि॒वीङ्गि॑ष्यन्ति। ते नः॑ स॒र्पासो
हव॒माग॑मिष्ठाः। ये रो॑चने सूर्य॒स्यापि॑ स॒र्पाः। ये दि॒वन्दे॑वीमनु॒
स॒ञ्चर॑न्ति। येषा॑माश्रेषा॒ अनु॑यन्ति॒ काम॑म्। तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॑
मधु॑मञ्जुहोमि। उप॑हृताः पि॒तरो॒ ये म॑घासु। मनो॑जवसः
सुकृ॑तः सुकृ॒त्याः। ते नो॒ नख्य॑त्रे हव॒माग॑मिष्ठाः। स्व॒धाभि॑र्यज्ञं
प्रय॑तञ्जुषन्ताम्॥६॥

ये अ॑ग्निदग्धा येऽन॑ग्निदग्धाः। येऽमु॒ल्लौकं॑ पि॒तरः॑ खि॒यन्ति॑।
याँश्च॑ वि॒द्म याँ उ॑ च न प्र॒विद्म। म॒घासु॑ य॒ज्ञं
सुकृ॑तञ्जुषन्ताम्। गवा॑ पतिः॒ फल्गु॑नीनामसि॒ त्वम्।
तद॑र्यमन्वरुण मि॒त्र चारु॑। तन्त्वा॑ व॒यं स॑नितारँ
सनी॒नाम्। जी॒वा जी॒वन्त॑मुप॒ सवि॑शेमा॒ येने॒मा वि॒श्वा

भुव॑नानि सञ्जि॑ता। यस्य॑ दे॒वा अ॑नु सं॒ यन्ति॒ चेतः॑॥७॥

अ॒र्य॒मा रा॒जाऽज॒र॒स्तुवि॑ष्मान्। फल्गु॑नीनामृष॒भो रौर॑वीति।
श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भग॒वो भगा॑सि। तत्त्वा॑ विदुः फल्गु॑नीस्तस्य॑
वि॒त्तात्। अ॒स्मभ्य॑ङ्ख॒त्रम॑ज॒रः सु॒र्वीर्य॑म्। गोम॒दश्व॑व॒दुप॒
सन्नु॑दे॒ह। भगो॑ ह दा॒ता भग॒ इत्प्र॑दा॒ता। भगो॑ दे॒वीः फल्गु॑नीरा
वि॒वेश। भग॒स्येत्तं प्र॑स॒वङ्ग॑मे॒म। यत्र॑ दे॒वैः स॑ध॒मादं॑ मदे॒म॥८॥

आया॑तु दे॒वः स॑वि॒तोप॑यातु। हि॒र॒ण्यये॑न सु॒वृता॒ रथे॑न। वह॒न्
हस्त॑ः सु॒भगा॑द्वि॒द्वना॑प॒सम्। प्र॒यच्छ॑न्तं प॒पु॒रिं पु॒ण्यम॑च्छं।
हस्तः॑ प्र॒यच्छ॑त्व॒मृतं॑ वसी॒यः। द॒खि॒ण्येन॑ प्र॒तिगृ॑णीम ए॒नत्।
दा॒ता॒र॒म॒द्य स॑वि॒ता वि॑दे॒य। यो नो॑ ह॒स्ताय॑ प्र॒सुवा॑ति
य॒ज्ञम्। त्वष्टा॑ न॒ख्यत्र॑म॒भ्येति॑ चि॒त्राम्। सु॒भः स॑स॒य्यु॑व॒तिः
रोच॑माना॒म्॥९॥

नि॒वेश॑य॒न्नमृ॒ता॒न्मर्त्या॑ः॒श्च। रू॒पाणि॑ पि॒ः श॒न्भुव॑नानि वि॒श्वा।
तन्न॑स्त्वष्टा॒ तदु॑ चि॒त्रा वि॑च॒ष्टाम्। तन्न॑ख्य॒त्रं भू॒रि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नः॑ प्र॒जा॒र्द्धी॒रव॑तीः॒ स॒नोतु॑। गोभि॑र्नो अ॒श्वैः
स॒म॒न॒क्तु य॒ज्ञम्। वा॒युर्न॑ख्य॒त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्याम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो
वृष॑भो रो॒रु॒वाणः। स॒मी॒रय॑न्भुव॒ना मा॒तरि॑श्वा। अप॒ द्वे॒षाः सि॑
नु॒दता॑म॒रातीः॑॥१०॥

तन्नो॑ वा॒युस्तदु॑ नि॒ष्ट्या शृ॑णोतु। तन्न॑ख्य॒त्रं भू॒रि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नो॑ दे॒वासो॑ अ॒नु॒जान॑न्तु का॒मम्। यथा॑

तरै॑म॒ दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। दूर॑म॒स्मच्छ॑त्र॒वो य॑न्तु भी॒ताः।
तदिन्द्रा॑ग्नी कृ॒णुता॒न्तद्वि॑शा॒खे। तन्नो॑ दे॒वा अनु॑मदन्तु य॒ज्ञम्।
प॒श्चात्पु॑रस्ता॒दभ॑यन्नो अस्तु। न॒ख्यत्रा॑णामधि॒पत्नी॒ विशा॑खे।
श्रेष्ठा॑विन्द्रा॒ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ॥११॥

विषू॑च॒श्शत्रू॑नप॒ बाध॑मानौ। अप॒ ख्युध॑न्नुदता॒मरा॑तिम्। पूर्णा॑
प॒श्चादु॑त पूर्णा॑ पु॒रस्ता॑त्। उन्म॑ध्यतः पौ॒र्णमा॒सी जि॑गाय।
तस्या॑न्दे॒वा अधि॑ सं॒वस॑न्तः। उ॒त्तमे॑ नाकं इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
पृ॒थ्वी सु॒वर्चा॑ यु॒वतिः॑ स॒जोषाः॑। पौ॒र्णमा॒स्युद॑गा॒च्छोभ॑माना।
आ॒प्याय॑यन्ती दुरि॒तानि॒ विश्वा॑। उ॒रुन्दु॑हां यज॑मानाय
य॒ज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो जुषन्ताश्चेतो मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम्॥१॥—[१]

ऋ॒द्ध्यास्म॑ ह॒व्यैर्न॑म॒सोप॑सद्य। मि॒त्रन्दे॒वं मि॒त्रधे॑यन्नो अस्तु।
अ॒नूरा॒धान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः। श॒त॒र्ज्जीवे॑म श॒रदः॑ स॒र्वीराः॑।
चि॒त्रन्न॒ख्यत्र॑मुद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। अ॒नूरा॒धास॑ इति॒ यद्वद॑न्ति।
तन्मि॒त्र ए॑ति प॒थिभि॑र्दे॒व्यानैः॑। हि॒र॒ण्ययै॑र्वि॒ततै॑र॒न्तरि॑ख्ये।
इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाम॑नु न॒ख्यत्र॑मेति। यस्मि॑न्वृ॒त्रध्व॑त्र॒तूर्ये॑ त॒तार॑॥१३॥

तस्मि॑न्व॒यम॒मृत॑न्दु॒हानाः॑। ख्युध॑न्तरेम॒ दुरि॑ति॒न्दुरि॑ष्टिम्।
पु॒र॒न्द॒राय॑ वृष॒भाय॑ धृ॒ष्णवे॑। अषा॑ढाय॒ सह॑मानाय मी॒ढुषे॑।
इन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठा मधु॑म॒द्दुहा॑ना। उ॒रुङ्कु॑णोतु॒ यज॑मानाय
लो॒कम्। मूलं॑ प्र॒जावी॑र॒वती॑र्वि॒देय॑। परा॑च्येतु॒ निर्ऋ॑तिः

परा॒चा। गोभि॒र्नख्य॑त्रं प॒शुभिः॑ सम॑क्तम्। अह॑र्भूयाद्यज॑मानाय॒
मह्य॑म्॥१४॥

अह॑र्नो अ॒द्य सु॑विते द॑धातु। मूल॑न्नख्य॑त्रमिति॒ यद्वद॑न्ति।
परा॑चीव्वा॒चा निर्ऋ॑तिन्नुदामि। शि॒वं प्र॒जायै॑ शि॒वम॑स्तु मह्य॑म्।
या दि॒व्या आपः॑ पय॑सा सं॒बभू॑वुः। या अ॒न्तरि॑ख्य उ॒त
पार्थि॑वीर्याः। यासा॑मषा॒ढा अ॑नुयन्ति॒ काम॑म्। ता न॒ आप॑श्शः
स्यो॒ना भ॑वन्तु। याश्च॒ कूप्या॒ याश्च॑ ना॒द्याः॑ समु॒द्रियाः॑। याश्च॑
वैश॑न्तीरु॒त प्रा॑स॒चीर्याः॑॥१५॥

यासा॑मषा॒ढा मधु॑ भ॒र्खय॑न्ति। ता न॒ आप॑श्शः स्यो॒ना
भ॑वन्तु। तन्नो॒ विश्वे॒ उप॑ शृण्वन्तु दे॒वाः। तद॑षा॒ढा अ॒भिस॑र्यन्तु
य॒ज्ञम्। तन्न॑ख्य॑त्रं प्रथ॑तां प॒शुभ्यः॑। कृषि॑र्वृष्टि॒र्यज॑मानाय
कल्प॑ताम्। शु॒भ्राः क॒न्या यु॒वतयः॑ सु॒पेश॑सः। क॒र्मकृ॑तः
सु॒कृतो॑ वी॒र्या॑वतीः। विश्वा॑न्दे॒वान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तीः।
अ॒षा॒ढाःका॒ममु॑प॒ यान्तु॑ य॒ज्ञम्॥१६॥

यस्मि॑न्ब्रह्मा॒भ्यज॑य॒त्सर्व॑मे॒तत्। अ॒मुश्च॑ लो॒कमि॑दम् च॒
सर्व॑म्। तन्नो॒ नख्य॑त्रमभि॒जिद्वि॑जित्य। श्रिय॑न्दधा॒त्वह॑णीयमानम्।
उ॒भौ लो॒कौ ब्रह्म॑णा स॒ञ्जिते॑मौ। तन्नो॒ नख्य॑त्रमभि॒जिद्वि॑च॒ष्टाम्।
तस्मि॑न्व॒यं पृ॑त॒नाः स॒ञ्जये॑म। तन्नो॒ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु
का॒मम्। शृ॒ण्वन्ति॑ श्रो॒णाम॑मृ॒तस्य॑ गो॒पाम्। पु॒ण्या॑मस्या॒
उप॑शृ॒णोमि॒ वाच॑म्॥१७॥

म॒ही॒न्दे॒वी॒र्विष्णु॑पत्नीमजूर्याम्। प्र॒ती॒र्ची॒मे॒ना॑ ह॒विषा॑
 य॒जामः॑। त्रेधा विष्णु॑रुरुगा॒यो विच॑क्रमे। म॒ही॒न्दि॒व
 पृथि॒वीम॒न्तरि॑रिख्यम्। तच्छ्रो॑णैति श्रव॑ इच्छ॒मा॒ना। पु॒ण्य॑
 श्लोकं॑ यज॑मानाय कृ॒ण्वती॑। अ॒ष्टौ दे॒वा वस॑वः सो॒म्यासः॑।
 चत॑स्रो दे॒वीर॒जरा॑श्श्रवि॒ष्ठाः। ते य॒ज्ञं पा॑न्तु रज॑सः पुर॒स्तात्।
 सं॒वत्स॒रीण॑म॒मृत॑स्व॒स्ति॥१८॥

य॒ज्ञन्नः॑ पा॒न्तु वस॑वः पुर॒स्तात्। द॒खि॒ण॒तोऽभि॑यन्तु श्रवि॒ष्ठाः।
 पु॒ण्य॒न्न॒ख्य॒त्रम॒भि स॒र्वि॒शाम॑। मा नो अ॒राति॑र॒घश॑सा॒ऽग॒न्न।
 र॒ख्य॒त्रस्य॑ रा॒जा वरु॑णोऽधि॒राजः॑। न॒ख्य॒त्राणा॑ श॒तभि॑ष॒ग्वसि॑ष्ठः।
 तौ दे॒वेभ्यः॑ कृ॒णुतो दी॒र्घमा॑युः। श॒त॑ स॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑
 धत्तः॑। य॒ज्ञन्नो॒ राजा॒ वरु॑ण॒ उप॑यातु। तन्नो॒ विश्वे॑ अ॒भि
 स॒र्य्यन्तु॑ दे॒वाः॥१९॥

तन्नो॒ न॒ख्य॒त्र॑ श॒तभि॑ष॒ग्वजु॑षाणम्। दी॒र्घमा॑युः प्र॒तिर॑द्वेष॒जानि॑।
 अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्पुर॒स्तात्। विश्वा॑ भू॒तानि॑ प्र॒तिमो॑द॒मानः॑।
 तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒व॒र्य्यन्ति॑ स॒र्वे। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒मृत॑स्य गो॒पाः।
 वि॒भ्राज॑मानः स॒मिधा॑न उ॒ग्रः। आ॒ऽन्तरि॑रिख्यमरु॒हद॑ग॒न्द्याम्।
 त॑ सूर्य॑न्दे॒वम॒जमे॑कपादम्। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒नुय॑न्ति
 स॒र्वे॥२०॥

अहि॑र्बुध्नियः प्रथ॑मान एति। श्रेष्ठो॑ दे॒वाना॑मु॒त मा॑नु॒षाणा॑म्।
 तं ब्रा॑ह्म॒णाः सो॑म॒पाः सो॒म्यासः॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒भि र॑ख्यन्ति

सर्वे॑। च॒त्वार॒ एक॑म॒भिकर्म॑ दे॒वाः। प्रो॒ष्ठप॒दास॒ इति॒ यान्
वद॑न्ति। ते बु॒ध्रियं॑ परि॒षद्य॑ः स्तुव॑न्तः। अहि॑ः र॒ख्यन्ति॒
नम॑सोप॒सद्य॑। पू॒षा रे॒वत्यन्वे॑ति॒ पन्था॑म्। पु॒ष्टिप॑ती पशु॒पा
वाज॑बस्त्यौ॥ २१॥

इ॒मानि॑ ह॒व्या प्र॑य॒ता जु॒षा॒णा। सु॒गैर्नो॒ यानै॑रुप॒याता॒य्यँज्ञ॑म्।
र॒ख्य॒द्रान्प॒शून्र॑ख्यतु रेवती॑ नः। गा॒वो नो॒ अश्वा॑ः अन्वे॑तु
पू॒षा। अन्न॑ः र॒ख्यन्तौ॒ बहु॑धा वि॒रूप॑म्। वाज॑ः सनुतां
यज॑मानाय य॒ज्ञम्। तद॑श्चि॒नाव॑श्चयुजोप॒याता॑म्। शु॒भङ्गमि॑ष्टौ
सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑। स्वन्न॑र॒ख्यत्र॑ः ह॒विषा॒ यज॑न्तौ। म॒ध्वा संपृ॑क्तौ
यजु॑षा॒ सम॑क्तौ॥ २२॥

यौ दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑ ह॒व्यवा॒हौ। वि॒श्वस्य॑ दू॒ताव॑मृत॒स्य गो॒पौ।
तौ न॒ख्यत्र॑ञ्जुजुषा॒णोप॑याताम्। नमो॒ऽश्वि॒भ्याङ्कृ॑णुमो॒ऽश्वयु॑ग॒भ्याम्।
अप॑ पा॒प्मानं॒ भर॑णीर्भरन्तु। तद्य॒मो राजा॒ भग॑वान् विच॑ष्टाम्।
लो॒कस्य॒ राजा॑ मह॒तो म॒हान् हि। सु॒गन्नः॑ पन्था॒मभ॑यङ्कृ॒णोतु॑।
यस्मि॒न्नक्ष॑त्रे य॒म एति॑ राजा॑। यस्मि॒न्नेन॑म॒भ्यषि॑ञ्चन्त दे॒वाः।
तद॑स्य चि॒त्रः ह॒विषा॑ यजाम। अप॑ पा॒प्मानं॒ भर॑णीर्भरन्तु।
नि॒वेश॑नी॒ यत्ते॑ दे॒वा अद॑धुः॥ २३॥

त॒तार॒ मह्यं॑ प्रा॒स॒चीर्या॑ या॒न्तु य॒ज्ञवृ॑चः स्व॒स्ति दे॒वा अनु॑यन्ति सर्वे वाज॑बस्त्यौ सम॑क्तौ दे॒वास्त्रीणि॑

च॥ २॥

[२]

नवो॑नवो भवति॒ जाय॑मानो॒ यमा॑दि॒त्या अ॒ः शुमा॑प्या॒यय॑न्ति।

ये विरूपे समनसा सव्ययन्ती। समानन्तन्तुं परितातना तै।
 विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नख्वेत्रे हवमार्गमेतम्।
 वयन्देवी ब्रह्मणा सविद्वानाः। सुरत्नासो देववीतिन्दधानाः।
 अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः। अतिं पाप्मानमतिं मुक्त्या गमेम।
 प्रत्युवदृश्यायती॥ २४॥

व्युच्छन्ती दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चख्षुषा।
 तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः।
 सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्। तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च। सं
 भुक्तेन गमेमहि। तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेज उच्चरत्।
 उपयज्ञमिहागमत्॥ २५॥

प्र नख्वेत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुः हवामहे। सनः सविता
 सुवत्सनिम्। पुष्टिदावीरवत्तमम्। उदुत्यश्चित्रम्। अदिर्तिर्न
 उरुष्यतु महीमू षु मातरम्। इदविष्णुः प्रतद्विष्णुः। अग्निर्मूर्धा
 भुवः। अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहः
 स्विष्टम्॥ २६॥

आयत्यगमश्चिष्टम्॥ ३॥ [३]

अग्निर्वा अकामयत। अन्नादो देवानाः स्यामिति। स
 एतमग्रये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपत्। ततो
 वै सोऽन्नादो देवानामभवत्। अग्निर्वै देवानामन्नादः। यथा ह
 वा अग्निर्देवानामन्नादः। एवम् ह वा एष मनुष्याणां भवति।
 य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैद। सोऽन्नं जुहोति।

अ॒ग्रये॒ स्वाहा॒ कृत्तिका॒भ्यः॒ स्वाहा॑॥ अ॒म्बाये॒ स्वाहा॑ दु॒लाये॒
स्वाहा॑॥ नि॒त॒त्यै स्वाहा॑ऽभ्रय॑न्त्यै स्वाहा॑॥ मे॒घय॑न्त्यै स्वाहा॑
व॒रु॒षय॑न्त्यै स्वाहा॑॥ चु॒पु॒णीका॑यै स्वाहेति॥२७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
तासां॑ रोहि॒णीम॒भ्य॑ध्यायत्। सोऽका॑मयत। उप॒ मा वर्ते॑त।
समे॑नया गच्छे॒येति॑। स ए॒तं प्र॒जाप॑तये रोहि॒ण्यै च॒रु॒न्नि॒र॑वपत्।
ततो॒ वै सा त॑मुपावर्तत। समे॑नयागच्छत। उप॒ ह वा ए॑नं
प्रि॒यमा॑वर्तते। सं प्रि॒येण॑ गच्छते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते।
य उ॑चैनदेववै॑दं। सोऽत्र॑ जुहोति। प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै
स्वाहा॑॥ रोच॑मानायै स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॒ स्वाहेति॑॥२८॥

सोमो॒ वा अ॑का॒मय॑त। ओष॑धीनां॑ रा॒ज्यम॒भिज॑येयमिति॑।
स ए॒तं सोमा॑य मृ॒गशी॒र्षाय॑ श्यामा॒कश्च॒रुं प॑यसि॒
नि॒र॑वपत्। ततो॒ वै स ओष॑धीनां॑ रा॒ज्यम॒भ्य॑जयत्।
स॒मा॒नानां॑ ह॒ वै रा॒ज्यम॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑चैनदेववै॑दं। सोऽत्र॑ जुहोति। सोमा॑य स्वाहा॑
मृ॒गशी॒र्षाय॑ स्वाहा॑॥ इ॒न्व॒काभ्यः॒ स्वाहो॑षधीभ्यः स्वाहा॑॥
रा॒ज्याय॑ स्वाहा॑ऽभिजि॑त्यै स्वाहेति॥२९॥

रु॒द्रो वा अ॑का॒मय॑त। प॒शुमा॑न्त्स्यामिति॑। स ए॒तं रु॒द्राया॑र्द्रायै
प्रे॒त्यङ्ग॑वश्च॒रुं प॑यसि॒ नि॒र॑वपत्। ततो॒ वै स प॑शुमान॑भवत्।
प॒शुमा॑न् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
चैनदेववै॑दं। सोऽत्र॑ जुहोति। रु॒द्राय॑ स्वाहा॑ऽर्द्रायै स्वाहा॑॥

पिन्वमानायै स्वाहा॑ प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॥३०॥

ऋ॒क्षा वा इ॒यम॑लोमकाऽऽसीत्। साऽका॑मयत।
ओष॑धीभिर्वन॒स्पति॑भिः प्रजा॑येयेति। सैतम॑दित्यै पुन॑र्वसुभ्याश्चरु॒न्निर॑व
ततो॒ वा इ॒यमोष॑धीभिर्वन॒स्पति॑भिः प्राजा॑यत। प्रजा॑यते ह॒ वै
प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं।
सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒दित्यै॑ स्वाहा पुन॑र्वसुभ्याम्। स्वाहा भू॒त्यै
स्वाहा प्रजा॑त्यै स्वाहेति॥३१॥

बृह॒स्पति॑र्वा अ॑कामयत। ब्र॒ह्मव॑र्चसी स्या॒मिति॑। स ए॒तं
बृह॒स्पत॑ये ति॒ष्याय॑ नैवारश्चरुं पय॑सि निर॑वपत्। ततो॒ वै स
ब्र॒ह्मव॑र्चस्य॑भवत्। ब्र॒ह्मव॑र्चसी ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं। सोऽत्र॑ जुहोति। बृह॒स्पत॑ये स्वाहा॑
ति॒ष्याय॑ स्वाहा॑। ब्र॒ह्मव॑र्चसाय॑ स्वाहेति॥३२॥

दे॒वा॒सुराः॑ स॒य्यं॑त्ता आसन्। ते दे॒वाः स॒र्पेभ्य॑ आश्रे॒षाभ्य॑
आज्यै॑ क॒र॒म्भ॒न्निर॑वपन्। ताने॒ताभि॑रे॒वदे॒वता॑भि॒रुपा॑नयन्।
ए॒ताभि॑र्ह॒ वै दे॒वता॑भिर्द्वि॒षन्तं॑ भ्रातृ॒व्यमु॑प॒नय॑ति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं। सोऽत्र॑ जुहोति। स॒र्पेभ्यः॑
स्वाहा॑ऽऽश्रे॒षाभ्यः॑ स्वाहा॑। द॒न्द्रशू॑कै॒भ्यः॑ स्वाहेति॥३३॥

पि॒तरो॒ वा अ॑कामयन्त। पि॒तृ॒लो॒कं ऋ॑ध्रुया॒मेति॑। त ए॒तं
पि॒तृ॒भ्यो म॒घाभ्यः॑ पु॒रोडा॑शः षट्क॑पाल॒न्निर॑वपन्। ततो॒ वै
ते पि॒तृ॒लो॒कं आ॑र्ध्रुवन्। पि॒तृ॒लो॒के ह॒ वा ऋ॑ध्नोति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं। सोऽत्र॑ जुहोति।

पितृभ्यः स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहाऽनुघाभ्यः स्वाहागदाभ्यः।
स्वाहाऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेति॥३४॥

अर्यमा वा अकामयत। पशुमान्त्स्यामिति। स एतमर्यम्णे
फल्गुनीभ्याश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान्
ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैद। सोऽत्र
जुहोति। अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्याः स्वाहा। पशुभ्यः
स्वाहेति॥३५॥

भगो वा अकामयत। भगी श्रेष्ठी देवानां स्यामिति। स
एतं भगाय फल्गुनीभ्याश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स भगी श्रेष्ठी
देवानांभवत्। भगी ह वै श्रेष्ठी संमानानां भवति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेववैद। सोऽत्र जुहोति। भगाय
स्वाहा फल्गुनीभ्याः स्वाहा। श्रेष्ठाय स्वाहेति॥३६॥

सविता वा अकामयत। श्रन्मे देवा दधीरन्। सविता
स्यामिति। स एतः सवित्रे हस्ताय पुरोडाशन्द्वादशकपालन्निरवपदाश
ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधत। सविताऽभवत्। श्रद्धेवा अस्मै
मनुष्या दधते। सविता संमानानां भवति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेववैद। सोऽत्र जुहोति। सवित्रे स्वाहा
हस्ताय। स्वाहा ददते स्वाहा पृणते। स्वाहा प्रयच्छते स्वाहा
प्रतिगृभ्णते स्वाहेति ॥३७॥

त्वष्टा वा अकामयत। चित्रं प्रजाव्विन्देयेति। स एतन्त्वष्टे

चित्रायै पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपत्। ततो वै स चित्रं
प्रजामविन्दत। चित्रं ह वै प्रजाव्विन्दते। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहा
चित्रायै स्वाहा। चैत्रायै स्वाहा प्रजायै स्वाहेति॥३८॥

वायुर्वा अकामयत। कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स
एतद्वायवे निष्ठायाै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत्। ततो वै
स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। कामचारं ह वा एषु
लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैदं।
सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा निष्ठायाै स्वाहा। कामचारायै
स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रेष्ठान्देवानामभिजयेवेति।
तावेतमिन्द्राग्निभ्याव्विंशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालन्निरवपताम्।
ततो वै तौ श्रेष्ठान्देवानामभ्यजयताम्। श्रेष्ठं ह
वै समानानामभि जयति। य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्यां
स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठायै स्वाहाऽभिजित्यै
स्वाहेति॥४०॥

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यन्निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी।
कामं आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। ख्विप्रमेनं
सकामं उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति।
पौर्णमास्यै स्वाहा कामायै स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिष्णोदश सोम एकादश रुद्रो दशख्यैकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नव पितर
एकादशार्यमा भगो दश दश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ
पञ्चदश ॥ ४ ॥

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति।
स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स
मित्रधेयमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु
लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ
चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यः
स्वाहा। मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥ ४२ ॥

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यन्देवानामभिजयेयमिति।
स एतमिन्द्राय ज्यैष्ठ्यायै पुरोडाशमेकादशकपाल-
न्निरवपन्महाव्रीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यन्देवानामभ्यजयत्।
ज्यैष्ठ्यं ह वै समानानामभिजयति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा
ज्यैष्ठ्यायै स्वाहा। ज्यैष्ठ्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति॥ ४३ ॥

प्रजापतिर्वा अकामयत। मूलं प्रजाव्विन्देयेति। स एतं
प्रजापतये मूलाय चरुन्निरवपत्। ततो वै स मूलं
प्रजामविन्दत। मूलं ह वै प्रजाव्विन्दते। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये स्वाहा
मूलाय स्वाहा। प्रजायै स्वाहेति॥ ४४ ॥

आपो वा अकामयन्त। समुद्रङ्कामभिजयेमेति।

ता ए॒तम॒द्भ्यो॑ऽषा॒ढाभ्य॑श्च॒रुन्निर॑वपन्। ततो॒ वै ताः
स॒मु॒द्रङ्काम॑म॒भ्यज॑यन्। स॒मु॒द्रं ह॒ वै का॑मम॒भिज॑यति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं। सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒द्भ्यः स्वाहा॑ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑। स॒मु॒द्राय॑ स्वाहा॒ कामा॑य॒
स्वाहा॑। अ॒भिजि॑त्यै स्वाहेति॑॥४५॥

विश्वे॒ वै दे॒वा अ॑कामयन्त। अ॒न॒प॒ज॒य्यञ्ज॑येमेति॑। त
ए॒तवि॑ँश्वे॒भ्यो दे॒वेभ्यो॑ऽषा॒ढाभ्य॑श्च॒रुन्निर॑वपन्। ततो॒ वै
तैऽन॑प॒ज॒य्यम॑जयन्। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ह॒ वै ज॑यति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं। सोऽत्र॑ जुहोति। विश्वे॒भ्यो
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑। अ॒न॒प॒ज॒य्याय॑ स्वाहा॒
जित्यै॑ स्वाहेति॑॥४६॥

ब्रह्म॒ वा अ॑कामयत। ब्रह्म॒लो॒कम॑भिज॑येयमिति॑। तदे॒तं
ब्रह्म॑णेऽभिजिते॑ च॒रुन्निर॑वपत्। ततो॒ वै तद्ब्र॑ह्म॒लो॒कम॑भ्यजयत्।
ब्रह्म॒लो॒कं ह॒ वा अ॑भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते।
य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं। सोऽत्र॑ जुहोति। ब्रह्म॑णे स्वाहा॑ऽभिजिते॑
स्वाहा॑। ब्रह्म॒लो॒काय॑ स्वाहा॑ऽभिजित्यै॑ स्वाहेति॑॥४७॥

विष्णु॒र्वा अ॑कामयत। पु॒ण्यं॑ श्लोकं॑ शृ॒ण्वीय॑। न
मा॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छेदिति॑। स ए॒तवि॑ँष्णवे श्रो॒णायै॑
पुरो॒डाश॑न्निकपा॒लन्निर॑वपत्। ततो॒ वै स पु॒ण्यं॑
श्लोकं॑मशृणुत। नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छत्। पु॒ण्यं॑ ह॒
वै श्लोकं॑ शृणुते। नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छति। य ए॒तेन॑

ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒ववै॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति।
वि॒ष्णवे॒ स्वाहा॑ श्रो॒णाय॑ स्वाहा॑। श्लोका॑य॒ स्वाहा॑ श्रु॒ताय॑
स्वाहेति॑॥४८॥

वस॑वो वा अ॒काम॑यन्त। अग्र॑न्दे॒वता॑नां परी॒या॒मेति॑। त ए॒तं
वसु॑भ्य॒श्श्रवि॑ष्ठाभ्यः पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर॑वपन्। ततो॒ वै
तेऽग्र॑न्दे॒वता॑नां पर्या॑यन्। अग्र॑ ह॒ वै संमा॑नानां पर्ये॑ति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒ववै॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति।
वसु॑भ्यः स्वाहा॑ श्रवि॑ष्ठाभ्यः स्वाहा॑। अग्रा॑य॒ स्वाहा॑ परी॒त्यै
स्वाहेति॑॥४९॥

इन्द्रो॒ वा अ॒काम॑यत। दृ॒ढोऽशि॑थिलः स्या॒मिति॑। स ए॒तं
वरु॑णाय श॒तभि॑षजे भेष॒जेभ्यः॑ पुरो॒डाश॑न्दश॒कपाल॒न्निर॑वपत्कृष्णानां॑
ततो॒ वै स दृ॒ढोऽशि॑थिलोऽभवत्। दृ॒ढो ह॒ वा अशि॑थिलो
भवति॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒ववै॑द। सोऽ॒त्र
जु॑होति। वरु॑णाय॒ स्वाहा॑ श॒तभि॑षजे॒ स्वाहा॑। भेष॒जेभ्यः॑
स्वाहेति॑॥५०॥

अ॒जो वा एक॑पादकामयत। ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॒मिति॑।
स ए॒तम॒जायै॑कपदे प्रोष्ठप॒देभ्यः॑श्चरु॒न्निर॑वपत्। ततो॒ वै स
ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑भवत्। ते॒ज॒स्वी ह॒ वै ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒ववै॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति।
अ॒जायै॑कपदे॒ स्वाहा॑ प्रोष्ठप॒देभ्यः॑ स्वाहा॑। तेज॑से॒ स्वाहा॑
ब्रह्मवर्च॒साय॑ स्वाहेति॑॥५१॥

अहिर्वै बुध्नियोऽकामयत्। इमां प्रतिष्ठाविन्देयेति। स एतमहये
बुध्नियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालन्निरवत्। ततो वै
स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। इमां ह वै प्रतिष्ठाविन्दते। य
एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। अहये
बुध्नियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥५२॥

पूषा वा अकामयत्। पशुमान्त्स्यामिति। स एतं पूष्णे रेवत्यै
चरुन्निरवत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै
भवति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेववैदं। सोऽत्र
जुहोति। पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥५३॥

अश्विनौ वा अकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबधिरो स्यावेति।
तावेतमश्विभ्यामश्वयुग्भ्यां पुरोडाशं द्विकपाल-न्निरवत्ताम्।
ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा
अबधिरो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेववैदं।
सोऽत्र जुहोति। अश्विभ्यां स्वाहाऽश्वयुग्भ्यां स्वाहा।
श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति॥५४॥

यमो वा अकामयत्। पितृणां राज्यमभिजयेयमिति। स
एतय्यमायापभरणीभ्यश्चरुन्निरवत्। ततो वै स पितृणां
राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह वै राज्यमभिजयति। य
एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति।
यमाय स्वाहाऽपभरणीभ्यः स्वाहा। राज्याय स्वाहाभिजित्यै
स्वाहेति॥५५॥

अथैतदमावास्याया आज्यन्निर्वपति। कामो वा अमावास्या।
काम आज्यम्। कामेनैव कामः समर्धयति। ख्विप्रमेनः
सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति।
अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥५६॥

मित्र इन्द्रः प्रजापतिर्दश दशाप एकादश विश्वे ब्रह्म दशदश विष्णुस्त्रयोदश वसव इन्द्रोऽजोऽहिर्वै
बुधिर्यः पूषाऽश्विनौ यमो दश दशाथैतदमावास्याया अष्टौ पञ्चदश॥५॥ [५]

चन्द्रमा वा अकामयत। अहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा
चन्द्रमसः सायुज्यः सलोकतामाप्नुयामिति। स एतश्चन्द्रमसे
प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालन्निर्वपत्। ततो
वै सोऽहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा।
चन्द्रमसः सायुज्यः सलोकतामाप्नोत्। अहोरात्रान्
ह वा अर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः
सायुज्यः सलोकतामाप्नोति। य एतेन हविषा यजते। य
उ चैनदेववैद। सोऽत्र जुहोति। चन्द्रमसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै
स्वाहा। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा। मासेभ्यः
स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा। संवत्सराय स्वाहेति॥५७॥

अहोरात्रे वा अकामयेताम्। अत्यहोरात्रे मुच्येवहि।
न नावहोरात्रे आप्नुयातामिति। ते एतमहोरात्राभ्यां-
श्चरुन्निर्वपताम्। द्वयानां व्रीहीणाम्। शुक्लानांश्च कृष्णानांश्च।
सवात्योर्दुग्धे। श्वेतायै च कृष्णायै च। ततो वै ते अत्यहोरात्रे
अमुच्येते। नैनं अहोरात्रे आप्नुताम्। अति ह वा अहोरात्रे

मुच्यते। नैनमहोरात्रे आप्रुतः। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। अहे स्वाहा रात्रियै स्वाहा। अतिमुक्त्यै स्वाहेति॥५८॥

उषा वा अकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति। सैतमुषसे चरुन्निरवपत्। ततो वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगाऽभवत्। प्रियो ह वै समानानां सुभगो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा। व्युषुष्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा। व्युष्टायै स्वाहेति॥५९॥

अथैतस्मै नख्वत्राय चरुनिर्वपति। यथा त्वन्देवानामसि। एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति। यथा ह वा एतद्देवानाम्। एव ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। नख्वत्राय स्वाहोदेष्यते स्वाहा। उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा। हरसे स्वाहा भरसे स्वाहा। भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा। तपसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥६०॥

सूर्यो वा अकामयत। नख्वत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति। स एत ह सूर्याय नख्वत्रेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स नख्वत्राणां प्रतिष्ठाऽभवत्। प्रतिष्ठा ह वै समानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेववैदं। सोऽत्र जुहोति। सूर्याय

स्वाहा नख्यत्रेभ्यः स्वाहा॥ प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६१॥

अथैतमदित्यै चरुन्निर्वपति। इयवाँ अदितिः। अस्यामेव
प्रतिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा॥ प्रतिष्ठायै
स्वाहेति॥६२॥

अथैतद्विष्णावे चरुन्निर्वपति। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः
प्रतिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। विष्णावे स्वाहा॥ यज्ञाय स्वाहा॥
प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६३॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसीत्। तङ्गा॑य॒त्र्याऽह॑रेत्।
तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्पु॒र्णोऽभ॑वत्। तत्पु॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्व॑म्।
ब्रह्म॑ वै पु॒र्णः। यत्पु॒र्णशा॒ख्या व॑त्स॒नपा॑करोति।
ब्रह्म॑णै॒वैनान॑पाकरोति। गा॒य॒त्रो वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः पु॒शवः॑॥१॥

तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
यत्पु॒र्णशा॒ख्या गाः प्रा॑र्पय॑ति। स्वयै॒वैनाना॑ दे॒वत॑या प्रा॑र्पयति।
यङ्काम॑येताप॒शुः स्या॒दिति॑। अ॒पु॒र्णान्त॑स्मै शुष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्।
अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यङ्काम॑येत प॒शुमा॑न्थस्या॒दिति॑।
ब॒हुप॒र्णान्त॑स्मै बहुशा॒खामा॑हरेत्। प॒शुम॑न्तमे॒वैनङ्क॑रोति॥२॥

यत्प्राची॑मा ह॑रेत्। दे॒वलो॒कम॑भि ज॑येत्। यदु॒दीचीं॑
मनु॑ष्यलो॒कम्। प्राची॑मु॒दीची॑मा ह॑रति। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्यै।
इ॒षे त्वो॒र्जे त्वे॒त्याह॑। इ॒षमे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। वा॒यवः
स्थे॒त्याह॑। वा॒युर्वा अ॒न्तरि॑र॒ख्यस्या॑ध्य॒ख्याः। अ॒न्तरि॑र॒ख्यदे॒वत्याः॑
खलु॑ वै पु॒शवः॑॥३॥

वा॒यव॑ ए॒वैनान्प॑रि ददाति। प्र वा ए॒नाने॒तदा क॑रोति। यदाह॑।
वा॒यवः॑ स्थे॒त्युपा॑यवः स्थे॒त्याह॑। यज॑मानायै॒व प॒शूनु॑प
ह्व॑यते। दे॒वो वः॑ सवि॒ता प्रा॑र्पय॒त्वित्या॑ह प्रसू॑त्यै। श्रेष्ठ॑तमा॒य
कर्म॑ण इत्या॑ह। य॒ज्ञो हि श्रेष्ठ॑तम॒ङ्कर्म॑। तस्मा॑दे॒वमा॑ह।
आप्या॑यध्वम॒ग्नि॒या दे॒वभा॒गमि॑त्याह॥४॥

व॒त्सेभ्य॑श्च॒ वा ए॒ताः पु॒रा म॑नु॒ष्येभ्य॑श्चाप्या॑यन्त। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैना॒
इन्द्रा॑याप्या॑ययति। ऊ॒र्ज॑स्वतीः प॒य॑स्वती॒रित्या॑ह। ऊ॒र्ज॑ः
हि प॒यः स॒म्भर॑न्ति। प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा इत्या॑ह
प्रजा॑त्यै। मा वः स्तेन॑ ई॒शत॒ माऽघ॑श॒स इत्या॑ह गु॒प्त्यै।
रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृ॒ण॒क्तित्या॑ह। रु॒द्रादे॒वैना॑स्त्रायते। ध्रु॒वा
अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात ब॒ह्वीरित्या॑ह। ध्रु॒वा ए॒वास्मि॑न्ब॒ह्वीः
करो॑ति॥५॥

यज॑मानस्य प॒शून्पा॑हीत्या॑ह। प॒शूना॑ङ्गोपी॒थाय॑। तन्मा॑त्सायं
प॒शव॑ उप॑स॒माव॑र्तन्ते। अन॑धः सादयति। गर्भा॑णान्धृत्या॒
अप्र॑पादाय। तस्मा॒द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑मप्र॑पादुकाः। उ॒परी॑व
नि॒दधा॑ति। उ॒परी॑व हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै॥६॥

प॒शवः॑ करोति प॒शवो॑ देवभागमित्या॑ह करोति नव॑ च॥१॥

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्य॑श्चप॒र॒शुमा॑द॒त्ते प्र॑सू॒त्यै।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु
आस्ता॑म्। पृ॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑। यो वा ओष॑धीः
पर्व॑शो वे॒द। नैनाः॑ स हि॒नस्ति॑। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ओष॑धीः
पर्व॑शो वे॒द। स ए॒ना न हि॑नस्ति। अ॒श्वप॑र्श्वा ब॒र्हिर॑च्छै॒ति।
प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः सयो॑नित्वाय॑॥७॥

ओष॑धीना॒महि॑सायै। य॒ज्ञस्य॑ घो॒षद॑सीत्या॑ह। यज॑मान ए॒व

रयिन्दधाति। प्रत्युष्टं रखः प्रत्युष्टा अरांतय इत्याह।
 रखंसामपंहत्यै। प्रेयमंगाद्विषणां बरुहिरच्छेत्याह। विद्या
 वै धिषणां। विद्ययैवैनदच्छैति। मनुना कृता स्वधया
 वितुष्टेत्याह। मानवी हि पर्शुः स्वधाकृता॥८॥

त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवांसो वै
 कवयः। यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमा रभते। अथो
 यदेतदुक्त्वा यतः कुतश्चा हरति। तत्प्राच्या एव दिशो भवति।
 देवेभ्यो जुष्टमिह बरुहिरासद इत्याह। बरुहिषः समृद्धौ।
 कर्मणोऽनपराधाय। देवानां परिषूतमसीत्याह॥९॥

यद्वा इदङ्किञ्च। तदेवानां परिषूतम्। अथो यथा वस्यसे
 प्रतिप्रोच्याहेदङ्किरिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः
 प्रतिप्रोच्यं बरुहिर्दाति। आत्मनोऽहिंसायै। यावतः
 स्तम्बान्परिदिशेत्। यत्तेषामुच्छिंष्यात्। अति तद्यज्ञस्य
 रेचयेत्। एकं स्तम्बं परिदिशेत्। तं सर्वन्दायात्॥१०॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वरुषवृद्धमसीत्याह। वरुषवृद्धा वा
 ओषधयः। देववरुहिरित्याह। देवेभ्य एवैनत्करोति।
 मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहाहिंसायै। पर्व ते
 राध्यासमित्याहर्ष्यै। आच्छेत्ता ते मा रिषमित्याह।
 नास्यात्मनो मीयते। य एववैद॥११॥

देववरुहिश्शतवल्श्शर्विरोहेत्याह। प्रजा वै बरुहिः।

प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्॒शा वि व॒यः रु॑हेमेत्या॒ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। पृ॒थि॒व्याः संपृ॑चः पा॒हीत्या॑ह॒
 प्र॒ति॑ष्ठित्यै। अ॒यु॒ङ्गायु॒ङ्गान्मु॒ष्टीलु॑नोति। मि॒थुन॑त्वाय॒ प्रजा॑त्यै।
 सु॒संभृ॑तां त्वा॒ संभ॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑णै॒वैन॑त्संभ॑रति॥१२॥

अ॒दि॒त्यै रा॒स्नाऽसी॑त्या॒ह। इ॒यव्वाँ अ॒दि॒तिः। अ॒स्या
 ए॒वैन॑द्रा॒स्नाङ्क॑रोति। इन्द्रा॑ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इन्द्रा॑णी वा
 अ॒ग्रे दे॒वता॑ना॒ः सम॑न॒ह्यता॑। साऽऽध्नी॑त्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह॑ति।
 प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑म॒परा॑वापाय। तस्मा॑त्स्राव॑सन्तताः
 प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिङ्ग॑श्चा॒त्वित्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति।
 स ते॒ मा॒स्था॒दित्या॑हाहि॑सायै। प॒श्चात्प्रा॑श्चमु॒पगू॑हति।
 प॒श्चाद्वै प्रा॒चीन॑ः॒ रेतो॑ धीयते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॑ः॒ रेतो॑
 दधाति। इन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्य॑च्छु॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व
 यज॑माने दधाति। बृह॑स्पते॒र्मूर्धा॑ ह॒रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑
 बृह॑स्पतिः॥१४॥

ब्रह्म॑णै॒वैन॑द्धरति। उ॒र्वन्तरि॑ख्य॒मन्वि॑हीत्या॒ह ग॒त्यै।
 दे॒वङ्ग॑म॒सीत्या॑ह। दे॒वाने॒वैन॑द्रमयति। अ॒न॒धः सा॒दय॑ति।
 गर्भा॑णा॒न्धृत्या॑ अ॒प्र॒पादा॑य। तस्मा॑द्गर्भाः प्र॒जाना॑म॒प्र॒पादु॑काः।
 उ॒परी॑व नि दधाति। उ॒परी॑व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥१५॥

संयोनित्वायं स्वधाकृताऽसीत्याह दायद्वेदं भरति जायन्ते बृहस्पतिः समष्ट्यै॥२॥ ————— [२]

पूर्वेद्युरिध्माबर्हिः करोति। यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपवसति। प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अस्त्रं सेताम्। यज्ञो वै प्रजापतिः। यत्साँनाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे उपदधात्यप्रस्त्रं साय। शुन्धध्वन्द्वेव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह। देवयज्याया एवेनानि शुन्धति। मातरिश्वनो घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिख्यवै मातरिश्वनो घर्मः। एषाल्लोकानां विधृत्यै। द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च संभृता। यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह। वृष्टिर्वै विश्वधायाः। वृष्टिमेवावरुन्धे। दृहंस्व मा हारित्याह धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां वृत्तं एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवेनत्करोति। शतधारं सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय। त्रिवृत्पलाशशाखायाँन्दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः। त्रिवृत्मेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वायं। साख्यात्पवित्रन्दर्भाः। प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्। तिर्यक्प्रातः। तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यं ह्येतदहः। अन्नवै चन्द्रमाः। अन्नं

प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स
इत्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। न हि हुतं
स्वाहाकृतं स्कन्दति। दिवि नाको नामाग्निः। तस्य
विप्रुषो भागधेयम्। अग्नये बृहते नाकायेत्याह। नाकमेवाग्निं
भागधेयेन समर्धयति। स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥२०॥

पवित्रवत्यानयति। अपाञ्चैवौषधीनाञ्च रसं संसृजति।
अथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। अन्वारभ्य
वाचय्यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। धारयन्नास्ते। धारयन्त
इव हि दुहन्ति। कामधुर्य इत्याहातृतीयस्यै। त्रयं इमे
लोकाः। इमानेव लोकान्यजमानो दुहे॥२१॥

अमूमिति नाम गृह्णाति। भद्रमेवासाङ्कर्मा विष्करोति।
सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मेत्याह। इयवै
विश्वायुः। अन्तरिख्यविश्वव्यचाः। असौ विश्वकर्मा।
इमानेवैताभिर्लोकान् यथापूर्वन्दुहे। अथो यथा प्रदात्रे
पुण्यमाशास्ते। एवमेवैना एतदुपस्तौति। तस्मात्प्रादादित्युन्नीय
वन्दमाना उपस्तुवन्तः पशून्दुहन्ति॥२२॥

बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हविरिति वाचविसृजते। यथादेवतमेव
प्रसौति। दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्यै। त्रिराह। त्रिषत्या
हि देवाः। अवाचय्यमोऽनन्वारभ्योत्तराः। अपरिमितमेवाव

रुन्धे। न दारुपात्रेण दुह्यात्। अग्निवद्वै दारुपात्रम्।
यद्दारुपात्रेण दुह्यात्॥२३॥

यातया॑म्ना ह॒विषा॑ यजेत। अथो॒ खल्वा॑हुः। पुरो॒डाश॑मुखानि
वै ह॒वी॑ः॒षि। नेत इ॑तः पुरो॒डाश॑ः ह॒विषो॑ यामोऽस्तीति।
काम॑मे॒व दारुपात्रेण॑ दुह्यात्। शू॒द्र ए॒व न दु॑ह्यात्। अस॑तो
वा ए॒ष संभू॑तः। यच्छू॒द्रः। अ॒ह॒विरे॒व तदि॒त्याहुः। यच्छू॒द्रो
दो॒ग्धीति॑॥२४॥

अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व न दु॑ह्याच्छू॒द्रः। तद्धि नो॒त्पुन॑न्ति। य॒दा खलु॑ वै
प॒वित्र॑म॒त्येति॑। अथ॒ तद्धि॑वि॒रिति॑। संपृ॑च्यध्वमृतावरीरित्याह।
अ॒पाश्चै॒वौष॑धीनाश्च रस॑ः स॑ सृ॒जति॑। तस्मा॑द॒पाश्चौष॑धीनाश्च
रस॑मुप॑जीवामः। म॒न्द्रा धन॑स्य सा॒तय॑ इत्याह। पु॒ष्टिमे॒व
यज॑माने दधाति। सोमे॑न॒ त्वात॑न॒च्मीन्द्रा॑य॒ दधी॑त्याह॥२५॥

सोम॑मे॒वैन॑त्करोति। यो वै सोम॑ं भ॒रष्य॑यित्वा। सं॒वत्स॑रः
सोम॑न्न पि॒बति॑। पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सोमपी॒थो भ॑वति। सोमः
खलु॑ वै सा॑न्नाय्यम्। य ए॒ववि॑द्वान्त्सा॑न्नाय्यं पि॒बति॑।
अ॒पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सामपी॒थो भ॑वति। न मृ॒न्मये॑नापि॑ दध्यात्।
यन्मृ॒न्मयो॑नापि॑दध्यात्। पि॒तृदे॒वत्य॑ः स्यात्॥२६॥

अ॒य॒स्पात्रेण॑ वा दारुपात्रेण॒ वाऽपि॑ दधाति। तद्धि सदे॑वम्।
उ॒द॒न्वद्भ॑वति। आपो॑ वै र॒ख्यो॒घ्नीः। र॒ख्य॑सामप॑हत्यै।
अद॑स्तमसि॒ विष्ण॑वे॒ त्वेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
य॒ज्ञायै॒वैन॑दद॑स्तङ्करोति। विष्णो॑ ह॒व्यः र॒ख्य॑स्वेत्याह

गुप्त्यै॑। अन॑धः सादयति। गर्भा॑णान्धृत्या॒ अप्र॑पादाय।
तस्मा॒द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑मप्र॒पादु॑काः। उ॒परी॑व निद॑धाति। उ॒परी॑व
हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ठ्यै॥ २७ ॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुह्यादोग्धीति दधीत्याह

स्यात्सादयति पञ्च च॥ ३॥ [३]

कर्म॑णे वान्दे॒वेभ्य॑श्शके॒यमि॒त्याह॑ शक्त्यै॑। य॒ज्ञस्य॑ वै
सन्त॑तिमनु॒ प्रजाः॑ प॒शवो॑ यज॑मानस्य॒ सन्ता॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॑
विच्छि॑त्तिमनु॒ प्रजाः॑ प॒शवो॑ यज॑मानस्य॒ विच्छि॑द्यन्ते। य॒ज्ञस्य॑
सन्त॑तिरसि य॒ज्ञस्य॑ त्वा॒ सन्त॑त्यै स्तृ॒णामि॑ सन्त॑त्यै त्वा
य॒ज्ञस्ये॒त्याह॑वनीया॒त्सन्त॑नोति। यज॑मानस्य प्र॒जायै॑ पशूना॑
सन्त॑त्यै। अ॒पः प्र॑णयति। श्रद्धा॒ वा आ॒पः। श्रद्धा॑मे॒वारभ्य॑
प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्र॑णयति। य॒ज्ञो वा आ॒पः॥ २८ ॥

य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्र॑णयति। व॒ज्रो वा
आ॒पः। व॒ज्रमे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्र॒हृत्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः
प्र॑णयति। आ॒पो वै र॑ख्वो॒घ्नीः। र॑ख्व॑सामप॑हत्यै। अ॒पः
प्र॑णयति। आ॒पो वै दे॒वाना॑ प्रि॒यन्धामं॑। दे॒वाना॑मे॒व प्रि॒यन्धामं॑
प्र॒णीय॑ प्रच॑रति॥ २९ ॥

अ॒पः प्र॑णयति। आ॒पो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑
प्रच॑रति। वे॒षाय॑ त्वे॒त्याह॑। वे॒षाय॑ ह्ये॒नदा॑दत्ते। प्र॒त्युष्टु॑ र॑ख्वः
प्र॒त्युष्टु॑ अ॒रातय॑ इत्या॒ह। र॑ख्व॑सामप॑हत्यै। धू॒रसी॒त्याह॑। ए॒ष
वै धुर्यो॑ऽग्निः। तय्यँदनु॑पस्पृश्यातीयात्॥ ३० ॥

अध्वर्युश्च यजमानश्च प्रदहेत्। उपस्पृश्यात्येति। अध्वर्योश्च
 यजमानस्य चाप्रदाहाय। धूर्व तय्योऽस्मान्धूर्वति तन्धूर्व
 यव्वयन्धूर्वाम् इत्याह। द्वौ वाव पुरुषौ। यश्चैव धूर्वति।
 यश्चैनन्धूर्वति। तावुभौ शुचाऽर्पयति। त्वन्देवानामसि
 सस्त्रितमं पप्रितमञ्जुष्टमं वह्नितमन्देवहृतममित्याह।
 यथायजुरेवैतत्॥ ३१॥

अहुतमसि हविर्धानमित्याहानात्यै। द२हंस्व मा ह्वारित्याह
 धृत्यै। मित्रस्य त्वा चख्षुषा प्रेख्य इत्याह मित्रत्वाय। मा
 भेर्मा सव्विक्था मा त्वा हि२सिषमित्याहाहि२सायै। यद्वै किञ्च
 वातो नाभि वाति। तथ्सर्वव्वरुणदेवत्यम्। उरु वातायेत्याह।
 अवारुणमेवैनत्करोति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह॥ ३२॥

अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
 यत्यै। अग्रये जुष्टन्निर्वपामीत्याह। अग्रय एवैनाञ्जुष्टन्निर्वपति।
 त्रिर्यजुषा। त्रय इमे लोकाः। एषाल्लोकानामात्यै।
 तूष्णीञ्चतुर्थम्। अपरिमितमेवावरुन्धे। स एवमेवानुपूर्व२
 हवी२षि निर्वपति॥ ३३॥

इदन्देवानामिदमु नः सहेत्याह व्यावृत्यै। स्फात्यै त्वा
 नारात्या इत्याह गुप्त्यै। तमसीव वा एषोऽन्तश्चरति।
 यः परीणहि। सुवरभि वि ख्येषव्वैश्वानरज्योतिरित्याह।

सुवरे॒वाभि॑ वि पश्यति वैश्वान॒रञ्ज्योतिः॑। द्यावा॑पृथि॒वी ह॒विषि॑
गृही॒त उद॑वेपेताम्। दृ॒ह॒न्ता॒न्दुर्या॑ द्यावा॑पृथि॒व्योरित्या॑ह।
गृहा॑णा॒न्द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृत्यै॑। उ॒र्वन्त॑रि॒रख्य॑मन्विहीत्या॑ह गत्यै॑।
अदि॑त्यास्त्वोपस्थे सादया॒मीत्या॑ह। इ॒यव्वाँ अदि॑तिः।
अ॒स्या ए॒वैन॑दुपस्थे सादयति। अ॒ग्ने ह॒व्यं र॑ख्य॒स्वेत्या॑ह
गुत्यै॑॥३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह हवीरपि निर्वपति गत्यै चत्वारि च॥४॥

[४]

इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। सोऽपः॑। अ॒भ्य॑ग्नियत। तासां॑ यन्मे॒ध्यं
य॒ज्ञिय॑ र॒ सदे॑वमासीत्। तदपो॑द॒क्राम॑त्। ते द॒र्भा अ॑भवन्।
यद्भै॑रप उ॒त्पु॑नाति। या ए॒व मे॒ध्या य॒ज्ञियाः॑ सदे॑वा आपः॑।
ताभि॑रे॒वैना॑ उ॒त्पु॑नाति। द्वाभ्या॑मु॒त्पु॑नाति॥३५॥

द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प्र॒ति॑ष्ठित्यै। दे॒वो वः॑ स॒वि॒तोत्पु॑ना॒त्वित्या॑ह।
स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैना॑ उ॒त्पु॑नाति। अ॒च्छि॒द्रेण॑ प॒वि॒त्रेणे॒त्याह॑।
अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽच्छि॑द्रं प॒वि॒त्रम्। तेनै॒वैना॑ उ॒त्पु॑नाति।
व॒सोः सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑रित्या॑ह। प्रा॒णा वा आपः॑। प्रा॒णा
व॒सवः॑। प्रा॒णा र॒श्मयः॑॥३६॥

प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्ध॑सं पृ॒णक्ति॑। सा॒वि॒त्रि॒यर्चा॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतं
मे कर्मा॑स॒दिति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतमे॒वास्य॑ कर्म भवति। प॒च्छो
गा॑य॒त्रिया॑ त्रि॒ष्वमृ॑द्ध॒त्वाय॑। आपो॑ दे॒वीर॑ग्रेपुवो अ॒ग्रेगु॑व

इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं नयताग्रं यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रं यज्ञपतिम्॥ ३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यं इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह। तेनापः प्रोक्षिताः। अग्नये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यामित्याह। यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥ ३८॥

अथो रक्षंसामपहत्यै। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अवधूतं रक्षोऽवधूता आरातय इत्याह। रक्षंसामपहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयव्वाँ अदितिः॥ ३९॥

अस्या एवैनत्त्वचङ्करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहुकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरध्यवहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥ ४०॥

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह। अधिषवणमेवैनत्करोति।

प्रति॒ त्वाऽदि॒त्यास्त्व॒ग्वेत्वि॒त्याह॑ स॒य॒त्वाय॑। अ॒ग्नेस्त॑नूर॒सीत्या॑ह।
अ॒ग्नेर्वा॑ ए॒षा त॒नूः। यदोष॑धयः। वा॒चो वि॒स॒र्जन॑मि॒त्याह॑।
य॒दा हि प्र॒जा ओष॑धीनाम॒श्नन्ति॑। अथ॒ वाचं॑ वि॒सृज॑न्ते।
दे॒ववी॑तये त्वा गृह्णामी॒त्याह॑॥४१॥

दे॒वता॑भिरे॒वैन॒त्सम॑र्धयति। अ॒द्रिर॑सि वा॒नस्प॒त्य इत्या॑ह।
ग्रावा॑णमे॒वैन॑त्करोति। स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यः सु॒शमि॑
शमि॒ष्वेत्या॑ह॒ शान्त्यै॑। हवि॑ष्कृदेही॒त्याह॑। य ए॒व दे॒वाना॑
हवि॑ष्कृतः। तान् ह॒यति॑। त्रिह॑यति। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः।
इष॒माव॑दोर्ज॒माव॑दे॒त्याह॑॥४२॥

इष॑मे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। द्यु॒मद्व॑दत व॒यः संघा॑तं
जे॒ष्मेत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्याभिभू॒त्यै। मनो॑श्श्रद्धादे॒वस्य॑ यज॑मानस्यासुर॒घ्नी
वाक्। य॒ज्ञायु॑धेषु प्रवि॑ष्टाऽऽसीत्। तेऽसु॑रा याव॑न्तो
य॒ज्ञायु॑धाना॑मुद्व॒दता॑मुपाशृ॑ण्वन्। ते परा॑भवन्। तस्मा॒त्स्वानां॑
मध्यै॑ऽवसाय॑ यजेत। याव॑न्तोऽस्य॒ भ्रातृ॑व्या य॒ज्ञायु॑धाना॑मुद्व॒दता॑मुपशृ॑ण्वन्
ते परा॑ भवन्ति। उ॒च्चैः स॒माह॑न्त वा आ॒ह विजि॑त्यै॥४३॥

वृ॒द्ध ए॑षामिन्द्रि॒यवी॑र्यम्। श्रेष्ठ॑ एषां भवति। व॒र्षवृ॑द्धमसि
प्रति॒ त्वा व॒र्षवृ॑द्धवै॒त्वित्या॑ह। व॒र्षवृ॑द्धा वा ओष॑धयः।
व॒र्षवृ॑द्धा इ॒षीकाः॑ समृ॒द्धौ। य॒ज्ञः र॒ख्याः स्य॑न् प्रावि॑शन्।
तान्य॒स्ना प॒शुभ्यो॑ नि॒रवा॑दयन्त। तुषै॒रोष॑धीभ्यः। परा॑पूतः
र॒ख्यः परा॑पूता अ॒रात॑य॒ इत्या॑ह। र॒ख्यसा॑मप॑हत्यै॥४४॥

रख्वासां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रख्वांसि निरवदयते। अप
उपस्पृशति मेध्यत्वाय। वायुर्वो विविनक्तित्याह। पवित्रवै
वायुः। पुनात्येवैनान्। अन्तरिख्यादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति।
ये शूर्पात्। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्त्तवा आह।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपतिर्यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्या
अपंहत्या अस्कन्दाय त्रीणि च॥५॥ [५]

अवधूतः रख्वाऽवधूता अरातय इत्याह। रख्वासामपहत्यै।
अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयवाँ अदितिः। अस्या
एवैनत्त्वचङ्करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय।
तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा
मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी
सहास्ताम्। ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येताः शम्यामात्रमेकमहः।
दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह।
द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः
स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणाऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह।

द्यावा॑पृ॒थिव्यो॑र्धृत्यै॑। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह
प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामित्या॑ह यत्यै॑। अधि॑वपा॒मीत्या॑ह।
य॒थादे॒वत॑मे॒वैनान॑धि॒ वप॑ति। धा॒न्यम॑सि धिनु॒हि दे॒वानि॑त्या॑ह।
ए॒तस्य॑ यजु॑षो वी॒र्येण॑॥४८॥

याव॑देका॑ दे॒वता॑ का॒मय॑ते याव॑देका॑। ताव॑दाहु॒तिः प्र॑थते। न हि
तद॑स्ति। यत्ताव॑दे॒व स्यात्। याव॑ञ्जुहोति॑। प्रा॒णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑
त्वेत्या॑ह। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति। दी॒र्घाम॑नु प्र॑सि॒तिमायु॑षे
धा॒मित्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। अ॒न्तरि॑क्षादि॒व वा ए॒तानि॑
प्र॑स्क॒न्दन्ति॑। यानि॑ दृष॒दः। दे॒वो वः॑ सवि॒ता हि॑र॒ण्यपा॑णिः
प्रति॑गृह्णा॒त्वित्या॑ह प्रति॑ष्ठित्यै। ह॒विषो॑ऽस्क॒न्दाय॑। अस॑व्व॒पन्ती॑
पि॒ष्पा॒णूनि॑ कुरु॒तादि॑त्या॑ह मे॒ध्यत्वाय॑॥४९॥

निलांयत् विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥६॥

धृ॒ष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छे॒त्याह॑ धृत्यै॑। अपा॑ग्नेऽग्नि॒मामा॑दं जहि
निष्क्र॒व्याद॒॑ से॒धा दे॒वय॑जं व॒हेत्या॑ह। य ए॒वामा॑त्क्र॒व्यात्।
तम॑प॒हत्य॑। मे॒ध्येऽग्नौ॑ क॒पाल॑मुप॑दधाति। निर्द॑ग्ध॒ः
रक्षो॑ निर्द॑ग्धा अ॒रा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्षा॑स्ये॒व निर्द॑हति।
अ॒ग्नि॒वत्यु॑प॑दधाति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्ते। अ॒ङ्गा॑र॒मधि॑
वर्त॑यति॥५०॥

अ॒न्तरि॑क्ष ए॒व ज्योति॑र्धत्ते। आ॒दि॒त्यमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒के

ज्योतिर्धत्ते। ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति। य एवं वेद। ध्रुवमसि पृथिवीं दृ॒ष्ट॒हेत्याह। पृथिवीमेवैतेन दृ॒ष्ट॒हति। ध॒र्त्रमस्यन्तरिक्षं दृ॒ष्ट॒हेत्याह। अन्तरिक्षमेवैतेन दृ॒ष्ट॒हति। ध॒रुणमसि दिवं दृ॒ष्ट॒हेत्याह। दिवमेवैतेन दृ॒ष्ट॒हति॥५१॥

ध॒र्मासि दिशो दृ॒ष्ट॒हेत्याह। दिशं एवैतेन दृ॒ष्ट॒हति। इ॒मानेवैतैर्लोकान्दृ॒ष्ट॒हति। दृ॒ष्ट॒हन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां प॒शुभिः। य एवं वेद। त्रीण्यग्रे क॒पालान्युप॑दधाति। त्रयं इमे लोकाः। ए॒षां लो॒कानामा॒प्त्यै॑। ए॒कम॒ग्रे क॒पालमु॑प॑ दधाति। ए॒कं वा अ॒ग्रे क॒पालं पुरु॑षस्य संभवति॥५२॥

अथ॒ द्वे। अथ॒ त्रीणि॑। अथ॑ च॒त्वारि॑। अथाष्टौ। तस्माद॒ष्टाक॑पालं पुरुषस्य शिरः। यदेवं क॒पालान्यु॑प॒दधा॑ति। य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑ति॒ः स॒ऽस्क॑रोति। आ॒त्मानमे॒व तथ्स॑ऽस्करोति। त॒ः स॒ऽस्कृ॑तमा॒त्मानम्॥५३॥

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽनु॒ परै॑ति। यद॒ष्टावु॑प॒दधा॑ति। गा॒य॒त्रि॒या तथ्स॑मि॒तम्। यन्न॑वं। त्रि॒वृता॒ तत्। यद्व॑शं। वि॒राजा॒ तत्। यदे॒काद॑श। त्रि॒ष्टुभा॒ तत्। यद्वा॑दश॥५४॥

जग॑त्या॒ तत्। छ॒न्दः स॑मि॒तानि॒ स उ॑प॒दध॑त्क॒पालानि॑। इ॒माल्लो॒काननु॑पूर्व॒न्दिशो॒ विधृ॑त्यै दृ॒ष्ट॒हति। अथायुः प्रा॒णान्प्र॑जां प॒शून् यज॑माने दधाति। स॒जा॒तान॑स्मा अ॒भितो॑ बहु॒लान्क॑रोति। चि॒तः स्थे॑त्याह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। भृ॒गूणा॒मङ्गि॑रसा॒न्तप॑सा तप्यध्व॒मित्या॑ह। दे॒वता॑नामे॒वैना॑नि

तपसा तपति। तानि ततः सङ्स्थिते। यानि घर्मे
कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयुर्चा वि मुञ्चति।
चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवमेवेतेन दृहति सम्भवति तं सङ्स्कृतमात्मानन्द्वादश सङ्स्थिते त्रीणि च॥७॥ [७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याहु प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहु।
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याहु
यत्यै। सव्वपामीत्याहु। यथादेवतमेवैनानि सव्वपति।
समापो अद्विरङ्गत समोषधयो रसेनेत्याहु। आपो वा
ओषधीर्जिन्वन्ति। ओषधयोऽपो जिन्वन्ति। अन्या वा
एतासामन्या जिन्वन्ति॥५६॥

तस्मादेवमाहु। सः रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः
सृज्यध्वमित्याहु। आपो वै रेवतीः। पशवो जगतीः।
ओषधयो मधुमतीः। आप ओषधीः पशून्। तानेवास्मा
एकधा सः सृज्य। मधुमतः करोति। अद्भ्यः परि प्रजाताः
स्थ समद्भिः पृच्यध्वमिति पर्याप्लावयति। यथा सुवृष्ट
इमामनुविसृत्य॥५७॥

आप ओषधीर्महयन्ति। तादृगेव तत्। जनयत्यै
त्वा संयौमीत्याहु। प्रजा एवैतेन दाधार। अग्नयै
त्वाऽग्नीषोमाभ्यामित्याहु व्यावृत्यै। मुखस्य शिरोऽसीत्याहु।
यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः। यत्पुरोडाशः। तस्मादेवमाहु॥५८॥
घर्मोऽसि विश्वायुरित्याहु। विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। उरु

प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह। यजमानमेव प्रजया
पशुभिः प्रथयति। त्वचं गृहीष्वेत्याह। सर्वमेवैनं सतनुं
करोति। अथाप आनीय परिमार्ष्टि। मांस एव तत्त्वचं
दधाति। तस्मात्त्वचा मांसं छन्नम्। घर्मो वा एषोऽशान्तः
॥५९॥

अर्धमासेऽर्धमासे प्रवृज्यते। यत्पुरोडाशः। स ईश्वरो
यजमानं शुचा प्रदहः। पर्यग्निं करोति। पशुमेवैनमकः।
शान्त्या अप्रदाहाय। त्रिः पर्यग्निं करोति। त्र्यावृद्धिं यज्ञः।
अथो रक्षसामपहत्यै। अन्तरितं रक्षोऽन्तरिता अरातय
इत्याह॥६०॥

रक्षसामन्तरहित्यै। पुरोडाशं वा अधिश्रितं रक्षांस्यजिघांसन्।
दिवि नाको नामाग्नी रक्षोहा। स एवास्माद्रक्षांस्यपाहन्।
देवस्त्वां सविता श्रपयत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
श्रपयति। वर्षिष्ठे अधि नाक इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
अग्निस्ते तनुवं माऽतिधागित्याहाऽनतिदाहाय। अग्ने हव्यं
रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै॥६१॥

अविदहन्तः श्रपयतेति वाचं विसृजते। यज्ञमेव
हवींष्यभिव्याहृत्य प्रतनुते। पुरोरुचमविदाहाय श्रुत्यै
करोति। मस्तिष्को वै पुरोडाशः। तय्यन्नाभिं वासयेत्।
आविर्मस्तिष्कः स्यात्। अभिवासयति। तस्माद्बुहा

मु॒स्तिष्कः॑। भस्म॑नाऽभिवा॑सयति। तस्मा॑न्मा॒ऽसेना॑स्थिं
छु॒न्नम्॥६२॥

वे॒देना॑भिवा॑सयति। तस्मा॒त्केशै॑श्शिर॑श्छु॒न्नम्। अख॑लतिभावुको
भव॑ति। य ए॒ववै॑द। प॒शोर्वै॑ प्र॒तिमा॑ पु॒रोडा॑शः। स
नाय॑जुष्क॑मभिवा॑स्यः। वृ॒थेव॑ स्यात्। ई॒श्वरा॑ यज॑मानस्य
प॒शवः॑ प्रमे॑तोः। सं ब्रह्म॑णा पृ॒च्यस्वेत्या॑ह। प्रा॒णा वै
ब्रह्म॑॥६३॥

प्रा॒णाः प॒शवः॑। प्रा॒णैरे॒व प॒शून्त्संपृ॑णक्ति। न प्र॒मायु॑का
भव॑न्ति। यज॑मानो॒ वै पु॒रोडा॑शः। प्र॒जा प॒शवः॑ पु॒रीष॑म्।
यदे॒वम॑भिघा॑रयति। यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ सम॑र्धयति।
दे॒वा वै ह॒विर्भृ॑त्वाऽब्रु॑वन्। कस्मि॑न्नि॒दं म॑क्ष्याम॒ह इति॑।
सोऽ॒ग्निर॑ब्रवीत्॥६४॥

मयि॑ त॒नूः सं निध॑ध्वम्। अ॒हं व॒स्तं ज॑नयिष्यामि।
यस्मि॑न्म॒क्ष्यध्व॑ इति॑। ते दे॒वा अ॒ग्नौ त॒नूः संन्य॑दधत।
तस्मा॑दाहुः। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॑ इति॑। सोऽ॒ङ्गारेणा॑पः।
अ॒भ्य॑पातयत्। तत॑ एक॒तोऽजा॑यत। स द्वितीय॑म॒भ्य॑पातयत्॥६५॥

ततो॑ द्वि॒तोऽजा॑यत। स तृतीय॑म॒भ्य॑पातयत्। तत॑स्त्रि॒तोऽजा॑यत।
यद॒द्भ्योऽजा॑यन्त। तदा॒प्याना॑माप्य॒त्वम्। यदा॒त्मभ्यो॑ऽजा॑यन्त।
तदा॒त्म्याना॑मात्म्य॒त्वम्। ते दे॒वा आ॒प्येष्व॑मृजत। आ॒प्या
अ॑मृजत॒ सूर्या॑भ्युदिते। सूर्या॑भ्युदि॒तः सूर्या॑भिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्याभिनिमृक्तः कुनखिनिं। कुनखी श्यावदति।
 श्यावदन्नग्रदिधिषौ। अग्रदिधिषुः परिवित्ते। परिवित्तो
 वीरहणिं। वीरहा ब्रह्महणिं। तद्ब्रह्महणं नात्यच्यवत।
 अन्तर्वेदि निनयत्यवरुध्यै। उल्मुकेनाभि गृह्णाति शृतत्वायं।
 शृतका॑मा इव हि दे॒वाः॥६७॥

अन्या जिन्वन्त्यनु विसृत्यैवमाहाशान्त आहु गुह्यै छुन्नं ब्रह्माब्रवीद्वितीयमभ्यंपातयुध्सूर्याभिनिमृक्ते

दे॒वाः॥८॥ [८]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इति॑ स्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै।
 अ॒श्विनो॑र्बाहुभ्यामित्याह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्वर्यु
 आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्यामित्याह यत्यै। आद॑द इन्द्र॒स्य
 बा॒हुर॑सि दक्षि॒ण इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति।
 स॒हस्र॑भृष्टिश्शत॑तेजा इत्याह। रू॒पमे॒वास्यै॑तन्महि॒मानं॑
 व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा इत्याह। तेजो॑ वै वा॒युः॥६८॥

तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै ना॒मासु॑र आसीत्। सोऽ॒बि॒भेत्।
 य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्यन्तीति। स पृथि॒वीम॒भ्यव॑मीत्।
 सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य
 लोहि॑तं पृथि॒वीमनु॑ व्य॒धावत्। सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। पृथि॒वि
 दे॒वय॑जनीत्याह॥६९॥

मे॒ध्यामे॒वैनां॑ दे॒वय॑जनीं करोति। ओष॑ध्यास्ते मूलं॒ मा
 हि॑सिष॒मित्या॑ह। ओष॑धीना॒महि॑सायै। व्र॒जं ग॑च्छ
 गो॒स्थान॑मित्याह। छन्दा॑सि वै व्र॒जो गो॒स्थानः॑।

छन्दाँस्येवास्मै॑ व्रजं गो॒स्थानं॑ करोति। वर्ष॑तु ते
द्यौरित्या॑ह। वृष्टि॑र्वै द्यौः। वृष्टि॑मेवाव॑ रुन्धे। ब॒धान॑ दे॒व
सवितः पर॒मस्या॑ परावतीत्या॑ह॥ ७०॥

द्वौ वाव॑ पुरुषौ। यं चै॒व द्वेष्टि॑। यश्चैनं॑ द्वेष्टि॑। तावु॒भौ ब॑ध्नाति
पर॒मस्या॑ परावति॑ शतेन॒ पाशैः॑। योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च॑ वयं
द्विष्मस्तमतो॒ मा मौ॑गित्या॒हानि॑म्रुक्त्ये। अ॒रुरु॑र्वै नामा॑सुर
आसीत्। स पृथि॒व्यामुप॑मुतोऽशयत्। तं दे॒वा अप॑हतोऽरुः
पृथि॒व्या इति॑ पृथि॒व्या अपा॑घ्नन्। भ्रातृ॒व्यो वा अ॒रुः।
अप॑हतोऽरुः पृथि॒व्या इति॑ यदाह॥ ७१॥

भ्रातृ॒व्यमे॒व पृथि॒व्या अप॑हन्ति। तेऽम॒न्यन्त॑। दि॒वद्वाँ अ॒यमि॒तः
प॑तिष्यतीति॑। तम॒रुरु॑स्ते दि॒वं माऽस्का॒निति॑ दि॒वःपर्य॑बाधन्त।
भ्रातृ॒व्यो वा अ॒रुः। अ॒रुरु॑स्ते दि॒वं मा स्का॒निति॑ यदाह॑।
भ्रातृ॒व्यमे॒व दि॒वः परि॑बाधते। स्त॒म्बय॑जुर्हरति॑। पृथि॒व्या ए॒व
भ्रातृ॒व्यमप॑हन्ति। द्वितीय॑ हरति॥ ७२॥

अ॒न्तरि॑क्षादे॒वैन॑मप॑हन्ति। तृ॒तीय॑ हरति॑। दि॒व
ए॒वैन॑मप॑हन्ति। तू॒ष्णीं च॑तुर्थ॑ हरति॑। अप॑रिमितादे॒वैन॑मप॑हन्ति।
असु॑राणा॒वाँ इ॒यमग्र॑ आसीत्। याव॑दासी॒नः परा॑पश्यति॑।
ताव॑द्दे॒वाना॑म्। ते दे॒वा अब्रु॑वन्। अ॒स्त्वे॒व नोऽस्या॑मपीति॑॥ ७३॥

क्य॑न्नो दास्य॒थेति॑। याव॑त्स्व॒यं परि॑गृह्णी॒थेति॑। ते
वस॑व॒स्त्वेति॑ दक्षिण॒तः पर्य॑गृह्णन्। रु॒द्रास्त्वेति॑ प॒श्चात्।

आ॒दि॒त्यास्त्वेत्यु॑त्तर॒तः। ते॑ऽग्नि॒ना प्रा॒ञ्चो॑ऽजयन्। वसु॑भिर्दक्षि॒णा।
रु॒द्रैः प्र॒त्यञ्चैः। आ॒दि॒त्यैरु॑द॒ञ्चः। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ वेदिं
परिगृ॑ह्णन्ति॥ ७४॥

भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति। दे॒वस्य॑ सवि॒तुः
स॒व इत्या॑ह प्रसू॒त्यै। कर्म॑ कृण्वन्ति वे॒धस॒ इत्या॑ह। इ॒षि॒त९
हि कर्म॑ क्रि॒यते॑। पृथि॒व्यै मे॒ध्यं चा॒मे॒ध्यं च॒ व्यु॑द॒क्राम॑ताम्।
प्रा॒चीन॑मुदी॒चीनं॑ मे॒ध्यम्। प्र॒ती॒चीनं॑ दक्षि॒णाऽमे॒ध्यम्।
प्रा॒ची॒मुदी॒चीं प्र॑व॒णां करो॑ति। मे॒ध्यामे॒वैना॑ दे॒वय॑ज॒नीं
करो॑ति॥ ७५॥

प्रा॒ञ्चो वेद्य॑ः सावु॒न्नय॑ति। आ॒ह॒व॒नीय॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै। प्र॒ती॒ची
श्रो॒णी॑। गा॒र्ह॒प॒त्यस्य॑ परि॑गृहीत्यै। अथो॑ मिथु॒न॒त्वाय॑। उद्ध॑न्ति।
यदे॒वास्या॑ अमे॒ध्यम्। तद॑प॒हन्ति॑। उद्ध॑न्ति। तस्मा॒दोष॑ध॒यः
परा॑भवन्ति॥ ७६॥

मूलं॑ छि॒न॒त्ति। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मूलं॑ छि॒न॒त्ति। मूल॑व्वा
अ॒ति॒तिष्ठ॑द्रक्षा॒ः स्य॒नू॒त्पि॑पते। यद्ध॑स्तेन छि॒न्ध्यात्। कु॒न॒खिनीः॑
प्र॒जाः स्युः॑। स्फ्ये॑न छि॒न॒त्ति। वज्रो॑ वै स्फ्यः॑। वज्रे॑णै॒व
य॒ज्ञा॒द्रक्षा॑ः स्य॒प॒हन्ति॑। पि॒तृ॒दे॒व॒त्याऽति॑खा॒ता। इय॑तीं
ख॒न॒ति॥ ७७॥

प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॒मुखे॑न॒ संमि॑ताम्। वेदि॑र्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त।
तां च॑तुरङ्गुलेऽन्व॑विन्दन्। तस्मा॑च्चतुरङ्गुलं॑ खेयौ। च॒तुर॒ङ्गुलं॑

खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै
खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं
करोति। देवयजनस्यैव रूपमकः॥७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं
पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्या एतावत एव
भ्रातृव्यं निर्भज्यं। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथायजुरेवैतत्॥७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि
स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वीं
चासीत्याह। उर्वीमेवैनां वस्वीं करोति। पुरा क्रूरस्य
विसृपो विरष्णिन्नित्याह मेध्यत्वाय। उदादाय पृथिवीं
जीरदानुर्यामैरयश्चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या
अमेध्यम्। तदपहत्य। मेध्यां देवयजनीं कृत्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
अनुदृश्य यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
इध्माबर्हिरुपसादय। सुवं च सुचंश्च समृद्धि। पत्नीः
संनह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति।
आपो वै रक्षोघ्नीः॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति। यज्ञस्य संतत्यै।

उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक आप
आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्ब्रह्मीरासाद्याः।
स्फ्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराह परावतीत्याहाह द्वितीयः हर्तीति परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरोत्कृत्वा
रक्षोघ्नीरर्पयति॥९॥

वज्रो वै स्फ्यः। यदन्वञ्चं धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यञ्चं धारयति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षाः स्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च।
स्फ्येनोदीचश्चाधराचंश्च। स्फ्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं
भ्रातृव्यमपहत्य। उत्क्रेऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्ताववं नेनित्ते। आत्मानमेव
पवयते। स्फ्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मनं एव
भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै।
यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य
कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राहुतिपथादिध्मं
प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्रयाद्बर्हिषां
प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेध्मं
प्रतिपादयति। संप्रत्येव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति।
दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः।
प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो

मेधंमुपनीयं। यथादेवतमेवैनत्प्रतिष्ठापयति। प्रतितिष्ठति
प्रजया पशुभिर्यजमानः॥८५॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय। सुचः
संमार्ष्टि। सुवमग्रे। पुमांसमेवाभ्यः सङ्श्यति मिथुनत्वाय।
अथ जुहूम्। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥
अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः सुचः। वृष्टिः
सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः
क्लृप्ताः समेधन्ते। समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः।
य एवैवैदं। यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति। अग्रतः
संमृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनां ग्राहि वृष्टिः। यदि
कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः संमृज्यात्।
वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्संमृज्यात्।
मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥

प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।
अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्ज
एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। अधस्तात्प्राचीनीम्। दण्डमुत्तमतः।
मूलेन मूलं प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरत्नौ प्राञ्च्युपरिष्ठाल्लोमानि।
प्रत्यश्च्यधस्तात्॥४॥

सुगध्येषा। प्राणो वै सुवः। जुहूर्दक्षिणो हस्तः। उपभृत्सव्यः।

आ॒त्मा ध्रु॒वा। अन्न॑ सं॒मार्ज॑नानि। मुख॒तो वै प्रा॒णोऽपा॒नो
भू॒त्वा। आ॒त्मान॒मन्नं॑ प्र॒विश्य॑। बा॒ह्यत॒स्तनु॒वः शु॒भय॑ति।
तस्मा॑त्सु॒वमे॒वाग्रे॑ संमा॑र्ष्टि। मुख॒तो हि प्रा॒णोऽपा॒नो
भू॒त्वा। आ॒त्मान॒मन्नमा॑वि॒शति॑। तौ प्रा॑णापा॒नौ। अव्य॑र्धुकः
प्रा॑णापा॒नाभ्यां॑ भव॑ति। य ए॒वं वेद॑॥५॥

जुहूर्मृज्याद्ववतीति प्रत्यश्च्यधस्तान्माष्टि पञ्च च॥१॥ [१]

दि॒वश्शि॒ल्पम॑व॒तत॑म्। पृ॒थि॒व्याः क॒कुभि॑ श्रि॒तम्।
तेन॑ व॒यः स॒हस्र॑वल्शेन। स॒पत्नं॑ नाशयामसि॒
स्वाहे॑ति॒ सु॒खसं॑मार्ज॒नान्य॒ग्नौ प्र॑ ह॒रति॑। आपो॒ वै
दर्भाः॑। रू॒पमे॒वैषा॑मे॒तन्महि॑मानं॒ व्याच॑ष्टे। अ॒नुष्टु॒भर्चा॑।
आ॒नुष्टु॒भः प्र॒जाप॑तिः। प्रा॒जाप॒त्यो वे॒दः। वे॒दस्याग्र॑ः
सु॒खसं॑मार्ज॒नानि॑॥६॥

स्वेनै॒वैनानि॑ छन्द॑सा। स्वया॑ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति। अथो॒
ऋ॒गवा॑व योषा॑। दर्भो॑ वृषा॑। तन्मि॑थुनम्। मि॒थुनमे॒वास्य॑
तद्य॒ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय। प्रजा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः।
तान्येके॑ वृ॒थैवापा॑स्यन्ति। तत्तथा॑ न का॒र्यम्। आर॑ब्धस्य
य॒ज्ञिय॑स्य॒ कर्म॑णः॒ सवि॑दोहः॥७॥

यद्ये॒नानि॑ प॒शवो॑ऽभि॒ तिष्ठे॑युः। न तत्प॒शुभ्यः॑ कम्।
अ॒द्विर्मा॑र्जयि॒त्वोत्क॑रे न्य॑स्येत्। यद्वै य॒ज्ञिय॑स्य॒ कर्म॑णोऽन्य॑त्राहु॒तीभ्यः॑
सं॒तिष्ठ॑ते। उ॒त्क॒रो वा॒व तस्य॑ प्र॒तिष्ठा॑। ए॒ताः हि तस्मै॑

प्रतिष्ठां देवाः समभरन्। यदद्भिर्मार्जयति। तेन शान्तम्।
यदुत्क्रे न्यस्यति। प्रतिष्ठामेवैनानि तद्गमयति॥८॥

प्रतिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः। अथो स्तम्बस्य वा
एतद्रूपम्। यत्सुखसंमार्जनानि। स्तम्बशो वा ओषधयः।
तासां जरत्कक्षे पशवो न रमन्ते। अप्रियो ह्येषां जरत्कक्षः।
यावदप्रियो ह वै जरत्कक्षः पशूनाम्। तावदप्रियः पशूनां
भवति। यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्दधति। नवदाव्यासु वा ओषधीषु
पशवो रमन्ते॥९॥

नवदावो ह्येषां प्रियः। यावत्प्रियो ह वै नवदावः पशूनाम्।
तावत्प्रियः पशूनां भवति। यस्यैतान्यग्नौ प्रहरन्ति।
तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत्। यतरस्मिन्समृज्यात्। पशूनां
धृत्यै। यो भूतानामधिपतिः। रुद्रस्तन्तिचरो वृषा। पशून्स्माकं
मा हिंसीः। एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्निसंमार्जन्यग्नौ
प्रहरति। एषा वा एतेषां योनिः। एषा प्रतिष्ठा। स्वामेवैनानि
योनिम्। स्वां प्रतिष्ठां गमयति। प्रतिष्ठति प्रजयां
पशुभिर्यजमानः॥१०॥

वेदस्याग्रं सुखसंमार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीष्यद् च॥२॥ [२]

अयज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्।
पत्न्यन्वास्ते। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। यत्तिष्ठन्ती
सन्नह्यते। प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्यते।

आसीना ह्येषा वीर्यङ्करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां
पत्न्या समदन्दधीत। देशाद्वर्षिणत उदीच्यन्वास्ते।
आत्मनो गोपीथाय। आशासाना सौमनसमित्याह।
मेध्यामेवैनाङ्केवलीङ्कृत्वा। आशिषा समर्धयति। अग्रेरनुव्रता
भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कमित्याह। एतद्वै पत्न्यै
व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैववैद यश्च न।
योक्त्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योक्त्रेण। यद्योक्त्रम्। स योगः। यदास्ते। स ख्वेमः॥१३॥

योगख्वेमस्य क्लृप्त्यै। युक्तङ्कियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिङ्ग्राति। आशिष एवास्यां
परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजया
पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्धो वा एष आत्मनः। यत्पत्नी। यज्ञस्य
धृत्या अशिथिलभावाय। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरूपं
सेदिमेत्याह। यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति। ऊनेऽतिरिक्तन्धीयाता
इति प्रजात्यै। महीनां पयोऽस्योषधीनां रस इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। तस्य तेऽक्षीयमाणस्य

निर्वपामि देवयज्याया इत्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते॥१५॥

करोति ब्रतोपनयनं क्षेमो यजमानश्शास्ते॥३॥ [३]

घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत्। यतो मध्वासीत्।
ततः प्रजा असृजत। तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति।
तस्मान्मधुषा न प्रचरन्ति। यातयाम हि। आज्येन प्रचरन्ति।
यज्ञो वा आज्यम्। यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय।
पत्यवेक्षते॥१६॥

मिथुनत्वाय प्रजात्यै। यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति। मिथुनं
तत्। अथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै।
अमेध्यं वा एतत्करोति। यत्पत्यवेक्षते। गार्हपत्येऽधि
श्रयति मेध्यत्वाय। आहुवनीयमभ्युद्ववति। यज्ञस्य सन्तत्यै।
तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह॥१७॥

तेजो वा अग्निः। तेज आज्यम्। तेजसैव तेजः
समर्धयति। अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिंसायै।
स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै। अग्नेर्जिह्वाऽसि
सुभूर्देवानामित्याह। यथायजुरेवैतत्। धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे भवेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते॥१८॥

तद्वा अतः पवित्राभ्यामेवोत्पुनाति। यजमानो वा आज्यम्।
प्राणापानौ पवित्रौ। यजमान एव प्राणापानौ दधाति।
पुनराहारम्। एवमिव हि प्राणापानौ संचरतः। शुक्रमसि

ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे।
त्रिर्यजुषा। त्रयं इमे लोकाः॥१९॥

एषां लोकानामाप्त्यै। त्रिः। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय।
अथाज्यवतीभ्यामपः। रूपमेवासांमेतद्वर्णं दधाति। अपि
वा उताहुः। यथा ह वै योषां सुवर्णं५ हिरण्यं पेशलं
बिभ्रती रूपाण्यास्ते। एवमेता एतर्हीति। आपो वै सर्वा
देवताः॥२०॥

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः। यदाज्यम्। तत्रोभयोर्ममांसा।
जामि स्यात्। यद्यजुषाऽऽज्यं यजुषाऽप उत्पुनीयात्।
छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय। अथो मिथुनत्वाय।
सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य
कर्म भवति। पृच्छो गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। अद्विरेवौषधीः
सं नयति। ओषधीभिः पशून्। पशुभिर्यजमानम्। शुक्रं
त्वां शुक्रायां ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषीत्याह
सर्वत्वाय। पर्याप्त्या अनन्तरायाय॥२१॥

ईक्षत आह शास्त्रे लोका देवता भवति पद च॥४॥ [४]

देवासुराः सय्यन्ता आसन्। स एतमिन्द्र आज्यस्यावकाशमपश्यत्।
तेनावैक्षत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। य
एवं विद्वानाज्यमवेक्षते। भवत्यात्मना। पराऽस्य
भ्रातृव्यो भवति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदाज्येनान्यानि

हवीं ऋष्यभिघारयति॥ २२॥

अथ केनाज्यमिति। सत्येनेति ब्रूयात्। चरख्युर्वै सत्यम्। सत्येनैवैनं दमि घारयति। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः। यश्चरख्युषाऽऽज्यमवेख्यते। निमील्यावैख्येत। दाधारात्मश्चरख्युः। अभ्याज्यङ्घारयति। आज्यङ्गृह्णाति॥ २३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुहाङ्गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशून्नेवाव रुन्धे। अष्टावुपभृति। अष्टारख्यरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति। चतुर्ध्रुवायाम्॥ २४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति। यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। चतुर्जुहाङ्गृह्णन्भूयो गृहीयात्। अष्टावुपभृति गृह्णन्कनीयः। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिङ्करोति। गौर्वै सुचः। चतुर्जुहाङ्गृह्णाति। तस्माच्चतुष्पदी॥ २५॥

अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुःस्तना। गामेव तथ्संस्करोति। सास्मै स संस्कृतेषु मूर्जन्दुहे। यज्जुहाङ्गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृति। प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्। सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्॥ २६॥

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायाञ्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च॥ ५॥ [५]

आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानव्याचष्टे

अग्रं इमय्यंज्ञन्नयताग्रं यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव
 यज्ञन्नयन्ति। अग्रं यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत
 वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वँवृत्रतूर्यं इत्याह। वृत्रं
 हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रवँव्रिरे।
 संज्ञामेवासामेतत्सामानव्याचष्टे। प्रोख्षिताः स्थेत्याह॥२७॥

तेनापः प्रोख्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो
 रूपङ्कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये
 त्वा स्वाहेत्याह। अग्नयं एवैनञ्जुष्टङ्करोति। अथो अग्नेरेव
 मेधमव रुन्धे। वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै
 बर्हिः। पृथिवी वेदिः॥२८॥

प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। बर्हिरसि सुग्भ्यस्त्वा
 स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। यजमानः सुचः। यजमानमेव
 प्रजासु प्रतिष्ठापयति। दिवे त्वाऽन्तरिख्याय त्वा पृथिव्यै
 त्वेति बर्हिरासाद्य प्रोख्षति। एभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोख्षति।
 अथ ततः सह सुचा पुरस्तात्प्रत्यञ्चङ्गन्धिं प्रत्युख्षति। प्रजा
 वै बर्हिः। यथा सूत्यै काल आपः पुरस्ताद्यन्ति॥२९॥

तादृगेव तत्। स्वधा पितृभ्य इत्याह। स्वधाकारो हि
 पितृणाम्। ऊर्ध्वं बर्हिषद् इति दख्षिणायै श्रोणोरोत्तरस्यै
 निनयति सन्तत्यै। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव
 प्रीणाति। मासा वा ओषधीर्वर्धयन्ति। मासाः पचन्ति समृद्धौ।

अन॑तिस्कन्दन् ह पर्जन्यो॑ वर्षति। यत्रै॒तदे॒वङ्क्रियते॑॥३०॥

ऊ॒र्जा पृ॑थि॒वीङ्गच्छ॑तेत्या॒ह। पृ॒थि॒व्यामे॒वोर्ज॑न्दधाति।
तस्मा॑त्पृथि॒व्या ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते। ग्र॒न्थि॒ध्विं स्र॑सयति।
प्रज॑नयत्ये॒व तत्। ऊ॒र्ध्वं प्राश्च॑मु॒द्रूढं प्र॒त्यश्च॑मा यच्छति।
तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑ रेतो॒ धीय॑ते। प्रती॑चीः प्र॒जा जा॑यन्ते। विष्णोः॒
स्तूपो॑ऽसीत्या॒ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑॥३१॥

य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। पु॒रस्ता॑त्प्रस्तर॒ङ्गुह्णा॑ति। मुख्य॑मे॒वैन॑ङ्करोति।
इय॑न्तङ्गुह्णाति। प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॒खेन॑ संमि॑तम्।
इय॑न्तङ्गुह्णाति। य॒ज्ञप॒रुषा॑ संमि॑तम्। इय॑न्तङ्गुह्णाति।
ए॒ताव॒द्वै पु॒रुषे॑ वी॒र्यम्। वी॒र्यसं॑मितम्॥३२॥

अप॑रिमितङ्गुह्णाति। अप॑रिमितस्याव॑रुद्धौ। तस्मि॑न्प॒वित्रे॑
अपि॑ सृजति। यज॑मानो॒ वै प्र॑स्तरः। प्रा॒णापा॒नौ प॒वित्रे॑।
यज॑मान ए॒व प्रा॑णापा॒नौ द॑धाति। ऊ॒र्णा॑म्रदसन्त्वा
स्तृ॒णामी॒त्याह॑। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। स्वा॒स॒स्थन्दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह।
दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑त्स्वा॒स॒स्थङ्क॑रोति॥३३॥

ब॒र्हिः स्तृ॑णाति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। पृ॒थि॒वी वेदिः॑। प्र॒जा ए॒व
पृ॒थि॒व्यां प्रति॑ष्ठापयति। अन॑तिदृश्ज॑ स्तृणाति। प्र॒जयै॒वैन॑
प॒शुभि॑रन॑तिदृश्जङ्करोति। धा॒रय॑न्प्रस्तरं प॑रि॒धीन्प॑रि॒ दधा॑ति।
यज॑मानो॒ वै प्र॑स्तरः। यज॑मान ए॒व तथ्स्व॑यं प॑रि॒धीन्प॑रि॒
दधा॑ति। ग॒न्ध॒र्वोऽसि॑ वि॒श्वाव॑सुरित्या॒ह॥३४॥

विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। इन्द्रस्य बाहुरसि दखिणं
इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। मित्रावरुणौ
त्वोत्तरतः परिधत्तामित्याह। प्राणापानौ मित्रावरुणौ।
प्राणापानावेवास्मिन्दधाति। सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पात्वित्याह।
रख्सामपहत्यै। कस्यांश्चिदभिशस्त्या इत्याह। अपरिमितादेवैनं
पाति॥ ३५॥

वीतिहोत्रन्त्वा क्व इत्याह। अग्निमेव होत्रेण समर्धयति।
द्युमन्तः५ समिधीमहीत्याह समिद्धौ। अग्ने बृहन्तमध्वर
इत्याह वृद्धौ। विशो यत्रे स्थ इत्याह। विशाय्यंत्यै।
उदीचीनाग्ने नि दधाति प्रतिष्ठित्यै। वसूनाः५ रुद्राणामादित्यानाः५
सदसि सीदेत्याह। देवतानामेव सद्ने प्रस्तरः५ सादयति।
जुहूरसि घृताची नाम्नेत्याह॥ ३६॥

असौ वै जुहूः। अन्तरिखमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। तासामेतदेव
प्रियन्नाम। यद्धृताचीति। यद्धृताचीत्याह। प्रियेणैवैना नाम्ना
सादयति। एता असदन्सुकृतस्य लोक इत्याह। सत्यवै
सुकृतस्य लोकः। सत्य एवैनाः५ सुकृतस्य लोके सादयति।
ता विष्णो पाहीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञस्य धृत्यै।
पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि माय्यज्ञनियमित्याह। यज्ञाय
यजमानायात्मने। तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनात्यै॥ ३७॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदियन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसमितङ्करोत्याह पाति नाम्नेत्याह लोके सादयति षट्

अ॒ग्निना॒ वै हो॒त्रा॑। दे॒वा असु॑रान॒भ्य॑भवन्। अ॒ग्नये॑
समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ब्रूहीत्या॒ह भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै। एक॑विंशतिमिध्मदा॒रून्
भवन्ति। एक॑विंशो वै पुरु॑षः। पुरु॑षस्याप्त्यै। पञ्च॑दशेध्मदा॒रूण्य॑भ्या
द॑धाति। पञ्च॑दश॒ वा अ॑र्धमा॒सस्य॑ रात्रयः। अ॒र्धमा॒सशः॑
स॒वँ॑त्स॒र आ॑प्यते। त्री॒न्प॑रि॒धीन्प॑रि॒ दधा॑ति॥३८॥

ऊ॒र्ध्वे स॒मिधा॒वा द॑धाति। अ॒नूया॒जेभ्यः॑ स॒मिध॒मति॑ शिनष्टि।
षट्थ॑संपद्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देनो॑प॒
वाज॑यति। प्रा॒जाप॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॒त्यः प्रा॑णः। यज॑मान
आह॒वनी॑यः। यज॑मान ए॒व प्रा॑णन्दधाति॥३९॥

त्रि॒रुप॑ वाजयति। त्रयो॒ वै प्रा॑णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति।
वे॒देनो॑प॒यत्य॑ स्रु॒वेण॑ प्रा॒जाप॒त्यमा॑घार॒मा घा॑रयति। य॒ज्ञो
वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑तिं मुख॒त आर॑भते। अथो॑
प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति।
अ॒ग्निम॑ग्नी॒त्रिस्त्रिः॑ सं मृ॒द्धीत्या॑ह। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः॥४०॥

अथो॑ र॒ख्यंसा॑मप॒हत्यै॑। प॒रि॒धीन्त्सं मा॑र्ष्टि। पु॒नात्ये॒वैनान्॑।
त्रिस्त्रिः॑ सं मा॑र्ष्टि। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्यत्वा॑य। अथो॑
ए॒ते वै दे॒वाश्वाः॑। दे॒वाश्वा॑ने॒व तत्सं मा॑र्ष्टि। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै। आसी॑नोऽन्यमा॑घार॒मा घा॑रयति॥४१॥

तिष्ठ॑न्न॒न्यम्। यथा॑ऽनो॒ वा रथ॑व्वाँ यु॒ज्यात्। ए॒वमे॒व
तद॑ध्व॒र्युर्य॒ज्ञय्यु॑नक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भ्यूढ्यै॑।

वहन्त्येनङ्गाम्याः पशवः। य एवैवँद। भुवनमसि वि
प्रथस्वेत्याह। यज्ञो वै भुवनम्। यज्ञ एव यजमानं प्रजया
पशुभिः प्रथयति। अग्ने यष्टरिदन्नम् इत्याह॥४२॥

अग्निर्वै देवानां यष्टा। य एव देवानां यष्टा। तस्मा एव
नमस्करोति। जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि
देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह। आग्नेयी वै
जुहूः। सावित्र्युपभृत्। ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते। अग्नाविष्णु
मा वामव क्रमिषमित्याह। अग्निः पुरस्तात्। विष्णुर्यज्ञः
पश्चात्॥४३॥

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति। विजिहाथां मा
मा सन्ताप्तमित्याहाहिंसायै। लोकं मे लोककृतौ
कृणुतमित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। विष्णोः
स्थानमसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। एतत्खलु वै
देवानामपराजितमायतनम्। यद्यज्ञः। देवानामेवापराजित
आयतने तिष्ठति। इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह॥४४॥

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। समारभ्योर्ध्वो अध्वरो
दिविस्पृशमित्याह वृद्धौ। आघारमाघार्यमाणमनु समारभ्य।
एतस्मिन्काले देवाः सुवर्गलोकमायन्। साख्यादेव यजमानः
सुवर्गलोकमेति। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः
सुवर्गलोकमेति। अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै।
इन्द्रावान्थस्वाहेत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा

इत्याह॥४५॥

सुव॒र्गो वै लो॒को बृ॒हद्भाः। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै।
य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑ वै जु॒हूः। भ्रा॒तृव्य॑दे॒वत्यो॑प॒भृत्। प्रा॒ण
आ॒घारः॑। यत्स॑स्पर्शय॑त्। भ्रा॒तृव्ये॑ऽस्य प्रा॒णन्द॑ध्यात्।
अस॑स्पर्शयन्न॒त्या क्रा॑मति। यज॑मान ए॒व प्रा॒णन्द॑धाति।
पा॒हि मा॑ऽग्ने दुश्च॑रिता॒दा मा॒ सुच॑रिते भ॒जेत्या॑ह॥४६॥

अ॒ग्निर्वा॒व प॒वित्र॑म्। वृ॒जि॒नम॑नृत॒न्दुश्च॑रितम्। ऋ॒जु॒क॒र्म॑
स॒त्य॑ सुच॑रितम्। अ॒ग्निरे॒वैन॑वृ॒जिना॑दनृत॒तादु॑श्च॑रिता॒त्पाति॑।
ऋ॒जु॒क॒र्मे स॒त्ये सुच॑रिते भ॒जति॑। तस्मा॑दे॒वमा॑ शा॑स्ते।
आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यदा॑घा॒रः।
आ॒त्मा ध्रु॒वा॥४७॥

आ॒घार॒मा॒घार्य॑ ध्रु॒वा॑ सम॑नक्ति। आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः
प्रति॑ दधाति। द्विः सम॑नक्ति। द्वौ हि प्रा॑णापा॒नौ। तदा॑हुः।
त्रिरे॒व सम॑ज्यात्। त्रिधा॑तु हि शि॒र इति॑। शि॒र इ॒वैत॑द्य॒ज्ञस्य॑।
अथो॒ त्रयो॒ वै प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। म॒खस्य॑
शिरो॑ऽसि स॒ज्योति॑षा ज्योति॑रङ्ग॒मित्या॑ह। ज्योति॑रे॒वास्मा॑
उ॒परि॑ष्ठाद॒धाति॑। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑नु॒ख्यात्यै॑॥४८॥

परि॑दधाति प्रा॒णन्द॑धाति हि य॒ज्ञो घा॑रयति नम॒ इत्या॑ह प॒ञ्चाद्वी॒र्या॑णीत्या॒हु भा॑ इत्या॑ह भ॒जेत्या॑ह

ध्रु॒वैवास्मि॑न्दधाति त्रीणि॑ च॥७॥ [७]

धि॒ष्णि॒या वा ए॒ते न्यु॑प्यन्ते। यद्व॒ह्मा। यद्वो॒ता। यद॑ध्व॒र्युः।
यद॒ग्नीत्। यद्य॑ज॑मानः। तान् यद॑न्तरे॒यात्। यज॑मानस्य

प्राणान्त्सङ्कर्षेत्। प्रमायुक्तः स्यात्। पुरोडाशमपगृह्य
सञ्चरत्यध्वर्युः॥४९॥

यजमानायैव तल्लोकः शिषति। नास्य प्राणान्त्सङ्कर्षति।
न प्रमायुक्तो भवति। पुरस्तात् प्रत्यङ्मुसीनः। इडाया इडाया
दधाति। हस्त्याः होत्रे। पशवो वा इडा। पशवः पुरुषः।
पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। इडाये वा एषा प्रजातिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गुलावनक्ति
पर्वणोः। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुप स्तृणाति। द्विरा
दधाति। सकृदभि धारयति। चतुः संपद्यते। चत्वारि वै
पशोः प्रतिष्ठानानि। यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत्। संमुखानेव पशूनुप ह्वयते। पशवो
वा इडा। तस्मात्साऽन्वारभ्या। अध्वर्युणा च यजमानेन च।
उपहूतः पशुमानं सानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडाये
देवतानामुपह्वे। उपहूतः पशुमान्भवति। य एवैवैदं॥५२॥

यावै हस्त्यामिडाया दधाति। वाचः सा भागधेयम्।
यामुपह्वयते। प्राणानाः सा। वाचश्चैव प्राणाश्चाव रुन्धे।
अथ वा एतर्ह्युपहूतायामिडाया। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो
मीमाः सा। यजमानन्देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति।
नाहमभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मयाऽभागयाऽनुवक्ष्यथेति वागब्रवीत्। नाहमभागा

पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या। नाहमभागा याज्या भविष्यामीति याज्या। न मयाऽभागेन वर्षद्वरिष्यथेति वर्षद्वारः। यद्यजमानभागन्निधाय पुरोडाशं बर्हिषदङ्करोति। तानेव तद्भागिनः करोति। चतुर्धा करोति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। बर्हिषदङ्करोति॥५४॥

यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा बर्हिः। यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति। तस्मादुस्त्राऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति। मा२सेनान्याः। अथो खल्वाहुः। दखिषणा वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यं रुध्यन्ते। यत्पुरोडाशं बर्हिषदङ्करोतीति। चतुर्धा करोति। चत्वारो ह्येते हविर्यज्ञस्य त्विजः॥५५॥

ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्नीत्। तमग्निं मृशेत्। इदं ब्रह्मणः। इदं होतुः। इदमध्वर्योः। इदमग्नीध इति। यथैवादः सौम्येऽध्वरे। आदेशमृत्विग्भ्यो दखिषणा नीयन्ते। तादृगेव तत्। अग्नीधे प्रथमाया दधाति॥५६॥

अग्निमुखा हृद्धिः। अग्निमुखामेवर्द्धिं यजमान ऋध्नोति। सकृदुपस्तीर्य द्विरादधत्। उपस्तीर्य द्विरग्निं धारयति। षट्त्संपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतून्नेव प्रीणाति। वेदेन ब्रह्मणे ब्रह्मभागं परिहरति। प्राजापत्यो वै वेदः। प्राजापत्यो ब्रह्मा॥५७॥

सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै। अथ काममन्येन। ततो होत्रे।

मध्य॒घ्वाँ ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद्धो॒ता॑। म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञं प्री॑णाति।
अथा॑ध्व॒र्यवै॑। प्र॒ति॒ष्ठा वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। यदध्व॒र्युः।
तस्मा॑द्धवि॒र्य॒ज्ञस्यै॒तामे॒वावृ॑त॒मनु॑॥५८॥

अ॒न्या द॒खि॒णा नी॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॒ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। अ॒ग्निम॑ग्नी॒थ्स॒कृ॒त्स॒कृ॒त्स॒
मृ॒द्धीत्या॑ह। प॒रा॒डि॒व ह्ये॒तर॑हि॒ य॒ज्ञः। इ॒षि॒ता दै॒व्या हो॒ता॒र॒
इत्या॑ह। इ॒षि॒त॒५ हि क॑र्म क्रि॒यते॑। भ॒द्र॒वा॒च्याय॑ प्रे॒षितो॑
मा॒नु॒षः सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॑हीत्या॑ह। आ॒शि॒ष॒मे॒वैता॑मा
शा॑स्ते। स्व॒गा दै॒व्या हो॒तृभ्य॑ इत्या॑ह। य॒ज्ञमे॒व तत्स्व॑गा
क॑रोति। स्व॒स्ति॒र्मा॒नु॒षेभ्य॑ इत्या॑ह। आ॒शि॒ष॒मे॒वैता॑मा
शा॑स्ते। श॒य्यो॑र्ब्रूहीत्या॑ह। श॒य्यु॑मे॒व बा॑र्ह॒स्प॒त्यं भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्धयति॥५९॥

च॒र॒त्यध्व॑र्युः प्र॒जाति॑र्हयते वेदा॑र्ब्रवी॒द्वर॑हिषद॒ङ्करो॑त्यृ॒त्विजो॑ दधाति ब्र॒ह्माऽनु॑करोति च॒त्वारि॑ च॥८॥—[८]

अथ॒ सु॒चा॒व॒नु॒ष्टु॒ग्भ्या॒घ्वाँज॑वती॒भ्या॒व्यू॑हति। प्र॒ति॒ष्ठा वा
अ॒नु॒ष्टु॒क्। अ॒न्न॒घ्वाँजः॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। अ॒न्नाद्य॑स्याव॒रुद्धौ॑।
प्राची॑ञ्जुहू॒मूह॑ति। जा॒ताने॒व भ्रात॑र्व्या॒न्प्र॑णु॒दते॑। प्र॒तीची॑मु॒प॒भृ॒तम्।
ज॒नि॒ष्यमा॑णाने॒व प्र॒ति॒नु॒दते॑। स॒वि॒षूच॑ ए॒वापो॑ह्य॒ स॒प॒त्नान्
य॒ज॑मानः। अ॒स्मि॒ल्लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑॥६०॥

द्वाभ्या॑म्। द्विप्र॑तिष्ठो हि। वसु॑भ्यस्त्वा रु॒द्रेभ्य॑स्त्वाऽऽदि॒त्येभ्य॑स्त्वेत्या॑ह
य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। सु॒ख्यु प्र॑स्तर॒म॒न॒क्ति। इ॒मे वै लो॒काः सु॒चः।
य॒ज॑मानः प्र॒स्तरः। य॒ज॑मानमे॒व तेज॑साऽन॒क्ति। त्रे॒धाऽन॑क्ति।
त्रय॑ इ॒मे लो॒काः॥६१॥

ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यो॑ऽनक्ति। अ॒भिपूर्व॑म॒नक्ति। अ॒भिपूर्व॑मे॒व
यज॑मान॒न्तेज॑साऽनक्ति। अ॒क्त९ रि॒हाणा॒ इत्या॑ह।
तेजो॑ वा आ॒ज्यम्। यज॑मानः प्र॒स्तरः॑। यज॑मानमे॒व
तेज॑साऽनक्ति। वि॒यन्तु॒ वय॑ इत्या॑ह। वयं॑ ए॒वैन॑ङ्कृ॒त्वा।
सुव॑र्गल्लो॒कङ्ग॑मयति॥६२॥

प्र॒जाय्यो॑नि॒ मा निर्मृ॑ख्मि॒त्याह॑। प्र॒जायै॑ गोपी॒थाय॑।
आ॒प्याय॑न्ता॒माप॒ ओष॑धय॒ इत्या॑ह। आप॑ ए॒वौष॑धी॒रा
प्या॑ययति। म॒रुतां॑ पृष॑तयः स्थे॒त्याह॑। म॒रुतो॑ वै वृ॒ष्ट्या
ई॒शते॑। वृ॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे। दि॒वङ्ग॑च्छ॒ ततो॑ नो वृ॒ष्टिमे॒रये॒त्याह॑।
वृ॒ष्टिर्वै द्यौः॑। वृ॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे॥६३॥

याव॑द्वा अ॒ध्वर्युः प्र॑स्तरं प्र॒हर॑ति। ताव॑द॒स्यायु॑र्मी॒यते॑। आ॒युष्पा
अ॒ग्नेऽस्या॑यु॒र्मे पा॑ही॒त्याह॑। आ॒युरे॒वात्म॑न्ध॒त्ते। याव॑द्वा अ॒ध्वर्युः
प्र॑स्तरं प्र॒हर॑ति। ताव॑दस्य॒ चख्मु॑र्मी॒यते॑। च॒ख्मुष्पा अ॒ग्नेऽसि॑
च॒ख्मुर्मे पा॑ही॒त्याह॑। च॒ख्पुरे॒वात्म॑न्ध॒त्ते। ध्रु॒वाऽसी॒त्याह॑
प्रति॑ष्ठित्यै। यं प॑रि॒धिं प॒र्यध॑त्था॒ इत्या॑ह॥६४॥

य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अ॒ग्ने दे॒व पु॒णिभि॑र्वी॒यमाण॑ इत्या॑ह।
अ॒ग्रयं॑ ए॒वैन॑ञ्जुष्टङ्क॒रोति॑। तन्तं॑ ए॒तम॑नु॒ जोष॑ भ॒रामी॒त्याह॑।
स॒जा॒ताने॑वास्मा॒ अनु॑कान्क॒रोति॑। ने॒देष॑ त्वद॑प॒चेत॑या॒ता
इत्या॑हानु॒ख्यात्यै॑। य॒ज्ञस्य॑ पाथ॒ उप॑ समि॑त॒मित्या॑ह।
भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति। प॒रिधी॑न्प्र ह॒रति॑। य॒ज्ञस्य॑ समि॑ष्ट्यै॥६५॥

स्रुचौ सं प्रस्रावयति। यदेव तत्र क्रूरम्। तत्तेन
 शमयति। जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्या वै जुहूः।
 भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिङ्करोति।
 सः स्रावभागाः स्थेत्याह। वसवो वै रुद्रा आदित्याः
 सः स्रावभागाः। तेषान्तद्भागधेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः।
 त्रिष्टुग्भवति। इन्द्रियवै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने
 दधाति। अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयवौ
 अग्निरपन्नगृहः। अस्या एवैने सदने सादयति। सुम्नाय
 सुम्निनी सुम्ने मा धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्नम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। धुरि धुर्यौ
 पातमित्याह। जायापत्योर्गोपीथाय। अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो
 इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै
 पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वन्यै पाहि दुश्चरितादित्याह।
 आशिषमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः पितुङ्कणु सुषदा
 योनिः स्वाहेतीध्मसवृश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय
 फलीकरणहोमञ्जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसवृश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
 अतिरिक्त एवातिरिक्तन्दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमास्वाऽव
 रुन्धे। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तावृन्देनान्वविन्दन्। वेदेन

वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि। गर्भं
बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
पुरस्तात्स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिं संमार्घ्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्न्या उपस्थ
आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते प्रजाम्। वेदश्च
होताऽऽहवनीयाऽस्तृणन्नेति। यज्ञमेव तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात्
तश्च सन्ततमुत्तरेऽर्धमास आलभते॥७०॥

तङ्काले काल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्क्ते। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति।
वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। देवा गातुविदो गातुर्वित्वा
गातुमित्याह। यत एव यज्ञं प्रयुङ्क्ते। तदेनं प्रतिष्ठापयति।
प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥७१॥

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टिमेवावरुन्धे पर्यधत्वा इत्याहु समिष्टे भागधेयं न्यत्तमित्याहु वा
इध्मसुर्वृश्चनान्यनुवित्यै लभते यजमानः॥९॥

[९]

यो वा अयथा देवतय्यं जमुपचरति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति। यो यथा देवतम्। न देवताभ्य आवृश्च्यते।
वसीयान्भवति। वारुणो वै पाशः। इमं विष्णोमि वरुणस्य
पाशमित्याह। वरुणपाशादेवैनां मुञ्चति। सवितृप्रसूतो
यथा देवतम्॥७२॥

न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। धातुश्च योनौ

सुकृतस्य लोक इत्याह। अग्निर्वै धाता। पुण्यङ्गर्म
सुकृतस्य लोकः। अग्निरेवैनान्धाता। पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य
लोके दधाति। स्योनं मे सह पत्या करोमीत्याह।
आत्मनश्च यजमानस्य चानात्यै सन्त्वाय। समायुषा सं
प्रजयेत्याह॥ ७३॥

आशिषमेवैतामा शास्ते पूर्णपात्रे। अन्ततोऽनुष्टुभा। चतुष्पद्वा
एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्नियै पूर्णपात्रे भवति। अस्मिन्नलोके
प्रतिष्ठितानीति। अस्मिन्नेव लोके प्रतिष्ठितति। अथो वाग्वा
अनुष्टुक्। वाङ्मिथुनम्। आपो रेतः प्रजननम्। एतस्माद्वै
मिथुनाद्विद्योतमानः स्तनयन्वर्षति। रेतः सिञ्चन्॥ ७४॥

प्रजाः प्रजनयन्। यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते। ब्रह्मणा
वै तस्य विमोक्तः। अद्विशान्तिः। विमुक्तवाँ एतर्हि
योक्तुं ब्रह्मणा। आदायैतत्पत्नीं सहाप उपगृहीते शान्त्यै।
अञ्जलौ पूर्णपात्रमा नयति। रेतं एवास्यां प्रजान्दधाति।
प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः। मुखं विं मृष्टे। अवभृथस्यैव
रूपङ्गत्वोत्तिष्ठति॥ ७५॥

सवितृप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकञ्च॥ १०॥ [१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एववैदं विन्दते
परिवेष्टारम्। तमुत्करे। यन्देवा मनुष्येषु। उपवेषमधारयन्।
ये अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा कुरु। उपवेषोपं विद्धि
नः॥ ७६॥

प्रजां पुष्टिमथो धनम्। द्विपदो नृश्वतुष्पदः। ध्रुवाननपगान्कुर्विति
 पुरस्तात्प्रत्यश्चमुप गूहति। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चशूद्रा
 अवस्यन्ति। स्थविमत उपगूहति। अप्रतिवादिन
 एवैनान्कुरुते। धृष्टिर्वा उपवेषः। शुचर्तो वज्रो ब्रह्मणा
 सशितः। योपवेषे शुक्। साऽमुमृच्छतु यन्दिष्म
 इति॥७७॥

अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति। निरमुनुद ओकसः। सपत्नो
 यः पृतन्यति। निर्बाध्येन हविषा। इन्द्र एणं पराशरीत्। इहि
 तिस्रः परावतः। इहि पञ्च जनाः अति। इहि तिस्रोऽति
 रोचनायावत्। सूर्यो असद्विवि। परमान्त्वा परावतम्॥७८॥
 इन्द्रो नयतु वृत्रहा। यतो न पुनरायसि। शश्वतीभ्यः समभ्य
 इति। त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा सशितः। शुचैवैनविध्वा।
 एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य। वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते।
 हतोऽसावधिष्मामुमित्याह स्तृत्यै। यन्दिष्यात्तभ्यायेत्।
 शुचैवैनमर्पयति॥७९॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। ख्यत्राय राजन्यम्। मरुद्भ्यो वैश्यम्।
तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मने
क्लीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुंश्चलूम्। अतिक्रुष्टाय
मागधम्॥१॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय
रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिम्। आनन्दाय
स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय
तख्वाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनिर्तम्॥३॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।
आत्यै परिविविदानम्। अराध्यै दिधिषूपतिम्। पवित्राय
भिषजम्। प्रज्ञानाय नखत्रदर्शम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्।
बलायोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋखीकाभ्यो नैषादम्। पुरुषव्याघ्राय
दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मत्तम्। गन्धर्वाप्सरभ्यो ब्रात्यम्।
सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदम्। अवैभ्यः कितवम्। इर्यताया

अकि॑तवम्। पि॒शा॒चेभ्यो॑ बि॒दल॑का॒रम्। या॒तु॒धाने॑भ्यः
कण्ट॑कका॒रम्॥ ५॥

उ॒त्सा॒देभ्यः॑ कु॒ञ्जम्। प्र॒मुदे॑ वा॒म॒नम्। द्वा॒र्भ्यः॑ स्ना॒मम्।
स्वप्रा॑या॒न्धम्। अध॑र्माय॒ बधि॑रम्। सं॒ज्ञा॒नाय॑ स्मर॑का॒रीम्।
प्र॒का॒मोद्या॑योप॒सद॑म्। आ॒शि॒ख्यायै॑ प्र॒श्जि॒नम्। उ॒प॒शि॒ख्याया॑
अभि॑प्र॒श्जि॒नम्। म॒र्यादा॑यै प्र॒श्ज॒विवा॑कम्॥ ६॥

ऋ॒त्यै॑ स्ते॒नहृ॑दयम्। वैर॑ह॒त्याय॑ पि॒शु॒नम्। वि॒वि॒त्यै॑ ख्य॒त्ता॒रम्।
औप॑द्र॒ष्टाय॑ सङ्ग॒ही॒ता॒रम्। बला॑या॒नुच॑रम्। भू॒म्ने प॑रिष्क॒न्दम्।
प्रि॒याय॑ प्रि॒यवा॑दि॒नम्। अरि॑ष्ट्या अश्व॑सा॒दम्। मे॒धाय॑
वासः॑प॒ल्पू॒लीम्। प्र॒का॒माय॑ रज॒यि॒त्रीम्॥ ७॥

भा॒यै॑ दा॒र्वाहा॑रम्। प्र॒भाया॑ आग्ने॒न्धम्। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठाया॑भिषे॒त्ता॒रम्। ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टपा॑य॒ पात्र॑निर्ण॒गम्।
दे॒व॒लो॒काय॑ पे॒शि॒ता॒रम्। म॒नु॒ष्य॒लो॒काय॑ प्र॒करि॑ता॒रम्।
सर्वे॑भ्यो लो॒केभ्य॑ उप॒से॒त्ता॒रम्। अव॑त्यै व॒धायो॑पमन्थि॒ता॒रम्।
सु॒व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ भा॒ग॒दु॒घम्। व॒र्षि॑ष्ठाय॒ नाका॑य॒
परि॑वे॒ष्टा॒रम्॥ ८॥

अ॒र्मेभ्यो॑ ह॒स्ति॒पम्। ज॒वाया॑श्च॒पम्। पु॒ष्ट्यै॑ गो॒पा॒लम्।
तेज॑सेऽज॒पा॒लम्। वी॒र्या॑यावि॒पा॒लम्। इ॒रा॑यै की॒नाश॑म्।
की॒ला॒लाय॑ सु॒राका॑रम्। भ॒द्राय॑ गृह॒पम्। श्रेय॑से वि॒त्त॒धम्।
अध्य॑ख्या॒यानु॑ख्य॒त्ता॒रम्॥ ९॥

म॒न्यवे॑ऽयस्ता॒पम् । क्रो॒धा॒य नि॒स॒रम् । शोका॑याभि॒स॒रम् ।
उ॒त्कूल॑वि॒कूल॑भ्या॒न्नि॒स्थि॒नम् । यो॒गा॒य यो॒क्ता॒रम् । ख्वे॒मा॒य
वि॒मो॒क्ता॒रम् । वपु॑षे मानस्कृतम् । शी॒ला॒याञ्जनी॑का॒रम् ।
नि॒र्ऋ॒त्यै को॒शका॑रीम् । य॒मा॒या॒सूम् ॥ १० ॥

य॒म्यै य॒म॒सूम् । अथ॑र्व॒भ्योऽव॑तो॒काम् । सं॒व॒त्स॒राय॑
पर्या॒रिणी॑म् । प॒रि॒व॒त्स॒राया॑वि॒जा॒ताम् । इ॒दा॒व॒त्स॒राया॑प॒स्क॒द्वरी॑म् ।
इ॒द्व॒त्स॒राया॑ती॒त्वं॒वरी॑म् । व॒त्स॒राय॑ वि॒ज॒र्ज॒राम् । स॒र्व॒त्स॒राय॑
प॒लि॒क्री॑म् । वना॑य वन॒पम् । अ॒न्यतो॑र॒ण्याय॑ दा॒व॒पम् ॥ ११ ॥

सरो॑भ्यो धै॒वरम् । वेश॑न्ता॒भ्यो दा॑शम् । उ॒प॒स्था॑व॒रीभ्यो॑
बै॒न्दम् । न॒ड्वा॒भ्यश्शौ॑ष्क॒लम् । पा॒र्या॑य कै॒व॒र्तम् । अ॒वा॒र्या॑य
मा॒र्गा॒रम् । ती॒र्थेभ्य॑ आ॒न्दम् । वि॒ष॒मेभ्यो॑ मै॒ना॒लम् । स्व॒नेभ्यः॑
प॒र्ण॑कम् । गुहा॑भ्यः कि॒रा॑तम् । सा॒नु॒भ्यो ज॑म्भ॒कम् । प॒र्व॒तेभ्यः॑
किं॒पू॒रुष॑म् ॥ १२ ॥

प्र॒ति॒श्रु॒त्का॑या ऋ॒तु॒लम् । घो॒षा॒य भ॑षम् । अन्ता॑य बहु॒वा॒दि॒नम् ।
अ॒न॒न्ता॒य मू॑कम् । मह॑से वीणा॒वा॒दम् । क्रो॒शा॒य तू॒णव॑ध्मम् ।
आ॒क्र॒न्दा॑य दु॒न्दु॒भ्याघा॑तम् । अ॒व॒र॒स्प॒राय॑ शङ्ख॑ध्मम् ।
ऋ॒भु॒भ्यो॑जि॒नस॑न्धा॒यम् । सा॒ध्येभ्य॑श्चर्म॒ष्णम् ॥ १३ ॥

बी॒भ॒त्सा॑यै पौल्क॒सम् । भू॒त्यै जा॑गर॒णम् । अभू॑त्यै स्व॒प॒नम् ।
तु॒ला॑यै वाणि॒जम् । वर्णा॑य हि॒र॒ण्यका॑रम् । वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑
सि॒ध्म॒लम् । प॒श्चा॒द्दो॒षाय॑ ग॒ला॒वम् । ऋ॒त्यै ज॑न॒वा॒दि॒नम् । व्यृ॑द्ध्या

अपगल्भम्। स॒ंश॒राय॑ प्र॒च्छिद॑म्॥१४॥

हसा॑य पु॒ंश्च॒लूमा ल॑भते। वी॒णावा॒दङ्ग॑णकङ्गी॒ताय॑।
याद॑से शाबु॒ल्याम्। न॒र्माय॑ भद्रव॒तीम्। तू॒णव॒ध्मङ्गा॑म॒ण्यं
पा॒णिसङ्घा॑त॒नृत्ताय॑। मोदा॑यानु॒क्रोश॑कम्। आ॒न॒न्दाय॑
तल॒वम्॥१५॥

अ॒ख॒ष्राजा॑य॒ कित॒वम्। कृ॒ताय॑ सभा॒विन॑म्। त्रेता॑या
आदि॒नव॑द॒र्शम्। द्वा॒परा॑य॒ बहिः॑ सद॑म्। कल॑ये सभा॒स्थाणु॑म्।
दुष्कृ॑ताय॒ चर॑का॒चार्य॑म्। अध्व॑ने ब्रह्मचा॒रिण॑म्। पि॒शा॒चेभ्यः॑
सैल॑गम्। पि॒पा॒सायै॑ गोव्य॒च्छम्। नि॒र्ऋ॒त्यै गो॑घा॒तम्। ख॒षुधे॑
गो॒वि॒कर्त॑म्। ख॒षुत्तृ॑ष्णाभ्या॒न्तम्। यो गा॒व्वि॑कृ॒न्त॒न्तं मा॒सं
भि॒ख्य॑माण उप॒तिष्ठ॑ते॥१६॥

भू॒म्यै पी॑ठस॒र्पिण॑मा ल॑भते। अ॒ग्नये॑ऽस॒लम्। वा॒यवे॑
चाण्डा॒लम्। अ॒न्तरि॑ख्याय व॒ंश॒न॒र्तिन॑म्। दि॒वे ख॑ल॒तिम्।
सू॒र्याय॑ हर्य॒ख्यम्। च॒न्द्रम॑से मि॒र्मिर॑म्। नख॑त्रेभ्यः कि॒लास॑म्।
अ॒ह्ने शु॒क्लं पि॑ङ्ग॒लम्। रा॒त्रियै॑ कृष्णं पि॑ङ्गा॒ख्यम्॥१७॥

वा॒चे पुरु॑ष॒मा ल॑भते। प्रा॒णम॑पा॒नव्या॑नमु॒दान॑ं स॒मा॒न॒न्तान्
वा॒यवे॑। सू॒र्याय॑ चख॒षुरा ल॑भते। मन॑श्च॒न्द्रम॑से। दि॒ग्भ्यश्श्रो॑त्र॒म्।
प्र॒जाप॑तये॒ पुरु॑षम्॥१८॥

अथै॒तान॑रूपेभ्य आल॑भते। अति॑ह॒स्वम॑तिदी॒र्घम्।
अति॑कृ॒श॒म॒त्य॑स॒लम्। अति॑शु॒क्ल॒म॒ति॑कृष्णम्। अति॑श्ल॒क्ष्ण॒म॒ति॑लोमशः॑

अति॑किरि॒ट॒मति॑दन्तुरम्। अति॑मि॒र्मि॒र॒मति॑मेमिषम्। आ॒शायै॑
जा॒मिम्। प्र॒ती॒ख्यायै॑ कुमा॒रीम्॥१९॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

स॒त्यं प्र॑पद्ये। ऋ॒तं प्र॑पद्ये। अ॒मृतं प्र॑पद्ये। प्र॒जाप॑तेः
प्रि॒यान्त॑नुव॒मना॑र्ता प्र॑पद्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॒ वज्रे॑ण। द्विष॑न्तं
भ्रातृ॑व्य॒मव॑ क्रामामि। योऽ॑स्मान्द्वेष्टि॑। यश्च॑ व॒यन्द्वि॒ष्मः।
भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

सत्यन्दश॥१॥

[१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
सु॒म्रयुः॑। अ॒ग्न आ॑या॒हि वी॑तर्ये। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि होता॑
स॒त्सि ब॒र्हिषि॑। तन्त्वा॑ स॒मिद्धि॑रङ्गिरः। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि।
बृ॒हच्छो॑चा यविष्म। स नः॑ पृ॒थुश्श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ दे॒व वि॑वाससि। बृ॒हद॑ग्ने सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
नम॒स्यस्ति॑रः। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒मग्नि॑रि॒ध्यते॑ वृषा॑। वृषो॑
अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न॑ दे॒ववा॑हनः। त॒ ह॒विष्म॑न्त
ई॒डते॑। वृष॑णन्त्वा व॒यवृ॑षन्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्ने दी॑द्यतं बृ॒हत्। अ॒ग्निन्दू॑तवृ॒णीम॑हे। होता॑रवि॒श्ववे॑दसम्।
अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मिध्य॑मानो अध्व॒रे। अ॒ग्निः पा॑व॒क
ई॒ड्यः। शो॒चिष्के॑श॒स्तमी॑महे। स॒मिद्धो॑ अ॒ग्न आ॑हुत। दे॒वान्
य॑खि स्वध्व॒र। त्व॒ हि ह॑व्य॒वाड॑सि। आ जु॑होत दु॒वस्य॑त।
अ॒ग्निं प्र॑य॒त्यध्व॑रे। वृ॒णीध्व॑ ह॒व्यवा॑हनम्। त्ववृ॑रुण उ॒त मि॒त्रो
अ॒ग्ने। त्वावृ॑र्धन्ति म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सुषण॒नानि॑ सन्तु।

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥४॥

श्रुवाय्यमिधोमह्यसि सप्त चं॥२॥ [२]

अग्ने॑ म॒हा॑ अ॒सि ब्रा॒ह्मण॑ भार॒त। असा॒वसौ॑। दे॒वेद्धो॑
मन्वि॑द्धः। ऋषि॑ष्टुतो॒ विप्रा॑नुमदितः। क॒वि॒शस्तो॑ ब्रह्म॑सं॒ शितो॑
घृ॒ताह॑वनः। प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒म्। र॒थीर॑ध्वराणा॒म्। अ॒तूर्तो॑ होता॑।
तूर्णि॑रहव्य॒वाट्। आ॒स्पात्र॑ञ्जुहूर्दे॒वाना॑म्॥५॥

च॒म॒सो दे॒व॒पा॒नः॑। अ॒रा॑ इ॒वाग्ने॑ ने॒मिर्दे॒वा॑स्त्वं प॒रिभू॑रसि।
आ व॑ह दे॒वान् यज॑मानाय। अ॒ग्निम॑ग्न॒ आव॑ह। सोम॑माव॑ह।
अ॒ग्निमाव॑ह। प्र॒जाप॑तिमाव॑ह। अ॒ग्नीषो॑मा॒वाव॑ह। इन्द्रा॒ग्नी
आव॑ह। इन्द्र॑माव॑ह। म॒हेन्द्र॑माव॑ह। दे॒वा॑ अ॒ज्य॒पा॑
आव॑ह। अ॒ग्नि॑ हो॒त्राया॑व॑ह। स्वं म॑हि॒मान॒मा व॑ह। आ च॑ग्ने
दे॒वान् व॑ह। सु॒यजा॑ च यज जा॒तवे॑दः॥६॥

दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा व॑ह प॒द चं॥३॥ [३]

अ॒ग्निर् होता॑ वे॒त्व॒ग्निः॑। हो॒त्रवै॑त्तु प्रा॒वि॒त्रम्। स्मो व॒यम्।
सा॒धु ते॑ यज॒मान॑ दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीमध्वर्यो॒ सुच॑मास्य॑स्व।
दे॒वायु॑व॒व्वि॑श्ववा॒राम्। ईडा॑म॒है दे॒वा॑ ईडे॒न्यान्। न॒म॒स्याम॑
न॒म॒स्यान्। यजा॑म य॒ज्ञिया॑न्॥७॥

अ॒ग्निर्होता॑ नव॑॥४॥ [४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु। तनून॑पा॒द॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वेतु। इ॒डो अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु। ब॒र्हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वेतु। स्वाहा॑ऽग्निम्। स्वाहा॑ सोम॑म्। स्वाहा॑ऽग्निम्। स्वाहा॑

प्रजापतिम्। स्वाहाऽग्नीषोमौ। स्वाहेन्द्राग्नी। स्वाहेन्द्रम्।
स्वाहा महेन्द्रम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्। स्वाहाऽग्निः
होत्राञ्जुषाणाः। अग्न आज्यस्य वियन्तु॥८॥

इन्द्राग्नी पञ्च च॥५॥ [५]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनत्। द्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धश्शुक्र
आहुतः। जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। त्वः सौमासि
सत्पतिः। त्वः राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः।
जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेतु। अग्निः प्रत्नेन
जन्मना। शुम्भानस्तनुवः स्वाम्। कविर्विप्रेण वावृधे।
जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। सोमं गीर्भिष्ठा वयम्। वर्धयामो
वचोविदः। सुमृडीको न आविश। जुषाणः सोम आज्यस्य
हविषो वेतु॥९॥

स्वाः षट् च॥६॥ [६]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्। पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः
रेताः सि जिन्वति। भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता। यत्रा नियुद्धिः
सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानन्दधिषे सुवर्षाम्। जिह्वामग्ने
चकृषे हव्यवाहम्। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः। विश्वा जातानि
परि ता बभूव। यत्कामास्ते जहुमस्तन्नो अस्तु॥१०॥

वयः स्याम् पतयो रयीणाम्। स वेद पुत्रः पितरः
स मातरम्। स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स

द्यामौर्णोदन्तरिख्यः स सुवः। स विश्वा भुवो अभवत्स
आभवत्। अग्नीषोमा सवेदसा। सहूती वनतङ्गिरः। सन्देवत्रा
बभूवथुः। युवमेतानि दिवि रोचनानि। अग्निश्च सोम सक्तू
अधत्तम्॥११॥

युवः सिन्धूः रभिशस्तेरवद्यात्। अग्नीषोमावमुञ्चतङ्गभीतान्।
इन्द्राग्नी रोचना दिवः। परि वाजेषु भूषथः। तद्वाञ्चेति
प्रवीर्यम्। शजथद्वृत्रमुत संनोति वाजम्। इन्द्रा यो अग्नी
सहूरी सपर्यात्। इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरः। सहस्तमा
सहसा वाजयन्ता। एन्द्र सानसिः रयिम्॥१२॥

सजित्वानः सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भरा। प्रसंसाहिषे
पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर
दखिषणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। महाः
इन्द्रो य ओजसा। पर्जन्यो वृष्टिमाः इव। स्तोमैर्वत्सस्य
वावृधे। महाः इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्राः॥१३॥

उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्याया।
उरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्। पिप्रीहि देवाः उशतो
यविष्ठ। विद्वाः ऋतूः ऋतुपते यजेह। ये दैव्या
ऋत्विजस्तेभिर्ग्रे। त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्निः
स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरग्नेः प्रिया धामानि। अयादत्सोमस्य
प्रिया धामानि॥१४॥

अयाङ्ग्रेः प्रिया धामानि। अयाङ्ग्रेजापतेः प्रिया धामानि।
 अयाङ्ग्रीषोमयोः प्रिया धामानि। अयाङ्गिन्द्राग्नियोः प्रिया
 धामानि। अयाङ्गिन्द्रस्य प्रिया धामानि। अयाङ्गमहेन्द्रस्य
 प्रिया धामानि। अयाङ्गैवानामाज्यपानां प्रिया धामानि।
 यख्णदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यख्णथ्स्वं महिमानम्।
 आयंजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः।
 जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य होतः। पावक
 शोचे वेष्ट्वं हि यज्वां। ऋता यंजासि महिना वियद्भूः।
 हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥१५॥

अस्वधत्तं रयिश्चरषणिप्राः सोमस्य प्रिया धामानीष्वद्वं॥७॥ [७]

उपहूतं रथन्तरं सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरं सह
 पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतवामदेव्यं सहान्तरिख्येण। उप मा
 वामदेव्यं सहान्तरिख्येण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा।
 उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप
 मा सप्त होत्रां ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा
 धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥१६॥

उपहूतो भूख्यः सखा। उप मा भूख्यः सखा ह्वयताम्।
 उपहूतां(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्मां इडा
 ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा। मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी।
 ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥१७॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य

इमय्यँजमवान्। ये यज्ञपतिं वर्धान्। उपहूते द्यावापृथिवी।
 पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतोऽययँजमानः।
 उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूतः। भूयसि हविष्करणं उपहूतः।
 दिव्ये धामन्नुपहूतः। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
 तस्मिन्नुपहूतः। विश्वमस्य प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य
 प्रियस्योपहूतस्योपहूतः॥१८॥

सुहर्षभा ह्यतामुपहूतः हविष्करणं उपहूतश्चत्वारि च॥८॥ [८]

देवं बर्हिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो नराशंसः।
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा
 मन्द्रः कविः। सत्यमन्मायजी होता। होतुर्होतुरायजीयान्।
 अग्ने यान् देवानयाद। याः अपिप्रेः। ये ते होत्रे अमथ्सत।
 ताः संसनुषीः होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।
 स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके
 वीहि॥१९॥

अपिप्रेः पञ्च च॥९॥ [९]

इदन्द्यावापृथिवी भद्रमभूत्। आर्धं सूक्तवाकम्। उत
 नमोवाकम्। ऋध्यास्मं सूक्तोच्यमग्ने। त्वं सूक्तवागसि।
 उपश्रितो दिवः पृथिव्योः। ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान
 द्यावापृथिवी स्ताम्। शङ्गये जीरदानू। अत्रसू अप्रवेदे।
 उरुगव्यूती अभयङ्कृतौ॥२०॥

वृष्टिद्यावा रीत्यापा। शम्भुवौ मयोभुवौ। ऊर्जस्वती च
 पयस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोराविदि।
 अग्निरिदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।
 सोमं इदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।
 अग्निरिदं हविरंजुषत॥२१॥

अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। प्रजापतिरिदं हविरंजुषत।
 अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। अग्नीषोमाविदं
 हविरंजुषेताम्। अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्। इन्द्राग्नी
 इदं हविरंजुषेताम्। अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्।
 इन्द्रं इदं हविरंजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।
 महेन्द्र इदं हविरंजुषत॥२२॥

अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। देवा आज्यपा आज्यमजुषन्त।
 अवीवृधन्त महो ज्यायोऽकृत। अग्निर्होत्रेणेदं हविरंजुषत।
 अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत। अस्यामृधद्धोत्रायान्देवङ्गमायाम्।
 आशास्तेऽयय्यंजमानोऽसौ। आयुरा शास्ते। सुप्रजास्त्वमा
 शास्ते। सजातवनस्यामा शास्ते॥२३॥

उत्तरान्देवयज्यामा शास्ते। भूयो हविष्करणमा शास्ते।
 दिव्यन्धामा शास्ते। विश्वं प्रियमा शास्ते। यदनेन
 हविषाऽऽशास्ते। तदंश्यात्तदध्यात्। तदस्मै देवा रासन्ताम्।
 तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते। वयमग्नेर्मानुषाः। इष्टञ्च वीतञ्च। उभे

च॑ नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॑हंस॒स्पाता॑म्। इ॒ह गति॑र्वा॒मस्ये॑दञ्च।
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑॥२४॥

अभ्यङ्कृतावकृताग्निदं हविरजुषत महेन्द्र इदं हविरजुषत सजातवनस्यामा शांस्ते वीतञ्च त्रीणि
च॥१०॥ [१०]

तच्छ्र॑य्यो॒रा वृ॑णीमहे। गा॒तुय्यँ॑ज्ञाय। गा॒तुय्यँ॑ज्ञप॒तये। दैवी॑
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः। ऊ॒र्ध्वञ्जि॑गातु भेष॒जम्।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदै॑। शञ्चतु॑ष्पदे॥२५॥

तच्छ्रय्योरष्टौ॥११॥ [११]

आप्या॑यस्व॒ सन्तो॑। इ॒ह त्वष्टा॑रम॒ग्रियन्त॑न्नस्तुरी॒पम्। दे॒वानां॑
पत्नी॑रुश॒तीर॑वन्तु नः। प्राव॑न्तु नस्तु॒जये॑ वाज॑सातये। याः
पार्थि॑वासो॒ या अ॒पामपि॑ व्र॒ते। ता नो॑ दे॒वीः सु॒हवा॑श्शर्म॑
यच्छ॑त। उ॒त आ वि॑यन्तु दे॒वप॑त्नीः। इन्द्रा॑ण्य॒ग्राय्य॑श्विनी
राट्। आ रोद॑सी वरु॒णानी॑ शृ॒णोतु। वि॑यन्तु दे॒वीर्य॑
ऋतु॑र्जनीनाम्॥२६॥

अ॒ग्निर्होता॑ गृ॒हप॑तिः स राजा॑। वि॒श्वा वेद॑ जनि॑मा
जा॒तवे॑दाः। दे॒वाना॑मु॒त यो म॑र्त्यानाम्। यजि॑ष्ठः स प्र
य॑जतामृ॒तावा॑। व॒यमु॑ त्वा गृ॒हप॑ते जना॑नाम्। अ॒ग्ने अ॒कर्म॑
स॒मिधा॑ बृ॒हन्त॑म्। अ॒स्थूरि॑ णो॒ गार्ह॑पत्यानि सन्तु। ति॒ग्मेन॑
न॒स्तेज॑सा॒ स॒शिशि॑धा॥२७॥

जनीनामष्टौ च॥१२॥ [१२]

उप॑हूतं रथन्त॒रं स॒ह पृ॑थि॒व्या। उप॑ मा रथन्त॒रं स॒ह

पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतवामदेव्यः सहान्तरिख्येण। उप मा
वामदेव्यः सहान्तरिख्येण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा।
उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप
मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा
धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥२८॥

उपहूतो भूख्यः सखा। उप मा भूख्यः सखा ह्वयताम्।
उपहूता(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडो। उपो अस्माः इडो
ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडो। मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी।
ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥२९॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य
इमर्य्यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धन्। उपहूते द्यावापृथिवी।
पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतेयर्य्यजमाना।
इन्द्राणीवाऽविधुवा। अदितिरिव सुपुत्रा। उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूत
भूयंसि हविष्करण उपहूता। दिव्ये धामन्नुपहूता। इदं मे देवा
हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्।
विश्वस्य प्रियस्योपहूतस्योपहूता॥३०॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

अ॒ञ्जन्ति॒ त्वाम॑ध्वरे॒ दे॒व॒यन्तः॑। वन॑स्पते॒ मधु॑ना॒ दैव्ये॑न।
 यद॑र्ध्वस्ति॑ष्ठा॒द्वि॒णो॒ह ध॑त्तात्। यद्वा॒ क्षयो॑ मा॒तुर॒स्या
 उ॒प॒स्थे॑। उच्छ्र॑यस्व वनस्पते। वर्ष्म॑न्पृथि॒व्या अधि॑। सुमि॑ती
 मी॒य॒मा॒नः। वर्चो॑धा य॒ज्ञवा॑हसे। समि॑द्धस्य॒ श्रय॑माणः
 पु॒रस्ता॑त्। ब्रह्म॑ वन्वा॒नो अ॒जर॑ सु॒वीर॑म्॥१॥

आ॒रे अ॒स्मद॑म॒तिं बा॑ध॒मानः॑। उच्छ्र॑यस्व मह॒ते सौ॒भगा॑य।
 ऊ॒र्ध्व ऊ॒षुण॑ ऊ॒तये॑। ति॒ष्ठा दे॒वो न स॑वि॒ता। ऊ॒र्ध्वो वा॒जस्य॑
 स॒नि॒ता यद॑ञ्जिभिः। वा॒घद्वि॑र्वि॒ह्याम॑हे। ऊ॒र्ध्वो नः॑ पा॒ह्य ह॑सो
 नि के॒तुना॑। वि॒श्व स॑म॒त्रिण॑न्दह। कृ॒धी न॑ ऊ॒र्ध्वाश्च॑ रथा॒य
 जी॒वसे॑। वि॒दा दे॒वेषु॑ नो॒ दुवः॑॥२॥

जा॒तो जा॑यते सुदि॒नत्वे॑ अ॒ह्नाम्। स॒म॒र्य आ वि॒दथे॑ वर्ध॒मानः॑।
 पु॒नन्ति॒ धीरा॑ अ॒पसो॑ मनी॒षा। दे॒वया॑ वि॒प्र उ॒दिय॑र्ति॒ वाच॑म्।
 यु॒वा सु॒वासाः॒ परि॑वीत् आ॒गात्। स उ॒ श्रेया॑न्भवति
 जा॒य॒मा॒नः। तन्धी॑रा॒सः क॒वय॑ उ॒न्नय॑न्ति। स्वा॒धियो॒
 मन॑सा दे॒व॒यन्तः॑। पृथु॑पाजा॒ अम॑र्त्यः। घृ॒तनि॑र्णि॒रख्वा॑हुतः।
 अ॒ग्निर्य॑ज्ञस्य॒ हव्य॑वाट्। त॒ सु॒बाधो॑ य॒तः सु॒चः। इ॒त्था धि॒या
 य॒ज्ञव॑न्तः। आच॑क्रु॒रग्नि॑मू॒तये॑। त्व॒व्रू॑ण उ॒त मि॒त्रो अ॒ग्ने।
 त्वाव्रू॑र्धन्ति म॒तिभि॑र्वि॒से॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सु॒षण॑नानि सन्तु। यू॒यं
 पा॒त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः॥३॥

सुवीरन्दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥१॥

[१]

होता यख्यदग्निः समिधा सुषमिधा समिद्धं नामा
 पृथिव्याः संज्ञथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यख्यत्तनूनपातुमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्।
 मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु वेत्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यख्यन्नराशंसं नृशस्त्रं नृः प्रणेत्रम्।
 गोभिर्वपावान्स्याद्वीरैश्शक्तीवान्नथैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री
 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यदग्निमिड ईडितो देवो
 देवाः आवक्षद्दूतो हव्यवाडमूरः। उपेमय्यंज्ञमुपेमां देवो
 देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यद्वर्हिः
 सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च प्रथताः
 स्वासस्थं देवेभ्यः। एमेनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः सन्दन्तु
 प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं॥४॥

होता यख्यद्वुर ऋष्याः कवृष्यो कौषधावनीरुदाताभीर्जिहताविंपरख्योभि
 श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधो
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यख्यदुषासानक्ता
 बृहती सुपेशसा नृः पतिभ्यो योनिङ्कुण्वाने।
 सः स्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्हिः सीदतावीतामाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यख्यद्वैव्या होतारा मन्द्रा पोतारा
 कवी प्रचेतसा। स्विष्टमृद्यान्यः करदिषा स्वभिगूर्तमन्य

ऊ॒र्जा स॒त॒व॒से॒म॒य्यँ॒ज्ञं दि॒वि दे॒वेषु॑ ध॒त्तावी॑ता॒माज्य॑स्य
 हो॒त॒र्य॒जं। हो॒ता य॒ख्यत्ति॒स्रो दे॒वीर॒प॒सां॒म॒प॒स्त॒मा
 अ॒च्छि॒द्र॒म॒द्ये॒द॒म॒प॒स्त॒न्व॒ताम्। दे॒वेभ्यो॑ दे॒वीर्दे॒व॒म॒पो
 वि॒यन्त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्य॒जं। हो॒ता य॒ख्य॒त्त्व॒ष्टा॒र॒म॒चि॒ष्टु॒म॒पा॒क॑
 रे॒तो॒धां वि॒श्र॒व॒स॒य्यँ॒शो॒धाम्। पु॒रु॒रूप॑म॒का॒म॒क॒र्श॒न॑ सु॒पोषः
 पोषैः॑ स्या॒त्सु॒वी॒रो वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्य॒जं। हो॒ता
 य॒ख्य॒द्व॒न॒स्प॒ति॒मु॒पा॒व॒स्र॒ख्य॒द्धि॒यो जो॒ष्टा॒र॑ श॒श॒म॒न्न॒रः।
 स्व॒दा॒त्स्व॒धि॒ति॒र्ऋ॒तु॒था॒द्य दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॒ङ्मे॒त्वाज्य॑स्य
 हो॒त॒र्य॒जं। हो॒ता य॒ख्य॒द॒ग्नि॑ स्वा॒हाऽऽज्य॑स्य स्वा॒हा
 मे॒द॒सः स्वा॒हा स्तो॒का॒ना॒ स्वा॒हा स्वा॒हा॒कृ॒ती॒ना॒ स्वा॒हा
 ह॒व्य॒सू॒क्ती॒नाम्। स्वा॒हा दे॒वा॒ आ॒ज्य॒पा॒न्ध्र॒स्वा॒हाऽग्नि॑
 हो॒त्राञ्जु॑षा॒णा अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑ हो॒त॒र्य॒जं॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं सुवीरो वीरैर्वेत्वाज्यस्य होतर्यजं चत्वारि च
 (अग्निन्तनूनपातन्नराशंसमग्निमिड ईडितो बर्हिर्दुर उपासानक्ता दैव्या तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमग्निम्।
 पञ्च वेत्वेकौ वियन्तु द्विर्वीतामेकौ वियन्तु द्विर्वेत्वेकौ वियन्तु होतर्यजं ॥)॥२॥ [२]

समि॒द्धो अ॒द्य म॒नुषो॑ दुरो॒णे। दे॒वो दे॒वान् य॑ज॒सि जा॒तवे॑दः।
 आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॒हश्चि॑कित्वा॒न् त्व॒न्दू॒तः क॒वि॒र॑सि॒ प्रच॑ेताः।
 त॒नू॒न॒पा॒त्प॒थ ऋ॒तस्य॑ या॒नान्। म॒ध्वां स॒म॒ञ्ज॒न्ध्र॒स्व॒दया॑ सु॒जिह्वा॑।
 म॒न्मा॒नि धी॒भि॒रु॒त य॒ज्ञमृ॑न्ध॒न्। दे॒व॒त्रा च॑ कृ॒णु॒ह्यध्व॑र॒न्नः।
 न॒रा॒श॒स॑स्य म॒हि॒मा॒न॑मेषाम्। उ॒प॒ स्तो॒षाम॑ य॒ज्ञ॒तस्य॑
 य॒ज्ञैः॥६॥

ते सु॒क्रत॑व॒श्शुच॑यो धिय॒न्धाः। स्वद॑न्तु दे॒वा उ॒भया॑नि ह॒व्या।
 आ॒जुह्वा॑न् ई॒ड्यो व॑न्द्यश्च। आया॑ह्य॒ग्ने वसु॑भिः स॒जोषाः॑। त्वं
 दे॒वाना॑मसि यह॒ होता॑। स ए॑नान् य॒खीषि॑तो य॒जीयान्।
 प्रा॒चीनं॑ ब॒र्हिः प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः। वस्तो॑र॒स्या वृ॑ज्यते
 अ॒ग्ने अ॒ह्नाम्। व्यु॑ प्रथते वि॒तर॑वँरीयः। दे॒वेभ्यो॑ अ॒दित॑ये
 स्यो॒नम्॥७॥

व्यच॑स्वतीरुर्वि॒या वि॒श्रय॑न्ताम्। पति॑भ्यो न जन॑य॒श्शुभ॑मानाः।
 देवी॑र्द्वारो बृ॒हती॑र्वि॒श्वमि॑न्वाः। दे॒वेभ्यो॑ भवथ सु॒प्राय॑णाः।
 आसु॑ष्वय॑न्ती यज॑ते उपा॑के। उ॒पासा॑नक्ता॑ सद॒तान्नि यो॒नौ।
 दि॒व्ये योष॑णे बृ॒हती॑ सु॒रुक्मे। अधि॑ श्रिय॑ः शु॒क्रपि॑श॒न्दधा॑ने।
 दै॒व्या हो॑ता॒रा प्र॒थमा॑ सु॒वाचा॑। मिमा॑ना य॒ज्ञं मनु॑षो
 यज॑ध्यै॥८॥

प्र॒चोद॑य॒न्ता वि॒दथे॑षु का॒रू। प्रा॒चीन॒ज्योतिः॑ प्र॒दिशा॑ दि॒शन्ता॑।
 आ नो॑ य॒ज्ञं भा॑र॒ती तूय॑मेतु। इडा॑ मनु॑ष्वदि॒ह चे॒तय॑न्ती। ति॒स्रो
 दे॒वीर्ब॑र्हिरेद॑ः स्यो॒नम्। सर॑स्वती॒ स्वप॑सः सद॒न्तु। य इ॒मे
 द्यावा॑पृथि॒वी जनि॑त्री। रू॒पैरपि॑ः श॒द्भुव॑नानि वि॒श्वौ। तम॑द्य
 हो॒तरि॑षि॒तो य॒जीयान्। दे॒वन्त्व॑ष्टा॒रमि॒ह य॑खिषि वि॒द्वान्॥९॥

उ॒पाव॑सृज॒त्मन्या॑ सम॒ञ्जन्। दे॒वाना॑ पाथं ऋ॒तुथा॑ ह॒वीःषि॑।
 वन॑स्पति॑श्शमि॒ता दे॒वो अ॒ग्निः। स्वद॑न्तु ह॒व्यं मधु॑ना घृ॒तेन॑।
 स॒द्यो जा॑तो व्य॑मिमीत य॒ज्ञम्। अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मभवत्पु॒रोगाः॑।
 अ॒स्य हो॑तुः प्र॒दिश्य॑तस्य॒ वाचि॑। स्वाहा॑कृत॑ः ह॒विर॑दन्तु

दे॒वाः॥१०॥

य॒ज्ञैः स्यो॒नं यज॑ध्वे वि॒द्वान॒ष्टौ च॥३॥ [३]

अ॒ग्नि॒र॒होता॑ नो अध्व॒रे। वा॒जी स॒न्परि॑णीयते। दे॒वो दे॒वेषु॑
य॒ज्ञियः॑। परि॒त्रिवि॑ष्ट्यध्व॒रम्। यात्य॒ग्नी र॒थीरि॑व। आ दे॒वेषु॑
प्रयो॒ दध॑त्। परि॒ वाज॑पतिः क॒विः। अ॒ग्नि॒र॒ह॒व्यान्य॑क्रमीत्।
दध॒द्रत्नानि॑ दा॒शुषे॑॥११॥

अ॒ग्नि॒र॒होता॑ नो नव॑॥४॥ [४]

अजै॑द॒ग्निः। अस॑न॒द्वाज॒न्नि। दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑द्।
प्रा॒ञ्जोभि॑र॒हिन्वा॒नः। धेना॑भिः कल्प॑मानः। य॒ज्ञस्यायुः॑
प्रति॑रन्। उ॒प॒ प्रे॒ष्य॑ होतः। ह॒व्या दे॒वेभ्यः॑॥१२॥

अजै॑द॒ष्टौ॥५॥ [५]

दै॒व्या॑श्शमि॒तार॑ उ॒त म॑नुष्या आर॑भध्वम्। उ॒प॒नय॑त् मे॒ध्या
दुरः॑। आ॒शासा॑ना मे॒ध॑पतिभ्यां मे॒धम्। प्रा॒स्मा अ॒ग्निं भ॑रत।
स्तृ॒णीत॑ ब॒र्हिः। अ॒न्वे॒नं मा॒ता म॑न्यताम्। अ॒नु पि॒ता। अ॒नु
भ्रा॒ता स॒ग॑र्भ्यः। अ॒नु स॒खा स॒यू॒थ्यः। उ॒दी॒चीना॑ अस्य प॒दो
नि॒ध॑त्तात्॥१३॥

सूर्य॑श्च॒ख्युर्ग॑मयतात्। वा॒तं प्रा॒णम॑न्वव॑सृजतात्। दि॒शश्श्रो॑त्रम्।
अ॒न्तरि॑ख्यम॒सुम्। पृ॒थि॒वीश् शरी॑रम्। ए॒क॒धाऽस्य॑
त्वच॑माच्छ॒य॑तात्। पु॒रा नाभ्या॑ अपि॒शसौ॑ व॒पामु॑त्खि॑दतात्।
अ॒न्तरे॑वोष्माण॑वोरयतात्। श्ये॒नम॑स्य॒ व॒ख्यः कृ॑णुतात्।
प्र॒शसा॑ बा॒हू॥१४॥

श॒ला दो॒षणी॑। क॒श्यपे॒वाँसौ॑। अ॒च्छि॒द्रे श्रो॒णी॑।
 क॒वषो॒रू स्ने॒कप॑र्णा॒ष्ठीव॑न्ता॒। षड्वि॑ंशतिरस्य॒ वङ्क॑यः।
 ता अ॒नु॒ष्ठो॒च्याव॑यतात्। गात्र॑ङ्गात्रम॒स्यानू॑नङ्क॒णुता॑त्।
 ऊ॒व॒ध्य॒गो॒हं पा॒र्थिव॑ङ्ग॒नता॑त्। अ॒स्त्रा र॒ख्यः स॑ँसृ॒जता॑त्।
 व॒नि॒ष्ठुम॑स्य॒ मा रा॑विष्ट॥१५॥

उ॒रूकं॑ म॒न्यमा॑नाः। ने॒द्वस्तो॒के तन॑ये। रवि॑तारव॒च्छमि॑तारः।
 अ॒ग्नि॒गो श॒मीध्व॑म्। सु॒शमि॑ श॒मीध्व॑म्। श॒मीध्व॑म॒ग्निगो॑।
 अ॒ग्नि॒गु॒श्चापा॑पश्च। उ॒भौ दे॒वानाँ॑ श॒मि॒तारौ॑। ता॒वि॒मं प॒शुँ
 श्र॑पयतां प्रवि॒द्वाँसौ॑। यथा॑यथाऽस्य॒ श्रप॑ण॒न्तथा॑तथा॥१६॥

धृ॒ता॒द्वाहू॑ मा रा॑विष्ट॒ तथा॑तथा॥६॥ [६]

जु॒षस्व॑ स॒प्रथ॑स्तमम्। व॒चो दे॒वप्स॑रस्तमम्। ह॒व्या जु॒ह्वान॑
 आ॒सनि॑। इ॒मन्नो॑ य॒ज्ञम॒मृते॑षु धेहि। इ॒मा ह॒व्या जा॑तवेदो
 जु॒षस्व। स्तो॒काना॑म॒ग्ने मे॑द॒सो घृ॑तस्य। हो॒तः प्रा॑शा॒न प्रथ॑मो
 नि॒षद्य॑। घृ॒तव॑न्तः पा॒वक॑ ते। स्तो॒काश्चो॑तन्ति॒ मे॑द॒सः।
 स्व॒धर्म॑न्दे॒ववी॑तये॥१७॥

श्रे॒ष्ठन्नो॑ धेहि॒ वार्य॑म्। तुभ्य॑ँ स्तो॒का घृ॑त॒श्चुतः॑। अ॒ग्ने
 वि॒प्राय॑ स॒न्त्य। ऋ॒षि॒श्श्रेष्ठः॑ स॒मि॒ध्यसे॑। य॒ज्ञस्य॑ प्रा॒वि॒ता
 भ॑वा॒ तुभ्य॑ँ श्रो॒तन्त्य॑ग्नि॒गो श॑चीवः। स्तो॒कासौ॑ अ॒ग्ने
 मे॑द॒सो घृ॑तस्य। क॒वि॒श॒स्तो बृ॑ह॒ता भा॒नुना॑गाः। ह॒व्या
 जु॒षस्व॑ मे॒धिरा॑ ओ॒जि॒ष्ठन्ते॑ म॒ध्य॒तो मे॑द॒ उद्ध॑तम्। प्र ते॑

व॒य॒न्द॒दाम॒हे। श्रो॒त॑न्ति ते व॒सो स्तो॒का अधि॑त्व॒चि। प्र॒ति
ता॒न्दे॒व॒शोर्वि॑हि॥१८॥

दे॒व॒र्वा॒तय॒ उ॒द्ध॒त॒न्ना॒णि च॥७॥ [७]

आ॒वृ॒त्र॒ह॒णा वृ॒त्र॒ह॒भि॒श्शु॒ष्मैः। इ॒न्द्रं या॒त॒न्न॒मो॒भिर॒ग्ने अ॒र्वाक्।
यु॒व॑ꣳ रा॒धो॒भिर॒क॑वे॒भिरि॒न्द्र। अ॒ग्ने अ॒स्मे भ॑व॒तमु॒त्त॒मेभिः॑। हो॒ता
य॒ख्य॒दि॒न्द्रा॒ग्नी। छा॒ग॑स्य व॒पाया॒ मे॒द॑सः। जु॒षे॒ताꣳ ह॒विः।
हो॒त॒र्य॒जं। वि॒ह्य॒ख्य॒न्मन॑सा॒ वस्य॑ इ॒च्छ॒न्। इ॒न्द्रा॒ग्नी ज्ञा॒स उ॒त
वा॑ स॒जा॒तान्॥१९॥

ना॒न्या यु॒व॒त्प्र॒म॑तिर॒स्ति म॒ह्य॑म्। स वा॒न्धिय॑व्वाँज॒यन्ती॑म॒त॒ख्यम्।
हो॒ता य॒ख्य॒दि॒न्द्रा॒ग्नी। पु॒रो॒डा॒श॑स्य जु॒षे॒ताꣳ ह॒विः। हो॒त॒र्य॒जं।
त्वा॒मी॒ड॒ते अ॒जि॒र॒न्दू॒त्या॒य। ह॒विष्म॑न्तः स॒द॒मि॒न्मा॒नु॒षा॒सः।
यस्य॑ दे॒वैरा॑स॒दो ब॒र्हि॒र॒ग्ने। अ॒हो॒न्य॒स्मे सु॒दि॒ना भ॑वन्तु। हो॒ता
य॒ख्य॒द॒ग्नि॑म्। पु॒रो॒डा॒श॑स्य जु॒ष॒ताꣳ ह॒विः। हो॒त॒र्य॒जं॥२०॥

स॒जा॒तान्नि॒न्दे च॥८॥ [८]

गी॒र्भिर्वि॒प्रः प्र॑म॒तिमि॒च्छ॒मानः॑। ई॒दृ॒ र॒यि॒र्य्यं॑श॒सं पू॒र्व॒भाज॑म्।
इ॒न्द्रा॒ग्नी वृ॒त्र॒ह॒णा सु॒व॒ज्रा। प्र णो॒ नव्ये॑भि॒स्तिर॑त॒न्दे॒ष्णैः।
मा॒च्छे॑द्वा र॒श्मीꣳरि॒ति ना॑ध॒मानाः॑। पि॒तृ॒णाꣳ श॒क्ती॒रनु॑यच्छ॒मानाः॑।
इ॒न्द्रा॒ग्नि॒भ्याङ्ग॑वृष॒णो म॑दन्ति। ता॒ह्य॒द्री धि॒षणा॑या उ॒प॒स्थे।
अ॒ग्निꣳ सु॒दी॒तिꣳ सु॒दृ॒शं॑ङ्गु॒णन्तः॑। न॒म॒स्याम॒स्त्वे॒डा॒जा॒त॒वे॒दः।
त्वा॒न्दू॒तम॑र॒तिꣳ ह॑व्य॒वाह॑म्। दे॒वा अ॑कृ॒ण्व॒न्नमृ॑त॒स्य
नाभि॑म्॥२१॥

जातवेदो द्वे च॥९॥

[९]

त्व॑ ह्य॒ग्ने प्रथ॑मो म॒नोता॑। अ॒स्या धि॒यो अ॒भ॒वो द॒स्म॒होता॑।
 त्व॑ सी॒वृष॑न्न॒कृ॒णोर्दु॑ष्टरी॒तु। स॒हो वि॒श्व॑स्मै स॒ह॑से स॒ह॑ध्वै।
 अधा॑ होता॒ न्य॑सीदो॒ यजी॑यान्। इ॒डस्प॑द इ॒षय॑न्नी॒ड्यः
 स॒न्ना तन्त्वा॑ नरः॒ प्रथ॑म॒न्दे॒वय॑न्तः। म॒हो रा॒ये चि॒तय॑न्तो॒
 अनु॑गमन्। वृ॒तेव॑ यन्त॑ ब॒हुभि॑र्वस॒व्यैः। त्वे र॒यि॒ज्जा॑गृ॒वा॑ सो
 अनु॑गमन्॥२२॥

रु॒श॑न्तम॒ग्नि॒न्द॒र॒श॒त॒म्बृ॒हन्त॑म्। व॒पाव॑न्त॒र्वि॒श्व॒हा दी॑दि॒वा॑ स॒म्।
 प॒द॒न्दे॒वस्य॑ नम॑सा वि॒यन्तः॑। श्र॒व॒स्य॒व॒श्र॒व॑ आप॒न्नमृ॑क्तम्।
 ना॒मा॒नि चि॒द्व॒धिरे॑ य॒ज्ञिया॑नि। भ॒द्राया॑न्ते रण॒यन्त॑ स॒न्दृ॑ष्टौ।
 त्वा॒वृ॑र्धन्ति खि॒तयः॑ पृथि॒व्याम्। त्व॑ रा॒य उ॒भया॑सो॒
 जना॑नाम्। त्व॒न्ना॒ता त॑रणे॒ चेत्यो॑भूः। पि॒ता मा॒ता
 स॒द॒मि॒न्मानु॑षाणाम्॥२३॥

स॒पर्ये॑ण्यः स प्रि॒यो वि॒श्व॑ग्निः। होता॑ म॒न्द्रो नि॒ष॒सादा॑
 यजी॑यान्। तन्त्वा॑ व॒य॒न्द॒म॒ आ दी॑दि॒वा॑ स॒म्। उ॒प॒जु॒बाधो॑
 नम॑सा स॒दे॒मा तन्त्वा॑ व॒य॑ सु॒धियो॑ न॒व्य॑म॒ग्ने। सु॒म्रा॒यव॑
 ई॒महे॑ दे॒वय॑न्तः। त्व॒र्वि॒शो॑ अन॒यो दी॒द्यानः॑। दि॒वो
 अ॒ग्ने बृ॒हता॑ रो॒च॒नेन॑। वि॒शाङ्क॑वि॒र्वि॒श॒पति॑ स॒ श॒श्व॑तीनाम्।
 नि॒तो॒श॑न॒वृ॒षभ॑श्च॒र्षणी॑नाम्॥२४॥

प्रेती॑षणि मि॒षय॑न्तं पा॒व॒कम्। राज॑न्तम॒ग्निर्य॑ज॒त॑
 र॑यी॒णाम्। सो अ॒ग्न ई॒जे श॒श॒मे च॒ म॒र्तः। य॒स्त

आन॑द॒त्स॒मिधा॑ ह॒व्यदा॑तिम्। य आहु॑तिं परि वेदा॒ नमो॑भिः।
विश्वे॑त्सवा॒मा द॑धते त्वोतः॑। अ॒स्मा उ॑ ते महि॑ म॒हे वि॑धेम।
नमो॑भिर॒ग्ने स॒मिधो॑त ह॒व्यैः। वेदी॑सूनो सहसो गी॒र्भिरु॒क्थैः।
आ ते भ॒द्राया॑ꣳ सुम॒तौ य॑तेम॥ २५॥

आ यस्त॑तन्थ॒ रोद॑सी विभा॒सा। श्रवो॑भिश्च श्रव॒स्यस्तरु॑त्रः।
बृह॑द्वि॒र्वाजैः॒ स्थवि॑रेभिर॒स्मे। रेव॑द्विर॒ग्ने वि॒तर॑द्विं भा॑हि।
नृव॑द्वसो॒ सद॑मि॒द्धेह्य॒स्मे। भूरि॑तो॒काय॒ तन॑याय प॒श्वः।
पूर्वी॑रिषो॒ बृह॑तीरा॒रे अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑
सन्तु। पुरु॑ण्य॒ग्ने पुरु॑धा त्वा॒या। वसू॑नि राजन्व॒सुता॑ते
अश्या॑म्। पुरु॑णि हि त्वे पुंरु॒वार॒ सन्ति॑। अ॒ग्ने वसु॑ विध॒ते
राज॑नित्वे॥ २६॥

जागृ॑वाꣳसो अनु॑ग॒म्मानु॑पाणाश्चर॑षणी॒नार्य्यै॑तेमाश्या॒न्दे च॥ १०॥ [१०]

आभ॑रतꣳ शिख॒तवँ॑ज्रबाहू। अ॒स्माꣳ इन्द्रा॑ग्नी अवतꣳꣳ
शची॑भिः। इ॒मे नु ते र॒श्मयः॒ सूर्य॑स्य। येभिः॑ सपि॒त्वं पि॒तरो॑
न आय॑न्। होता॑ यख॒दिन्द्रा॑ग्नी। छाग॑स्य ह॒विष॑ आत्ता॑म॒द्य।
म॒ध्यतो॑ मेद् उद्ध॑तम्। पुरा॑ द्वेषो॑भ्यः। पुरा॑ पौरु॒षेय्या॑ गृभः।
घस्ता॑न्नूनम्॥ २७॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथमानाम्। सु॒मत्ख॑राणाꣳ
शतरु॑द्रियाणाम्। अ॒ग्निष्वा॒त्तानां॒ पीवो॑पवसनानाम्। पा॒श्वतः॑
श्रो॑णि॒तश्शि॑ताम॒त उ॑त्साद॒तः। अ॒ङ्गाद॑ङ्गादव॑त्तानाम्। कर॑त
ए॒वेन्द्रा॑ग्नी। जुषे॑ताꣳ ह॒विः। होत॑र्यज॑। दे॒वेभ्यो॑ वनस्पते

हृवींषि। हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम्॥२८॥

प्रदख्खिणिद्रशनयां नियूय। ऋतस्यं वख्खि पथिभी
रजिष्ठैः। होतां यख्खद्वनस्पतिंमभिहि। पिष्टतमया
रभिष्ठया रशनयाधित। यत्रेन्द्राग्नियोश्छागंस्य हविषः
प्रिया धामानि। यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि। यत्र
देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्राग्नेर्होतुः प्रिया
धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये वोपावस्रखत्।
रभीयांसमिव कृत्वी॥२९॥

करदेवन्देवो वनस्पतिः। जुषतां हविः। होतर्यजं। पिप्रीहि
देवां उशतो यविष्ठ। विद्वां ऋतूँरऋतुपते यजेह। ये
दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः। होतां
यख्खदग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य
हविषः प्रिया धामानि। अयाङ्वनस्पतेः प्रिया पाथांसि।
अयाङ्देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यख्खदग्नेर्होतुः प्रिया
धामानि। यख्खथ्स्वं महिमानम्। आयजतामेज्या इषः।
कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां हविः। होतर्यजं
॥३०॥

नूनमर्थकृत्वी पाथांसि सप्त च॥११॥ [११]

उपो ह यद्विदथवाँजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः प्रमतिमिच्छमानाः।
अर्वन्तो न काष्ठान्नख्यमाणाः। इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते।
वनस्पते रशनयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्।

वहं देवत्रा दिधिषो हवींषि। प्र चंदातारममृतेषु वोचः।
अग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगस्य हविषः
प्रिया धामानि॥३१॥

अयाङ्गनस्पतेः प्रिया पाथांसि। अयाङ्गवानामाज्यपानां
प्रिया धामानि। यख्यदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यख्यथ्स्व
महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा
जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
होतः। पावक शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना
वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥३२॥

धामानि भूरकञ्च॥१२॥ [१२]

देवं बर्हिः सुदेवन्देवैः स्यात्सुवीरवीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यज। देवीद्वारः सङ्घाते विद्वीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा
देवहूतौ वथ्स ईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो
वा नवजातो मैना अर्वा रेणुककाटः पृणंगवसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन्यज्ञे
प्रयत्यहेतामपि नूनन्देवीर्विशः प्रायांसिष्टां सुप्रीते
सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवी जोष्टी
वसुधिति ययोरन्याऽघाद्वेषांसि यूयवदान्यावख्यद्वसु
वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती इ॒षमूर्ज॑म॒न्याव॑र्ख॒थ्सग्धि॑ः स॒पीति॑म॒न्या
 नवे॑न॒ पूर्व॑न्दय॒मानाः॑ स्याम॑ पु॒राणे॑न॒ नव॑न्तामूर्ज॑मूर्जाहु॑ती
 ऊ॒र्जय॑माने अ॒धाता॑वँसुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वा
 दै॒व्या होता॑रा ने॒ष्टा॑रा पो॒ता॑रा ह॒ताघ॑शः॒सावा॑भ॒रद्वे॑सू
 वसु॑वने वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वीस्ति॑स्रस्ति॒स्रो दे॒वीरि॑डा
 सर॑स्वती॒ भार॑ती॒ द्यां भा॑र॒त्यादि॒त्यैर॑स्पृ॒ख्थ्सर॑स्वतीमः॒
 रु॒द्रेर्य॑ज्ञमा॒वीदि॒हैवे॑डया॒ वसु॑म॒त्या स॒धमा॑द॒ मदे॑म वसु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वो न॑रा॒शः स॑स्त्रि॒शीरू॑षा
 ष॑ड॒र्खश्श॑तमि॒देन॑ः॒शिति॑पृ॒ष्ठा आ॑द॒धति॑ स॒हस्र॑मीं
 प्र॑व॒हन्ति॑ मि॒त्रावरु॑णे॒दस्य॑ हो॒त्रम॑र॒हतो॑ बृ॒हस्प॑तिः
 स्तो॒त्रम॒श्विना॑ऽऽ- ध्व॒र्यव॑वँसुवने॑वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑।
 दे॒वो व॑न॒स्पति॑र्व॒रुष॑प्रा॒वा घृ॑तनि॒र्णिग्द्या॑म॒ग्रेणा॑स्पृ॒ख्थ्सन्त॑रि॒ख्थं
 म॒ध्येना॑प्राः पृ॒थिवी॑मु॒परे॑णा॒दः॒हीद्व॑सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑।
 दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीना॑न्नि॒धेधा॑ऽसि॒ प्रच्यु॑तीना॒मप्र॑च्युत॒न्निका॑म॒धरणं॑
 पु॒रुस्पा॑र॒हय्य॑श॒स्वदे॑ना ब॒र्हिषा॑ऽन्या ब॒र्हीः॒प्यभि॑ प्या॒म
 वसु॑वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॑द्रवि॒णा
 म॒न्द्रः क॒विः स॒त्यम॑न्माऽऽय॒जी होता॑ होतु॒रहो॑तु॒राय॑जी॒यान॑ग्रे
 या॒न्दे॒वान॑या॒ड्याः॒ अपि॑प्रे॒र्ये ते॑ हो॒त्रे अ॑म॒थ्सत॑ ताः॒ संस॑नुषीः॒
 हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॑मा॒न्दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मः॒ स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॑ग्रे
 होता॑ऽभूर्वसुवने॑ वसु॒धेय॑स्य नमो॒वा॒के वी॒हि यज॑ ॥ ३३ ॥

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वा॒रिः। व॒सु॒वने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वी उ॒षा॒सान॒क्तौ। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
वी॒ताम्। दे॒वी जो॒ष्टी। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्। दे॒वी
ऊ॒र्जाहु॑ती। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्॥ ३४॥

दे॒वा दै॒व्या॒ हो॒ता॒रा। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्।
दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वो
नरा॒श॒सः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॒स्पतिः॑।
व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॒रिती॑नाम्। व॒सु॒वने॑
वसु॒धेय॑स्य वेतु॥ ३५॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः।
स॒त्यम॑न्मा॒यजी॑ होता। हो॒तुर्हो॒तुराय॑जीयान्। अ॒ग्ने
या॒न्दे॒वानया॑ट्। या॒ अपि॑प्रेः। ये ते हो॒त्रे अम॑त्स॒त। ता॒
स॑स॒नुषी॑ हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम्।
स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॒ग्ने होता॑ऽभूः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य नमो॒वा॒के
वी॒हि॥ ३६॥

वी॒ता॒र्है॒त्वभू॑रेकं॥ १४॥

[१४]

अ॒ग्निम॒द्य हो॒ता॒रम॑वृणीता॒यय्यँज॑मानः पच॑न्प॒त्तीः
पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॒न्द्रा॒ग्निभ्या॑ञ्छा॒गं सू॒प॒स्था अ॒द्य
दे॒वो वन॒स्पति॑रभवदि॒न्द्रा॒ग्निभ्या॑ञ्छा॒गेना॑घस्ता॒न्तं मै॒दस्तः
प्रति॑पच॒ताग्र॑भी॒ष्टाम॑वी॒वृधे॑तां पु॒रोडा॑शेन॒ त्वाम॒द्यर्ष॑ आ॒र्षेय॑

ऋषीणान्नपादवृणीताय्यँजमानो बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य
 एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति ता या देवा
 देवदानान्यदुस्तान्यस्मा आ च शास्वा च गुरस्वेषितश्च
 होतुरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता
 ब्रूहि ॥३७॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति। योऽग्नीनन्वाधाय
व्रतमुपैति। सयदनिष्ट्वा प्रयायात्। अकामप्रीता एनङ्कामा
नानुप्रयायुः। अतेजा अवीर्यः स्यात्। स जुहुयात्। तुभ्यन्ता
अङ्गिरस्तम। विश्वाः सुखितयः पृथक्। अग्ने कामाय
येमिर् इति। कामानेवास्मिन्दधाति॥१॥

कामप्रीता एनङ्कामा अनु प्रयान्ति। तेजस्वी वीर्यावान्भवति।
सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य। योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति।
स यदुद्धायति। विच्छित्तिरेवास्य सा। तं प्राञ्चमुद्धृत्य।
मनसोपतिष्ठेत्। मनो वै प्रजापतिः। प्राजापत्यो यज्ञः॥२॥

मनसैव यज्ञः सन्तनोति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः।
भूतिमेवोपैति। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
यस्याहिताग्नेरग्निरपृष्यायति। यावच्छम्यया प्रविध्यैत्।
यदि तावदपृष्यायैत्। तः संभरेत्। इदन्त एकं पर उत
एकम्॥३॥

तृतीयेन ज्योतिषा सव्विशस्व। सव्वैशनस्तनुवै चारुरेधि। प्रिये
देवानां परमे जनित्र इति। ब्रह्मणैवेनः संभरति। सैव ततः
प्रायश्चित्तिः। यदि परस्तरामपृष्यायैत्। अनुप्रयायावस्येत्।
सो एव ततः प्रायश्चित्तिः। ओषधीर्वा एतस्य पशून्यः
प्रविशति। यस्य हविषे वत्सा अपाकृता धयन्ति॥४॥

तान् यदुह्यात्। या॒तया॑न्ना ह॒विषा॑ यजेत। यन्न दुह्यात्।
 य॒ज्ञप॒रुरन्तरि॑यात्। वा॒युव्या॑व्यँवा॒गून्निर्व॑पेत्। वा॒युर्वै प॑यःसः
 प्र॒दाप॑यि॒ता। स ए॒वास्मै॑ प॒यः प्र॒दाप॑यति। प॒यो वा ओष॑धयः।
 प॒यः प॑यः। प॒यसै॒वास्मै॑ प॒योऽव॑रुन्धे॥५॥

अथोत्तर॑स्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
 अ॒न्यत॒रान् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न् व्य॒र्धय॑ति। ये
 यज॑मानस्य सा॒यङ्गृ॑हमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्य॑ सायन्दुग्धं
 ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छति॑। इन्द्रा॑य ब्री॒हीन्नि॑रुप्योप॑ वसेत्। प॒यो वा
 ओष॑धयः। प॒य ए॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑ वसति। यत्प्रा॒तः स्यात्।
 तच्छृ॒तङ्कुर्या॑त्॥६॥

अथे॒तर ए॒न्द्रः पु॑रो॒डाशः॑ स्यात्। इन्द्रि॒ये ए॒वास्मै॑ सु॒मीची॑
 दधा॑ति। प॒यो वा ओष॑धयः। प॒यः प॑यः। प॒यसै॒वास्मै॑
 प॒योऽव॑रुन्धे। अथोत्तर॑स्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात्। सैव
 ततः प्रायश्चित्तिः। उ॒भया॑न् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न् व्य॒र्धय॑ति।
 ये यज॑मानस्य सा॒यश्च॑ प्रा॒तश्च॑ गृहमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्यो॒भयं॑
 ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छति॑॥७॥

ए॒न्द्रं प॑ञ्चशरावमोदननिर्वपेत्। अ॒ग्निं दे॒वता॑नां प्रथ॒मव्यं॑जेत्।
 अ॒ग्निमु॑खा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। अ॒ग्निष्वाँ अ॒न्व॒न्या दे॒वताः॑।
 इन्द्र॑मन्व॒न्याः। ता ए॒वोभ॑र्याः प्रीणाति। प॒यो वा ओष॑धयः।
 प॒यः प॑यः। प॒यसै॒वास्मै॑ प॒योऽव॑रुन्धे। अथोत्तर॑स्मै ह॒विषे॑

वृत्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते।
यस्य ब्रत्येऽहन्मत्यनालम्बुका भवन्ति। तामपुरुष्यं यजेत।
सर्वेणैव यज्ञेन यजते। तामिद्वोप ह्वयेत। अमूहमस्मि।
सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋक्त्वम्।
तावेहि संभवाव। सह रेतो दधावहै। पुंसे पुत्राय वेत्तवै।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति। अर्ध एवैनामुप
ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥

दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादार्च्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च (सर्वान् वि वै यदि
परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयानर्धो वै ॥)॥१॥ [१]

यद्विषण्णेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। प्राजापत्ययर्चा
वल्मीकवपायामव नयेत्। प्राजापत्यो वै वल्मीकः। यज्ञः
प्रजापतिः। प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। भूरित्याह।
भूतो वै प्रजापतिः॥१०॥

भूतिमेवोपैति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्। अप्रजा
अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः
स्यात्। मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि
निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैन्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
 प्राय॑श्चित्तिः। यदव॑वृष्टेन जुहुयात्। अप॑रूपमस्या॒त्मञ्जायेत।
 कि॒लासौ वा॒स्यादर्श॒सो वा॑। यत्प्रत्ये॒यात्। य॒ज्ञवि॑च्छि॒न्धात्।
 स जु॑हुयात्। मि॒त्रो जना॑न्कल्पयति प्रजा॒नन्॥१२॥

मि॒त्रो दा॑धार पृथि॒वीमु॒त द्याम्। मि॒त्रः कृ॒ष्टीरनि॑मिषा॒ऽभि
 च॑ष्टे। स॒त्याय॑ ह॒व्यङ्घ्र॑तव॒ञ्जुहो॑तेति। मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।
 तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
 प्राय॑श्चित्तिः। यत्पूर्व॑स्या॒माहु॑त्या॒ हुता॒यामु॒त्तरा॑ऽऽहु॒तिः
 स्कन्दे॑त्। द्वि॒पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॒मानो॒ व्य॑ध्येत। यदु॒त्तर॑या॒ऽभि
 जु॑हुयात्॥१३॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॒मानो॒ व्य॑ध्येत। यत्र वे॒त्थं वन॑स्पते
 दे॒वाना॑ङ्गु॒ह्या नामा॑नि। तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गा॒मये॑ति॒ वान॑स्पत्यय॒र्चा
 स॒मिध॑मा॒धाय॑। तू॒ष्णीमे॒व पुन॑र्जुहुयात्। वन॒स्पति॑नै॒व
 य॒ज्ञस्या॑र्ता॒श्चाना॑र्ता॒श्चाहु॑ती॒ वि दा॑धार। तत्कृत्वा। अ॒न्यां
 दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः प्राय॑श्चित्तिः। यत्पु॒रा
 प्र॒याजे॑भ्यः प्राङ्ङा॒रः स्कन्दे॑त्। अध्व॒र्यवे॑ च॒ यज॑मानाय॒
 चाक॑ः स्यात्॥१४॥

यद॑खि॒णा। ब्र॒ह्मणे॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ः स्यात्। यत्प्र॒त्यक्।
 होत्रे॑ च॒ पत्न्यै॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ः स्यात्। यदु॒दङ्घ्रिः। अ॒ग्नीधे॑
 च॒ प॒शुभ्य॑श्च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ः स्यात्। यद॑भिजुहुयात्।

रुद्रो॑स्य प॒शून्धातु॑कः स्यात्। यन्नाभि॑जुहुयात्। अशा॑न्तः
प्रहि॑येत॥१५॥

सुव॑स्य बु॒ध्रेनाभि॑निद॒ध्यात्। मा त॑मो मा य॒ज्ञस्त॑म॒न्मा
यज॑मानस्तमत्। नम॑स्ते अस्त्वाय॒ते। नमो॑ रुद्र पराय॒ते।
नमो॑ यत्र॑ नि॒षीद॑सि। अ॒मुं मा हि॑सीर॒मुं मा हि॑सीरिति
येन॑ स्कन्दे॒त्। तं प्रह॑रेत्। स॒हस्रं॑शृङ्गो वृष॒भो जा॒तवे॑दाः।
स्तोम॑पृष्ठो घृ॒तवा॑न्सुप्रती॒कः। मा नो॑ हासीन्मेत्थि॒तो नेत्वा॑
जहा॑म। गो॒पोष॑त्रो वीरपोषश्च॑ य॒च्छेति॑। ब्रह्म॑णै॒वैनं॑ प्र ह॑रति।
सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः॥१६॥

वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजान्नाभि जुहुयात्स्याद्वियेत जहाम त्रीणि च (यद्विष्वग्नेन प्राजापत्यया
यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयोजेभ्यः प्राङङ्गारो यद्विष्विणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्गं ॥

)॥२॥

[२]

वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते। यस्याहि॑ताग्नेर॒ग्निर्म॑थ्यमा॒नो
न जा॑यते। यत्रा॒न्यं प॑श्येत्। तत॑ आ॒हृत्य॑ होत॒व्यम्।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं॑ हु॒तं भ॑वति। यद्य॒न्यत्र॑ वि॒न्देत्।
अ॒जाया॑ हु॒तव्य॑म्। आ॒ग्नेयी॑ वा ए॒षा। यद॒जा।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं॑ हु॒तं भ॑वति॥१७॥

अ॒जस्य॑ तु नाश॑जीयात्। यद॒जस्या॑शजी॒यात्। यामे॒वाग्ना॑वाहु॒तिञ्जु॑हुयात्
ताम॑द्यात्। तस्मा॑द॒जस्य॑ नाश॑यम्। यद्य॒जान्न॑ वि॒न्देत्।
ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे॒ हस्ते॑ होत॒व्यम्। ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः।

यद्ब्राह्मणः। अग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥१८॥

ब्राह्मणन्तु वसत्यै नाप रुन्ध्यात्। यद्ब्राह्मणवसत्या
अपरुन्ध्यात्। यस्मिन्नेवाग्नावाहुतिञ्जुहुयात्। तम्भागधेयेन
व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वसत्यै नापरुध्यः। यदि
ब्राह्मणन्न विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै
दर्भस्तम्बः। अग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भांस्तु
नाध्यासीत॥१९॥

यद्दर्भानध्यासीत। यामेवाग्नावाहुतिञ्जुहुयात्। तामध्यासीत।
तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भान्न विन्देत्। अप्सु
होतव्यम्। आपो वै सर्वा देवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। आपस्तु न परिचरणीत। यदापः
परिचरणीत॥२०॥

यामेवापस्वाहुतिञ्जुहुयात्। तां परिचरणीत। तस्मादापो न
परिचक्ष्याः। मेध्यां च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ सः सृज्येते।
यस्याहिताग्नेरन्यैरग्निभिर्ग्नयः सः सृज्यन्ते। अग्नये विविचये
पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेत्। मेध्याश्चैवास्यामेध्याश्च तनुवौ
व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेत्।
अग्निमेव व्रतपतिः स्वेन भागधेयेनोप धावति। स
एवैनं व्रतमा लम्भयति॥२१॥

गर्भः स्रवन्तमगदमकः। अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः।

पृथिव्यामव चुश्नोतैतत्। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः।
 रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यत्स्ववैत्।
 रेतोऽस्य वाजिनः स्रवेत्। गर्भः स्रवन्तमगदमकरित्याह।
 रेत एवास्मिन्वाजिनन्दधाति॥२२॥

अग्निरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। रेत एव तद्धधाति। इन्द्र
 इत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टा वै
 पशूनां मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति।
 बृहस्पतिरित्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवास्मै
 प्रजाः प्र जनयति। पृथिव्यामव चुश्नोतैतदित्याह।
 अस्यामेवैतत्प्रतिष्ठापयति। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं
 पराचैरित्याह। रक्खसामपहत्यै॥२३॥

अजाऽग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत् परिचर्यात् लभ्यति दधाति देवानां बृहस्पतिः

पञ्चं च (वि वै यद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तम्बेऽप्सु होतव्यम् ॥)॥३॥ [३]

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठात्सर्वतश्च याः। तामीं
 रश्मिपवित्राभिः। श्रद्धाय्यंज्ञमा रभे। देवां गातुविदः।
 गातुय्यंज्ञाय विन्दत। मनसस्पतिना देवेन। वाताद्यज्ञः प्र
 युज्यताम्। तृतीयस्यै दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः॥२४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वक्त्रमन्तरमा ददे। आपो
 देवीश्शुद्धाः स्था। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्घ्राय
 देवानाम्। पर्णवल्कमुत शुन्धत। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु।
 पयो वत्सेषु पय इन्द्राय हविषे धियस्व। गायत्री पर्णवल्केन।

पयः सोमङ्करोत्विमम्॥२५॥

अ॒ग्नि॒ङ्ग॒ह्नामि॑ सु॒रथ॒य्यौ॑ म॒यो॒भूः। य उ॒द्यन्त॑मा॒रोह॑ति
सूर्य॒महे॑। आ॒दि॒त्य॒ज्योति॑षा॒ज्योति॑रुत्त॒मम्। श्वो य॒ज्ञाय॑
रम॑तान्दे॒वता॑भ्यः। वसू॑न्नु॒द्राना॑दि॒त्यान्। इन्द्रे॑ण स॒ह दे॒वताः॑।
ताः पूर्वं॒ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑। इ॒मामूर्जं॑
पञ्च॒दशी॑य्यै प्रवि॑ष्टाः। तान्दे॒वान्परि॑ गृह्णामि॒ पूर्वः॑॥२६॥

अ॒ग्नि॒रह॑व्य॒वाडि॑ह ताना व॑हतु। पौ॒र्णमा॒सः॑ ह॒विरि॒दमै॑षां
मयि॑। आ॒मा॒वा॒स्यः॑ ह॒विरि॒दमै॑षां मयि॑। अ॒न्तरा॑ऽग्नी प॒शवः॑।
दे॒वस॑ः॒सद॑मा ग॑मन्। तान्पूर्वं॒ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒यत॑ने
मनी॒षया॑। इ॒ह प्र॒जा वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम्। अ॒ग्नि॒ङ्ग॒हप॑तिम॒भि
सं॒वसा॑नाः। ता ःपूर्वं ःपरि॑ गृह्णामि॥२७॥

स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑। इ॒ह प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम्।
अ॒ग्नि॒ङ्ग॒हप॑तिम॒भि सं॒वसा॑नाः। तान्पूर्वं॒ परि॑ गृह्णामि। स्व
आ॒यत॑ने मनी॒षया॑। अ॒यं पि॑तृ॒णाम॒ग्निः। अवा॑ङ्मु॒व्या पि॑तृ॒भ्य
आ। तं पूर्वं॒ परि॑ गृह्णामि। अवि॑षन्नः पि॒तुङ्क॑रत्। अज॑स्रन्त्वाः
संभा॑पा॒लाः॥२८॥

वि॒ज॒यभा॑गः॒ समि॑न्धताम्। अ॒ग्ने दी॑दाय मे स॒भ्य।
विजि॑त्यै श॒रद॑श्श॒तम्। अन्न॑मावस॒थीय॑म्। अ॒भि ह॑राणि
श॒रद॑श्श॒तम्। आ॒व॒स॒थे श्रि॑यं म॒न्त्रम्। अहि॑र्बु॒ध्नियो॑ नि
य॑च्छतु। इ॒दम॒हम॒ग्निज्यै॑ष्ठेभ्यः। वसु॑भ्यो य॒ज्ञं प्रब्र॑वीमि।

इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥२९॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः। आदित्येभ्यो
यज्ञं प्र ब्रवीमि। पयस्वतीरोषधयः। पयस्वद्वीरुधां पयः।
अपां पयसो यत्पयः। तेन मामिन्द्र सꣳ सृज। अग्ने व्रतपते
व्रतश्चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपत
आदित्य व्रतपते॥३०॥

व्रतानाँव्रतपते व्रतश्चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे राध्यताम्।
इमां प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभि सꣳस्कृताम्।
बहुपर्णामशुष्काग्राम्। हरामि पशुपामहम्। यत्कृष्णो
रूपङ्कृत्वा। प्राविशस्त्ववँनस्पतीन्। ततस्त्वामैकविंशतिधा।
संभरामि सुसंभृता॥३१॥

त्रीन्यरिधीꣳ स्तिस्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेषं
मेख्खणन्धृष्टिम्। सं भरामि सुसंभृता। या जाता ओषधयः।
देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा। तासां पर्व राध्यासम्। परिस्तरमाहरन्।
अपां मेध्यं यज्ञियम्। सदेवꣳ शिवमस्तु मे॥३२॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदश्शतम्।
अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कम्। एनो
मा निगाङ्कृतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु।
सकृदाच्छिन्नं बरुहिरूणामृदु। स्योनं पितृभ्यस्त्वा
भराम्यहम्। अस्मिन्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः

प्रपितामहाश्चानुगैः सह॥३३॥

त्रिवृत्पलाशे दर्भः। इयान्प्रादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं
पोतृतमम्। पयो हव्यङ्करोतु मे। इमौ प्राणापानौ।
यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे
हव्यशोधने। पवित्रे स्थो वैष्णवी। वायुर्वा मनसा पुनातु॥३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां
पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिद्विविदुः पृथिवीम्।
त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रय्यज्ञमन्वेषि विद्वान्।
त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्।
पवित्रेण सहागहि॥३५॥

शिवेयं रङ्गुरभिधानी। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्रसाय
यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सन्नीतं बिभृताम्।
इन्द्राय श्रुतन्दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय। त्वां परिवेषमधारयन्।
इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवश्शग्मो भवासि नः॥३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्यायुषि प्र युज्यताम्।
तिरःपवित्रमर्तिनीताः। आपो धारय मातिंगुः। देवेन
सवित्रोत्पूताः। वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गान्दोहपवित्रे
रङ्गम्। सर्वा पात्राणि शुन्धत। एता आ चरन्ति मधुमद्बुहानाः।
प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः॥३७॥

बहीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
पूषा स्थ। अयक्ष्मा वः प्रजया स संसृजामि। रायस्पोषेण

बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिबन्माना घृतञ्च। जीवो
जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमर्य्यञ्जं पृथिवी च
सन्दुहाताम्। धाता सोमेन सह वातेन वायुः। यजमानाय
द्रविणन्दधातु॥ ३८॥

उथ्सन्दुहन्ति कलशश्चतुर्विलम्। इडान्देवीम्मधुमती५
सुवर्विदम्। तदिन्द्राग्नी जिन्वत५ सूनृतावत्। तद्यजमानममृतत्वे
दधातु। कामधुख्यः प्र णो ब्रूहि। इन्द्राय हविरिन्द्रियम्।
अमूर्य्यस्यान्देवानाम्। मनुष्याणां पयो हितम्। बहु
दुग्धीन्द्राय देवेभ्यः। हव्यमा प्यायतां पुनः॥ ३९॥

वथ्सेभ्यो मनुष्येभ्यः। पुनर्दोहाय कल्पताम्। यज्ञस्य
सन्ततिरसि। यज्ञस्य त्वा सन्ततिमनु सन्तनोमि।
अदस्तमसि विष्णवे त्वा। यज्ञायार्षि दधाम्यहम्।
अद्विररिक्तेन पात्रेण। याः पूताः परिशेरते। अयं पयः
सोमङ्कृत्वा। स्वाय्यौनिमपि गच्छतु॥ ४०॥

पूर्णवल्कः पवित्रम्। सौम्यः सोमाद्धि निर्मितः। इमौ पूर्णश्च
दर्भश्च। देवानां५ हव्यशोधनौ। प्रातर्वेषाय गोपाय। विष्णो
हव्य५ हि रख्यसि। उभावग्नी उपस्तृणते। देवता उपवसन्तु
मे। अहङ्गाम्यानुप वसामि। मह्यङ्गोपतये पशून्॥ ४१॥

आभृत इमङ्गहामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसंभृतां मे
सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याःपुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं
पितृणामग्निः।)॥ ४॥

देवा॑ दे॒वेषु॑ परा॑क्रमध्वम्। प्रथ॑मा द्वितीये॑षु। द्विती॑यास्तृतीये॑षु।
त्रिरे॑कादशा इ॒ह मा॑ऽवत। इ॒दं श॑केयं यदि॑दङ्करोमि॑। आ॒त्मा
क॑रोत्वा॒त्मन॑। इ॒दङ्क॑रिष्ये भेष॒जम्। इ॒दम्मे॑ विश्वभेषजा।
अ॒श्विना॑ प्राव॑तय्यु॒वम्। इ॒दम॒हं सेना॑या अ॒भीत्व॑र्यै॥४२॥

मुख॑मपो॑हामि। सूर्य॑ ज्योति॑र्वि भा॑हि। म॒ह॒त इ॑न्द्रियाय॑।
आ प्या॑यताङ्घ्रि॒तयो॑निः। अ॒ग्निर्ह॒व्याऽनु॑ मन्यताम्। खमं॑ङ्क्षु
त्वच॑मङ्क्षु। सु॒रूप॑न्त्वा॒ वसु॑विद॑म्। प॒शूना॑न्तेज॑सा। अ॒ग्नये॑
जुष्ट॑म॒भि घा॑रयामि। स्यो॒नन्ते॑ स॒दन॑ङ्करोमि॑॥४३॥

घृ॒तस्य॑ धा॒रया॑ सु॒शेव॑ङ्कल्पयामि। तस्मि॑न्त्सीदामृ॒ते प्र॑ति॒तिष्ठ॑।
व्री॒हीणा॑म्म॑ध सुमन॒स्यमा॑नः। आ॒र्द्रः प्र॑थ॒स्रुर्भु॑वनस्य गो॒पाः।
श्रु॒त उ॒च्छ्रा॑ति जनि॒ता म॑तीनाम्। यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः।
दे॒वाना॑र्वि॒ष्टाम॑नु यो वि॒त॒स्थे। आ॒त्म॒न्वान्त्सो॑म घृ॒तवान् हि॑
भू॒त्वा। दे॒वान्गच्छ॑ सुव॑र्विन्द॒ यज॑मानाय॒ मह्य॑म्। इ॒रा भू॑तिः
पृथि॒व्यै रसो॑ मोत्क्र॑मीत्॥४४॥

देवाः॑ पि॒तरः॑ पि॒तरो॑ देवाः। यो॑ऽहम॑स्मि॒ स सन् य॑जे।
यस्या॑स्मि॒ न तम॑न्तर॑मि। स्वं म॑ इ॒ष्टं स्व॑न्दत्तम्। स्वं
पूर्त॑ं स्व॑ं श्रान्तम्। स्व॑ं हु॒तम्। तस्य॑ मे॒ऽग्निरु॑प॒द्रष्टा॑।
वा॒युरु॑प॒श्रोता॑। आ॒दि॒त्योऽनु॑ख्या॒ता। द्यौः पि॒ता॥४५॥

पृथि॒वी मा॑ता। प्र॒जाप॑तिर्बन्धुः। य ए॒वास्मि॒ स सन् य॑जे। मा
भेर्मा॑ स॒र्वि॒क्था मा॑ त्वा॒ हिंसि॑षम्। मा ते॒ तेजो॑ऽप॑ क्रमीत्।

भ॒र॒तमु॒द्धरे॒मनु॑ षिञ्च। अ॒व॒दा॒ना॒नि ते प्र॒त्य॒वं॒दा॒स्यामि॑।
नम॑स्ते अस्तु मा मां हि॑सीः। यद॑व॒दा॒ना॒नि तेऽव॒द्यन्।
वि॒लो॒माका॑र॒षमा॒त्मनः॑ ॥ ४६ ॥

आज्ये॑न प्रत्य॑नज्येनत्। तत् आ प्या॑यतां पुनः॑। अज्या॑यो
यवमा॑त्रात्। आ॒व्या॒धात्कृ॑त्यतामि॒दम्। मा रू॑रुपाम
य॒ज्ञस्य॑। शु॒द्धं स्वि॑ष्टमि॒दं ह॒विः। मनु॑ना दृ॒ष्टाङ्घ्रि॑तपदीम्।
मि॒त्रावरु॑णसमीरिताम्। द॒खि॒णा॒र्धाद॑संभिन्दन्। अ॒व॒द्याम्ये॑कतोमु॒खाम्

इडे॑ भा॒गं जु॑षस्व नः। जिन्व॑ गा जिन्वा॒र्वतः॑। तस्या॑स्ते
भ॒खि॒वाणः॑ स्याम। स॒र्वा॒त्मा॒नः स॒र्व॒ग॒णाः। ब्र॒ध्र पि॒न्व॒स्व।
दद॑तो मे मा ख्या॑यि। कुर्व॑तो मे मोप॑दसत्। दि॒शाङ्घ्रि॑रसि।
दिशो॑ मे कल्पन्ताम्। कल्प॑न्ताम्ये दिशः॑ ॥ ४८ ॥

दैवी॑श्च मा॒नु॒षीश्च। अ॒हो॒रा॒त्रे मे॑ कल्पेताम्। अ॒र्ध॒मा॒सा
मे॑ कल्पन्ताम्। मा॒सा मे॑ कल्पन्ताम्। ऋ॒तवो॑ मे
कल्पन्ताम्। स॒ंव॒त्स॒रो मे॑ कल्पताम्। कृ॒षि॒रसि॑ कल्प॑तां
मे। आ॒शा॒नां त्वाऽऽशा॑पा॒लेभ्यः॑। च॒तु॒र्भ्यो अ॒मृते॑भ्यः। इ॒दं
भू॒तस्या॑ध्य॒खेभ्यः॑ ॥ ४९ ॥

वि॒धेम॑ ह॒विषा॑ व॒यम्। भज॑तां भा॒गी भा॒गम्। मा भा॒गोऽभ॑क्त।
नि॒र॒भा॒गं भ॑जामः। अ॒प॒स्वि॒न्वा ओष॑धीर्जिन्वा। द्वि॒पात्पा॑हि।
चतु॑ष्पादव। दि॒वो वृ॑ष्टिमे॒रय॑। ब्रा॒ह्म॒णा॒नामि॒दं ह॒विः ॥ ५० ॥

सो॒म्याना॑ं सोमपी॒थिना॑म्। निर्भ॑क्तो ब्रा॒ह्म॒णः। नेहा

ब्राह्मणस्यास्ति। समंङ्कां ब॒र्हिर्ह॒विषां घृ॒तेन॑। समा॑दि॒त्यैर्वसु॑भिः
सम्म॒रुद्धिः। समि॒न्द्रेण॑ वि॒श्वेभिर्दे॒वेभि॑रङ्काम्। दि॒व्यं नभो॑
गच्छ॑तु यथ॒स्वाहा॑। इन्द्रा॒णीवांऽवि॒धुवा भू॑यासम्। अदि॑तिरिव
सुपु॒त्रा। अ॒स्थूरि॑ त्वां गा॒र्हप॑त्य॥५१॥

उप॒निष॑दे सुप्रजा॒स्त्वाय॑। सं पत्नी॒ पत्या॑ सुकृ॒तेन॑ गच्छ॑ताम्।
य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धुर्या॑वभूताम्। संजा॒नानौ॑ विज॑हता॒मरा॑तीः।
दि॒वि ज्योति॑र॒जर॒मा र॑भेताम्। दश॑ते त॒नुवो॑ य॒ज्ञ
य॒ज्ञियाः॑। ताः प्री॑णातु यज॑मानो घृ॒तेन॑। ना॒रि॒ष्ठयोः॑
प्र॒शिष॑मीड॒मानः। दे॒वानां॑ दै॒व्येऽपि॑ यज॑मानोऽमृ॒तोऽभू॑त्।
यव्वाँ॑न्दे॒वा अ॑कल्पयन्॥५२॥

ऊ॒र्जो भा॒गः श॑तक्रतू। ए॒तद्वां तेन॑ प्रीणानि। तेन॑
तृ॒प्यतम॑ह॒हौ। अ॒ह॒न्दे॒वानां॑ सुकृ॒ताम॑स्मि लो॒के।
ममे॒दमि॑ष्टन्न मिथु॑र्भवाति। अ॒ह॒न्ना॑रि॒ष्ठावनु॑ यजामि वि॒द्वान्।
यदा॑भ्या॒मिन्द्रो॑ अद॑धाद्वा॒गधे॑यम्। अदा॑रसृ॒द्धव॑त देवसोम।
अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो मृड॒ता नः॑। मा नो॑ विदद॒भिभा॑मो
अश॑स्तिः॥५३॥

मा नो॑ विदद्वृजना॒ द्वेष्ट्या॒ या। ऋ॒षभ॑वाँ॒जिन॑वँयम्।
पूर्ण॑मा॒सय्यँ॑जामहे। स नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोष॑
सह॑स्त्रिण॑म्। प्रा॒णाय॑ सुराध॑से। पूर्ण॑मा॒साय॑ स्वाहा॑।
अ॒मा॒वा॒स्या सु॑भगा॒ सुशे॑वा॑। धे॒नुरि॑व भूय॑ आ॒प्याय॑माना।

सा नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्।
 अ॒पा॒नाय॑ सु॒राध॑से। अ॒मा॒वा॒स्यायै॑ स्वाहा॑। अ॒भि स्तृ॑णीहि
 परि॑ धेहि वेदि॑म्। जा॒मि॒म्मा हि॑ सी॒रमु॑या शया॑ना।
 होतृ॑षद॒ना हरि॑ताः सु॒वर्णाः॑। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य
 ब्र॒ध्ने॥५४॥

अभीत्वैयं करोमि क्रमीत्पिताऽऽत्मनं एकतो मुखां मे दिशोऽध्यंख्येभ्यो हविर्गार्हपत्या कल्पयन्नशंस्तिः

सा नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑ सप्त च॑॥५॥ [५]

परि॑स्तृणीत॒ परि॑धत्ता॒ग्निम्। परि॑हितोऽ॒ग्निर्यज॑मानं भुनक्तु।
 अ॒पा॑ रस॒ ओष॑धीना॑ सु॒वर्णः॑। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य
 सन्तु॑ का॒मदु॑घाः॑। अ॒मु॒त्रा॒मुष्मि॑ल्लो॒के। भू॒पते॑ भु॒वन॑पते।
 म॒हतो॑ भू॒तस्य॑ पते। ब्र॒ह्माण॑न्त्वा वृणीमहे। अ॒हं भू॑पतिर॒हं
 भु॒वन॑पतिः। अ॒हं म॑हतो भू॒तस्य॑ पतिः॥५५॥

दे॒वेन॑ सवि॒त्रा प्र॑सू॒त आ॒र्त्विज्य॑ङ्करिष्यामि। दे॒वं स॑वि॒तरे॒तन्त्वा॑
 वृण॑ते। बृह॒स्पतिं॑ दै॒व्यं ब्र॒ह्माण॑म्। तद॒हं मन॑से प्र ब्रवी॑मि।
 मनो॑ गाय॒त्रियै॑। गा॒य॒त्री त्रि॑ष्टु॒भे। त्रि॑ष्टु॒जग॑त्यै। जग॑त्यनु॒ष्टु॒भे।
 अ॒नु॒ष्टु॒क्प॒ङ्क्तौ। प॒ङ्क्तिः प्र॒जाप॑तये॥५६॥

प्र॒जाप॑तिर्विश्वेभ्यो दे॒वेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा बृह॑स्पतये।
 बृह॒स्पति॑र्ब्रह्मणे। ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सु॒वः। बृह॒स्पति॑र्दे॒वानां॑
 ब्र॒ह्मा। अ॒हं म॑नु॒ष्या॒णाम्। बृह॑स्पते य॒ज्ञज्ञो॑पाय। इ॒दं तस्मै॑
 ह॒र्म्यङ्क॑रोमि। यो वो॑ दे॒वाश्चर॑ति ब्रह्म॒चर्य॑म्। मे॒धा॒वी दि॒ख्यु

मनसा तपस्वी॥५७॥

अ॒न्तर्दू॒तश्चर॑ति॒ मानु॑षीषु। चतु॑श्शिखण्डा यु॒वतिः॑ सु॒पेशाः॑।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। म॒र्मृज्य॑मा॒ना मह॑ते सौभ॒गाय।
मह्य॑न्धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामान्। भूमि॑र्भू॒त्वा म॑हि॒मानं॑ पु॒पोष।
ततो॑ दे॒वी वर्ध॑यते॒ पया॑ंसि। य॒ज्ञिया॑ य॒ज्ञिर्वि॑ च॒ यन्ति॑
शश्च॑। ओष॑धी॒राप॑ इ॒ह शक्नो॑रीश्च। यो मा॑ हृ॒दा मन॑सा॒ यश्च॑
वा॒चा॥५८॥

यो ब्रह्म॑णा॒ कर्म॑णा॒ द्वेष्टि॑ दे॒वाः। यश्श्रु॑तेन॒ हृद॑येनेष्ण॒ता च॑।
तस्ये॑न्द्र॒ वज्रे॑ण॒ शिर॑श्छि॒नन्नि॑। ऊ॒र्णामृ॑दु प्रथ॑मान॒स्यो॒नम्।
दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॒सद॑नाय ब॒र्हिः। सु॒वर्गे॑ लो॒के यज॑मान॒हि
धे॒हि। मां नाक॑स्य पृ॒ष्ठे प॑र॒मे व्यो॑मन्। चतु॑श्शिखण्डा यु॒वतिः॑
सु॒पेशाः॑। घृ॒तप्र॑तीका व॒युना॑नि व॒स्ते। साऽऽस्ती॒र्यमा॑णा मह॑ते
सौभ॒गाय ॥५९॥

सा मे॑ धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामान्। शि॒वा च॑ मे श॒ग्मा चै॑धि।
स्यो॒ना च॑ मे सु॒षदा॑ चैधि। ऊ॒र्जस्व॑ती च॒ मे प॑य॒स्वती चै॑धि।
इष॒मूर्ज॑ मे पि॒न्वस्व। ब्रह्म॒ तेजो॑ मे पि॒न्वस्व। ख्य॒त्रमो॑जो॒ मे
पि॒न्वस्व। वि॒शं पु॑ष्टि॒ मे पि॒न्वस्व। आ॒युर॒न्नाद्य॑म्मे पि॒न्वस्व।
प्र॒जां प॒शून्मे॑ पि॒न्वस्व॥६०॥

अ॒स्मिन् य॒ज्ञ उ॒प भू॑य॒ इन्नु मे॑। अ॒वि॒ख्यो॒भाय॑ परि॒धी॒न्द॑धामि।
ध॒र्ता ध॒रुणो॑ ध॒री॒यान्। अ॒ग्नि॒र्द्वेषा॑ंसि॒ निरि॑तो नु॒दातै॑।

विच्छिन्नं विधृतीभ्यां सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये
च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विंधंमाम्येनान्। अहं
स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरातिम्।
विश्वं पाप्मानममतिन्दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती
स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजाम्मयि धारयतम्।
पशून्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता
प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः।
तस्मिन्श्नुचो अध्या सादयामि। आ रौह पथो जुहु
देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपख्याऽजिरा
सम्भृताङ्गा। वहांसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बोध
उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः।
दोहै यज्ञं सुदुघामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्।
अधरे मथ्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः।
हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरन्ध्रुवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे
मथ्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाकुरः। घृताचीनां सूनुः।
प्रियेण नाम्नां प्रिये सदसि सीद। स्योनो मे सीद सुषदः
पृथिव्याम्। प्रथयि प्रजयां पशुभिः सुवर्गे लोके। दिवि सीद
पृथिव्यामन्तरिख्ये। अहमुत्तरो भूयासम्॥६४॥

अधरे॒ मथ्स॒पत्नाः॑। इ॒य॒ऽ॒ स्था॒ली घृ॒तस्य॑ पूर्णा।
 अच्छि॑न्नपयाश्शतधा॒र॒ उत्सः॑। मा॒रु॒तेन॑ शर्म॑णा दैव्येन।
 य॒ज्ञो॑ऽसि सर्व॑तश्श्रितः। सर्व॑तो मां भू॒तं भविष्य॑च्छ्रयताम्।
 श॒त॒म्मे स॒न्त्वा॒शिषः॑। स॒ह॒स्र॒म्मे स॒न्तु॒ सूनृ॑ताः। इरा॑वतीः
 पशु॑मतीः। प्र॒जाप॑तिरसि सर्व॑तश्श्रितः॥६५॥

सर्व॑तो मां भू॒तं भविष्य॑च्छ्रयताम्। श॒तं मे॑ स॒न्त्वा॒शिषः॑।
 स॒ह॒स्रं मे॑ स॒न्तु॒ सूनृ॑ताः। इरा॑वतीः पशु॑मतीः।
 इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृत॑व्यैर्यम्। अ॒ने॒नेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचिकि॒त्सन्। तेन॑
 दे॒वा अव॑तोप॒ माम्। इ॒हेष॑मूर्जं यशः॒ सह॑ ओजः॒ सने॑यम्।
 श्रु॒तं मयि॑ श्रयताम्। यत्पृ॑थि॒वीमच॑र॒त्तत्प्र॑विष्टम्॥६६॥

येना॑सिश्च॒द्वल॑मिन्द्रै॑ प्र॒जाप॑तिः। इ॒दन्तच्छु॑क्रं मधु॑ वा॒जिनी॑वत्।
 येनो॑परि॒ष्टादधि॑नोन्महेन्द्रम्। दधि॑ मा॒न्धि॒नोतु॑। अ॒यव्वै॑दः
 पृ॑थि॒वीमन्वि॑न्दत्। गुहा॑ स॒तीङ्ग॑हने गह्व॑रेषु। स वि॑न्दतु
 यज॑मानाय लो॒कम्। अच्छि॑द्रय्यं॒ ज्ञं भूरि॑कर्मा करोतु।
 अ॒यय्यं॑ ज्ञः स॒म॑सद॒द्धविष्म॑न्। ऋ॒चा साम्ना॑ यजु॑षा
 दे॒वता॑भिः॥६७॥

तेन॑ लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम। इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृत॒त्वम॑श्याम्।
 यो नः॑ कनी॒य इ॒ह का॒मया॑तै। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे
 यज॑मानाय॒ मह्य॑म्। अप॒ तमिन्द्रा॑ग्नी भुव॑नान्नुदेताम्।
 अ॒हं प्र॒जाव्यै॑रवती॒र्विदे॑य। अग्ने॑ वाजजित्। वाज॑न्त्वा

सरिष्यन्तम्। वाजञ्जिष्यन्तम्। वाजिनंवाञ्जजितम्॥६८॥

वाज्जित्यायै सं मांज्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। उपहूतो द्यौः
पिता। उप मान्द्यौः पिता ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्। आयुषे
वर्चसे। जीवात्वै पुण्याय। उपहूता पृथिवी माता। उप मां
माता पृथिवी ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्॥६९॥

आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याय। मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यम्।
विच्छिन्नय्यञ्जं समिमन्दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमन्त्रः।
विश्वे देवा इह मादयन्ताम्। यन्ते अग्न आवृश्मि।
अहवाँ खिपितश्चरन्। प्रजाश्च तस्य मूलंश्च। नीचैर्देवा नि
वृश्चत॥७०॥

अग्ने यो नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्पः। इध्मस्यैव
प्रख्यायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। यो मान्द्वेष्टि जातवेदः।
यश्चाहन्द्वेष्टि यश्च माम्। सर्वांस्तानग्ने सन्दह। यां
श्चाहन्द्वेष्टि ये च माम्। अग्ने वाजजित्। वाजन्त्वा
ससृवांसम्॥७१॥

वाजञ्जिगिवांसम्। वाजिनंवाञ्जजितम्। वाज्जित्यायै
सम्मांज्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। वेदिर्बर्हिश्शृतं हविः।
इध्मः परिधयः स्रुचः। आज्यं यज्ञ ऋचो यजुः। याज्याश्च
वषट्काराः। सम्मे सन्नतयो नमन्ताम्। इध्मसन्नहने हुते॥७२॥

दिवः खीलोऽवततः। पृथिव्या अध्युत्थितः। तेना

स॒हस्र॑काण्डेन। द्विषन्त॑ः शोचयामसि। द्विषन्मे॑ बहु
शौच॑तु। ओष॑धे॒ मो अ॒हः॑ शुचम्। यज्ञ॑ नमस्ते यज्ञ।
नमो॑ नमश्च ते यज्ञ। शिवे॑न मे सन्तिष्ठस्व। स्यो॒नेन॑ मे
सन्तिष्ठ॑स्व॥ ७३॥

सु॒भूतेन॑ मे सन्तिष्ठस्व। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ मे सन्तिष्ठस्व।
य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ सन्तिष्ठस्व। उप॑ ते यज्ञ॑ नमः। उप॑ ते नमः।
उप॑ ते नमः। त्रिष्फ॑लीक्रियमा॑णानाम्। यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
रख॑सां भाग॒धेय॑म्। आप॒स्तत्र॑ व॒हता॑दितः॥ ७४॥

उ॒लूख॑ले॒ मुस॑ले॒ यच्च॑ शूर्पे॑। आ॒शि॒श्लेष॑ दृषदि॒ यत्क॑पाले॑।
अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ स॒य्यं॑जामि। वि॒श्वे दे॒वा ह॒विरि॑दञ्जु॒षन्ता॑म्।
य॒ज्ञे या वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः। अ॒ग्नौ ताः॑ सर्वाः॒ स्वि॑ष्टाः सु॒हुता॑
जुहो॑मि। उ॒द्यन्न॑द्यमि॒त्र महः॑। स॒पत्न्या॑न्मे अनीन॑शः। दि॒वैनान्
वि॒द्युता॑ जहि। नि॒म्रोच॑न्न॒धरा॑न्कृ॒धि॥ ७५॥

उ॒द्यन्न॑द्य वि नो॑ भज। पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑। दी॒र्घायु॑त्वस्य॒
हे॒शिषे। तस्य॑ नो देहि॒ सूर्य॑। उ॒द्यन्न॑द्य मि॒त्रमहः॑।
आ॒रोह॑न्नुत्तरा॒न्दि॒वम्। हृ॒द्रो॒गम्मम॑ सूर्य। ह॒रि॒माणं॑श्च नाशय।
शु॒केषु॑ मे ह॒रि॒माण॑म्। रो॒प॒णाका॑सु दध्मसि ॥ ७६॥

अथो॑ ह॒रि॒द्र॒वेषु॑ मे। ह॒रि॒माण॑न्नि दध्मसि। उद॑गाद॒यमा॑दित्यः।
वि॒श्वेन॑ स॒हसा॑ स॒ह। द्विषन्तं॑ मम॒ रन्ध्र॑यन्। मो अ॒हन्दि॑षतो
र॒धम्। यो न॒श्शपा॑दश॒पतः॑। यश्च॑ न॒श्शप॑त॒श्शपा॑त्। उ॒षाश्च॑

तस्मै निमुक्कं। सर्वं पापं समूहताम्॥७७॥

यो नः सपत्नो यो रणः। मर्तोऽभिदासन्ति देवाः।
इध्मस्यैव प्रख्यायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। अवसृष्टः
परापत। शरो ब्रह्मसंशितः। गच्छाऽमित्रान्प्रविश।
मैषाङ्कश्चनोच्छिषः॥७८॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मे पिन्वस्व दुर्मरायुर्देवयानानग्रेऽन्तरिख्येऽहमुत्तरो भूयासं
प्रजापतिरसि सर्वतश्चितः प्रविष्टन्देवताभिर्वाजितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नीध्राद्वक्षत ससृवांसं हुते
स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥६॥ [६]

सखेदं पश्य। विधर्तरिदं पश्य। नाकेदं पश्य। रमतिः
पनिष्ठा। ऋतव्वरषिष्ठम्। अमृतायान्याहुः। सूर्यो वरिष्ठो
अख्यभिर्विभाति। अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे। दीख्याऽसि
तपसो योनिः। तपोऽसि ब्रह्मणो योनिः॥७९॥

ब्रह्मासि ख्यत्रस्य योनिः। ख्यत्रमस्यृतस्य योनिः। ऋतमसि
भूरा रभे। श्रद्धां मनसा। दीख्यान्तपसा। विश्वस्य
भुवनस्याधिपत्नीम्। सर्वे कामा यजमानस्य सन्तु। वातं
प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे। प्रजापतिर्य्यो भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसः॥८०॥

ज्योग्जीवा जरामशीमहि। इन्द्रं शाक्रं गायत्रीं प्र पद्ये। तान्ते
युनज्मि। इन्द्रं शाक्रं त्रिष्टुभं प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं
शाक्रं जगतीं प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्रानुष्टुभं

प्र पंचे। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्वर पङ्क्तिं प्रपंचे॥८१॥

तान्ते युनज्मि। आऽहन्दीर्ख्यामरुहमृतस्य पत्नीम्। गायत्रेण
छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋतं सत्येऽधायि। सत्यमृतेऽधायि।
ऋतञ्च मे सत्यञ्चाभूताम्। ज्योतिरभूवँ सुवर्गमम्।
सुवर्गलोकन्नाकस्य पृष्ठम्। ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्। पृथिवी
दीर्खा॥८२॥

तयाऽग्निर्दीर्ख्या दीर्षितः। ययाऽग्निर्दीर्ख्या दीर्षितः।
तया त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि। अन्तरिख्यन्दीर्खा। तया
वायुर्दीर्ख्या दीर्षितः। यया वायुर्दीर्ख्या दीर्षितः। तया
त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि। द्यौर्दीर्खा। तयाऽऽदित्यो दीर्ख्या
दीर्षितः। ययाऽऽदित्यो दीर्ख्या दीर्षितः॥८३॥

तया त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि। दिशो दीर्खा। तया चन्द्रमा
दीर्ख्या दीर्षितः। यया चन्द्रमा दीर्ख्या दीर्षितः। तया
त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि। आपो दीर्खा। तया वरुणो राजा
दीर्ख्या दीर्षितः। यया वरुणो राजा दीर्ख्या दीर्षितः।
तया त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि। ओषधयो दीर्खा॥८४॥

तया सोमो राजा दीर्ख्या दीर्षितः। यया सोमो राजा
दीर्ख्या दीर्षितः। तया त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि।
वाग्दीर्खा। तया प्राणो दीर्ख्या दीर्षितः। यया प्राणो
दीर्ख्या दीर्षितः। तया त्वा दीर्ख्या दीर्षयामि।
पृथिवी त्वा दीर्ख्यमाणमनु दीर्षताम्। अन्तरिख्यन्त्वा

दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु दी॒र्ष॑ताम्। द्यौ॒स्त्वा दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु
दी॒र्ष॑ताम्॥८५॥

दि॒श॑स्त्वा दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु दी॒र्ष॑न्ताम्। आ॒प॑स्त्वा
दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु दी॒र्ष॑न्ताम्। ओ॒ष॑ध॒य॒स्त्वा दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु
दी॒र्ष॑न्ताम्। वा॒क्ता दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु दी॒र्ष॑ताम्। ऋ॒च॑स्त्वा
दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु दी॒र्ष॑न्ताम्। सा॒मा॒नि त्वा दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु
दी॒र्ष॑न्ताम्। यजू॑ं॒षि त्वा दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु दी॒र्ष॑न्ताम्।
अ॒ह॑श्च॒ रा॒त्रि॑श्च। कृ॒षि॑श्च॒ वृ॒ष्टि॑श्च। त्वि॒षि॒श्चाप॑चि॒तिश्च॥८६॥

अ॒प॒श्चौष॑ध॒यश्च। ऊ॒र्क् सूनृ॑तां च। ता॒स्त्वा दी॒र्ष॑मा॒ण॒म॒नु
दी॒र्ष॑न्ताम्। स्वे द॒र्षे द॒र्ष॑पि॒तेह सी॑द। दे॒वा॒नां सु॒म्नो
म॑ह॒ते र॒णा॒य। स्वा॒स॒स्थ॒स्त॒नुवा॒ स॒द्विंश॑स्व। पि॒तेवै॑धि सून॒व
आ सु॑शे॒वः। शि॒वो मां शि॒वमा वि॑श। स॒त्य॒म्मा॒त्मा। श्र॒द्धा
मेऽ॒रि॒षि॑तिः॥८७॥

तपो॑ मे प्र॒ति॒ष्ठा। स॒वि॒तृप्र॑सू॒ता मा॒ दि॒शो दी॒र्ष॑यन्तु।
स॒त्य॒म॑स्मि। अ॒ह॒न्त्व॑द॒स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॑तत्। म॒मा॑सि॒
यो॒नि॒स्त॒व यो॒नि॒र॒स्मि। म॒मै॒व स॒न्वह॑ ह॒व्या॒न्य॒ग्ने। पु॒त्रः
पि॒त्रे लो॒क॒कृ॒ञ्जा॑त॒वेदः। आ॒जु॒ह्वानः॑ सु॒प्र॒ती॒कः पु॒रस्ता॑त्।
अ॒ग्ने स्वा॒य्यौ॒नि॒मा सी॑द सा॒ध्या। अ॒स्मि॒न्स॒ध॒स्थे
अ॒ध्यु॒त्तर॑स्मिन्॥८८॥

वि॒श्वे दे॒वा य॑ज॒मान॑श्च सी॒दत। ए॒क॑मि॒षे वि॒ष्णु॑स्त्वाऽ॒न्वे॑तु।

द्वे ऊ॒र्जे विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु। त्रीणि॑ व्र॒ताय॑ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु।
च॒त्वारि॑ मा॒योभवा॑य॒ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु। पञ्च॑ प॒शुभ्यो॑
विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु। षड्रा॑यस्पोषा॑य॒ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु। सप्त॑
सप्त॑भ्यो॒ होत्रा॑भ्यो॒ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॑तु। सखा॑यः सप्त॑प॒दा
अभू॑म। स॒ख्यन्ते॑ गमे॒यम् ॥८९॥

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्। स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षाः। साऽसि॑
सुब्र॑ह्मण्ये। तस्या॑स्ते पृथि॒वी पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॑ह्मण्ये।
तस्या॑स्तेऽन्तरि॑ख्यं पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॑ह्मण्ये। तस्या॑स्ते द्यौः
पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॑ह्मण्ये। तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑॥९०॥

प॒रोर॑जास्ते पञ्च॒मः पादः॑। सा न॒ इष॑मूर्ज॑न्धु॒क्ष्वा। तेज॑
इन्द्रि॒यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑न्नाद्य॑म्। वि मि॑मे त्वा॒ पय॑स्वतीम्।
दे॒वाना॑न्धे॒नुः सु॒दुघा॑मन॑पस्फुरन्तीम्। इन्द्रः॑ सोमं॑ पिबतु।
ख॒षेमो॑ अस्तु नः। इ॒मान्राः॑ कृणुत॒ वेदि॑मेत्या॒ वसु॑मतीः
रु॒द्रव॑तीमादि॒त्यव॑तीम्॥९१॥

व॒र्ष्मन्दि॑वः। नाभा॑ पृथि॒व्याः। यथा॑ऽय॒य्यँज॑मानो॒ न रि॒ष्येत्।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुः सु॒वे। चतु॑श्शिखण्डा॒ युव॑तिः सु॒पेशाः॑।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। तस्या॑ सु॒पर्णा॑वधि॒ यौ
नि॒विष्टौ। तयो॑र्दे॒वाना॑मधि॒ भाग॑धेय॑म्। अ॒प ज॑न्य॒म्भ्यन्नु॑द।
अप॑ चक्राणि॒ वर्त॑य। गृ॒हः सोम॑स्य गच्छ॒तम्। न वा उ॑
वे॒तन्मि॑त्र॒यसे॒ न रि॑ष्यसि। दे॒वाः इ॒दैषि॑ पृथि॒भिः सु॒गेभिः॑।

यत्र॒ यन्ति॑ सु॒कृतो॑ नापि॑ दु॒ष्कृतः॑। तत्र॑ त्वा दे॒वः संवि॒ता
द॑धातु॥१२॥

ब्रह्म॑णो योनि॑र॒हंसः॑ पु॒ङ्क्तिं प्रप॑द्ये दी॒ख्या यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒ख्यया॑ दी॒ख्यतस्तया॑ त्वा दी॒ख्यया॑
दी॒ख्ययाम्योप॑धयो दी॒ख्या द्यौस्त्वा दी॒ख्यमाण॑मनु॒ दी॒ख्यता॑मप॒चिति॑श्चा॒ख्यति॑रु॒त्तर॑स्मिन्गमे॒यन्दि॑शः पाद॑
आदि॒त्यव॑न्तीव॒र्तय॑ पञ्च॑ च॥७॥ [७]

यद॒स्य पा॒रे रज॑सः। शु॒क्रज्योति॑रजा॒यत। तन्नः॑ पर्ष॒दति॑
द्विषः॑। अ॒ग्ने वैश्वान॑र॒ स्वाहा॑। यस्मा॑द्दी॒षाऽवा॑शि॒ष्टाः। ततो॑ नो
अभ॑यङ्कृ॒धि। प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑।
यस्मा॑द्दी॒षा न्यष॑दः। ततो॑ नो अभ॑यङ्कृ॒धि॥१३॥

प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑। उदु॑स्र
तिष्ठ॒ प्रति॑तिष्ठ॒ मारि॑षः। मेम॒य्यँज॒य्यँज॑मानश्च रीरिषः।
सुव॑र्गे लो॒के यज॑मान॒ः हि धे॒हि। शन्न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॑
शश्चतु॑ष्पदे। यस्मा॑द्दी॒षाऽवै॑पि॒ष्टाः प॒लायि॑ष्ठाः स॒मज्ञा॑स्थाः।
ततो॑ नो अभ॑यङ्कृ॒धि। प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृ॒ड। नमो॑ रु॒द्राय॑
मी॒दुषे॑॥१४॥

य इ॒दम॑कः। तस्मै॒ नमः॑। तस्मै॒ स्वाहा॑। न वा उ॒वेत॑न्मि॒यसे॑।
आशा॑नान्त्वा वि॒श्वा आशाः॑। य॒ज्ञस्य॑ हि स्थ ऋ॒त्वियौ॑।
इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत॑नस्य च। हु॒ताहु॑तस्य॒ तृप्य॑तम्। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑
च। हु॒तस्य॑ चाहु॑तस्य च। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च। इन्द्रा॑ग्नी
अ॒स्य सोम॑स्य। वी॒तं पि॑बत॒ञ्जुषे॑था॒म्। मा यज॑मान॒न्तमो॑

विदत्। म॒र्त्वि॒जो॒ मो॒ इ॒माः प्र॒जाः। मा॒ यः सोम॑मि॒मं पि॒बा॑त्।
स॒ꣳसृ॑ष्टमु॒भय॑ङ्कृतम्॥९५॥

कृ॒धि॒ मी॒ढु॒षेऽहु॑तस्य च॒ सप्त॑ च॥८॥ [८]

अ॒ना॒ग॒स॑स्त्वा व॒यम्। इ॒न्द्रे॒ण प्रे॑षि॒ता उ॒प। वा॒यु॒ष्टे
अ॒स्त्वꣳश॑भूः। मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्वꣳश॑भूः। व॒रु॑णस्ते
अ॒स्त्वꣳश॑भूः। अ॒पा॑र॒ख्य॒या ऋ॑त॒स्य गर्भाः॑। भुव॑नस्य
गो॒पा॒श्श॒येना॑ अतिथयः। पर्व॑तानाङ्क॒कुभः॑ प्र॒युतो॑ नपातारः।
व॒युने॒न्द्रꣳ ह॒यत॑। घो॒षे॒णामी॑वाꣳश्चातयत॥९६॥

यु॒क्ताः स्थ॒ वह॑त। दे॒वा ग्रा॒वा॑ण॒ इन्द्र॑रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः।
ए॒न्द्रम॑चुच्यवुः प॒रम॑स्याः प॒राव॑तः। आ॒ऽस्मा॒त्स॒धस्था॑त्।
ओ॒रोर॑न्त॒रि॒ख्यात्। आ॒ सु॒भूत॑म॒सुष॑वुः। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्म॑
आ॒सु॑षवुः। स॒म॒रे र॒ख्याꣳस्य॑वधिषुः। अ॒प॒ह॒तं ब्र॒ह्म॒ज्यस्य॑।
वाक्क॑ त्वा॒ मन॑श्च श्रीणीताम्॥९७॥

प्रा॒णश्च॑ त्वा॒ऽपान॑श्च॒ श्रीणी॑ताम्। च॒र॒ख्युश्च॑ त्वा॒ श्रोत्र॑श्च
श्रीणी॑ताम्। द॒र॒ख्यश्च॑त्वा॒ बल॑श्च॒ श्रीणी॑ताम्। ओज॑श्च त्वा॒
सह॑श्च॒ श्रीणी॑ताम्। आ॒युश्च॑ त्वा॒ऽज॒रा च॑ श्रीणीताम्। आ॒त्मा
च॑ त्वा॒ त॒नूश्च॑ श्रीणीताम्। शृ॒तो॑ऽसि शृ॒तङ्क॑तः। शृ॒ताय॑ त्वा
शृ॒तेभ्य॑स्त्वा। यमि॒न्द्रमा॒हुर्व॑रुणं॒ यमा॒हुः। य॒मि॒त्रमा॒हुर्य॑मुं
स॒त्यमा॒हुः॥९८॥

यो दे॒वाना॑न्दे॒वत॑मस्तपो॒जाः। तस्मै॑ त्वा॒ तेभ्य॑स्त्वा। मयि॒
त्यदि॑न्द्रि॒यम्म॑हत्। मयि॒ द॒र॒ख्यो मयि॒ ऋतुः॑। मयि॑ धा॒यि

सुवीर्यम्। त्रिशुङ्घर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा
सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पर्यसा सह। तस्य
दोहमशीमहि॥१९॥

तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भुख्यमशीमहि। वाग्जुषाणा
सोमस्य तृप्यतु। मित्रो जनान्प्र स मित्र। यस्मान्न जातः
परो अन्यो अस्ति। य आविवेश भुवनानि विश्वा। प्रजापतिः
प्रजया सविद्वानः। त्रीणि ज्योतींषि सचते स षोडशी।
एष ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम श्रुतो गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शंसिषु हरी। य ऋत्वियः प्र ते
वन्वे। वनुषो हर्यतम्मदम्। इन्द्रो नाम घृतन्नयः। हरिभिश्चारु
सेचते। श्रुतो गुण आ त्वा विशन्तु। हरिवर्पसङ्गिरः।
इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वन्देवानामसि। अधिपतिम्माम्।
आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु॥१०१॥

इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा। तौ ते भुख्यश्चक्रतुरग्र एतम्।
तयोरनु भुख्यं भुख्ययामि। वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु।
प्रजापतिर्विश्वकर्मा। तस्य मनो देवय्यज्ञेन राध्यासम्। अर्थेगा
अस्य जहितः। अवसानपतेऽवसानम्मे विन्द। नमो रुद्राय
वास्तोष्पतये। आयने विद्रवणे॥१०२॥

उद्याने यत्परायणे। आवर्तने विवर्तने। यो गोपायति
तं हुवे। यान्यपामित्यान्यप्रतीत्तान्यस्मि। यमस्य बलिना

चरा॑मि। इ॒हैव॑ सन्तः॒ प्रति॑ तद्या॑तयामः। जी॒वा जी॒वेभ्यो॑ नि
ह॑राम ए॒नत्। अ॒नृणा अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मिन्। तृती॑ये लो॒के
अ॒नृणाः स्या॑म। ये दे॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः॥१०३॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒खी॑येम। इ॒दमू॒नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒मा ग॑न्म।
शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। गोम॒द्धन॑व॒दश्व॑व॒दूर्ज॑स्वत्।
सु॒वीरा॑ वी॒रैर॑नु सञ्च॑रेम। अ॒र्कः प॒वित्र॑ꣳ रज॑सो वि॒मानः॑।
पुना॑ति दे॒वाना॑म्भु॒वनानि॑ वि॒श्वा। द्यावा॑पृथि॒वी पय॑सा
स॒र्वि॒दाने॑। घृ॒तन्दु॑हाते अ॒मृतं॑ प्रपी॑ने। प॒वित्र॑म॒र्को रज॑सो
वि॒मानः॑। पुना॑ति दे॒वाना॑म्भु॒वनानि॑ वि॒श्वा। सु॒व॒ज्योति॑र्यशो॑
म॒हत्। अ॒शीम॑हि गा॒धमु॑त प्र॑ति॒ष्ठाम्॥१०४॥

चात॒यत् श्री॑णी॒ताꣳ स॒त्यमा॑हुर॒शीम॑हि गु॒णे कुरु॑ वि॒द्वर्णे॑ पि॒तृया॑णां अ॒र्को रज॑सो वि॒मान॑श्चो॒णि च॥१॥

[९]

उद॑स्तांफ॒सीत्स॒विता॑ मि॒त्रो अ॑र्य॒मा। सर्वा॑न्मि॒त्रान॑व॒धीद्यु॑गेन॑।
बृ॒हन्त॑म्मा॒म॒कर॑द्वी॒रव॑न्तम्। र॒थन्त॑रे श्र॑यस्व॒ स्वाहा॑ पृथि॒व्याम्।
वा॒म॒दे॒व्ये श्र॑यस्व॒ स्वाहा॑ऽन्तरि॑ख्ये। बृ॒हति॑ श्र॑यस्व॒ स्वाहा॑
दि॒वि। बृ॒हता॑ त्वोप॑स्त॒भ्रोमि॑। आ त्वा॑ ददे॒ यश॑से वी॒र्या॑य
च। अ॒स्मास्व॑घ्निया॒ यूय॑न्द॒धाथेन्द्रि॑यं प॒यः। यस्ते॑ द्र॒प्सो यस्त॑
उद॑रू॒षः ॥१०५॥

दै॒व्यः के॒तुर्वि॑श्व॒म्भुवन॑मा॒विवेश॑। स नः॑ पा॒ह्यरि॑ष्ट्यै
स्वाहा॑। अनु॑ मा॒ सर्वा॑ य॒ज्ञोऽय॑मेतु। वि॒श्वे दे॒वा

म॒रुतः॑ सा॒मा॒र्कः। आ॒प्रि॒यश्छ॒न्दा॑सि नि॒विदो॑ यजू॑षि।
अ॒स्यै पृ॑थि॒व्यै यद्य॑ज्ञि॒यम्। प्र॒जाप॑तेर्व॒र्तनि॑मनु॒ वर्त॑स्व।
अनु॑वी॒रैरनु॑ रा॒ध्याम॒ गोभिः॑। अ॒न्वश्चै॒रनु॑ स॒र्वैरु॑ पु॒ष्टैः। अनु॑
प्र॒जयाऽन्वि॑न्द्रि॒येण॑॥१०६॥

दे॒वा नो॑ य॒ज्ञमृ॑जु॒धा न॑यन्तु। प्र॒ति॒ख्य॒त्रे प्र॒ति॒ति॒ष्ठामि॑ रा॒ष्ट्रे।
प्र॒त्यश्वे॑षु प्र॒ति॒ति॒ष्ठामि॑ गो॒षु। प्र॒ति प्र॒जायां॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठामि॑
भ॒व्यै। वि॒श्वम॒न्याऽभि॑ वावृ॒धे। तद॒न्यस्या॒मधि॑श्रि॒तम्। दि॒वे
च॑ वि॒श्वक॑र्मणे। पृ॒थि॒व्यै चा॑क॒र्त्तमः॑। अ॒स्का॒न्द्यौः पृ॑थि॒वीम्।
अ॒स्कानृ॑ष॒भो यु॒वा॒गाः॥१०७॥

स्क॒न्ने॒मा वि॒श्वा भु॑व॒ना। स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॑ ज॒नय॑तु।
अ॒स्कान॑ज॒नि प्रा॑ज॒नि। आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑। स्क॒न्नात्प्र॑
ज॒निषी॑महि। ये दे॒वा येषा॑मि॒दम्भा॑ग॒धेय॑म्ब॒भूव॑। येषा॑ प्र॒याजा॑
उ॒तानू॑या॒जाः। इन्द्र॑ज्ये॒ष्ठेभ्यो॑ वरु॒णरा॑ज॒भ्यः। अ॒ग्निहो॑तृ॒भ्यो
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑। उ॒त त्या नो॑ दि॒वा म॒तिः॥१०८॥

अ॒दि॒तिरू॒त्या ग॑म॒त्। सा श॑न्ता॒ची म॑य॒स्कर॑त्। अप॒
स्नि॒धः। उ॒त त्या दै॒व्या भि॑ष॒जा। श॒न्न॑स्कर॒तो अ॒श्विना॑।
यू॒याता॑म॒स्मद्र॑पः। अप॒ स्नि॒धः। श॒म॒ग्नि॒र॒ग्निभि॑स्कर॒त्।
श॒न्न॑स्त॒पतु॑ सूर्यः॑। श॒वाँतो॑ वा॒त्वर॑पाः॥१०९॥

अप॒ स्नि॒धः। तदि॒त्प॒दन्न॑ वि॒चिके॑त वि॒द्वान्। यन्मृ॑तः पुन॑र॒प्येति॑
जी॒वान्। त्रि॒वृ॒द्यद्भु॑वन॒स्य रथ॑वृत्। जी॒वो गर्भो॑ न मृ॒तः

स जी॒वात्। प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते। विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर।
 अ॒र॒ङ्ग॒माय॑ जग्म॑वे। अप॑श्चाद्व॒ध्वने॑ नरे॑। इन्द्रु॑रिन्द्रु॒मवा॑गात्।
 इन्द्रो॑रिन्द्रोऽपात्। तस्य॑ त इन्द्र॑विन्द्रपी॒तस्य॑ मधु॑मतः।
 उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भ॒रष्य॑यामि ॥११०॥

उद॒रुष इन्द्रि॑येण॒ गा म॒तिर॑र॒पा अ॑ंगात्रीणि च॥१०॥ [१०]

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो ब्रह्म॑ वा॒चः। ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑
 ह॒विषा॑माज्य॑स्य। अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ ही॒नम्। य॒ज्ञः
 पर्वा॑णि प्रति॒रन्ने॑ति क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृताऽऽहु॑तिरेतु
 दे॒वान्। आश्रा॑वितम॒त्याश्रा॑वितम्। वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तञ्च य॒ज्ञे।
 अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ ही॒नम्। य॒ज्ञः पर्वा॑णि प्रति॒रन्ने॑ति
 क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान्॥१११॥

यद्वो॑ दे॒वा अति॑पा॒दया॑नि। वा॒चा चि॒त्प्रय॑त॒न्देव॑हेड॒नम्। अ॒रा॒यो
 अ॒स्मा अ॒भिदु॑च्छुनाय॑ते। अ॒न्यत्रा॑स्मन्म॒रुत॑स्तन्निधे॑तन।
 त॒तम्म॒ आप॑स्तदु॒ ताय॑ते पुनः॑। स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॑च॒थाय॑
 श॒स्यते॑। अ॒य अ॒समु॑द्र उ॒त वि॒श्वभे॑षजः। स्वाहा॑कृतस्य
 स॒मु॒तृष्णु॑तर्भुवः। उद्व॒यन्त॑म॒सस्पर्शि॑। उदु॒त्यश्चि॒त्रम्॥११२॥

इ॒म॒म्वै वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ यामि। त्वन्नो॑ अ॒ग्ने स त्वन्नो॑ अ॒ग्ने।
 त्वम॑ग्ने अ॒यासि॑ प्रजा॑पते। इ॒म॒ञ्जीवे॒भ्यः परि॑धि॒न्द॒धामि॑।
 मैषान्नु॑गा॒दप॑रो अ॒र्धमे॑तम्। श॒त॒ञ्जीव॑न्तु श॒रदः॑ पु॒रूचीः॑। ति॒रो
 मृ॒त्युन्द॑धतां पर्व॑तेन। इ॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा॒ वष॑डनि॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा॑।

भेषजन्दुरिष्ट्यै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा। दौरीर्ध्यै स्वाहा
दैवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा॥११३॥

ऋद्धौ स्वाहा समृद्धौ स्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो नो
अभयङ्कृधि। मघवञ्छुग्धि तव तन्न ऊतयै। वि द्विषो वि
मृधो जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा वि मृधो वशी।
वृषेन्द्रः पुर एतु नः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो
न ऊनम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा
रूजासि। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि
वेत्थ यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः।
अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि वेत्थ यथातथम्। यत्पाकत्रा
मनसा दीनदग्ध्वा न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता
ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवांश्चित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥११॥ ————— [११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुश्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्।
वाचाऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः
प्रमुश्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु मामनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं सरस्वति। ऋतान्मा

मुञ्चता॑ हंसः। यदन्य॑कृतमारि॒म। स॒जा॒त॒श॒सा॒दु॒त वा॑
जा॒मि॒श॒सा॒त्। ज्याय॑स॒श॒सा॒दु॒त वा॑ कनी॑यसः।
अना॑ज्ञातन्दे॒वकृतं॑ यदेनः॑। तस्मा॒त्त्वम॒स्माञ्जा॑तवेदो मुमु॒ग्धि।
यद्वा॒चा यन्मन॑सा। बा॒हु॒भ्याम॒रू॒भ्याम॑ष्ठीव॒द्भ्याम्॥११७॥

शि॒श्जैर्य॑दनृ॒तश्च॑कृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः।
यद्ध॑स्ता॒भ्याश्च॑क॒र किल्बि॑षाणि। अ॒र॒ख्वाणा॑ँघ्रि॒मुप॑जिघ्र॑मानः।
दूरे॑प॒श्या च॑ रा॒ष्ट्रभृ॑च्च। ता॒न्य॑प्स॒रसा॑व॒नुद॑त्तामृ॒णानि॑।
अदी॑व्य॒नृण॑य्यँद॒हश्च॑का॒र। यद्वा॒दा॑स्य॒न्त्सञ्ज॑गा॒रा जने॑भ्यः।
अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः। यन्म॑यि मा॒ता गर्भे॑ स॒ति॥११८॥

ए॒नश्च॑का॒र यत्पि॑ता। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः। यदा॑ पि॒पे॒ष मा॒तरं॑
पि॒तर॑म्। पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॑ ध॒यन्। अ॒हि॒सि॒तौ पि॒तरौ॑ म॒या
तत्। तद॑ग्रे अ॒नृ॒णो भ॑वामि। यद॒न्तरि॑ख्यं पृथि॒वीमु॑त द्याम्।
यन्मा॒तरं पि॒तर॑ँघ्राँ जि॒हि॒सि॒म। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः।
यदा॑श॒सा नि॒शसा॑ यत्प॑रा॒शसा॑॥११९॥

यदे॒नश्च॑कृ॒मा नू॒तनं॑ यत्पु॑रा॒णम्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः। अति॑
क्रामा॑मि दुरि॒तय्यँदे॑नः। जहा॑मि रि॒प्रं प॑र॒मे स॒धस्थे॑। यत्र॑ यन्ति॑
सु॒कृ॒तो नापि॑ दु॒ष्कृतः॑। तमा॑ रो॒हामि॑ सु॒कृ॒ता॒न्नु लो॒कम्। त्रि॒ते
दे॒वा अ॑मृ॒जतै॑तदे॒नः। त्रि॒त ए॒तन्म॑नु॒ष्येषु॑ मा॒मृजे॑। ततो॑ मा॒
यदि॑ किञ्चि॒दान॑शे। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः॥१२०॥

गा॒र्हप॑त्यः प्र मु॑ञ्चतु। दुरि॒ता या॒नि च॑कृ॒मा क॒रोतु॑

मामनेनसम्। दिवि जाता अप्सु जाताः। या जाता
 ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नश्शुन्धन्तु
 शुन्धनीः। यदापो नक्तन्दुरितश्चराम। यद्वा दिवा नूतनं
 यत्पुंराणम्। हिरण्यवर्णास्तत् उत्पुनीत नः। इमम्मे
 वरुण तत्त्वा यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
 अयासि॥१२१॥

अनेनसंमष्टीकञ्चां सति पराशसाऽऽनशौऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नृन्नीणि च (यद्देवा देवा ऋतेन
 सजातश्चाद्यद्वाचा यद्धस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेषु यदन्तरिक्षं यदाशसाऽति क्रामामि
 त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदाप इमम्मे वरुण तत्त्वा यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने
 त्वमग्ने अयासि।)॥१२॥ [१२]

यत्ते ग्राव्णा चिच्छिदुः सौम राजन्। प्रियाण्यङ्गानि स्वधिता
 परूषि। तथ्सन्धत्स्वाज्येनोत वर्धयस्व। अनागसो
 अधमिथ्सङ्ख्येयम्। यत्ते ग्रावा बाहुच्युतो अचुच्यवुः। नरो
 यत्ते दुदुहुर्दखिणेन। तत् आप्यायतान्तत्ते। निष्पायतान्देव
 सोम। यत्ते त्वचम्बिभिदुर्यच्च योनिम्। यदास्थानात्प्रच्युतो
 वेनसि त्मना ॥१२२॥

त्वया तथ्सौम गुप्तमस्तु नः। सा नः सन्धासत्परमे व्योमन्।
 अहाच्छरीरं पयसा समेत्य। अन्योन्यो भवति वर्णो अस्य।
 तस्मिन्वयमुपहृतास्तव स्मः। आ नो भज सदसि विश्वरूपे।
 नृचख्याः सोम उत शुश्रुगस्तु। मा नो वि हांसीद्भिरं
 आवृणानः। अनागास्तनुवो वावृधानः। आ नो रूपवहन्तु

जायमानः॥१२३॥

उपं ख्वरन्ति जुह्वो घृतेन। प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः।
तस्मै ते सोम नम इद्वषद्व। उपं मा राजन्सुकृते ह्वयस्व।
सं प्राणापानाभ्यां समु चख्षुषा त्वम्। सः श्रोत्रेण
गच्छस्व सोम राजन्। यत्त आस्थितुं शमु तत्त अस्तु।
जानीतान्नः सङ्गमने पथीनाम्। एतज्जानीतात्परमे व्योमन्।
वृकाः सधस्था विद रूपमस्य ॥१२४॥

यदागच्छात्पथिभिर्देवानैः। इष्टापूर्ते कृणुतादविरस्मै।
अरिष्टो राजन्नगदः परेहि। नमस्ते अस्तु चख्षसे रघूयते।
नाकमारोह सह यजमानेन। सूर्यङ्गच्छतात्परमे व्योमन्।
अभूद्देवः सविता वन्द्यो नु नः। इदानीमहं उपवाच्यो नृभिः।
वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः। श्रेष्ठन्नो अत्र द्रविणं यथा
दधत्। उपं नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह
नः सखाया। आदित्यानां प्रसितिर् हेतिः। उग्रा शतापीष्ठा
घविषा परि णो वृणक्तु। आप्यायस्व सन्तैः॥१२५॥

त्मना जायमानोऽस्य दधत्पञ्च च॥१३॥ [१३]

यद्दिदीर्ख्ये मनसा यच्च वाचा। यद्वा प्राणैश्चख्षुषा यच्च
श्रोत्रेण। यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना। अद्ध्यो लोका दधिरे
तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीर्ख्यायै तपसो विमोचनीः।
आपो विमोक्तीर्मयि तेज इन्द्रियम्। यदृचा साम्ना यजुषा।

प॒शूनाश्च॑र्मन् ह॒विषा॑ दिदी॒ख्ये। यच्छ॒न्दोभि॑रोष॒धीभिर्व॑न॒स्पतौ॑।
अ॒द्ध्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम् ॥१२६॥

शु॒क्रा दी॒ख्यायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्म॑यि॒ तेज॑
इन्द्रि॒यम्। येन॑ ब्र॒ह्म येन॑ र॒ख्यत्र॑म्। येनेन्द्रा॑ग्नी प्र॒जाप॑तिः
सोमो॑ वरु॒णो येन॑ रा॒जा। वि॒श्वे दे॒वा ऋष॑यो॒ येन॑ प्रा॒णाः।
अ॒द्ध्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒ख्यायै॑ तप॑सो
वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्म॑यि॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑॥१२७॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑।
सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑। इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑। वि॒श्वेषा॑न्दे॒वाना॑
प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। व॒यः सोम॑ व्र॒ते तव॑। मन॑स्त॒नूषु॑
पिप्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि॥१२८॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। क॒व्येभ्यः॑
पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। दे॒वांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्। सो॒म्यांस॑ इ॒ह
मा॑दयध्वम्। क॒व्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्। अ॒नन्तरि॑ताः पि॒तरः॑
सो॒म्याः सोम॑पी॒थात्। अपै॑तु मृ॒त्युर॑मृ॒तं न॒ आग॑न्। वैव॒स्वतो॑
नो॒ अभ॑यङ्क॒णोतु॑। पु॒र्णवँ॑न॒स्पते॑रिव॥१२९॥

अ॒भि न॑श्शीयता॒ः र॒यिः। सच॑तान्न॒श्शची॑पतिः। पर॑म्मृ॒त्यो
अनु॑ परे॒हि प॑न्था॒म्। यस्ते॑ स्व इ॒तरो॑ दे॒व्याना॑त्।

चख्खुं॑ष्मते शृ॒ण्व॒ते ते॑ ब्रवी॑मि। मा नः॑ प्र॒जाः
 री॑रिषो॒ मोत॑ वी॒रान्। इ॒दमू॒नु श्रेयो॑व॒सान्मा॒गन्म।
 यद्गो॒जिद्धं॑ न॒जिदं॑ श्व॒जिद्यत्। प॒र्ण॒ध्वँ न॒स्पते॑रि॒व। अ॒भि
 न॑श्शीयता॒ र॒यिः। सच॑तान्न॒श्शची॒पतिः॑॥१३०॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

साङ्गहृण्येष्यां यजते। इमाञ्जनता२ सङ्गहृणीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वे मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
नखत्रम्भवति। चित्रघाँ एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपंदातीनृत्विजः
समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति।
अहतघाँसः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहृत्यै। वाचं यत्वोप वसति।
सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिञ्जागरयन्त आसते। सुवर्गस्य
लोकस्य समष्टौ॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥१॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुश्शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिग्बु वा आपः।
अन्नघाँ आपः। अद्ध्यो वा अन्नञ्जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नञ्जायते।
तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव तद्वधाति॥३॥

चतुश्शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्रमौ
भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचन्दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वारि आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।

दिशामेव ज्योतींश्च रुन्धे ॥ ४ ॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रश्नान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रश्नान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेतसा समर्धयति। दर्भमयी रश्ना भवति। बहु वा एष
कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रवै दर्भाः ॥ ५ ॥

यदर्भमयी रश्ना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजाम्महर्त्विक्कम्।
यन्महर्त्विजः प्राशजन्ति। महिमानमेवास्मिन्तदधति।
अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तथ्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यन्ददाति। रेत एव
तदधति। ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्।
रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति ॥ ६ ॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवत्थद च ॥ २ ॥

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वमेध्यम्बध्नाति।
आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः प्रतिप्रोच्य।
न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। यदाहं।
ब्रह्मन्नाश्वमेध्यम्भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन
राध्यासमिति। ब्रह्म वै ब्रह्मा। ब्रह्मण एव देवेभ्यः
प्रजापतये प्रतिप्रोच्याश्वमेध्यम्बध्नाति ॥ ७ ॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः

प्रस॒व इति॑ र॒शना॑माद॒त्ते प्र॒सू॒त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह।
 अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आ॒स्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्या॒मित्या॑ह
 य॒त्यै। व्यृ॒द्ध॒व्वाँ ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद॑य॒जुष्के॑ण क्रि॒यते॑।
 इ॒माम॑गृ॒भ्णत्र॑श॒नामृ॒तस्ये॒त्यधि॑ वदति॒ यजु॑ष्कृत्यै। य॒ज्ञस्य॑
 स॒मृ॒द्धौ॥८॥

तदा॑हुः। द्वा॒द॒शा॒र॒त्नी र॒शना॑ क॒र्त॒व्या ३ त्रयो॑द॒शा॒र॒त्नी ३ रि॒ति।
 ऋ॒षभो॑ वा ए॒ष ऋ॒तूना॑म्। यथ्स॑वँ॒त्सरः॑। तस्य॑ त्रयो॒द॒शो
 मा॒सो वि॒ष्टप॑म्। ऋ॒षभ ए॒ष य॒ज्ञाना॑म्। यद॑श्वमे॒धः। यथा॑
 वा ऋ॒षभ॑स्य॒ वि॒ष्टप॑म्। ए॒वमे॒तस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। त्रयो॒द॒शम॑र॒त्नि॑
 र॒शना॑या॒मुपा॑ द॒धाति॥९॥

यथ॑र्ष॒भस्य॑ वि॒ष्टप॑ꣳ सꣳस्क्रो॒ति। ता॒दृगे॒व तत्। पू॒र्व
 आ॒युषि॑ वि॒दथे॑षु क॒व्येत्या॑ह। आ॒युरे॒वास्मि॑न्दधाति।
 तया॑ दे॒वाः सु॒तमा॑ ब॒भूवु॑रित्या॒ह। भू॒तिमे॒वोपा॑व॒र्तते॑।
 ऋ॒तस्य॑ सा॒मन्त्स॒रमा॒रप॑न्तीत्या॒ह। स॒त्य॒व्वाँ ऋ॒तम्।
 स॒त्येनै॒वैन॑मृ॒तेना॑र॒भते॑। अ॒भि॒धा अ॒सीत्या॑ह॥१०॥

तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी सर्वा॑णि भू॒तान्य॒भि भ॑वति।
 भु॒वन॑मसीत्या॒ह। भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति। य॒न्ताऽसी॑त्या॒ह।
 य॒न्ता॒रमे॒वैन॑ङ्क॒रोति॑। ध॒र्तासी॑त्या॒ह। ध॒र्ता॒रमे॒वैन॑ङ्क॒रोति॑।
 सोऽग्नि॑वै॒श्वान॑रमित्या॒ह। अ॒ग्नावे॒वैन॑वै॒श्वान॑रे जु॒होति॑।
 सप्र॑थ॒समि॑त्या॒ह ॥ ११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
 एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
 यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
 रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे। कृष्यै त्वा ख्वेमाय त्वा
 रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा
 त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा
 त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
 देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

बभ्राति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याहु सप्रथसमित्याहु देवेभ्य इत्याहु पञ्च च॥३॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
 पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वश्चमेवास्मात्पाप्मानविवृंहतः। यो
 अर्वन्तज्जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानश्चतुरख्यं
 प्रसौति। पुरो मर्तः पुरश्चेति शुनश्चतुरख्यस्य प्रहन्ति।
 श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति।
 सैध्रकम्मुसंलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौंश्चलेयो हन्ति। पुंश्चल्वै
 देवाश्शुचन्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा
 वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति।
 अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः।
 वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति। दखिणाऽप
 प्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छमलमपं प्लावयति। ऐषीक उदूहो
 भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं वा
 इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
 भवति। अप्सुर्योनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वैतसः।
 स्वादेवैन्य्यौनेनिर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।
 पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतन्दधाति। अहश्च त्वश्च वृत्रहन्निति
 ब्रह्मा यजमानस्य हस्तंङ्गहाति। ब्रह्मख्यत्रे एव सन्दधाति।
 अभिक्रत्वेन्द्र भूरधज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानंवाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥४॥ [४]

चत्वारं ऋत्विजः समुख्यन्ति। आभ्य एवैनश्चतसृभ्यो
 दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
 पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोख्यति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजा वृत्रंवाध्यादिति। राज्यंवा अध्वर्युः। ख्यत्रं राजपुत्रः।
 राज्येनैवास्मिन्ख्यत्रन्दधाति। शतेना राजभिरुग्रैः सह
 ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोख्यति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजाप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलंवा ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।
 बलेनैवास्मिन्बलन्दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह
 होता। पश्चात्प्राङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै
 बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपुरुषायै
 रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
 वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानन्दधाति।
 शतेन ख्यत्तसङ्गहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
 तिष्ठन्प्रोख्यति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति। आयुर्वा
 उद्गाता। आयुः ख्यत्तसङ्गहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति।
 शतं शतम्भवन्ति। शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रतितिष्ठति। चतुश्शता भवन्ति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति
 तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उख्यति दिश एकञ्च॥५॥ [५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवञ्चा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यन्निक्तमनालब्धमुत्सृजन्ति। यथ्स्तोक्या अन्वाह।
 सर्वहुतमेवैनङ्करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य
 स्कन्दति। सहस्रमन्वाह। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः।
 सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
 अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
 समष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव
 रुन्धे। अस्याञ्जुहोति। इयञ्चा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोकासु
वा अहमश्वमेधः सः स्थापयामि। तेन ततः सः स्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनञ्जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनञ्जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनञ्जुहोति॥ २२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनञ्जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनञ्जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनञ्जुहोति। अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह। अद्ध्य
एवैनञ्जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायवं एवैनं जुहोति॥ २३॥

मित्राय स्वाहेत्याह। मित्रायैवैनं जुहोति। वरुणाय
स्वाहेत्याह। वरुणायैवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनन्देवताभ्यो
जुहोति। दशदश संपादं जुहोति। दशाखरा विराट्।
अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्यवते।
यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः पुनरभ्यावर्तं जुहोति।
अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। एताः ह वाव सोऽश्वमेधस्य
सः स्थितिमुवाचास्कन्दाय। अस्कन्नः हि तत्। यद्यज्ञस्य
सः स्थितस्य स्कन्दति॥ २४॥

अभिर्जित्यै वैश्वानरः सवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते षट् च॥६॥ [६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोख्यामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्रिष्ठम्प्रोख्यति।
प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यन्दधाति।

तस्मा॒दश्वः॑ पशूनाम॑न्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः। इन्द्रा॑ग्निभ्यान्त्वेति॑
द॒खि॒णतः॑। इन्द्रा॑ग्नी वै दे॒वाना॑मोजिष्ठो॑ बलिष्ठो॑।
ओज॑ ए॒वास्मि॒न्बल॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑ पशूनामोजिष्ठो॑
बलिष्ठः॑। वा॒यवे॒ त्वेति॑ प॒श्चात्। वा॒युर्वै दे॒वाना॑मा॒शुः
सा॑रसा॒रित॑मः॥ २५॥

ज॒वमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑ पशूनामा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः।
विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॒ इत्यु॑त्तरतः। विश्वे॒ वै दे॒वा
दे॒वाना॑र्य्य॒शस्वि॑तमाः। यश॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
पशूना॑र्य्य॒शस्वि॑तमः। दे॒वेभ्य॒स्त्वेत्य॑धस्तात्। दे॒वा वै
दे॒वाना॑मप॑चिततमाः। अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
पशूना॑मप॑चिततमः॥ २६॥

सर्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॒ इत्यु॑परिष्ठात्। सर्वे॒ वै दे॒वास्त्वि॑षि॒मन्तो
हर॒स्विनः॑। त्वि॒षिमे॒वास्मि॑न् ह॒रो द॑धाति। तस्मा॒दश्वः॑
पशूना॑न्त्वि॒षिमा॑न्हर॒स्वित॑मः। दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑ख्याय
त्वा पृ॒थिव्यै॑ त्वेत्या॑ह। ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यः॑ प्रो॒ख्यति॑।
स॒ते त्वा॒ऽस॑ते त्वा॒ऽद्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यस्त्वा॒ विश्वे॑भ्यस्त्वा
भू॒तेभ्य॒ इत्या॑ह। तस्मा॑दश्वमे॒धया॑जिन्ः॒ सर्वा॑णि
भू॒तान्यु॑पजीवन्ति। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। यत्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑।
अथ॒ कस्मा॑देनम॒न्याभ्यो॑ दे॒वता॒भ्योऽपि॑ प्रो॒ख्यती॑ति। अश्वे॒
वै सर्वा॑ दे॒वता॑ अ॒न्वाय॑त्ताः। तय्य॑द्विश्वे॑भ्यस्त्वा भू॒तेभ्य॒ इति॑

प्रो॒ख्यति॑। दे॒वता॑ ए॒वास्मि॑न्न॒न्वा या॑तयति। तस्मा॒दश्वे॒ सर्वा॑
दे॒वता॑ अ॒न्वाय॑न्ताः॥२७॥

सा॒र॒सा॒रि॒त॒मोऽप॑चिततमः प्राजाप॒त्योऽश्वः॑ पञ्च॑ च॥७॥ [७]

यथा॒ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्कन्द॑ति। ए॒ववाँ ए॒तद॑श्वस्य
स्कन्द॑ति। यत्प्रो॒खि॒त॒मना॑ल॒ब्धमु॒त्सृज॑न्ति। यद॑श्वचरि॒तानि॑
जुहो॑ति। स॒र्व॒हु॒त॒मे॒वैन॑ङ्क॒रोत्य॑स्कन्दाय। अस्क॑न्न॒९ हि॒ तत्।
यद्धु॑तस्य॒ स्कन्द॑ति। ई॒ङ्का॒राय॑ स्वाहेङ्कृ॒ताय॑ स्वाहेत्या॒ह।
ए॒तानि॑ वा अ॑श्वचरि॒तानि॑। च॒रि॒तैरे॒वैन॒॑९ सम॑र्धयति॥२८॥

तदा॑हुः। अना॑हुतयो॒ वा अ॑श्वचरि॒तानि॑। नैता हो॑त॒व्या इति॑।
अथो॒ खल्वा॑हुः। हो॒त॒व्या ए॒व। अत्र॑ वावैवद्वि॒द्वान॑श्वमे॒ध९
स९स्था॑पयति। यद॑श्वचरि॒तानि॑ जुहो॑ति। तस्मा॑द्धो॒त॒व्या
इति॑। ब॒हि॒र्धा वा ए॑नमे॒तदा॑यत॒नाद॒धाति॑। भ्रातृ॑व्यमस्मै
जनयति॥२९॥

यस्या॑नायत॒नैऽन्य॑त्रा॒ग्नेराहु॑तीर्जुहोति। सा॒वि॒त्रि॒या इष्ट्याः॑
पु॒रस्ता॑थि॒स्वष्टृ॑कृतः। आ॒ह॒व॒नीये॑ऽश्वचरि॒तानि॑ जुहोति।
आ॒य॒त॒न ए॒वास्याहु॑तीर्जुहोति। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यञ्जनयति।
तदा॑हुः। य॒ज्ञ॒मु॒खेय॑ज्ञमु॒खे हो॑त॒व्याः। य॒ज्ञस्य॑ क्लृ॒प्त्यै। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्या॑नु॒ख्यात्या॒ इति॑। अथो॒ खल्वा॑हुः॥३०॥

यद्य॑ज्ञमु॒खेय॑ज्ञमु॒खे जुहु॑यात्। प॒शुभि॑र्यज॒मान॒व्यैर्ध॑येत्। अ॒व
सु॒व॒र्गाल्लो॒कात्प॑द्येत। पापी॑यान्थस्या॒दिति॑। स॒कृदे॒व हो॑त॒व्याः।

न यजमानं पशुभिर्व्यर्धयति। अ॒भि सु॒वर्ग॒ल्लौक॑ञ्जयति। न
पापी॑यान्भवति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशत॑मश्वरूपाणि जुहोति।
अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशद॑खरा जगती। जाग॒तोऽश्वः॑ प्राजाप॒त्यः
समृ॑द्धौ। ए॒कम॒तिरि॒क्तञ्जु॑होति। तस्मा॒देकः॑ प्र॒जास्व॑र्धुकः॥ ३१॥

अ॒र्धय॑ति ज॒नय॑ति ख॒त्वाहु॑र्जगती त्रीणि च॥ ८॥ [८]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्या॑ह। इ॒यवै॑ मा॒ता। अ॒सौ पि॒ता।
आ॒भ्यामे॑वैनं परि॒ददा॑ति। अ॒श्वोऽसि॑ ह॒योऽसी॑त्याह।
शा॒स्त्ये॒वैन॑मे॒तत्। तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते। अ॒त्योऽसी॑त्याह।
तस्मा॒दश्वः॑ सर्वा॑न्प॒शून॑त्येति। तस्मा॒दश्वः॑ सर्व॑ेषां प॒शूना॑
श्रेष्ठ॑ङ्गच्छति॥ ३२॥

प्र यश॑श्श्रेष्ठ॑माप्रोति। य ए॒ववै॑द। नरो॒ऽस्य॑र्वा॒ऽसि
स॒त्तिर॑सि वा॒ज्य॑सीत्याह। रू॒पमे॑वा॒स्यैत॑न्महि॒मान॑व्याचष्टे।
ययु॑र्नामा॒ऽसी॑त्याह। ए॒तद्वा अ॒श्वस्य॑ प्रि॒यन्ना॑म॒धेय॑म्।
प्रि॒येणै॑वैन॑न्नाम॒धेये॑नाभि वंदति। तस्मा॒दप्या॑मि॒त्रौ स॒ङ्गत्य॑।
नाम्ना॑ चे॒द्धये॑ते। मि॒त्रमे॒व भ॑वतः॥ ३३॥

आ॒दि॒त्यानां॑ प॒त्वाऽन्वि॑हीत्याह। आ॒दि॒त्याने॒वैन॑ङ्गमयति।
अ॒ग्नये॑ स्वाहा स्वाहे॑न्द्रा॒ग्निभ्या॑मिति पूर्व॑होमाञ्जुहोति। पूर्व॑
ए॒व द्वि॑षन्त॒म्भ्रातृ॑व्य॒मति॑ क्रामति। भूर॑सि भुवे त्वा भव्या॑य
त्वा भवि॑ष्यते त्वेत्यु॒त्सृज॑ति सर्व॑त्वाय। दे॒वा आ॑शापाला
ए॒तन्दे॒वेभ्यो॑ऽश्व॒म्मेधा॑य प्रो॒खित॑ङ्गोपाय॒तेत्या॑ह। श॒तवै॑ त॒ल्प्या

राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं परिं ददाति। ईश्वरो
वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह
विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतृषु पथ्सु
जुहोति॥ ३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। ताभिरेवैनम्बध्नाति। तस्मादश्वः
प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनत्र
जहाति। राष्ट्रवाँ अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते।
येऽश्वम्मध्यं ररखन्ति। तेषां य उदचङ्गच्छन्ति। राष्ट्रादेव
ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति। अथ य उदचन्न गच्छन्ति॥ ३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिंच्यते।
योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्।
हन्येतास्य यज्ञः। चतुश्शता ररखन्ति। यज्ञस्याघाताय।
अथान्यमानीय प्रोख्येयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥ ३६॥

गच्छति भवतः पथ्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥ ९॥ [९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत।
तस्य तेषानस्य। सप्तात्मनो देवता उदक्रामन्। सा
दीर्घाऽभवत्। स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्।
तैर्वै स दीर्घामवारुन्ध। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। दीर्घामेव
तैर्यजमानोऽव रुन्धे॥ ३७॥

सप्त जुहोति। सप्त हि ता देवता उदक्रामन्। अन्वहञ्जुहोति।
अन्वहमेव दीक्षामव रुन्धे। त्रीणि वैश्वदेवानि जुहोति।

च॒त्वार्यो॑द्ब्रह्म॒णानि॑। स॒प्त संप॑द्यन्ते। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः।
प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॥३८॥

एक॑वि॒ंशति॑वै॒श्वदे॒वानि॑ जुहोति। एक॑वि॒ंशति॑र्वै दे॒वलो॒काः।
द्वाद॑श॒ मासाः॒ पञ्च॑त॒र्वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य
एक॑वि॒ंशः। ए॒ष सु॒वर्गो॑ लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॒त्रम्। सा श्रीः॑।
तद्ब॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तथ॒स्वारा॑ज्यमुच्यते॥३९॥

त्रि॒ंशत॑मौद्ब्रह्म॒णानि॑ जुहोति। त्रि॒ंशद॑क्षरा वि॒राट्। अ॒न्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धे॑। त्रे॒धा वि॒भज्य॑ दे॒वता॑
जुहोति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै॑। अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः
क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒प्ता॒हं प्रच॑रन्ति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑।
पू॒र्णा॒हुति॑मु॒त्त॒मां जु॑होति। सर्व॑ वै पू॒र्णा॒हुतिः॑। सर्व॑मे॒वाप्नो॑ति।
अथो॑ इ॒यं वै पू॒र्णा॒हुतिः॑। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॥४१॥

रुन्धे प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्ध॑ उच्यते क्रा॑मन्ति तिष्ठति॥१०॥ [१०]

प्र॒जाप॑तिर॒श्वमे॒धम॑सृजत। त॒ं सृ॑ष्टं न किञ्चनोद॑यच्छत्। तं
वै॒श्वदे॒वान्ये॒वोद॑यच्छत्। यद्वै॒श्वदे॒वानि॑ जुहोति। य॒ज्ञस्यो॑द्य॒त्यै।
स्वाहा॑ऽऽधि॒माधी॑ताय॒ स्वाहा॑। स्वाहा॑ऽधी॒तां मन॑से॒ स्वाहा॑।
स्वाहा॑ मनः॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। काय॑ स्वाहा॑ कस्मै॑

स्वाहा॑ क॒त॒म॒स्मै॒ स्वा॒हेति॑ प्रा॒जाप॒त्ये॒ मुख्ये॑ भवतः।
प्र॒जाप॑ति॒मुखा॒भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्य॑च्छते॥ ४२ ॥

अ॒दि॒त्यै॒ स्वा॒हाऽदि॒त्यै॒ म॒ह्यै॑ स्वा॒हाऽदि॒त्यै॒ सु॒मृ॒डीका॒यै॒
स्वा॒हेत्या॑ह। इ॒यं वा अ॒दि॒तिः। अ॒स्या ए॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठा॒योद्य॑च्छते।
सर॑स्व॒त्यै स्वा॒हा सर॑स्व॒त्यै बृ॒ह॒त्यै॑ स्वा॒हा सर॑स्व॒त्यै पा॒व॒का॒यै॒
स्वा॒हेत्या॑ह। वा॒ग्वै सर॑स्व॒ती। वा॒चै॒वैन॑मुद्य॑च्छते। पू॒ष्णे स्वा॒हा
पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्या॒य स्वा॒हा पू॒ष्णे न॒र॒न्धि॑षा॒य स्वा॒हेत्या॑ह। प॒शवो॑
वै पू॒षा। प॒शुभि॑रे॒वैन॑मुद्य॑च्छते। त्वष्ट्रे॑ स्वा॒हा त्वष्ट्रे॑ तु॒रीपा॒य
स्वा॒हा त्वष्ट्रे॑ पु॒रु॒रूपा॒य स्वा॒हेत्या॑ह। त्वष्ट्रा॑ वै प॑शूनां
मि॒थु॒ना॒नाः॑ रू॒प॒कृ॒त्। रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति। अथो॑
रू॒पैरे॒वैन॑मुद्य॑च्छते। वि॒ष्णा॒वे स्वा॒हा वि॒ष्णा॒वे नि॒खुर्य॑पा॒य
स्वा॒हा वि॒ष्णा॒वे नि॒भूय॑पा॒य स्वा॒हेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः।
य॒ज्ञायै॒वैन॑मुद्य॑च्छते। पू॒र्णा॒हु॒तिमु॑त्त॒मां जु॑होति। प्र॒त्यु॒त्त॑ब्ध्यै
स॒य॒त्वाय॑॥ ४३ ॥

य॒च्छते॑ पु॒रु॒रूपा॒य स्वा॒हेत्या॑हाद्यौ च॥ ११ ॥ [११]

सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं
प्रा॒तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैनं॑ गा॒य॒त्रि॒याश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
नि॒र्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑प्नोति। गा॒य॒त्रीं छ॑न्दः।
स॒वि॒त्रे प्र॑स॒वि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्य॒न्दि॒ने। एका॑दशाक्षरा
त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टु॒भं मा॒ध्य॒न्दि॒नः॑ स॒व॒नम्। मा॒ध्य॒न्दि॒नादे॒वैन॑

सर्वनात्रिष्टुभृच्छन्दसोऽधि निर्मिमीते ॥ ४४ ॥

अथो माध्यन्दिनमेव सर्वनं तेनाप्रोति। त्रिष्टुभं छन्दः। सवित्र
आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा जगती। जागती
तृतीयसर्वनम्। तृतीयसर्वनादेवेनं जगत्याश्छन्दसोऽधि
निर्मिमीते। अथो तृतीयसर्वनमेव तेनाप्रोति। जगतीं छन्दः।
ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। इह धृतिः
स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति
चतस्र आहुतीर्जुहोति ॥ ४५ ॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरेवेनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो
व्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं
कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थो व्रजो भवति। स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति ॥ ४६ ॥

त्रिष्टुभृच्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च ॥ १२ ॥

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यजायत।
आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यंश्शूरो महारथो जायतामित्याह।
राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
इषव्यंश्शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरजायत।
वोढाऽनुङ्घानित्याह ॥ ४७ ॥

अ॒न॒डुह्ये॒व वी॒र्यं॑ दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रान॑जायत।
 आ॒शुः स॒प्तिरि॒त्याह॑। अ॒श्वं ए॒व ज॒वं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒राऽऽशु॑र॒श्वोऽजा॑
 पु॒रन्धि॒र्योषे॒त्याह॑। यो॒षित्ये॒व रू॒पं द॑धाति। तस्मा॑त्थ॒न्नी यु॒वतिः॑
 प्रि॒या भावु॑का। जि॒ष्णू र॑थे॒ष्टा इ॒त्याह॑। आ ह॒ वै तत्र॑ जि॒ष्णू
 र॑थे॒ष्टा जा॑यते॥४८॥

यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। स॒भेयो॑ युवे॒त्याह॑। यो वै पू॒र्वव॑यसी।
 स स॒भेयो॑ युवा॑। तस्मा॑द्युवा॒ पुमा॑न्प्रि॒यो भावु॑कः। आऽस्य
 यज॑मानस्य वी॒रो जा॑यता॒मित्या॑ह॑। आ ह॒ वै तत्र॑ यज॑मानस्य
 वी॒रो जा॑यते। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। नि॒का॒मेनि॑कामे नः
 प॒र्जन्यो॑ व॒र्षत्वि॒त्याह॑। नि॒का॒मेनि॑कामे ह॒ वै तत्र॑ प॒र्जन्यो॑
 व॒र्षति॑। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। फ॒लिन्यो॑ न॒ ओष॑धयः
 प॒च्यन्ता॒मित्या॑ह॑। फ॒लिन्यो॑ ह॒ वै तत्रौष॑धयः प॒च्यन्ते॑। यत्रै॒तेन॑
 य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते। यो॒गक्षे॑मो नः क॒ल्पता॒मित्या॑ह॑। क॒ल्पते॑ ह॒ वै
 तत्र॑ प्र॒जाभ्यो॑ यो॒गक्षे॑मः। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते ॥४९॥

अ॒न॒ङ्घ्रानि॒त्याह॑ जायते व॒र्षति॑ स॒प्त च॑॥१३॥

[१३]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑शत्। स आ॒त्मन्न॑श्चमे॒धम॑धत्त।
 तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। ए॒ष वाव॑ य॒ज्ञः। यद॑श्चमे॒धः। अ॒प्येव॑
 नोत्रा॑स्त्विति॑। तेभ्य॑ ए॒तान॑न्नहो॒मान्प्राय॑च्छत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै
 स दे॒वान॑प्रीणात्। यद॑न्नहो॒माञ्जु॑होति॑॥५०॥

दे॒वाने॒व तैर्य॑ज॑मानः प्रीणाति। आ॒ज्येन॑ जुहोति। अ॒ग्नेर्वा
 ए॒तद्रूप॑म्। यदा॒ज्यम्। यदा॒ज्येन॑ जुहोति॑। अ॒ग्निमे॒व

तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्।
यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

महृतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां
वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव
तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्।
यत्पृथुकाः। यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा
एतद्रूपम्। यल्लाजाः। यल्लाजैर्जुहोति। आदित्यानेव
तत्प्रीणाति। कुरम्बैर्जुहोति। विश्वेषां वा एतद्देवानां रूपम्।
यत्कुरम्बाः। यत्कुरम्बैर्जुहोति॥५३॥

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति। धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राणां
वा एतद्रूपम्। यद्धानाः। यद्धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राण्येव
तत्प्रीणाति। सक्तुभिर्जुहोति। प्रजापतेर्वा एतद्रूपम्।
यथ्सक्तवः। यथ्सक्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति। मसूस्यैर्जुहोति। सर्वासां वा
एतद्देवतानां रूपम्। यन्मसूस्यानि। यन्मसूस्यैर्जुहोति।
सर्वा एव तद्देवताः प्रीणाति। प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति।
प्रियाङ्गा ह वै नामैते। एतैर्वै देवा अश्वस्याङ्गानि
समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। अश्वस्यैवाङ्गानि
संदधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्।

वि॒राट्कु॒क्षस्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रुध्यै॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुर्केजुहोति क्रम्बैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारिं च
(अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुर्केर्लाजैः क्रम्बैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूयैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नि
द्वादश।)॥१४॥

[१४]

प्र॒जाप॑तिरश्वमे॒धम॑सृजत। त॒सृष्ट॑ रक्षा॒स्यजिघा॑सन्।
स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्त॑ हो॒मानं॑ पश्यत्। तान॑ जुहोत्। तैर्वै
स य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यपा॒हन्। यन्न॑क्त॒स्य हो॒माञ्जु॑होति। य॒ज्ञादे॒व
तैर्यज॑मानो रक्षा॒स्यप॑ हन्ति। आज्ये॑न जुहोति। वज्रो॒ वा
आज्य॑म्। वज्रेणै॒व य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यप॑ हन्ति॥५६॥

आज्य॑स्य प्रति॒पदं॑ करोति। प्रा॒णो वा आज्य॑म्। मुख॑त
ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति। अ॒न्नहो॒माञ्जु॑होति। शरी॑रवदे॒वाव
रुन्धे॑। व्य॒त्यासं॑ जुहोति। उ॒भय॑स्याव॑रुध्यै। न॒क्तं जु॑होति।
रक्ष॑सामप॒हत्यै॑। आज्ये॑नान्त॒तो जु॑होति॥५७॥

प्रा॒णो वा आज्य॑म्। उ॒भय॑त ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति।
पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्च। ए॒कस्मै॒ स्वाहे॑त्याह। अ॒स्मिन्ने॒व
लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। द्वा॒भ्यां स्वाहे॑त्याह। अ॒मुष्मि॑न्ने॒व
लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति। उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोः प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति।
अ॒स्मिंश्चा॒मुष्मि॑श्च। श॒ताय॒ स्वाहे॑त्याह। श॒तायुर्वै
पु॒रुष॑श्श॒तवी॑र्यः। आ॒यु॑रे॒व वी॒र्य॑मव॑ रुन्धे। स॒हस्रा॑य॒
स्वाहे॑त्याह। आ॒युर्वै स॒हस्र॑म्। आ॒यु॑रे॒वाव रुन्धे॑। सर्व॑स्मै
स्वाहे॑त्याह। अ॒परि॑मितमे॒वाव रुन्धे॑॥५८॥

एव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च॥१५॥ [१५]

प्रजापतिं वा एष ईप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति।
अथो आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै स्वाहेत्याह।
प्रजापतिर्वा एकः। तमेवाप्नोति। एकस्मै स्वाहा द्वाभ्याः
स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति।
एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै
पुरुषश्शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमवरुन्धे। सहस्राय
स्वाहेत्याह। आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। अयुताय
स्वाहा नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदाय
स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय
स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्न्यर्बुदम्। वाच एव
भूमानमव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह ॥६१॥

समुद्रमेवाप्नोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्नोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्नोति। परार्धाय स्वाहेत्याह।
परार्धमेवाप्नोति। उपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह।
रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो
अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं

वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहोदेष्ट्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय
स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहुर्व्युष्टिः सप्त च॥१६॥ [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवेनं
लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवेनमस्कन्नं सुवर्गं लोकं
गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।
पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै
स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये
स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति ॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां
जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष
सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां
कर्मणेत्युत्तुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। अग्नये
स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्यज्ञः संक्रामत्वित्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याप्त्यै।

भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्याप्त्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधींताय स्वाहेति समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समस्तमेव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

दृध्यः स्वाहा हनूभ्यां स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गेअङ्गे वै पुरुषस्य पाप्मोषं श्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवेनं पाप्मनस्तेनं मुञ्चति। अज्येताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यश्वरूपाणि जुहोति। रूपैरेवेनं समर्धयति। ओषधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति। द्वय्यो वा ओषधयः। पुष्पेभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति। मूलैभ्योऽन्याः। ता एवोभयीरव रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्यान्नाद्यस्यावरु मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपांव्यानि जुहोति। प्राणा वै देवा अपांव्याः। प्राणानेवाव रुन्धे। कूप्याभ्यः स्वाहाऽऽद्यः स्वाहेत्यपां होमाञ्जुहोति। अप्सु वा आपः। अन्नं वा आपः। अज्यो वा अन्नं जायते। यदेवाज्योऽन्नं जायते। तदव रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामत्यनन्तरित्यै क्रामति रुन्धे जायत एकं च॥१७॥

[१७]

अम्भा॑सि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑सि। तस्य
वस॒वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्निज्यो॑तिः। यदम्भा॑सि जुहोति।
इ॒ममे॒व लो॒कम॑व॒ रुन्धे॑। वसू॑ना॒ः सायु॑ज्यं गच्छति।
अ॒ग्निं ज्योति॑र॒व॒ रुन्धे॑। नभा॑सि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं॒ वै
नभा॑सि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्यो॑तिः। यन्नभा॑सि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव॑ रुन्धे। रु॒द्राणा॑ः सायु॑ज्यं गच्छति। वा॒यु
ज्योति॑र॒व॒ रुन्धे॑। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दि॒त्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कम॑व॒ रुन्धे॑। आ॒दि॒त्याना॑ः
सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्य॑ ज्योति॑र॒व॒ रुन्धे॑। नमो॑ राज्ञे॒ नमो॑
वरु॑णा॒येति॑ य॒व्यानि॑ जुहोति। अ॒न्नाद्य॑स्याव॒रुध्यै॑। म॒योभू॑र्वातो
अ॒भि वा॑त॒स्रा इति॑ ग॒व्यानि॑ जुहोति। प॒शूना॑म॒वरुध्यै॑।
प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑ संतति॑होमाञ्जु॑होति।
सुव॑र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ संत॑त्यै ॥७०॥

सि॒ताय॑ स्वाहा॑सि॒ताय॑ स्वाहेति॑ प्रमु॑क्तीर्जुहोति। सुव॑र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्रमु॑क्त्यै। पृथि॑व्यै स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षाय॑ स्वाहेत्या॑ह।
य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। द॒त्वते॑ स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य॑ स्वाहेति॑
शरी॑रहोमाञ्जु॑होति। पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानो॑ऽव॒ रुन्धे॑।
कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑ युन॒क्तिति॑ परि॒धीन् यु॑नक्ति। इ॒मे वै

लो॒काः प॑रि॒धयः॑। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान् यु॑नक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥७१॥

यः प्रा॑ण॒तो य आ॑त्म॒दा इति॑ म॒हि॒मानौ॑ जुहोति। सु॒व॒र्गो
वै लो॒को म॑हः। सु॒व॒र्गमे॒व ता॒भ्यां लो॒कं यज॑मानोऽ॒व
रु॒न्धे। आ ब्र॑ह्म॒न्ब्राह्म॑णो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यता॒मिति॑ स॒म॒स्तानि
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सानि॑ जुहोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒व तैर्य॑ज॒मानोऽ॒व रु॒न्धे।
ज॒ज्ञि बी॒जमि॑ति जुहोत्य॒नन्तरि॑त्यै। अ॒ग्नये॑ स॒म॒न॒मत्पृ॑थि॒व्यै
स॒म॒न॒मदि॑ति स॒न्नति॑हो॒माञ्जु॑होति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
स॒न्न॒त्यै। भू॒ताय॑ स्वाहा॑ भविष्य॒ते स्वा॑हेति॒ भू॒ताभ॒व्यौ हो॒मौ
जुहो॑ति। अ॒यं वै लो॒को भू॒तम्॥७२॥

अ॒सौ भ॑विष्यत्। अ॒नयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति।
सर्व॑स्या॒प्त्यै। सर्व॑स्या॒वरु॑ध्यै। यद॒क्र॒न्दः प्र॑थ॒मं जा॑य॒मान्
इत्य॑श्व॒स्तोमी॑यं जुहोति। सर्व॑स्या॒प्त्यै। सर्व॑स्य॒ जित्यै॑।
सर्व॑मे॒व तेना॑प्रोति। सर्वं॑ जयति। योऽ॒श्वमे॒धेन॒ यज॑ते॥७३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। य॒ज्ञः र॒क्षाःस्य॑जिघा॒स॒न्। स
ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्तः हो॒मान॑पश्यत्। ता॒नं जुहो॑त्। तैर्वै स
य॒ज्ञाद्र॒क्षाःस्य॑पा॒ह॒न्। य॒न्न॒क्तः हो॒माञ्जु॑होति। य॒ज्ञादे॒व
तैर्य॑ज॒मानो र॒क्षाःस्य॑प॒ह॒न्ति। उ॒षसे॑ स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै
स्वा॑हेत्य॒न्ततो॑ जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥७४॥

वै न॒भासि॑ सूर्यो॒ ज्योतिः॑ स॒न्तत्यै॑ स॒म॒ष्ट्यै भू॒तं यज॑ते न॒वं च॑॥१८॥ [१८]

ए॒क॒यू॒पो वै॒का॒द॒शिनी॑ वा। अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञानां॑ यू॒पा भव॑न्ति।
 ए॒क॒विं॒शिन्य॑श्वमे॒धस्य॑। सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै।
 बै॒ल्वो वा॑ खादि॒रो वा॑ पा॒ला॒शो वा॑। अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञक्र॑तूनां
 यू॒पा भव॑न्ति। रा॒ज्जु॒दाल॑ ए॒क॒विं॒शत्य॑रत्निरश्वमे॒धस्य॑।
 सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। नान्येषां॑ प॒शूनां॑ ते॒ज॒न्या
 अव॑द्यन्ति। अव॑द्यन्त्यश्व॑स्य॥ ७५॥

पा॒प्मा वै ते॑ज॒नी। पा॒प्मनोऽप॑हत्यै। प्ल॒क्ष॒शा॒खायां॑मन्येषां॑
 प॒शूनाम॑वद्यन्ति। वे॒त॒स॒शा॒खाया॑मश्व॑स्य। अ॒प्सुयो॑निर्वा
 अश्वः॑। अ॒प्सुजो॑ वे॒त॒सः। स्व ए॒वास्य॑ योना॒वव॑ द्यति।
 यू॒पेषु॑ ग्रा॒म्यान्प॒शून्त्रि॑युञ्जन्ति। आ॒रो॒केष्वा॑र॒ण्यान्धा॑रयन्ति।
 प॒शूनां॑ व्यावृ॑त्यै। आ ग्रा॒म्यान्प॒शून्ल॑भन्ते। प्रा॒र॒ण्यान्त्सृ॑जन्ति।
 पा॒प्मनोऽप॑हत्यै॥ ७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥ १९॥

[१९]

रा॒ज्जु॒दाल॑मग्नि॒ष्ठं मि॑नोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्याया॑ अप॑हत्यै।
 पौतु॑द्रवाव॒भितो॑ भवतः। पु॒ण्यस्य॑ ग॒न्धस्याव॑रुध्यै।
 भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वास्मा॑दप॑हत्यै। पु॒ण्येन॑ ग॒न्धेनो॑भयतः परि
 गृ॒ह्णाति। षड्बै॒ल्वो भ॑वन्ति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्याव॑रुध्यै। षड्वा॑दि॒राः।
 ते॒ज॒सोऽव॑रुध्यै॥ ७७॥

षड्वा॑ला॒शाः। सो॒मपी॒थस्याव॑रुध्यै। ए॒क॒विं॒शतिः॑ संप॑द्यन्ते।
 ए॒क॒विं॒शतिर्वै॑ दे॒वलो॒काः। द्वा॒द॒श मा॒साः प॒ञ्च॒त॒र्वः। त्रय॑

इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य ए॒कं वि॒शः। ए॒ष सु॒व॒र्गो लो॒कः।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै। श॒तं प॒शवो॑ भवन्ति॥७८॥

श॒तायुः॑ पु॒रुष॑श्श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒तिं तिष्ठ॑ति।
सर्वं॑ वा अ॒श्वमे॒ध्याप्रो॑ति। अ॒प॒रि॒मिता॑ भवन्ति।
अ॒प॒रि॒मि॒तस्याव॑रु॒ध्यै। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्।
द॒क्षिण॑तो॒ऽन्येषां॑ प॒शूनाम॑व॒द्यन्ति॑। उ॒त्तर॑तो॒ऽश्व॒स्येति॑। वा॒रुणो॑
वा अ॒श्वः॥७९॥

ए॒षा वै व॑रु॒णस्य॑ दिक्। स्वा॒या॒मे॒वास्य॑ दि॒श्यव॑द्यति।
यदि॑त॒रेषां॑ प॒शूनाम॑व॒द्यति॑। श॒त॒दे॒वत्यं॑ तेना॒व रु॒न्धे।
चि॒ते॑ऽग्राव॒धिं वैत॑से क॒टेऽश्वं॑ चि॒नोति॑। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा
अ॒श्वः। अ॒प्सुजो॑ वैत॒सः। स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति।
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑ तू॒परं॑ चि॒नोति॑। प॒श्चात्प्रा॒चीनं॑ गोमृ॒गम्॥८०॥

प्रा॒णापा॒नावे॒वास्मि॑न्स॒म्यश्चौ॑ दधाति। अ॒श्वं तू॒परं॑
गोमृ॒गमि॑ति॒ सर्व॒हुतं॑ ए॒ताञ्जु॑होति। ए॒षां लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै।
आ॒त्मना॑ऽभि जु॑होति। सा॒त्मान॑मे॒वैन॑ः स॒तनुं॑ करोति।
सा॒त्माऽमुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। अथो॒ वसो॑रे॒व
धा॒रां तेना॑व रु॒न्धे। इ॒लुव॑र्दा॒यु स्वाहा॑ ब॒लि॒वर्दा॑यु
स्वाहे॒त्याह॑। सं॒व॒त्स॒रो वा इ॑लुव॑र्दः। प॒रि॒व॒त्स॒रो ब॑लि॒वर्दः॑।
सं॒व॒त्स॒रादे॒व प॑रि॒व॒त्स॒रादा॑यु॒रव॑ रु॒न्धे। आ॒यु॒रे॒वास्मि॑न्दधाति।
तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी ज॒रसा॑ वि॒स्रसा॑मुं लो॒कमे॑ति॥८१॥

तेजसोऽवरुध्यै भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥२०॥ [२०]

ए॒क॒वि॒ंशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः। ए॒क॒वि॒ंश॑तिर्यूपाः।
यथा॒ वा अ॒श्वो व॑र्ष॒भा वा॒ वृषा॑णः स॒ंस्फुरे॑रन्न। ए॒वमे॑व
तथ॑स्तोमाः स॒ंस्फुर॑न्ते। यदे॑क॒वि॒ंशाः। ते यथ॑संमृच्छे॑रन्न।
ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। द्वा॒दश॑ ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। द्वा॒दशः॑
स्तोमः॑॥८२॥

एका॑द॒श यू॒पाः। यद्द्वा॑द॒शोऽग्नि॒र्भव॑ति। द्वा॒दश॑ मा॒साः
सं॒वत्स॑रः। सं॒वत्स॑रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑मव॑ रुन्धे। यद्द॒श यू॒पा
भव॑न्ति। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑
रुन्धे। य ए॑का॒द॒शः। स्तनं॑ ए॒वास्यै॒ सः॥८३॥

दुह॑ ए॒वैनां॑ तेन॑। तदा॑हुः। यद्द्वा॑द॒शोऽग्निः॑ स्या॒द्द्वा॒द॒शः
स्तोम॑ ए॒का॒द॒श यू॒पाः। यथा॒ स्थू॒रिणा॑ या॒यात्। ता॒दृक्त॑त्।
ए॒क॒वि॒ंश ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः।
ए॒क॒वि॒ंश॑तिर्यूपाः। यथा॒ प्रष्टि॑भिर्या॒ति। ता॒दृगे॒व तत्॥८४॥

यो वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभो॑ वेद॑। क॒कुद्ध॑ रा॒ज्ञा
भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः।
ए॒क॒वि॒ंश॑तिर्यूपाः। ए॒ता वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभः॑। य ए॒वं
वेद॑। क॒कुद्ध॑ रा॒ज्ञा भव॑ति। यो वा अ॑श्वमे॒धे त्री॑णि शी॒र्षाणि॑
वेद॑। शिरो॑ ह॒ रा॒ज्ञा भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति।
ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः। ए॒क॒वि॒ंश॑तिर्यूपाः। ए॒तानि॑ वा अ॑श्वमे॒धे

त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेद। शिरो ह राज्ञां भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति षट् च॥२१॥ [२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः
प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्चो बहिष्पवमानः
सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं
लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद।
यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्।
तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपुरुष्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा
नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा
रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडंबा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्चो
मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्राजापतिरुद्गीथः।
उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति।
हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो
दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तथ्स उपाकरोति चत्वारि च॥२२॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वे पशून्नियुञ्जन्ति।

यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्रयति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
भावुकम्। आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वञ्चम्। अन्नं वै
पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्यैर्नैवैनमुभयतः परि गृह्णाति।
तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः।
बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्यं
ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे।
ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः
पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे
पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं वै धाता।
अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं पुच्छे। उथ्सेधमेव
तङ्कुरुते। तस्मादुथ्सेधम्भये प्रजा अभिसंश्रयन्ति॥९१॥

॥ नवमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमात्वाष्टादशिभिरवारुन्ध।
यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैरात्वा यजमानोऽवरुन्धे।
संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव
तैरात्वा यजमानोऽवरुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशूनुपाकरोति।
इतरेषु यूपेष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवनवालभ्यन्ते
सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां पितापुत्रौ।
व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरङ्गामयोग्रामान्तौ स्याताम्॥२॥

ऋषीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा
अरण्येष्वजाजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः।
यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। ख्विप्रे यजमानमरण्यं मृतं
हरेयुः। अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत।
अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत्॥३॥

यज्ञवेशसङ्कुर्यात्। यत्पशून्नालभेत। तेनैव पशूनवरुन्धे।
यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य पशवो
भवन्ति। न यज्ञवेशसम्भवति। न यजमानमरण्यम्मृतं
हरन्ति। ग्राम्यैः सङ्स्थापयति। एते वै पशवः ख्वेमो

नाम। सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति।
समन्तिकङ्ग्रामयोग्रामान्तौ भवतः। नख्वीकाः पुरुषव्याघ्राः
परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्यातामुष्मृजेथ्यतस्त्रीणि च॥१॥ [१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति। स
एतानुभयान्पशून्पश्यत्। ग्राम्याश्चरण्याश्च। तानालभत।
तैर्वै स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिरिमल्लोकमवारुन्ध।
आरण्यैरमुम्। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव तैर्लोकमव
रुन्धे। यदारण्यान्॥५॥

अमुनैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः। य
इतइतश्चातुर्मास्यानि संवत्सरं प्रयुङ्क्त इति। एतावान् वै
संवत्सरः। यच्चातुर्मास्यानि। यदेते चातुर्मास्याः पशव
आलभ्यन्ते। प्रत्यख्यमेव तैः संवत्सरय्यजमानोऽवरुन्धे।
वि वा एष प्रजया पशुभिर्ऋध्यते। यः संवत्सरं प्रयुङ्क्ते।
संवत्सरः सुवर्गो लोकः॥६॥

सुवर्गन्तु लोकत्रापराप्नोति। प्रजा वै पशव एकादशिनी।
यदेत एकादशिनाः पशव आलभ्यन्ते। साख्यादेव प्रजां
पशून् यजमानोऽवरुन्धे। प्रजापतिर्विराजमसृजत। सा
सृष्टाऽश्वमेधं प्राविशत्। तान्दशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तामाप्नोत्।
तामाप्त्वा दशिभिरवारुन्ध। यद्दशिनं आलभ्यन्ते॥७॥

विराजमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे। एकादश दशत्

आलभ्यन्ते। एकादशाखरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभाः पशवः।
 पशून्नेवावरुन्धे। वैश्वदेवो वा अश्वः। नानादेवत्याः
 पशवो भवन्ति। अश्वस्य सर्वत्वाय। नानारूपा भवन्ति।
 तस्मान्नानारूपाः पशवः। बहुरूपा भवन्ति। तस्माद्बहुरूपाः
 पशवः समृद्धौ॥८॥

आरण्याल्लोको दशिनं आलभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च॥२॥ [२]

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलभ्यन्ते।
 अमुष्मा आरण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव
 तैर्लोकमवरुन्धे। यदारण्यान्। अमुन्तैः। उभयांन्पशूनालभते।
 ग्राम्याःश्चारण्याःश्च। उभयोर्लोकयोरवरुद्धौ। उभयांन्पशूनालभते॥९॥
 ग्राम्याःश्चारण्याःश्च। उभयस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ। उभयांन्पशूनालभते।
 ग्राम्याःश्चारण्याःश्च। उभयेषां पशूनामवरुद्धौ। त्रयस्त्रयो
 भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एषाल्लोकानामाप्त्यै। ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति। कस्मात्सत्यात्॥१०॥

अस्मिल्लोके बहवः कामा इति। यत्समानीभ्यो
 देवताभ्योऽन्येऽन्ये पशव आलभ्यन्ते। अस्मिन्नेव
 तल्लोके कामान्दधाति। तस्मादस्मिल्लोके बहवः कामाः।
 त्रयाणात्रयाणां सह वपा जुहोति। त्र्यावृतो वै देवाः।
 त्र्यावृत इमे लोकाः। एषाल्लोकानामाप्त्यै। एषाल्लोकानाङ्कृत्यै।
 पर्यग्निकृतानारण्यानुत्सृजन्त्यहिंसायै॥११॥

अवरुद्धा उभयांन्पशूनालभते सत्यादहिंसायै॥३॥ [३]

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः।
 आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः।
 अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्।
 वायुमेवास्मै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति।
 रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नखत्राणि वै रोचना दिवि।
 नखत्राण्येवास्मै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह।
 कामानेवास्मै युनक्ति। हरी विपंखसेत्याह। इमे वै हरी
 विपंखसा। इमे एवास्मै युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहसा।
 अहोरात्रे एवास्मै युनक्ति। एता एवास्मै देवता युनक्ति।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। केतुङ्गुण्वन्नकेतव इति ध्वजं
 प्रतिमुञ्चति। यश एवैनं राज्ञाङ्गमयति। जीमूतस्येव भवति
 प्रतीकमित्याह। यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थानः सवितः
 पूर्यास इत्यध्वर्युर्यजमानवाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र
 वेद्या एति। एतस्त्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि न
 इत्याह। वायुर्वै स्तोता। वायुमेवास्य परस्तादधात्यावृत्यै।
 यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एववा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते। यद्वाल्लेषु
 काचानावयन्ति। लोमान्येवास्य तथ्सम्भरन्ति॥१५॥

भूर्भुवः सुवरिति प्राजापत्याभिरावयन्ति। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनन्देवतया समर्धयन्ति। भूरिति महिषी। भुव इति वावाता। सुवरिति परिवृत्ती। एषाल्लोकानामभिजित्यै। हिरण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। राष्ट्रमश्वमेधः॥१६॥

ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रश्च समीचीं दधाति। सहस्रम्भवन्ति। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवश्श्रीः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। वसवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री। तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वाऽञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता। तेजो वा आज्यम्। इन्द्रियत्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धे। आदित्यास्त्वाऽञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती। तेजो वा आज्यम्। पशवो जगती। तेजसैवास्मै पशूनवरुन्धे। पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति। श्रिया वा एतद्रूपम्॥१८॥

यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन्तद्धति। नास्मात्तेज इन्द्रियं पशवश्श्रीरप क्रामन्ति। लाजी ३ ज्छाची ३ न यशोममाँ (4) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वयोपाहरन्ति। प्रजामेवान्नादीङ्कुर्वते। एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापत इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यन्दधते। यदि नावजिघ्रैत्।

अ॒ग्निः प॒शुरा॑सी॒दित्य॑व॒घ्राप॑येत्। अ॒व॑ ह॒वैव जि॑घ्रति।
 आ॒क्रान् वा॒जी क्र॑मैर॒त्य॑क्र॒मीद्वा॒जी द्यौ॑स्ते॒ पृ॒ष्ठं पृ॑थि॒वी
 स॒धस्थ॑मि॒त्यश्व॑मनु॒मन्त्र॑यते। ए॒षाल्लो॑का॒नाम॑भिजि॒त्यै।
 स॒मिद्धो॑ अ॒ञ्जन्कृ॑दरं मती॒नामि॒त्यश्व॑स्या॒प्रियो॑ भवन्ति
 सरू॒प॒त्याय॑॥१९॥

परित॒स्थुष॒ इत्या॑हेमे ए॒वास्मै॑ युन॒त्तद्य॑भिजि॒त्यै भर॑न्त्यश्वमे॒धो रु॒न्धे रू॒पञ्जि॑घ्रति त्रीणि॑ च॥४॥—[४]

तेज॑सा॒ वा ए॒ष ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॒ व्यृ॑द्ध्यते। योऽश्व॑मे॒धेन॒ यज॑ते।
 होता॑ च ब्र॒ह्मा च॑ ब्र॒ह्मोद्य॑वँदतः। तेज॑सा॒ चैवैनं॑ ब्रह्मवर्च॒सेन॑ च
 स॒म॒र्धय॑तः। द॒खि॒णतो॑ ब्र॒ह्मा भ॑वति। द॒खि॒णत॑आ॒यत॑नो॒ वै
 ब्र॒ह्मा। बा॒र॒ह॒स्प॒त्यो वै ब्र॒ह्मा। ब्र॑ह्मवर्च॒समे॒वास्य॑ द॒खि॒णतो॑
 द॑धाति। तस्मा॒द्व॒खि॒णोऽर्धो॑ ब्रह्मवर्च॒सित॑रः। उ॒त्तर॒तो होता॑
 भ॑वति॥२०॥

उ॒त्तर॒तआ॑यत॒नो वै होता॑। आ॒ग्ने॒यो वै होता॑। तेजो॒ वा अ॒ग्निः।
 तेज॑ ए॒वा॒स्योत्तर॒तो द॑धाति। तस्मा॒दुत्त॑रोऽर्ध॒स्तेज॑स्वित॑रः।
 यूप॑म॒भितो॑ वदतः। य॒ज॒मा॒नदे॒व॒त्यो वै यूपः॑। यज॑मानमे॒व
 तेज॑सा॒ च ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ च॒ स॒म॒र्धय॑तः। कि॒ञ्चि॑ स्वि॒दासी॑त्पूर्व॒चित्ति॑रि॒त्याह॑
 द्यौर्वै॑ वृष्टिः॒ पूर्व॒चित्तिः॑॥२१॥

दि॒वंमे॒व वृ॒ष्टि॒मव॑रुन्धे। कि॒ञ्चि॑ स्वि॒दासी॑द्बृह॒द्वय॑ इत्या॑ह। अश्वो॒
 वै बृ॒ह॒द्वयः॑। अश्व॑मे॒वाव॑रुन्धे। कि॒ञ्चि॑ स्वि॒दासी॑त्पि॒शङ्गि॑लेत्या॑ह।
 रा॒त्रिर्वै॑ पि॒शङ्गि॑ला। रा॒त्रिमे॒वाव॑रुन्धे। कि॒ञ्चि॑ स्वि॒दासी॑त्पि॒लि॒प्पि॒लेत्या॑ह
 श्रीर्वै॑ पि॒लि॒प्पि॒ला। अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे॥२२॥

कः स्विदेकाकी चरतीत्याह। असौ वा आदित्य
 एकाकी चरति। तेज एवावरुन्धे। क उस्विज्ञायते
 पुनरित्याह। चन्द्रमा वै जायते पुनः। आयुरेवावरुन्धे।
 किं स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह। अग्निर्वै हिमस्य भेषजम्।
 ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे। किं स्विदावपनं महदित्याह॥२३॥

अयवै लोक आवपनम्महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति।
 पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह। वेदिवै परोऽन्तः
 पृथिव्याः। वेदिमेवावरुन्धे। पृच्छामि त्वा भुवनस्य
 नाभिमित्याह। यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः। यज्ञमेवावरुन्धे।
 पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेत इत्याह। सोमो वै
 वृष्णो अश्वस्य रेतः। सोमपीथमेवावरुन्धे। पृच्छामि
 वाचः परमं व्योमेत्याह। ब्रह्म वै वाचः परमं व्योम।
 ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे॥२४॥

होता भवति वै वृष्टिः पूर्वचित्तिर्ब्राह्ममेवावरुन्धे महदित्याह सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतश्चत्वारि

च॥५॥

[५]

अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते।
 प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति संज्ञप्यमान आहुतीर्जुहोति।
 प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मात्प्राणा अपक्रामन्ति।
 अवन्तीः स्थावन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियन्त्वा प्रियाणाम्।
 वर्षिष्ठमाप्यानाम्। निधीनान्त्वा निधिपतिः हवामहे वसो
 ममेत्याह। अपैवास्मै तद्धवते॥२५॥

अथो ध्रुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति।
त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनल्लोकेभ्यो ध्रुवते। त्रिः पुनः
परियन्ति। षट्थसंपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनन्ध्रुवते।
अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति॥२६॥

ये यज्ञे ध्रुवनन्तन्वते। नवकृत्वः परियन्ति। नव वै पुरुषे
प्राणाः। प्राणानेवात्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति। अम्बे
अम्बाल्यम्बिक इति पत्नीमुदानयति। अहृतैवैनम्। सुभगे
काम्पीलवासिनीत्याह। तप एवैनामुपनयति। सुवर्गे लोके
संप्रोर्ण्वाथामित्याह॥२७॥

सुवर्गमेवैनल्लोकङ्गमयति। आऽहमंजानि गर्भधमा
त्वमंजाऽसि गर्भधमित्याह। प्रजा वै पशवो गर्भः। प्रजामेव
पशूनात्मन्धत्ते। देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गल्लोकं न
प्राजानत्र। तमश्वः प्राजानात्। यथ्सूचीभिरसिपथान्कल्पयन्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै। गायत्री त्रिष्टुब्जगतीत्याह॥२८॥

यथायजुरेवैतत्। त्रय्यः सूच्यो भवन्ति। अयस्मर्यो रजता
हरिण्यः। अस्य वै लोकस्य रूपमयस्मर्यः। अन्तरिख्यस्य
रजताः। दिवो हरिण्यः। दिशो वा अयस्मर्यः। अवान्तरदिशा
रजताः। ऊर्ध्वा हरिण्यः। दिश एवास्मै कल्पयति। कस्त्वा
छति कस्त्वा विशास्तीत्याहाहिंसायै॥२९॥

अप॒ वा ए॒तस्मा॒च्छ्री॒ राष्ट्र॑ङ्गामति। योऽश्व॑मे॒धेन॒ यज॑ते।
 ऊ॒र्ध्वामे॑ना॒मुच्छ्र॑यता॒दित्या॑ह। श्री॒र्वै राष्ट्र॑मश्वमे॒धः।
 श्रिय॑मे॒वास्मै॑ राष्ट्र॑मूर्ध्वमुच्छ्र॑यति। वे॒णुभा॒रङ्गिरा॑विवेत्या॒ह।
 राष्ट्र॑वै भा॒रः। राष्ट्र॑मे॒वास्मै॑ पर्यू॒हति। अथा॑स्या॒ मध्य॑मे॒धता॒मित्या॑ह।
 श्री॒र्वै राष्ट्र॑स्य॒ मध्य॑म्॥३०॥

श्रिय॑मे॒वाव॑रुन्धे। शी॒ते वा॒ते पु॒नन्नि॒वेत्या॑ह। र॒खेमो॒ वै राष्ट्र॑स्य
 शी॒तो वा॒तः। र॒खेम॑मे॒वाव॑रुन्धे। यद्ध॑रि॒णी यव॑म॒त्तीत्या॑ह। वि॒ड्वै
 ह॑रि॒णी। राष्ट्र॑य्य॒वं। वि॒शश्चै॒वास्मै॑ राष्ट्र॑श्च॒ समी॑ची॒ दधा॑ति। न
 पुष्टं॑ प॒शु म॑न्यत॒ इत्या॑ह। तस्मा॒द्राजा॑ प॒शून् पु॒ष्यति॑॥३१॥

शू॒द्रा यद॑र्य॒जारा॒ न पो॑षाय॒ धना॑य॒तीत्या॑ह। तस्मा॑द्वैशीपु॒त्रत्रा॑भिषि॒ञ्चन्ते॑
 इ॒यय्य॑का श॒कुन्ति॑केत्या॒ह। वि॒ड्वै श॒कुन्ति॑का। राष्ट्र॑मश्वमे॒धः।
 वि॒शश्चै॒वास्मै॑ राष्ट्र॑श्च॒ समी॑ची॒ दधा॑ति। आ॒हल॒मिति॑
 सर्प॑तीत्या॒ह। तस्मा॑द्रा॒ष्ट्राय॒ विशः॑ सर्प॑न्ति। आ॒हत॑ङ्ग॒भे प॑स॒
 इत्या॑ह। वि॒ड्वै ग॒र्भः॥३२॥

राष्ट्रं॑ प॑सः। राष्ट्र॑मे॒व वि॒श्याह॑न्ति। तस्मा॑द्राष्ट्र॒विंश॑ङ्गातु॒कम्।
 मा॒ता च॑ ते पि॒ता च॑ त॒ इत्या॑ह। इ॒यवै मा॒ता। अ॒सौ पि॒ता।
 आ॒भ्यामे॒वेन॑ परि॒ददा॑ति। अ॒ग्रवृ॑खस्य॒ रोह॑त॒ इत्या॑ह। श्री॒र्वै
 वृ॒खस्या॑ग्रम्। श्रिय॑मे॒वाव॑ रुन्धे॥३३॥

प्रसु॑ला॒मीति॑ ते पि॒ता ग॒र्भे मु॒ष्टिम॑त॒सय॑दित्या॒ह। वि॒ड्वै ग॒र्भः।
 राष्ट्र॑म्मु॒ष्टिः। राष्ट्र॑मे॒व वि॒श्याह॑न्ति। तस्मा॑द्राष्ट्र॒विंश॑ङ्गातु॒कम्।
 अप॒ वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति। ये य॒ज्ञेऽपू॑तं वद॑न्ति।

दधि॒क्राव्णो॑ अ॒कारि॒षमि॑ति॒ सुर॒भि॒मती॒मृच॑वँदन्ति। प्रा॒णा वै
सु॒र॒भयः॑। प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते। नै॒भ्यः प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति।
आपो॒ हि ष्ठा म॑यो॒भुव॒ इत्य॒द्भिर्मा॑र्जयन्ते। आपो॒ वै सर्वा॑
दे॒वताः॑। दे॒वता॑भिरे॒वात्मानं॑ पवयन्ते॥ ३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यति गर्भो रुन्धे दधते चत्वारि च॥७॥ [७]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाः सृ॒ष्ट्वा प्रे॒णाऽनु॒ प्रावि॑शत्। ताभ्यः पुनः
सम्भ॑वितु॒न्नाश॑क्रोत्। सोऽब्र॑वीत्। ऋ॒ध्रव॑दि॒त्सः। यो मे॒तः पुनः॑
सम्भ॑र॒दिति॑। तन्दे॒वा अ॑श्वमे॒धेनै॒व सम॑भरन्। ततो॒ वै त
आ॑र्ध्रवन्। योऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते। प्र॒जाप॑तिमे॒व सम्भ॑रत्यृ॒ध्नोति॑।
पुरु॑ष॒माल॑भते॥ ३५॥

वैरा॒जो वै पुरु॑षः। वि॒राज॑मे॒वाल॑भते। अथो॒ अन्नं॑ वै
वि॒राट्। अन्न॑मे॒वावरु॑न्धे। अश्व॒माल॑भते। प्रा॒जाप॑त्यो वा
अश्वः॑। प्र॒जाप॑तिमे॒वाल॑भते। अथो॒ श्रीर्वा॑ एक॒शफ॑म्।
श्रिय॑मे॒वावरु॑न्धे। गा॒माल॑भते॥ ३६॥

य॒ज्ञो वै गौः॑। य॒ज्ञमे॒वाल॑भते। अथो॒ अन्न॑वँ गौः।
अन्न॑मे॒वावरु॑न्धे। अ॒जा॒वी आल॑भते भू॒म्ने। अथो॒ पुष्टि॑र्वै भू॒मा।
पुष्टि॑मे॒वावरु॑न्धे। पर्य॑ग्निकृतं पुरु॑षश्चा॒र॒ण्याश्चो॒त्सृज॑न्त्यहि॑सायै।
उ॒भौ वा ए॒तौ प॒शू आल॑भ्येते। यश्चा॑व॒मो यश्च॑ पर॒मः।
तैऽस्यो॑भयं य॒ज्ञे ब॒द्धाः। अ॒भीष्टा॑ अ॒भिप्री॑ताः। अ॒भिजि॑ता
अ॒भिहु॑ता भवन्ति। नैन॑न्द॒ङ्गवः॑ प॒शवो॑ य॒ज्ञे ब॒द्धाः। अ॒भीष्टा॑
अ॒भिप्री॑ताः। अ॒भिजि॑ता अ॒भिहु॑ता हि॑सन्ति। योऽश्वमे॒धेन॒

यजंते। य उं चैनमेववैदं॥३७॥

लुभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥८॥

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरेहन्।
एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां
ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः।
ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठाय। देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः
पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते पशव
आलभ्यन्ते॥३८॥

उतेव ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति।
अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते।
यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्गव्या इति।
गव्यान्पशूनुत्तमेऽहुत्रालभते॥३९॥

तेनैवोभयान्पशूनवरुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभिजितस्याभिजित्यै
सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्ति। अन्त एव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति
द्वन्द्विनः पशूनालभते। अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा एष
व्युध्यते। योऽश्वमेधेन यजंते। छगलङ्कल्माषङ्किदिदिविद्विदीगयमिति
त्वाष्ट्रान्पशूना लभते। पशुभिरेवात्मानं समर्धयति।
ऋतुभिर्वा एष व्युध्यते। योऽश्वमेधेन यजंते। पिशङ्गास्त्रयो
वासन्ता इत्यृतुपशूनालभते। ऋतुभिरेवात्मानं समर्धयति।
आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते। योऽश्वमेधेन यजंते। पर्यग्निकृता

उत्सृजन्त्यना॑व्रस्काय॥ ४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्मृशूनालभतेऽष्टौ च॥९॥ [९]

प्रजाप॑तिर॒काम॑यत॒ म॒हान॑न्नादः स्या॒मिति॑। स ए॒ताव॑श्चमे॒धे
म॑हि॒माना॑वपश्यत्। ताव॑गृही॒त। ततो॒ वै स म॒हान॑न्नादोऽभवत्।
यः का॒मये॑त म॒हान॑न्नादः स्या॒मिति॑। स ए॒ताव॑श्चमे॒धे म॑हि॒मानौ
गृही॑त। म॒हाने॑वान्नादो भ॑वति। य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑ वै व॒पा।
राजा॑ म॒हिमा॑। यद्व॒पाम्म॑हि॒म्नोभ॑यतः परि॒यज॑ति। यज॑मानमे॒व
रा॒ज्येनो॑भ॒यतः॑ परि॑गृह्णाति। पु॒रस्ता॑त्स्वाहा॒कारा॒ वा अ॒न्ये
दे॒वाः। उ॒परि॑ष्टात्स्वाहा॒कारा॒ अ॒न्ये। ते वा ए॒तेऽश्व॑ ए॒व
मे॒ध्यं उ॒भये॑ऽव॑रुध्यन्ते। यद्व॒पाम्म॑हि॒म्नोभ॑यतः परि॒यज॑ति।
ताने॒वोभ॑या॑न्प्रीणाति॥ ४१॥

परियजति षट्॥१०॥ [१०]

वैश्व॒दे॒वो वा अ॒श्वः। तय्य॑त्प्राजाप॒त्यङ्कुर्या॑त्। या दे॒वता॑
अ॒पि॒भागाः। ता भा॑ग॒धेये॑न व्य॒र्धये॑त्। दे॒वता॑भ्यः
स॒मद॑न्दध्यात्। स्ते॒गान्द॑ष्ट्रा॒भ्याम्प॑ण्डूका॒ञ्जम्ये॑भि॒रिति॑।
आज्य॑मव॒दानं॑ङ्कृ॒त्वा प्र॑तिस॒ङ्ख्याय॑माहु॒तीर्जु॑होति। या ए॒व
दे॒वता॑ अ॒पि॒भागाः। ता भा॑ग॒धेये॑न स॒मर्ध॑यति। न दे॒वता॑भ्यः
स॒मद॑न्दधाति॥ ४२॥

चतु॑र्दशै॒तान॑नुवा॒काञ्जु॑होत्यन॑न्तरित्यै। प्र॒या॒साय॒ स्वाहे॑ति
प॒ञ्चद॑शम्। प॒ञ्चद॑श॒ वा अ॑र्धमा॒सस्य॒ रात्रे॑यः। अ॒र्धमा॒स॒शः

सं॒वृ॒त्सुर आ॑प्यते। दे॒वा॒सुराः स॒य्य॑न्ता आसन्। ते॑ऽब्रुवन्॒ग्रयः॑
स्वि॑ष्ट॒कृतः॑। अ॒श्व॑स्य मे॒ध्य॑स्य व॒यमु॑द्धारमु॒द्ध॑रामहे।
अथै॒तान॒भि भ॑वा॒मेति॑। ते लोहि॑तमु॒द॑हरन्त। ततो॑ दे॒वा
अभ॑वन्॥ ४३॥

परा॑ऽसुराः। यथि॑स्वि॒ष्टकृ॒द्भ्यो लोहि॑तञ्जुहोति॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै।
भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यो भवति। गो॒मृ॒गक॑ण्ठेन
प्रथ॒मामाहु॑तिञ्जुहोति। प॒शवो॑ वै गो॒मृ॒गः। रु॒द्रोऽग्निः॑
स्वि॑ष्ट॒कृत्। रु॒द्रादे॒व प॒शून॑न्तर्दधाति। अथो॒ यत्रै॒षाऽऽहु॑तिर्हूयते॑।
न तत्र॑ रु॒द्रः प॒शून॑भि॒मन्य॑ते॥ ४४॥

अ॒श्वश॑फेनं द्वितीया॒माहु॑तिञ्जुहोति। प॒शवो॑ वा एक॑शफम्।
रु॒द्रोऽग्निः॑ स्वि॑ष्ट॒कृत्। रु॒द्रादे॒व प॒शून॑न्तर्दधाति। अथो॒
यत्रै॒षाऽऽहु॑तिर्हूयते॑। न तत्र॑ रु॒द्रः प॒शून॑भि॒मन्य॑ते। अ॒यस्म॑र्येन
कम॑ण्ड॒लुना॑ तृतीया॒म्। आहु॑तिञ्जुहोत्याया॒स्यो वै प्र॒जाः।
रु॒द्रोऽग्निः॑ स्वि॑ष्ट॒कृत्। रु॒द्रादे॒व प्र॒जा अ॒न्तर्द॑धाति। अथो॒
यत्रै॒षाऽऽहु॑तिर्हूयते॑। न तत्र॑ रु॒द्रः प्र॒जा अ॒भि॒मन्य॑ते॥ ४५॥

दधात्यभ॑वन्मन्यते प्र॒जा अ॒न्तर्द॑धाति द्वे च ॥११॥

[११]

अ॒श्व॑स्य वा आल॑ब्धस्य मे॒ध उ॑द॒क्राम॑त्। तद॑श्वस्तोमीय॑मभवत्।
यद॑श्वस्तोमीय॑ञ्जुहोति॒। समे॑धमे॒वैन॒माल॑भते। आ॒ज्येन॑
जुहोति॒। मे॒धो वा आ॒ज्य॑म्। मे॒धोऽश्व॑स्तोमीय॑म्।
मे॒धेनै॒वास्मि॑न्मे॒धं द॑धाति। ष॒ट्त्रिं॑शतञ्जुहोति। ष॒ट्त्रिं॑शद॒खरा॑

बृहती॥४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्।
पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशतञ्जुहोति। षट्त्रिंशदखरा
बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो
द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं
पूर्वं होतव्यां ३ द्विपदां ३ इति। अश्वो वा अश्वस्तोमीयम्।
पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति।
तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथौ द्विपद्येव चतुष्पदः
प्रतिष्ठायपति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिञ्जुहुयात्।
यदन्यामुत्तरामाहुतिञ्जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठायामश्ववेत। द्विपदा
अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्सर्धयति स्थापयति पञ्च च॥१२॥ [१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तय्यंज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तय्यंज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्।
यत्संवैत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।
सावित्रियो भवन्ति॥४९॥

इयवै संविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते। अस्यावै तद्विन्दन्ति। न वा इमाङ्कश्चनेत्याहुः। तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति। यत्सावित्रियो भवन्ति। सवितृप्रसूत एवैनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तोः। यत्सायन्धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै॥५०॥ यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। यत्सायन्धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं प्रजाः ख्वेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। तस्माद्विवा नष्टेष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते सायन्धृतीर्जुहोति। अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगख्वेमङ्कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकञ्च॥१३॥ [१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्कामति। योऽश्वमेधेन यजते। ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा। श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषश्श्रियमश्नुते। वीणाऽस्मै वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम्॥५२॥

प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत इति। ब्राह्मणोऽन्यो गायेत्। राजन्योऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः। ख्वत्रं राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च ख्वत्रेण चोभयतश्श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायेताम्। अपास्माद्राष्ट्रङ्कामेत्॥५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत् इति। यदा खलु वै राजा
कामयते। अथ ब्राह्मणञ्जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्।
नक्तं राजन्यः। ब्रह्मणो वै रूपमहः। ख्यत्रस्य रात्रिः। तथा
हास्य ब्रह्मणा च ख्यत्रेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतम्भवति।
इत्यददा इत्ययजथा इत्यपच इति ब्राह्मणो गायेत्।
इष्टापूर्तवै ब्राह्मणस्य॥५४॥

इष्टापूर्तेनैवेनं स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा
इत्यमुं सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धवै राजन्यस्य।
युद्धेनैवेनं स समर्धयति। अक्लृप्ता वा एतस्यर्तव इत्याहुः।
योऽश्वमेधेन यजत इति। तिस्रोऽन्यो गायति तिस्रोऽन्यः।
षट्थसंपद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेवास्मै कल्पयतः।
ताभ्यां सः स्थायाम्। अनोयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः
पुरुषश्शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति॥५५॥

गायेताङ्गामेद्वाह्मणस्य कल्पयतश्चत्वारि च॥१४॥ [१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वायन्ताः। तेभ्यो
यदाहुतीर्न जुहुयात्। लोकैलोक एनं मृत्युर्विन्देत्।
मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति।
लोकाल्लोकादेव मृत्युमवयजते। नैनल्लोकैलोकै मृत्युर्विन्दति।
यदमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति जुह्वत्सश्चख्यीत। बहुं
मृत्युममित्रङ्कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा एवैकाञ्जुहुयात्।
एको वा अमुष्मिल्लोकै मृत्युः॥५६॥

अ॒श॒न॒या॒ मृ॒त्यु॒रे॒व। तमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒केऽव॑यजते। भ्रू॒ण॒ह॒त्या॒यै
स्वा॒हेत्य॑वभृथ आहु॑तिञ्जुहोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वाव॑ यजते।
तदा॑हुः। यद्भू॑णह॒त्या पा॒त्र्याऽथ॑। कस्मा॑द्यज्ञेऽपि
क्रिय॑त इति॑। अ॒मृ॒त्यु॒र्वा अ॒न्यो भ्रू॑णह॒त्याया॒ इत्या॑हुः।
भ्रू॒ण॒ह॒त्या वाव॑ मृ॒त्युरि॑ति। यद्भू॑णह॒त्यायै॒ स्वा॒हेत्य॑वभृथ
आहु॑तिञ्जुहोति॑॥५७॥

मृ॒त्युमे॒वाहु॑त्या तर्प॑यित्वा प॑रि॒पाण॑ङ्क॒त्वा। भ्रू॒ण॒घ्ने
भे॑ष॒जङ्क॑रोति। ए॒ता॒५ ह॒ वै मु॑ण्डि॒भ औ॑दन्य॒वः।
भ्रू॒ण॒ह॒त्यायै॒ प्राय॑श्चित्ति॒र्वि॒दाश्च॑कार। यो हा॒स्यापि॑ प्र॒जाया॑
ब्रा॒ह्म॒ण॒५ ह॑न्ति। सर्व॑स्मै तस्मै॑ भे॑ष॒जङ्क॑रोति। जु॒म्ब॒काय॒
स्वा॒हेत्य॑वभृथ उ॒त्त॒मा॒माहु॑तिञ्जुहोति। वरु॑णो॒ वै जु॑म्ब॒कः।
अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। ख॒ल॒तेर्वि॑क्लि॒धस्य॑ शु॒क्ल॒स्य
पि॒ङ्गा॒ख्य॒स्य मूर्ध॑ञ्जुहोति। ए॒तद्वै वरु॑ण॒स्य रू॒पम्। रू॒पेणै॒व
वरु॑ण॒मव॑यजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धञ्जुहोति द्वे च॥१५॥ [१५]

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः। त॒न्दे॒वत॑या॒ व्य॑र्धयति। यत्प्रा॑जाप॒त्यङ्क॑रोति॑।
नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॑णा॒येत्या॑ह। वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः।
स्वयै॑वैन॒न्दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति। नमो॑ऽश्वा॒य नमः॑ प्र॒जाप॑तय॒
इत्या॑ह। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः। स्वयै॑वैन॒न्दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति।
नमो॑ऽधि॑पतय॒ इत्या॑ह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवावरुन्धे। अधिपतिरस्यधिपतिम्मा
 कुर्वधिपतिरहं प्रजानाम्भूयासमित्याह। अधिपतिमेवेन
 समानानङ्करोति। मान्धेहि मयि धेहीत्याह। आशिषमेवेतामाशास्ते।
 उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते जुहोति। आलब्धाय स्वाहेति
 नियुक्ते जुहोति। हुताय स्वाहेति हुते जुहोति।
 एषाल्लोकानामभिजित्यै॥६०॥

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्च्यवते। योऽश्वमेधेन यजते।
 आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम्। तान्पशूलभते प्रतिष्ठित्यै। यदाग्नेयो
 भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवता एवावरुन्धे। ब्रह्म वा
 अग्निः। र्षत्रमिन्द्रः। यदैन्द्राग्रो भवति॥६१॥

ब्रह्मर्षत्रे एवावरुन्धे। यदाश्विनो भवति। आशिषामवरुन्धे।
 त्रयो भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रतिष्ठति।
 अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषमिष्टिर्निर्वपति।
 दशां र्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
 अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस इति याज्यानुवाक्या भवन्ति
 सर्वत्वाय ॥६२॥

अधिपतय इत्याहभिजित्या ऐन्द्राग्रो भवति रुन्धे एकञ्च॥१६॥ [१६]

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत्। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 सौम्यश्चरुम्। सावित्रमष्टाकपालम्। यदाग्नेयो भवति। अग्निः
 सर्वा देवताः। देवताभिरेवेनम्भिषज्यति। यथ्सौम्यो भवति।

सोमो वा ओषधीनां राजा। याम्यं एवैनविन्दति॥६३॥

ताभिरेवैनमिषज्यति। यथ्सावित्रो भवति। सवितृप्रसूत
एवैनमिषज्यति। एताभिरेवैनन्देवताभिर्मिषज्यति। अगदो
हैव भवति। पौष्णश्चरुन्निर्वपेत्। यदि श्लोणः स्यात्। पूषा
वै श्लोण्यस्य मिषक्। स एवैनमिषज्यति। अश्लोणो हैव
भवति॥६४॥

रौद्रश्चरुन्निर्वपेत्। यदि महती देवताऽभिमन्येत। एतद्देवत्यो
वा अश्वः। स्वयैवैनन्देवतया मिषज्यति। अगदो हैव भवति।
वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेन्मृगाखुरे यदि नागच्छेत्। इयव्वं
अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनमर्चिभ्यां परिरोधमानयति। आहैव
सुत्यमहर्गच्छति। यद्यधीयात्॥६५॥

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः। सौर्यं पयः। वायव्यं
आज्यभागः। यजमानो वा अश्वः। अहंसा वा एष
गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति। यदहोमुचे
निर्वपति। अहंस एव तेन मुच्यते। यजमानो वा अश्वः।
रेतसा वा एष व्यृध्यते॥६६॥

यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति। सौर्यं रेतः। यथ्सौर्यं
पयो भवति। रेतसैवैनं स समर्धयति। यजमानो वा अश्वः।
गर्भेर्वा एष व्यृध्यते। यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति।
वायव्यां गर्भाः। यद्वायव्यं आज्यभागो भवति। गर्भैरेवैनं स

समर्धयति। अथो यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते। इष्ट्वा
वर्षीयान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्वोणो हेव भवत्यधीयादध्यते गर्भैरेवै५ स समर्धयति द्वे च॥१७॥—————[१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मौदनान्त्सऽस्थिते निर्वपेत्। द्वादशभिर्वेष्टिभिर्यजेते।
यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुक एनय्यंज्ञः स्यात्। पापीयाऽस्तु
स्यात्। आप्तानि वा एतस्य छन्दांसि। य ईजानः। तानि
क एतावदाशु पुनः प्रयुञ्जीतेति। सर्वा वै सऽस्थिते यज्ञे
वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयाग्नी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न
पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मौदनान्त्सऽस्थिते निर्वपेत्।
प्रजापतिर्वा औदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुक एनय्यंज्ञो
भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति। द्वादशमासाः
संवत्सरः। संवत्सर एव प्रतितिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकञ्च॥१८॥—————[१८]

एष वै विभूर्नाम यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नाम यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र प्रभु
भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नाम यज्ञः।
सर्वः ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै
पयस्वान्नाम यज्ञः॥७०॥

सर्वः ह वै तत्र पयस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै

विधृतो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः। आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नाम यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै क्लृप्तो नाम यज्ञः। कल्पन्ते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगखेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पर्यस्वान्नामं यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट् (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान् विधृतो व्यावृत्तःप्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्लृप्तो द्वादश ॥)॥१९॥ [१९]

तार्प्येणाश्वं संज्ञपयन्ति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनं समर्धयन्ति। यामेन साम्ना प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते। यमलोकमेवैनंङ्गमयति। तार्प्यं च कृत्यधीवासे चाश्वं संज्ञपयन्ति। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैव पशूनवरुन्धे। हिरण्यकशिपु भवति। तेजसोऽवरुद्धौ॥७३॥

रुक्मो भवति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै। अश्वो भवति।

प्रजापतेराप्त्यै। अस्य वै लोकस्य रूपन्तार्प्यम्। अन्तरिख्यस्य
कृत्यधीवासः। दिवो हिरण्यकशिपु। आदित्यस्य रुक्मः।
प्रजापतेरश्वः। इममेव लोकन्तार्प्येणातोति॥७४॥

अन्तरिख्यङ्कृत्यधीवासेन। दिवः हिरण्यकशिपुना।
आदित्यः रुक्मेण। अश्वेनैव मेध्येन प्रजापतेः सायुज्यः
सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्।
सार्ष्टिताः समानलोकतामाप्नोति। योऽश्वमेधेन यजते। य
उ चैनमेवैवैदं॥७५॥

अवरुध्या आप्रोत्यष्टौ च॥२०॥ [२०]

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस
आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वः श्वेतम्भृतन्दखिणामनयन्।
तेऽब्रुवन्। यन्नोनेष्ट। स वर्यो भूदिति। तस्मादश्वः
सवर्येत्याह्वयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरो दीयते। यत्प्रजापतिरालुब्धोऽश्वोऽभ
तस्मादश्वो नाम॥७६॥

यच्छ्वयदरुरासीत्। तस्मादर्वा नाम। यत्सद्यो वाजान्त्समजयत्।
तस्माद्वाजी नाम। यदसुराणाल्लोकानादत्त। तस्मादादित्यो
नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनम्।
यदश्वमेधेऽग्नौ चित्य उत्तरवेदिमुपवपति। योनिमन्तमेवैनमायतनवन्तः।
योनिमानायतनवान्भवति। य एवैवैदं। प्राणापानौ वा एतौ
देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवावरुन्धे। ओजो
बलवौ एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवावरुन्धे।

अ॒ग्नि॒र्वा अ॒श्वमे॒धस्य॒ योनि॑रा॒यत॑नम्। सूर्यो॒ग्नेर्यो॑नि॒राय॑त॒नम्।
 यद॑श्वमे॒धेऽग्नौ चित्यं॑ उत्तरवे॒दिश्चि॑नोति। ताव॑र्काश्वमे॒धौ।
 अ॒र्काश्वमे॒धावे॒वाव॑रुन्धे। अथो॑ अ॒र्काश्वमे॒धयो॑रे॒व
 प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑॥ ७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनश्चत्वारि च॥ २१॥ [२१]

प्र॒जाप॑तिर्वै दे॒वाः पि॒तर॑म्। प॒शुम्भू॑त॒म्मेधा॒याल॑भन्त।
 तमा॒लभ्यो॑पावसन्। प्रा॒तर्य॑ष्टा॒स्मह॑ इति॑। ए॒क॒व्यं
 ए॒तद्दे॒वाना॑महः। यथ्सं॑व्यं॒त्सरः॑। तस्मा॒दश्वः॑ पु॒रस्ता॑त्संवत्सर
 आल॑भ्यते। यत्प्र॒जाप॑ति॒राल॑भ्योऽश्वोऽभ॑वत्। तस्मा॒दश्वः॑।
 यथ्स॒द्यो मे॒धोऽभ॑वत्॥ ७९॥

तस्मा॒दश्वमे॒धः। वेदु॑कोऽश्वमा॒शुम्भ॑वति। य ए॒ववै॑दं। यद्वै
 तत्प्र॒जाप॑ति॒राल॑भ्योऽश्वोऽभ॑वत्। तस्मा॒दश्वः॑ प्र॒जाप॑तेः
 प॒शूना॑मनु॒रूप॑तमः। आऽस्य॑ पु॒त्रः प्र॑तिरूपो जायते। य
 ए॒ववै॑दं। सर्वा॑णि भू॒तानि॑ स॒म्भृत्या॑लभते। समे॑नन्दे॒वास्तेज॑से
 ब्रह्म॑वर्चसाय॑ भरन्ति। योऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते॥ ८०॥

य उ॑ चैनमे॒ववै॑दं। ए॒तद्वै तद्दे॒वा ए॒तान्दे॒वता॑म्।
 प॒शुम्भू॑त॒म्मेधा॒याल॑भन्त। य॒ज्ञमे॒व। य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त
 दे॒वाः। का॒मप्र॑र्य्यं॒ज्ञम॑कुर्वत। तेऽमृ॑त॒त्वम॑कामयन्त।
 तेऽमृ॑त॒त्वम॑गच्छन्। योऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते। दे॒वाना॑मे॒वाय॑नेनैति॥ ८१॥

प्रा॒जाप॑त्ये॒नैव॑ य॒ज्ञेन॑ यजते काम॒प्रेण॑। अपु॑नर्मा॒रमे॒व ग॑च्छति।
 ए॒तस्य॑ वै रू॒पेण॑ पु॒रस्ता॑त्प्राजाप॒त्यमृ॑ष॒भन्तू॑पर॒म्बहु॑रूपमाल॑भते।

सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव तेनाप्नोति। सर्वञ्जयति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेववैद॥८२॥

मेधोऽभ्वद्यजत एति वेद॥२२॥ [२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमल्लोमञ्जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी। यथसायंप्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमल्लोमञ्जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमल्लोमञ्जुहोति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। द्रश्शपूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे॥८३॥

यद्द्रश्शपूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनवैद। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आदित्योऽश्वः। स आहवनीयमागच्छति। तद्विवर्तते। यदग्निहोत्रञ्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति॥८४॥

पदे अग्निहोत्रञ्जुहोति त्रीणि च॥२३॥ [२३]

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

